4 Bl., 28, 277 (r. 275) S., 1 Bl. (Pag. springt v. 232 auf 235, laut Bogensign. komplett.)
89 (tlw. kolor.) Kupfertaf.

Koll.: —

3870

BERNARDI SIEGFRIED ALBINI
EXPLICATIO
TABULARUM
BARTHOLOMAEI EUSTACHII.

BERNARDI SIEGFRIED ALBINI

Medicinae Doctoris, Anatomes & Chirurgiae in Academia Batava, quae Leidae eſt, Profeſſoris, Collegii Chirurgici Leidenſis Praeſidis

EXPLICATIO
TABULARUM
ANATOMICARUM
BARTHOLOMAEI EUSTACHII,

ANATOMICI SUMMI.

Accedit

TABULARUM EDITIO NOVA.

J. Wandelaar delin. et fecit, 1743.

LEIDAE BATAVORUM,

Apud { JOANNEM ARNOLDUM LANGERAK, ET JOANNEM & HERMANNUM VERBEEK, } Bibliop.

MDCCXLIV.

Cum Privilegio Praepotentium Ordinum Hollandiae & Weſt-Friſiae.

1744

K

T
2 257

UNIVERSITÄTS
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

BERNARDUS SIEGFRIED ALBINUS
AUDITORIBUS SUIS
S. P. D.

Explicationem promiſſam à me, Auditores optimi, vobis non modo exhibeo, ſed etiam dico, dedicoque. Quid enim fieri poſſet aequius, quam ut ad vos perveniat tota, quam, vobis morem ut gererem, cauſſaque veſtra, & ſuſcepi conficere, & abſolvi? Ac vos quidem, qui per hos quatuor & viginti annos, ex quo tempore hac in Academia docui, operam mihi alii poſt alios dediſtis, cum ſatis jam moveri poſſetis ſummis illis laudibus, quibus Euſtachii Tabulas extulerunt Viri praeſtantiſſimi, aſſidua etiam commendatione mea adducti eſtis, ut, quando in anatomicis, quorum aliquid in iis continetur, verſaremini, in manibus eas ſemper haberetis. Sed, quemadmodum ſaepe & multum conqueſti eſtis, impedimentum identidem intulit, & à Tabulis rejecit difficultas intelligendi illa omnia, quae exhibita in iis ſunt: quippe cum nudae, abſque ulla Euſtachii ipſius expoſitione, praeter vulgatas octo primas, repertae ſint, & ut ſummorum hominum opera, quam ad eas illuſtrandas contulerunt, adjumento ſit in multis, ea tamen in multis quoque, inter quae non pauca ſint perdifficilia, paſſim deſideretur. Quo factum eſt, ut multi olim veſtrum, quibus praeſentibus atque inſpectantibus, corpora hominum pro demonſtrationibus anatomicis quotannis ſecui, & rimatus ſum, Euſtachii figuris ſtudioſe adſcripſerint, quae tunc vel animadvertebant ipſi, vel à me requirebant: multi, quae in demonſtrationibus ipſis laudari à me audiebant, & explanari. Atque ita non pauca quidem paullatim collegerunt, ſed tamen tantummodo diſperſim. Quamobrem ante multos annos, iis, quos ex vobis tunc temporis Auditores habebam, petentibus, publicis ſcholis, quas per anni academici decurſum hic habemus, Tabulas illas exponere ſuſcepi, brevibusque notis tan-

quam

quam indicem earum perpetuum tradere; quem ex ore meo annotare, anniſi ſunt: eumque deinde, traditum per manus, adhibuiſtis, qui inſecuti eſtis, atque ita, ut, cum Anatomen vobiscum tractarem, eum confirmare, & augere, non deſtiteritis. Fuerunt deinde inter vos, qui, ut deſcribendi labore ſocios ſtudiorum ſuorum levarent, conſervarentque, quae ipſi quidem interire non debere putabant, conſilium edendi indicis illius ceperint. De quo cum ad me referrent, rogare ego eos, ut ab incepto deſiſterent: deberi enim hoc Euſtachio, deberi aeſtimatoribus ejus, deberi utilitati publicae, ne quid nimium feſtinanter, ne quid imperfecte agatur: fieri vix poſſe, ut quae ex ore tradentis ſic excepta ſint, ac deinde ab aliis aliisque digeſta, & aucta, ſatis habeant maturitatis. Cum inſtarent; ego, deberi etiam mihi, à quo iſta acceperint; deberi vel maxime ab ipſis, qui acceperint. Tunc igitur deſiderare ſe ſignificarunt, ut ejusmodi aliquid ipſe emitterem. Ab eoque tempore inſtare non deſierunt, & jure etiam quodam, ut ipſis quidem videbatur, à me contendere, ut, quibus maxime admodum juvari poſſe ſtudia ſua docuerim Tabulis, his ut recte uti poſſent efficerem. Ne igitur deeſſem flagitationi eorum, aggreſſus ſum non ad recenſenda modo illa, confirmandaque, quae jam habebam collecta; ſed etiam ad addenda, quae deficiebant: quanquam ſatis animo proſpiciebam, in multas magnaſque me incurſurum difficultates, indicem aliquem conficere ſi illa quidem accuratione vellem, quae, non dicam dignitati Euſtachii, ſed veſtro ſtudio, & meae ſaltem voluntati, aliquo modo reſponderet. Atque ita etiam evenit, ut praevideram. Figurae videlicet erant alienae, resque & permultas, & varias, inter easque etiam intellectu minime faciles, continebant: & conandum tamen erat, eas non jam alicubi, & ad libitum electis quibusdam in locis, ſed ubique, intelligere, & interpretari. Quamobrem minime mihi mirum accidit, tantum me & temporis, & operae, non raro etiam permoleſtae, ea in re una conſumſiſſe, maximeque in comparandis figuris cum rebus ipſis, atque adeo in excutiendis hominum corporibus, ad invenienda illa, quae minus erant in figuris mani-

feſta

feſta & perſpicua, ut certi quid, aut probabilis, proferre de iis poſſem. Quod tamen multo facilius feciſſem, niſi efficiendum temporibus illis fuiſſet, quibus, cum fere ſola idonea ſint ad demortuorum corpora tractanda, ad incidenda ea, & Anatomicen ex iis, quod muneris mei ratio poſtulabat, tradendam, ut vos optimi teſtis eſtis, plane indigui: illis, quibus, quin praeterea alia multa ex illis iisdem corporibus, quod opportunum erat, colligerem, impetrare à me non potui. Acceſſit hoc etiam moleſtiae, quod, cum ſcrupulus aliquis reſtabat, ut ſaepenumero accidit; aut cum confirmare, quae animadvertiſſe me opinabar, cupiebam, ad eundem inſequentibus annis iterum ac ſaepius redeundum fuerit laborem. Et probe memini, nec diſſimulo, non pauca me diu torſiſſe. Ne dicam de recognoſcendis annotationibus, iisdemque digerendis: de toties perlegendis ſcriptis Euſtachii, ad aliquid in iis quaerendum, quod lumen in tenebris praeferret: de evolvendis antiquorum ſcriptis, quamvis obſcura ſpe, ad cognoſcendum, an ferre aliquid opis poſſent: de conquirendis, & expendendis illis, quae à praeſtantiſſimis ſolertiſſimiſque Viris ſuper Tabulis hiſce ſcripta ſunt: de conficiendis Tabulis linearibus, notiſque neceſſariis eis inſcribendis: de Tabularum, deque tota denique operis editione curanda. Ad quae omnia, operoſa ſane, vix ſatis temporis ex tot aliis publicis privatiſque negotiis, quibus diſtentus fui, ſurripere potui. Quid multa? Rem, ut potui, perfeci. Ex qua opera, vobis libenter praeſtita, ſi quid alii etiam fructus ferent, ſi quid Euſtachii Tabulae colluſtrabuntur; id omne debebitur vobis, quod auctores fuiſtis, & impulſores. Quamvis autem hic liber ſerius prodeat in lucem, quam quidem vos, qui me antea audiviſtis, voluiſſetis; mihi tamen illud perjucundum eſt, quod, quoniam vos ejus exſpectationem etiam nunc tenere, paſſim intelligo, ſperare licet, omnes me & voluntatis meae hac in parte fructus, & induſtriae non perdidiſſe. Gratulor vobis, hoc interim ſpatio non minus dignitate, quam commodis, fortunam plerorumque veſtrum varia ratione creviſſe. Qui Medicinae exercendae vos dediſtis, vobis de laude gratulor, deque

que utilitatibus, quas peritia & induſtria veſtra vobis quotidie comparatis. Ad docendum adhibiti qui eſtis, vobis gratulor, quod provinciam, quam ſuſcepiſtis, tam egregie, tantaque cum celebritate ſuſtinetis. Pergite bene de re publica merendo, fortunam veſtram magis ac magis amplificare. Et vos, qui litterato otio multa cum dulcedine fruimini: vosque, quibus, etiamſi aliis ſtudiis dediti eſſetis, meis tamen intereſſe volupe fuit; pergite jucundiſſimos fructus ſtudiorum veſtrorum capere, & percipere. Vobis autem, qui me cum maxime auditis; & vobis quoque, qui me in poſterum audietis, ſi qui audient: vobis, qui ad eandem laudem, quam ſuperiores illi conſecuti ſunt, contenditis, eademque commoda ſpectatis, ut ea res fauſte, feliciter, proſpereque eveniat, precor. Viam vobis hoc opus promittit expeditiorem, ad hanc partem ſtudii, in quo eſtis, excolendam. Ipſae equidem Tabulae praeterquam quod accuratae ſint, & perſpicuae, & ſummo quodam judicio concinnatae, ac multa contineant, melius quam ab ullo alio exhibita; praeterea etiam eſſe vobis poſſunt epitome quaedam iconica, eaque & utiliſſima & commodiſſima. Efficereque brevi hoc indice, quem accipitis, conatus ſum, ut iis uti facilius poſſetis. Quod ſi quaepiam praeterea occurrant, quae animadverſione digna eſſe videantur, ei illa, ſi placebit, addetis. Ego quidem multa ſciens praeterii, quod aut ex figuris ipſis ſatis ſuperque viſa ſunt apparere, aut, quae attendantur, minus digna eſſe; de quibus fieri poterit, ut aliter aliis videatur. Et ſatis provideo, non defuturos, qui alia atque alia in hiſce Tabulis oſtendi putent, & contendant, quamdiu Euſtachius ipſe in ordinem non coget: quamvis tamen rejicere illa nolim, antequam cognoverim. Vos autem uſu tractandoque cognoſcetis, an ſatisfactum ſit propoſito meo, voluntatique veſtrae. Volui aliquid quidem efficere certe, quo gratificari vobis omnibus poſſem; & ſi quidem quod volui, quodammodo conſecutus ſum, ſatis mihi magna jam tributa merces eſt laborum, & vigiliarum mearum. Valete! D. Leidae Batav. CIƆ IƆ CCXLIII.

A L.

ALBINI
PRAEFATIO.

Multae earum rerum, quas in his Tabulis Euſtachius expreſſit, perſpicuae ſunt atque notiſſimae, quas quivis mediocriter rerum Anatomicarum cognitione imbutus, facile quae ſint videat: multae obſcuriores, quae difficiles explicatus habeant: quaedam ambiguae, aliquae obſcuriſſimae, quae quid ſint, non facile interpreteris. Satis autem apparet pleraſque omnes ex corporibus hominum ſumtas eſſe, paucas ex aliis animalibus. Quocirca cupienti mihi intelligere res illas minus faciles, faciendum praecipue fuit, ut eas in corporibus hominum, & illorum animalium, quorum partes videantur exhiberi, diligenter quaererem, ut ſi quae in iis manifeſte invenirentur, omnis eo tolleretur dubitatio, quidnam ſignificent: ſin minus manifeſte, indicia tamen reperire in corporibus illis ſtuderem, quae ad aliquam conjecturam faciendam pertinere poſſint. Quod quanquam me potiſſimum quidem juverit, eo tamen plus in totis his Tabulis viſus mihi ſum intelligere, quo magis ſum modum quo confectae ſunt (niſi me fefelli) aſſecutus. Neque enim, puto, earum rerum, quas in iis exhibuit, imagines omni ex parte exquiſitas abſolutaſque exprimere Euſtachius voluit, ſed tantummodo certa quaedam notare, quae in rebus illis animadverterit, aut proponere de iis in animum induxerit. Videre illud licet in ipſius Explicatione Figurarum quae Opuſculis anatomicis adjectae ſunt; idemque etiam in nuper inventis Tabulis haud obſcure apparet. Quod tamen ut magis intelligatur, paullo plenius exponam.

Ac primum quidem, quod ad obſervationes attinet, vide quomodo quae de *magnitudine* & *altitudine* poſitus renum obſervaverat, exhibuerit in Figuris, quae additae Opuſculis anatomicis: itemque quae de *glandulis renibus incumbentibus*, quae de renibus tribus, *naturali uno*, *duobus praeter naturam:* quae de *vaſe urinario*, de rene urſino, de canino, de papillis renum, de venis & arteriis emulgentibus, de vena ſine pari, de venis

aliis, de muſculo mallei, de valvula venae coronariae cordis, de *membrana* denique *quae foramini venae cavae à jecore adſcendentis, cum primum haec in dextram auriculam degenerat, praefecta eſt.* Illasque ſuas obſervationes accurate figuris exhibuit, atque ita ut figurae deſcriptioni plane reſpondeant. Videsne in Figura 1. Tabulae I. *Renem dextrum*, quemadmodum in Explicatione traditum, *eſſe majorem, quam ſiniſtrum; parte ſuperiore utrumque aequalem fere altitudinem habere, ſiniſtrum enim nonnihil dextro eſſe elatiorem; inferiore dextrum ſiniſtro eſſe humiliorem, & hoc evenire propter magnitudinem; cujus cauſa ſimiliter altior dici poſſit?* Videsne in eadem Figura *Glandulam reni dextro incumbentem, forma ei reſpondentem, majorem eſſe, quam ſiniſtram?* in Figura autem ſecunda *Glandulas illas eſſe inſtar placentularum depreſſas, ac latas?* Non opus autem eſt pluribus illius generis exemplis hoc facere longius, cum plena eorum ſit Explicatio Euſtachiana. Et in nuper quoque inventis Tabulis figurae ſunt, quae aut plane, aut majorem partem reſpondeant quibusdam locis Opuſculorum anatomicorum. Talis eſt figura *urinarii meatus diſtributionis* IKLLLLLL Tab. XIII. Eſt *profundi venae axillaris rami* η Tab. XXVI. N°. 2. & κ.κ Tab. XXV. N°. 2. & μ.μ Tab. XXIV. N°. 2. Eſt ramorum, *in quos ſe interdum ſcindat vena vertebralis*, opp Tab. XXVI. N°. 2. Eſt venarum lmnop Fig. 3. Tab. XXVII. Eſt venarum s.t.u Figurae ejusdem. Eſt venae, *quae azygae munere in ſiniſtro latere fungitur*, w Fig. 7. Tab. ejusdem XXVII. Eſt *Humerariae vices gerentis*, l Fig. 8. Tab. ejusdem. Eſt venarum intercoſtalium duarum ab utroque latere ſuperiorum, t.t:u.u Fig. 12. Tab. ejusdem. Eſt Sternomaſtoïdei & Cleidomaſtoïdei, s.t.t Tab. XXXV. Eſt Recti lateralis capitis, Λ Fig. 13. Tab. XLI. & Recti interni minoris, Ξ ibidem; & Recti interni majoris, Π ibidem. Eſt *deficientis ſuturae ſagittalis*, d Fig. 3. Tab. XLVI. Eſt *lambdiformis*, d Fig. 8. Tab. ejusdem. Eſt ligamenti g Fig. 9. Tab. XLVII. Eſt ſterni Fig. 18. 19. 20. 21. Tab. ejusdem. Eſt *oſſiculi circa radicem magni digiti manus locati*, e Fig. 34. Tab. ejusdem: & *oſſis, quo Simiae abundant*, f ibidem. Eſt ſeſamoïdeorum e.e.e.e.e Fig. 37. Tab. ejusdem. Velis, quaeſo, conſiderare figuras illas, & cum iis conferre, quae ad eas ex Opuſculis anatomicis Euſtachii adſcripſi: invenies, quae in his deſcriptae verbis ſunt obſervationes, illis expreſſas eſſe.

Cum

Cum vero ejusmodi obſervationum figuras efficere non poſſet, niſi quaedam praeterea, quae ad inſtitutum ſuum non pertineant, ſimul cum obſervationibus illis exprimeret; expreſſit ea, ſed minus curioſe. Sic cum renum in *magnitudine* & *altitudine* differentias in Tabulae I. Fig. 1. 2. & 3. quantum quidem ad renes pertineat, exhibere tantummodo vellet, nec poſſet niſi ipſorum quoque figuras efficeret; effecit, ſed in genere, ſatis habens quandam eorum formam effeciſſe: & quanquam forma diverſos effecerit, ut ſi quis minutius & ſcrupuloſius examinare velit, multas in iis differentias fortaſſe obſervet; tamen non niſi generalem quandam formam, nihil aliud, niſi *magnitudinis* & *altitudinis* diverſitatem oſtendendi cauſſa, proponere voluiſſe cenſendus eſt. Quo factum eſt, ut ab his renum formis renes in Tabulis nuper repertis, in his iisdem, quas iis inſeruit, Figuris, forma non mediocriter diſcrepent. Niſi quis fortaſſe reperiatur, qui iſtis etiam differentiis aliquid Euſtachium ſignificare voluiſſe contendere velit, ad quas, etſi nihil quicquam de iis vel in Explicatione, vel in Tractatione de Renibus monuerit, pertinere tamen poſſint quae in Tractatione illa, Cap. 15. agens de *inconſtanti vaſorum* emulgentium *diſpenſatione* ſcribat; ubi, poſtquam dixerit, *quae & qualiſnam ſit haec varia arteriarum venarumque diſpenſatio, in depictis tabulis huic libello adjunctis, apertiſſime cerni poſſe;* addat haec, quae pertinere ad differentias illas renum poſſint; *ſi enim omnia, quae in illis unico intuitu cuivis ſub oculos ſubjici poſſint, oratione declarare tentaret, non ſolum longitudine orationis faſtidium exhibiturum, verum etiam multo difficilius id executurum ac praeſtiturum; perſpicuum enim eſſe quanto rectius oculis, quam auribus haec noſcantur ac percipiantur.* Obſtaret tamen, ni fallor, quod nullam talium differentiarum mentionem fecerit, neque in Explicatione, neque in Tractatione de Renibus, ubi de renum figura agit, Capite ſcilicet tertio; cum videretur aliquid ſaltem dicturus de iis fuiſſe; hoc certe, ex tabulis cognoſci eas poſſe. Vereor potius ne pleriſque videar in re minime dubia operam fruſtra inſumſiſſe. Sed erat tamen faciendum, quoniam quod de Renibus attuli, id ad reliquas etiam Figuras pertinet, & aliquo momento eſſe poteſt ad illas, quas nudas accepimus, intelligendas; in quibus illius generis multa clariſſime video, alia non obſcure videre mihi videor.

Aliquas etiam partes non tam ipſarum, quam aliae alicujus rei oſtendendae cauſſa exhibuiſſe videtur; ut glandulas renibus incumbentes in Figura 2. & 3. Tabulae III. de quibus glandularum illarum figuris apparere videtur, quod eas ſi non tantummodo, at potiſſimum tamen exhibuerit, ut exhiberet, in ſecunda quidem Figura *venam quae in glandulam illam inſeratur*, in tertia *venam* pariter *quae inſeratur in illam glandulam*, & *unde poſtea ramus ad membranam pinguem egrediatur*; quae exhibere niſi additis glandularum illarum figuris, ea perſpicuitate non poterat. Et quamvis à ſuperioribus magnitudine & forma differant, & in Tractatione de Renibus, Cap. 6. poſtquam de *longitudine* glandularum illarum, & *latitudine*, & *craſſitudine* dixerat, tradat, illa *omnia pro ratione ſuae figurae, quum ea una ſemper non ſit, non minimum quoque variare cerni:* tamen cum de illis nihil moneat in Explicatione hujus Figurae 2. & 3., ut monuit in Explicatione Tab. I. & II.; etiam atque etiam ſuſpicor, glandulas illas in his, de quibus dico, Tab. III. Figuris 2. & 3. additas vaſorum ſupradictorum cauſſa. Atque hoc ideo expendendum propono, ut illos, qui Tabulas nuper repertas intelligere ſtudent, magis attentos facerem ad talia quaedam in iis etiam ſuſpicanda, vel potius, cum multa ſatis manifeſta ſint, cognoſcenda. Nonne enim ſic in Tabula nona ſpeciem hominis adumbravit ob hanc ſolummodo cauſſam, aut, ſi id fortaſſe malis, ob hanc potiſſimum, ut in aperto capite, pectore, ventre, partes in iis contentas commonſtraret? Nonne in Tab. XLI. Fig. 1. & 3. faciei una cum lateralis capitis partis ſpeciem, ob hanc, ut inſcriptos iis exhiberet muſculos? Nonne in Tab. XIX. XX. XXI. XXIII. muſculos adumbravit, oſſa, alia, totamque adeo figuram, non niſi nervorum exhibendorum cauſſa? Nonne pari modo in Tab. XXII. XXIV. XXVI. cauſſa venarum & arteriarum? & in Tab. XXV. ſi non omnia, at pleraque tamen omnia? Nonne oſſa, partes externas, & quaedam alia, in muſculorum Tabulis & Figuris (paucis fortaſſe exceptis, ut Fig. 13. Tab. XLI.), cauſſa musculorum? Mitto caetera ejus generis. Idemque ſine dubio inſtitutum in aliis quoque tenuit, in quibus ita apertum & manifeſtum non eſt. Certe ex ipſo rurſus Euſtachio plurima & certiſſima argumenta ſumi poſſunt ad illud probandum; quorum aliqua in medio proponenda ſunt. Sic nempe in Tab. I. & III. & in ſecundae Fig. 3. & in quartae quinta, dedit quidem figu-

figuram portionis venae cavae, non autem, puto, dedit cauſſa ipſius; ut eam etiam in Explicatione ſua ſimpliciter indicat: ſed cum vellet venarum quae emulgentes vulgo dici ſolent, ortum à cava exhibere, cum aliarum quoque venularum; non potuit, quin cavae portionem tantam, quanta ad propoſitum illud neceſſaria erat, adderet. Itaque etiam venam cavam in Fig. 1. & 2. Tab. II. longiorem à ſuperiore parte exhibuit, quam in aliis conſimilibus Figuris, ad indicandum ſcilicet *ortum* in prima Figura *venae à cava juxta hepar originem ducentis*, quae *partim dextrae glandulae reni incumbentis corpus perforat; partim ſuperficiem ejusdem perreptat:* in ſecunda, *venae à cava parum ſub hepate ortae*, quae *dextri renis glandulam perforat.* Anne igitur eadem mente in Fig. 3. Tab. XXVII. cavam cum ſubclaviis addidit, non ipſarum, ſed venularum, quae ab iis oriuntur, oſtendendarum gratia? Cujus quidem rei neceſſarium eſſe non videtur exempla plura addere, cum in oculos per ſe incurrant.

Quin etiam non pauca ſunt, quae addidit, non quia exhibere illa voluerit, aut propoſita ratio ita poſtulaverit: ſed quia ad illas partes, quas exhibere neceſſarium erat, ita pertinent, ut praetermitti aegre poſſint. Colligere hoc inſtitutum ex ipſo haud obſcure videmur poſſe, cum in Explicatione Figurae 6. Tab. VIII. poſtquam quae volebat indicaverat, addit haec; *caetera quae in hac Figura continentur*, *ad praeſentem Tractationem non pertinent.* Idemque etiam apparet ex re ipſa. Sic cum in Fig. 1. Tab. I. portio aortae & cavae exhibenda eſſet, ſimul cum iis radices arteriarum ſpermaticarum, & meſentericae inferioris, ac venae ſpermaticae dextrae exhibuit, non aliam ob cauſſam, quam quia vix poterat omittere eas, cum aortae & cavae portiones illas exhiberet, à quibus procedunt: quapropter etiam in Explicatione radices illas tantummodo indicavit. Idem animadvertere licet in Fig. 1. & 3. Tab. II. Eadem ratione in Figura ſecunda Tabulae ſecundae exhibuit radices arteriarum ſpermaticarum, & meſentericae inferioris. Quae cum videamus, anne igitur idem cenſendum eſt de tot radicibus ſimilibus arteriarum, venarum, nervorum, quae exſtant in Tabulis nuper repertis? & ni de omnibus fortaſſe, anne ſaltem de permultis? Confirmare illud magis poterit ipſa Euſtachii Explicatio Figurae 1. 2. & 3. Tab. IV., & quinque primarum Tab. VIII.: nam aliquas ejusmodi radi-

B di-

dicum ſimpliciter in Explicatione illa indicat; pleraſque, quanquam in Figuris exhibuerit, ſilentio praeterit.

Invenio praeterea quaedam exhibuiſſe, quae neque ad inſtitutum ſuum pertineant, neque etiam ad partes illas, quas exhibere neceſſe habuit, quanquam pertineant, ita tamen pertineant, quin omittere facile potuiſſet. Ut potuiſſet ureterem in Tabulae I. Figuris, & in quinta Tabulae IV. Cum enim in illis Figuris, ut inſtituto ſuo ſatisfieret, renum quidem figurae neceſſariae eſſent, nihil autem figuris opus eſſet ureterum; poterat integros ab illa parte renes exprimere, etiamſi ureteres, utpote nihil ad inſtitutum ſuum pertinentes, omitteret, ſicut omiſit in Tabula XXV. & in Fig. 4. Tab. XII. quae eſt ipſa quinta Tab. IV. in qua addidit.

At contra multa, quae videri poſſint praetermittenda non fuiſſe, praetermiſit tamen, eo quod ad rem ſuam non pertineant. In Fig. 2. Tab. I. & in Fig. 2. Tab. III. praetermiſit arteriam meſentericam inferiorem. In Fig. 5. Tab. IV. praeter meſentericam illam, etiam utramque ſpermaticam, itemque venam ſpermaticam dextram. Putandum autem non eſt, ſignificare eo voluiſſe, quod inciderit in corpora, in quibus revera defuerint; quia profecto de re tam rara admonere Lectorem non omiſiſſet. Neque putandum praetermiſiſſe per errorem, quem emendaverit in Tabulae XII. Fig. 3. 12. 4., quae reſpondent ſupradictis. Quis enim facile ſibi perſuadeat, erraſſe in re tam nota, tam obvia. Praetermiſit haud dubie in Tab. I. III. IV., quia nihil ad rem ſuam attinebant. Addidit in Tab. XII. fortaſſe quia etiamſi ad rem ſuam nihil attinerent, melius tamen ſit ſimul cum aorta & cava exhibere: & fortaſſe etiam quoniam pronum erat addere; de caetero non ita magnopere ad haec attentus. Eadem ratio praetermiſſae arteriae coeliacae & meſentericae ſuperioris in Fig. 1. 2. & 3. Tab. I. & in Fig. 3. Tab. II. & in Fig. 1. 2. & 3. Tab. III. & in Fig. 5. Tab. IV. At in Fig. 1. Tab. II. cum arteria diaphragmatica ſiniſtra exhibenda eſſet, coeliacam & meſentericam ſuperiorem, fortaſſe quia proximae diaphragmaticae illi ſunt, addidit. Talia autem etiam in Tabulis nuper repertis occurrunt. Nam ne dicam de Tab. XII. Fig. 1. 3. 7. 9. 12. 10. 4. quae ſunt 1. 2. 3. Tab. I., 1. 2. 3. Tab. III., 5. Tab. IV., in quibus Tabulae XII. Figuris arteria coeliaca & meſenterica ſuperior pariter praeteritae: in Tab. XIII. praeterita coeliaca cum meſenterica utraque. In

zy-

zygomate Fig. 1. & 3. Tab. XLI. & in Tabulis aliis, praeterita ſutura.

Juvabit autem, & proderit, eorum, quae dixi, exemplum in una eademque Figura ſubjicere, ſimulque expendere Euſtachii in ea propoſitum ac rationem. Ad quod idonea erit prima Tabulae I. In ea, ut ex ipſius Explicatione cognoſcimus, exhibere voluit de renibus primum haec: *dextrum majorem, quam ſiniſtrum; parte ſuperiore utrumque fere aequalem altitudinem habentem*, *ſiniſtrum* tamen *nonnihil dextro elatiorem; inferiore dextrum ſiniſtro humiliorem*, *quod eveniat propter magnitudinem; cujus cauſa ſiniſter altior dextro dici poſſit.* De *glandulis renibus incumbentibus* haec: *forma*, *figura*, *& ſubſtantia renibus reſpondere: dextram majorem, quam ſiniſtram.* De venis emulgentibus haec: *dextram humiliorem*, *breviorem*, *& magis obliquam*, *quam ſiniſtram:* itaque *ſiniſtram altius ortam*, *longiorem*, *& minus obliquam*, *quam dextram.* De quatuor aliis venis haec: *Venulam ortam à dextra parte cavae venae ſupra emulgentem*, *& in pinguem dextri renis membranam diſtributam. Venulam vel à cava*, *vel à ſuprema parte emulgentis dextrae ortum ducentem; quae partim in ſeptum transverſum*, *partim in glandulam reni dextro incumbentem*, *partim in ſupernam regionem ſubſtantiae renis diſtribuitur. Venulam à ſuperiori latere ſiniſtrae emulgentis venae in medio ductu natam*, *quae diſtribuitur partim in ſeptum transverſum; partim in glandulam reni ſiniſtro incumbentem; partim in ſuperiorem regionem pinguis tunicae renis. Venulam originem ducentem à ſuperiori latere emulgentis ſiniſtrae juxta renem*, *diſſeminatam in inferiorem partem pinguis tunicae ejusdem.* Denique voluit *venae ſeminariae ſiniſtrae ortum ab emulgente.* Atque illa etiam omnia plane in Figura expreſſa videmus. Exprimere autem nequivit, niſi ſimul & renum quandam ſpeciem, & glandularum renibus incumbentium, & venarum exprimeret, eaque cum lineis extremis definiret, tum lumine atque umbris ſic ſatis diſtingueret; in quibus fruſtra aliquid praeterea quaeras, cum perfectam omni ex parte illarum partium ſpeciem tradere non inſtituerit, ſed tantummodo illas ſuas obſervationes, praeter quas etiam de partibus illis nihil addit in Explicatione. Cum vero venas ſupradictas exhibere ſine cava non poſſet, quoniam ab ea oriuntur aliquae earum; addidit ejus portionem. Commodiſſime praeterea addidit arterias emulgentes, quoniam ad renes cum venis per-

pertinent: cum iis autem aortae portionem, quoniam oriuntur ab ea; cavae praeterea comitem. Et cum illam partem aortae & cavae exhiberet, unde procedunt arteriae ſpermaticae, inferior meſenterii, & vena ſpermatica dextra; addidit radices earum. Renibus ureteres addidit, cum ad eos pertineant. Iſtae autem partes quaſi ſecundariae ſunt in Figura, ſicuti eas etiam in Explicatione ſolummodo indicavit, & nominavit. Quapropter etiam in quibusdam earum incurioſior eſſe potuit, & fuit. Profecto arteriam inferiorem meſenterii minorem exhibuit, quam alterutram ſpermaticam; ut quoque in Fig. 1. Tab. II. & in 1. 3. 4. Tab. XII. Quod neque per errorem, neque data opera feciſſe putamus. Non per errorem, quia errare in tali re tantopere non potuit: non data opera, quia haud dubie admonuiſſet. Sed, puto, quia parum aut attentus, aut curioſus fuit in re ad propoſitum ſuum non pertinente; quemadmodum non aliam pariter ob cauſſam omittere hac in Figura arteriam coeliacam & meſentericam ſuperiorem potuit. Quam incurioſus autem quibusdam in rebus fuerit, infra pluribus dicetur. Ex quibus judicari poteſt, quam recte ſibi ex Tabulis Euſtachii menſuras capacitatis quarundam arteriarum, tanquam ſi accuratiſſimae eſſent, Viri docti aſſumſerint, & maxime cum aſſumſerint arteriarum talium, quae inter ſecundarias Figurarum partes numerandae ſunt. Atque haec de Figura iſta, ut exemplo eorum, quae ante dixi. Ad cujus ſimilitudinem & rationem etiam reliquas Opuſculis anatomicis additas, perfectas eſſe, facile ex iis intelligetur. Idemque inſtitutum in Tabulis nuper repertis haud obſcure, niſi vehementer fallor, apparet.

Sed ad eas penitius intelligendas, indicanda eſt Euſtachii ratio in concinnandis figuris, quae ex figuris ipſis colligi ſatis ſuperque poſſe videtur. Eoque magis indicanda eſt, quoniam à communi Anatomicorum ratione diſcrepat, quorum conſuetudo haec eſſe ſolet, ut poſtquam partes in corpore demortui detexerint, ac legitime diſpoſuerint, earum figuram ſic ſimpliciter in tabula efficiant, aut effici curent, ut tota ſimilis illis ſit, illudque plane, quoad fieri poſſit, exhibeat, quod ante oculos poſitum eſt ad imitandum; quemadmodum propoſitum aliquod exemplar pictores in totum, ut propoſitum eſt, imitantur. Euſtachius autem, ut ſummatim dicam quod ſentio, obſervationes ex corporibus ſumtas, in figuris exhibuit cum ra-

tione,

tione, ſimulque clare, ſimplici quodam modo, non niſi id, quod volebat, exprimente, abſque ulla quam pictores & ſcalptores dicunt artem. Quae omnia ſingillatim illuſtrare, & partim exemplis, partim rationibus, probare conabor.

Certa quaedam in genere ratio eſt qua concinnavit figuras, quae difficulter exponi verbis & accipi poteſt; exemplis autem poteſt. Eamque plane ante oculos ponit Figura 3. Tab. XLI. ad quam efficiendam, nequaquam oculis pictoris propoſuit (non potuit enim) caput hominis tale, quale exhibet, ita maximam partem integrum, una tamen cum muſculis aliquot tanquam in ſuperficie exſtantibus, & inter eos etiam aliquibus, qui in profundiore parte faciei deliteſcunt: verum capitis primum quandam figuram ſeparatim effecit, eique deinde ex diſſecto capite muſculos, quos volebat, ſuis inſcripſit locis. Ac ſic pariter in Tabula IX. figuram hominis effecit, eique ex inciſo demortui corpore inſcripſit tres ventres apertos, una cum partibus, quas continent. Simili modo concinnavit muſculorum Tabulas primas, XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. & XXXII. adhibendo figuram hominis pro fundamento, & ad ejus normam ex corporibus deſcribendo muſculos, ligamenta, oſſa: quod etiam magis dilucidum reddunt iſtarum figurarum manus & pedes, utpote integram manuum & pedum formam exhibentes cum inſcriptis muſculis & tendinibus. Ubi vero muſculos exhibere voluit, qui magis ab exteriore corporis ambitu diſtant, ſceleto potiſſimum ut fundamento uſus eſt, atque ei illos, ut cui adjacent, ſuis quoſque in locis inſcripſit: quemadmodum Tab. XXXIII. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. Fig. 1., in quibus tamen etiam faciei, & manuum, & pedum figurae quaedam, quibus muſculos inſcripſit, & oſſium quaedam lineamenta. Quin etiam ſceleto ſolos inſcripſit muſculos exteriores, ut Tab. XXXIV. & XXXV.: quos ita cum ſceleto, ut exſtant in iſtis Tabulis, oculis pictoris ſubjicere nequivit. Et muſculos quoque cranio ac ſyntaxi vertebrarum colli inſcripſit in Fig. 13. Tab. XLI. Ad nervorum & venarum arteriarumque ramos, quos ſubcutaneos dicimus, exhibendos, rurſus figuram hominis pro fundamento adhibuit, & ad ejus normam in Tab. XXI. XXII. XXIII. deſcripſit per corporis ambitum muſculos, oſſium quaſdam partes, aliaque, quae ſtatim ſub integumentis communibus poſita ſunt; & majorem

etiam partem retinuit pedum & manuum formam: atque illis figuris inſcripſit nervos, venas cum arteriis. Ex quo intelligi etiam poteſt ratio, qua confeciſſe videtur figuras Tab. XIX. XX. XXIV. XXV. XXVI. In Tab. XIII. vaſa inſcripſit reni, utero, vaginae, veſicae. Ad encephalum ſpinamque dorſi rettulit nervos in Tab. XVIII. Fig. 2.: ad encephalum in Fig. 1. 3. 4. 5. Atque haec exempla plus etiam ſatis oſtendunt, quomodo cum ratione & judicio figuras compoſuerit.

Quin etiam apparet, quod figuras alias ſimpliciores, in quibus partes partibus inſcriptae non ſunt, ita cum ratione effinxerit. Ita pleraſque omnes Tabulae XXVII. de cujus prima & tertia decima hic ſolummodo dicam, quia longum eſt, neque neceſſarium, dicere de omnibus. In prima igitur ſyſtema vaſorum hepatis, in decima tertia pulmonum, cum ex iis, quae anatomica diſſectio oſtendebat, cum ex iis, quae cognitio docebat, cum ratione effinxit, & ita quidem, ut in hac figuram pulmonum, in illa hepatis, ſyſtemata illa referant. Ita & concinnare potuit eximias illas nervorum Figuras Tabulae decimae & octavae, quas tales, quales in Tabula exſtant, ante oculos poſitas delineatori fuiſſe, nemo, puto, in re anatomica, & in concinnandis figuris, vel mediocriter exercitatus, opinabitur.

Et quod non temere, ſed ratione & conſilio figuras ſuas effecerit, apparet etiam ex eo, quod inter eas aliae aliis reſpondent, & aliae quoque continuationes ſunt aliarum. Quod ipſius artificium poſtquam animadverti, multum mihi adjumenti acceſſit ad Tabulas intelligendas, eamque ob cauſſam operae pretium eſt illud oſtendere. Et primum oſtendam in illis, quae vel me non monente in oculos facile incurrere poſſunt. Sic Tab. XXX. & XXXI. ſunt altera alterius pars averſa. Sic XLIII. & XLIV. Sic Tab. XLVII. Fig. 26. & 27. itemque 28. & 29. itemque 30. & 31. itemque 25. & 32. itemque 33. & 36. denique 34. & 35. Sic Tab. XXI. & XXIII. Sic Tab. XI. Fig. 8. & 9. Sic Tab. XVI. Fig. 1. & 2. Sic Tab. XII. Fig. 2. & 5. Sic fere Fig. 1. & 3. Tab. XV. Sic maximam partem Tab. XXIX. & XXXII. Magnam partem Tab. XXXVII. & XXXVIII. In univerſum, maximamque partem, XIX. & XX. In univerſum XXIV. & XXVI. Similiter Tab. X. Fig. 1. & 3.

Sunt deinde, quae aliae aliis, quanquam diverſae ſint inter ſe,

ſe, reſpondeant poſitu: ut reſpondet muſculorum prima primae ſceleti, hoc eſt, vigeſima & octava quadrageſimae tertiae. Sic maximam partem trigeſima quarta vigeſimae nonae. Sic trigeſima quinta trigeſimae ſecundae. Sic hepati Fig. 3. Tab. XI. ſyſtema vaſorum hepaticorum Fig. 1. Tab. XXVII. Sic meſenterio Fig. 2. Tab. XI. in univerſum reſpondet ſyſtema vaſorum meſentericorum Fig. 2. & 4. Tab. XXVII.

Quaedam praeterea Figurae ſerie quadam aliae aliis quaſi continuatae ſunt. Ut ſunt quatuor primae Tab. XV.: quarum ſeries haec, 1. 4. 2. 5. Sic ejusdem Tabulae 3. & 6. Sic 3. 4. 5. Tab. XVII. Sic 2. 3. 4. Tab. XXXIX. Sic 2. 3. 4. 5. 6. 7. Tab. XL.: rurſuſque 8. 9. 10. 11. 12. Sic 1. & 3. Tab. XLI.: & rurſus 8. & 11. Sic 4. & 6. Tab. XLII. Sic 3. 6. 7. 8. Tab. XLVII. Sic, quantum ad partes inferiores, 1. & 3. Tab. XII.

Eſt quoque ſeparatim vaſorum & nervorum quaedam ex aliis Figuris in aliis continuatio. Eſt primum manifeſta in ambitu Figurarum: ut Figurae 1. & 2. Tab. XVI.: ut Tab. XXI. & XXIII. Deinde etiam minus primo intuitu manifeſta, at ubi expenderis, evidens & artificioſa. Sic eſt arteriae hepaticae Fig. 2. & 4. Tab. XXVII. continuatio in Fig. 1. per hepar & ciſtam fellis: parique ratione venae portarum. Sic, ſi examinare velis, in Fig. 2. & 8. Tab. XL. invenies continuationes vaſorum choroïdis, ex poſtica parte in priorem, & ex priori in poſteriorem; & ita quidem, quemadmodum plene exhibitum eſt in Fig. 11. Sic nervus ſpinalis recurrens Tab. XX. N°. 2. a, eſt continuatio ejusdem nervi Tab. XIX. N°. 2. f. Et nervus cui S in dextro crure inſcripſi Tab. XXI. N°. 2. eſt continuatio illius, cui 12. Tab. XIX. N°. 2. Sic vena h, & vena & arteria *k* Tab. XXIV. N°. 2. ſunt continuationes, illa venae α Tab. XXV. N°. 2.: hae, venae & arteriae z Tab. ejusdem. Sic venae & arteriae $\mu.\mu$ Tab. XXIV. N°. 2. ſunt venarum & arteriarum $\tau.\tau$ Tab. XXVI. N°. 2. Mitto caetera ejus generis, quae annotavi in explicatione Tab. XIX. XX. XXI. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVII. XL.

Multa etiam inveniuntur, quae non plane de integro effinxit, certe non videtur effinxiſſe, ſed ex aliis Figuris in alias tranſtuliſſe. Quemadmodum ex prima ſceleti figura, quae Tab. XLIII. continetur, haud dubie in XXXIII. tranſtulit compagem thoracis cum claviculis, aliaque. Ac ſic pleraque ſceleti

leti ex Tab. XLIV. Fig. 1. in Tab. XXXIV. Multa ex Tab. XLIII. Fig. 1. in Tab. XXXV. Similiterque in aliis. Sic uteri & vaginae figurae duae, altera Tab. XIV. Fig. 2., altera Tab. XIII. ſatis ſimiles ſunt inter ſe, ut videri poſſit figura altera in alteram Tabulam tranſlata. Sic pulmonum figurae in Tab. XV. Fig. 3. & 6. Sic uterus, tubae Falloppianae, vaſa ſpermatica, ligamenta uteri rotunda cum vaſis ſuis, Fig. 1. Tab. XIV. majorem partem, & in univerſum ſumta eſſe videntur ex Tab. XIII. Sic cor cum auricula dextra, vaſisque, Fig. 2. Tab. XV. ſatis reſpondent Fig. 1. Tab. XVI. Sic portio cordis, cavae inferioris, venae coronariae majoris, Fig. 6. Tab. XV. reſpondent Fig. 2. Tab. XVI. Cor cum aure dextra & vaſis ſuis Tab. XXV. reſpondet Fig. 1. Tab. XVI. & Fig. 2. Tab. XV.

Jam vero illud, quod dixi, expreſſiſſe omnia ſimplici quodam modo, nulla, quam pictores & ſcalptores laudent, arte; illud, inquam, ex ipſis conſtat Tabulis. Itaque etiam peritiorem artis, & qui artem tantummodo ſpectabat, neminem adhuc unum offendi, qui eas laudaret. Mirari potius omnes, in tanto apud nos honore eſſe, cum habeamus Veſalianas, inſigni adeo artis praeſtantia ad omnem memoriam commendatas. Sordere prae Bidloianis, quae illa tam ſpecioſa, & pictoris Laireſſii propria luminis & umbrarum gratia & dignitate, intuentes alliceant. At audivimus tamen homines imperitos, artisque pictoriae rudes ignarosque, aut quos occaecaverat praeconcepta de Euſtachio opinio, audivimus alios laudantes linearum extremarum, quibus deſcriptae partes ſunt, pulchritudinem, alios luminis & umbrarum neſcio quam praeſtantiam, alios ſcalpturae elegantiam. Profecto neque accuratam & artificioſam partium ſymmetriam & formam, neque linearum extremarum dignitatem aut elegantiam, neque luminis & umbrarum artem aliquam, neque naturae ipſius ſubtilem quandam imitationem, neque omnino quicquam eorum, quae ars habet inprimis laudabilia, in iis videmus. Atque ita ſane non videmus, ut eorum omnium nihil non modo non affectaſſe, ſed ne curaſſe quidem videatur; alioquin non commiſſurus, ut, cum tam ſeverus & gravis Veſalii cenſor fuerit, figuras efficeret, & eas quidem haud dubie magnam partem contra Veſalium; quae, quod ad artis laudes attineat, cum Veſalianis nullo modo ſint com-

parandae. Satis habens, obſervationes anatomicas veras & certas ſimpliciter exprimere, plus artis, quam ad id ſatis perſpicue exequendum requirebatur, non adhibuit, cum Veſalio, cumque poſterioribus, non de artis, quibus obſervationes anatomicae exprimantur, palma contendens, ſed ipſis certans obſervationibus. Et certe ſi alterutro eſt in figuris anatomicis carendum, hoc eſt, aut veritate & perſpicuitate rerum, quae exhibeantur, aut arte qua exhibeantur, carendum potius arte, quippe cum figuras praeſertim propter res, quas exprimant, expetamus, non propter artem, qua exprimant. Quocirca multo hercle laudabiliores ſunt Euſtachii hae figurae, in quibus res exquiſitae, ars nulla; quam aliorum, quae arte quidem ſuperiores ſunt, inferiores autem rebus illis quae ad anatomen ſpectant. Quanquam tamen illas inprimis laudare non verear, quibus res & vere accurateque ac perſpicue exprimantur, & ſimul quanta maxime poſſit arte.

Cum vero pleraeque figurae Euſtachii impolitae ſint, tum in primis rudiore plerumque modo expreſſae res illae, quas aliarum cauſſa exhibuit, ut multae etiam ex eo haud ita aegre internoſcantur. Rudior figura hominis Tab. IX. Rudis figura capitis Fig. 1. 3. 5. 8. 11. Tab. XLI. Rudis oſſium in pedibus extremis Tab. XXXIII. XIX. XXV., & in manibus Tab. XXIV. Rudis multorum muſculorum in Tab. XIX. XX. XXV. XXVI., aliis. Intervalla inter muſculos, partesve alias, ita ſaepe rudia, ut nihil niſi intervalla ſignificent: exemplo ſit Tab. XXVIII. Atque ex his quaedam etiam plane incurioſe indicata, ut niſi hoc attendas, aut obſcuriſſimus videatur, aut falſus. Sic in Tab. XXVIII. oſſa tibiae à pedibus extremis non diſtinxit. In Tab. XXI. ab Extenſore longo digitorum pedis dextri tendines nulli per pedem extremum excurrunt: neque in Tab. XXIII. manu dextra ab Extenſore communi digitorum, proprioque auricularis, per manum illam. Cujusmodi ſane multa paſſim occurrunt.

At quam plane tamen & perſpicue expreſſerit res illas, quas in primis volebat, ex iis figuris, quarum Explicatio ab ipſo relicta in manus noſtras pervenit, habemus cognitum; in quibus tam evidenter apparent illa, quae indicat in Explicatione, ut nihil poſſit ſupra: quorum exempla in principio attuli. Unde colligi ſatis poteſt, non minus perſpicue in Tabulis nuper repertis animi ſui ſenſus expreſſiſſe;

ſe; praeterquam etiam quod loca, ſupra pariter à me ex Opuſculis anatomicis allata, quibus aliquot figurarum interpretatio continetur, id tam manifeſte confirment.

Jam porro animadvertimus, ſumſiſſe Euſtachium figuras ſuas ex hominibus junioribus. Quod ne dubitare poſſimus, magno, ni fallor, argumento eſt ſternum in figura ſceleti Tab. XLII., ſex ſcilicet conſtans partibus oſſeis, ita ut deſcribit in Examine oſſium. Tale enim eſt juniorum, taleque ſe inveniſſe in hominibus, qui *ad quartum decimum*, aut *decimum octavum annum uſque vixerant*, tradere in Examine illo videtur: in quo cum docuiſſet, *puerulorum Sternum in prima generatione totum cartilagineum eſſe: ubi autem in os formari incipiat*, natas in eo oſſeas partes *cartilagine undique comprehenſas, quaſi plurium in tabula nodorum ſpeciem prae ſe ferre: ac tandem ad ſummum ſex tantum particulas, transverſa linea à coſtarum cartilaginibus protracta, Sternum inciſas obtinere, quibus adnumeret etiam illam, quae Mucronatae cartilagini ſit praepoſita:* hoc, inquam, cum docuiſſet, ſubjicit paullo poſt; illud *ita ſe habere in publico Gymnaſio ſe oſtendiſſe, multis Sternis ante oculos omnium poſitis, non ſolum puerulorum, ſed etiam illorum, qui ad quartum decimum, ac decimum octavum annum uſque vixerant.* Nam cum dicat, *ad ſummum ſex* tales *particulas obtinere*, ultimi autem aetatis eorum, quorum *Sternis ante oculos poſitis oſtenderit* quod tradiderat, termini, quos memorat, *annus* ſint *quartus decimus, ac decimus octavus;* credibile eſt, hoc voluiſſe, illius aetatis hominum fuiſſe ſterna illa, quae ex *ſex* talibus *particulis* conſtare oſtenderit. Et cum ſternum ſceleti Tab. XLII. è ſex talibus *particulis* omnino conſtet, indicatur eo, etiam ſceletum illum aetatis illius eſſe. Cumque praeterea non ita multo poſt in oſſium illo Examine dicat, *de numero oſſium Sterni in adultis pauca addere oportere*, tradatque, *eſſe varium, & modo quatuor, modo tria eorum apparere;* ſex autem exhibeat in ſceleto Tab. XLII.; concludi ex eo poſſe videtur, ſceletum illum adulti, quam dicit, aetatem nondum attigiſſe. Adde quod in adultioribus tria inveniri ſoleant. Praeterea autem epiphyſes, quas in oſſium figuris diſtinxit, eorum aetatem juniorem declarant, hoc eſt, illam, in qua quamvis ad plenum quidem magnitudinis ſuae maxime incrementum, nondum tamen ad plenam pervenerint perfectionem. Quin etiam tota oſſium figura magis eſt juniorum oſſibus ſimi-

ſimilis. Vides & os multiforme in Fig. 14. Tab. XLVI. in tria diviſum eſſe, ut eſt in juniore: niſi quis velit, hanc figuram additam ad oſtendendam diviſionem illam, quae in juniore aetate animadvertitur: ſed tamen multiforme Fig. 12. cum ejusdem magnitudinis ſit, ejusdemque etiam in univerſum formae, integrum eſt. Sceleti autem, quibus muſculi adſcripti, cum juniorum hominum ſint, ut ex diviſione ſterni, epiphyſibus, habitu, judicavimus; credibile eſt, adſcriptos illis muſculos pariter eſſe juniorum; praeterquam quod idem illud ex ipſa muſculorum figura haud obſcure colligamus. Viſcera quoque juniorem aetatem referunt. Fig. 4. Tab. XI. junioris hepar, quam adulti, magis refert. Juniori maxime ſimilis ventriculus Fig. 1. & 3. Tab. X. Caetera praetereo. Ipſe autem de venis, quas exhibuit Fig. 3. Tab. XXVII. tradit in Tractatu de vena ſine pari, *in puerulis non modo ejusmodi vaſa, ſed & alia multa*, *quemadmodum Meſenterii*, quae exhibuit Fig. 2. & 4. Tab. XXVII., *clarius*, *quam in adultis cerni.*

Nec praetereundum, non paucas exhibuiſſe, quas in quibusdam partibus invenit varietates: ne quis exiſtimet, voluiſſe, omnia quaecunque exhibuit, in omnibus talia exiſtere, qualia exhibuit. Inter eas etiam ſunt rara inventu, ſunt rariſſima. Ita in Tabulis parvis paſſim feciſſe videmus. Ita etiam fecit in nuper repertis, in quibus aliquas varietates ipſo interprete cognoſcimus, & non modo ex parvis Tabulis tranſlatas, ut in Tab. XII.: ſed alias quoque. Cujus generis ſunt in Tab. XXVI. venae vertebrales, quarum *major* (pp) *ſextae Vertebrae* colli *foramen penetrat*, *minor* (o) *vero ſeptimae*, quo pertinere locus poteſt, quem ex oſſium Examine adſcripſi in Explicatione. Eſt quoque *Venae Humerariae vices gerens*, l Fig. 8. Tab. XXVII. quam deſcribit in Tractatulo de vena communi profunda brachii. Eſt *Vena Humeraria*, *quae ita* ipſi *exilis quandoque occurrit*, *ut niſi animum una cum oculis diligenter advertiſſet*, ſe *prorſus effugiſſet*, g, ut videtur, Fig. 9. Tab. XXVII.; quam deſcribit in eodem mododicto Tractatulo. Eſt deficiens *ſutura*, *quae ſagittam imitatur*, d Fig. 3. Tab. XLVI. de qua in Examine oſſium. Eſt *os*, *quod* Λ *literam imitatur*, *gemina ſutura circumſcriptum*, ccd Fig. 8. Tab. XLVI. de qua in eodem oſſium Examine. Sunt oſſis hyoïdis *Additamenta*, *quae cum apophyſibus ſtyloïdeis conjunguntur*, Fig. 14. & 15. Tab.

 XLVII.

XLVII. de qua pariter in Examine oſſium. Sunt, de quibus in eodem Examine, ſterna Fig. 18. 19. 20. 21. Tab. XLVII. Alia quoque nonnulla, de quibus nihil Euſtachius, annotavi in Explicatione.

Et exhibuit quoque, de quibus ipſe ſcripſit in Examine oſſium, ſe *miraculum* ſe *videre exiſtimaturum*, *ſi quis* ſibi *oſtenderet.* Id nempe ſe exiſtimaturum ſcripſit, *ſi quis calvariam* ſibi *oſtenderet*, *in qua* (puta ob *capitis eminentias depravatas*) *aut Coronaria Sutura*, *aut ea*, *quae* Λ *literae ſimilis eſt*, *deficeret*, *aut illam inveniret*, *in qua utriſque his deletis*, *duae lineae*, *altera ſecundum Capitis longitudinem*, *altera ſecundum Aures protracta*, *inſtar* X *calvariam interſecant*; quam appellat *commentitiam Calvariae fabricam*, quam (*qui* nempe *Hippocratem & Galenum ſedulo reprehendere ſtudeant*) *ſimiliter atque veteres Anatomici*, *ſolute deſcribant:* & tamen exhibuit tribus Figuris, 10. 15. & 17. Tab. XLVI., reſpondentibus totidem Veſalianis, 2. 3. 4. Cap. 5. Lib. I. de Hum. Corp. Fabr.; ad quarum haud dubie exemplum exhibuit, non quod videatur tales calvarias vidiſſe, ſed, puto, illuſtrandae deſcriptionis ſuae & controverſiae illius cauſſa. Praeterea etiam ex Veſalianis tabulis in ſuas transtuliſſe videtur Figuram 3. Tab. XLII.

Praeterea ad ea, de quibus dixi, juvare nos poſſe ad ſenſum Euſtachii cognoſcendum, hoc etiam adjungendum eſt, multa procul dubio in Tabulis ejus contineri, de quibus veteribus cum ſui temporis recentioribus controverſia erat: multa praeſertim, quae ſpectent ad illa, de quibus à Galeno Veſalius diſſentit: & multa quidem contra Veſalium, multa quoque, quae ipſe dicturus eſſet non animadverſa fuiſſe ab aliis, aut non deſcripta, non picta. Cujus exiſtimandi copiam dare non modo ille ejus animus poteſt, quo Opuſcula ſua conſcripſit; ſed certius etiam argumentum praebere Explicatio figurarum, quae cum Opuſculis illis exſtant. Partim Pinus quoque confirmat in Carmine: *Bartholum*, *procacem faſtum*, *& dicta refellere impudentis Veſſali*, *methodum docentem notandi quaque in particula ſitum*, *figuram*, *ſtructuram*, *numerum*, *ordinem*, *atque nexum.*

Quarundam denique figurarum interpretationem invenimus in Opuſculis anatomicis. Atque utinam inveniremus in iis plura, quae ad has Tabulas pertinere poſſint, ad obſcuriora praeſertim earum loca! Sunt certe, quae non facile quis intel-

telligat, niſi ipſo interpretante Euſtachio, aut certe adjuvante. Sic haud ſcio an ita promte intellexiſſemus Fig. 11. & inprimis 8. Tab. XXVII. niſi explicuiſſet alibi Euſtachius. Certe uti Ampliſſimum Lanciſium undecima *diu incertum*, *dubiumque detinuit*, donec *forte fortuna in ſyntagma de Vena*, *quae Azygos dicitur*, *inciderit*, & ex *antigrammate* 12. *perſpicuum lumen ad obſcuram hanc rem illuſtrandam acceperit:* ita me octava, etſi haud abſimile quiddam in cadavere ſemel inveneram; donec animadverterim clariſſimum Euſtachii locum in Tractatulo de vena communi profunda brachii.

Nunc cum mihi jam ſatis dixiſſe videar de iis, quae utilia & neceſſaria ſint ad illa, quae hiſce Tabulis continentur, intelligenda, tempus erit de iis dicere, quae praeſtiterim, aut potius quae praeſtare conatus fuerim.

Breviter ſummatimque, quid quaeque earum rerum ſit, quas in Tabulis expreſſas videmus, tradidi. Non addidi deſcriptionem pleniorem, quia aut deſcribenda fuiſſent quae in figuris ipſis manifeſte apparent, ut magnitudo, figura, ſitus, connexio, caetera ejusmodi: aut addenda, quae non apparent. Quorum illud ſupervacaneum viſum eſt, eo quod nihil attineat verbis declarare illa, quae diligentior quisque ex figuris ipſis facile cognoſcat. Immo *ſi omnia*, *quae in* Tabulis *unico intuitu cuivis ſub oculos ſubjici poſſunt*, *oratione declarare tentarem*, *non ſolum longitudine orationis faſtidium exhiberem*, *verum etiam multo difficilius id exequerer ac praeſtarem; perſpicuum enim eſt quanto rectius oculis*, *quam auribus haec noſcantur & percipiantur :* ipſius Euſtachii verba iſta ſunt, quibus hic utor, ex Cap. 15. Tractationis de Renibus deſcripta. At dicas, ille tamen ipſe Euſtachius in Explicatione illarum ipſarum Tabularum, de quibus illa profert, alia quidem ſimpliciter indicat, alia autem deſcribit plenius; & plenius quidem illa, quorum in primis cauſſa figuras illas confecit. Ita eſt: at imitari non potui, non certe ita, ut cuperem, ut deberem, ut praeivit ipſe. Quod ſane fateri non erubeſco, ſi modo fatendum eſt, neminem unquam inventum iri, qui Tabulas haſce ita interpretetur, ut ipſe interpretaturus fuiſſet Euſtachius. Profecto etſi res ipſas, quae in iis exhibitae ſunt, intelligere fortaſſe pleraſque poſſimus, & in multis quoque ipſum Euſtachii propoſitum ſatis videamur aſſequi; nulla tamen ſpes eſt, ita illud plane aſſequendi, quin aut aliqua, aut etiam multa

dubitatio ſupereſſe plerumque poſſit, volueritne, quod putemus, nec ne. Quod ſane apparet ex Tabulis, quae Opuſculis anatomicis additae: quas qui ſepoſita, & nihil quicquam juvante, Euſtachii Explicatione, ſuo marte explanare aggrederetur, fieri aliter non poſſe intelligeret, quin ab Euſtachii propoſito paſſim diſcreparet. Et ſi conari tale quid ad Euſtachii mentem voluiſſem, plenius fortaſſe deſcripturus fuiſſem, quae ipſe ſimpliciter indicaturus: ipſe quae deſcripturus, ſimpliciter ego indicaturus: & ſi quae etiam eorum, quae deſcripturus fuiſſet, deſcripturus & ego fuiſſem, caſu tantummodo factum fuiſſet, ſi id ſatis ad mentem ipſius feciſſem. Et multo etiam minus ad illuſtrandas figuras addere volui, quae in figuris non apparent, etſi potuiſſem multa, & Euſtachius etiam praeiverit in Explicatione Tabularum parvarum; ut in Explicatione Fig. 5. Tab. IV. ureteris addidit originem, & quaedam de vaſis renis inferioris, quae non exſtant in Figura. Quae cum ita ſint, hoc unum mihi, certiora tradere quam maxime cupienti, ſupereſſe credidi, ut res, quae apparent, ſimpliciter indicarem, niſi quod pauca quaedam adjecerim, quae ut figurae aliquae melius intelligerentur, praeterire commode non potui. Satis mihi ſit, hunc tantum Tabularum theſaurum ad uſus Anatomes Amatorum & Cultorum quodam modo accommodaſſe, quo frui eo interea dum aliquis ab Euſtachio relictus commentarius (ſi quis modo alicubi) latebit, ſic ſatis poſſint.

At fortaſſe ſatis à me omnium exſpectationi factum non erit, eo quod propoſuerim quidem, quid quaeque in Tabulis expreſſa res ſit, oportuiſſet autem praeterea, quare illud eſſe cenſenda ſit, oſtendere. Quod ſane oſtendere ſi inſtituiſſem, quam non mihi modo operoſam & taedii plenam rem aggreſſurus fuiſſem, ſed etiam quam parum neceſſariam, cum multa per ſe ſatis manifeſta ſint, & pleraque etiam alia Anatome ipſa oſtendat, confirmet. Ubi tamen ſcrupulus aliquis reſidere viſus eſt, ſubjeci rationes quaſdam interpretationis meae: & ſtudioſius quidem, ubi in rebus non omnino manifeſtis diſſentiendum mihi fuit à viris gravibus. In anteceſſum autem illa, quae fortaſſe objicientur, cum tanta ingeniorum ſit varietas, quis mortalium diluat? Potui alicubi falli, ut humanus: potui, quia vehementer occupatis meis temporibus haec congeſſi, quia multa perdifficilia fuerunt.

Hoc

Hoc tamen ſcio, hoc ne quis dubitare velit rogo, dediſſe me ſaltem operam, ne quid temere & inconſiderate affirmarem. Utinam modo ita omnia recte & ad veritatem interpretatus ſim, ut nihil praetermiſi, quantum eniti potui, quin quid ſint perſpicerem!

Quia perpetuum indicem tradere ſuſceperam, non potui quin multa in eo annotarem, quae minime obſcura ſunt; multa, quae videri poſſint non egere interprete; multa, quae momentum non habere. Neque tamen diligentia nimis ſcrupuloſa indicavi omnia quaecunque expreſſa apparent; quanquam primum inſtitueram nihil in totis Tabulis intactum praeterire: & talem etiam indicem jam fere confeceram, cum ecce facti poenituit, mutatoque conſilio, reſcidi deinde plurima, ne inutilibus notis Tabulas ipſas obſcurarem, ſimulque Explicationem praeter omnem neceſſitatem interrumperem. Et an operae quidem pretium fuiſſet indicare ad rem non pertinentia eademque notiſſima; ut partes exteriores corporis in Tab. IX., aliisque? An, indicare manifeſta omnibus; ut inteſtini coli quas dicunt cellulas in Fig. 2. 4. 5. Tab. X.; ut inteſtinis ſimilem cerebri faciem quandam in Tab. IX. XVII. XVIII.? & praeſertim ſi quae ex illo genere rudia ſint; ut columnas carneas in corde ejusque auriculis, Tab. XVI.? An quicquam, quaeſo, juvaret expoſuiſſe quae nihil, ut videtur, ſignificant; ut intervalla inter muſculos, partesve alias? An, expoſuiſſe rudia quaedam, in quibus momentum eſſe non viſum? Num denique etiam magis elaborata, ſed ex aliis Tabulis tranſlata, ex iis certe facile cognoſcenda, exponere neceſſarium erat; ut ſceleti partes Tab. XXXIV. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX.? Qualium, ſi quid Euſtachii ingenium perſpicio, ſi quid ex eo, quod in figuris, quae Opuſculis anatomicis additae, praeſtitit, judicare valeo, ipſe fortaſſe rationem habiturus non fuiſſet. At ignoramus, inquis, anne fortaſſe habiturus fuiſſet: & in ſumma, ſi quid modo utilitatis afferre poſſunt, digna ſunt ad quae animum attendamus; poſſunt autem, vel ſi aliquid modo juvare poſſunt ad Tabulas paullo plenius intelligendas. Atque idcirco addidi ego etiam illius generis non pauca, &, ut videtur, plus etiam ſatis. Caeterum adeo non quaeſivi illam non jam ſcrupuloſam, ſed ſupervacuam accurationem, ut eam, niſi in mentem veniſſet, poſſe fortaſſe juvare

aliquos, longe etiam magis evitaſſem. Quae vero ex illo genere praeterii, vix morabuntur, puto, illos, qui paullo attentius & Tabulas conſiderabunt, & meam expendent Explicationem.

Et quaedam fortaſſe non merebantur operam, quam impendi. Profecto cum multa difficilia occurrerint, tum perdifficilia ſimul & permoleſta fuerunt, ubi figurae ruditas obſcuritatem peperit, aut dubitationem; quemadmodum quorundam muſculorum in Tab. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. Quorum aliqui ex figura qui ſint, non ſatis apparet, ſed fere ex loco ſuſpicari poſſumus. Aliorum non figura, ſed potius locus, aut ipſorum loco ſpatia inter muſculos, parteſque alias, indicata videntur. Fieri itaque illis in locis potuit, ut, quo plenius explicarem, muſculos eſſe dixerim, ubi locum tantum eorum adumbraverit. Quare obſcuris & rudibus illis in locis, in quibus parum curioſus Euſtachius fuit, & quorum fortaſſe, ſi explicaret ipſe Tabulas, mentionem non faceret, intelligi potius velim de eo quod videatur, quod ſuſpicer, quam quod manifeſte appareat.

Sunt quaedam, quae dubitanter interpretatus ſum. Perpauca, de quibus ne quidem conjecturam vel ſuſpicionem auſus ſum proponere. Tales ſunt Fig. 5. 6. 7. Tab. XI. Tales fuiſſent renes ſiniſtri Fig. 4. Tab. XII. niſi expoſuiſſet Euſtachius in Fig. 5. Tab. IV., aut niſi forte fortuna ſimile quid cuipiam occurriſſet, ut Bauhinus in Theatr. Anat. Lib. I. Cap. 22. occurriſſe ſibi memorat, & in Fig. 1. Tab. XXIV. Lib. I. exhibet: quod etſi Euſtachii illud illuſtrare potuiſſet, vel ſic tamen, quoniam totum toti ſimile non eſt, multa dubitatio ſuperfuiſſet.

Ex varietatibus, quas exhibet, aliquas, quae notabiliores viſae ſunt, indicavi. Inſunt fortaſſe plures: ſed malui vitare conjecturas nimis incertas.

Quaecunque in reliquis Euſtachii operibus invenire potui, quae ad Tabulas pertinere, aut ad eas illuſtrandas pertinere poſſe arbitratus ſum, ea ad indicem illarum partium, ad quas pertineant, ipſis Euſtachii verbis adſcripſi.

Euſtachii cum aliis Anatomicis, & potiſſimum cum Veſalio, controverſias, ubi fortaſſe ad eas in Tabulis reſpexerit, ne attigi quidem; partim quia quicquid de iis dici poſſet, fere

fere tantummodo conjecturis niteretur; partim quia impetrare à me non potui, ut tantum eriperem temporis ex utilioribus occupationibus meis, quanti illud indigeret. Et quamvis tale quid non injucundum ſit earum rerum Amatoribus, fortaſſe tamen utilius, quam noſtris, Euſtachii eſſe potuit temporibus, cum Veſalii libri omnium manibus maxime tererentur.

Neque pariter per otium licuit diſquirere, quaenam Euſtachius eorum, quae exhibuit, aut primus ante omnes invenerit vel exhibuerit, aut quaenam, & quantum ea perfecerit: neque addere alia, quae addi potuiſſent. Sed quid opus eſt apologiam ſcribere? Explicationem in modum indicis fere nudi promittere utique potui: promiſi: promiſſo, quantum in me fuit, ſatisfeci.

Cum vero compertum haberem, Euſtachii rationem, qua in deſignandis partibus, quae in Tabulis expreſſae ſunt, uſus eſt, utcunque alioquin non improbandam, vitiis obnoxiam eſſe, quibus fiat, ut minus ad uſum commoda ſit; & aſſiduas etiam quaerelas audiverim de difficultatibus, quibus utentes impedit: idcirco nolui declinare laborem lineares tabulas efficiendi, iisque notas neceſſarias inſcribendi, eo modo, quo alias feci.

Nec potui etiam, quin ipſarum Tabularum editionem novam adderem, ut ſimul cum Explicatione ad manum eſſent. Neque enim aliam ob cauſſam addidi, quippe cum omnis ejus laus & commendatio in eo conſiſtat, ut Romanae quam ſimillima ſit. Potuiſſem tamen certe melius poſuiſſe tantum operae temporisque, quantum in hac nova editione earum curanda conſumendum mihi fuit; cum praeterea res ſit, in qua ſi quid erraveris, vix ulla venia, ſi recte feceris, exigua laus propoſita ſit. Ut tamen Romanae iis rebus, quae viſae mihi ſunt alicujus momenti eſſe, reſponderet, operam, quantum potui, dedi. Et ſi ab ea lineolis & punctis, quibus umbrae exprimuntur, aliisque rebus, quae ſive hoc, ſive illo modo expreſſae ſint, parvi aut nihil refert, aliquantum diſcrepet, etiamſi maluiſſem totam toti ſimilem effici potuiſſe, nec culpa factum ſit mea, quod ita ſimilis non ſit; tamen non ita, opinor, diſcrepat, ut in rebus ipſis aliqua ſit differentia, quae momentum habeat. Itaque ad eos uſus, ad quos eas hic addidi, ſatis idoneae eſſe poterunt. Si au-

tem figura quaedam in diſceptationem veniat, & dubitatio fortaſſe accedat, quid ſit id, quod Euſtachius exhibere voluerit; etiamſi haberes archetypis omni ex parte plane ſimiles, (quod tamen obtineri ab artificibus non facile poteſt) nihilominus ipſae archetypae inſpiciendae, ut quae non habeant admiſſi per imitationem erroris alicujus ullam ſuſpicionem.

Caeterum Explicationem meam nullibi interrumpendam eſſe exiſtimavi, etſi haberem quae interjicerem. Quorum alia cum neceſſarie dicenda ſint, alia utilia vobis, Auditores, eſſe poſſint, praetermittere nequivi, quin illa traderem. Quod cum facturus eram, diu & multum cogitavi, deberemne etiam illas omni alioquin laude digniſſimorum hominum interpretationes expendere, à quibus recedendum mihi fuit. Quippe impetrare à me vix poteram, ut publice proferrem, & tanquam in luce collocarem, quae emendanda eſſe putem, quod res erat futura non cum aliquo plebejo tantum Scriptore, & minorum gentium Anatomico, ſed cum eximiis eruditione, ſcriptis, dignitate, meritis, &, quod praecipuum, noſtrae memoriae, noſtrorum temporum. Honeſtius acturus cum iis mihi videbar, ſi non palam, ſed tacite diſſiderem, nullaque facta aliter ſentientium mentione, ſimpliciter quae veriora eſſe putem, proponerem. Et omittere praeterea omnem quamcunque reprehenſionem malebam, ne minus gratiae proferendo recta, quam offenſae emendando prava, mererer. Contra ea autem non leve momentum ad confirmanda illa, quae veriora putem, & ad excitandam omnium attentionem, allaturum erat hoc, ſi ſcire me quod aliter alii ſentiant, productis eorum locis oſtenderem, & non caſu, ſed data opera, & quia poſcat res, ab iis diſcedere. Ac nunc etiam maxime, cum meam operam, quam Euſtachii Tabulis impendi, emiſſurus ſim, videbar debere conari, ut ab alienis eas interpretationibus liberarem. Jamque in eo eram, ut Explicationem nudam, typis jam deſcriptam, exire ſinerem, cum vicit demum utilitatis iſta quaedam ratio. Hoc igitur unum ſuperfuit, ut pro veritate dicerem, neque tamen obliviſcerer honoris & reverentiae, quam principibus Viris & debeo, & libentiſſimo animo tribuo.

Inter eos autem, quorum interpretationes expendendas ſumſi, Lanciſii quam aliorum, ſaepius facienda mentio erit. Cujus

Cujus Explicationem poſtquam accuratius inſpexi, magnitudinem agnovi Eximii Viri erga Anatomes Amatores meritorum, & ſimul indolui, inveniri in ea quaedam, quae detrahere de meritis illis aliquid videantur. Quamvis enim multa contineat, quae omni laude digna ſunt, negari tamen non poteſt, continere etiam quibus aſſentiri nequeamus. Quod cum ita ſit, neque negligenda eſſe laudabilia illa, quae tradidit, puto, neque tamen plus ei tribuendum, quam veritatis cultores deceat. Licebit igitur, ni fallor, quibus in rebus minus probanda tradiderit, monere veritatis amatores; ita tamen, ne magis minuere exiſtimationem ejus velle videamur, quam communi utilitati conſulere: praeſertim cum ignoſcendum ipſi ſit vel ob unum bene merendi ſtudium, & valere apud omnes debeat juſta excuſatio & difficultatis rerum, & anguſtiarum temporis, intra quod conſcripſit Explicationem ſuam, multis alioquin magnisque negotiis occupati: ad quod accedit, quod affecta fuerit aetate ac valetudine, ut ex Clariſſimi Morgagni tum Adverſariis anatomicis tertiis, Animadv. XLV. tum Epiſtola anatomica prima, §. 76. intelligimus. Adde quod ipſe in Praefatione ſcripſerit, ſe *in edendo hoc opere eſſe haeſitantiorem*, *ne ſcilicet multa inchoata ſolum, ac rudia*, *immo forte perperam ex Commentariolis ſuis excidiſſe quis opinetur*, quem *tamen velit praeſentibus frui.* Quapropter aequo animo ferre vix poſſumus, durius, quam decet, reprehendi ea, quae emendanda ducantur, atque ita cum primi ordinis Viro agi, tanquam ſi eſſet aliquis ex infima Scriptorum plebe. A quo tantum abſum, ut, cum Explicationem ejus expendere coepi, tantum dederim honori & meritis ejus, ut toties dolore affici me ſenſerim, quoties occurrerem alicui rei, quae juſtam emendationem effugere nequibat. Atque illa ipſa reverentia ab emendationibus proferendis etiam nunc cohibere me potuiſſet, niſi negligi paſſim ab Anatomes Studioſis Lanciſii Explicationem intellexiſſem, eo quod in omnium animis inſideat opinio haec, dubiam eſſe & incertam, errorumque plenam: meamque adeo operam afferendam eſſe exiſtimaverim, ut allatis emendationibus, ſi poſſem, efficerem, ut ſtudioſius, & ſecurius (niſi modo ego etiam, dum emendare volui, hallucinatus aliquid ſum) Explicatione illa utantur, fruantur. Nec dubium quin Lanciſius, ut quaedam ipſe emendavit, ſic emendaturus fuiſ-

ſet, ſi qua praeterea aberraſſe ſe, poſtea cognoviſſet. Nihil autem Explicationis illius attigi, niſi quod ad rerum, quid ſint, interpretationem attineat. Et praeterii levia quaedam, utpote per ſe apparentia, quae excidere Lanciſio facile potuerunt: cujus generis ſi quae tamen annotanda tyronum cauſſa duxi, nolite, quaeſo, in malam partem interpretari. Illud autem animadvertendum eſt, pleroſque quidem numeros, quibus partes in Explicatione Lanciſii deſignatae ſunt, in partes illas ſatis accurate incidere: non raro tamen in partes, in quas debere videntur, non incidere, ut niſi vitioſos eſſe numeros illos agnoſcas, multo etiam ſaepius à veritate deflexiſſe videri poſſit. Nihil autem refert hic inquirere, utrum menſurae iſtud vitio imputandum ſit, an metiendi rationi, an aliae cuicunque cauſſae. Sed non potui, quin monerem, ubicunque tale quid occurrerit. Et fortaſſe aliis etiam in locis, quam de quibus monui, ubi error in re eſſe videtur, tantum in numeris reſidet. Monere autem operaepretium non fuit, ubi tantum leviter aberrant, ut etiam à mediocriter exercitato facile, quid deſignetur, perſpiciatur. Et in aliquibus etiam ne aberratum quidem eſſe dici poteſt, eo quod aut numeris illis ita accurate deſignari res nequeant, aut deſignari neceſſarium non fuerit, cum nemo facile reperiatur, quem talis tam parva differentia moretur. Quam difficile autem ſit, talibus in rebus cavere ne quicquam alicubi aberres, aut etiam ne quis gravior error irrepat, nemo, puto, non videt: ne videar negligentiae accuſare velle aut Lanciſium ipſum, aut Soldatum, qui refert in Monitis, *Lanciſium voluiſſe*, *ut* ipſe *ſingulas Tabularum particulas*, *quae animadverſione magis dignae habitae ſint*, *per appoſitos numeros fideliter oſtenderet.*

Reſtaret nunc, ut de illis Clariſſimorum Virorum annotationibus loquerer, quibus multa ab iis tam egregie partim explicata ſunt, partim illuſtrata. Multa primum Ampliſſimus Lanciſius protulit; qui ſatis non eſſe putans, Tabulas à ſe diligenter ſecundiſque avibus quaeſitas, ac feliciter repertas, in lucem proferre, ſumſit ſibi quoque laborem notas addendi. Et, ut tradit in Praefatione, *quoniam*, *ne frequens locorum obſcuritas ſe in errorem duceret*, *ſaepe*, *maximeque eſt veritus*; *idcirco in laboris honeſti ſocietatem vocavit D. Antonium Pachionum Medicum Romanum*, *& in rebus potiſſimum Anatomicis apprime*

prime verſatum, quo cum ſingulas Tabulas iterum ad examen revocare non detrectavit; atque ubi vel minimus ſcrupulus (quod interdum accidit) ſibi injectus eſt, ſtatim imaginem cum archetypo, nempe iconem cum diſſecto cadaveris membro contulerunt, & comparaverunt: in partem quoque diligentiae, curaeque accito Franciſco Soldato, Juvene quidem Medicis ſtudiis, cadaverumque ſectionibus magnopere exercito. Neque vero, cum opportunum cenſuerunt per epiſtolas quoque in conſilium admittere praetermiſerunt eximios Viros Joannem Fantonum, & Joannem Baptiſtam Morgagnum ſuae aetatis in Italia experientiſſimos Anatomicos. Scripſitque eo tempore uterque ad Lancisium Epiſtolam elegantem, & Morgagnus quidem uberiorem, qua de Tabulis illis, deque re anatomica, praeclare meritus eſt. Poſt haec edita, rurſus Eximius Morgagnus quaedam attigit in Adverſariis ſuis anatomicis, Epiſtolisque, refertis & obſervationibus egregiis, & eruditione. Attigit & diligentiſſimus Santorinus in Obſervationibus, & Celeberrimus Winſlow in Expoſitione anatomica corporis humani, eximio laboris & diligentiae ſuae monumento. Quid ego autem illa omnia, quae praeſtiterunt, hic commemorem, cum exſtent ſcripta eorum, digniſſima quae ab omnibus, qui rei anatomicae ſtudent, diligenter legantur? Quid illa pariter, quae alii eruditi Viri ſparſim attulerunt? Quorum omnium quas quidem adhuc legerim, (audio enim de aliquibus, quae nondum in manus inciderunt) annotationes, quoties meis obſervationibus confirmari animadverti, & quoties viciſſim illa, quae olim, ante quam ſcripta eorum prodierunt, notaveram, inveni confirmata ab ipſis; toties magnam cepi voluptatem non modo, ſed etiam fructum. Sed utinam ſtudium ſuum operamque, ut in aliqua, ſic in reliqua omnia contuliſſent, atque explevíſſent deſiderium, quod editis ſpeciminibus commoverunt! Quod efficere ſi voluiſſent, quam facile, Auditores, opera caruiſſetis mea! Et quam ego etiam libenter parcuiſſem ipſi, difficultatem timens rerum, & magnitudinem operis, niſi vobis petentibus, & inſtantibus, non ſatisfacere nefas eſſe duxiſſem! Quod ſi minus idoneus fui qui tantam rem efficerem, poterit tamen certe hoc, quod proferre auſus ſum, aliquod mei obſequii, meae voluntatis, eſſe documentum.

AD EXCELLENTISSIMUM

BARTHOLOMAEUM EUSTACHIUM

Praeceptorem Optimum

PETRUS PINUS.

OLim Pergamides velut Magiſter
Falſa ſcripta refellit inſcientis
Theſſali, methodum docens medendi,
Sic meus quoque BARTHOLUS, procacem
Faſtum, & dicta refellit impudentis
Veſſali, methodum docens notandi
Quaque in particula, ſitum, figuram,
Structuram, numerum, ordinem, atque nexum.
Illi poſteritas adhaeret omnis,
Et mirata colit Virum, futura
Te nobis, Pater, invidebit aetas
Seque ortos citius volent Nepotes
Fortunata nimis, nimis beata
Per te ſecula noſtra praedicabunt.

DE USU TABULARUM.

QUanquam ad hanc Explicationem Tabularum nihil opus ſit gradibus Euſtachii, volui tamen ut adderentur, ne ſi quando uſus eorum eſſet, deſiderarentur. Quod cum fecerim, etiam de modo iis utendi dicendum eſt. Et ipſe quidem Euſtachius praecipit haec.

Regulam ex charta aut aere ſacito latitudine digitali, quae longitudine harum Tabularum latitudinem exaequet. Eam dividito in gradus ipſarum Tabularum gradibus ac numeris reſpondentes; ſed regulam accommodabis ad lineas altitudinis Tabulae ex eo numero, quem ipſarum index oſtendit; quo autem lineae concurrerint, angulumque effecerint, ibi quaeſitam partem invenies. Illud vero attendito in indice, locos harum partium, quae depictae ſunt, commonſtrante, priore numero altitudinem, poſteriore latitudinem ſignificari.

Poteſt etiam aut ex ferro, aut ex ligno fieri circulus planus, cujus ambitus ſit paulo major, quam longitudo Tabularum, eique alterum filum rectum, & alterum transverſum ad angulos rectos protractum obducere ac infigere oportet. Si enim ejuſmodi regulae fila numeris altitudinis ac latitudinis in Tabula deſcriptis, accommodabis; punctum, quo fila ſeſe interſecant, partem, quam inquiris, oſtendet.

Ad primum autem modum Soldatus in Monitis; *Cum uſu*, inquit, *deprehenderimus fore, ut ſi praefata regula non prorſus illi ſimilis conſtrueretur, quae ad indicandas partes à nobis adhibita fuit, jam angulus ex concurſu linearum oriundus plus juſto anterior aut poſterior efficeretur, qui proinde aliam ab indicata particulam Tabulae demonſtraret; propterea duas regulas, quibus nos uſi fuimus, aeri incidendas curavimus, quarum quae brevior eſt, octo prioribus Tabulis aptabitur, quae vero longior, in reliquis adhibenda erit.*

Addit deinde, *ſtudendum eſſe, ut librorum compactor inter pulſandas tundendasque libri paginas, easdem quoque regulas intus reponat. Cum enim Tabulae per ictus mallei paullo porrectiores in latitudine ſint evaſurae; certe, niſi etiam regulae id paterentur, jam quaeſitae partes aegre inveniri poſſent.*

Addit porro, ſtudendum eſſe, *ut ab eodem Bibliopego praedictae regulae craſſiori chartae membranaceae ſuperinducantur, atque à libri vertice filo pendulae collocentur.* Animadvertendum tamen, regulam ex charta, cum, ut *craſſiori chartae membranaceae ſuperinducatur*, glutine illinitur, madefactam ex eo, laxari, fierique longiorem, & magis etiam, ubi deinde ſuper craſſiorem illam chartam aequaliter extenditur: & quamvis deinde, cum ſiccatur, rurſus ſe contrahat, breviorque fiat, incertum tamen eſſe, an ad juſtam longitudinem reditura ſit, nec ne.

Denique addit, *cum Inciſoris incuria contigerit, ut non ſingulae Tabulae eadem conſtent latitudine, neceſſe eſſe, ut, dum eadem regula uteris, illius principium in primo Tabularum latere, ac ſupra illam altitudinis lineam, quae Figuram immediate reſpicit, ad amuſſim ſemper apponas, ipſiusque finem extra alterum Tabularum latus excidere facias.*

De ſecundo autem Euſtachii modo admonet, *non omnibus Tabulis congruere poſſe, cum graduum, ſeu numerorum veſtigia in baſi quoque impreſſa expoſtulet, eademque in plerisque prorſus deſiderentur.* Cui tamen modo, ſive charta Tabularum tundendo fiat porrectior, ſive laxet ſe humido aëris, ſive calore contrahat, ſive alia ſit in aliis aliisque Tabulis graduum magnitudo,

quae tamen caveri vix poſſunt; huic, inquam, modo nihil eorum difficultatem affert.

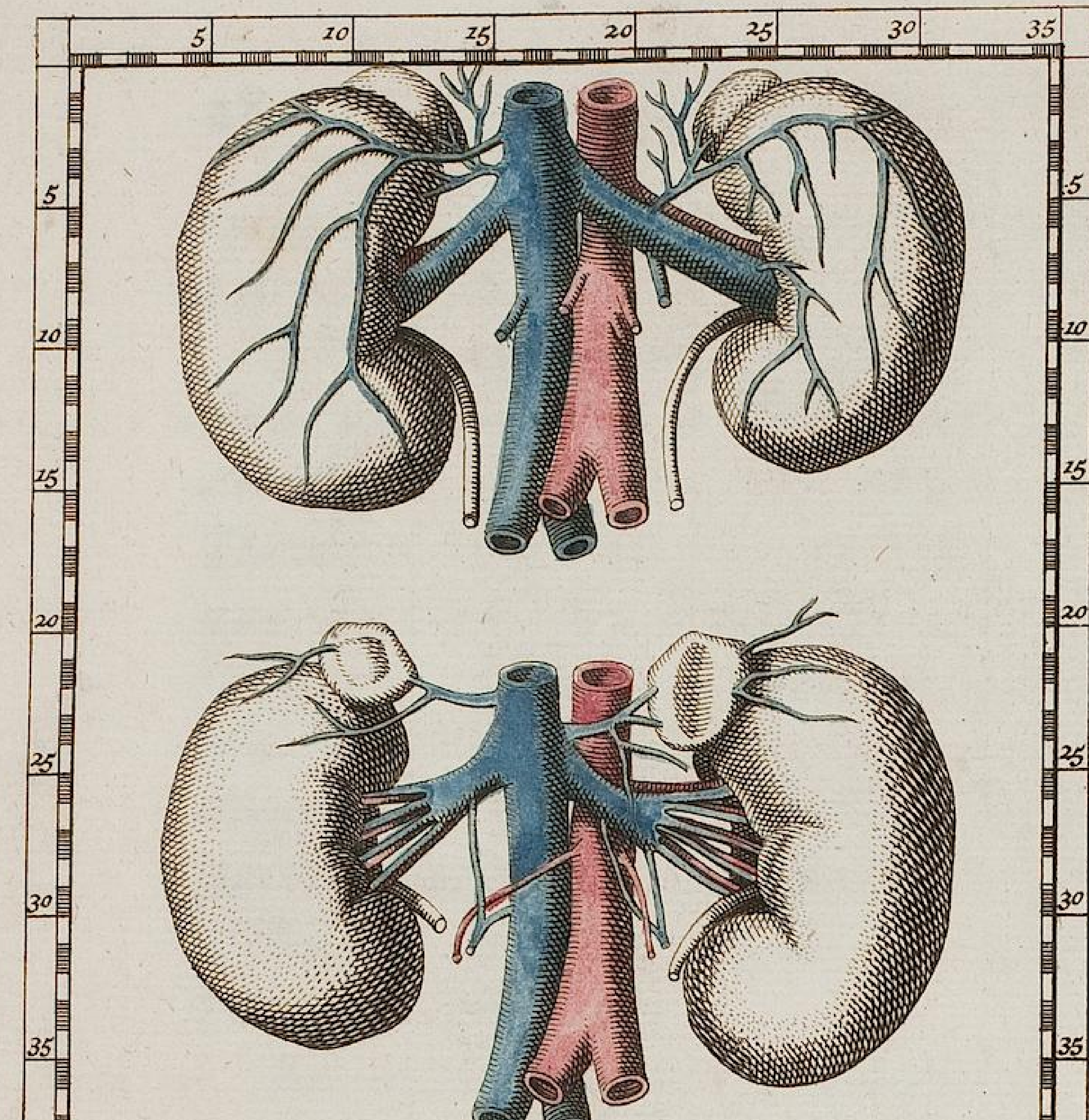
Ipſe deinde alium proponit. *Attamen*, inquit, *ſi expeditiorem exoptes modum pro eodem uſu Tabularum*, *ſequentem addimus : Quadrilongum planum ex charta craſſiori, vel aliqua Tabella conſtruito, quod undique quamlibet Tabulam aliquantulum ſuperet; deinde illud per lineam diagonalem dividito, qua diviſione duo triangula rectangula habebis, quorum alterum hoc pacto uſurpabis : Latera angulum rectum comprehendentia ad lineas cum altitudinis, tum latitudinis Tabulae ex iis gradibus, qui indicati ſunt, ita diſpones, ut angulus rectus intra Tabulam incidat; quo vero idem inciderit, ibi quaeſitam partem invenies.* Et expeditior quidem hic modus, quanquam tamen in eo difficultas haec ſit, quod non aeque omnibus promptum ſit, triangulum illum ita apponere.

Ad quas difficultates tollendas, poſſet regula ex ligno aut aere confici, ea forma, qua littera T ſcribitur, conſtans ſcilicet ex regula transverſa, quae transverſae lineae litterae illius reſpondeat; & ex recta, quae rectae, quaeque mediae longitudini transverſae ad angulos rectos adnexa ſit. *Si enim ejusmodi regulae* partem transverſam *numeris altitudinis in* utroque Tabulae latere *deſcriptis*, & ſimul partem rectam *numeris latitudinis* in ſuperiore parte Tabulae *deſcriptis*, *accommodabis*, *punctum*, *quo* pars regulae recta cum transverſa *concurrit*, *angulumque efficit*, *partem*, *quam inquiris*, *oſtendet*. Oporteret autem, ut ad quamcunque Tabularum latitudinis & altitudinis partem accommodare eo modo punctum illud poſſes, ut pars quidem recta regulae aeque longa eſſet atque ipſae Tabulae; transverſa autem eſſet fere duplo longior, quam quanta eſt Tabularum latitudo; ob quam tamen longitudinem regula talis eſſet ad uſum paullo impeditior.

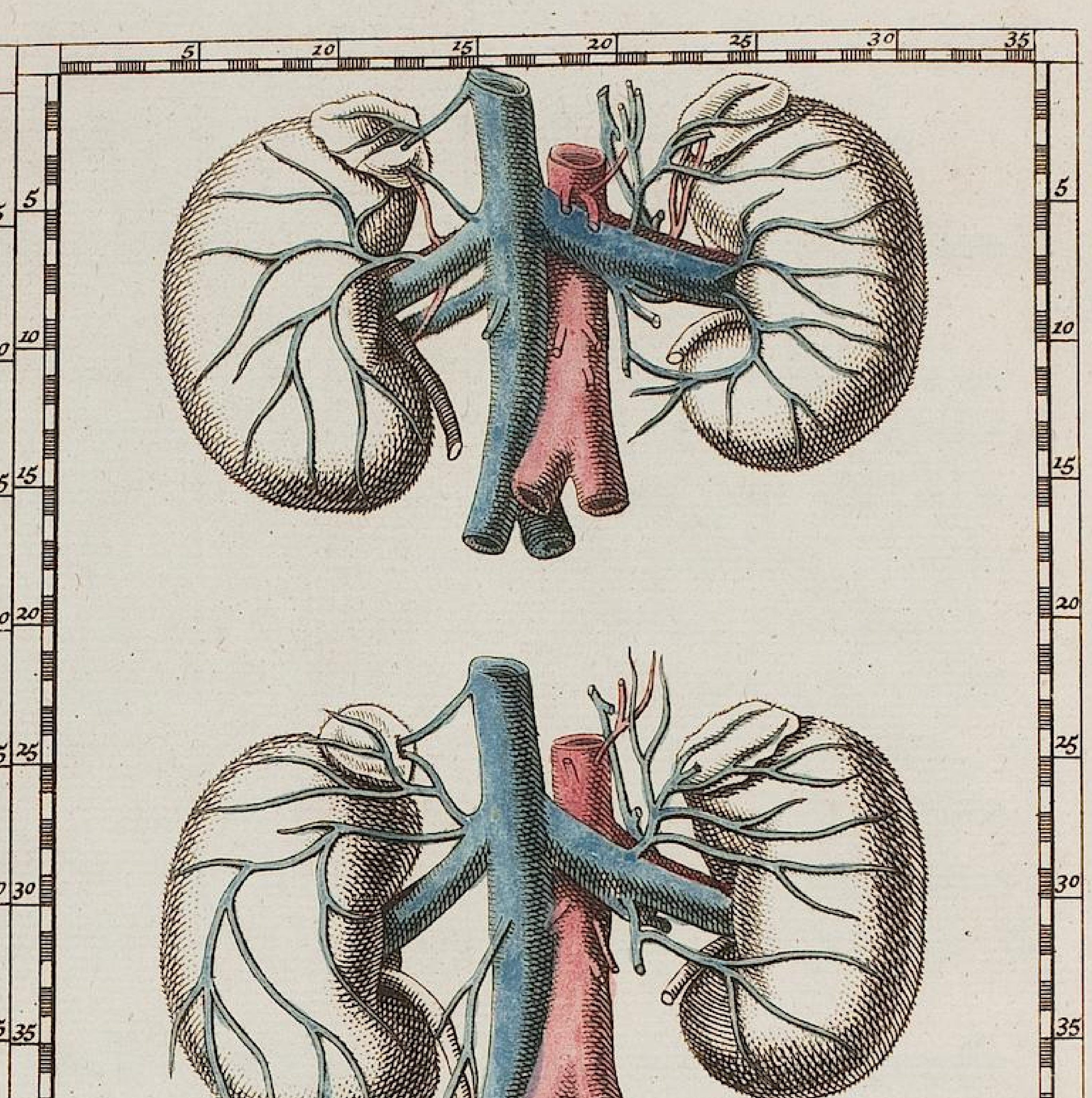
Clariſſimus Winſlow alium modum, quo ipſe uſus ſit, tradit in Expoſitione Anatomica, in Monito de Figuris. Quoniam vero ut prompte intelligatur, neceſſe eſt, ut ſimul inſpiciantur Tabulae, in quibus eum ex parte expreſſit; idcirco tantum indico, ex ipſo petendum.

Caeterum moneo, melius facturos illos, qui res in Tabulis ſecundum gradus ab aliis ex Romana editione deſignatos quaerent, ſi in ipſa Romana quaerent, quam ſi in hac, quia ſi aliquantum in ea aberratum in gradibus à ſcalptore fuerit, ut facile potuit, id in errorem inducere eos alicubi poſſet.

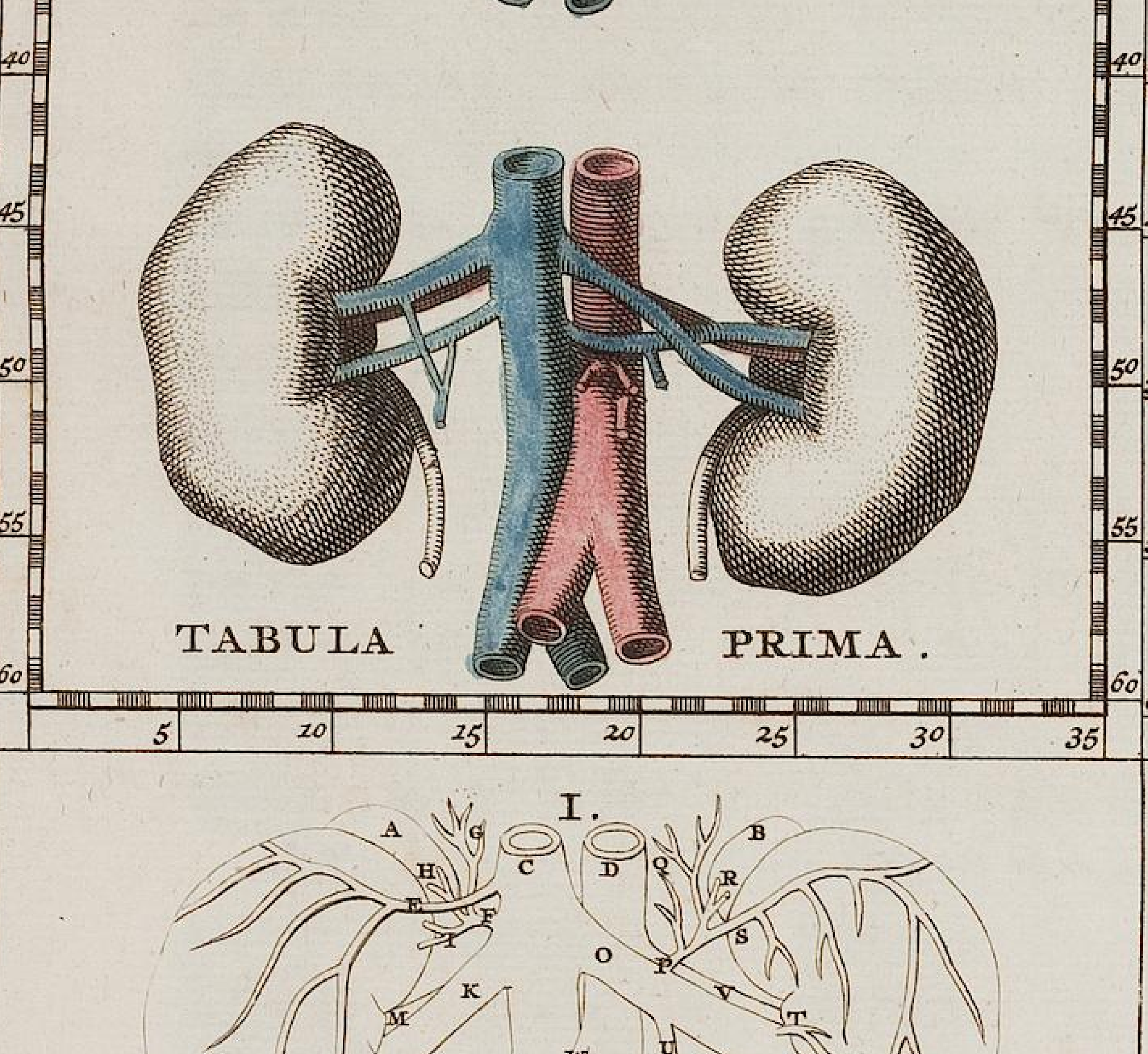
BAR-

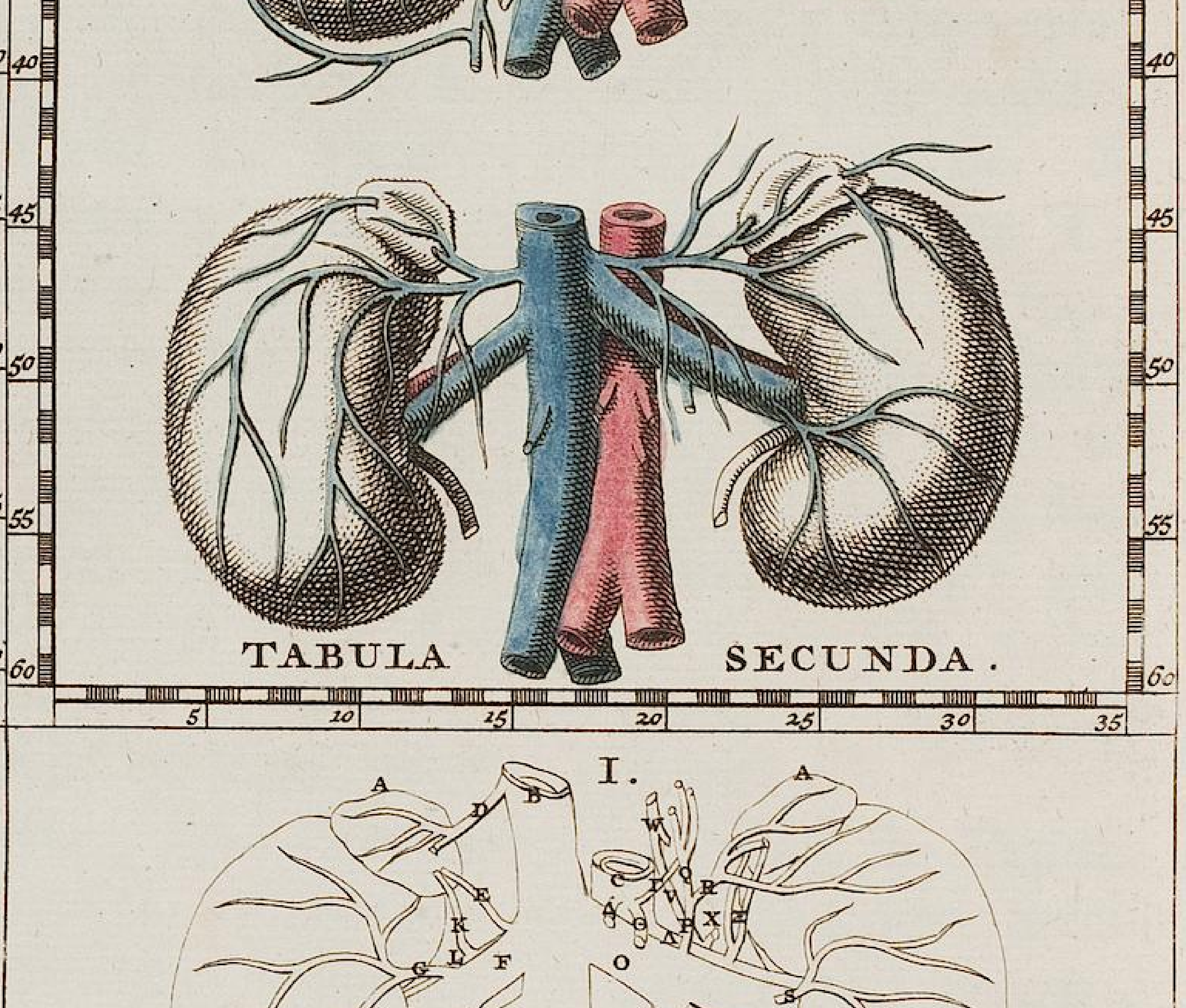
TABULA PRIMA.

TABULA SECUNDA.

TABULAE PRIMAE.

TABULAE SECUNDAE.

BARTHOLOMAEI EUSTACHII
EXPLICATIO
TABULARUM & FIGURARUM
ANATOMICARUM
AD OPUSCULA ANATOMICA PERTINENTIUM.

Diverſae Renum formae in his tabulis depictae ſunt, non quia omnes ſint monſtruoſae, ſed quia hominis natura in eis conformandis admodum inconſtans, ac varia eſt.

TABULA PRIMA.

FIGURA PRIMA.

IN prima Figura renis dexter eſt major, quàm ſiniſter; parte ſuperiore uterque aequalem ferè altitudinem habet; ſiniſter enim nonnihil dextro eſt elatior, inferiore dexter ſiniſtro eſt humilior, & hoc evenit propter magnitudinem: cujus cauſa ſiniſter altior dextro dici poteſt.

A Glandula reni dextro incumbens, forma, figura, & ſubſtantia ei reſpondens, major eſt quàm ſiniſtra.

B Glandula reni ſiniſtro incumbens, ſimilis dextrae; ſed eâ minor.

CC Venae cavae truncus.

DD Arteriae magnae pars.

E Venula orta à dextra parte cavae venae ſupra emulgentem, & in pinguem dextri renis membranam diſtributa.

F Venula, vel à cava, vel à ſuprema parte emulgentis dextrae ortum ducens; quae partim G in ſeptum transverſum; partim H in glandulam reni dextro incumbentem; partim I in ſupernam regionem ſubſtantiae renis diſtribuitur.

K Vena emulgens dextra, humilior, brevior, & magis obliqua, quàm ſiniſtra.

L Vena ſeminaria dextra.

M Arteria dextra emulgens.

N Vas urinarium dextrum.

O Vena emulgens ſiniſtra, altius orta, longior, & minus obliqua, quàm dextra. Oriri ſolent venae emulgentes è regione duodecimae thoracis, & primae lumborum vertebrae.

P Venula à ſuperiori latere ſiniſtrae emulgentis venae in medio ductu nata; quae diſtribuitur partim Q in ſeptum transverſum; partim R in glandulam reni ſiniſtro incumbentem; partim S in ſuperiorem regionem pinguis tunicae renis.

T Venula originem ducens à ſuperiori latere emulgentis ſiniſtrae juxta renem; diſſeminata in inferiorem partem pinguis tunicae ejuſdem.

U Vena ſeminaria ſiniſtra; orta ab emulgente.

V Arteria emulgens ſiniſtra.

W. X Arteriae ſeminariae.

Y Arteria inferior meſenterii.

Z Vas urinarium ſiniſtrum.

FIGURA SECUNDA.

Secunda Figura renem ſiniſtrum habet majorem, & altiorem dextro; licet propter magnitudinem hic videatur eſſe humilior.

a. b Glandulae renibus incumbentes, inſtar placentularum depreſſae, ac latae; utplurimum enim tales occurrunt: renibus formâ ſunt rarius ſimiles. Hae quandoque non renibus, ſed transverſo ſepto adhaerent, eique validè alligantur.

cc Vena cava.

dd Arteria magna.

e Venula parum ſupra principium emulgentis dextrae enata; inſeritur tùm in dextram glandulam renis; tùm in ſuperiorem regionem pinguis tunicae ejusdem diſtribuitur.

f Vena emulgens dextra altius oritur, quam ſiniſtra; ac ſimul cum arteria in quatuor ramos dividitur; & antè diviſionem producit venam ſeminariam.

g. h Venae ſeminariae dextrae duo principia; alterum ab emulgente, alterum à vena cava.

i Vas urinarium dextrum.

k Vena juxta emulgentem ſiniſtram à cava orta, quae alterum ramulum l mittit in peritonaei membranas, alterum bipartitum m inſerit in glandulam reni incumbentem: undè alter ramulus n egreditur ad membranas peritonaei, alter o ad ſupremam ſedem tunicae pinguis.

p Vena emulgens ſiniſtra humilius oritur, quàm dextra; ac ſimul cum arteria in quinque ramos dividitur: & ante diviſionem duo principia venae ſeminariae producit.

q Vena ſeminaria ſiniſtra, duobus principiis ab emulgente orta: quod ſaepe accidit; quamvis vena emulgens in tot ramos, quot vides, ſemper non ſit diviſa.

r. s Arteriae ſeminariae.

t Vas urinarium ſiniſtrum.

FIGURA TERTIA.

In tertia Figura renis dexter eſt altior ſiniſtro.

αα Venae cavae truncus.

ββ Arteria magna.

γ. δ Duae emulgentes venae dextrae altius oriuntur, quàm duae ſiniſtrae; oblique deorſum, uno digito aequè diſtantes, ad renem tendunt; quarum inferior eſt minor ſuperiori: ambae ſeminariam venam producunt.

ε Arteria emulgens dextra, cum ſuperiori, & craſſiori vena procedens.

ζ Vena ſeminaria dextra, ex duobus principiis conſtituta.

η Vas urinarium dextrum.

θ. ι Duae venae emulgentes ſiniſtri lateris, magnitudine aequales, figura flexae; humilius oriuntur, quàm dextrae: quarum ſuperior ſatis obliqua deorſum procedit; inferior verò parum, & penè transverſa ducitur, ambaeque inſtar X ſe interſecant: eminentior enim inferius, humilior verò ſuperius in renem inſeritur.

κ Arteria emulgens ſiniſtra; ad medium uſque ductum cum ſuperiori, & inde cum inferiori vena procedens.

λ Vena ſeminaria ab inferiori emulgente orta.

μ ν Arteriae ſeminariae.

ξ Inferior arteria in meſenterium diſtributa.

ο Vas urinarium ſiniſtrum.

TABULA II.

FIGURA PRIMA.

IN prima Figura renes, magnitudine parum, aut nihil differunt; & dexter nonnihil eſt humilior; ſiniſter parum elatior.

A. A Glandulae renibus incumbentes; depreſſae, & oblongae, ac ſi eſſent duae placentulae.

BB Vena cava.

CC Arteria magna.

D Vena à cava juxta hepar originem ducens; partim dextrae glandulae reni incumbentis corpus perforat; partim ſuperficiem ejusdem perreptat.

E Venula in eandem glandulam inſerta; originem trahens ab emulgente vena juxta cavam.

F Vena emulgens dextra; ferè è regione ſiniſtrae, aut nonnihil inferiùs enata.

G Vena diſtributa in pinguem renis tunicam; orta à ſuperna parte emulgentis dextrae.

H Vena alia emulgens dextra, parum ſub priori enata; multò tamen eàdem minor.

I Vena ſeminaria dextra.

K Arteriola in dextram glandulam renis infixa; principium ſumens ab arteria emulgente.

L Arteria emulgens dextra.

M Arteria orta ab emulgente, & in renem dextrum juxta ſecundam venam emulgentem inſerta.

N Vas urinarium dextrum juxta renem ſatis latum.

O Vena emulgens ſiniſtra; admodum magna, nonnihil altior in ortu, quàm dextra, parumper oblique procedens.

P Vena orta à ſuperiori latere emulgentis ſiniſtrae: quae dividitur in duos ramos: quorum alter Q bifidus, in medioque ſuarum propaginum arteriam continens, in ſeptum transverſum, non longe à ſiniſtro latere foraminis, per quod gula pertranſit, diſtribuitur; & antequam ad membranoſam ejus partem perveniat, cum propriis ſepti transverſi venis coit. Alter ejusdem venae ramus R partim in glandulae reni incumbentis ſubſtantiam, partim in ejus ſuperficiem, ac in ſuperiorem pinguis membranae partem diſpenſatur.

S Vena in mediam ſedem pinguis tunicae renis ſiniſtri, ab emulgente juxta renem orta.

T Vena ab emulgente ſiniſtra, fere eodem loco cum ſuperiori originem ducens, in inferiorem partem pinguis tunicae renis diſſeminatur; à qua ramulus procedit, qui cum vena ſeminaria ſiniſtra conjungitur.

Qua parte ab emulgente vena oriri ſolet ſeminaria ſiniſtra, quatuor rami ab una radice ſimul oriuntur, quorum primus U ſimul cum ipſa emulgente tendit in renem. Secundus V V ad poſteriora juxta vertebras ſurſum reflectitur: & cum ramo ſiniſtro W venae ſine pari connaſcitur: cujus ſecundi rami portio X ad latus ſiniſtrum tendit. Tertius Y ad ſiniſtrum latus iliorum deductus in proximas partes diſſeminatur. Quartus ramus Z venam ſeminariam ſiniſtram producit; cum quo portio venae per pinguem renis tunicam diſſeminatae conjungitur.

Γ Arteria ſiniſtra in ſeptum transverſum diſtributa.
Δ & Θ Arteriae meſenterii.
Λ Arteria emulgens ſiniſtra.
Ξ Arteriolae ad glandulam ſiniſtram reni incumbentem tendentes; quae communi principio ab arteria emulgente oriuntur.
Π. Σ Arteriae ſeminariae.
Φ Arteria inferior meſenterii.
Ψ Vas urinarium ſiniſtrum.

FIGURA SECUNDA.

In ſecunda Figura renis dexter ſiniſtro major eſt; eodemque parumper etiam humilior.
a Glandula dextro reni incumbens, inſtar placentulae depreſſa.
b Glandula inſtar placentulae ſatis oblongae, ſiniſtro reni incumbens.
cc Vena cava.
dd Arteria magna.
e Vena à cava parum ſub hepate orta, dextri renis glandulam perforat.
f Vena ab emulgente juxta cavam originem ducens; altero ramo dextram renis glandulam penetrat: altero ejus ſuperficiem perreptat; altero in ſupremam partem tunicae pinguis diſtribuitur.
g Vena ferè in totam dextri renis tunicam pinguem diſpenſata, nam ſupremam ejus partem non perreptat: oritur ab emulgente juxta praedictam, & cum praecipuo ejus ramo, propago venae ſeminariae dextrae conjungitur.
h Vena emulgens dextra.
i Vena ſeminaria dextra.
k Ramus venae ſeminariae dextrae; qui conjungitur cum ramo praecipuo venae, quae in pinguem dextri renis tunicam diſpergitur.
l Arteria emulgens dextra.
m Vas urinarium dextrum.
n Vena emulgens ſiniſtra maxima.
o Vena à ſuperiori parte ſiniſtrae emulgentis in medio ductu enata; quae hoc pacto diſtribuitur,
p Venula in ſeptum transverſum; non longè ab ejus arteria ſiniſtra, quae ſatis inſignis etiam in ſimia obſervata eſt.
q Vena glandulam renis ſiniſtri penetrans; & ejus ſuperficiem, ac pinguis ſupremam partem tunicae renis perreptans.
r. s Venulae in pinguem renis ſiniſtri tunicam, ſupra ejus medium diſtributae.
tt Ramus venae emulgentis ſiniſtrae, ſurſum juxta vertebras reflexus; qui cum altero extremo venae ſine pari coit.
u. v Portiones praedicti rami, in proximas partes diſtributae.
w Vena ſeminaria ſiniſtra.
x Ramus venae ſeminariae ſiniſtrae, in inferiorem partem pinguis tunicae renis ſiniſtri diſtributus.
y Arteria ſiniſtra ſepti transverſi.
z. Γ Arteriae ſeminariae.
Δ Inferior arteria meſenterii.
Θ Vas urinarium ſiniſtrum.

FIGURA TERTIA.

In tertia Figura renis dexter ſiniſtro aliquantulum eſt humilior.

α α Vena cava.

β β Arteria magna.

γ Glandula reni dextro incumbens, inſtar placentulae oblongae.

δ Glandula, inſtar placentulae oblongae, reni ſiniſtro incumbens.

ε Vena à cava parum ſupra emulgentem dextram ortum ducens; in tres ramos diviſa,

ζ Primus ramus, altera ſui parte, in ſuperficiem glandulae dextrae reni incumbentis diſtribuitur: altera verò eandem glandulam perforat; ac deinde ſuperiorem partem pinguis tunicae renis perreptat.

η Secundus ramus in totam fere pinguem tunicam dextri renis diſpergitur.

θ Tertius ramus in membranam peritonaei, juxta vaſa emulgentia dextri lateris diſpenſatur.

ι Vena emulgens dextra.

κ Vena ſeminaria dextra.

λ Arteria emulgens dextra humilior ſiniſtra.

μ Vas urinarium dextrum.

ν Vena emulgens ſiniſtra major, quàm dextra, & ea in origine altior.

ξ Vena ab emulgente ſiniſtra, juxta ejus principium enata in duos praecipuos ramos diſtributa,

ο Primus ramus altera ſui portione π & ϱ in peritonaeum; altera σ in glandulae ſiniſtrae corpus, ac ſuperficiem; altera τ & υ in ſuperiorem partem pinguis tunicae renis ſiniſtri digeritur.

φ Secundus ramus in membranam peritonaei, circa vaſa emulgentia diſſeminatur.

χ Vena ſeminaria ſiniſtra.

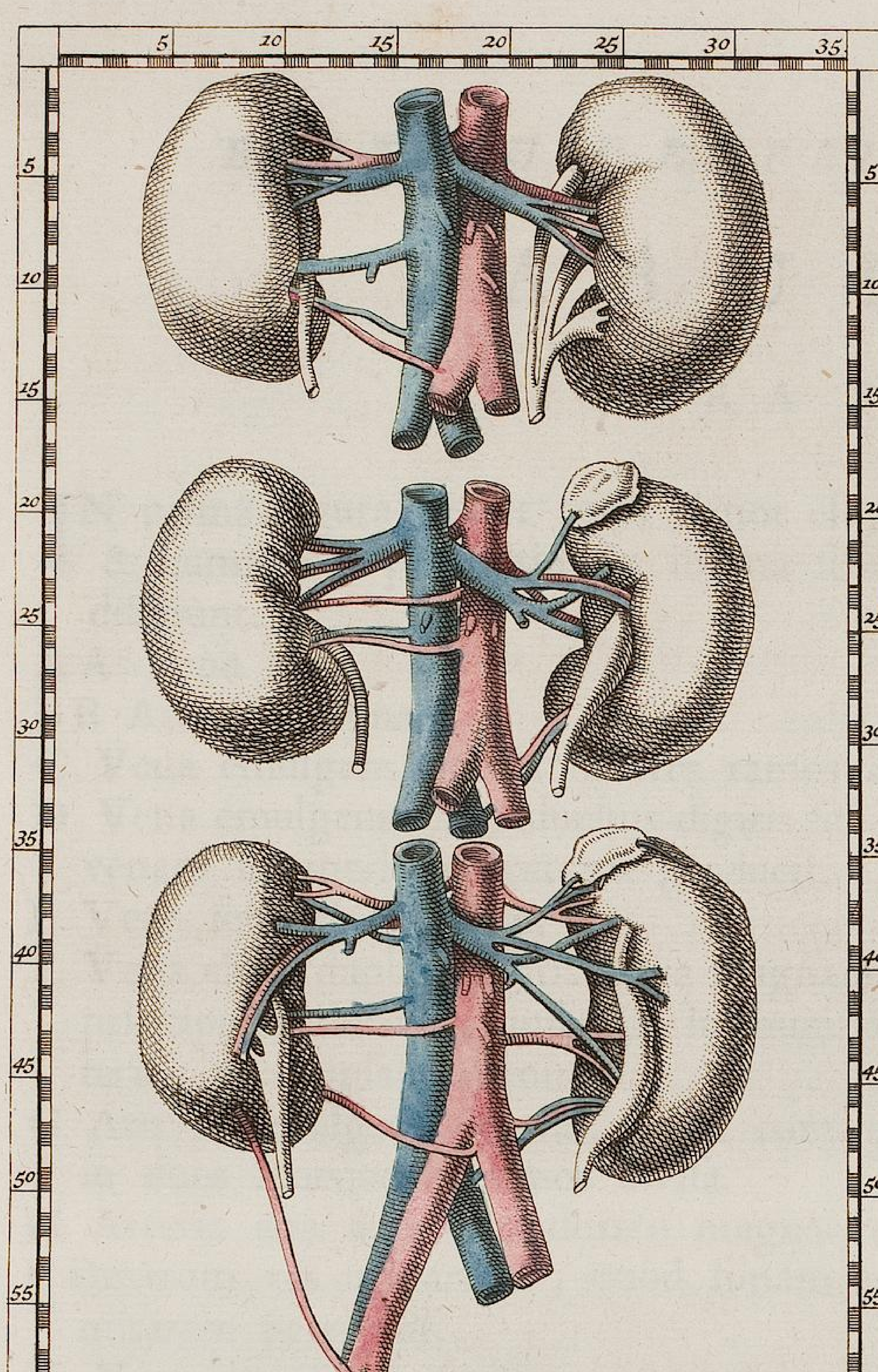
ψ Vena in renis tunicae pinguis inferiorem partem.

ω Arteria emulgens ſiniſtra.

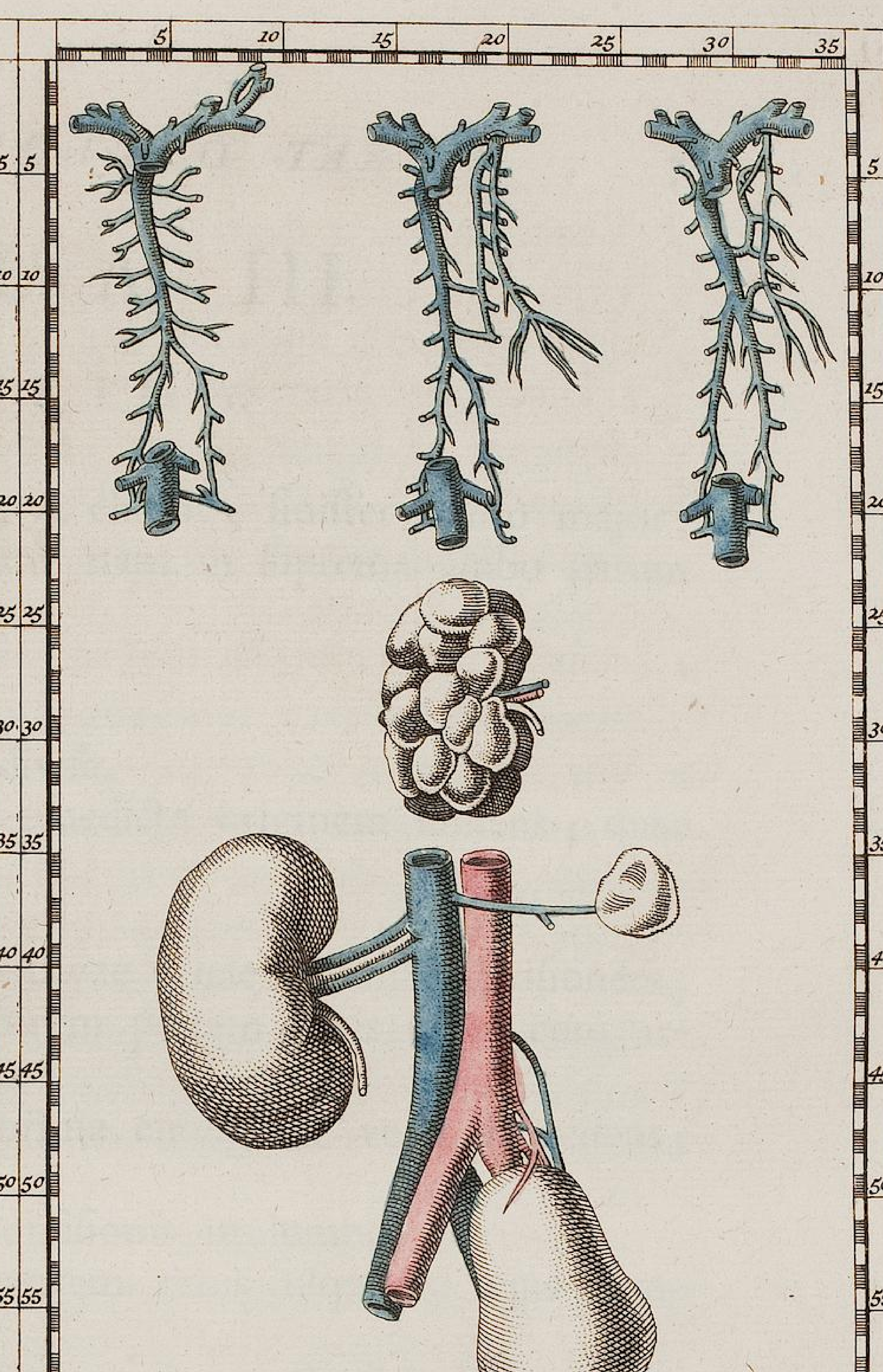
Γ. Δ Arteriae ſeminariae.

Θ Inferior arteria meſenterii.

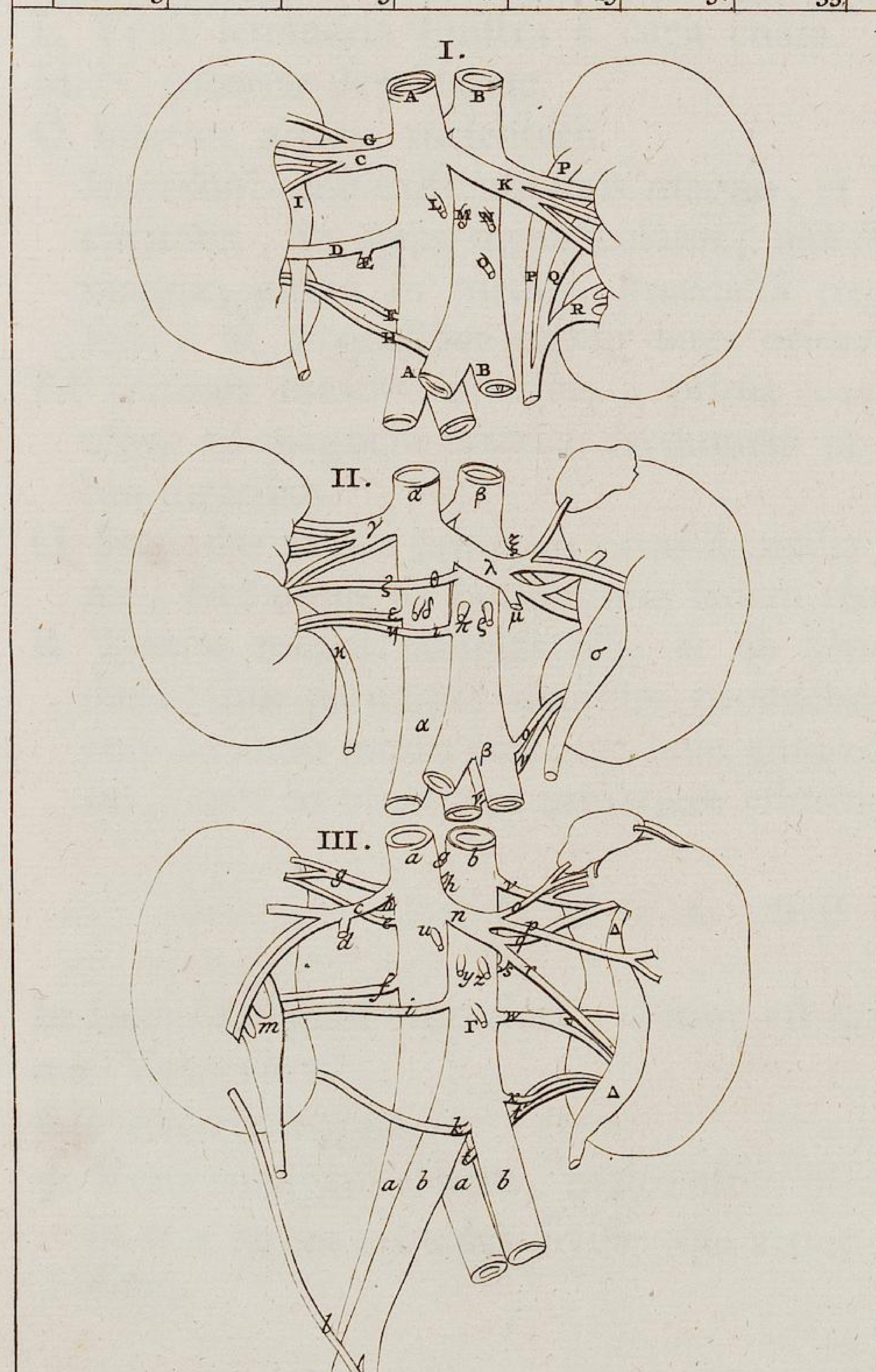
Λ Vas urinarium ſiniſtrum.

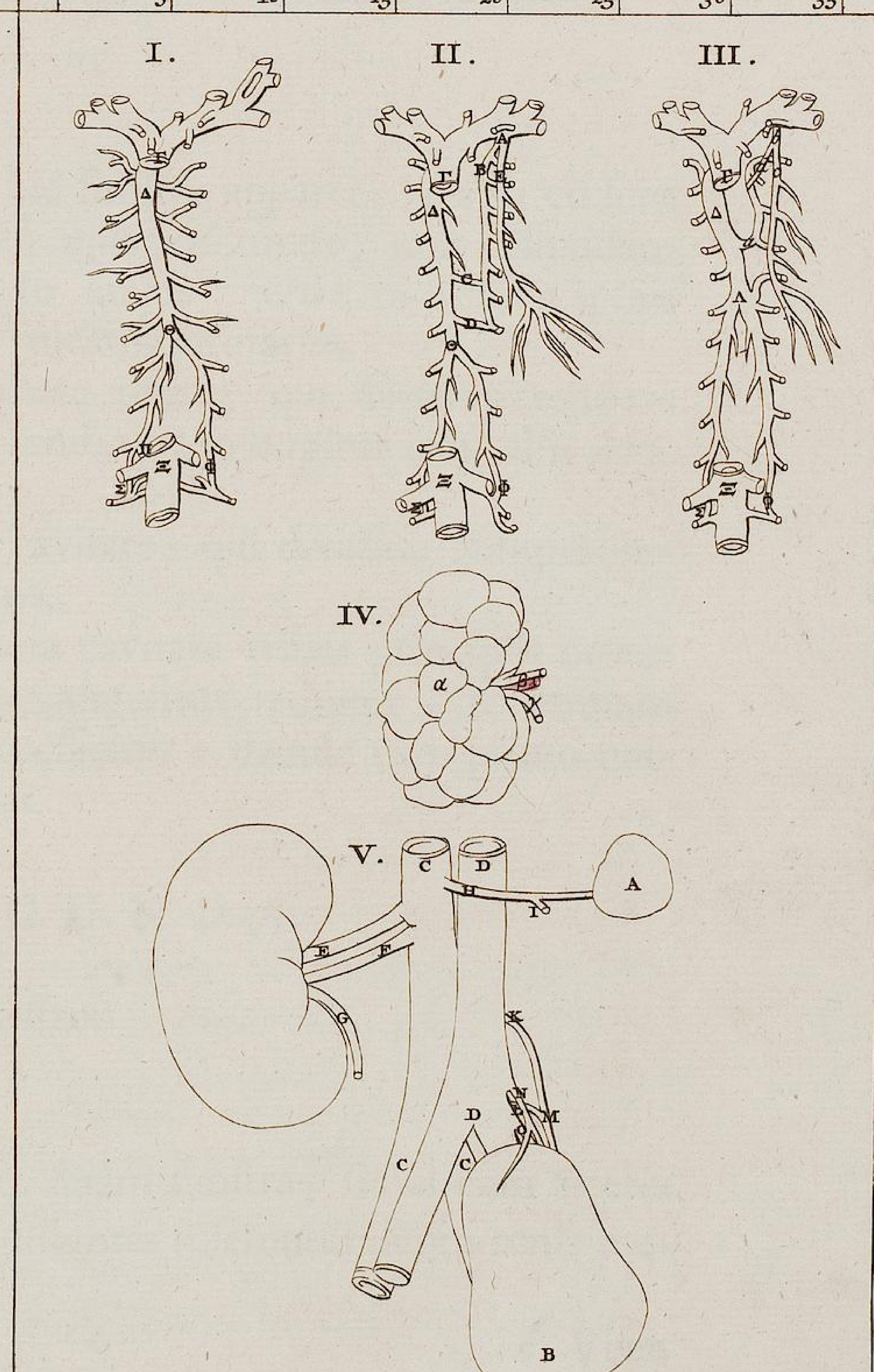
TABULA TERTIA.

TABULA QUARTA.

TABULAE TERTIAE.

TABULAE QUARTAE.

TABULA III.

FIGURA PRIMA.

IN prima Figura dexter renis minor eſt, & elatior; ſiniſter multò major, & humilior; praeſertim in infima ſede: nam in ſuprema ambo parum differunt.

A A Vena cava.

B B Arteria magna.

C Vena emulgens dextra in tres ramos diviſa.

D Vena emulgens alia, duobus digitis ſub praedicta originem ſumens; quae venam ſeminariam dextram producit.

E Vena ſeminaria dextra.

F Vena alia, duobus digitis ſupra magnam cavae venae in lumbo diviſionem, principium ducens, inſeritur in humiliorem partem renis ſimul cum arteria, quae ipſam comitatur.

G Arteria emulgens dextra, ſimul cum prima emulgente vena procedens; in duos inaequales ramos diviſa.

H Arteria alia à trunco dextro magnae diviſionis in lumbo.

I Dextrum vas urinarium, quod ſimam partem renis uſque ad ejus ſummitatem perreptat.

K Vena emulgens ſiniſtra, è regione dextrae ortum ducens; ſimul cum arteria in tres ramos dividitur; nullamque ſeminariam venam producit.

L Vena ſeminaria ſiniſtra à cava enata.

M. N Arteriae ſeminariae.

O Inferior arteria meſenterii.

Interdum rene exiſtente ſatis magno, ut hic ſiniſter apparet; tres in eo ſunt cavitates, in quas urina colatur; una in ejus ſummitate, non admodum magna; altera in medio, praedictâ triplo major: tertia in infima ipſius ſede: & à qualibet earum unus oritur meatus urinarius.

P P Primus meatus urinarius à prima cavitate ortus; qui deorſum tendens uſque ad magnam arteriae diviſionem in lumbo, conjungitur cum aliis duobus meatibus.

Q Secundus ramus urinarius ortus à media cavitate; qui deorſum obliquè fertur, ferè uſque ad humiliorem ſedem renis.

R Tertius meatus amplus eſt; & ab ultima cavitate tribus principiis ortum ducit: hic parumper deorſum productus, anguſtior redditur; & primum cum ſecundo meatu coit, ac unus cum eo efficitur: deindè cum primo unitus, cum eo unum vas urinarium efformat.

FIGURA SECUNDA.

In ſecunda Figura renis dexter elatior eſt ſiniſtro.

αα Vena cava.

ββ Arteria magna.

γ Vena emulgens dextra, multò altius orta, quàm ſiniſtra; ſimul cum arteria in tres ramos aequales diviſa: qui aeque diſtantes inſeruntur ſupra renis medium.

δ Vena ſeminaria dextra.

ε Vena alia emulgens, procedens à cava ſub ortu venae ſeminariae dextrae, quae tranſverſa ducitur; & in renem inſeritur ſub ejus medium.

ζ. η Duae aliae arteriae, ultra conſuetam, cum prima vena emulgente procedentem; ad renem dextrum tendunt.

θ Prima harum duarum arteria oritur ſupra arterias ſeminarias; & transverſa ſupra cavam venam procedens, inſeritur propè humiliorem ramum primae venae emulgentis.

ι Secunda arteria oritur ſub arteriis ſeminariis; & unà cum ſecunda vena ad renes progreditur; ac in eos inſeritur.

κ Vas urinarium dextrum.

λ Vena emulgens ſiniſtra; major, & humilius orta, quàm dextra; ubi arteriam magnam praeteriit, in duos ramos partitur, & ſinguli rurſus in alios dividuntur: altera portio primi rami inſeritur in glandulam reni ſiniſtro incumbentem, & ipſam perforat; altera in anteriorem renis partem ſupra ejus medium diſpergitur. Secundus ramus primum gignit venam ſeminariam: deinde bipartitus, altera parte ſurſum fertur; & inſeritur in renem ſupra infimam partem primi rami: altera inſeritur in eundem renem ſub ejus medium.

μ Vena ſeminaria ſiniſtra.

νν Alia vena ſiniſtra ad renem ſurſum oblique tendens; oritur à ſiniſtro trunco magnae diviſionis venae cavae in lumbo; & inſeritur in infimam ſedem renis.

ξ Arteria ſiniſtra emulgens; quae in duas partes dividitur, quarum una fertur, & inſeritur ſimul cum infima portione primi rami venae emulgentis: altera cum ſecunda parte ſecundi ejusdem venae rami.

ο Alia arteria ſimul cum ſecunda vena ſiniſtra deducta; ortum ducens à ſiniſtro trunco magnae diviſionis in lumbo.

π. ρ Arteriae ſeminariae.

σ Vas urinarium ſiniſtrum inſtar oblongae veſicae ſatis dilatatum, in anteriori ſede renis oblique poſitum; in quod plures ex rene feruntur meatus, multis interdum arenulis pleni.

FIGURA TERTIA.

In tertia Figura renis dexter ſiniſtro eſt minor; qui propter magnitudinem ſupra elatior, infra humilior dextro apparet.

aaa Vena cava.

bbb Arteria magna.

c Vena emulgens dextra altius orta, quàm ſiniſtra; & eâ multò gracilior, quae in duos ramos diviſa, altero in elatiorem, altero in humiliorem partem renis inſeritur; & antequam dividatur venam ſeminariam dextram producit.

d Vena ſeminaria dextra.

e Vena altera ad renem producta, quae uno digito ſub emulgente dextra ortum ducens obliquè ſurſum tendit; & multò ſupra inſertionem prioris rami memoratae emulgentis, in renem infigitur.

f Tertia vena ad renem dextrum procedens, duobus digitis ſub ſecunda enata, & ferè transverſa ad renem producta.

gg Ar-

gg Arteria dextra ſupra emulgentem conſuetam orta, primò deorſum, deindè ſurſum procedens, quae in duos ramos diviſa, inſeritur in renis ſummitatem.

hh Arteria dextra emulgens, deorſum cum vena emulgente procedens, & cum infimo ejusdem venae ramo in anteriorem renis ſedem inſerta.

i Tertia arteria dextra, ortum ducens è regione inferioris arteriae meſenterii, & tranſverſa ad renem tendens.

k Quarta arteria dextri renis, enata in medio magnae diviſionis, quae in lumbo fit; obliquè ſurſum ad renis poſteriorem, & inferiorem ſedem protrahitur.

l Quinta arteria dextri renis, orta à ramo ejusdem lateris ad os ſacrum tendente; ſurſum obliquè aſcendens, in anteriorem, & imam ſedem renis inſeritur.

m Vas urinarium dextrum, in principio ſatis latum, ex quinque propaginibus conflatur; licet earum tres ſolùm appareant; quae per anteriora renis egrediuntur.

n Vena emulgens ſiniſtra, inferiùs orta, quàm dextra, ubi arteriam magnam praeteriit, in quinque ramos dividitur; quorum alter o, qui ſuperior eſt, inſeritur, tùm in elatiorem ſedem ipſius renis, tùm in glandulam ei incumbentem; undè poſtea ramulus ad membranam pinguem egreditur. Secundus p obliquè deorſum tendit, & bipartitus in anteriorem ſedem renis circa ejus medium inſeritur. Tertius q ſurſum obliquè reflectitur; & ſecundum inſtar X interſecans, inſeritur in anteriorem, & ſuperiorem renis partem. Quartus r deorſum obliquè tendens, inſeritur in anteriorem, & humiliorem ſedem renis. Quintus s reflectitur retrorſum ad lumbum; & inter primam, & ſecundam ejus vertebram ad medullam ſpinalem penetrat.

tt Vena alia ſiniſtri renis, à ſiniſtro ramo magnae diviſionis in lumbo enata; ſurſum obliquè aſcendit, & poſtquàm ramum diviſionis arteriae ejusdem lateris praeteriit, in duas propagines dividitur; quae in medio comprehendentes tertiam arteriam ſiniſtram, inſeruntur in anteriorem, & humiliorem ſedem renis.

u Vena ſeminaria ſiniſtra.

v Prima arteria ſiniſtra ad renem tendens, oritur è regione ſecundae earum, quas in dextro latere eſſe diximus. Haec juxta renem bipartita, inſeritur cum primo, & cum tertio ramo venae emulgentis.

w Secunda arteria ſiniſtri renis, oritur ſub infima arteria meſenterii; bipartitaque prope renem inſeritur, altera ejus parte ſub medium renem, altera cum quarto ramo venae emulgentis.

x Tertia arteria, oritur paulò ante diviſionem magnae arteriae in lumbo; quae inter ramos ſecundae venae ſiniſtrae procedens, ſimul cum illis in renem infigitur.

y. z Arteriae ſeminariae.

Γ Inferior arteria meſenterii.

ΔΔ Vas urinarium ſiniſtrum, ex quinque propaginibus à renibus procedentibus conflatum; oblongam veſicam, inſtar perae paſtorariae recurvatam, refert; aut Threicium gladium altera parte flexum repraeſentat, hoc calculis plenum à nobis eſt inventum.

TABULA IV.

TRes Figurae venarum primo loco depictae, non modò ad tractationem de renibus pertinent, verùm etiam ad eam, in qua de vena azyga diſputatur.

TRIBUS PRIMIS FIGURIS COMMUNIA.

Γ. Γ. Γ Vena cava juxta cor reciſa.

Δ. Δ. Δ Vena ſine pari.

Θ. Θ Venae ſine pari diviſio circa decimam thoracis vertebram, & Λ è regione octavae, ut interdum à nobis obſervatum eſt.

Ξ. Ξ. Ξ Truncus venae cavae, qua vocatae emulgentes ab ea oriuntur.

Π Propago dextri rami venae ſine pari, quae conjungitur cum vena cava, juxta ortum emulgentis dextrae, quod tamen raro cernitur.

Σ. Φ Dexter, & ſiniſter ramus venae ſine pari, qui cum prima vena ſui lateris, in lumbo ſub emulgente orta conjungitur; & in tertia figura Σ. Φ. In ſecunda autem Σ. Φ ſiniſter ramus conjungitur cum alio, ab emulgente orto, priusquàm producat venam ſeminariam.

FIGURA SECUNDA.

A Vena à ſiniſtro cavae trunco in jugulo, ſub ortu venae ſterni enata, in duos ramos ſtatim diviſa; quorum major B ſub arteria brachii ſiniſtri, ad tertiam thoracis vertebram reflexus; juxta radices coſtarum, uſque ad nonam ſingulis ſurculos offerens, perreptat; quò ubi pervenit, cum ramis venae ſine pari, octavum C, & nonum D earum intervallum nutrientibus conjungitur: quod ab illis praeſertim expendi debet, qui in ſanguine exhauriendo fibrarum rectitudinem magnifaciunt. Minor E ramus cum ſiniſtro ſepti transverſi nervo incedens, in ejus lateris membranam thoracem dividentem, & in eam, quae pericardium appellatur, propagines diſtribuit: tribusque bifidis ſurculis in carnoſam, eandemque ſuperiorem partem ſepti inſeritur.

FIGURA TERTIA.

a Ramus venae azygae, qui juxta radices coſtarum ſurſum reflexus, tertium, quartum, quintum, & ſextum earum intervalla ſiniſtri lateris nutrit.

b Vena à ſiniſtro cavae trunco in jugulo ortum ducens, in duos ramos ſciſſa. Quorum alter c cum ſiniſtro nervo ſepti transverſi procedens, in hoc, & in membranam dividentem thoracem diſtribuitur. Alter ramus d ſub arteriam brachii reflexus, è regione quintae vertebrae thoracis, cum eo ramo a venae azygae conjungitur, quem à ſexto intervallo ſurſum reflecti diximus.

FIGURA QUARTA.

α Renis urſinus ex pluribus quaſi glandulis magnitudine ceraſorum coagmentatus; quae invicem junguntur, & alligantur membranae cujusdam tenuis, ac ramorum trium vaſorum beneficio. Harum diviſiones replet copioſum pingue; quo remoto facile eſt ejusmodi particulas ſine vulnere ſeparare.
In ſingulas has urſini renis partes, glandulas referentes, ſemper ramus venae, arteriae, ac vaſis urinarii inſeritur.

Quilibet ramus vaſis urinarii in latum finem deſinit; in quem alia glandula parva, acuta, & nonnihil depreſſa, ex ſubſtantia renis formata, inſtar operculi ei incumbens, ingreditur.

β Vena, & arteria emulgens.

γ Vas urinarium.

Bubulus ren eſt ferè ſimilis urſino; ſed tubercula glandulis ſimilia, non perindè in bove, ac in urſo dividi poſſunt.

Singula vaſa renis vitulini, antequàm in glandulas, ſeu coagmentationes diſpenſentur, dividuntur in duos praecipuos ramos: quorum unus ſurſum, alter deorſum tendit.

In aliquibus foetibus humanis reperti fuerunt à nobis renes ſimiles bubulis, ut Ariſtoteles ſcribit.

FIGURA QUINTA.

Quandoque vidimus tres renes, unum ſcilicet in dextro latere, qui naturalis erat; duos verò praeter naturam in ſiniſtro.

A Alter ſiniſter ren praeter naturam, admodum parvus; figurae triangulae, & ſatis depreſſae, ſolâ ſubſtantiâ ſimilis ei, qui naturalis eſt, vaſe urinario, & arteria deſtituitur.

B Alter ren ſiniſter praeter naturam, in ſiniſtro ſpinae latere ſitus eſt; & à ſummitate quartae lumborum vertebrae, uſque ad oſſis ſacri initium producitur: eſtque in ſuperiori parte anguſtior, in humiliori latior; ac vas urinarium ex poſteriori ſui regione producit; quamvis hoc videri in figura non poſſit.

CCC Vena cava.

DD Arteria magna.

E.F Duae venae emulgentes dextrae; aequales, & aequè diſtantes; quae arteriam in medio continent.

G Vas urinarium dextrum.

H Vena emulgens ſiniſtra, ſatis gracilis, elatiorem originem habens, quàm dextra; quae ſine ulla comite arteria transverſa procedit.

I Vena ſeminaria ſiniſtra.

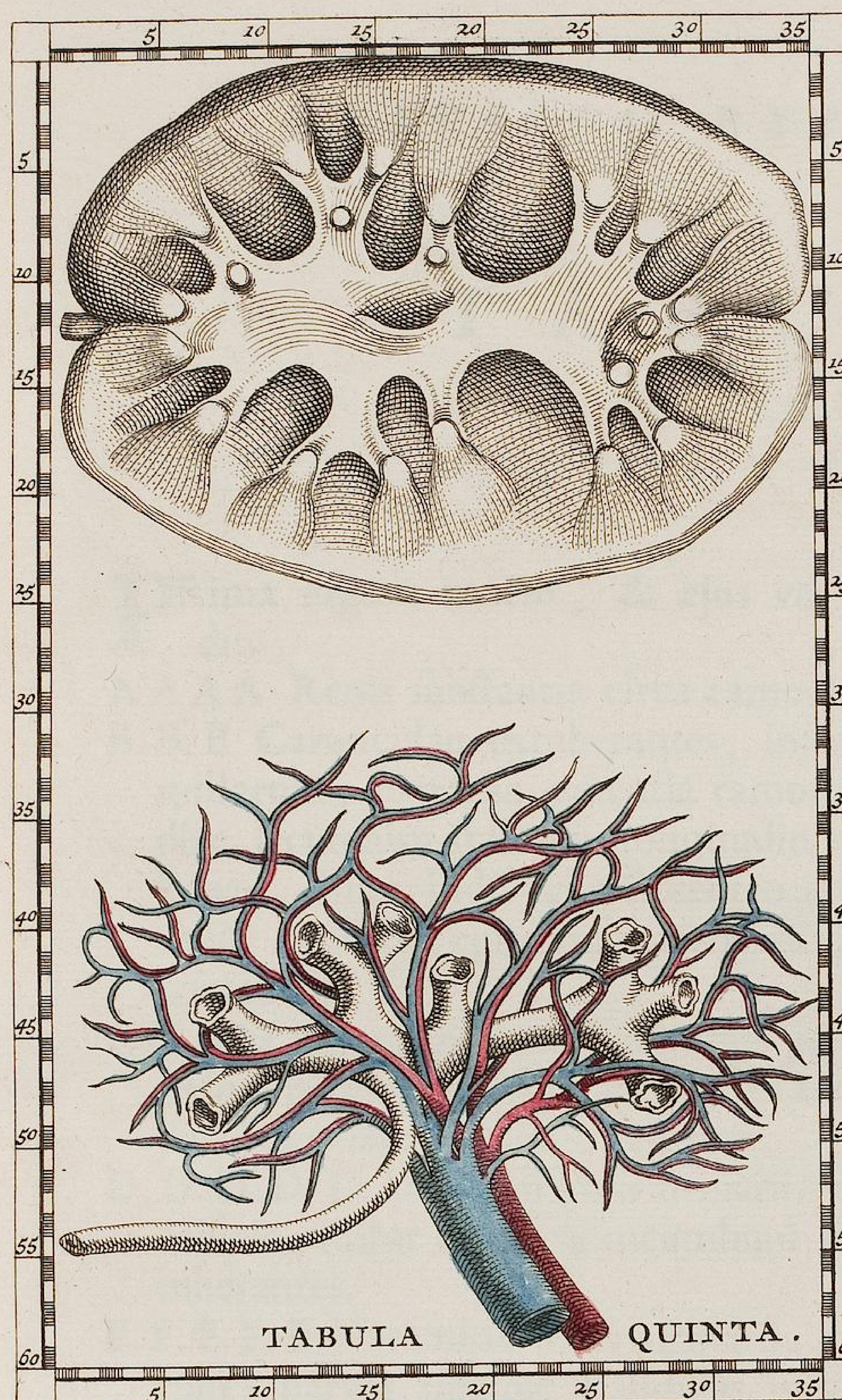
K Vena orta à cava, è regione ſecundae lumborum vertebrae; quae transverſa ſub arteria procedit.

L Vena alia principium ſumens parum ſupra magnam cavae venae diviſionem in lumbo; quae etiam ſub arteria transverſa procedit, & cum praedicta coit.

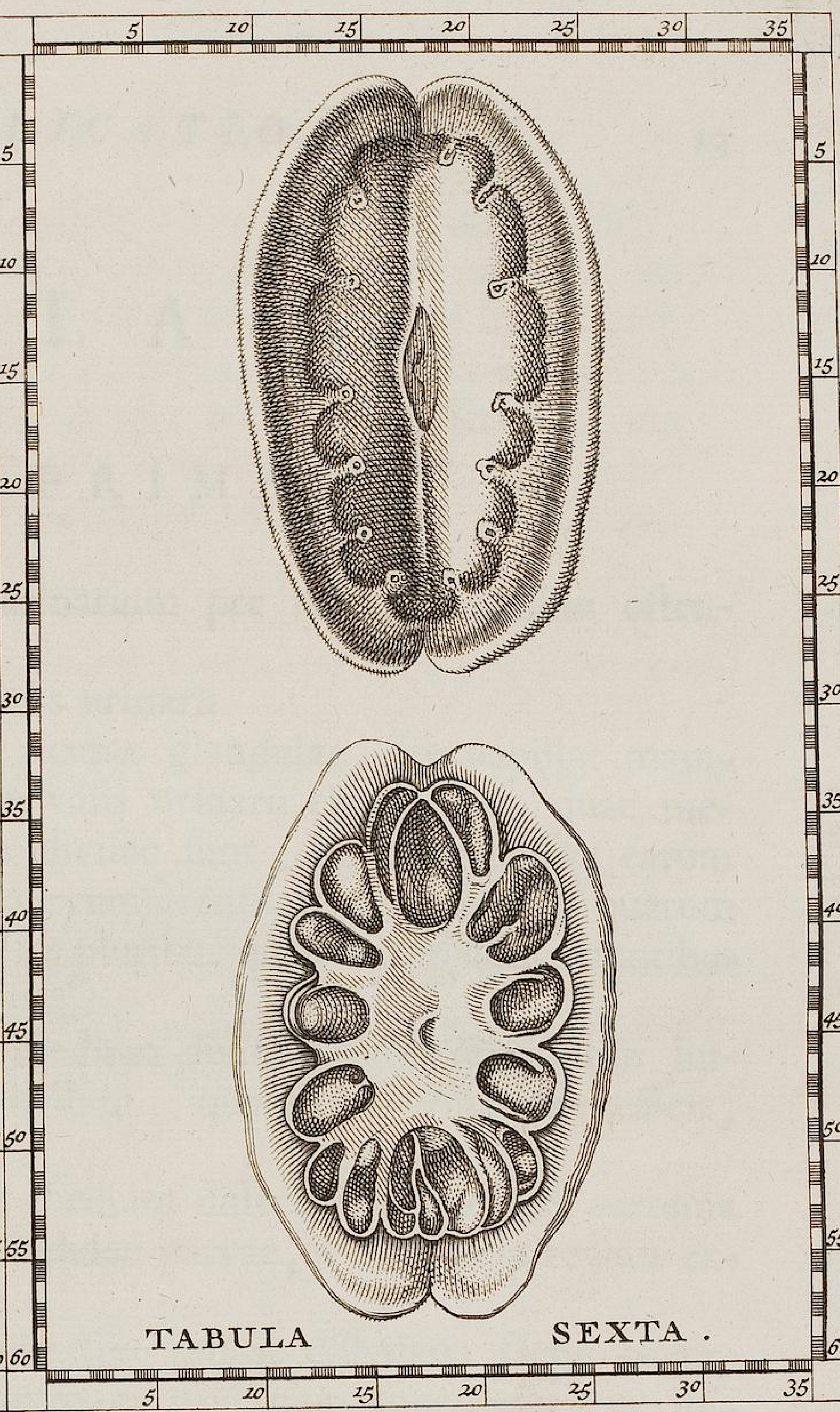
M Vena ex praedictis duabus conflata; quae inſeritur in poſteriorem ſedem renis, verſus externum latus.

N Arteria bipartita, antè, ac retrò in ſuperficiem ſiniſtri renis diſtributa oritur, antequàm magna arteria in lumbo dividatur.

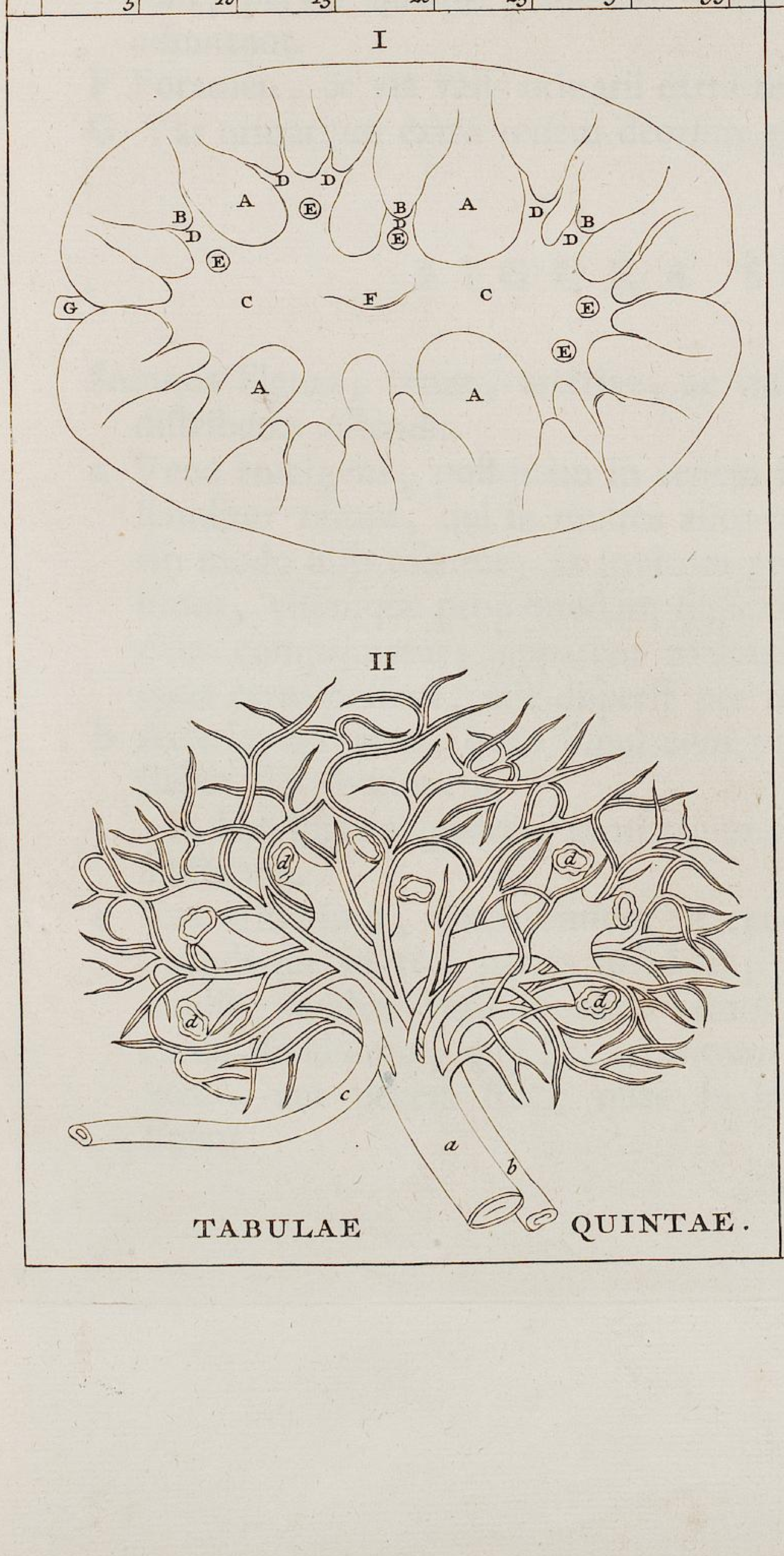
O Arteria altera, à ſiniſtro trunco magnae diviſionis in lumbo principium ſumens; inſeritur in humiliorem renem ſiniſtrum ſimul cum vena.

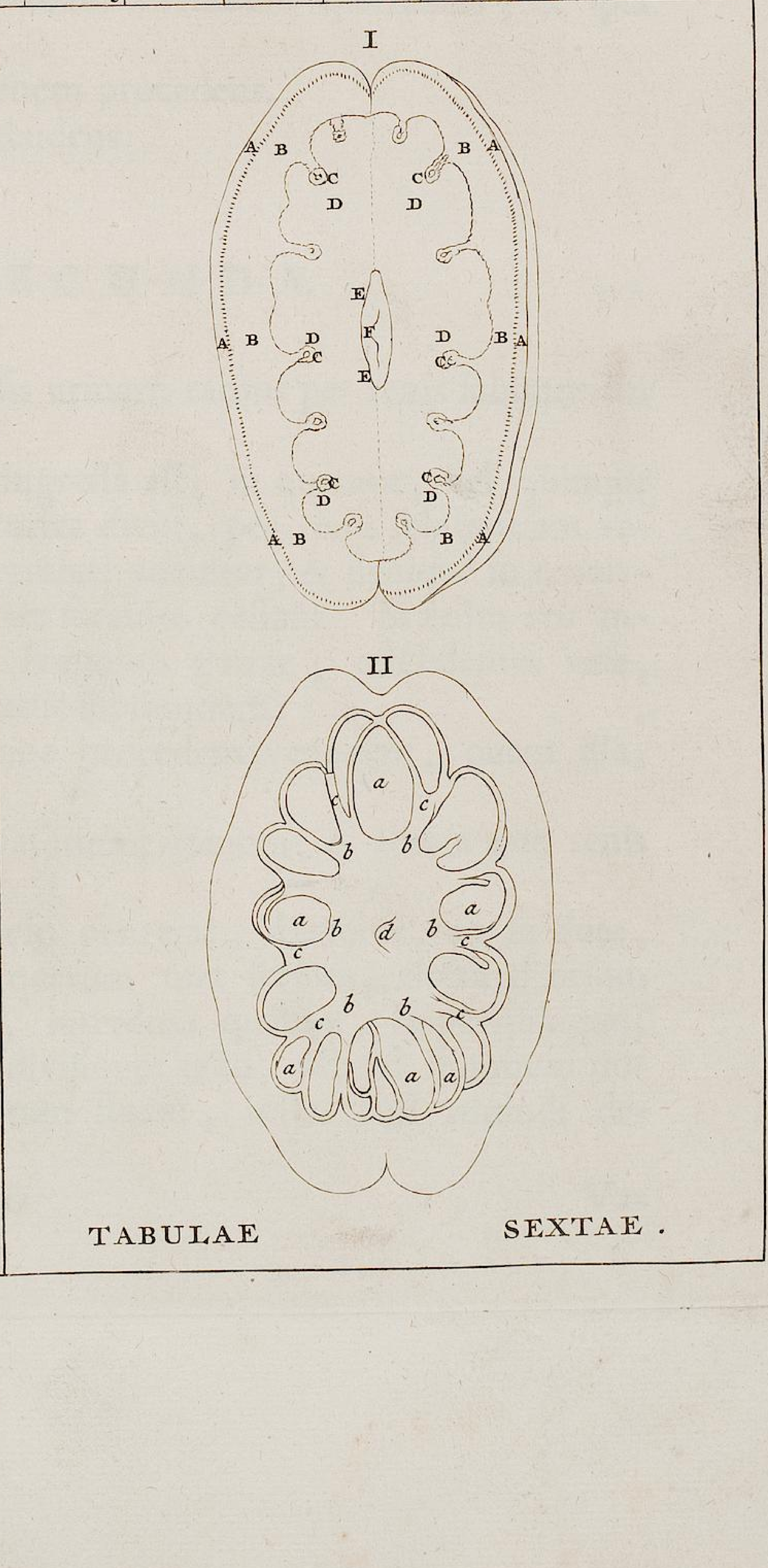
TABULA QUINTA.

TABULA SEXTA.

TABULAE QUINTAE.

TABULAE SEXTAE.

TABULA V.

FIGURA PRIMA.

PRima Figura renem, & ejus vas urinarium per medium diviſum oſtendit.

A A A A Renis ſubſtantia circa ramos vaſis urinarii.

B. B. B Carunculae extuberantes, inſtar acutae glandulae, ſeu papillae mammillarum, extrema patentia ramorum vaſis urinarii claudentes; quae mediae ſecundùm ipſarum longitudinem diviſae ſunt, ut cerni poſſint earum lineae, hinc indè velut à centro ad circumferentiam protractae; quarum cauſa apparent ejusmodi carunculae, ex pluribus quaſi fibris concurrentibus contextae.

C C Vas urinarium cum ſuis ramis per medium diviſum. In rene enim humano nulla alia eſt cavitas, praeter illam, quam vas urinarium efficit, ob concurſum ſuorum ramorum.

D. D. D. D. D. D Rami vaſis urinarii per medium diſſecti; in quorum extrema orificia, inſtar operculi incumbunt glandulae parvae, à ſubſtantia renum extuberantes.

E. E. E. E. E Foramina vaſis urinarii, quae ſine ordine diſtributa ſaepe occurrunt; parvas quoque glandulas in internam cavitatem ſpectantes, & ipſa admittunt.

F Foramen, & via vaſis urinarii extra renem procedens.

G Vas urinarium extra renem deorſum tendens.

FIGURA SECUNDA.

Secunda Figura; venae, arteriae, ac vaſis urinarii ramos per renis ſubſtantiam diſtributos oſtendit.

a Vena emulgens, poſtquàm in renem ingreſſa eſt, in quatuor, vel quinque ſcinditur ramos, qui in multos alios rurſus diviſi, per renis ſubſtantiam vario modo diſpenſantur; ac invicem permixti uniuntur; & denique in tenuiſſimos, viſumque propemodum fugientes ſurculos ceſſant. Si enim ren inciſus comprimatur; apparent multae ſanguinis guttae, oſtendentes vaſa, quae cerni poſſunt, eſſe diſperſa per renis ſubſtantiam.

b Arteria emulgens, quae ſimul cum vena procedens, eandem, quam illa, habet diſtributionem.

In hac Figura apparent rami trium vaſorum, remota, & abraſa tota renis ſubſtantia.

c Vas urinarium, quamprimum in renem penetrat, dilatatur, ac in duas, quandoque in tres partes dividitur; quarum una ſurſum, altera deorſum tendit; ambae verò in alios ramos, interdum quatuor, ſaepè quinque, rurſus dividuntur; quò fit, ut eorum diviſiones octo, vel ad ſummum novem, aut decem ſint, quae in latum finem, inſtar coli rotundi deſinunt.

Vas urinarium duas habet tunicas: in quarum exteriori diſperguntur multae venulae tenues, & aliquae etiam ſatis evidentes elegantiſſime diſpoſitae: quod in hac pictura oſtendi non potuit.

d. d. d. d Extrema orificia ramorum vaſis urinarii; quorum quodlibet, ut diximus, à caruncula inſtar papillae mammillarum, clauditur: circa quam unaquaeque horum ramorum extremitas connaſcitur; & quibusdam fibris ſatis validis, alteque in ſubſtantiam renis infixis adhaereſcit.

TABULA VI.

FIGURA PRIMA.

PRima Figura oſtendit renem caninum, per medium diſſectum, abſque remotione alicujus particulae.

AAAAAA Renis circumferentia, ejusdem ſubſtantiae cum reliquo corpore.

BBBBBB Pars renis, lineis quibusdam ſubaltis, ceu fibris à centro ad circumferentiam productis exſculpta.

C. C. C. C. C. C Foramina quaedam vaſorum, quae in renis diviſione inciſa fuerunt; anteriora enim cum poſterioribus connaſcuntur.

DDDDDD Pars renis magis alba & ſubcineritia; diverſis in locis maculis quibusdam rubeis tincta; cavitatem renis, inſtar ſepti, per medium dividens.

EE Portio cavitatis internae renis.

F Foramen, & principium vaſis urinarii.

FIGURA SECUNDA.

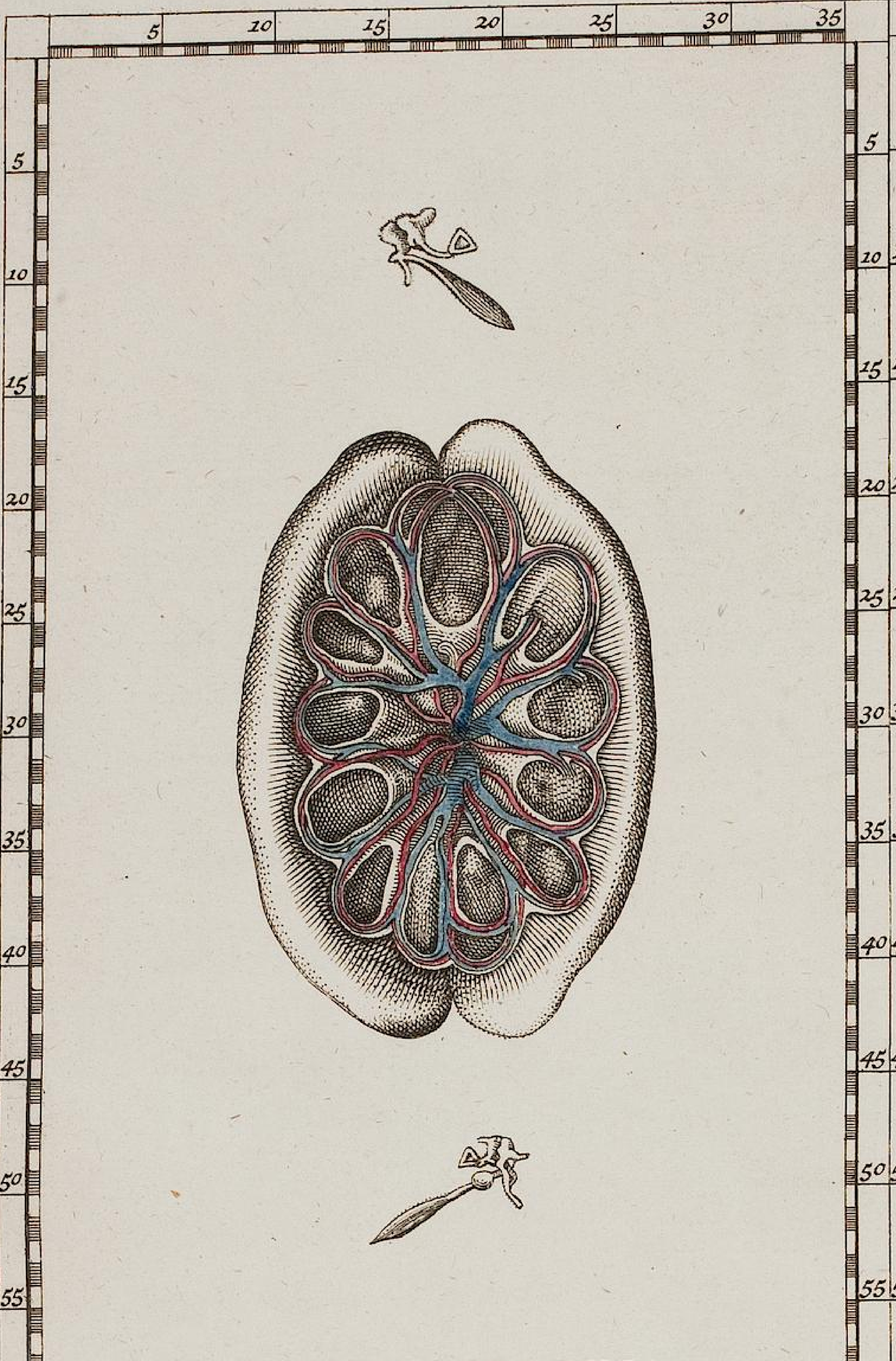
Secunda Figura oſtendit renem caninum, detracta illa parte, quae, inſtar ſepti, per medium dividit cavitatem renis.

a. a. a. a. a. a Partes renis, inter diviſiones corporis membranei exiſtentes.

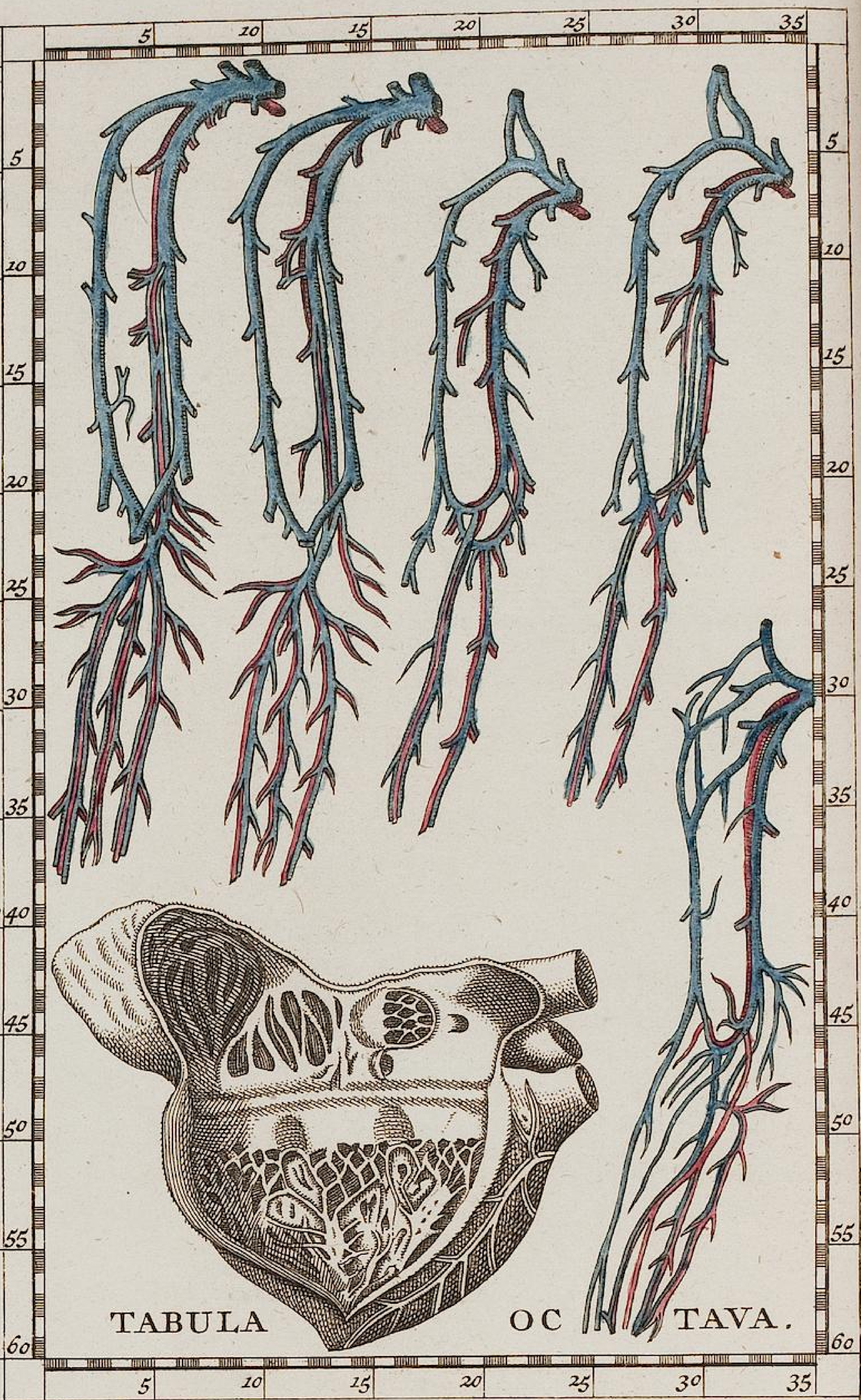
bbbbbb Corpus membraneum vaſa operiens, eademque complectens; à quo cavitas renis magna ex parte efformatur.

c. c. c. c. c. c Rami praedicti corporis membranei invicem connati; qui vaſa undique ſub & ſupra complectuntur.

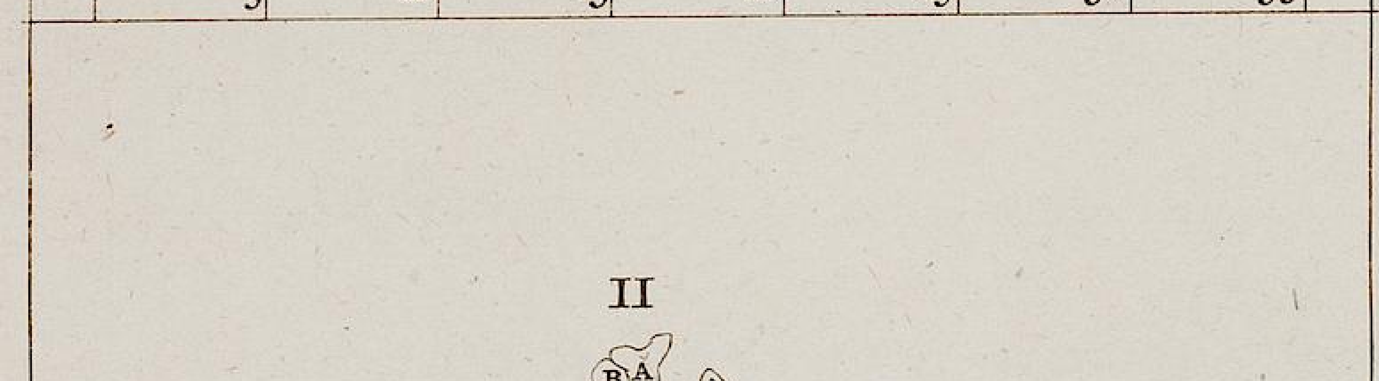
d Foramen, & principium vaſis urinarii.

TABULA SEPTIMA.

TABULA OC TAVA.

TABULAE SEPTIMAE.

TABULAE OC TAVAE.

TABULA VII.

Renis caninus; à quo non ſolùm detracta eſt pars illa, quae cavitatem renis, inſtar ſepti, dividit; ſed etiam corpus membraneum, quod in alia Figura vaſis erat obductum, & cavitatem internam renis, magna ex parte, efformabat.

a a a a a a Subſtantia renis inter ramos vaſorum.

b. b. b Rami venae emulgentis; ſatis ampli, tenuiſſimam tunicam habentes.

c. c. c. c. c. c. c. c. c. c Rami arteriae, ſimul cum ramis venae diſtributi; quibus membrana ſubjacet, pinguedine referta; quae continua eſt cum propria renis tunica; ſicut pinguedo cum ea, quae circa vaſa extra renem eſt circumfuſa.

Praedicti rami venarum & arteriarum invicem non coëunt; nec degenerant in tertium corpus, ut ſcribit Veſalius; ſed venae cum venis, arteriae cum arteriis uniuntur.

Rami venae & arteriae paſſim diſtribuuntur per ſubſtantiam renis, & continentur à canaliculis, qui fiunt ex conjunctione corporis membranoſi, & alterius membranae vaſis ſubſtratae: hi autem canales, inſtar vaginae, manifeſtè apparent diſpenſari per renis ſubſtantiam.

d d d d d d d Membrana praedicta vaſis ſubſtrata; à corpore membranoſo, quod iiſdem vaſis incumbere diximus, reciſa.

In ea cavitate, quae fit à corpore membranoſo vaſis incumbente, & à membrana iiſdem ſubſtrata; multa pinguedo continetur; quae ramis vaſorum undique obducitur.

e Foramen, per quod venae, & arteriae in renem ingrediuntur; & vas urinarium extra procedit.

FIGURAE PARVAE.

Duae parvae Figurae, ad epiſtolam de organis auditus pertinentes, tria oſſicula, in caverna oſſis petrae ſimilis recondita, & muſculum motioni eorum praefectum oſtendunt; ſuperior quidem in homine, inferior verò in cane.

A. a. Oſſiculum incudi ſimile.

B. b Oſſiculum malleum referens.

C. c Oſſiculum ſtapedi vocatae comparatum, à Veſalio praetermiſſum.

D. d Muſculus nemini Anatomicorum non incognitus, qui in majorem proceſſum oſſiculi malleum referentis inſeritur.

e In cane autem, non longè ab inſertione, glandulam corneam adnexam habet.

TABULA VIII.

FIGURA PRIMA, ET SECUNDA.

PRima, & ſecunda Figura, quaſdam dextri brachii humani venas oſtendunt: & praeſertim illas, quae in profundo latitant.

A. a Truncus dexter venae cavae in jugulo.

B. b Radix jugularis internae.

C. c Radix jugularis externae.

D. d Truncus humerariae, & axillaris.

E. e Vena humeraria.

F. f Diviſio humerariae parum ſupra cubiti flexum in duos ramos; quorum interior cum axillaris ramo conjunctus, communem venam efformat.

G Propago praedicti interioris rami humerariae, quae in flexu cubiti jungitur cum profunda axillari.

H. h Venae communis ſuperficiariae radix.

. i Axillaris ſimul cum arteria.

K. k Axillaris parum ſupra internum humeri tuberculum in duos ramos diviſio; quorum exterior cum altero humerariae ramo conjunctus, communem ſuperficiariam conſtituit.

L. l Axillaris profunda, quae plerumque oritur ſupra medium longitudinis humeri, & interdum altius, vel humilius.

M Axillaris profunda gemina eſſe ſolet, & arteriam hinc indè complecti. Interdum utraque ejus pars, in medio ferè ductu in unam coit; deinceps illicò bipartitur; & circa cubiti flexum iterùm unitur: quod Veſalius ignorat.

m Axillaris profunda ſupra humeri medium, in duas partes arteriam utrinque complectentes, dividitur; ex quibus circa cubiti flexum una efficitur; non ſolùm ut in ſecunda Figura cernitur; ſed variis etiam modis, quorum nullus à Veſalio deſcribitur, aut pingitur.

N. n Axillaris profunda in flexu cubiti, aliquos ſurculos principiis muſculorum, qui oriuntur ab interno humeri tuberculo, tribuit: deinde cum ramo, O vel ab humeraria communem venam conſtituente, o vel ab ipſa communi orto, conjungitur: de qua re Veſalius nimis petulanter Galenum reprehendit.

P. p Congreſſus duarum memoratarum venarum, ſeu vena communis profunda, quae videtur dividi in tres ramos, contra Veſalii opinionem.

Q. q Humilior venae communis profundae ramus, juxtà ulnam incedens, non ſemper unus eſt; ſed interdum geminus exiſtens (quod Veſalius non animadvertit) comprehendit in medio arteriam, & ſub muſculo in octavum brachialis os inſerto procedens, vicinisque ſoboles offerens, in internam manus ſedem diſpenſatur; & omnibus digitis, vel quatuor, vel etiam paucioribus, ſurculos offert.

R. r Elatior venae communis profundae ramus, juxta radium incedens, non rarò, ſicut humilior, geminus eſt, & ſub muſculo brachiale ad magnum digitum flectente deorſum procedens, vicinisque muſculis propagines offerens in internam ſedem pollicis, vel indicis diſtribuitur.

S. s Medius ramus venae communis profundae, qui à Veſalio nec deſcribitur, nec pingitur; inter muſculos ſecundum, & tertium digitorum internodium flectentes, totam membranei ligamenti ulnae, & radii longitudinem perreptans, muſculis ei incumbentibus ſurculos tribuit; & interdum geminus exiſtens arteriam hinc indè comprehendit.

T. t Propago à praedicto medio ramo venae communis profundae circa quartam ulnae partem orta; quae ligamentum membraneum ulnae, & radii perforans, ad poſteriora tranſit, & in muſculos ab ulna procedentes, aliosque eidem incumbentes diſtribuitur: haec propago, quae interdum gemina eſt, & arteriam mediam comprehendit, oſcitanter à Veſalio praetermittitur.

U. u Arteria cum axillari vena procedens.

FIGURA TERTIA, ET QUARTA.

Figura tertia, & quarta aliquot venas, & arterias dextri brachii ſimiae demonſtrat.

A. a Truncus dexter venae cavae in jugulo.

B. b Vena jugularis interna multò minor, quàm externa.

C. c Vena humeraria, quae à clavicula, & muſculo ab ea in primam coſtam inſerto media comprehenditur; & juxta illius cum ſterno articulum foras erumpit.

D. d Principium jugularis externae ab humeraria ſub clavicula procedens.

E. e Alterum principium jugularis externae ab humeraria procedens, ubi claviculam praeteriit.

F. f Jugularis externa à duobus principiis enata, contra quam in homine, multò major eſt, quàm interna.

G. g Humeraria à muſculo deltoide, & ab eo, cui mammilla inſidet, operta.

H. h Diviſio humerariae ſupra cubiti articulum.

I. i Humerariae ramus per exteriora cubiti diſtributus.

K. k Humerariae ramus, qui circa medium cubiti, cum alio ab axillari enato coit.

L. l Axillaris ſimul cum arteria, eodem modo, quo in homine internus ejus ramus, profunda eſt; & ſub primo muſculo cubitum flectente arteriam comitem habens, uſque ad cubiti flexum procedit.

M. m Ramus axillaris, qui per thoracis latus ſub cute diſpenſatur.

N Axillaris diviſio non longè à cubiti articulo.

O Ramus exterior axillaris arteriam comitem habens, qui cum alio humerariae, è regione extremae partis carnoſae primi muſculi cubitum flectentis, nimirum inter hunc muſculum, & alium obliquum radii conjungitur.

P Propago rami exterioris axillaris, per interiora cubiti in ſuperficie diſpenſata.

Q Propago, quae interdum oritur ab externo ramo axillaris ad medium cubiti tendente; & quandoque q à conjunctione ramorum axillaris, & humerariae bipartito ſcinditur; deinceps ſub cubiti flexu, inter duos radii muſculos extra erumpit, & à ligamento, quod inſtar membranae omnibus muſculis ea in parte obducitur, uſque ad radii extremum fertur.

R. r Pro-

R. r Propago, arteriâ interdum deſtituta, à conjunctione ramorum humerariae, & axillaris procedens, quae ſub obliquum radii muſculum demergitur; & cum altero ramo profundo axillaris, juxta inſertionem primi muſculi cubitum flectentis conjungitur.

S Interior axillaris ramus, parum ſupra cubiti articulum ortus, qui profundus juxta os cubiti ſimul cum arteria incedens, multas propagines vicinis muſculis offert; & tendinem primi cubitum flectentis non longe ab ejus inſertione conſcendens, ramo à conjunctione humerariae & axillaris orto, occurrit; & communem profundam efformat.

T. t Inſignis ramus ex profunda, quam diximus, venarum conjunctione ortus, qui ſimul cum arteria juxta os ulnae ſub muſculis digitos flectentibus latitans, medius inter duas propagines ab eadem conjunctione ortas, ad extremam manum procedit.

u Venae axillaris diviſio, quae ſicut in homine, ante medium longitudinis humeri interdum fit.

v Exterior axillaris, quae, ſecus quam in homine, arteriam comitem habet; & à primo muſculo cubitum flectente non admodum profunda occultatur; ac parum ſupra cubiti articulum dividitur.

w Rami humerariae, & axillaris exterioris conjunctio, juxta cubiti flexum.

x Exterior axillaris ramus ſub cute diſtributus.

y Interior, & profundior ramus axillaris, qui à primo muſculo cubitum flectente occultatus, interdum, non aliter quam in homine, in duas propagines mediam arteriam comprehendentes, diviſus, uſque ad inſertionem ejus muſculi fertur: juxta quam ipſum conſcendens, cum ramo à priori jam dicta humerariae, & axillaris exterioris conjunctione orto, coit; & venam communem profundam efformat: undè facile eſt Veſalii ignorantiam arguere, qui hominis & ſimiae convenientiam propter ejusmodi venarum congreſſum turpiter ignorans, non minus temerè quàm injuſtè Galenum de eis reprehendit.

FIGURA QUINTA.

Quinta Figura praecipuas venas & arterias dextri brachii canis oſtendit.

a Truncus dexter venae cavae in jugulo.

b Truncus humerariae, & jugularis externae.

c Humeraria, orta à jugulari externa, parva eſt; & è regione medii capitis humeri à muſculis occultata ad poſteriora quodammodo reflectitur; & quum ad finem muſculi deltoidis pervenit, à ramo axillaris d, qui major ipſâ eſt, adaugetur, aut potius conſtituitur.

e Humeraria juxta primum muſculum flectentem cubitum incedens.

f Diviſio humerariae ſupra cubiti articulum.

g Humerariae ramus per exteriora cubiti diſtributus, qui ferè ad inferius extremum radii bipartitur, & in manum diſpenſatur.

h Ramus humerariae, qui in flexu cubiti cum externo ramo axillaris conjungitur.

i Vena jugularis externa.

k Vena gracilis orta à jugulari externa, quae in ſuperficie per poſteriora ſcapulae deorſum incedens, juxta inferius & poſterius latus muſculi deltoidis jungitur cum alia inſigni vena orta ab axillari.

l Vena axillaris.

m Inſignis vena orta ab axillari juxta ejus principium, quae ſub cervicem ſcapulae ad poſteriora procedens, humerariae conjungitur, & ipſam adauget, vel potius conſtituit.

n Vena axillaris ferè in ſuperficie incedens, inter quam, & arteriam nervi medii ſunt.

o Ramus axillaris pluribus ſurculis per muſculos cubitum extendentes in ſuperficie diſtributus.

p Ramus inſignior axillaris, ferè in ſuperficie ad flexum cubiti ſimul cum arteria incedens, qui cum ramo humerariae conjungitur.

q Surculus gracillimus inſignioris rami axillaris, qui in ſuperficie longioris radii muſculi fertur.

r Tertius axillaris ramus, qui non longe ab alio, quem inſigniorem eſſe diximus, ſupra cubiti articulum ortus, profundus cum arteria incedit; & ſub inſertione primi muſculi cubitum flectentis, cum ramo à conjunctione humerariae, & axillaris in flexu cubiti orto, unitur.

s Ramus à conjunctione humerariae, & axillaris in flexu cubiti ortus; qui arteria deſtitutus, ſub obliquum radii muſculum demergitur, & in duos ramos dividitur; quorum interior cum tertio axillaris t jam dicto ramo conjungitur; deindè transverſus u juxta os ulnae incedens, ſimul cum arteria ferè uſque ad ulnae extremum fertur. v Exterior ramus, ut in pictura vides, diſpenſatur.

w Gracilis arteria ſimul cum ramo axillaris procedens, qui cum humeraria conjungitur.

x Arteria ſine vena ſub externo brachialis muſculo incedens.

FIGURA SEXTA.

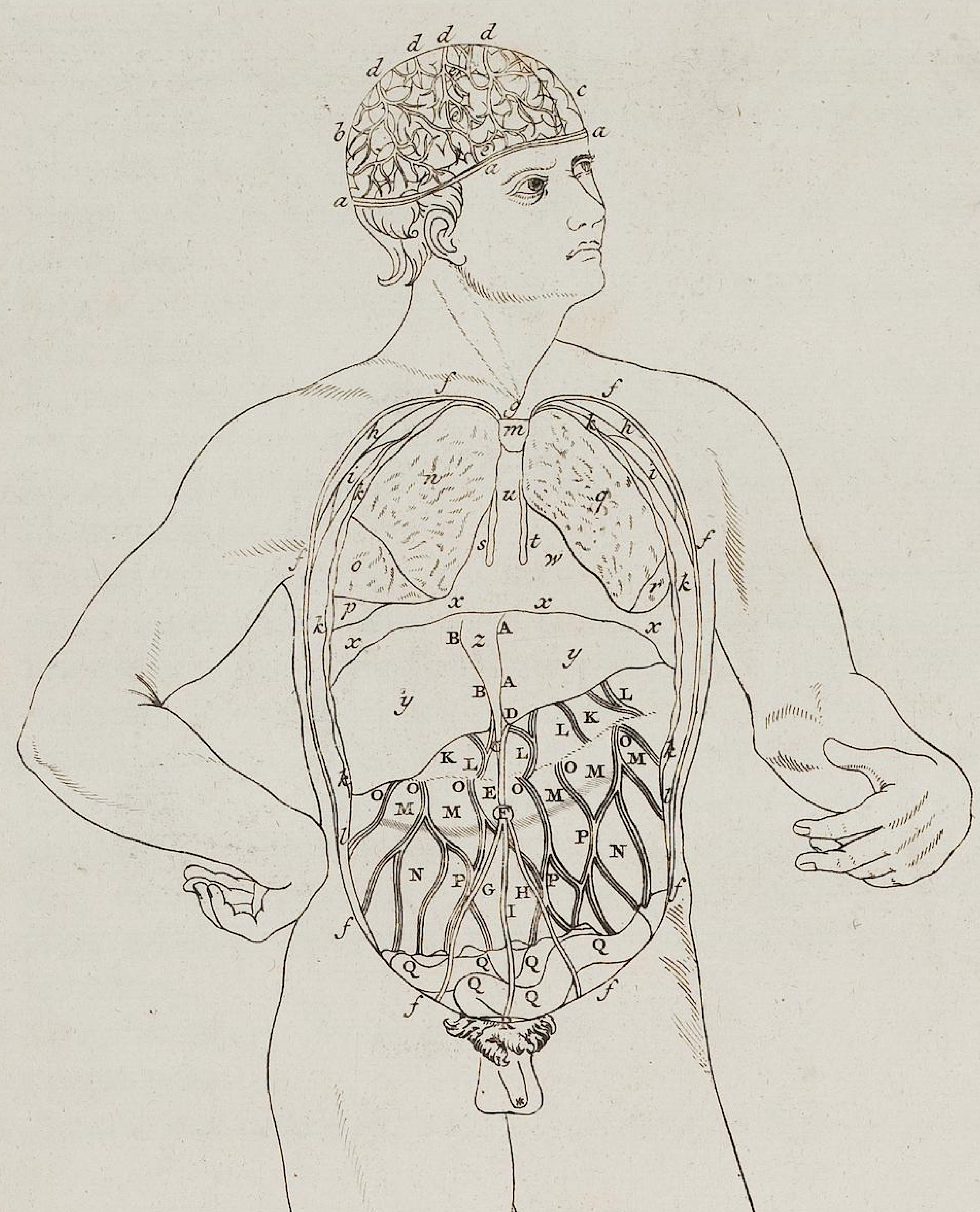
Sexta Figura dextrum cordis ventriculum ſecundum ejus longitudinem inciſum, cum tribus membranis orificio venae cavae praefectis oſtendit; & praeterea internam partem auriculae dextrae, quae à vena cava, quà parte ei adhaeret, diviſa eſt.

a Membrana artificii, & admirationis plena, nemini Anatomicorum hactenus non incognita; quae foramini venae cavae à jecore aſcendentis, quum primùm haec in dextram auriculam degenerat, praefecta eſt, nimirum dimidiatam partem, eamque anteriorem illius occupat, & deinceps reticulum efformat.

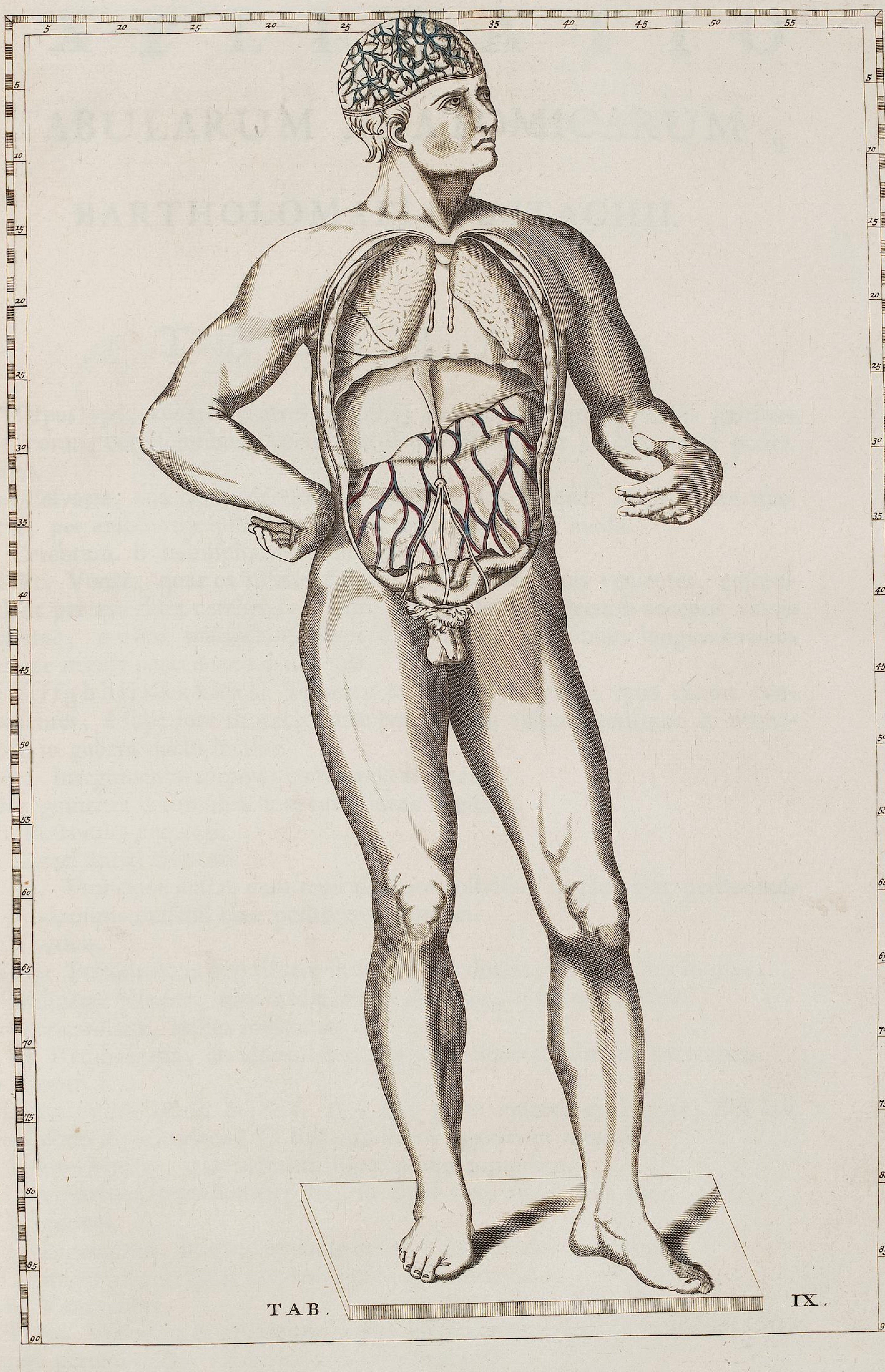
b Membrana cornutae lunae figuram referens, orificio majoris venae coronariae, ceu operculum ultra medium obducta, quam caeteri Anatomici oſcitanter praetereunt.

c Superius orificium venae cavae ad jugulum aſcendentis, quae, ut Galenus ſcribit, ab elatiori auriculae dextrae extremo principium quodammodo ſumere videtur.

Caetera, quae in hac Figura continentur, ad praeſentem tractationem non pertinent.

TAB. IX.

TAB. IX.

BERNARDI SIEGFRIED ALBINI
EXPLICATIO
TABULARUM ANATOMICARUM
BARTHOLOMAEI EUSTACHII.

TABULA IX.

Corpus viri, cui tres ventres, capitis, thorax, abdomen, inciſis partibus eorum continentibus, aperti: in iisque viſcera, ut ab hac parte poſita ſunt.

a a a Calvaria, una cum integumentis externis, internoque, id eſt, dura matre, per ambitum capitis, ſecundum inferiora cerebri inciſa.

b c Cerebrum. b hemiſphaerium dextrum; c ſiniſtrum.

d. d &c. Venae, quae ex inferiore parte cerebri ramis ſuis venientes, adſcendunt per exteriora cerebri; & aliis aliisque in hoc decurſu acceptis ramis auctae, e. e &c. quibuſdam etiam conjunctae, ad ſinum longitudinalem durae matris procedunt truncis ſuis.

f f f f f f f g h h i i k k k k k k l l Thoracis & abdominis partes quas dicunt continentes, à ſuperiore thoracis parte per laterum abitum continuo & aequabili in pubem ductu inciſae.

f f &c. Integumenta corporis communia truncata.

g Integumenta communia una cum ſterno truncata.

h. h Pectorales truncati.

i. i Serrati antici truncati.

k k &c. Truncatae coſtae cum muſculis Intercoſtalibus & pleura ac peritonaeo.

l. l Abdominis muſculi cum peritonaeo truncati.

m Thymus.

n o p q r Pulmones. n. o. p dexter in tres fibras diviſus; q. r ſiniſter in duas.

s. t Indicatae pleurae, qua mediaſtinum dicuntur, à ſterno reſectae.

u w Pericardium, rudius indicatum.

x x x x Diaphragma, ab altero latere corporis uſque ad alterum truncatum.

y y Hepar.

z Ligamentum latum hepatis; A A hac parte naſcens ex hepate; B B hac reſectum à peritonaeo; C hac adhaerens ligamento rotundo.

D Fiſſura hepatis, quae admittit ligamentum rotundum.

E Ligamentum rotundum hepatis, in quod vena umbilicalis abiit.

F Umbilicus.

G. H Ligamenta, in quae mutatae arteriae umbilicales embryonis.

I Ligamentum, in quod urachus embryonis mutatus.

K K Ventriculus.

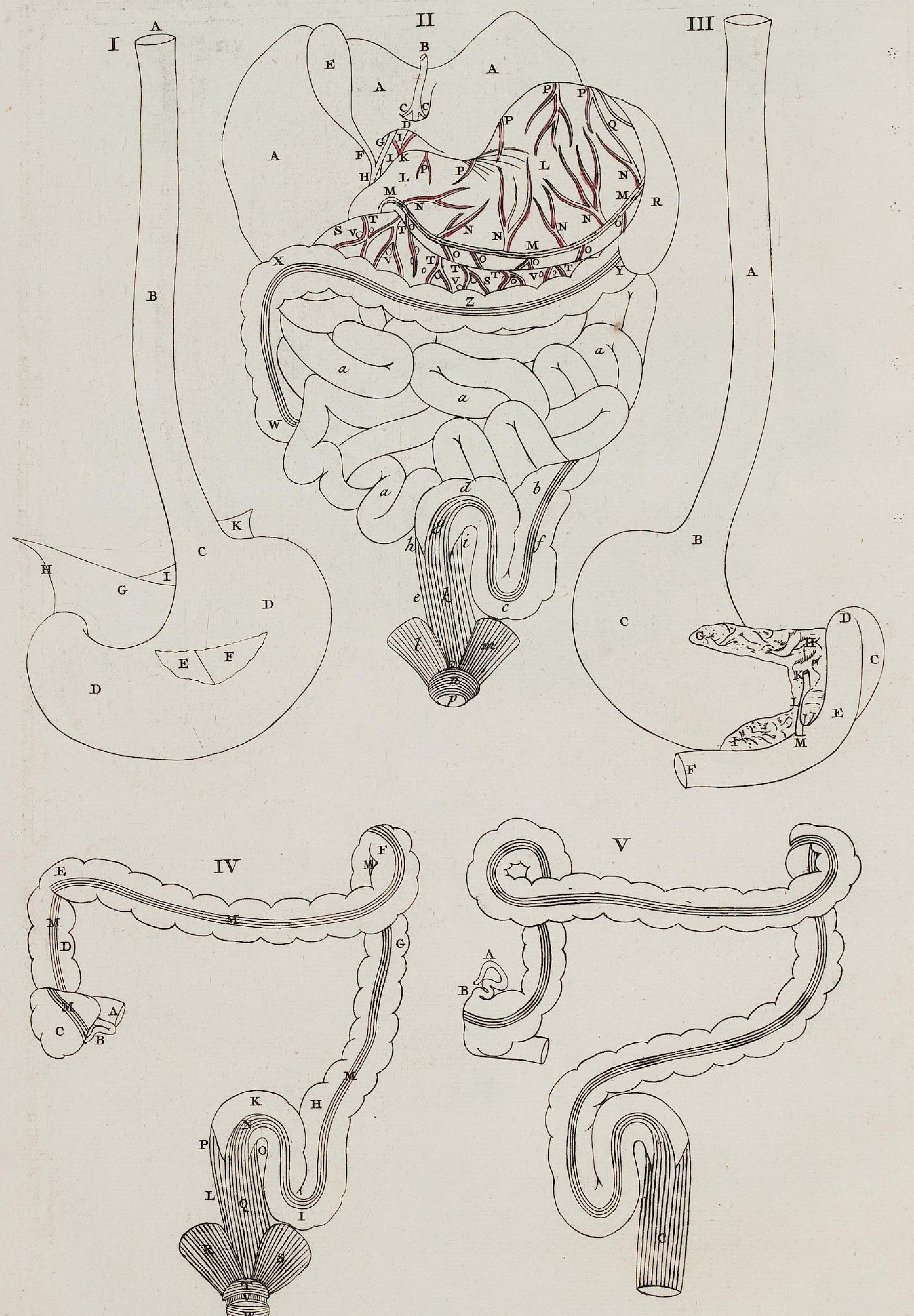
L. L &c. Venarum & arteriarum gaſtro-epiploïcarum rami in ventriculi priorem partem ducti. Arteriae venarum comites.

MMMMMNN Omentum, à fundo ventriculi ſe demittens ante inteſtina. MMMMM hac parte ante inteſtinum colon dependet, quod ſub eo eminet: NN hac ante inteſtina tenuia; quae ſub eo pariter eminent.

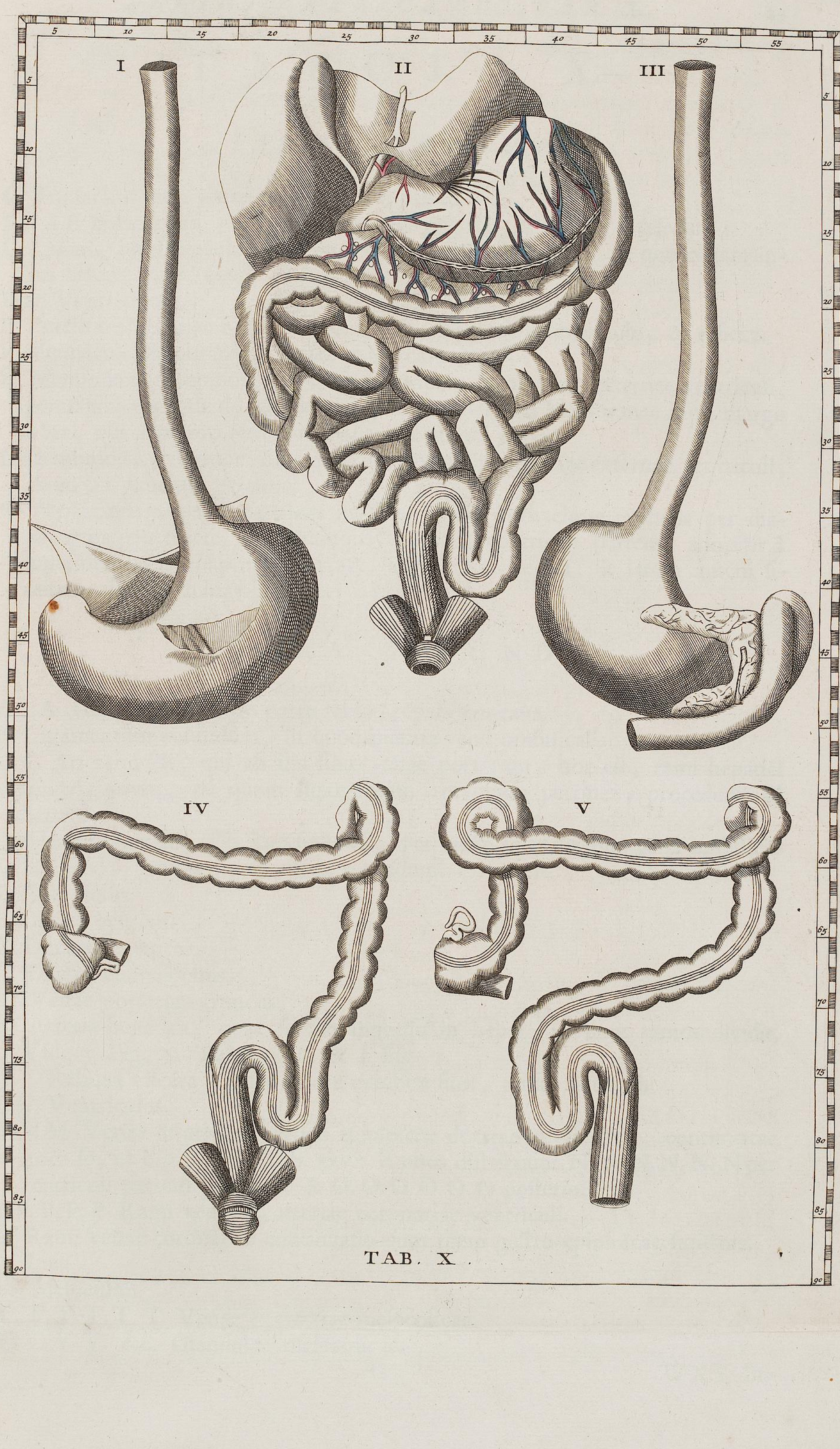
O.O.O.O.O.O Venarum & arteriarum gaſtro-epiploïcarum rami per omentum; qui PPP ſe inter ſe conjungunt. Arteriae venarum comites.

QQ&c. Inteſtinum ilium.

R Veſica.

TAB. X.

TAB. X.

TABULA X.

FIGURA PRIMA.

STomachus cum ventriculo, à parte priore.

AB Stomachus, A ſtatim infra pharyngem, ut videtur, reſectus.

C Locus, ubi ſtomachus ſe dilatat & in ventriculum abit; ex quo oſtium intus oritur, quod cardia dicitur.

DD Ventriculus.

E Portio membranae exterioris ventriculi, ſeparata à ventriculo, & reflexa.

F Ventriculi membrana ſecunda, quae carnoſa.

G Membrana, ut opinor, illa, quae continuata membranae externae ventriculi, principiique duodeni; ab iis ad hepar pertinet. H Membranae illius margo liber, qui à pyloro ante duodenum incedit ad hepar.

I Membrana, ut opinor, illa, quae continuata membranae externae ventriculi, ab eo ad pancreas pertinet.

K Peritonaei propago, qualem invenio, quae ſtomachum, ubi is per diaphragma penetravit, finitimamque ſiniſtram ventriculi partem, adnectit à ſuperiore parte diaphragmati, & ſaepe etiam hepati: à latere autem ſiniſtro, lienis vicinae ſuperiori parti.

FIGURA SECUNDA.

AAA Hepatis, à priore parte ſublati, pars concava.

B Ligamentum rotundum, in quod mutata vena umbilicalis.

C.C An rami illi, qui ab illa ſinus venae portarum, hoc eſt, rami hepatici ſiniſtri, parte, ad quam ligamentum rotundum pertinet, procedunt ad hepar?

D Iſthmus hepatis, ſub quo ſinus eſt, per quem in embryone vena umbilicalis incedit; poſtea ligamentum rotundum.

E Ciſta fellis.

F Ductus cyſticus.

G Ductus hepaticus.

H Ductus choledochus.

II Venae portarum truncus.

K Arteria hepatica; quae ſe ſub ingreſſu in hepar, in duos ramos dividit. Vide v Fig. 2. Tab. XXVII. & l Eig. 1.

Reliqua viſcera à parte priore exhibita ſunt, poſitu naturali.

LL Ventriculus.

MMM Venae & arteriae gaſtro-epiploïcae dextrae & ſiniſtrae, continuatae inter ſe, ut e p Fig. 2. Tab. XXVII. Ramos diſtribuunt N. N. N. N. N. N per ventriculi partem priorem, & O. O. O. O. O. O poſteriorem.

P. P. P. P. P Rami venae & arteriae coronariae ventriculi.

Q Rami venae coronariae continuatio cum ramo gaſtro-epiploïcae ſiniſtrae.

R Lien.

SS Meſocolon.

T. T. T. T. T. T Venae & arteriae meſocolicae.

V. V. V. V. &c. Glandulae meſocolicae.

W X Y Inteſtinum colon: cujus X flexus ſigmoïdeus primus, dexter. Y Hic colon lienem ſubit.

Z Unum ex ligamentis, quae per coli longitudinem decurrunt.

a a a a Jejunum & ilium.

b c d Inteſtinum colon. c ejus flexus ſigmoïdeus tertius, circa pelvem. d flexus ſigmoïdeus quartus, unde inteſtinum rectum fieri incipit.

e Inteſtinum rectum.

f Unum ex ligamentis coli, quae per longitudinem ejus porrecta ſunt, quaeque ex fibris rectis conſtant. g Hac parte lateſcit, magisque carneum fit; eique ſe adjungunt h. i duo reliqua ligamenta coli, ſimiliter lateſcentia, ac magis carnea: unaque efficiunt k vaginam muſculoſam ex fibris rectis conſtantem, quae inteſtinum rectum continet.

l. m Levatores ani.

n Sphincter ani.

o Locus, cui proſtata adjacet.

p Anus.

FIGURA TERTIA.

Stomachus cum ventriculo, duodeno, & pancreate, à parte poſteriore. Stomachus & ventriculus iidem, qui Fig. 1.

A Stomachus.

B Locus oris ventriculi, quod cardia dicitur.

C C Ventriculus.

D Ventriculi & duodeni confinium, ubi duodenum à ventriculo incipit: qui locus extrinſecus per ambitum ſtrictior; intusque ibi os ventriculi, quod pylorum appellant.

E Inteſtinum duodenum, F hic truncatum.

G H I Pancreas: G H hac parte deductum pone ventriculum; H I hac ad duodenum applicatum.

K L M Ductus choledochus. K ejus principium truncatum. L hac parte procedit per pancreas. M hac in duodenum penetrat.

FIGURA QUARTA.

Inteſtina craſſa, ſitu naturali, à parte priore.

A Extremum inteſtinum ilium, non longe à colo truncatum.

B Inteſtinum vermiforme, caecum multis.

C Craſſorum caput, hoc eſt, principium, idque amplius; quod aliqui caecum appellant.

D E F G H I K Colon. E ejus flexus ſigmoïdeus primus, qui eſt ſub hepate; F ſecundus, qui juxta lienem; I tertius, qui circa pelvem; K quartus, unde rectum incipit dici.

L Rectum.

M M M M M Ligamenta, quae per longitudinem coli porrecta, ex fibris rectis conſtantia.

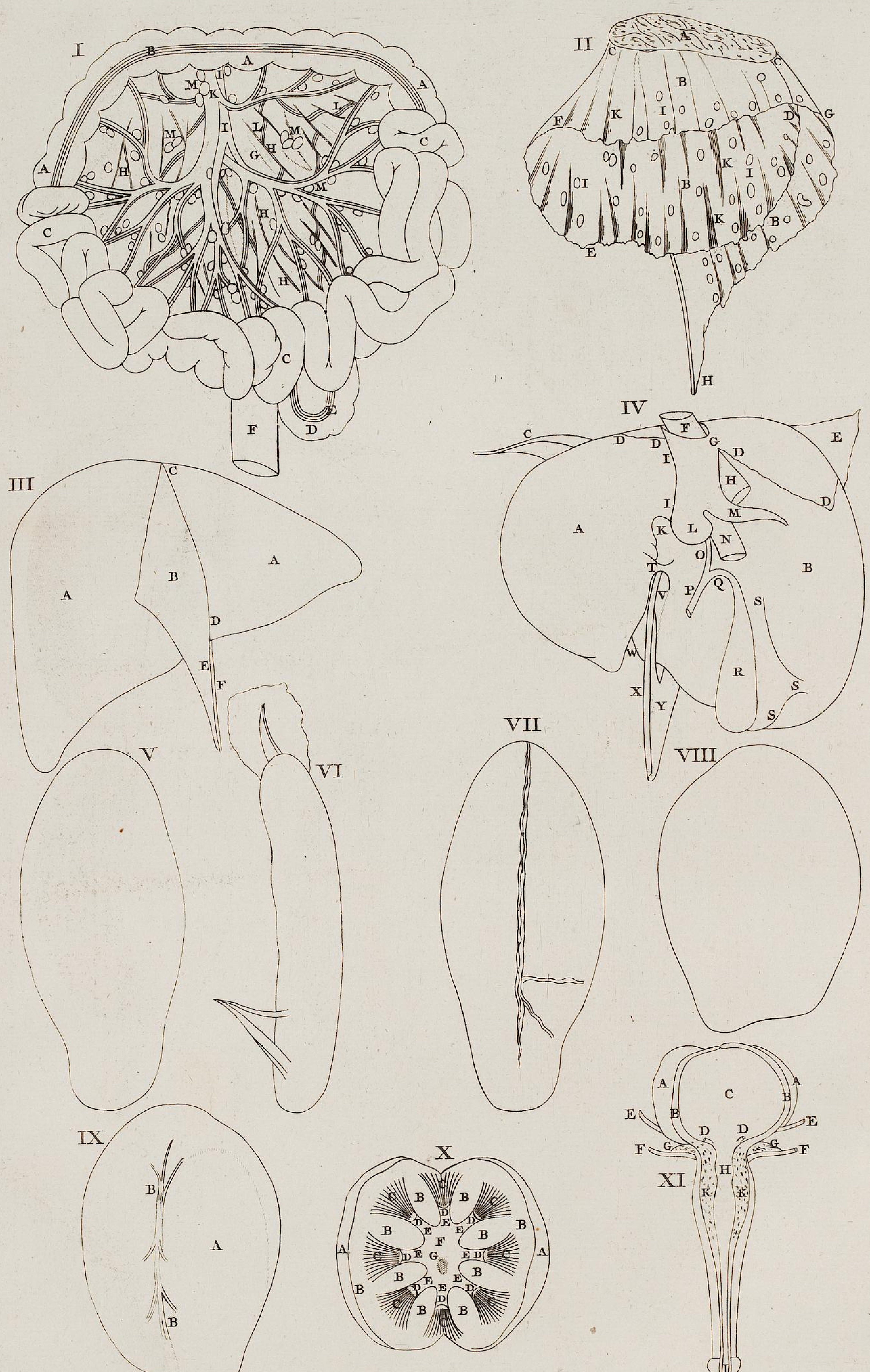
N Inde ligamentum hoc ſe ſenſim dilatat, magisque carneum fit: eique adjungunt ſe O. P duo reliqua coli ligamenta; quae ſimiliter & lateſcunt, & magis carnea fiunt. Unaque haec tria efficiunt Q vaginam muſculoſam, quae ex fibris rectis conſtat, rectumque inteſtinum continet.

R. S Levatores ani.
T Sphincter ani.
V Extremum inteſtini recti.
W Ani interiora.

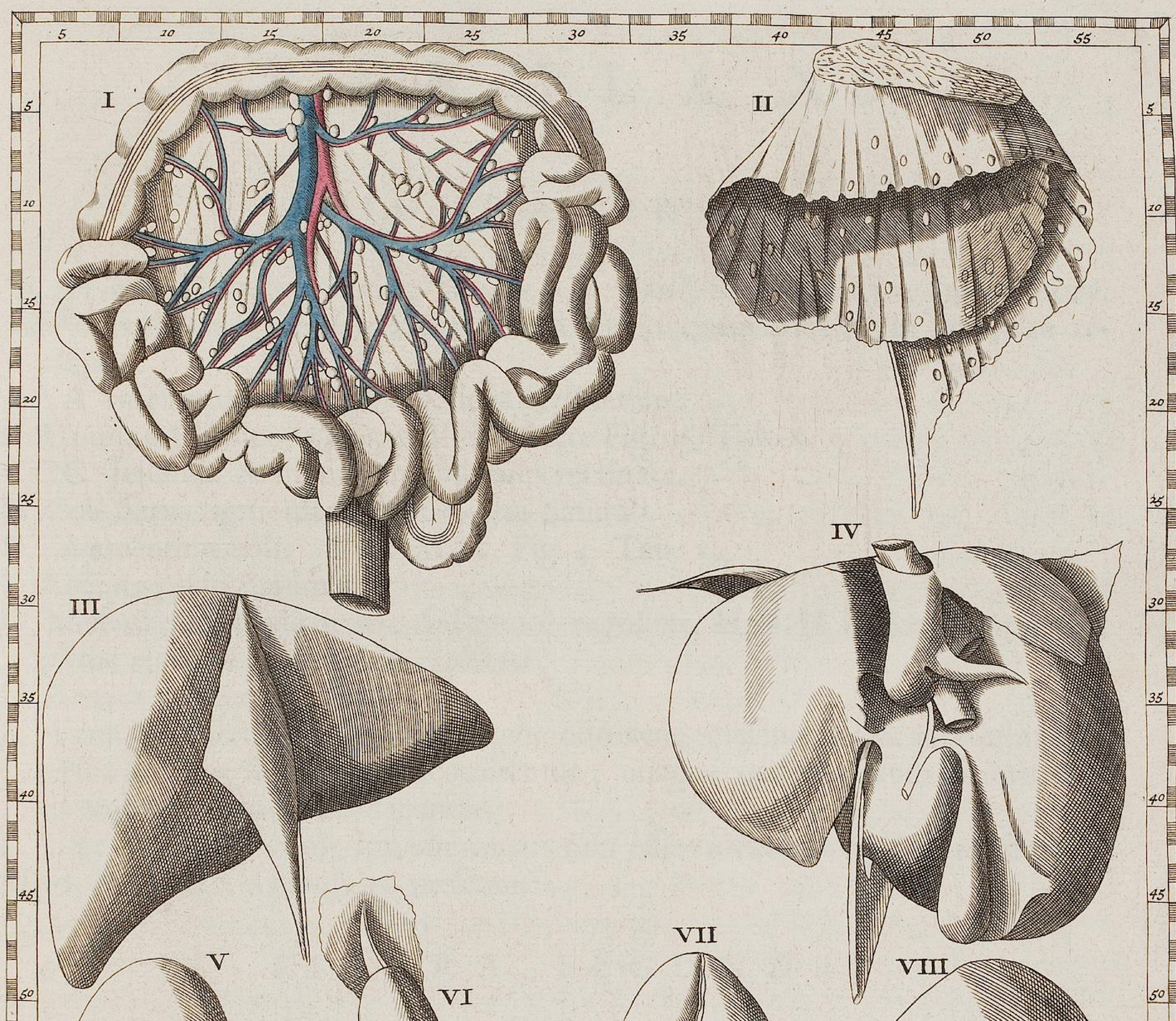
FIGURA QUINTA.

Eadem craſſa inteſtina, ſimiliter à parte priore. Varietatem exhibet tum in ſitu capitis craſſorum; tum in flexibus ſigmoïdeis, ductuque coli: quae omnia cognoſci facile poſſunt, ſi haec icon cum proxime praecedente conferatur. Praeterea autem plenius

A Inteſtinulum vermiforme, & B quomodo continuetur capiti craſſorum.
C Vagina muſculoſa recti, è ligamentis coli nata.

TAB. XI.

TAB. XI.

TABULA XI.

FIGURA PRIMA.

MEſenterium cum venis, arteriis, & glandulis meſeraicis, inteſtinisque. Explicatum eſt, atque inteſtina à medio quaquaverſum in ambitum reclinata.

AAA Inteſtinum colon in ſuperiora reclinatum.
B Unum è ligamentis ejus. Vide M &c. Fig. 4. Tab. x.
CCC Jejunum & ilium, in ambitum reclinata.
D Coli flexus ſigmoïdeus tertius, ſitu naturali.
E Ligamentum coli. Vide M &c. Fig. 4. Tab. x.
F Rectum, ſitu naturali.
G Meſenterium explicatum, ſed tamen rugoſum. H. H. H. H. &c. Rugae, ſeu plicae ejus, non in totum explicati.
II Arteria meſenterica ſuperior.
K Vena meſenterica. Apparet, quomodo vena meſenterica & arteria meſenterica ſuperior ſe mutuo concomitentur, unaque quaquaverſum in meſenterii ambitum ramis ſuis ducantur.
L. L &c. Quidam rami, qui continuati non eſſe videntur, ob plicas meſenterii.
M. M. M. M. &c. Glandulae meſenterii.

FIGURA SECUNDA.

Pancreas cum meſenterio.
A Pancreas.
BBB Meſenterium totum, id eſt, tum qua parte ei jejunum & ilium adhaeret, tum qua craſſa. Dependet à pancreate, ſitu in univerſum naturali, à priore parte.
CC Pars pancreati adhaerens.
DEFGH Margo, cui adhaerent inteſtina: à D ad E jejunum & ilium: ab E per F G ad H craſſorum caput, colon, rectum.
I. I. I. &c. Glandulae meſenterii.
K. K. K. &c. Plicae meſenterii non in totum explicati.

FIGURA TERTIA.

Hepar à priori parte, ſitu naturali.
AA Gibba pars hepatis.
B Ligamentum hepatis latum, CD per hunc ductum adhaerens hepati: E per hunc ligamento rotundo.
F Ligamentum hepatis rotundum.

FIGURA QUARTA.

Hepar à parte concava.
AB Hepatis pars concava. A dextra, B ſiniſtra.

C Ligamentum *, quod hepatis partem ſiniſtram adnectit ſiniſtrae diaphragmatis.

DDDD Hinc reſectum peritonaeum, qua hepar ad diaphragma proxime alligat.

Alligatur dexter Renis, tum Septo transverſo, tum Jecori; illi prope eam regionem, in qua Jecori connaſcitur. De Ren. Cap. XIII.

E Ligamentum, peritonaei propago; quo ligamento dextra hepatis pars alligata diaphragmati.

Nec procul ab eo vinculo, quo Hepar in dextra parte Septo annectitur. De Ren. Cap. XIII.

FH Vena cava inferior: reſecta F ſupra hepar, & H infra.

G Portio hepatis, quae venam cavam complectitur, qua illa juxta hepar porrecta.

II Sinus, per quem in embryone porrectus canalis venoſus; qui poſtea ligamentum fit.

K Sinus, quem ingrediuntur rami venae portarum, arteriae hepaticae, ductus hepatici; qui ad ſiniſtram maxime hepatis partem pertinent.

L. M Hepatis eminentiae, inter quas vena portarum intrat.

N Vena portarum, ſub hepate reſciſſa.

O Ductus hepaticus, ex hepate veniens.

P Ductus choledochus.

Q Ductus cyſticus, qui ſe cum hepatico conjungit.

R Veſicula fellis, quae fundo ſuo dependet infra marginem hepatis.

SSS Per hunc tractum hepati adhaeret peritonaeum, qua id membranam craſſam efficit, reni dextro ſuperinductam; quaque duodenum & colon ad hepar alligat.

Alligatur dexter Renis, tum Septo transverſo, tum Jecori, ---- huic, in ſimam ejus partem membraneo vinculo injecto. De Ren. Cap. XIII.

T Sub hac parte hepatis ſinus eſt, per quem incedit quod dicitur hepatis ligamentum rotundum (in embryone vena umbilicalis) petens ramum hepaticum ſiniſtrum venae portarum.

V Sinus hepatis, per quem incedit ligamentum rotundum, vena umbilicalis in embryone.

W Fiſſura hepatis, venae umbilicalis in embryone non impediendae cauſſa parata.

X Ligamentum rotundum.

Y Ligamentum latum, rotundo per longitudinem adhaerens.

FIGURA QUINTA, SEXTA, ET SEPTIMA.

An Lienis? Difficilis de his conjectura.

FIGURA OCTAVA.

Lien, gibba parte expreſſus.

FIGURA NONA.

Idem lien, à parte oppoſita.
A Sinuata pars, qua ventriculo adjacet.
BB Aut indicata membranae, qua lien ventriculo alligatus, ad lienem adhaeſio, ubi arteriae & venae & nervi in lienem penetrant: aut inciſura, quam lien ibidem habet.

FIGURA DECIMA.

Ren, medius per latitudinem à parte gibba ſimam verſus diſſectus, & apertus. Itaque ut reliquum renis, ita & papillae, pelvis rami, ipſaque pelvis bipartita.
A A Exterior renis pars.
BBB &c. Pars renis, quam corticalem dicere poſſumus; quae & papillarum baſes continet, & ipſis interſerta papillis.
C. C. &c. Papillae: in quibus lineae, hoc eſt, fiſtulae uriniferae. D. D. &c. Extrema papillarum, quae inſerta in extremos pelvis ramos.

Laxa eſt & inaequabilis renum ſubſtantia, qua parte rami vaſis urinarii deſinunt; ibi enim caruncula quaedam parvam glandulam referens eſt, cuique eorum ramorum extremo, inſtar operculi circumpoſita: has vero carunculas, ſi ſecundum earum longitudinem diſſecaveris, mirum tibi naturae artificium fiet manifeſtum, omnibus fere aliis Anatomicis incognitum: nimirum videbis quosdam ſulcos & canaliculos, non ſecus ac pilos tenuiſſimos, elegantiſſime in iis exſculptos, per quos non dubito, lotium in urinarii meatus ramos percolari; num autem ejusmodi canaliculi, à tenuiſſimis venis & arteriis fiant; an in ipſa renum ſubſtantia, perinde ac foramina in papillas mammillarum, ſint excavati, difficile eſt ex Anatome judicare. De Ren. Cap. VII.

E. E. &c. Pelvis rami.
F Pelvis: G hic anguſtata, & in ureterem abitura.

FIGURA UNDECIMA.

Veſica, una cum urethra, continuo per longitudinem ductu à priori parte inciſa eſt, & aperta.
A A Veſicae pars exterior. BB pars inciſa. C concavum.
D. D Oſtia ureterum, quibus in veſicam patent.

Vaſa Urinaria in poſteriorem Veſicae partem, à glandula, & à ſe invicem ſpatio duorum digitorum diſtantia, inſeruntur, quae oblique deorſum per ipſius veſicae corpus, quanta eſt latitudo parvi digiti, ad interiora producta, in ejusdem Veſicae cavitatem penetrant, nullaque membrana, aut operculo proprie obducuntur, ſed obliquum ingreſſum ſolummodo in Veſicam faciunt, ejusdem ſubſtantiae laxata aut perforata, cujus beneficio urina ſponte in eam confluit, retro vero commeare nequit. De Ren. Cap. XX.

E. E Ureteres.
F. F Vaſa deferentia.
G. G Veſiculae ſeminales.
H I Urethrae interiora.
K K Corpus ſpongioſum urethrae inciſum una cum urethra.

C Ligamentum, quod hepatis partem ſiniſtram adnectit ſiniſtrae diaphragmatis.

DDDD Hinc reſectum peritonaeum, qua hepar ad diaphragma proxime alligat.

Alligatur dexter Renis, tum Septo tranſverſo, tum Jecori; illi prope eam regionem, in qua Jecori connaſcitur. De Ren. Cap. XIII.

E Ligamentum, peritonaei propago; quo ligamento dextra hepatis pars alligata diaphragmati.

Nec procul ab eo vinculo, quo Hepar in dextra parte Septo annectitur. De Ren. Cap. XIII.

FH Vena cava inferior: reſecta F ſupra hepar, & H infra.

G Portio hepatis, quae venam cavam complectitur, qua illa juxta hepar porrecta.

II Sinus, per quem in embryone porrectus canalis venoſus; qui poſtea ligamentum fit.

K Sinus, quem ingrediuntur rami venae portarum, arteriae hepaticae, ductus hepatici; qui ad ſiniſtram maxime hepatis partem pertinent.

L. M Hepatis eminentiae, inter quas vena portarum intrat.

N Vena portarum, ſub hepate reſciſſa.

O Ductus hepaticus, ex hepate veniens.

P Ductus choledochus.

Q Ductus cyſticus, qui ſe cum hepatico conjungit.

R Veſicula fellis, quae fundo ſuo dependet infra marginem hepatis.

SSS Per hunc tractum hepati adhaeret peritonaeum, qua id membranam craſſam efficit, reni dextro ſuperinductam; quaque duodenum & colon ad hepar alligat.

Alligatur dexter Renis, tum Septo tranſverſo, tum Jecori, ---- huic, in ſimam ejus partem membraneo vinculo injecto. De Ren. Cap. XIII.

T Sub hac parte hepatis ſinus eſt, per quem incedit quod dicitur hepatis ligamentum rotundum (in embryone vena umbilicalis) petens ramum hepaticum ſiniſtrum venae portarum.

V Sinus hepatis, per quem incedit ligamentum rotundum, vena umbilicalis in embryone.

W Fiſſura hepatis, venae umbilicalis in embryone non impediendae cauſſa parata.

X Ligamentum rotundum.

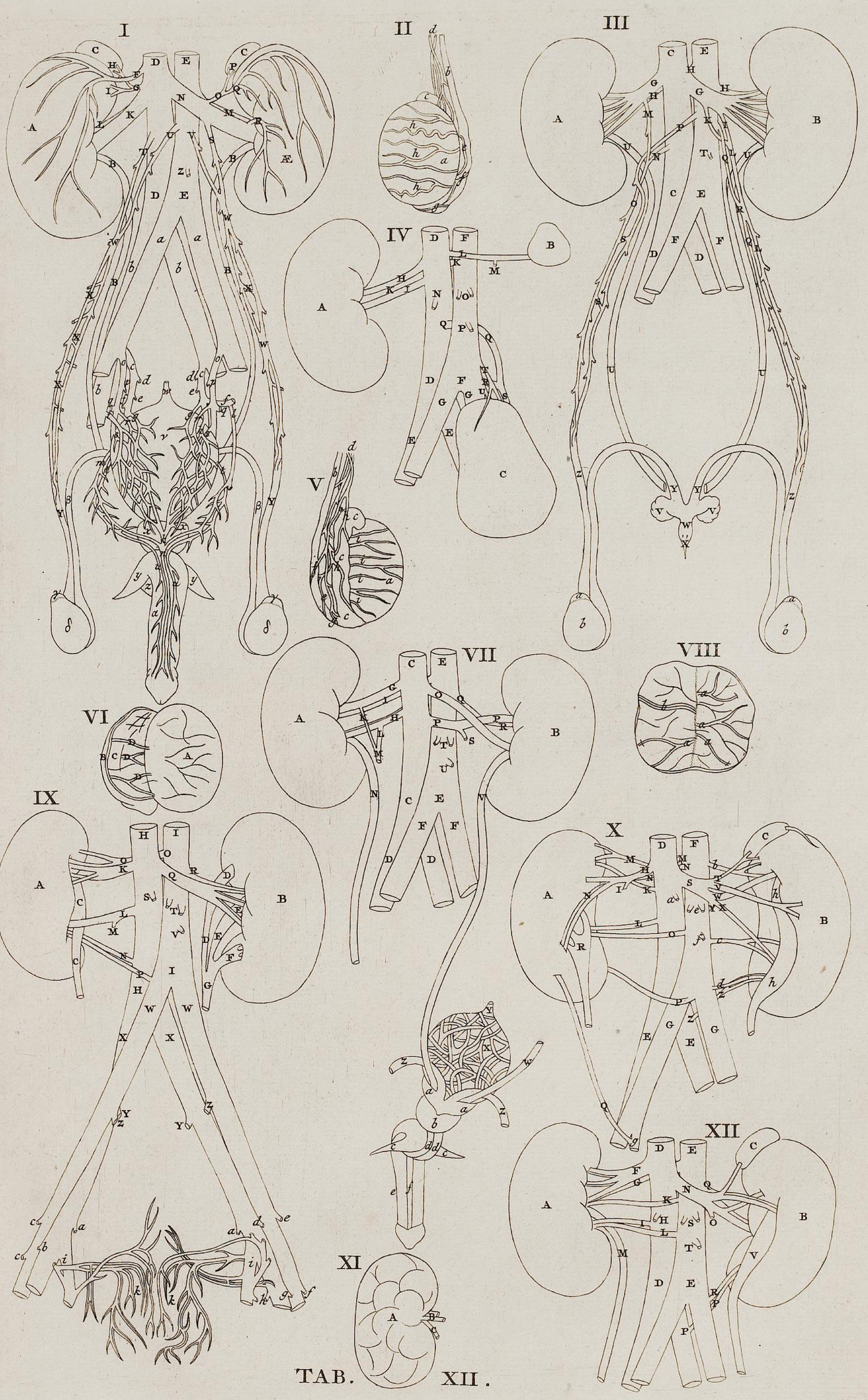
Y Ligamentum latum, rotundo per longitudinem adhaerens.

FIGURA QUINTA, SEXTA, ET SEPTIMA.

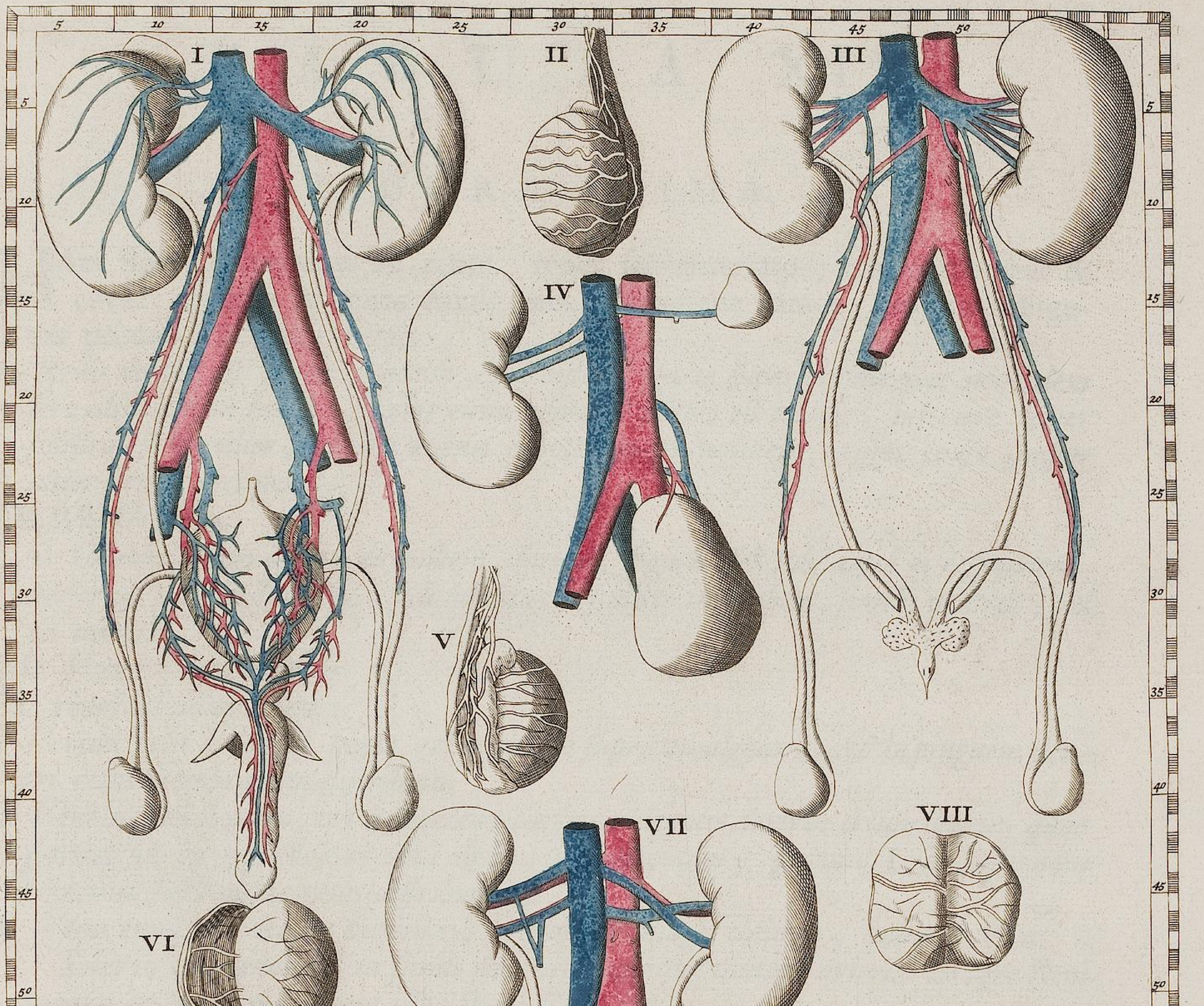
An Lienis? Difficilis de his conjectura.

FIGURA OCTAVA.

Lien, gibba parte expreſſus.

TAB. XII.

TAB. XII.

TABULA XII.

FIGURA PRIMA.

HAec figura, quantum ad renes, renes ſuccenturiatos, truncum aortae & cavae, arterias & venas emulgentes, earumque ramos, reſpondet Figurae primae Tabulae primae.

A *Renis dexter eſt major, quam Æ ſiniſter; parte ſuperiore uterque aequalem fere altitudinem habet; ſiniſter enim nonnihil dextro eſt elatior, inferiore dexter ſiniſtro eſt humilior, & hoc evenit propter magnitudinem; cujus cauſa ſiniſter altior dextro dici poteſt.*

BB.BB *Ureteres.*

C.C *Glandula reni dextro incumbens, forma, figura, & ſubſtantia ei reſpondens, major eſt, quam ſiniſtra. Glandula reni ſiniſtro incumbens, ſimilis dextrae; ſed ea minor.*

DD *Venae cavae truncus.*

EE *Arteriae magnae pars.*

F *Venula orta à dextra parte cavae venae ſupra emulgentem, & in pinguem dextri renis membranam diſtributa.*

G *Venula, vel à cava, vel à ſuprema parte emulgentis dextrae ortum ducens; quae partim* H *in glandulam reni dextro incumbentem; partim* I *in ſupernam regionem ſubſtantiae renis diſtribuitur.*

K *Vena emulgens dextra humilior, brevior & magis obliqua, quam ſiniſtra.*

Solet in hominibus & in ſimiis una vena unaque tantum arteria utrique Reni magna ex parte contingere. De Ren. Cap. xv.

Conſueverunt venae & arteriae Renum magna ex parte non prius in ramos diſcindi, quam eorundem cavum ingreſſae ſint. De Ren. Cap. xvii.

L *Arteria dextra emulgens.*

M *Arteria emulgens ſiniſtra.*

N *Vena emulgens ſiniſtra, altius orta, longior, & minus obliqua quam dextra.*

Vena, quae ſiniſtrum Renem adit, ex ſuperiore & inferiore ſede ramos emittit; ex ſuperiore ut plurimum conſuevit, alterum quidem O *in medio ſuae longitudinis ductu, alterum vero* R *juxta ipſius inſertionem producere; ex quibus prior* O *in ſuperiorem partem membranae pinguis, uſque ad Renis longitudinis medium* Q, *& in ipſam glandulam Reni incumbentem* P, *ac denique in ipſum Septum transverſum* (Θ Tab. xxv. N°. 2.) *ſurculos ſpargit, qui interdum inſignes occurrunt, & cum ejuſdem Septi venis, mira Naturae ſolertia, coëunt atque uniuntur; poſterior vero idemque ſuperior ramus* R, *in humiliorem pinguis tunicae regionem digeritur; inferiore vero loco Emulgens vena ex media ſede vas Seminarium* S *producit; quod etiam dextra, raro tamen, imitatur: multo vero rarius in utraque ſimul Emulgente hoc fieri conſpicimus: & haec quidem ea vaſorum diſtributio eſt, quae frequentius occurrit.* De Ren. Cap. xvi.

O *Venula à ſuperiori latere ſiniſtrae emulgentis venae in medio ductu nata; quae diſtribuitur partim* P *in glandulam reni ſiniſtro incumbentem; partim* Q *in ſuperiorem regionem pinguis tunicae renis.*

FIGURA SECUNDA.

Teſtis dexter à parte priore.
a Teſtis.
b Vas deferens.
c Epididymis.
d Alterum horum vaſorum videtur eſſe vena ſpermatica, alterum arteria.
e. f. g Rami per vas deferens.
f Ramus, qui eſt progrediens f Fig. 5.
g Ramus, qui progrediens g Fig. 5.
h. h. h Rami, qui decurrunt per membranam albugineam teſtis.

FIGURA TERTIA.

Haec, quantum ad renes, truncum aortae & cavae, arterias & venas emulgentes, ac ſpermaticarum principia, reſpondet Figurae ſecundae Tabulae primae.

A. B *Secunda figura renem ſiniſtrum* B *habet majorem, & altiorem dextro* A; *licet propter magnitudinem hic videatur eſſe humilior.*
C C *Vena cava.*
D. D Venae iliacae.
E. E *Arteria magna.*
F. F Arteriae iliacae.
G. G Venae emulgentes.

Vena emulgens dextra altius oritur, quam ſiniſtra; ac ſimul cum arteria in quatuor ramos dividitur; & ante diviſionem producit venam ſeminariam.

Vena emulgens ſiniſtra humilius oritur, quam dextra; ac ſimul cum arteria in quinque ramos dividitur, & ante diviſionem duo principia venae ſeminariae producit.

Perſaepe venas & arterias renum *in medio ductu in duos aut tres, nonnunquam etiam in quatuor aut quinque aequales ramos ſolvi obſervavimus, qui quidem rami ad Renes, qua parte ſimi ſunt, producti, quaſi anchoris quibuſdam jactis in eorundem cavitatem inſeruntur.* De Ren. Cap. XVII.

H H. H Arteriae emulgentes.
I. K. L *Vena ſeminaria ſiniſtra* L *duobus principiis* I. K *ab emulgente orta: quod ſaepe accidit; quamvis vena emulgens in tot ramos, quot vides, ſemper non ſit diviſa.*
M. N. O *Venae ſeminariae dextrae* O *duo principia; alterum* M *ab emulgente; alterum* N *à vena cava.*
P. QQ *Arteriae ſeminariae.* P dextra: QQ ſiniſtra.
R An vaſa ſpermatica conjuncta inter ſe membrana, quam cellulоſam hodie dicunt?
S. S Arteriarum & venarum ſpermaticarum conjunctiones.
T Arteria meſenterica inferior.
U U. U U Ureteres, juxta veſicam reſciſſi.
V. V Veſiculae ſeminales.
W Caput gallinaginis.
X Oſtiola duo, quibus in urethram patent canales veſicularum ſeminalium, per quos ſemen in eam defertur.

R *Venula originem ducens à ſuperiori latere emulgentis ſiniſtrae juxta renem, diſſeminata in inferiorem partem pinguis tunicae ejusdem.*
S *Vena ſeminaria ſiniſtra, orta ab emulgente.*
T *Vena ſeminaria dextra.*
U. V *Arteriae ſeminariae.*
W. W. W An vaſa ſpermatica conjuncta inter ſe membrana, quam celluloſam hodie dicunt?
X. X. X. X Arteriarum & venarum ſpermaticarum conjunctiones.
De ramis, quos arteriae & venae ſpermaticae in decurſu ſuo, antequam ad teſtes pervenerint, exigunt, vide Ξ & 30. Tab. xxv. N°. 2.
Y. Y Funiculi vaſorum ſpermaticorum; ubi vaſa ſpermatica continet & ambit membrana celluloſa.
Z *Arteria inferior meſenterii.*
a. a Arteriae iliacae.
b. b b Venae iliacae.
c. c Venae hypogaſtricae.
d. d: e. e Radices ramorum venarum hypogaſtricarum, qui A. A Tab. xxv. N°. 2.
f. f Venae, quae X Tab. xxvi. N°. 2.
g. g Venae ab hypogaſtricis oriundae, quae per veſicam excurrunt.
h Alia vena ab hypogaſtrica ſiniſtra oriens; quae per veſicam excurrit, ramosque cum ramis ſuperioris g crebre conjungit. Hujus loco in dextro latere
i Vena, quae ab iliaca dextra infra hypogaſtricam oriunda, per dextram veſicae partem excurrit, conjungens ſe pariter cum ſuperiore g.
k Vena inſignis, facta ex ramis venarum g. g. h. i. ante proſtatam confluentibus.
l. m Venae ab hypogaſtricis orientes, quae ſe cum vena k ad radicem penis conjungunt. Ex quo fit
n Vena azyga, per longitudinem dorſi penis decurrens.
o. o Arteriae hypogaſtricae.
p. p Radices arteriarum umbilicalium.
q. q Rami arteriarum hypogaſtricarum, qui comites venis f. f: iidem, qui comites venis X Tab. xxvi. N°. 2.
r. r: s. s Rami arteriarum hypogaſtricarum, qui cum venis g. g. h. i per veſicam excurrunt, & ramis ſuis conjungunt ſe inter ſe.
t u. t u Arteriae ex hypogaſtricis oriundae, quae ad priorem partem radicis penis decurrunt; ac deinde u. u venam azygam n per dorſum penis comitantur.
v Veſica.
w Ligamentum, in quod urachus mutatus.
x x Proſtata.
y. y Capita penis.
z Bulbus urethrae.
α Penis.
β. β Vaſa deferentia.
γ. γ Epididymides.
δ. δ Teſtes.

F I.

g fit g Fig. 2.
h. h Rami per epididymidem.
i. i. i. i Rami, qui per membranam albugineam teſtis decurrunt.

FIGURA SEXTA.

Teſtis, à quo tunica albuginea detracta.
A Pulpa teſtis nuda. Lineae ipſi inſcriptae, videntur indicare pulpae quandam in particulas diſtinctionem.
BC Tunica albuginea. B pars exterior. C pars interior, eaque concava; quae teſtis pulpam continet.
D. D. D Vaſa, quae è tunica albuginea ad pulpam procedunt.

FIGURA SEPTIMA.

Haec Figura, praeter veſicam cum pene, eſt Figura tertia Tabulae primae.
A *Renis dexter eſt altior ſiniſtro* B.
CC *Venae cavae truncus.*
D. D Venae iliacae.
EE *Arteria magna.*
F. F Arteriae iliacae.
G. H *Duae emulgentes venae dextrae altius oriuntur, quàm duae ſiniſtrae; oblique deorſum, uno digito aequè diſtantes, ad renem tendunt; quarum inferior eſt minor ſuperiori: ambae ſeminariam venam producunt.*
I *Arteria emulgens dextra, cum ſuperiori, & craſſiori vena procedens.*
K. L. M *Vena ſeminaria dextra, ex duobus principiis conſtituta.*
N *Vas urinarium dextrum.*
O. P P *Duae venae emulgentes ſiniſtri lateris, magnitudine aequales, figura flexae; humilius oriuntur, quàm dextrae: quarum ſuperior ſatis obliqua deorſum procedit; inferior verò parum, & penè transverſa ducitur, ambaeque inſtar* X *ſe interſecant: eminentior enim inferius, humilior verò ſuperius in renem inſeritur.*
QR *Arteria emulgens ſiniſtra; Q ad medium uſque ductum cum ſuperiori,* R *& inde cum inferiori vena procedens.*
S *Vena ſeminaria ab inferiori emulgente orta.*
T *Arteriae ſeminariae.*
U *Inferior arteria in meſenterium diſtributa.*
V *Vas urinarium ſiniſtrum.* Cujus pars inferior una cum veſica inverſa eſt.
W Ureteris dextri reſciſſi extremum.
X Veſicae pars poſterior, in eaque lacerti, de quibus Euſtachius, *Veſicae propria tunica gemina eſt, obtinetque exterior fibras conſpicuas craſſas ac fere carneas, quae adeo variae quoquoverſum diſtribuuntur, ut intuentibus multarum tunicarum ſpeciem habere videantur.* De Ren. Cap. XIX.
Y Urachi embryonis reliquiae.
Z. Z Vaſa deferentia.
a. a Veſiculae ſeminales.
b Proſtata.

Y.Y Vaſa deferentia, quae in veſiculas ſeminales deſinunt.

Z.Z Spermaticorum vaſorum funiculi, ad quos ſe adjungunt vaſa deferentia, ab epididymidibus venientia.

a. a Epididymides.

b. b Teſtes.

FIGURA QUARTA.

Haec, praeter pauca, in totum eſt eadem, quae Figura quinta Tabulae quartae. Vide & de Renibus Cap. x.

Quandoque vidimus tres renes, A *unum ſcilicet in dextro latere, qui naturalis erat;* B. C *duos verò praeter naturam in ſiniſtro.*

B *Alter ſiniſter ren praeter naturam, admodum parvus; figurae triangulae, & ſatis depreſſae, ſola ſubſtantiâ ſimilis ei, qui naturalis eſt, vaſe urinario, & arteria deſtituitur.*

C *Alter ren ſiniſter praeter naturam, in ſiniſtro ſpinae latere ſitus eſt; & à ſummitate quartae lumborum vertebrae, uſque ad oſſis ſacri initium producitur: eſtque in ſuperiori parte anguſtior, in humiliori latior; ac vas urinarium ex poſteriori ſui regione producit; quamvis hoc videri in figura non poſſit.*

DDEE *Vena cava.* E.E Venae iliacae.

FFGG *Arteria magna.* G.G Arteriae iliacae.

H.I *Duae venae emulgentes dextrae; aequales, & aequè diſtantes; quae arteriam* KK *in medio continent.*

L *Vena emulgens ſiniſtra, ſatis gracilis, elatiorem originem habens, quàm dextra; quae ſine ulla comite arteria transverſa procedit.*

M *Vena ſeminaria ſiniſtra.*

N Vena ſpermatica dextra.

O Arteriae ſpermaticae.

P Arteria meſenterica inferior.

QQ *Vena orta à cava, è regione ſecundae lumborum vertebrae, quae transverſa ſub arteria procedit.*

R *Vena alia principium ſumens parum ſupra magnam cavae venae diviſionem in lumbo; quae etiam ſub arteria transverſa procedit, & cum praedicta coit.*

S *Vena ex praedictis duabus conflata; quae inſeritur in poſteriorem ſedem renis, verſus externum latus.*

T *Arteria bipartita, antè, ac retrò in ſuperficiem ſiniſtri renis diſtributa oritur, antequàm magna arteria in lumbo dividatur.*

U *Arteria altera, à ſiniſtro trunco magnae diviſionis in lumbo principium ſumens; inſeritur in humiliorem renem ſiniſtrum ſimul cum vena.*

FIGURA QUINTA.

Teſtis idem, qui Figura ſecunda; ſed à parte poſteriore.

a Teſtis.

b Vas deferens.

ccc Epididymis.

d Alterum horum vaſorum vena ſpermatica eſſe videtur, alterum arteria.

e. f. g Rami per vas deferens: quorum

f fit f Fig. 2.

g fit

T *Arteriae ſeminariae.*
V *Inferior arteria meſenterii.*
W. W Arteriae iliacae.
X. X Venae iliacae.
Y. Y Venae hypogaſtricae.
Z. Z Arteriae hypogaſtricae.
a. a Venae epigaſtricae. Vide z. z Fig. 12. Tab. XXVII.
b Haud dubie ramus venae iliacae externae, qui H Tab. XXV. N°. 2. in dextro latere.
c. c Haud dubie rami arteriae iliacae externae, qui comites ramorum venae H Tab. XXV. N°. 2. in dextro latere.
d Ramus venae iliacae externae, & e ramus arteriae, qui H Tab. XXV. N°. 2. in ſiniſtro latere.
f Ramus arteriae cruralis, & g venae; qui in Tab. XXV. N°. 2. producunt ramos M. N. &c. in ſiniſtro femore.
h Ramus venae cruralis, qui in Tab. XXV. N°. 2. juxta L in ſiniſtro femore.
i. i Venae ſaphaenae.
k. k Venae & arteriae per ſcrotum diſtributae. Venae à ſaphaenis oriuntur.

FIGURA DECIMA.

Eſt tertia Tabulae tertiae.
A *Renis dexter ſiniſtro* B *eſt minor; qui propter magnitudinem ſupra elatior, infra humilior dextro apparet.*
C Ren ſuccenturiatus.
D E E *Vena cava.* E. E Venae iliacae.
F G G *Arteria magna.* G. G Arteriae iliacae.
H *Vena emulgens dextra altius orta, quàm ſiniſtra, & eâ multò gracilior, quae in duos ramos diviſa, altero in elatiorem, altero in humiliorem partem renis inſeritur; & antequam dividatur venam ſeminariam dextram producit.*
I *Vena ſeminaria dextra.*
K *Vena altera ad renem producta, quae uno digito ſub emulgente dextra ortum ducens obliquè ſurſum tendit; & multò ſupra inſertionem prioris rami memoratae emulgentis, in renem infigitur.*
L *Tertia vena ad renem dextrum procedens, duobus digitis ſub ſecunda enata, & ferè tranſverſa ad renem producta.*
M M *Arteria dextra ſupra emulgentem conſuetam orta, primò deorſum, deindè ſurſum procedens, quae in duos ramos diviſa, inſeritur in renis ſummitatem.*
N N N *Arteria dextra emulgens, deorſum cum vena emulgente procedens, & cum infimo ejuſdem venae ramo in anteriorem renis ſedem inſerta.*
O *Tertia arteria dextra, ortum ducens è regione inferioris arteriae meſenterii, & tranſverſa ad renem tendens.*
P *Quarta arteria dextri renis, enata in medio magnae diviſionis, quae in lumbo fit; obliquè ſurſum ad renis poſteriorem, & inferiorem ſedem protrahitur.*
Q *Quinta arteria dextri renis, orta à ramo ejuſdem lateris ad os ſacrum tendente; ſurſum obliquè aſcendens, in anteriorem, & imam ſedem renis inſeritur.*
R *Vas urinarium dextrum, in principio ſatis latum, ex quinque propaginibus conflatur; licet earum tres ſolum appareant; quae per anteriora renis egrediuntur.*

c. c Capita penis.
d. d Acceleratores eſſe videntur.
e Penis.
f Urethra.

FIGURA OCTAVA.

Teſtis per longitudinem diſſectus medius.
a. a. a. a Vaſa per pulpam teſtis incedentia.
b Hoc quoque vaſa refert.

Caeterum lineis pulpae teſtis inſcriptis, ſignificare videtur pulpae quandam in particulas diſtinctionem; ut Fig. 6.

FIGURA NONA.

Haec Figura ſimilis primae Figurae Tabulae tertiae, praeterquam parte inferiore.

A *Dexter renis minor eſt, & elatior;* B *ſiniſter multò major, & humilior; praeſertim in infima ſede: nam in ſuprema ambo parum differunt.*

C C *Dextrum vas urinarium, quod ſimam partem renis uſque ad ejus ſummitatem perreptat.*

D D. E E. F *Interdum rene exiſtente ſatis magno, ut hic ſiniſter apparet; tres in eo ſunt cavitates, in quas urina colatur; una in ejus ſummitate, non admodum magna; altera in medio, praedictâ triplo major: tertia in infima ipſius ſede: & à qualibet earum unus oritur meatus urinarius.*

D D *Primus meatus urinarius à prima cavitate ortus; qui deorſum tendens uſque ad magnam arteriae diviſionem in lumbo, conjungitur cum aliis duobus meatibus.*

E E *Secundus ramus urinarius ortus à media cavitate; qui deorſum obliquè fertur, ferè uſque ad humiliorem ſedem renis.*

F *Tertius meatus amplus eſt; & ab ultima cavitate tribus principiis ortum ducit: hic parumper deorſum productus, anguſtior redditur; & primum cum ſecundo meatu coit, ac unus cum eo efficitur: deindè cum primo unitus, cum eo unum* G *vas urinarium efformat.*

H H *Vena cava.*

I I *Arteria magna.*

K *Vena emulgens dextra in tres ramos diviſa.*

L *Vena emulgens alia, duobus digitis ſub praedicta originem ſumens; quae* M *venam ſeminariam dextram producit.*

M *Vena ſeminaria dextra.*

N *Vena alia, duobus digitis ſupra magnam cavae venae in lumbo diviſionem, principium ducens, inſeritur in humiliorem partem renis ſimul cum arteria, quae ipſam comitatur.*

O O *Arteria emulgens dextra, ſimul cum prima emulgente vena procedens; in duos inaequales ramos diviſa.*

P *Arteria alia à trunco dextro magnae diviſionis in lumbo.*

Q *Vena emulgens ſiniſtra, è regione dextrae ortum ducens; ſimul cum* R *arteria in tres ramos dividitur; nullamque ſeminariam venam producit.*

S *Vena ſeminaria ſiniſtra à cava enata.*

T *Ar-*

FIGURA DUODECIMA.

Haec eſt Figura ſecunda Tabulae tertiae, praeter unam arteriam meſentericam inferiorem.

A *Renis dexter elatior eſt* B *ſiniſtro.*

C Ren ſuccenturiatus.

D D *Vena cava.*

E E *Arteria magna.*

F *Vena emulgens dextra, multò altius orta, quàm ſiniſtra: ſimul cum* G *arteria in tres ramos aequales diviſa: qui aeque diſtantes inſeruntur ſupra renis medium.*

H *Vena ſeminaria dextra.*

I *Vena alia emulgens, procedens à cava ſub ortu venae ſeminariae dextrae, quae tranſverſa ducitur; & in renem inſeritur ſub ejus medium.*

K. L *Duae aliae arteriae, ultra conſuetam, cum prima vena emulgente procedentem; ad renem dextrum tendunt.* K *Prima harum duarum arteria oritur ſupra arterias ſeminarias; & transverſa ſupra cavam venam procedens, inſeritur propè humiliorem ramum primae venae emulgentis.* L *Secunda arteria oritur ſub arteriis ſeminariis; & unà cum ſecunda vena ad renes progreditur; ac in eos inſeritur.*

M *Vas urinarium dextrum.*

N *Vena emulgens ſiniſtra; major, & humilius orta, quàm dextra; ubi arteriam magnam praeteriit, in duos ramos partitur, & ſinguli rurſus in alios dividuntur: altera portio primi rami inſeritur in glandulam reni ſiniſtro incumbentem, & ipſam perforat; altera in anteriorem renis partem ſupra ejus medium diſpergitur. Secundus ramus primum gignit venam ſeminariam: deinde bipartitus, altera parte ſurſum fertur; & inſeritur in renem ſupra infimam partem primi rami: altera inſeritur in eundem renem ſub ejus medium.*

O *Vena ſeminaria ſiniſtra.*

P P *Alia vena ſiniſtra ad renem ſurſum oblique tendens; oritur à ſiniſtro trunco magnae diviſionis venae cavae in lumbo; & inſeritur in infimam ſedem renis.*

Q *Arteria ſiniſtra emulgens; quae in duas partes dividitur, quarum una fertur, & inſeritur ſimul cum infima portione primi rami venae emulgentis, altera cum ſecunda parte ſecundi ejusdem venae rami.*

R *Alia arteria ſimul cum ſecunda vena ſiniſtra deducta; ortum ducens à ſiniſtro trunco magnae diviſionis in lumbo.*

S *Arteriae ſeminariae.*

T Arteria meſenterica inferior.

V *Vas urinarium ſiniſtrum inſtar oblongae veſicae ſatis dilatatum, in anteriori ſede renis oblique poſitum: in quod plures ex rene feruntur meatus, multis interdum arenulis pleni.*

S *Vena emulgens ſiniſtra, inferiùs orta, quam dextra, ubi arteriam magnam praeteriit, in quinque ramos dividitur; quorum alter* T, *qui ſuperior eſt, inſeritur, tùm in elatiorem ſedem ipſius renis, tùm in glandulam ei incumbentem; undè poſtea ramulus ad membranam pinguem egreditur. Secundus* V *obliquè deorſum tendit, & bipartitus in anteriorem ſedem renis circa ejus medium inſeritur. Tertius* W *ſurſum obliquè reflectitur; & ſecundum inſtar* X *interſecans, inſeritur in anteriorem, & ſuperiorem renis partem. Quartus* X *deorſum obliquè tendens, inſeritur in anteriorem, & humiliorem ſedem renis. Quintus* Y *reflectitur retrorſum ad lumbum; & inter primam, & ſecundam ejus vertebram ad medullam ſpinalem penetrat.*

ZZ *Vena alia ſiniſtri renis, à ſiniſtro ramo magnae diviſionis in lumbo enata; ſurſum obliquè aſcendit, & poſtquàm ramum diviſionis arteriae ejuſdem lateris praeteriit, in duas propagines dividitur; quae in medio comprehendentes tertiam arteriam ſiniſtram, inſeruntur in anteriorem, & humiliorem ſedem renis.*

a *Vena ſeminaria ſiniſtra.*

b *Prima arteria ſiniſtra ad renem tendens, oritur è regione ſecundae earum, quas in dextro latere eſſe diximus. Haec juxta renem bipartita, inſeritur cum primo, & cum tertio ramo venae emulgentis.*

c *Secunda arteria ſiniſtri renis, oritur ſub infima arteria meſenterii; bipartitaque prope renem inſeritur, altera ejus parte ſub medium renem, altera cum quarto ramo venae emulgentis.*

d *Tertia arteria, oritur paulò ante diviſionem magnae arteriae in lumbo; quae inter ramos ſecundae venae ſiniſtrae procedens, ſimul cum illis in renem infigitur.*

e *Arteriae ſeminariae.*

f *Inferior arteria meſenterii.*

g Arteria hypogaſtrica dextra.

h h *Vas urinarium ſiniſtrum, ex quinque propaginibus à renibus procedentibus conflatum; oblongam veſicam, inſtar perae paſtorariae recurvatam, refert; aut Threicium gladium altera parte flexum repraeſentat: hoc calculis plenum à nobis eſt inventum.*

FIGURA UNDECIMA.

Reſpondet Figurae quartae Tabulae quartae.

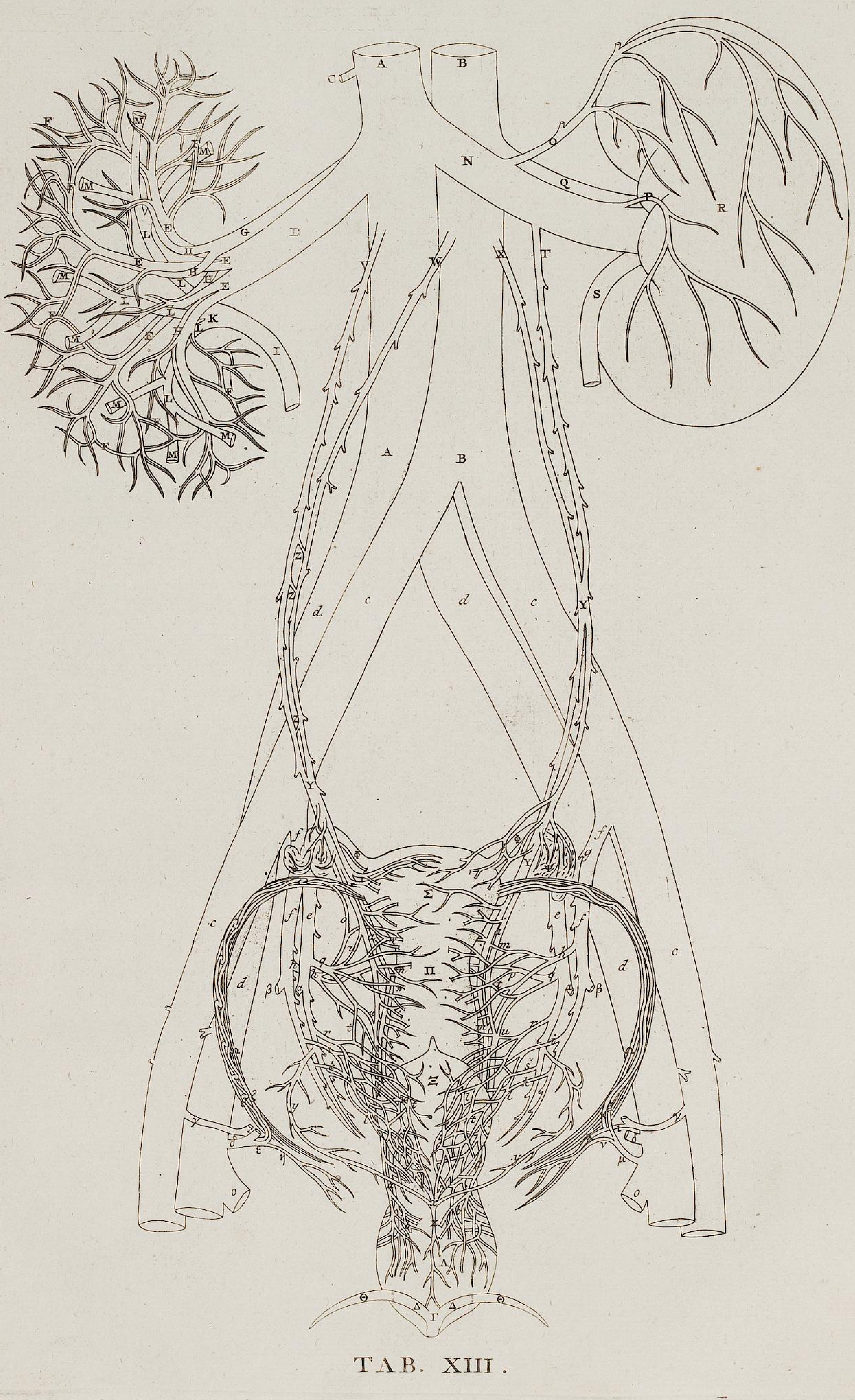
A *Renis urſinus ex pluribus quaſi glandulis magnitudine ceraſorum coagmentatus; quae invicem junguntur, & alligantur membranae cujuſdam tenuis, ac ramorum trium vaſorum beneficio. Harum diviſiones replet copioſum pingue; quo remoto facile eſt ejuſmodi particulas ſine vulnere ſeparare.*

In ſingulas has urſini renis partes, glandulas referentes, ſemper ramus venae, arteriae, ac vaſis urinarii inſeritur.

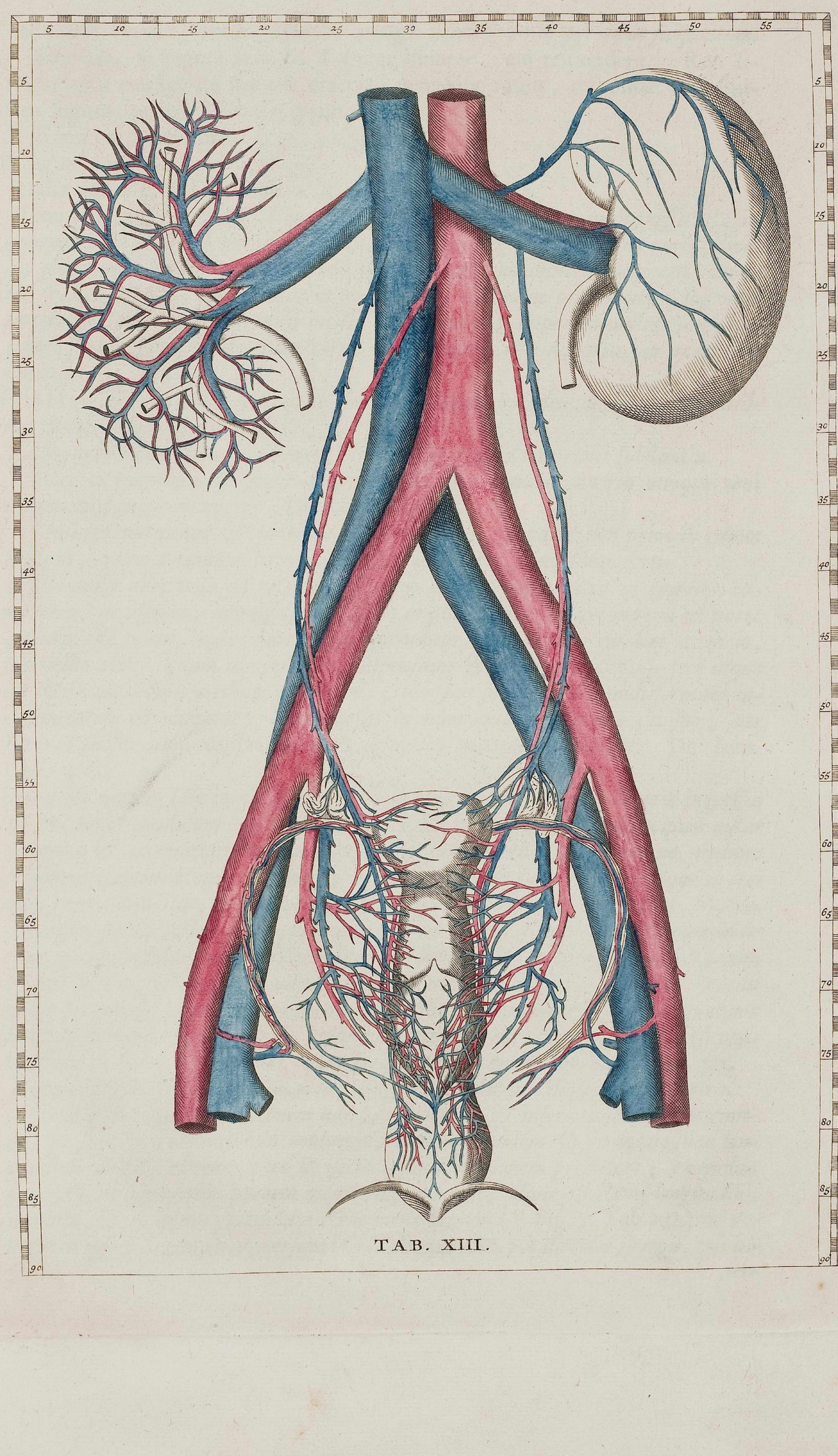
Quilibet ramus vaſis urinarii in latum finem deſinit; in quem alia glandula parva, acuta, & nonnihil depreſſa, ex ſubſtantia renis formata, inſtar operculi ei incumbens, ingreditur.

B *Vena, & arteria emulgens.*

C *Vas urinarium.*

TAB. XIII.

TAB. XIII.

TABULA XIII.

Loco dextri renis, *venae, arteriae ac vaſis urinarii rami per renis ſubſtantiam diſtributi*, ut Figura ſecunda Tabulae quintae, cui reſpondent. Ren ſiniſter cum emulgente vena & arteria, venaeque ramis, reſpondet reni ſiniſtro Figurae primae Tabulae primae.

A A Vena cava inferior.

B B Arteria aorta.

C Radix venae E Fig. 1. Tab. 1. & ω Tab. xxv. N°. 2.

D Vena emulgens dextra. *Vena emulgens, poſtquam in renem ingreſſa eſt, in quatuor* EEEEE *vel quinque ſcinditur ramos; qui in multos alios rurſus diviſi, per renis ſubſtantiam vario modo diſpenſantur; ac invicem permixti uniuntur* F. F. F. F. &c.; *& denique in tenuiſſimos, viſumque propemodum fugientes ſurculos ceſſant. Si enim renis inciſus comprimatur; apparent multae ſanguinis guttae, oſtendentes vaſa, quae cerni non poſſunt, eſſe diſperſa per renis ſubſtantiam.*

GHHHH *Arteria emulgens, quae ſimul cum vena procedens eandem, quam illa, habet diſtributionem.*

Apparent rami trium vaſorum, remota, & abraſa tota renis ſubſtantia.

Solet in hominibus & ſimiis una vena unaque tantum arteria utrique reni magna ex parte contingere. De Ren. Cap. xv.

Conſueverunt venae & arteriae Renum magna ex parte non prius in ramos diſcindi, quam eorundem cavum ingreſſae ſint. De Ren. Cap. xvii.

Ubi ambo haec vaſa ad ſui lateris Renem oblique prorepentia in ejuſdem cavitatem, ut aſſerui, ingreſſa ſunt, illico in plures ramos, qui magna ex parte quatuor eſſe ſolent, eorum utrumque diſcinditur: ac mirabili quidem artificio, ſed multo aliter, quam alii ſcribant, diſpenſatur & abſumitur. &c. --- *fere usque ad Renis altitudinis medium perveniunt; ubi ſuis propaginibus multiformiter invicem coëunt & uniuntur, quae rurſus in alios exiguos ſurculos diviſae, per Renum ſubſtantiam capillorum modo diſperſae tandem oblitesſcunt.* De Ren. Cap. xvii.

I *Urinarius meatus (de hominibus loquor, non de canibus) ubi in Renem ingreſſus eſt,* K *latior paululum evadit,* L L. L L. L L. *& in tres ramos praecipuos inſtar venarum & arteriarum ſcinditur; eoſque in ſuperiorem, inferiorem ac mediam regionem ejuſdem Renis diſtributos; ex quibus rurſum ſuperior inferiorque in tres alios ramos dividitur, medius vero in duos: hi rami breves & ampli ſunt,* M. &c. *finemque potius latiorem, quam anguſtiorem inſtar ſcyphi aut choanae obtinent, quo glandulam mammillarum papillis ſimilem inſtar operculi quilibet eorum excipit & amplectitur, eidemque ſuis fibris undique laxatis, adhaeret: evenit etiam frequenter pleroſque ex his ramis in medio foraminibus eſſe pervios, quae non ſecus ac ipſorum extrema oſcula, glandulam quoque admittunt; & haec eſt vaſis Urinarii in Renes diſpenſatio, quae frequentius occurrit.* De Ren. Cap. xix.

N *Vena emulgens ſiniſtra, altius orta, longior, & minus obliqua quam dextra.*

Vena, quae ſiniſtrum Renem adit, ex ſuperiore & inferiore ſede ramos emittit; ex ſuperiore utplurimum conſuevit, alterum quidem O *in medio ſuae longitudinis ductu, alterum vero* P *juxta ipſius inſertionem producere; ex quibus prior* O *in ſuperiorem partem membranae pinguis, uſque ad Renis longitudinis medium, & in ipſam glandulam Reni incumbentem* (P Fig. 1. Tab. xii.) *ac denique in ipſum Septum tranſverſum* (Θ Tab. xxv. N°. 2.) *ſurculos ſpargit, qui in-*

α. α Hypogaſtricarum venarum, & β. β arteriarum rami, qui ad nates penetrant.

γ. γ Arteriae epigaſtricae.

δ. δ Venae epigaſtricae.

ε Ramus venae epigaſtricae dextrae, qui mox ſe findit in duos, quorum alter ζ per ligamentum uteri rotundum ad uterum procedit: alter η cum ligamenti ejusdem extremo ad pubem pertinet.

θ Arteriae epigaſtricae dextrae ramus, qui comes venae ζ, ad uterum per ligamentum rotundum procedit.

ι Arteriae epigaſtricae ſiniſtrae ramus, qui in duos ſe findit: alteroque κ per ligamentum uteri rotundum procedit ad uterum; qui ramus reſpondet arteriae θ dextri lateris: altero λ cum ejusdem ligamenti extremo ad pubem incedit; cui ramo nullus in dextro latere reſpondet.

μ Venula, quae deinde diviſa in duas ν & ξ, quibus arterias λ & κ comitatur ad pubem, uterumque. Reſpondet venae ε dextri lateris, ſed ab epigaſtrica, ut illa, non oritur.

ο ο Venae ſaphaenae.

Γ Clitoris. Δ. Δ crura clitoridis.

Θ. Θ Erectores clitoridis.

Λ Vaginae pars, quae eſt ante exitum urethrae, nymphis terminata.

Ξ Veſica.

Π. Σ Uterus. Π cervix. Σ fundus.

Φ. Φ Tubae Falloppianae.

Ψ. Ψ Ovaria.

Ω. Ω Ligamenta rotunda uteri.

terdum inſignes occurrunt, & cum ejusdem Septi venis mira Naturae ſolertia, coëunt atque uniuntur; poſterior vero idemque ſuperior ramus P, *in humiliorem pinguis tunicae regionem digeritur; inferiore vero loco Emulgens vena ex media ſede vas Seminarium* T *producit; quod etiam dextra, raro tamen, imitatur: multo vero rarius in utraque ſimul Emulgente hoc fieri conſpicimus: & haec quidem ea vaſorum diſtributio eſt, quae frequentius occurrit.* De Ren. Cap. XVI.

O *Venula à ſuperiori latere ſiniſtrae emulgentis venae in medio ductu nata; quae diſtribuitur* (partim in diaphragma) *partim in glandulam reni ſiniſtro incumbentem; partim in ſuperiorem regionem pinguis tunicae renis.* Eſt Θ Tab. XXV. N°. 2.

P *Venula originem ducens à ſuperiori latere emulgentis ſiniſtrae juxta renem, diſſeminata in inferiorem partem pinguis tunicae ejusdem.* Eſt Λ Tab. XXV. N°. 2.

Q *Arteria emulgens ſiniſtra.*

R Ren ſiniſter.

S *Vas urinarium ſiniſtrum.*

T Vena ſpermatica ſiniſtra, ex inferiore parte emulgentis ſiniſtrae fere mediae oriens.

V Vena ſpermatica dextra, ex cava oriens.

W. X Arteriae ſpermaticae, ex priori parte aortae orientes. Earum, ſicuti & venarum rami reciſi, quos in decurſu ſuo emittunt, antequam ad uterum, tubas Falloppianas, ovaria, perveniant. Vide Ξ & 30. Tab. XXV. N°. 2.

Y. Y. Y An indicatae arteriarum ſpermaticarum cum venis conjunctiones & connexiones per membranulas?

Z. Z. Z Medii canales, quibus venae ſpermaticae cum arteriis unitae.

a a. a a Venae ſpermaticae cum arteriis ſecundum uterum vaginamque incedentes. Ramos multos emittunt, pertinentes ad ovaria, tubas Falloppianas, uterum, vaginam. b. b. b Indicatum quoque venulas uniri inter ſe.

c c. c c Arteriae iliacae.

d d. d d Venae iliacae.

e. e Venae hypogaſtricae.

f f. f f Arteriae hypogaſtricae.

g Radix arteriae umbilicalis.

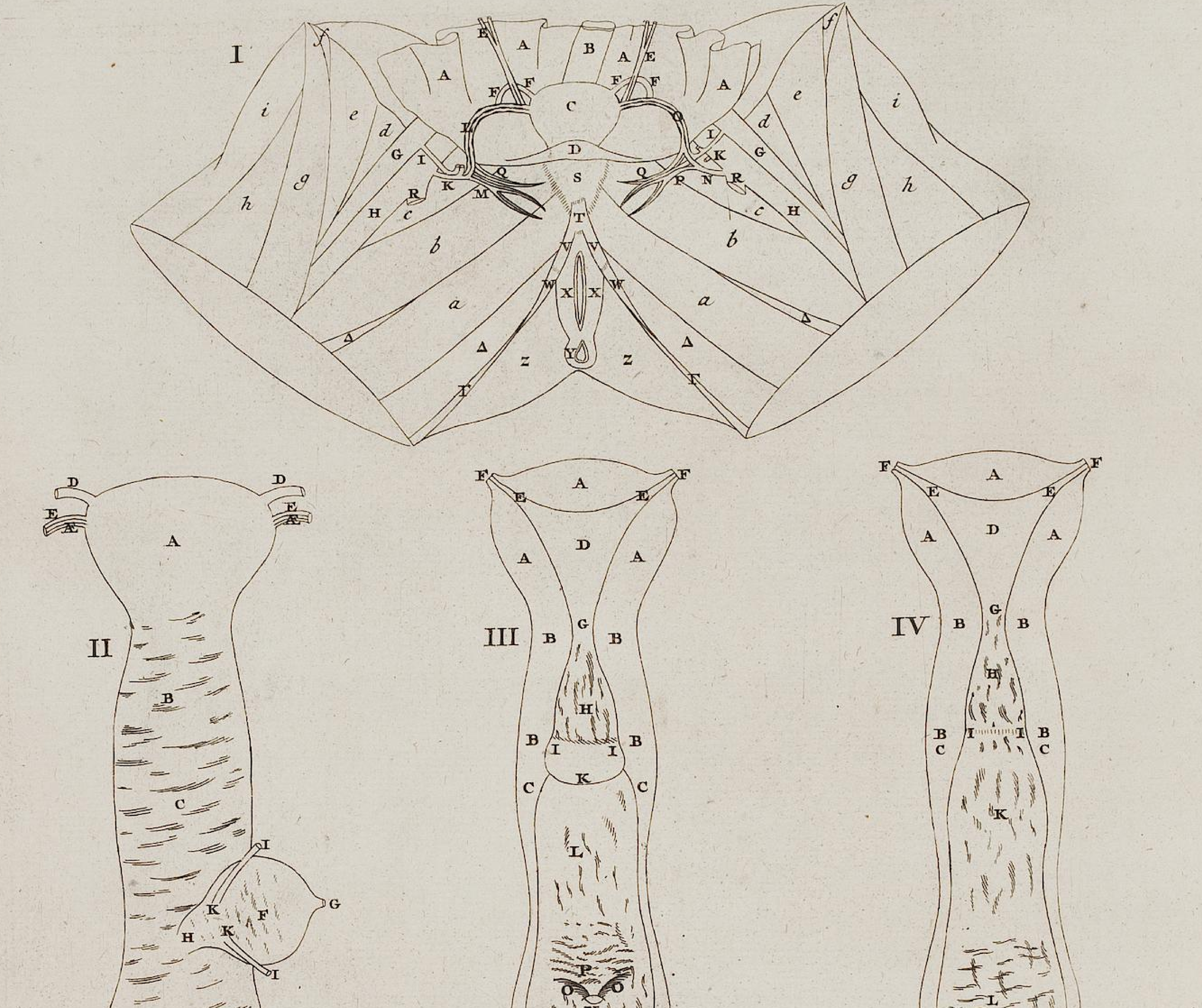
h h. i. k: h. i. k Rami arteriarum hypogaſtricarum, ad uterum, vaginam, veſicam. Invenimus ramos eorum unitos inter ſe; ut l. l. l. &c. Invenimus unitos cum truncis arteriarum ſpermaticarum; ut m. m. &c. Invenimus cum ramo arteriae ſpermaticae; ut n: cum ramo arteriae epigaſtricae per ligamentum rotundum uteri procedente ad uterum; ut o: cum ramo venae hypogaſtricae; ut p: niſi inſit aliquod ſculpturae vitium.

q. r. s: q. r. s Rami venarum hypogaſtricarum, qui reſpondent arteriarum ramis h h. i. k: h. i. k, cum iiſque incedunt ad uterum, vaginam, veſicam. Invenimus pariter crebre unitos inter ſe ramis ſuis; ut t. t. t. t. &c.: unitos etiam cum truncis venarum ſpermaticarum; ut u. u. u: cum ramis earundem; ut w. w. w.

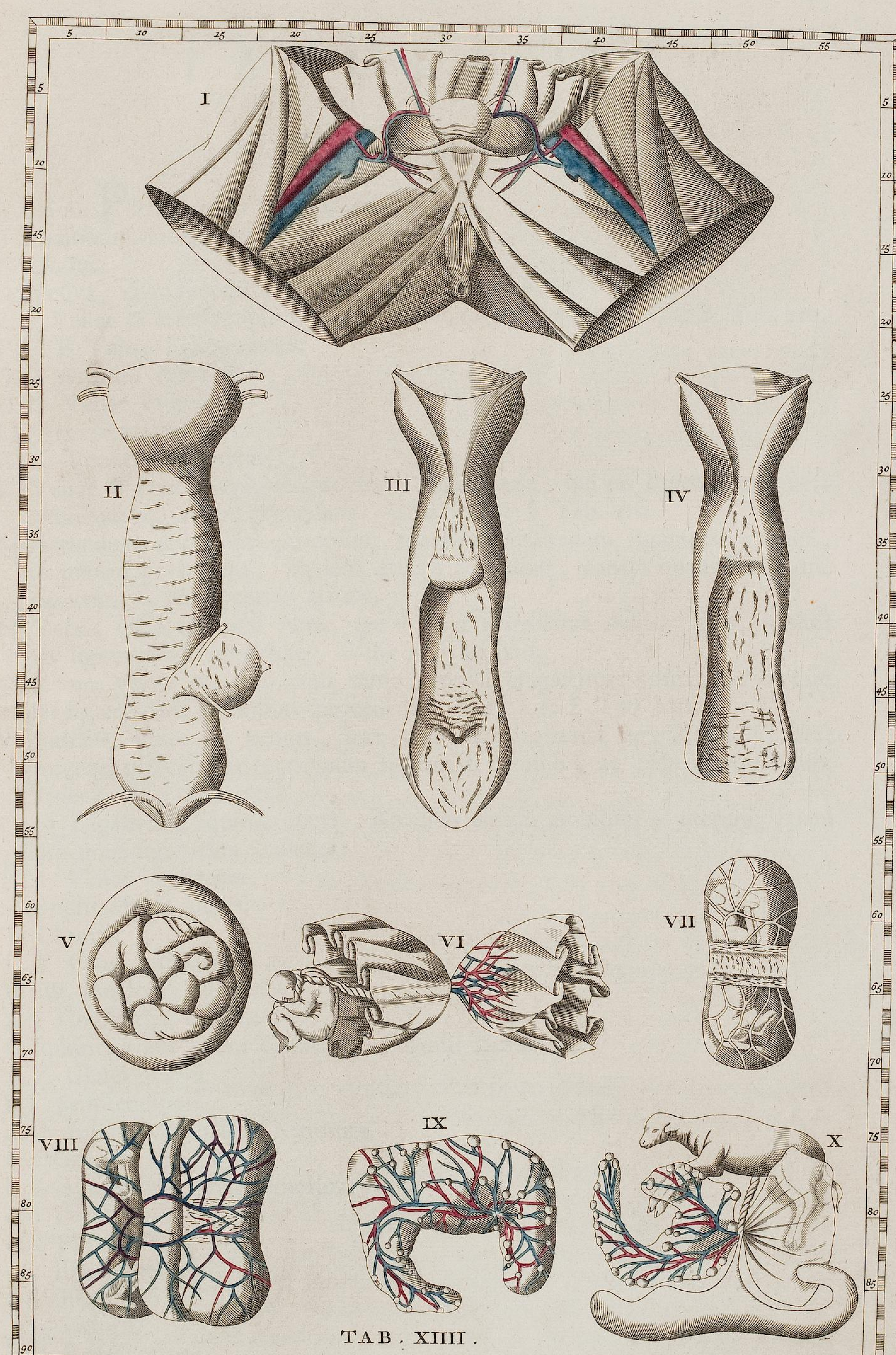
Suſpicor, per venarum ramos, qui extremo Recti inteſtini, Uterique cervici offeruntur, humores in Veſicam vel ob eam maxime rationem excerni, quod ii rami frequentiſſimi ſint, & cum illis, qui Veſicae urinariae ſunt proprii, vario modo mixti & conjuncti. De Renibus Cap. XXVIII.

x Ramorum venarum hypogaſtricarum, qui per veſicam decurrunt, unio, ad priorem partem cervicis veſicae; accedentibus quoque hypogaſtricarum ramis y. y. Ex qua unione fit vena z, decurrens ad clitoridem.

α. α Hy-

TAB. XIIII.

TAB. XIIII.

TABULA XIV.

FIGURA PRIMA.

AAAA Peritonaeum eſſe videtur.
B Inteſtinum rectum.
C Uterus.
D Veſica, cum ſuperinducto, ut opinor, peritonaeo.
E. E Venae & arteriae ſpermaticae. De conjunctione earum vide Y Tab. XIII.
FF. FF Tubae Falloppianae.
G. G Arteriae crurales.
H. H Venae crurales.
I. I Arteriae epigaſtricae.
K. K Venae epigaſtricae.
L Venae & arteriae epigaſtricae dextri lateris rami, qui per ligamentum uteri rotundum ad uterum procedunt. Vide ε ζ & θ Tab. XIII.
M Earundem rami, qui procedunt ſecundum extremum ligamenti rotundi, ad pubem porrectum. Venam arteria comitatur, contra quam Tab. XIII. ubi venae η nulla comes arteria.
N Vena, quae eſt loco rami, qui à vena epigaſtrica dextra ortus, incedit per ligamentum rotundum. Vide μ Tab. XIII.
O Ramus venae N, una cum ramo arteriae epigaſtricae ſiniſtrae ad uterum per ligamentum rotundum procedens. Vide κ & ξ Tab. XIII.
P Ejusdem venae N ramus, una cum ramo arteriae epigaſtricae ſiniſtrae procedens ſecundum extremum ligamenti rotundi, ad pubem porrectum. Vide λ & ν Tab. XIII.
Q. Q Ligamenta rotunda uteri. An inter eorum ambitum & uterum, etiam lata uteri ligamenta indicata?
R. R Venae ſaphaenae.
S Synchondroſis pubis.
T Clitoris.
V. V Crura clitoridis.
W. W Erectores clitoridis.
XX Conſtrictor cunni.
Y Sphincter ani, cum Conſtrictore cunni connexus.
Z. Z Glutei magni.
Γ. Γ Semitendinoſi.
Δ. Δ Adductores magni femorum.
a. a Graciles.
b. b Adductores longi femorum.
c. c Pectinei.
d. d Pſoae magni.
e. e Iliaci interni.
f. f Oſſa ilium.
g. g Sartorii.
h. h Recti crurum.
i. i Tenſores vaginarum femorum.

FIGURA QUINTA.

Secundae humanae, quibus embryo continetur, integrae.
AAA Chorion.
B Placenta, qua parte ſe utero adnectit.

FIGURA SEXTA.

Secundae ſimiles, diſſectae.
AB Chorion inciſum & inverſum. A pars exterior, B interior.
CCDD Amnios inciſa. CC pars exterior, DD interior.
E Embryo, eo poſitu membrorum, in quem illa in utero componere ſolet.
FFG Funiculus umbilicalis; FF hac parte nudus; G hac per amnion hic apparens.
H. H. H. I. I Venae & arteriae ab umbilicali funiculo per chorion ramoſae excurrentes. Videntur autem H. H. H venae eſſe, I. I arteriae; ſi ex magnitudine & unione judicare licet.

FIGURA SEPTIMA.

Secundae caninae integrae, cum foetu, quem continent.
AA Chorion, per quod vaſa decurrunt.
B Placenta zonae ſimilis.
CC Foetus.

FIGURA OCTAVA.

Similes ſecundae caninae, inciſae.
AA Chorion.
B Placentae locus.
CC Allantoïdes.
DD Amnios, foetum continens.
Caeterum vaſa apparent, quae per has membranas decurrunt: inter quae E. E duae venae, quas arteriae comitantur, ad placentam incedentes; à quibus etiam rami per chorion & allantoïdem.

FIGURA NONA.

Secundae, aut vaccinae, aut ovillae, integrae.
AAA Chorion.
B. B. B. B. B. B. B. &c. Placentulae.
C Locus, ubi intus ad chorion deſinit funiculus umbilicalis, & unde arteriae & venae umbilicales diſcurrunt per chorion, ad placentulas pertinentes.

FIGURA DECIMA.

Similes ſecundae, ut Figura nona, inciſae.
A Foetus.
BB Pars chorii explicata, in qua apparent placentulae, ut Fig. 9.
C Amnios pars, explicata.
D Funiculus umbilicalis.

N E Vaſa,

FIGURA SECUNDA.

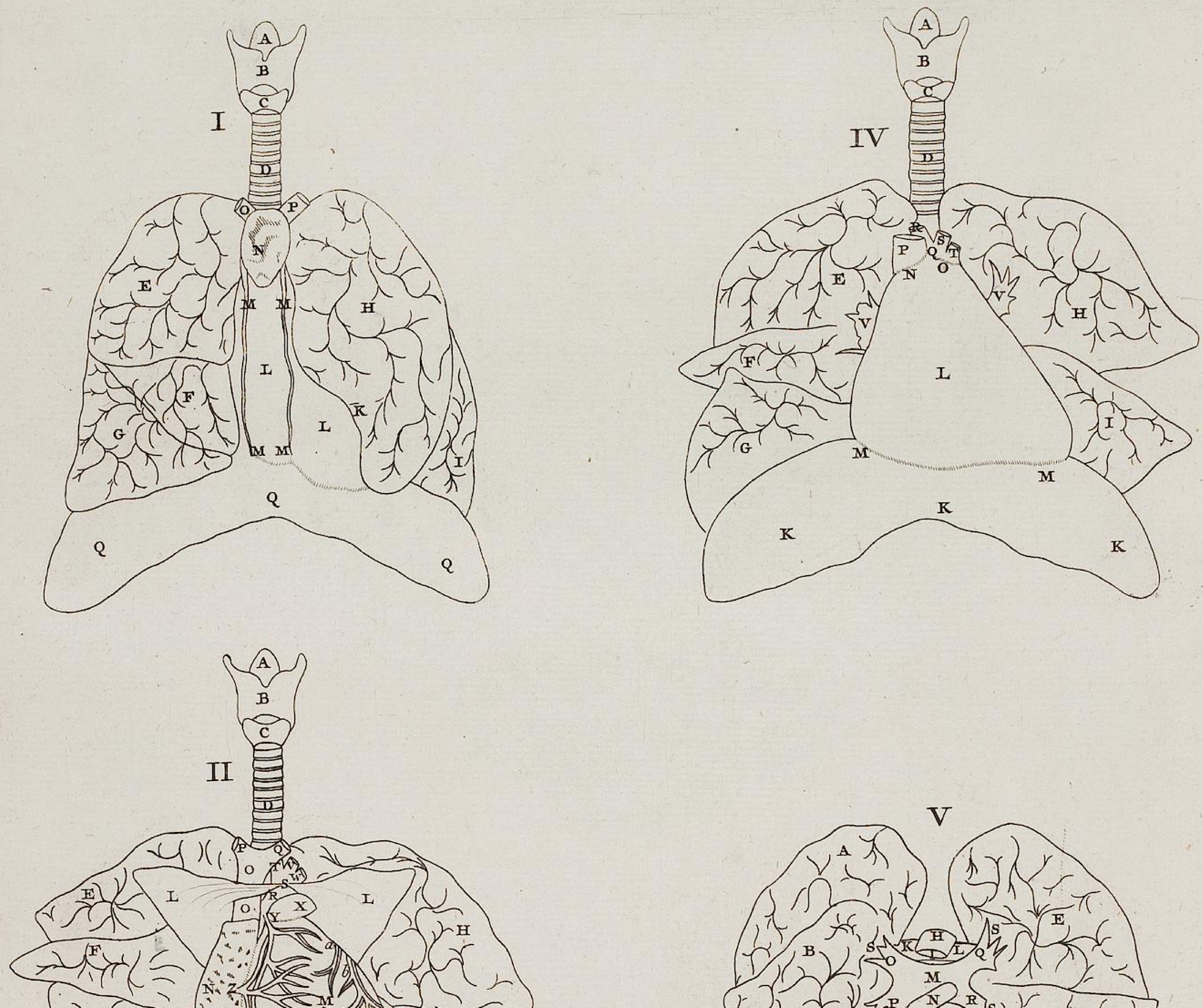
ABCC Uterus integer, cum vagina integra, à priori parte.
A Fundus uteri.
B Cervix uteri cum CC vagina, uſque ad nymphas & clitoridem.
D.D Tubae Falloppianae, prope uterum reciſae.
E.E Ligamenta uteri rotunda, prope uterum reciſa.
Æ.Æ Venae & arteriae, quae per ligamenta rotunda incedunt ad uterum.
F Veſica, in latus ſiniſtrum deorſum ſic verſa, ut appareat pars ejus, quae vaginae adjacet.
G Uracho reſpondens ligamentum.
H Urethra vaginae inſerta.
I.I Ureteres. K.K ubi ureteres veſicae ſe inſerunt.
L Clitoris. M.M crura ejus.
N.N Erectores clitoridis.

FIGURA TERTIA.

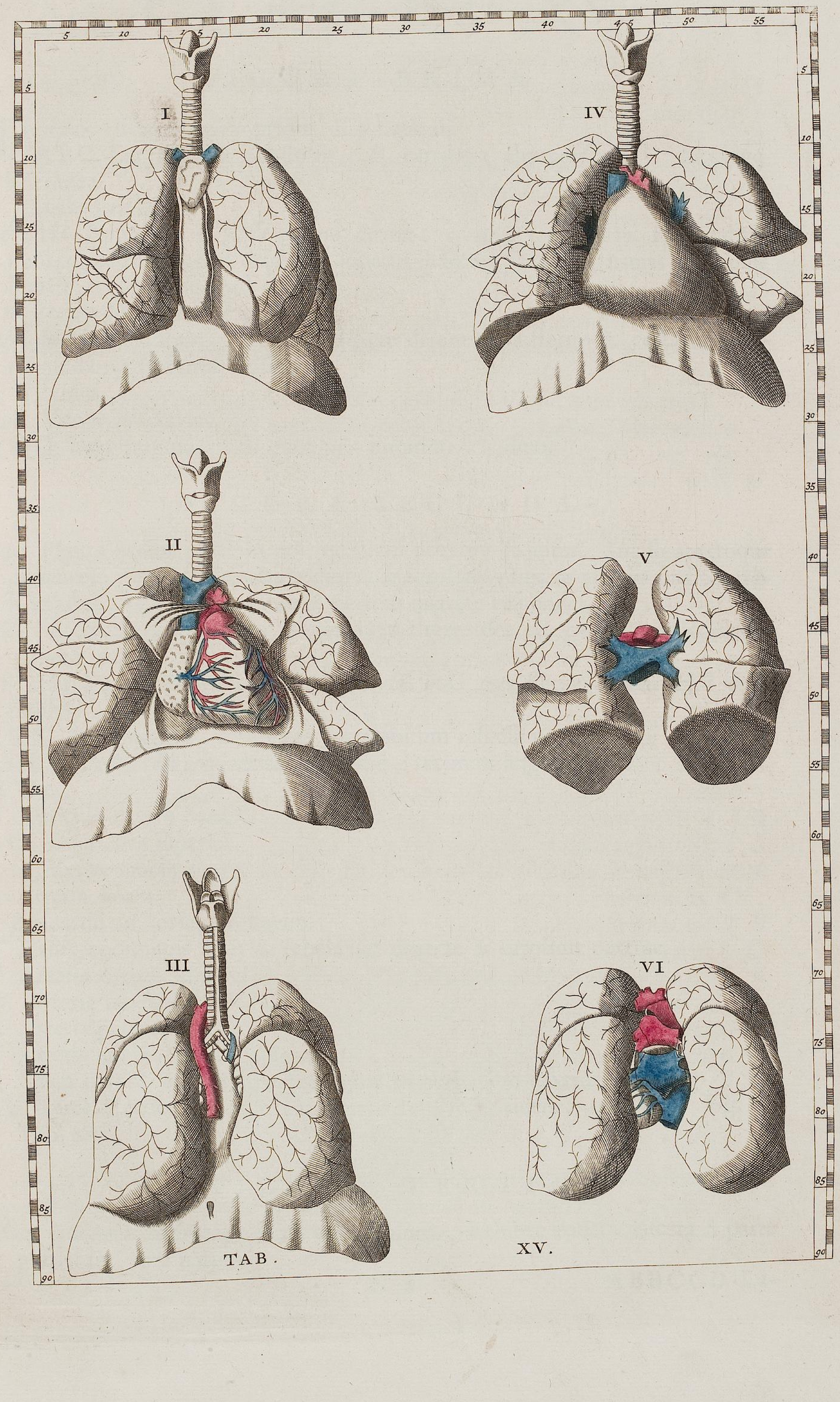
Utero & vagina aequaliter per longitudinem in partem priorem & poſteriorem diſſectis, partem priorem ex interiore parte exhibet.
AAA Uterus, BBBB cervix uteri, CCC vagina; per longitudinem inciſa.
D Cavum uteri, triangulare, aequabile.
E.E Cavi uteri anguli duo ſuperiores, in tubas Falloppianas abeuntes.
F.F Tubae Falloppianae prope uterum reciſae.
G Cavi uteri angulus inferior, qui in cervicem uteri abit.
H Cavum cervicis uteri, inaequabile, & uterum verſus anguſtatum.
I I Pars dimidia oſtii, quo cervix in vaginam patet.
K Cervicis, qua oſtium ipſius eſt, tumor in ſummam vaginam prominens.
LM Vaginae pars interior. L pars, quae ultra exitum urethrae porrecta. M pars, quae ante eum, nymphis terminata.
N Urethrae in vaginam exitus.
O.O Sinus ab utroque exitus illius latere.
P Pars vaginae inſigniter rugoſa, ultra exitum urethrae prominens.

FIGURA QUARTA.

Ejuſdem uteri & vaginae pars dimidia poſterior, ex interiore pariter parte.
AAA Uterus, BBBB cervix uteri, CCC vagina; per longitudinem inciſa.
D Cavum uteri, triangulare, aequabile.
E.E Cavi uteri anguli duo ſuperiores, qui in tubas Falloppianas abeunt.
F.F Tubae Falloppianae prope uterum reciſae.
G Cavi uteri angulus inferior, qui in cervicem patet.
H Cavum cervicis uteri, inaequabile, & uterum verſus anguſtatum.
II Pars dimidia inciſi oſtii, quo cervix in vaginam patet.
KL Vaginae pars interior. L pars, quae juxta anum incipit, rugas habens transverſas.

TAB. XV.

TAB. XV.

TABULA XV.

FIGURA PRIMA.

Thoracis viſcera à parte priori, ſitu naturali.

ABC Larynx. A epiglottis. B cartilago thyreoïdea. C cartilago cricoïdea.

D Aſpera arteria.

EFGHI Pulmones. E. F. G pulmo dexter, ejusque tres fibrae. H. I pulmo ſiniſter, fibraeque ejus duae. K lunatus defectus fibrae ſuperioris pulmonis ſiniſtri, cedens mucroni cordis.

LL Pericardium, cor continens.

MM. MM Pleurarum, qua mediaſtinum dicuntur, à ſterno & coſtarum cartilaginibus reſciſſarum relliquiae.

N Thymus.

O. P Venae ſubclaviae.

QQQ Diaphragma, à thorace per ambitum reſciſſum.

FIGURA SECUNDA.

Haec Figura ordine partium poſt quartam proxime ſequitur. Inciſo apertoque pericardio, cor cum auricula dextra magniſque venis & arteriis ſitu naturali exhibet. Caeteris maximam partem quartae reſpondet.

ABC Larynx. A epiglottis. B cartilago thyreoïdea. C cartilago cricoïdea.

D Aſpera arteria.

EFGHI Pulmones in latera reclinati. E. F. G tres fibrae dextri. H. I duae ſiniſtri.

KKK Diaphragma, à thorace per ambitum reſciſſum.

LLLL Pericardii, quadrifariam inciſi, reclinati anguli.

M Cor.

N Auricula dextra cordis.

OO Vena cava ſuperior.

P. Q Venae ſubclaviae.

R Arteria aorta.

S Pericardii ad aortam adhaeſio.

T Radix communis arteriae ſubclaviae dextrae & carotidis dextrae.

V Arteria carotis ſiniſtra.

W Arteria ſubclavia ſiniſtra.

X Arteria pulmonaris.

Y Arteria cordis coronaria dextra.

Z Vena cordis coronaria dextra; quae in auriculam dextram patet.

a. b Rami arteriae & venae coronariae ſiniſtrae: iidem, qui V. W Fig. I. Tab. XVI.

FIGURA TERTIA.

Haec partium ordine proxima eſt à quinta. Exhibet eadem viſcera à parte poſteriore, ſitu naturali.

E Vaſa, quae è fune umbilicali exeuntia, decurrunt per chorion, pertinentque ramis ſuis ad placentulas.

F Urachus, qui ex fune umbilicali exeuns, dilatat ſe, fitque

G Allantoïdes.

ABCDEFG Pulmones. A.B.CD tres fibrae pulmonis dextri. E.FG duae fibrae pulmonis ſiniſtri. D.G pars pulmonum inferior ſinuata, diaphragma contingens.

H Arteria pulmonaris: I hic, qua à corde procedit, reſecta.

K.L Rami duo, in quos abit arteria pulmonaris, ad pulmones tendentes.

M Sinus communis venarum pulmonarium. N ejus principium, reſciſſum à corde.

O.P.Q.R Quatuor venae pulmonares. S.S.S.S earum ramoſus in pulmones ingreſſus.

FIGURA SEXTA.

Haec partium ordine proxime poſt tertiam ſequitur. Eodem ſitu exhibet pulmones & cor, cum magnis arteriis & venis.

ABCDE Pulmones. A.B duae fibrae pulmonis ſiniſtri. C.D.E tres fibrae pulmonis dextri.

F Cor.

G Vena cordis coronaria magna, ſiniſtra. Vide c Fig. 2. Tab. XVI.

H Vena cava inferior, infra venam coronariam magnam reciſa.

I Sinus communis venarum pulmonarium.

K.L.M.N Quatuor venae pulmonares.

O.P.Q.R Veſtigia ortus pericardii à venis pulmonaribus quatuor.
De pericardii origine & adhaeſione vide de Vena ſine pari Antigr. x.

S.T Bronchi, juxta ingreſſum in pulmones reſecti.

V Arteria pulmonaris.

W.X Rami arteriae pulmonaris duo, in quos ſe dividit; quorum hic ad dextrum pulmonem tendit, ille ad ſiniſtrum.

Y.Z Veſtigia ortus pericardii à ramis arteriae pulmonaris.

a.a.a.a Rami, in quos ſe dividunt rami duo magni arteriae pulmonaris, ubi in pulmones ingreſſuri ſunt.

bb Arteria aorta.

c Ligamentum, quod fuerat canalis arterioſus in embryone.

d Veſtigium ortus pericardii ab arteria aorta.

e Radix communis arteriae ſubclaviae dextrae & carotidis dextrae.

f Arteria carotis ſiniſtra.

g Arteria ſubclavia ſiniſtra.

ABBCCD Larynx. A epiglottis. BB cartilago thyreoïdea. C.C cartilagines arytaenoïdeae. D cartilago cricoïdea.

E Aſpera arteria. F pars ejus poſtica tota membranacea. G.G bronchi, qui & ipſi à poſteriore parte membranacei.

HIKLM Pulmones. H.I duae fibrae pulmonis ſiniſtri. K.L.M tres fibrae pulmonis dextri.

NN Diaphragma.

O Foramen, per quod ſtomachus penetrat ad ventriculum.

PP Pericardium, cor continens.

Q Arteria carotis ſiniſtra.

R Arteria ſubclavia ſiniſtra.

S Arteria aorta, quae ſe circum bronchum ſiniſtrum flectit primum, dein demittit.

T.T.T.T Arteriae intercoſtales.

V Vena azyga, quae ſe inflectit circum bronchum dextrum, ac deinde demittit.

Super dextrum truncum Arteriae aſperae, dextrorſum quidem parum, retrorſum vero multum, verſus ſpinam flectitur. De Vena ſine pari, Antigr. XII.

WWW Glandulae bronchiales.

FIGURA QUARTA.

Figura haec ordine partium poſt primam proxime ſequitur; exhibet enim eadem viſcera, pariter à parte priore. Sed remota thymus, remotae & mediaſtini relliquiae; ac pulmones in latera reclinati. Pericardium, vena cava ſuperior, & arteria aorta, ſitu naturali.

ABC Larynx. A epiglottis. B cartilago thyreoïdea. C cartilago cricoïdea.

D Aſpera arteria.

EFGHI Pulmones, in latera reclinati. E.F.G tres fibrae dextri. H.I duae ſiniſtri.

KKK Diaphragma, à thorace per ambitum reciſum.

L Pericardium nudum, cor continens.

MM Pericardii adhaeſio ad diaphragma. N ad venam cavam ſuperiorem. O ad arteriam aortam.

P Vena cava ſuperior.

Q Arteria aorta.

R Arteriae aortae ramus, qui eſt radix communis arteriae ſubclaviae & carotidis dextrae.

S Arteria carotis ſiniſtra.

T Arteria ſubclavia ſiniſtra.

V.V Venae pulmonares, in pulmones ingredientes.

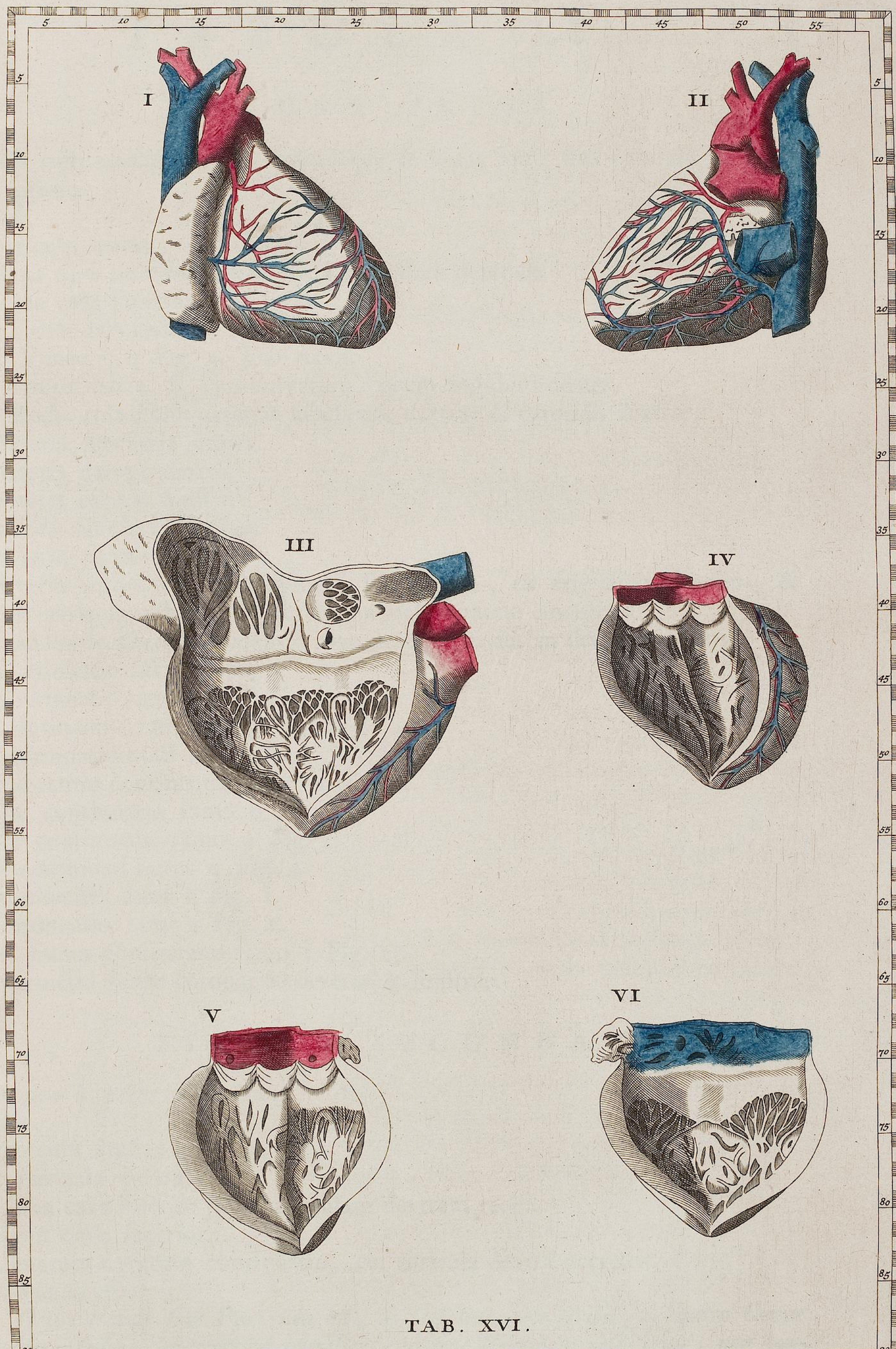
FIGURA QUINTA.

Haec partium ordine proxime poſt ſecundam ſequitur. Pulmones à parte priore exhibet, reclinatos in latera. Sinum praeterea venarum pulmonarium, venas pulmonares quatuor, & arteriam pulmonarem, ſitu naturali.

ABCDEFG Pul-

TAB. XVI.

TAB. XVI.

TABULA XVI.

FIGURA PRIMA.

COr cum auricula dextra, arteriisque & venis ſuis, ſitu naturali, à parte priore.
A Cor.
B Auricula dextra.
C Vena cava inferior, reciſa juxta auriculam dextram.
D Vena cava ſuperior.
E. F Venae ſubclaviae.
G. H Venae o. q Fig. 3. Tab. XXVII.
IK Arteria aorta. K ejus curvatura, quem angulum dicunt.
L L Radix communis arteriae ſubclaviae dextrae & carotidis dextrae.
M Arteria ſubclavia dextra.
N Arteria carotis dextra.
O Arteria carotis ſiniſtra.
P Arteria ſubclavia ſiniſtra.
Q Arteria pulmonaris.
R Arteria cordis coronaria minor, ſive dextra, ex arteria aorta oriens, & inter auriculam dextram arteriamque pulmonarem emergens.
S Vena cordis coronaria minor, ſive dextra, in aurem dextram patens.
T Continuatio rami i Fig. 2.
V Continuatio ramorum k Fig. 2.
W Continuatio ramorum l Fig. 2.
X Continuatio rami m Fig. 2.
Y Hic ramus continuatus ramo n Fig. 2.
Z Hic continuatus ramo o Fig. 2.
a Hic continuatus ramo p Fig. 2.
b Hi continuati ramis q Fig. 2.
c Continuatio rami r Fig. 2.
d Continuatio rami s Fig. 2.
e Hic ramus continuatus ramo t Fig. 2.
f Conjunctio venae coronariae dextrae & ſiniſtrae.

FIGURA SECUNDA.

Idem cor à parte poſteriore.
A Cor.
B Auricula ſiniſtra.
CC Auricula dextra.
D Vena cava inferior juxta auriculam dextram reciſa.
E Vena cava ſuperior.
F Venarum cavarum continuatio, cui auricula dextra accreſcit.
G Vena azyga.

Ortus Venae ſine Pari non eſt, ut Veſalius male ſcribit, à dextro Cavae latere, ſed ex poſteriori & humiliori ejus ſede Vertebras reſpiciente; non quidem in centro, ſed dextrorſum magis. De Vena ſine pari Antigr. IV.

G. G. &c. Columnae carneae dextri ventriculi, quae in H. H. &c. tendines abeunt, in diverſa tendentes; quique diverſimode conjuncti inter ſe, ad valvulas tricuſpides pertinent.

I K Auricula dextra. I pars exterior; K interior, concava.

L L L Margo inciſus ob reſectam tum venam cavam ſuperiorem, tum continuationem venarum cavarum, quam ſinum venoſum dextrum vulgo dicunt.

M M M Margo inciſae venae cavae ſuperioris & continuationis cavarum, quam vulgo dicunt ſinum venoſum dextrum.

N Pars interior continuationis cavarum, quam vulgo ſinum venoſum dextrum appellant.

O *Superius orificium venae cavae ad jugulum adſcendentis, quae, ut Galenus ſcribit, ab elatiori auriculae dextrae extremo principium quodammodo ſumere videtur.*

P Vena cava ſuperior.

Q *Membrana artificii, & admirationis plena, nemini Anatomicorum hactenus non incognita; quae foramini venae cavae à jecore adſcendentis, quum primum haec in dextram auriculam degenerat, praefecta eſt, nimirum dimidiatam partem, eamque anteriorem illius occupat, & deinceps* R *reticulum efformat.*

Adhaeret ſane interiori anteriorique Venae Cavae parieti Sternum reſpicienti, ab eaque ſede principium ſumere videtur: ubi autem ad medium fere ambitus foraminis pervenit, in multiplices fibras, eaſque ſatis craſſas, deſinit, quae, ceu reticulum, vario modo complicatae, & intextae reliquum ſemicirculum complent, & toti foraminis capedini ſolute, ac ſine conjunctione obducuntur; ita ut poſſint ab irruente materia hinc inde impelli, atque repelli. De Vena ſine pari, Antigr. XI.

S *Membrana cornutae lunae figuram referens, orificio majoris venae coronariae, ceu operculum ultra medium obducta, quam caeteri Anatomici oſcitanter praetereunt.*

Veſalius --- ignorat cum caeteris Anatomicis ei addictis, oſculum venae Coronariae elegantiſſima membrana, quae dimidiatae Lunae ſpeciem habet, robuſtiori altera earum, quae orificio Cavae in Corde praefectae ſunt, ceu operculo obtegi, & ceu valvula claudi. De Vena ſine pari Antigr. X.

T Oſtium venae coronariae majoris, ſive ſiniſtrae.

V Lunatus ſinulus, qui ſupereſt poſtquam valvula foraminis ovalis continuata parieti intergerino ſinuum venoſorum cordis.

W Arteria aorta.

X Arteria pulmonaris.

Y Cordis pars exterior.

Z Ramus major venae cordis coronariae majoris, ſive ſiniſtrae: cui ramo comes ramus minor arteriae coronariae majoris, ſive ſiniſtrae.

FIGURA QUARTA.

Cor, cujus arteria pulmonaris & ventriculus dexter per longitudinem ſectione una continua inciſa, & quidem à ſiniſtra parte, juxta ventriculum ſiniſtrum: ac poſtea diductus ventriculus una cum arteria.

A A Inciſa arteria pulmonaris.

H. II Venae ſubclaviae.
KL Arteria aorta. L ejus angulus.
M Radix communis arteriae ſubclaviae dextrae & carotidis dextrae.
N Arteria ſubclavia dextra.
O Arteria carotis dextra.
P Arteria carotis ſiniſtra.
Q Arteria ſubclavia ſiniſtra.
R Arteria aorta deſcendens.
S Truncus arteriae pulmonaris.
T. V Rami duo, in quos arteria pulmonaris ſe dividit, ad pulmones tendentes.
W Sinus communis venarum pulmonarium. X. Y ab utroque latere juxta venas pulmonares reciſus.
Z Arteria cordis coronaria major, ſive ſiniſtra, ex arteria aorta oriens, & inter arteriam pulmonarem ſiniſtramque auriculam emergens.
a. b Rami duo, in quos ſe dividit: a ſuperior idemque minor: b inferior idemque major.
c Vena cordis coronaria major, ſive ſiniſtra, è vena cava inferiore oriens.
d. e Rami, in quos ſe dividit: d ſuperior idemque major: e inferior & idem minor.
f Venae coronariae majoris ramus per ſinum venarum pulmonarium diſtributus.
g. g Venarum conjunctiones.
h Conjunctio rami majoris & minoris venae coronariae majoris.
i Hujus rami continuatio eſt ramus T Fig. 1.
k Horum continuatio ſunt rami V Fig. 1.
l Horum continuatio ſunt rami W Fig. 1.
m Hic continuatur ramo X Fig. 1.
n Hic ramo Y Fig. 1.
o Hic ramo Z Fig. 1.
p Hic ramo a Fig. 1.
q Hi ramis b Fig. 1.
r Hic ramo c Fig. 1.
s Hujus continuatio eſt ramus d Fig. 1.
t Hic continuatur ramo e Fig. 1.

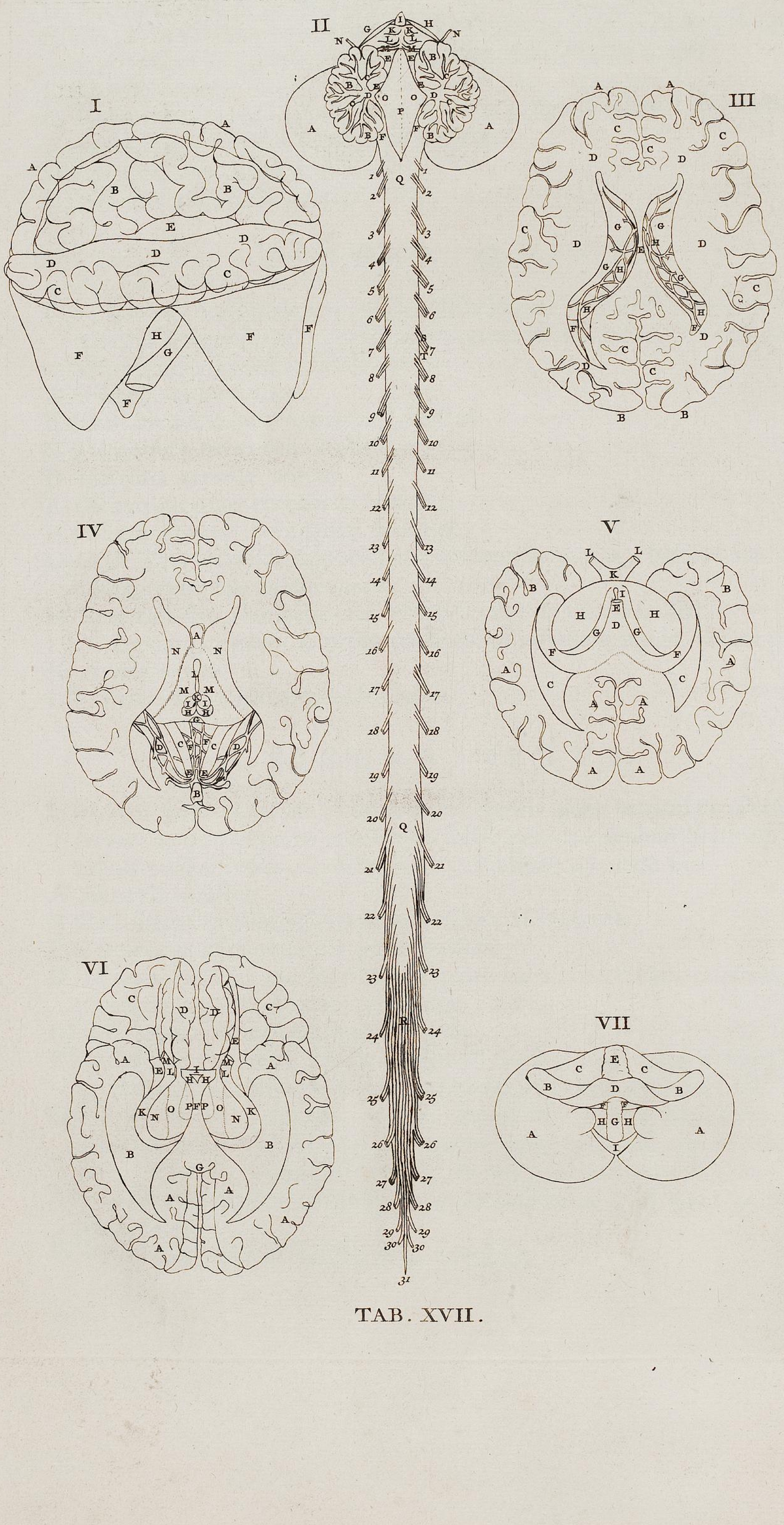
FIGURA TERTIA.

Reſpondet Figurae ſextae Tabulae octavae.

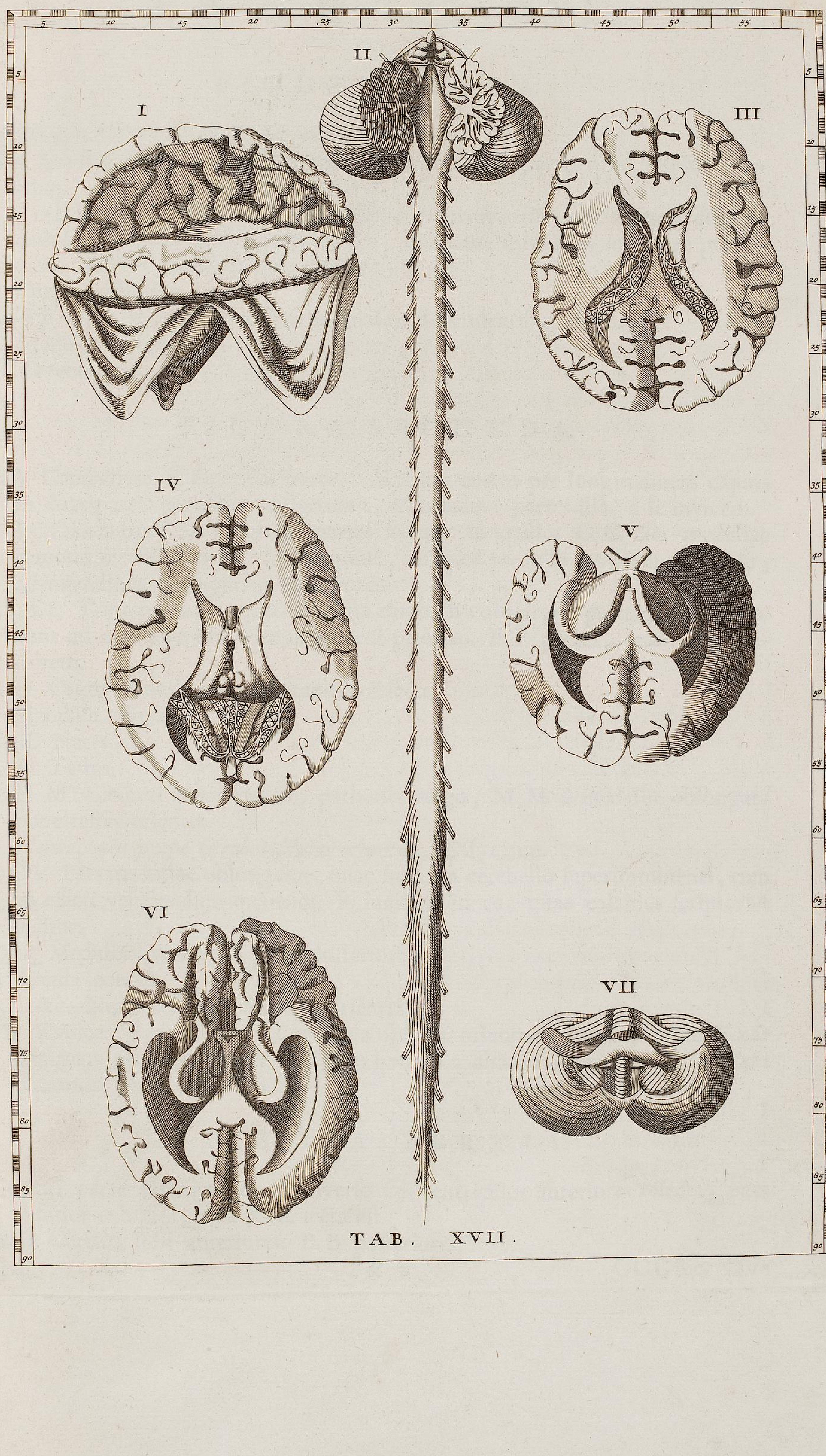
Dextrum cordis ventriculum ſecundum ejus longitudinem inciſum, cum tribus membranis orificio venae cavae praefectis oſtendit; & praeterea internam partem auriculae dextrae, quae à vena cava, qua parte ei adhaeret, diviſa eſt.

AAAA Dexter ventriculus cordis inciſus.
B Interiora dextri ventriculi cordis.
CCDD Oſtium venoſum ventriculi dextri cordis; cujus oſtii ſummae orae continuata CC auricula dextra; & DD vena cava.
E. E. ÆÆ Tres valvulae tricuſpides oſtii venoſi cordis ventriculi dextri: quarum una ÆÆ media diſſecta. FFF earum continua origo ab oſtio illo.

G. G. &c. Co-

TAB. XVII.

TAB. XVII.

TABULA XVII.

FIGURA PRIMA.

ENcephalus à latere dextro, cum dura matre.

AABB Cerebri hemiſphaerium ſiniſtrum. BB pars, quae reſpicit dextrum.

CCDDD Hemiſphaerium dextrum hinc ex transverſo non longe à corpore calloſo reſciſſum. CC inciſus cortex, una cum interſertis medullae portionibus. DDD inciſa medulla media.

E Corpus calloſum.

FFFF Dura mater quadrifariam inciſa, dependentibus angulis.

G Medulla oblongata.

H Cerebellum.

FIGURA SECUNDA.

AA Cerebellum à ſuperiore parte. Medium autem per longitudinem capitis in duas partes aequaliter diſſectum, deductaeque partes illae à ſe invicem.

BBCCD.BBCCD Cerebelli partes ſectae: in quibus C.C. &c. medullae ramoſus è cortice ortus. D.D trunci, in quos medulla cerebelli colligitur; ad medullam oblongatam accedentes.

EE.EE Truncorum, in quos medulla cerebelli colligitur, partes, quae accedunt ad medullae oblongatae partem priorem. F.F partes, quae ad poſteriorem.

G.H Crura medullae oblongatae hic reſecta.

I Glandula pinealis.

K.K Nates.

L.L Teſtes.

MN.MN Nervi paris quarti, pathetici vulgo, M.M à medulla oblongata pone teſtes orientes.
Nervi, qui prope Cerebri Nates oriuntur, Oſſ. exam.

OOP Pars medullae oblongatae, quae ſubjecta cerebello ſuperimminenti, cum eo efficit ventriculum quartum. P inciſura in ea, quae calamus ſcriptorius dicitur.

QQ Medulla ſpinalis, à parte poſteriore.

R Cauda equina.

1. 2. &c. Nervi è ſpinali medulla orientes.

ST Radices, quibus nervi à medulla ſpinali oriuntur: quarum aliae S naſcuntur è poſteriore parte medullae ſpinalis: aliae T è priore. Ex quo reliquorum intelligi poſſunt.

FIGURA TERTIA.

Cerebri parte ſuperiore ex tranſverſo ad ventriculos anteriores reſecta, pars inferior exhibita, qua parte ſecta eſt.

A.A Cerebri lobi anteriores. B.B poſteriores.

BBBB Inciſus cordis ventriculus dexter.
CC Interiora ventriculi dextri.
D Interiora arteriae pulmonaris.
E. E. E Tres valvulae ſemilunares, ad oſtium arteriae pulmonaris appoſitae: quae baſibus ſuis affixae cordi; cornubus autem arteriae ipſi.
F Arteria aorta.
G Ramus major venae coronariae majoris, ſive ſiniſtrae: cui ramo comes ramus minor arteriae coronariae ſiniſtrae.
H Exteriora ventriculi ſiniſtri.
I Exteriora ventriculi dextri.

FIGURA QUINTA.

Cor, cui per longitudinem inciſus diductusque ventriculus ſiniſter una cum radice arteriae aortae. Inciſa autem aorta ab illa parte, quae eſt juxta partem priorem auriculae ſiniſtrae.
AA Inciſa arteria aorta.
BBBB Inciſus cordis ventriculus ſiniſter.
CC Interiora ventriculi ſiniſtri.
D Interiora arteriae aortae.
E Oſtium arteriae coronariae dextrae.
F Oſtium arteriae coronariae ſiniſtrae.
G. G. G Tres valvulae ſemilunares oſtii arteriae aortae; baſibus ſuis cordi adnexae, cornubus autem aortae.
H Pars valvulae tricuſpidis oſtii venoſi cordis ventriculi ſiniſtri.
I. I Columnae carneae, à quibus tendines ad valvulam modo dictam porrecti.
K Auricula ſiniſtra.
LL Exteriora cordis ventriculi ſiniſtri.

FIGURA SEXTA.

Cor, cui ſinus venarum pulmonarium ſtatim pone auriculam ſiniſtram diſſectus, ac deinde porro continuata ſectio per ventriculum ſiniſtrum, ad mucronem uſque cordis: poſteaque cor diductum una cum ſinu.
A Auricula ſiniſtra.
B Pars ſinus venarum pulmonarium reſecta ab auricula.
CC Interiora ſinus venarum pulmonarium.
D Lunatus ſinulus, qui ſupereſt poſtquam valvula foraminis ovalis continuata parieti intergerino ſinuum venoſorum cordis.
EEEE Inciſus ventriculus ſiniſter cordis.
FFF Oſtium venoſum cordis ventriculi ſiniſtri: cui oſtio à ſuperiore parte continuatus ſinus venarum pulmonarium cum auricula: ab inferiore
GGG Membrana continua, poſtea abeuns in valvulas tricuſpides duas. H una ex valvulis tricuſpidibus: illa autem, pone quam eſt oſtium arteriae aortae. Alterius, cum oſtio inciſae, ab utraque parte pars dimidia.
I. I Columnae carneae, è quibus tendines naſcuntur, ad valvulas tricuſpides pertinentes.
K Interiora ventriculi ſiniſtri. LL exteriora.

FIGURA SEXTA.

Cerebrum à parte inferiore.

AAAAAA Hinc cerebri pars inferior, à lobis mediis uſque ad poſteriores, reſecta, ſecundum medios ventriculos anteriores.

B.B Ventriculorum anteriorum, qua parte & in lobos poſteriores cerebri, & in medios pertinent, lacunaria.

CD.CD Lobi anteriores cerebri. D.D partes, quibus alter alterum contingit; hic, diductis aliquantum ab inferiore parte lobis, apparentes.

E.E Proceſſus mammillares cerebri: quorum dexter reciſus.

F Fornicis & G corporis calloſi pars inferior. Non diſtincta fornix à corpore calloſo.

H.H Radices fornicis.

I Portio tranſverſa, qua radices fornicis conjunctae. Inter portionem illam & radices fornicis, ſpatium triangulare.

KLM.KLM Nervi optici, perſciſſa continuitate eorum, à ſe mutuo in latera deducti. K.K partes eorum, quae crura medullae oblongatae ambiunt. LL continuitas perſciſſa.

N.N Crura medullae oblongatae reciſa.

OP.OP Thalami opticorum à ſe mutuo ſeparati, & deducti. O.O partes eorum, quae ſunt parietes ventriculi tertii. P.P continuitate thalamorum, qua ſupra ventriculum tertium conjuncti ſunt, perſciſſa, hae ſectae ſunt ſuperficies, à ſe mutuo deductae.

FIGURA SEPTIMA.

Cerebellum à parte inferiore ſimul & aliquantum priore.

AABBCC Cerebelli pars inferior, in qua indicatus varius poſitus inciſurarum, quae in ſuperficie apparent.

D Eminentia annularis, à cujus priore parte reciſa crura medullae oblongatae: à poſteriore medulla oblongata.

E Cerebelli proceſſus vermiformis anterior.

FF Cerebelli pars medullaris, quae ſuperimminens medullae oblongatae, lacunar quarti ventriculi eſt.

G Proceſſus vermiformis poſterior.

H.H An partes illae, quae utrimque à proceſſu vermiformi poſteriore deductae ad cerebellum, lamellis tenuibus ſimiles?

I Cerebelli tuber, ſive proceſſus, qui eſt pone proceſſum vermiformem poſteriorem.

CCC &c. Cortex cerebri inciſus una cum medullae portionibus, quae ipſi interſertae.

DDD &c. Media medulla inciſa.

E Pars, à qua corpus calloſum reſectum.

FGGHH. FGGHH Ventriculi anteriores cerebri.

GG. GG Corpora ſtriata.

HH. HH Plexus choroïdei. Per quos venae decurrunt, crebre conjungentes ſe inter ſe; quae è ventriculis anterioribus oriuntur. Indicati rami, tum qui è priore parte ventriculorum veniunt, tum qui è poſteriore, tum qui è corporibus ſtriatis.

FIGURA QUARTA.

Haec figura proxime praecedenti in univerſum reſpondet: hoc autem differt, quod fornix à priori parte reſecta, ac deinde cum plexibus choroideis, veniſque, quas plexus illi ſuſtinent, in poſteriora reflexa ſit.

A Perſciſſae fornicis pars prior.

B Fornicis pars, quae à parte priore A abſciſſa.

CC Fornicis in poſteriora reflexae pars inferior.

D. D Plexuum choroïdeorum, una cum fornice in poſteriora reflexorum, pars inferior. Cum plexibus reflexae ſunt venae, quae per eos decurrunt, ramis ſuis unitae inter ſe; poſteaque abeunt in truncos E. E, qui ſubeunt fornicis partem priorem, ac deinde F. F ſub fornice retrorſum incedunt ad ſinum quartum durae matris, hoc in decurſu conjungentes ſe ramis ſuis, decurrenteſque per plexum ſub fornice collocatum.

G. Cerebellum, ut videtur.

H. H Teſtes.

I. I Nates.

K Glandula pinealis.

L Fiſſura inter thalamos nervorum opticorum.

M. M Thalami nervorum opticorum.

N. N Corpora ſtriata.

FIGURA QUINTA.

AAAAAA Hinc reſecta cerebri pars ſuperior ſecundum ventriculos anteriores. B. B hinc reſecti lobi anteriores.

C. C Pars ventriculorum anteriorum.

D Fornix: cujus E pars prior reciſa.

F. F Crura fornicis.

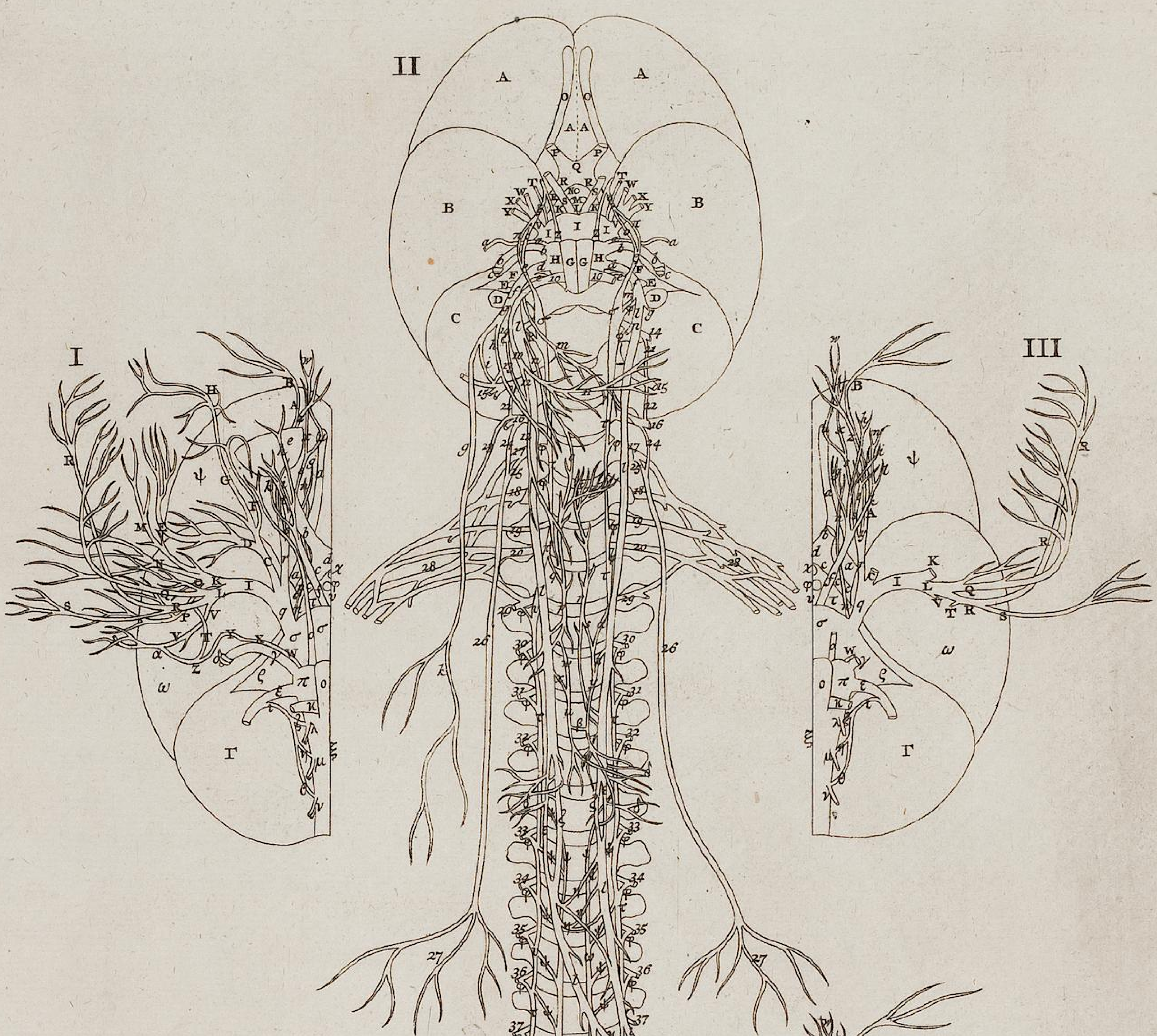
G. G Thalami nervorum opticorum.

H. H Hic reciſa crura medullae oblongatae, ſectione oblique inter corpora ſtriata & thalamos ducta.

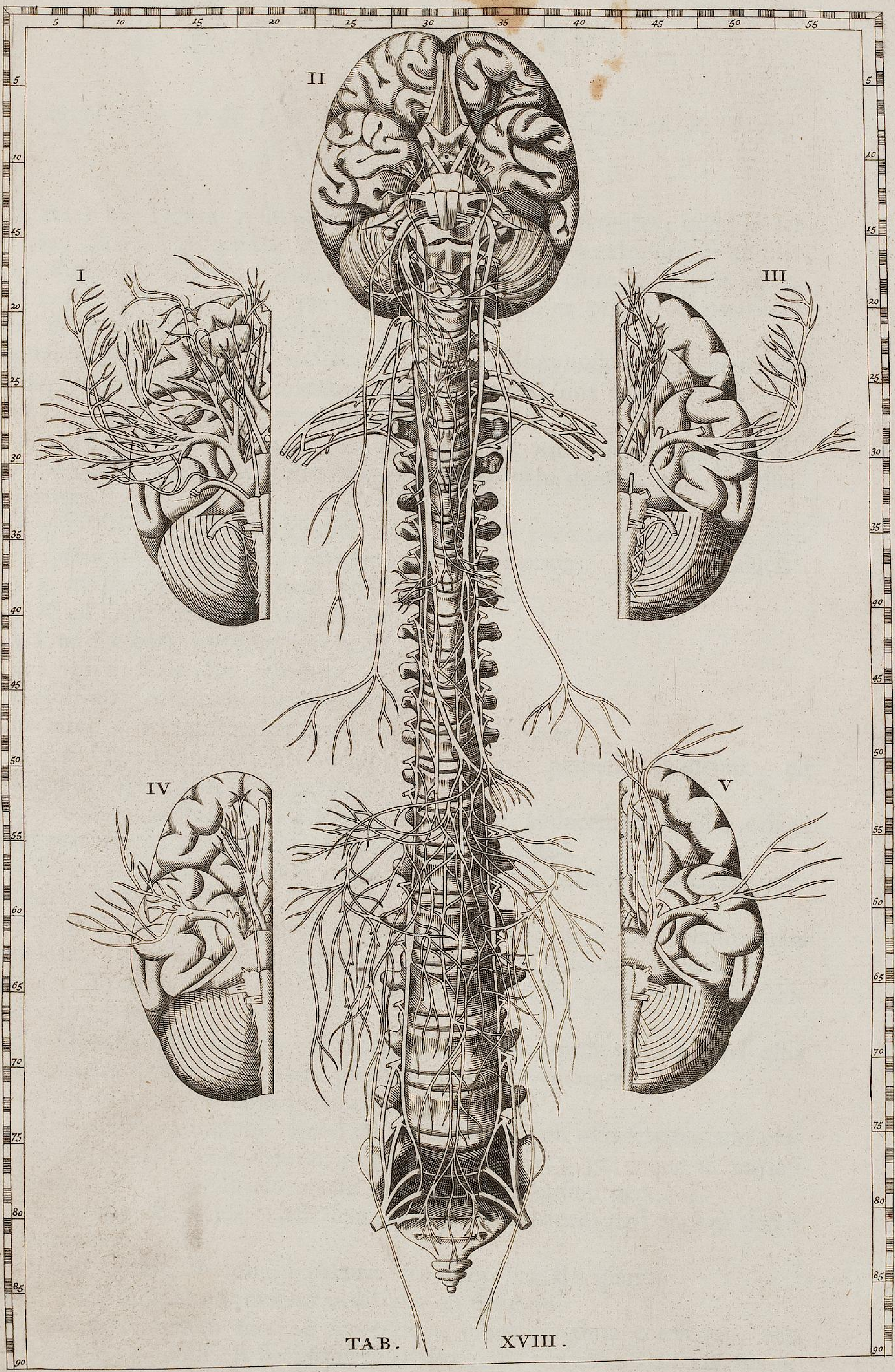
I Fiſſura inter thalamos nervorum opticorum.

K Continuitas nervorum opticorum.

L. L Nervi optici.

TAB. XVIII.

I
II
III
IV
V
TAB. XVIII.

TABULA XVIII.

FIGURA PRIMA, TERTIA, QUARTA, ET QUINTA.

Quatuor hae Figurae reſpondent ſibi invicem, hoc differentes, quod in tertia, quarta, & quinta ſeorſim aliqui tantum nervi exhibeantur ex illis, quos Figura prima ſimul omnes continet: reliqui enim in Figura tertia, quarta, & quinta reſciſſi, quo appareant illi, qui ex prima ob multitudinem illam nervorum cognoſci facile nequeunt.

Encephalo cum principio medullae ſpinalis per longitudinem mediam diſſectis, partes dimidias ab inferiore parte exhibent, una cum nervis.

Figura 1. 3. 4. 5. a Proceſſus mammillaris.

1. 3. 4. 5. b c d Nervus opticus. c pars ejus, quae eſt ante continuitatem opticorum. d continuitatis illius, mediae per longitudinem diviſae, pars dimidia.

1. e Retina.

4. 3. 1. 5. f Truncus nervi tertii paris cerebri, quod par oculos motorium dicitur; juxta partem priorem eminentiae annularis oriens. Ramos producit

4. 3. 1. g ad Rectum adducentem oculi pertinentem.

4. 3. 1. h ad Obliquum inferiorem oculi.

4. 3. 1. i ad Rectum deprimentem oculi.

4. 3. 1. k qui in duos abit, quorum

4. 3. l alter ad Rectum attollentem oculi,

4. 3. m alter ad Levatorem palpebrae ſuperioris pertinet.

5. 3. 1. 4. n Nervus quarti paris cerebri, quod par patheticum dicunt, ad Obliquum ſuperiorem oculi pertinens.

4. 1. 3. 5. o Nervus ſexti paris cerebri, ad Rectum abducentem oculi; oriens juxta priorem partem corporis olivaris & pyramidalis.

1. 4. p Nervi intercoſtalis ramus, qui ſe cum nervo ſexti paris cerebri conjungit. Vide ξ. ξ Fig. 2.

1. 3. 4. 5. q Truncus nervi quinti paris cerebri, naſcens è latere eminentiae annularis. Dividit ſe in tres ramos, primum, ſecundum, tertium.

5. 3. 1. 4. r Truncus primi rami nervi quinti paris cerebri, qui ramus ophthalmicus appellatur.

5. 3. 1. s Ophthalmici ramus, qui decurrit per interiorem partem cavi oſſei oculi, juxta naſum, ramosque producit t. u w. x: quorum

5. 3. 1. t an ad nervos ciliares pertinet?

5. 3. 1. u w per foraminulum, quod eſt ad commiſſuram oſſis frontis cum plano, è cavo oſſeo oculi elabitur in ſinum frontalem, ex eoque in cavum calvariae, poſt u per foramen oſſis cribriformis in naſum penetrat.

5. 3. 1. x ex angulo majore oculi exit, ſeſeque ad radicem naſi ſurſum flectit ad frontem.

5. 3. y (idem 1.) Ophthalmici bipartitio in ramos z. A B: quorum

5. 3. 1. z juxta angulum majorem oculi exit ad frontem.

5. 3. 1. A B mododictum fere ad ſupercilium uſque proxime comitatus, exit è foramine ſupercilii, B flectitque ſe ad frontem, ubi eſt a Tab. XIX. N°. 2.

1. 3. 4. 5. C Secundus ramus nervi quinti paris cerebri. Ramos producit

rum major ſecundum longitudinem, inſtar ſemicirculi eleganter excavatur, minoremque, quod alios fugit, amice ſuſcipit & amplectitur, eoque modo ambae ſimul junctae oblique in anteriorem & exteriorem partem, uſque ad extremum ſinus in oſſe Petrae ſimili earum gratia exſculpti, procedunt; ubi minor propago à majore recedens, parvum foramen ſibi paratum invenit, & ingreditur, mireque admodum flexuoſo inceſſu, de quo nunc loqui non eſt opportunum, extra calvariam elabitur; major autem propago videtur in tres portiones parum invicem diſtantes terminari, ex quibus praecipua exiguo foramine, in Cochleatum os pervio, obducitur. De Aud. org.

1. δ Cochlea eſſe videtur, ad quam portio mollis pertineat.

1. 3. 4. 5. ε Nervus octavi paris cerebri, à latere externo corporis olivaris aliquot principiis oriens.

1. 3. ζηθι Nervus ſpinalis recurrens, ζ. η. θ tribus principiis oriens, ac ι poſt ſe cum trunco paris octavi nervorum cerebri conjungens.

Tres propagines ſexti jugi nervorum Cerebri à Medulla Spinali principium ſumentes. Oſſ. exam.

1. 3. 4. 5 κ Nervus noni paris cerebri, aliquot principiis oriens à poſteriore parte lateris externi corporis pyramidalis.

1. 3. 4. 5. λ Nervorum ſpinalium primus.

1. 3. 4. 5. μ Nervorum ſpinalium ſecundus.

1. 3. 4. 5. ν Nervorum ſpinalium tertius.

1. 3. 4. 5. ξ Medulla ſpinalis.

1. 3. 4. 5. ο Corpus pyramidale.

1. 3. 4. 5. π Corpus olivare.

1. 3. 4. 5. ϱ Truncus medullaris, à cerebello ad medullam oblongatam accedens, efficienſque eminentiam annularem.

1. 3. 4. 5. σ Eminentia annularis.

1. 3. 4. 5. τ Crura medullae oblongatae.

1. 3. 4. 5. υ Spatiolum, inter eminentias candicantes, crura medullae oblongatae, & eminentiam annularem.

1. 3. 4. 5. φ Eminentia candicans, pone infundibulum.

1. 3. 4. 5. χ Corpus cinereum, in angulo poſteriore continuitatis nervorum opticorum, inter crura medullae oblongatae ſitum. In eoque tertii ventriculi cerebri oſtium imum, unde infundibulum procedit.

1. 3. 4. 5. ψ. ω Cerebri lobi, ψ prior, ω medius.

1. 3. 4. 5. Γ Cerebellum.

FIGURA SECUNDA.

A A. A A. B. B Cerebrum à parte inferiore. A A. A A lobi priores, B. B medii.

C C Cerebellum, à parte inferiore.

D. D Extremi proceſſus transverſi atlantis.

E. E Eminentes margines illorum ſinuum atlantis, qui recipiunt & ſuſtinent proceſſus coronoïdeos oſſis occipitis.

F. F Trunci medullares, qui à cerebello ad medullam oblongatam accedunt, efficiuntque eminentiam annularem.

G. G Corpora pyramidalia.

H. H Corpora olivaria.

I I I Eminentia annularis.

1. D palatinum, qui ſe primum demittit per canalem, factum ab oſſe maxillari ſuperiore & palati: ex eoque exeuns E flectit ſe in priora ad palatum, per idque decurrit.

1. F naſalem, qui penetrat in poſteriorem partem naſi, per foramen quod efficitur ab oſſe palati & à multiformis baſi ad partem naſi poſticam & eandem ſuperiorem lateralemque.

1. G orbitalem, qui per inferiorem partem cavi oſſei oculi decurrit, ac foramine infraorbitali exeuns, H flectit ſe, ramosque diſtribuit per profunda illius partis faciei, quae infra oculum eſt: ubi expreſſit Tab. XIX. N°. 2. b.

1. 3. 4. 5. I Tertius ramus nervi quinti paris cerebri, qui ſe dividit in K anteriorem, & L poſteriorem.

1. 3. 4. 5. K Ramus anterior tertii rami nervi quinti paris cerebri producit

4. 1. 5. M ramum, qui per exteriorem partem Buccinatoris decurrit.

5. 1. 4. N ad Temporalem.

4. 1. 5. O ad Pterygoïdeum externum.

4. 1. 5. P ad Maſſeterem.

1. 3. 4. 5. L Ramus poſterior tertii rami nervi quinti paris cerebri producit

3. 1. Q ramum lingualem.

3. 1. R maxillarem, qui intrat canalem maxillae inferioris, per eumque decurrit.

Raras propagines emittit, ne dicam ullas. De Dent. Cap. XX.

3. 1. S Nervus, qui à maxillari R, antequam is intret canalem maxillae, abſcedit, decurritque per interiorem partem maxillae in priora, ad Mylohyoïdeum, Biventris ventrem ſecundum, &c.

1. 3. T Chorda tympani, conjuncta ab una parte cum ramo maxillari R: ab altera cum portione dura ſeptimi paris nervorum cerebri Z.

Ab altero ejusdem viſceris (cerebri) *quarti jugi nervorum ramo exilis quaedam propago, reflexo itinere juxta illum, quem modo deſcripſi, oſſeum canalem, Aurium cavum, in quo oſſicula Auditus continentur, ingreditur, & oblique Tympano, ac deinde oſſiculo malleum imitanti ſupra muſculi inſertionem adhaereſcit, nec ibi deſinit, ſed ulterius procedens Os lapideum in poſteriori ſede Meatus Auditorii perforat, deorſumque reflexa parumper repit, ac tandem cum tenuiori duriorique ramo quinti paris nervorum Cerebri jungitur, & coit.* De Aud. org.

1. 3. V Rami L poſterioris tertii rami nervi quinti paris cerebri ramus, qui ſe cum portione dura ſeptimi paris nervorum cerebri conjungit.

1. 3. 4. 5. W Septimi paris nervorum cerebri, qui auditorii dicuntur, portio dura, oriens à priore parte lateris externi corporis olivaris. Primum autem

1. X comes portionis mollis, cum ea decurrit per canalem communem in oſſe petroſo. Dein exit ex eo, flectitque ſe Y, ingreſſura aquaeductum Falloppii. Per quem dein decurrit Z; & in itinere conjungit ſe cum chorda tympani. Poſt ubi exiit, conjungit ſe α cum ramo V tertii rami quinti paris nervorum cerebri.

1. 3. 4. 5. γ Septimi paris nervorum cerebri, qui auditorii vocantur, portio mollis, oriens à priore parte corporis olivaris, propter externum latus portionis durae.

Quintum nervorum Cerebri jugum ex duobus tantum nervis, ut alii arbitrantur, minime conſtat, ſed duas utrimque propagines inaequales habet, quarum

thyreoïdeam, pharyngem, Cricoarytaenoïdeos poſticos, Arytaenoïdeos, Thyreoarytaenoïdeos.

uwx Nervus cardiacus dexter, duobus oriens principiis, w altero à laryngaeo recurrente dextro, x altero à dextro nervo octavi paris cerebri.

yzα Nervus cardiacus ſiniſter, principiis oriens duobus, z altero à nervo ſiniſtro octavi paris cerebri, α altero à nervo intercoſtali ſiniſtro, ut ex figura apparere videtur.

β Nervus, quo cardiaci conjuncti inter ſe.

γ Cardiacorum ramoſus finis, quo ad cor, parteſque ejus pertinent.

δ. δδ Nervi pneumonici, orientes ab octavo pari nervorum cerebri.

ε. ζ: ε. ζ Octavi paris cerebri nervorum diviſio in duos ramos, rurſus deinde confluentes, ac ſic inſulam quandam efficientes; quarum ſiniſtra minor.

η. η. η Rami, quibus trunci octavi paris cerebri conjunguntur inter ſe, tum ante ſtomachum, tum pone.

θ Trunci ſiniſtri octavi paris cerebri ramus, qui per ſuperiorem partem ventriculi decurrit à ſtomacho ad pylorum, ramoſque ventriculo dat, priori maxime parti ejus.

ι Trunci ſiniſtri nervorum cerebri octavi paris ramoſus finis, ad ſiniſtram & eandem priorem partem ventriculi pertinens, juxta finem ſtomachi.

κ Trunci dextri nervorum cerebri octavi paris ramoſus finis, ad ſiniſtram & eandem poſteriorem partem ventriculi, quae eſt juxta finem ſtomachi, pertinens.

λ Trunci dextri nervorum cerebri octavi paris ramus, qui reſpondet ramo θ ſiniſtri, eodem modo decurrens, ramoſque dans poſteriori maxime parti ventriculi.

Nervus ſexti jugi eorum, qui à Cerebro proficiſcuntur, propagines tum ori ventriculi offert, tum aliis viſceribus diſtribuit. De Dent. Cap. xxv.

μ Dexter truncus pone ventriculum deſcendens; ac deinde ν conjungens ſe cum nervo intercoſtali ſiniſtro.

ξ. ξ Summum nervorum intercoſtalium principium, quo conjuncti cum ſexto pari nervorum cerebri.

ο. π: ο. π Rami duo, in quos ſe findunt trunci nervorum intercoſtalium, poſt rurſus coëuntes in unum, ac ſic fiſſuram efficientes, per quam incedit arteria carotis interna, qua una cum his ramis continetur in canali oſſis petroſi, per quem in cranium penetrat.

ϱ. ϱ Trunci nervorum intercoſtalium.

Nervi, qui juxta Spinam procedunt. Oſſ. exam. ut videtur.

σ. σ Nervorum intercoſtalium ganglia cervicalia ſuperiora.

ττττ. ττττττ Trunci nervorum intercoſtalium, qua ſe ſecundum ſpinam, per collum, thoracem, abdomen, pelvem, demittunt.

υ. υ. &c. Ganglia nervorum intercoſtalium. Quorum tantummodo aliquibus litterae inſcriptae, ne obrueretur figura.

φ. φ. φ. &c. Rami, quibus nervi intercoſtales cum nervis ſpinalibus conjunguntur.

χ. χ: χ. χ Extremorum nervorum intercoſtalium conjunctio cum primo & ſecundo trunco nervorum per os ſacrum à priori parte exeuntium.

ψ. ψ. ψ. ψ. ψ. ψ: ψ. ψ. ψ. ψ. ψ. ψ Nervorum intercoſtalium rami, qui ſimul efficiunt

ω. ωω truncos inſignes, qui ſe ſecundum corpora vertebrarum dorſi demitten-

K. K Crura medullae oblongatae.
L Sinus inter eminentiam annularem, crura medullae oblongatae, & eminentias candicantes.
M Eminentiae candicantes, pone infundibulum ſitae.
N Corpus cinereum, quod in angulo poſteriore continuitatis nervorum opticorum poſitum, inter crura medullae oblongatae. In quo corpore oſtium imum ventriculi quarti cerebri, à quo oſtio procedit infundibulum.
O. O Proceſſus mammillares.
P. P Nervi optici. Q eorum continuitas.
R R. R Iidem, antequam ſe continuent.
S. S Tertium par nervorum cerebri, quod oculos motorium dicunt, juxta priorem partem eminentiae annularis oriens.
T. T Quartum par nervorum cerebri, quod patheticum appellant.
V. V Quintum par nervorum cerebri, oriens è latere eminentiae annularis. W. X. Y: W. X. Y tres rami, in quos ſe findit: W primus, X ſecundus, Y tertius.
Z. Z Sextum par nervorum cerebri, oriens juxta priorem partem corporum olivarium & pyramidalium.
a a. a a Septimi paris nervorum cerebri portiones durae, orientes à priore parte lateris externi corporum olivarium.
b. b Portiones molles ſeptimi paris nervorum cerebri, orientes à latere corporum olivarium, ſtatim pone portiones duras.
c. c Cochleae eſſe videntur, ad quas portiones molles pertineant.
d. d Par octavum nervorum cerebri, aliquot principiis oriens à poſteriore parte lateris externi corporum olivarium.
e. e Nervi ſpinales recurrentes, ſe ad par octavum nervorum cerebri adjungentes.
f. f Octavi paris nervorum cerebri trunci, conjuncti cum truncis ſpinalium recurrentium.
g g. g Spinales recurrentes, poſtquam ab octavo pari nervorum cerebri ſeceſſere.
h Spinalis recurrentis ramus, qui pertinet ad Cleidomaſtoïdeum & Sternomaſtoïdeum.
i Spinalis recurrentis ramus, quo conjunctus cum pari tertio cervicalium. Confer h Tab. XIX. N°. 2.
k Spinalis recurrentis ramoſus finis, quo praecipue ad Cucullarem pertinet.
l l l. l l l Trunci paris octavi nervorum cerebri.
m. m Octavi paris nervorum cerebri rami linguales, qui praecipue ad linguae radicem pertinent; itemque ad vicinam pharyngis partem, &c.
n. n Octavi paris nervorum cerebri rami laryngaei ſuperiores, qui inter os hyoïdes & cartilaginem thyreoïdeam penetrant in interiora laryngis: ubi o ſe conjungit cum laryngaeo recurrente.
p Laryngaeus recurrens, ſive inferior, dexter, gemino principio oriens à dextro nervo octavi paris cerebri.
q Laryngaei recurrentis dextri conjunctio cum nervo intercoſtali dextro.
r Laryngaeus recurrens, ſive inferior, ſiniſter, gemino pariter principio oriens à ſiniſtro nervo octavi paris cerebri; ſed demiſſius quam dexter.
s Nervus, quo cardiacus ſiniſter conjungitur cum laryngaeo recurrente ſiniſtro.
t Laryngaeorum recurrentium finis ramoſus, quo pertinent ad glandulam thy-

23 Ramus nervorum cervicalium quarti, qui accedit ad ſpinalem recurrentem. Vide b Tab. xx. N°. 2.

24. 25: 24. 25 Nervorum diaphragmaticorum principia: 24 à nervorum cervicalium quarto, 25 à quinto.

26. 26 Nervi diaphragmatici. Quorum dexter rectius deſcendit, non impeditus à corde: ſiniſter autem, ut cor oblique in ſiniſtram partem deorſum porrectum, ita etiam oblique deflectit.

27. 27 Nervorum diaphragmaticorum ramoſus finis in diaphragmate.

28. 28 Nervorum cervicalium quatuor inferiorum, & primi dorſalium, implicatio & commiſtio, unde brachiales deinde fiunt.

29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38: 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 39 Nervi dorſales.

40. 41. 42. 43. 44: 40. 41. 42. 43. 44 Nervi lumbales.

45. 46. 47. 48: 45. 46. 47. 48 Nervi oſſis ſacri.

49 Ramus, quo nervus ſecundus oſſis ſacri conjunctus cum tertio.

50. 50: 51. 51 Nervi, 50. 50 ab ultimis lumbalium, 51. 51 à quartis; qui conjuncti inter ſe, accedunt ad ſacri nervos primos, tres in dextro latere, duos in ſiniſtro, ad efformandos nervos iſchiadicos.

52. 52 Nervi iſchiadici.

Vertebris, & ligamentis earum intermediis, oſſique ſacro & coccygi, litteras non inſcripſi, cum & per ſe ſatis cognoſci queant, & notarum nimis jam plenam iconem hanc magis obruere non conveniat.

tentes, per diaphragma penetrant, poſteaque commiſcentur & conjunguntur, Γ. ν uterque cum dextro nervo paris octavi cerebri: Δ ac dexter cum ſiniſtro.

Θ. Θ Nervorum intercoſtalium rami, qui ſe cum ramis truncorum ω. ω conjungunt.

A nervorum intercoſtalium truncis ω. ω, octavo pari nervorum cerebri, eorumque ramis, & conjunctione, proveniunt ſequentes nervi ad renes, renes ſuccenturiatos, hepar, lienem, ventriculum, inteſtina, &c. pertinentes.

A varia complicatione nervorum, quae fit circa principia arteriarum Meſenterii, non pauci nervorum ſurculi vario modo invicem mixti oriuntur, quorum pars in Hepar juxta ingreſſum Venae Portae, atque in ejus veſicam inſeritur, pars Renes & incumbentes eis glandulas adit, & hiſce particulis, non modo exteriori in ſede ſurculos offert, verum etiam quidam ex eis una cum arteriis cavum Renum ſubeunt, & in ipſorum corpus digeruntur. De Renib. Cap. XXI.

ΛΛΛΛ Rami ad hepar; unde multi etiam ad duodenum. Apparet ramorum conjunctio.

ΞΞ Nervus gaſtro-epiploïcus dexter, qui ſecundum ventriculi fundum, qua omentum ipſi adhaeret, à dextra parte incedit. Ramos producit Π. Π. Π ad ventriculum pertinentes, Σ. Σ. Σ. Σ. Σ ad omentum.

U U U Nervus ad renem dextrum, & ad ſuccenturiatum; ut puto.

ΦΦ Rami ad lienem, puto.

Ψ Nervus gaſtro-epiploïcus ſiniſter, qui ſecundum ventriculi fundum, ubi omentum ipſi affixum, à ſiniſtra parte incedit, ramosque dat Ω. Ω ventriculo, 1. 1. &c. omento.

2. 2. 2. 2 Rami, puto, ad renem ſiniſtrum, & renem ſuccenturiatum.

3. 3. 3: 3. 3. 3 Rami, qui comites vaſorum ſpermaticorum, ad teſtes pertinent.

4. 4. 4 &c. Rami ad meſenterium & inteſtina, ut puto.

5. 5. 5. &c. Rami, qui paſſim ſe inter ſe conjungentes, ſecundum corpora vertebrarum lumborum & oſſis ſacri, ad imam pelvem ſe demittunt; ubi ramis, quos emittunt, ſe conjungunt, 6 cum tertio pari eorum, qui ex oſſis ſacri foraminibus prioribus exeunt; & 7 cum quarto.

8. 8. 8. &c. Rami, quos rami 5. 5 accipiunt à truncis nervorum intercoſtalium.

9. 9. 9. &c. An rami ad meſocolon, colique partem ſiniſtram?

10. 10: 10 Nonum par nervorum cerebri, quod linguale dicunt, aliquot principiis oriens à latere corporum pyramidalium.

11 Trunci noni paris nervorum cerebri ramoſus finis, quo pertinet ad Biventrem maxillae, Hyogloſſum, Geniohyoïdeum, Geniogloſſum, linguam, &c.

12. 12 Nervi noni paris cerebri ramus inſignis, qui ſe per collum demittit, ſuisque ramis pertinet ad Sternothyreoïdeum, Coracohyoïdeum, Sternohyoïdeum, &c.

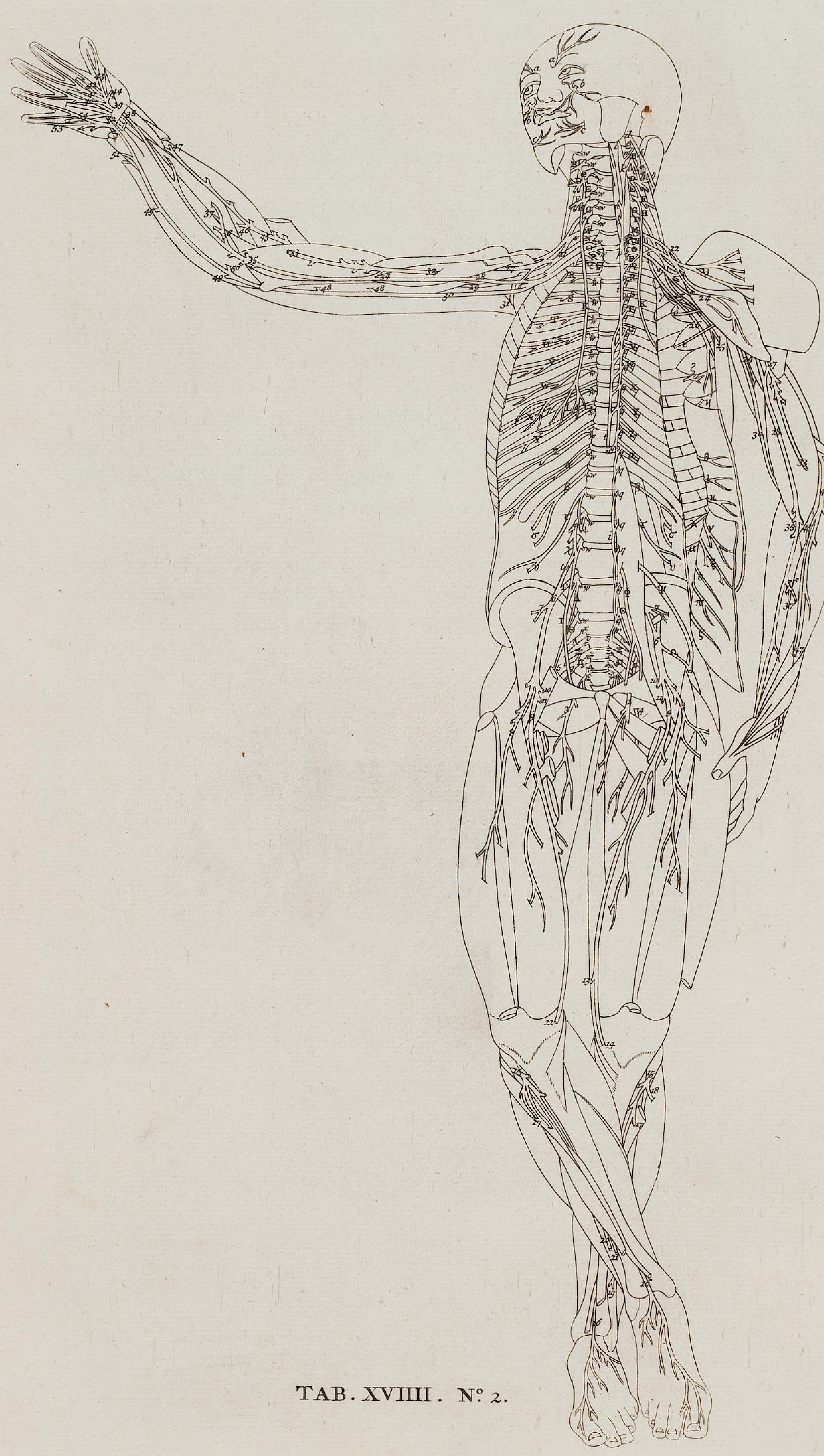
13 Ramus, quo nervorum cervicalium ſecundus conjunctus cum ramo illo 12 nervi noni paris cerebri.

14. 14. &c. Nervi cervicales. 14. 14 ſecundi: 15. 15 tertii: 16. 16 quarti: 17. 17 quinti: 18. 18 ſexti: 19. 19 ſeptimi: 20. 20 octavi.

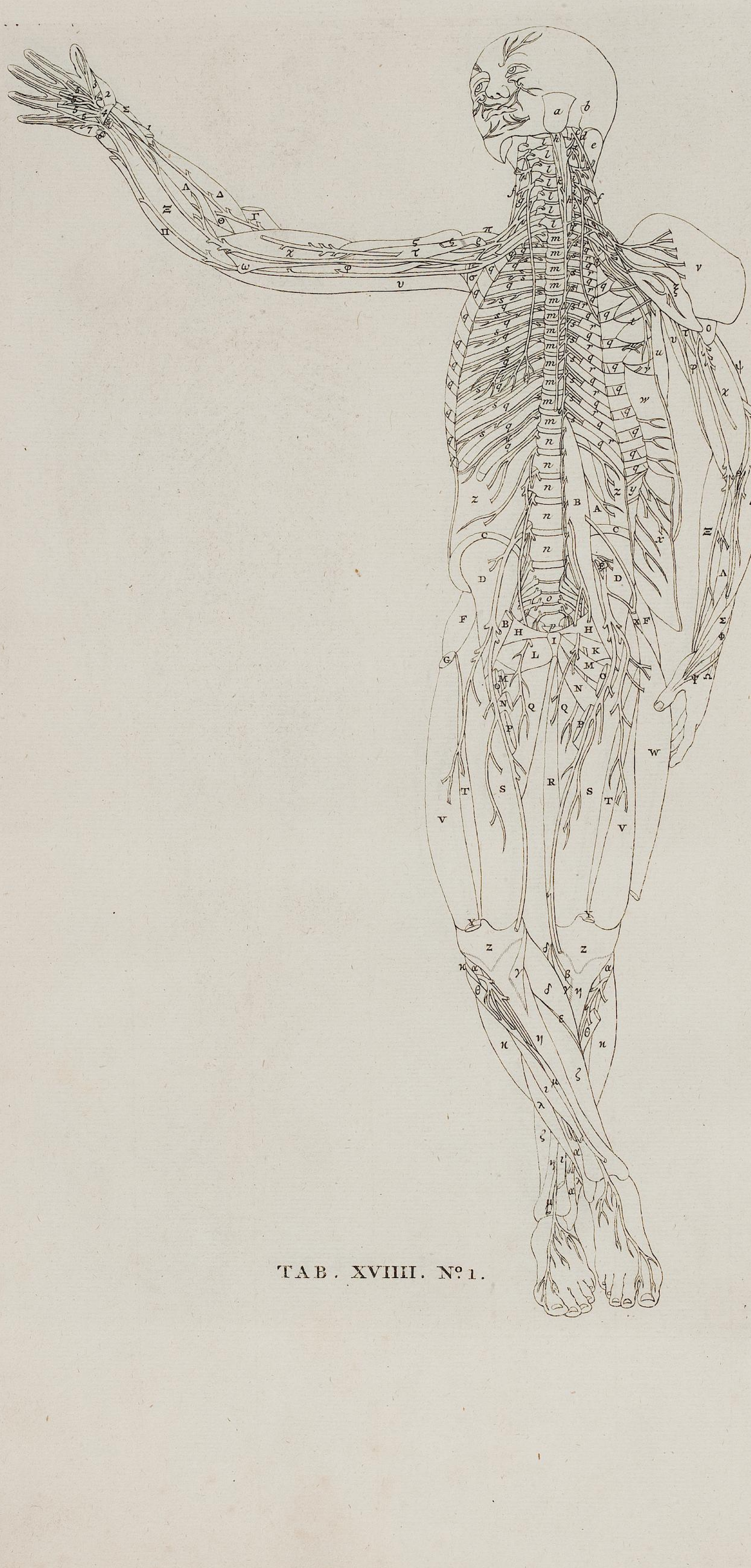
21 Ramus, quo ſe nervorum cervicalium ſecundus cum tertio conjungit.

22. 22 Rami, quibus nervorum cervicalium tertii cum quartis ſe conjungunt.

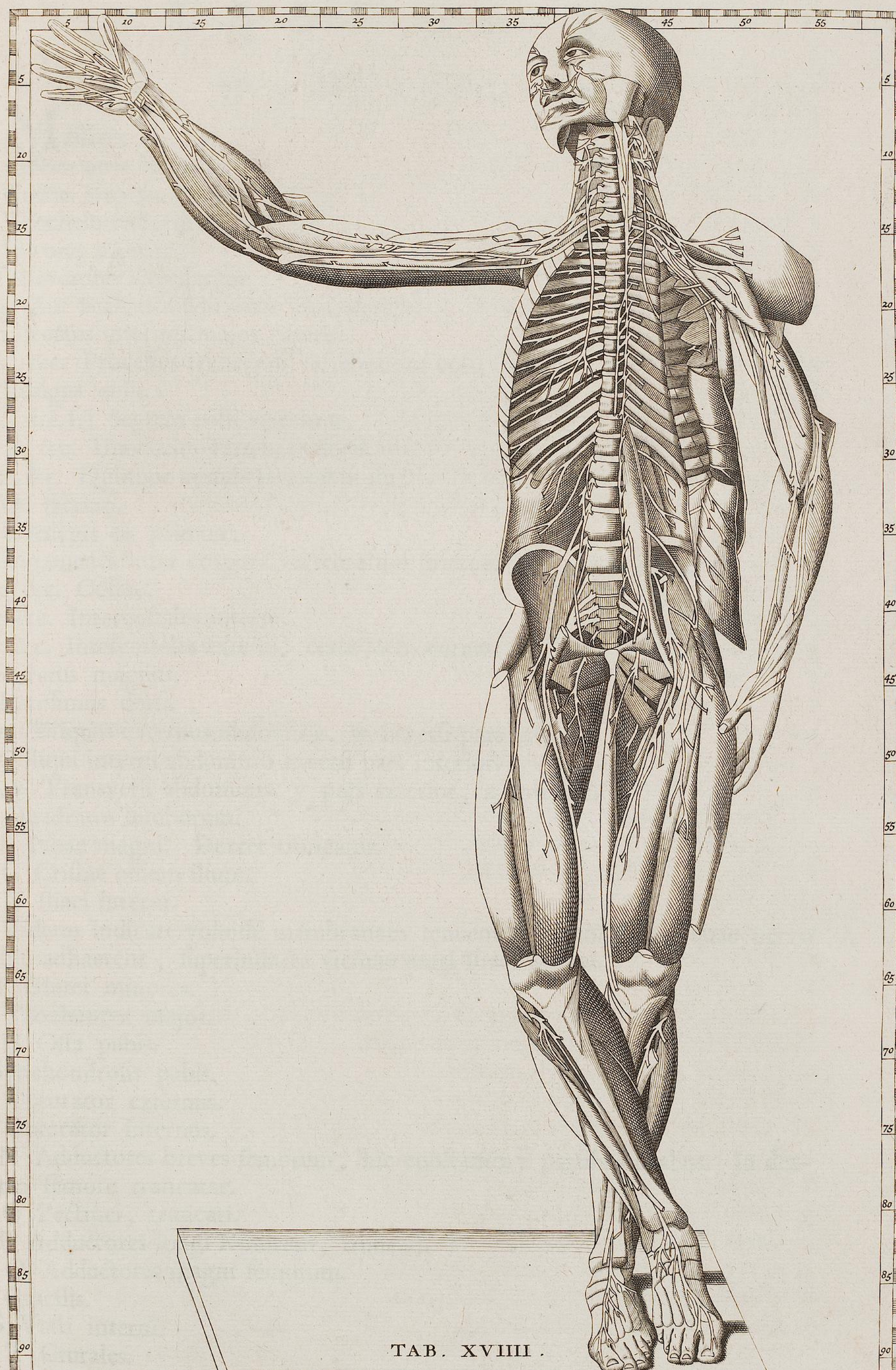
23 Ramus

TAB. XVIIII. N°. 2.

TAB. XVIIII. N°1.

TAB. XVIIII.

TABULA XIX.

N°. 1. MUSCULI, &c.

a Maſſeter.
b Oſſeus auris introitus.
c Rectus lateralis capitis.
d Trachelomaſtoïdeus.
e Splenius capitis.
f. f Levatores ſcapularum.
g. g Aut Scaleni medii, aut locus eorum.
h h Rectus internus major capitis.
i. i. i. &c. Proceſſus transverſi vertebrarum colli ſeptem.
k Longus colli.
l. l. l. l. l. l. l Septem colli vertebrae.
m. m. &c. Duodecim vertebrae dorſi.
n. n. &c. Quinque vertebrae lumborum.
o Os ſacrum.
p Coccygis os primum.
Ligamenta inter corpora vertebrarum intercedentia per ſe apparent.
q. q. &c. Coſtae.
r. r. &c. Intercoſtales interni.
s. s. &c. Intercoſtales externi: certe locus eorum.
t Serratus magnus.
u Latiſſimus dorſi.
v w Obliquus externus abdominis. w inverſi pars interior.
x Obliqui interni abdominis inverſi pars interior.
y z. z Transverſi abdominis. y pars exterior, z interior.
A Quadratus lumborum.
B. B Pſoae magni. Dexter truncatus.
C. C Criſtae oſſium ilium.
D. D Iliaci interni.
E Videtur indicare voluiſſe membranam tenuem & tendinoſam, quae nervo hic adhaerens, ſuperinducta vicinae parti Iliaci interni.
F. F Glutei minores.
G Trochanter major.
H. H Oſſa pubis.
I Synchondroſis pubis.
K Obturator externus.
L Obturator internus.
M N Adductores breves femorum, hic conſtantes è partibus duabus. In dextro femore truncatae.
O. O Pectinei, truncati.
P. P Adductores longi femorum, truncati.
Q. Q Adductores magni femorum.
R Gracilis.
S. S Vaſti interni.
T. T Crurales.

V.V Vaſti externi.
W X Rectus cruris. W in exteriora inverſi pars interior.
Y.Y Rectorum crurum extremi tendines truncati & deorſum inflexi.
Z.Z Extrema communia Vaſtorum & Rectorum.
α α.α α Fibulae.
β Gracilis tendo.
γ.γ Semitendinoſorum tendines.
δ.δ Gemelli crurum.
ε Plantaris.
ζ.ζ Solei.
η η.η Tibiae.
θ ι.θ ι Extenſores longi digitorum pedum. θ.θ in exteriora inverſorum partes interiores.
κ.κ Peronei longi.
λ.λ Peronei breves.
μ.μ Extenſores longi pollicum pedum.
Extremis pedibus oſſa tarſi & metatarſi ruditer inſcripta.
ν Pectoralis, à pectore ſeparati & inverſi, pars interior.
ξ Serrati antici, à pectore ſeparati & inverſi, pars interior.
ο Deltoïdes.
π Supraſpinatus.
ϱ Proceſſus coracoïdeus.
σ Subſcapularis.
ς Bicipitis brachii caput brevius, truncatum.
ϛ Os humeri.
τ.τ Coracobrachiales.
υ φ.υ φ Tricipites brachiorum. υ.υ partes, quae Longi dicuntur: φ.φ partes, quae Brachiales externi.
χ.χ Brachiales interni.
ψ Tricipitis brachii pars, quae Brevis dicitur.
ω Condylus major oſſis humeri.
Γ.Γ Supinatores longi, truncati.
Δ.Δ Radiales externi.
Θ.Θ Supinatores breves.
Λ.Λ Flexores longi pollicum manuum.
Ξ.Ξ Profundi.
Π Ulnaris interni, non longe ab extremo truncati, & inverſi, pars interior.
Σ.Σ Abductores longi pollicum manuum.
Φ Extenſor minor pollicis manus.
Ψ Extenſor major pollicis manus.
Ω Tendines Radialium externorum.
1 Supinatoris longi truncati extremum.
2 Opponens pollicis manus.
3 Flexor brevis pollicis manus.
4 Carpi ligamentum armillare interius.
5.5.5.5.5 Sublimis tendines, truncati.
6 Ulnaris interni extremum truncatum.
7 Abductor digiti minimi manus.

N. 2. NER-

N°. 2. NERVI.

Nervos interiores exhibet, ut ſecundum muſculos, oſſa, &c. deducti ſunt.

a Primi rami quinti paris nervorum cerebri, qui ophthalmicus dicitur, ramus ex cavo oſſeo oculi exeuns, ſeſeque ad frontem flectens. Eſt B Fig. 5. 3. 1. Tab. XVIII.

b Secundi rami quinti paris nervorum cerebri ramus orbitalis, ex foramine infraorbitali exeuns, & per profunda faciei partis illius, quae infra oculum eſt, ramos diſtribuens. Eſt H Fig. 1. Tab. XVIII.

c Rami maxillaris tertii rami quinti paris nervorum cerebri ramus, è canali maxillae inferioris à latere menti exeuns, & ramos per mentum labiumque inferius diſtribuens.

Poſtquam à Molaribus ad minores Dentes deſcenſum eſt, nervus cum arteria, quae illum comitatur, bipartito ſcinditur, cujus pars una per foramen eo loco ſculptum, ad labium inferius emergit; --- quod quidem etiam in Homine ab his, qui ſectionem docte & accurate tractant, cerni non difficulter poteſt. De Dentib. Cap. XXI.

d Truncus octavi paris nervorum cerebri cum nervo ſpinali recurrente conjunctus, ut f Fig. 2. Tab. XVIII.

e Octavi paris nervorum cerebri truncus reſciſſus.

f Nervus ſpinalis recurrens. g ramus ejus ad Cleidomaſtoïdeum & Sternomaſtoïdeum pertinens. Eſt h Fig. 2. Tab. XVIII.

h Nervi ſpinalis recurrentis conjunctio cum tertio nervorum cervicalium. Eſt i Fig. 2. Tab. XVIII. Poſt ſpinalis recurrens retrorſum procedit; vide a Tab. XX. N°. 2.

i i i Nervus intercoſtalis ſiniſter.

k Nervi intercoſtalis ganglium cervicale ſuperius.

l Ramus nervorum cervicalium ſecundi, ad ganglium k accedens.

m Ramus nervorum cervicalium primi, ad idem ganglium k.

n. o Rami à nervis cervicalibus ad nervum intercoſtalem accedentes.

p Nervi intercoſtalis ganglium in principio thoracis. Sequentibus, cum per ſe appareant, notas non adſcripſi.

q. q. &c. Rami, quibus nervus intercoſtalis conjunctus cum nervis ſpinalibus; nempe cervicalium ſeptimo & octavo, coſtalibus & lumbalibus omnibus. Quorum illi, quibus conjunctus cum coſtalium infimo & lumbalium proximis quatuor, per Pſoam magnum penetrant.

r. s Extremus nervus intercoſtalis, pertinens ad oſſis ſacri nervum primum r, & ſecundum s.

t Nervus inſignis, juxta dorſi vertebras oriens à nervo intercoſtali; hic quidem principiis ſex, juxta ramos, quibus intercoſtalis conjunctus cum dorſalium quarto, quinto, ſexto, ſeptimo, octavo, nono. Eſt ω ω Fig. 2. Tab. XVIII. Qui nervus, hic truncatus, per diaphragma penetrat in abdomen, ubi ſe cum octavo pari nervorum cerebri, & cum aliis nervi intercoſtalis ramis conjungit, &c. vide Tab. XVIII. Fig. 2.

u Nervi intercoſtalis ramus Θ Fig. 2. Tab. XVIII.

w. w. &c. Rami, quibus nervus intercoſtalis dexter conjunctus cum ſpinalibus. Vide φ. φ. &c. Fig. 2. Tab. XVIII.

x. y Intercoſtalis dextri rami, qui r. s ſiniſtri.

z. z Rami, qui δ Fig. 2. Tab. XVIII.

A.A Rami, qui 7 Fig. 2. Tab. XVIII.
B.B Nervorum cervicalium ſecundi.
C.C Rami, quibus nervorum cervicalium ſecundi cum tertiis conjuncti.
D.D Nervorum cervicalium tertii.
E.E Rami, quibus nervorum cervicalium tertii cum quartis conjuncti.
F.F Nervorum cervicalium quarti.
G.G Nervorum cervicalium quinti.
HIK.HIKL Nervi diaphragmatici, duobus principiis orientes, altero H à nervorum cervicalium quarto, altero I à quinto. K.K trunci eorum, quorum ſiniſter, ob mucronem cordis in ſiniſtram vergentem, ſiniſtrorſum deflectit. L dextri ramoſus finis in diaphragmate. Vide 24. 25. 26. 27: 24. 25. 26. 27 Fig. 2. Tab. XVIII.
M.M Nervorum cervicalium ſexti.
N.N Nervorum cervicalium ſeptimi.
O.O Nervorum cervicalium octavi.
P.P Nervorum dorſalium primorum rami ad cervicalium octavos accedentes. Confer 29. 29 Fig. 2. Tab. XVIII.
Q.R. &c. Nervorum dorſalium rami coſtales, qui ſecundum coſtas incedunt. Q.Q primi, R.R ſecundi, S.S tertii, T.T quarti, U.U quinti, V.V ſexti, W.W ſeptimi, X.X octavi, Y.Y noni, Z.Z decimi, α.α undecimi, β.β duodecimi. Undecim primi in ſiniſtro latere ſubeunt muſculos Intercoſtales internos, quibus in dextro remotis, apparet decurſus illorum ramorum inter muſculos Intercoſtales internos externoſque. Ramos producunt, quorum alii ad Intercoſtales muſculos pertinent, alii ad exteriora penetrant. Duodecimi autem primum poſt Pſoas magnos, dein ſecundum internam partem Quadratorum lumborum & Transverſorum abdominis decurrunt: quod in latere ſiniſtro exhibitum.
γ An nervi coſtalis primi?
δ Nervi coſtalis ſecundi ramus, qui per muſculum Intercoſtalem externum penetrat ſtatim ſub primo initio capitis Serrati magni, quod à coſta ſecunda procedit: ac deinde ſe ſecundum idem illud caput retrorſum flectit, poſteaque per exteriora Latiſſimi dorſi ſub cute excurrit.
ε Similis ramus nervi coſtalis tertii, ſimili modo penetrans, procedensque.
ζ Similis ramus nervi coſtalis quarti, qui ſub cute partim ſe retrorſum flectit, partim in priora deorſum.
η Similis ramus nervi coſtalis quinti, qui penetrat primum per muſculum Intercoſtalem externum, dein per caput Obliqui externi, quod à coſta quinta; decurritque ſub cute.
θ.ι.κ Nervorum coſtalium ſeptimi θ, octavi ι, noni κ, rami ad internam partem Obliqui externi abdominis.
λ Nervi coſtalis decimi ramus, qui poſtquam per muſculum Intercoſtalem externum & per Transverſum penetravit, inter Transverſum & Obliquum internum procedit in priora ad Rectum, atque ex eo etiam per aponeuroſes Obliquorum exit ad loca ſub cute.
μ Nervi coſtalis undecimi ramus, qui decurrit ut decimi λ.
ν Nervi coſtalis decimi ramus ad interiora Obliqui interni.
ξ Nervi coſtalis undecimi ramus ad interiora Obliqui interni.
ο.π Nervi coſtalis, ut videtur, duodecimi rami, qui decurrunt inter Transverſum & Obliquum internum.

ϱ Ner-

ϱ Nervorum lumbalium, ut videtur, primi ramus, qui decurrit inter Tranſverſum & Obliquum internum.

σ. σ Nervorum coſtalium duodecimorum rami, qui per Transverſos abdominis penetrantes fiunt δε. δε Tab. xx. N°. 2: & in priora procedentes, rami ο. π eſſe videntur.

τ. τ Nervorum lumbalium primi.

υ Nervorum lumbalium primi ramus, qui per Transverſum abdominis penetrans, fit ζ Tab. xx. N°. 2. & in priora procedens, videtur ramus ϱ eſſe.

φ Nervorum lumbalium ſecundus. Ejus duo reciſi rami, ſunt radices nervi Ψ.

χ Conjungit ſe nervorum lumbalium ſecundus cum lumbalium tertio, & cum radice ſuperiore nervi 1.

ψ Nervus, cui Φ adſcripta in latere ſiniſtro, gemina hic radice oriens, altera à nervorum lumbalium primo, altera à ſecundo.

ω Nervorum lumbalium tertius.

Γ Nervorum lumbalium quartus.

Δ Ramus, qui à nervorum lumbalium quarto accedit ad nervum iſchiadicum.

Θ. Θ Nervorum lumbalium quinti.

Λ. Λ Primi nervorum oſſis ſacri.

Ξ. Ξ Secundi nervorum oſſis ſacri. Dexter cum tertio conjunctus ramo intermedio.

Π. Π Tertii nervorum oſſis ſacri.

Σ. Σ Quarti nervorum oſſis ſacri.

Φ Nervus, cujus ortus indicatus in dextro latere ψ, ex Pſoa magno emergens, cum eoque deſcendens ad inguen, ante tamen fiſſus in duos, qui fiunt ſubcutanei H. I Tab. xxi. N°. 2. in femore ſiniſtro.

Ψ Nervus, qui gemina radice oritur à nervorum lumbalium ſecundo φ, ubi radices illae reciſae. Hic nervus eſt nervus Ω Tab. xxi. N°. 2.

Ω Nervi cruralis ramus, qui ſe cum nervo Ψ conjungit in unum. Eſt G Tab. xxi. N°. 2.

1. 1 Inſignis ab utroque latere nervus, qui duabus radicibus, altera à lumbalium ſecundo & tertio, altera à quarto ortus, deſcendit primum ſub Pſoa magno, dein per latus pelvis ad ſuperiorem partem magni foraminis oſſis coxae; ubi in duos ramos abit, 2 priorem, 3 poſteriorem. Quorum

2 prior per ſinum, qui in ſuperiore parte foraminis magni oſſis coxae eſt, ſupra Obturatores exit: deſcendit porro ſub Pectineo & Adductore longo femoris, ſecundum Obturatorem externum primo, deinde Adductorem brevem femoris, dein Adductorem magnum; ramosque dat Adductori longo & brevi, & ad poſtremum Gracili.

3: 3. 4 poſterior per eundem ſinum tranſit; ac mox deſcendit inter Obturatores, dat ramum externo; exit deinde per externum illum 4, deſcenditque inter Pectineum, Adductorem brevem & longum à parte priore, Obturatorem externum & Adductorem magnum à poſteriore, ramoſus in Adductorem magnum deſinens.

5 Nervus iſchiadicus.

6. 6 Nervi crurales. Quorum dexter hic fit è conjunctione nervorum lumbalium tertii & quarti, portioneque ſecundi. In ſiniſtro inſula, per quam inveni tranſeuntem portionem Pſoae magni.

7. 7 Nervorum cruralium rami ad Iliacos internos.

8. 8 Nervorum cruralium rami exteriores, qui per femora ſe demittentes, ramos dant, Iliacis internis, Rectis crurum, Vaſtis internis, Cruralibus,

T 2 Vaſtis

Vaſtis externis.

9.9 Nervorum cruralium rami interiores, per femora deſcendentes, ramosque dantes Vaſtis internis.

10.10 Radices nervorum M.M Tab. XXI. N°. 2.

11.11 Radices nervorum N.N Tab. XXI. N°. 2.

12 Hic truncatus ramus interior nervi cruralis dextri, ubi ramus ille inter Sartorium Gracilemque emerſurus, abiret in nervum S dextrum Tab. XXI. N°. 2.

13 Radix rami, qui poſtquam Sartorium perforavit, fit R Tab. XXI. N°. 2.

14 Truncatus ramus interior nervi cruralis ſiniſtri, ubi ramus ille inter Sartorium & Gracilem penetraturus, abiret in nervum S ſiniſtrum Tab. XXI. N°. 2.

15.15 Nervorum iſchiadicorum rami 9.9 Tab. XX. N°. 2. qui inter fibulas & Peroneos longos in priora emergunt, ac deinde deſcendunt, primum ſub Extenſoribus digitorum pedum longis, dein inter Extenſores longos pollicum & Tibiales anticos, poſt ſub Extenſoribus longis pollicum exeunt, 16.16 ac decurrunt per pedes extremos. Ramos producunt, 17.17.18. 19.20.21. quorum 17.17 ad Extenſores longos digitorum pedum pertinent: 18 ad Peroneum longum: 19 ſubcutaneus, in duos ſe dividens, qui reſpondent ramis 20 & 21: 20.21 ſunt varietas rami 19 ſe in duos illos 20.21 citius dividentis; qui fiunt ſubcutanei 3 & 4 Tab. XXI. N°. 2.

22.22 Nervorum cervicalium quinti, ſexti, ſeptimi, octavi, vario modo conjuncti, accedentibus etiam ramis à coſtalium primis. Ad axillas inprimis procedunt, & in nervos brachiales abeunt.

23 Ramus, qui à nervis ad axillam procedentibus pertinet ad interiora Pectoralis.

24 Ramus, qui à nervis ad axillam procedentibus ortus, ad interiora Serrati antici pertinens eſt.

25.25 Ramus, qui à nervis ad axillam procedentibus abſcedens, pertinet ad Latiſſimum dorſi. Ejus progreſſus ſub Latiſſimo dorſi, eſt 41 Tab. XX. N°. 2.

26 Nervorum cervicalium ſexti ramus, qui ſecundum Serratum magnum, & dein ſub Latiſſimo dorſi deſcendit, pertinens ad Serratum magnum. Ejus progreſſus ſub Latiſſimo dorſi eſt 42 Tab. XX. N°. 2.

27.28.29.30: 27.28.29.30 Quatuor magni nervi brachiales, in quos ab utroque latere nervi per axillas decurrentes, praecipue abeunt: 27.27 primi, qui muſculos Coracobrachiales quaſi perforant. 28.28 ſecundi, qui per humerorum longitudinem ad flexum cubitorum, indeque per cubitos ad volas procedunt. 29.29 tertii, qui pone oſſa humerorum procedunt; & ſunt 43.43 Tab. XX. N°. 2. 30.30 quarti, qui per humerorum longitudinem procedunt ad partem poſteriorem condylorum majorum, indeque per cubitos ad volas.

31 Nervorum brachialium tertii 29 ramus, qui in poſteriora procedens fit 37 Tab. XX. N°. 2.

32 Hic primus nervorum brachialium 27, poſtquam primum proceſſit ſub Coracobrachiali, penetrat per eum, & exit, poſteaque decurrit ſub Bicipitis capite breviore, ramos dans Bicipiti & Brachiali interno: dein inter Bicipitem & Brachialem internum à priori parte emergens, fit ſubcutaneus 25 Tab. XXI. N°. 2. hîc autem ubi emergeret, reſciſſus 33.

34 Primi

34 Primi brachialium ramus, quem cum ſecundo conjungit. Sic & in brachio ſiniſtro.

35. 35 Hic ſecundi brachialium 28. 28 ramos dant Pronatoribus teretibus, Radialibus internis, Sublimibus, Palmaribus longis.

36. 36 Brachialium ſecundorum rami inſignes, qui ramos dant Profundis, & Flexoribus longis pollicum: ac poſtea 37. 37 ſe muſculis illis interſerunt, decurruntque ad Pronatores quadratos.

38 Hic ſecundus brachialium ſubit ligamentum carpi interius: poſtea 39 ad volam pervenit, in qua abit in ramos quinque, 40. 41. 42. 43. 44. Quorum

40 primus dat ramum Lumbricali tertio: poſt ſe in duos findit, alteroque eorum decurrit ſecundum latus digiti annularis, quo ſpectat medium; altero ſecundum latus medii, quo is annularem reſpicit.

41 ſecundus dat ramum Lumbricali ſecundo: ac deinde ſe in duos quoque findit, altero eorum decurrens ſecundum latus digiti medii, quo ſpectat is indicem; altero ſecundum indicis, quo is ſpectat medium.

42 tertius ramum dat Lumbricali primo; poſteaque decurrit ſecundum latus indicis, quo is pollicem reſpicit.

43 quartus ad pollicem procedit, fisſusque in duos, iis ſecundum utrumque latus ejus incedit.

44 quintus dat ramum Abductori brevi pollicis, hic truncatum. Ac deinde ſe interſerit Opponenti pollicis & Flexori brevi, pertinetque ad Opponentem.

45. 45 Continuationes nervorum 51 Tab. xx. N°. 2. Brachialium tertii 29. 29, poſtquam ex cavis axillarum ſecundum oſſa humerorum retrorſum proceſſerunt, ac deinde inter Brachiales externos ab una, & Longos Brevesque ab altera parte; poſteaque inter Brachiales internos & Supinatores longos, hic 45. 45 inter Brachiales internos & Supinatores longos emergunt, ac deinde per internam partem cubitorum procedunt; datisque Supinatoribus longis & Radialibus externis ramis, per Supinatores breves penetrant 46. 46 fiuntque nervi 52. 52 Tab. xx. N°. 2.

47. 47 Hic truncati nervi fiunt 27 Tab. xxi. N°. 2. & 10 Tab. xxiii. N°. 2.

48. 48 Brachialium quarti 30 rami ad Brachialem externum. 49. 49 ad Ulnarem internum. 50 ad Profundum.

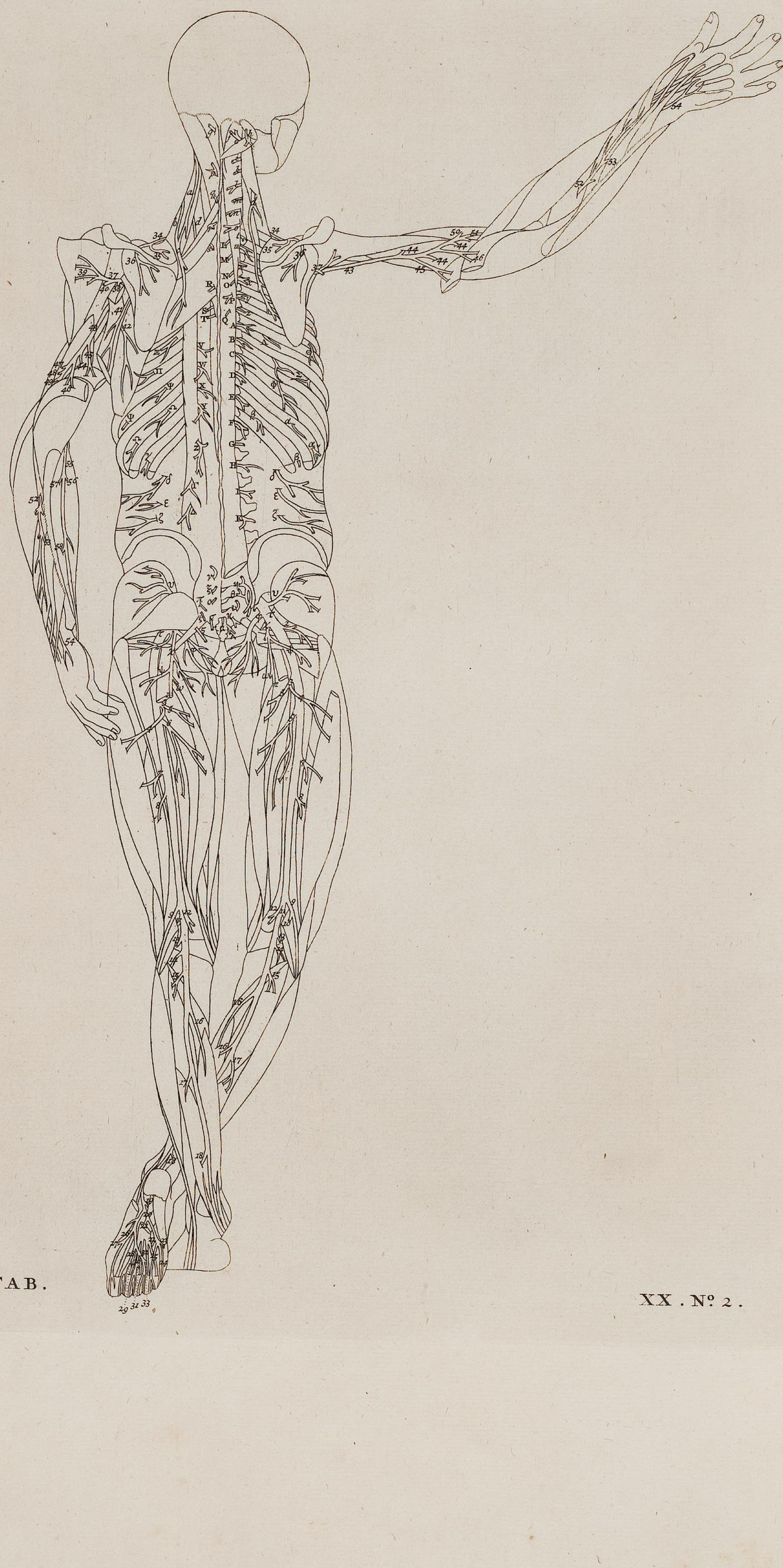
51 Ejuſdem ramus, qui ſub Ulnari interno ad dorſum cubiti extremi penetrat, fitque nervus ſubcutaneus 38 Tab. xxi. N°. 2. & 15 Tab. xxiii. N°. 2.

Poſt hunc ramum quartus brachialium ante ligamentum carpi interius incedit ad volam; in qua abit in ramos 52. 53. 54. Ex quibus

52 primus inſignis, per volam ſub Profundi tendinibus & ſub Lumbricalibus incedens, ramis ſuis pertinet praecipue ad hos; Abductorem minimi, Adductorem oſſis metacarpi quarti, Interoſſeos, Adductorem pollicis, Flexorem brevem pollicis, Abductorem indicis.

53 ſecundus, poſtquam dedit ſubcutaneum, hic truncatum; aliumque, Abductori digiti minimi; ſecundum latus poſterius digiti minimi decurrit.

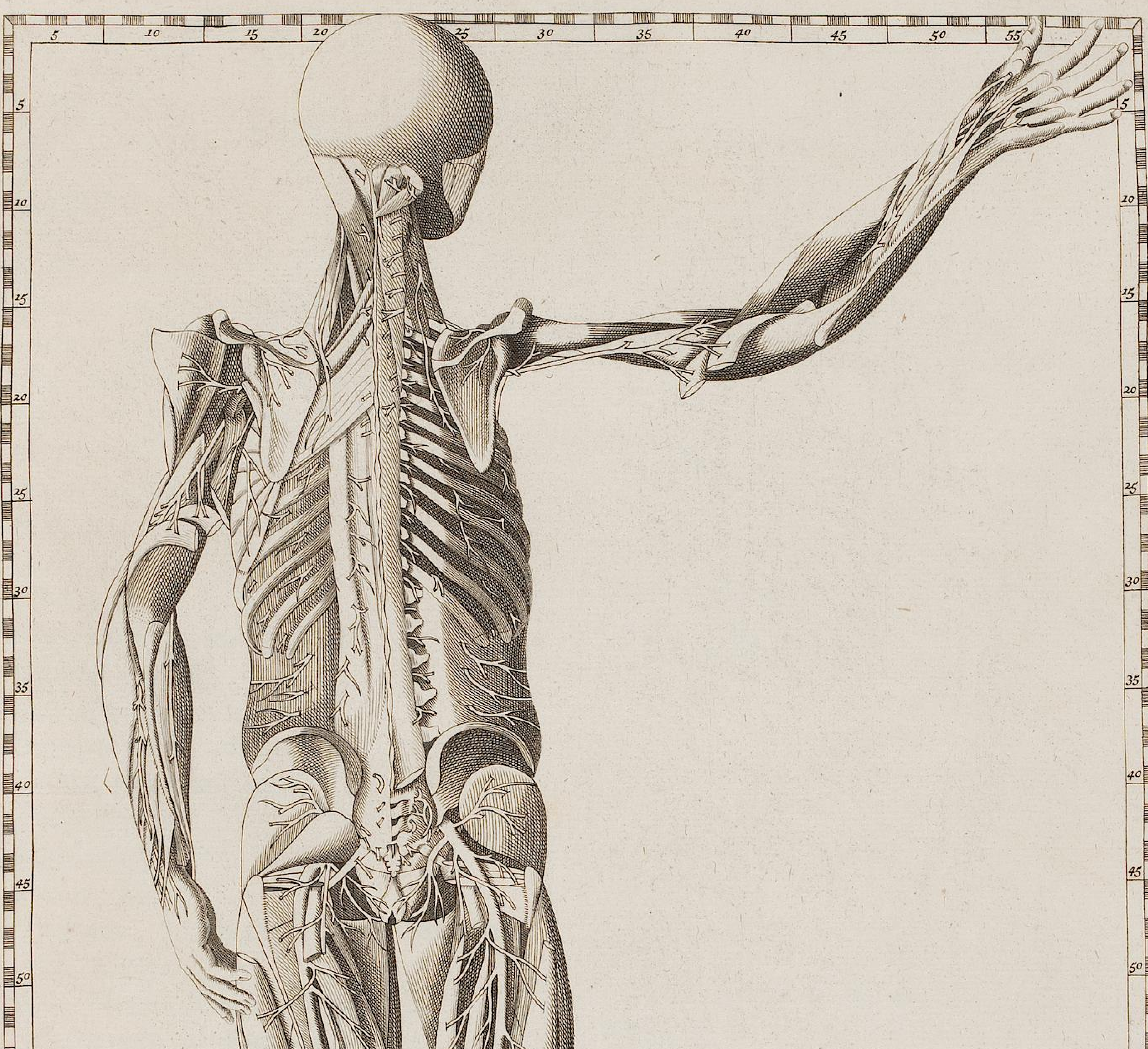
54 tertius, circa radices digiti annularis & auricularis bipartitus, altero ramo decurrit ſecundum latus digiti auricularis, quo is annularem reſpicit: altero ſecundum annularis, quo auricularem.

TAB. XX. Nº. 2.

TAB. XX. N°. 1.

TAB. XX.

TABULA XX.

N°. 1. MUSCULI, &c.

a Zygoma.
b Maſſeter.
c Maxilla inferior.
d Obliquus ſuperior capitis.
e Obliquus inferior capitis.
f Rectus poſticus major capitis.
g Rectus poſticus minor capitis.
h Complexus.
i Splenius capitis.
k Levator ſcapulae.
l Splenius colli.
m Spinalis colli.
n Scalenus poſticus.
o Scalenus medius.
p Serratus poſticus ſuperior.
q Rhomboïdeus minor.
r Rhomboïdeus major.
s Sacrolumbalis.
t Longiſſimus dorſi.
u Spinalis dorſi.
v Multifidus, juxta os ſacrum truncatus.
w. w. &c. Coſtae.
x. x. &c. Intercoſtales externi.
y. y Transverſi abdominis.
z. z. &c. Proceſſus transverſi vertebrarum dorſi & lumborum.
α. α Spinae vertebrarum.
β Os ſacrum.
γ Coccyx.
δ. δ Oſſa ilium.
ε. ε Glutei minores.
ζ Pyriformis.
η. η Geminorum ſuperiores.
θ. θθ Obturatores interni.
ι. ι Geminorum inferiores.
κ. κ Trochanteres majores.
λ. λ Quadrati femorum.
μ. μ Principia capitum longiorum Bicipitum crurum, truncata.
ν Ligamentum, quod ab oſſe ſacro ad tuber iſchii pertinet.
ξ Ligamentum, quod ab oſſe ſacro ad iſchii proceſſum acutum pertinet.
ο. ο Levatores ani.
π Sphincter ani externus.
ρ. ρ Adductores magni femorum.
σσς. σσς Semitendinoſi. ς pars interior ipſius, hac parte alterum femur verſus inverſi.

ς Gracilis.
τ. τ υ Semimembranoſi: τ. τ hac parte inverſi, & ex interiore parte expreſſi,
φ. φ Vaſti interni.
χ. χ Bicipitum crurum capita breviora. ψ. ψ longiora, à ſuperiore parte truncata, & in exteriora inverſa, atque ex interiore parte exhibita. ω. ω eorundem Bicipitum extrema.
A. A Vaſti externi.
B. B Oſſa femorum.
CC. CC Tibiarum oſſa.
D. D Truncata principia capitum exteriorum Gemellorum crurum.
E. E Poplitei.
FF. FF Tibiales poſtici.
G. GG Flexores longi digitorum pedum.
H. HHH Flexores longi pollicum pedum.
I. I Peronei longi.
KK Peroneus brevis.
L. L Malleoli interni.
M. M Malleoli externi.
N Calcanei tuber, quo nitimur.
O Caput ad Flexorem longum digitorum pedis in planta accedens.
P Abductor digiti minimi pedis.
Q Videtur eſſe Peronei longi tendo aut vaginae ſuae incluſus, aut ruditer exhibitus.
R Flexor brevis digitorum pedis, truncatus.
S Abductor pollicis pedis, truncatus.
T. T Scapulae.
V. V Subſcapulares.
WW. WW Oſſa humerorum.
XXY Deltoïdes. Y in exteriora verſi pars interior.
Z Teretis majoris extremum, truncatum.
Γ Latiſſimus dorſi, truncatus.
Δ Serratus magnus.
Θ. Θ Coracobrachiales.
Λ. Λ Tricipitum brachiorum partes, quae Brachiales externi dicuntur.
Ξ. Ξ Brachiales interni.
Π. Π Tricipitum brachiorum partes, quae Longi dicuntur, truncatae & inflexae.
Σ. Σ Tricipitum brachiorum partes, quae Breves dicuntur, truncatae & inflexae.
Φ. Φ Extrema Tricipitum brachiorum.
Ψ. Ψ Supinatores longi.
Ω. Ω Radiales externi.
1 Condylus minor humeri.
2. 2 Supinatores breves.
3. 3 Ulnae.
4. 4 Profundi.
5. 5 Extenſores majores pollicum manuum.
6. 6 Indicatores. Dextri tendo truncatus.
7. 8: 7. 8 Abductores longi pollicum manuum. 7. 7 partes eorum ſuperiores, 8. 8 inferiores.

9. 9 Ex-

9. 9 Extenſores minores pollicum manuum. Tendo communis, quem dexter hic cum Extenſoris majoris tendine efficit, truncatus.

10. 10: 10. 10 Radialium externorum tendines.

N°. 2. NERVI.

Haec figura ſimilis proxime ſuperiori, eodem modo nervos interiores exhibet.

a Nervus ſpinalis recurrens: continuatio nervi f Tab. XIX. N°. 2.

b Ramus nervorum cervicalium quarti, F ſin. Tab. XIX. N°. 2. qui ramus ſe ad ſpinalem recurrentem adjungit. E qua conjunctione natus c nervus ad Cucullarem pertinet.

d. d Nervorum cervicalium quintorum rami, qui perforant Scalenos medios, poſteaque ſe per dorſum demittunt, ramiſque ſuis ad Rhomboïdeos majores pertinent.

e Ramus poſterior nervorum cervicalium ſecundorum dextri; qui hic emergit inter Obliquum inferiorem capitis & Rectum poſticum majorem; dat Recto ramum, dein ad Complexum accedit, eum perforaturus, ubi hic reſciſſus f.

g Idem ramus ſiniſtri lateris, qua per Complexum exit: reſciſſus ibi, ubi Cucullarem perforaturus, fieret ſubcutaneus e ſiniſter Tab. XXIII. N°. 2.

h Nervorum cervicalium primi ramus.

i. k. l. m. n. o Nervorum cervicalium rami poſteriores: i tertii, l quarti, n quinti, o ſexti. k autem ramus, qui procedit à principio nervi i: m ſimilis, qui à principio nervi l. Sic videtur. Tales certe hic loci nervos invenio.

p. q. r. s Nervorum cervicalium rami poſteriores, per muſculos hos penetrantes: p tertii, q quarti, r quinti, ſ ſexti. Poſt perforant quoque Cucullarem, & fiunt ſubcutanei Tab. XXIII. N°. 2.

t. u. &c. Rami poſteriores nervorum dorſalium: t primi, u ſecundi, w tertii, x quarti, y quinti, z ſexti, A ſeptimi, B octavi, C noni, D decimi, E undecimi, F duodecimi, G lumbalium primi, H ſecundi, I tertii, K quarti.

L. M. N. O. P. Q. R. S. T. V. W. X. Y. Z. Γ. Δ Nervorum dorſalium & lumbalium rami per muſculos, qui dorſo & lumbis juxta ſpinam adjacent, penetrantes. Indicati rami, quos Sacrolumbali dant rami W. Y. Z.

Θ. Λ. Ξ. Π. Σ. Φ. Ψ. Ψ. Ω. Ω. α. α. β. β. γ Rami nervorum coſtalium, qui per muſculos Intercoſtales penetrant in poſteriora. Θ ſexti. Λ. Ξ ſeptimorum. Π. Σ octavorum. Φ. Ψ. Ψ nonorum. Ω. Ω. α. α decimorum. β. β. γ undecimorum.

δ. ε: δ. ε Nervorum coſtalium duodecimorum rami, σ. σ Tab. XIX. N°. 2. qui perforant Tranſverſos abdominis, & deinde inter eos & Obliquos internos decurrunt in priora.

ζ. ζ Nervorum lumbalium primorum rami, υ. υ Tab. XIX. N°. 2. qui pariter Tranſverſos perforant, poſteaque inter eos & Obliquos internos procedunt in priora.

η Ramus primi nervorum oſſis ſacri, primo foraminum poſteriorum ſacri oſſis exeuns.

θ Ramus ſecundi nervorum oſſis ſacri, ſecundo foraminum poſteriorum ſacri exeuns. Apparet, quomodo ramum à ramo primi η accipiat.

ι Ramus tertii nervorum oſſis ſacri, tertio foraminum poſteriorum ſacri exeuns.

κ Ramus quarti nervorum oſſis ſacri, quarto foraminum poſteriorum ſacri oſſis exeuns.

λ Nervus, exeuns inter os ſacrum & coccygem.

μ Extrema cauda equina, exeuns hiatu extremo canalis oſſis ſacri.

ν. ξ. ο. π. ϱ. σ. ς Horum continuationes eſſe videntur nervi Θ. Λ. Ξ. Π. Σ. Φ. Ψ Tab. XXIII. N°. 2. An autem ν eſt progrediens, perque commune caput Sacrolumbalis & Longiſſimi dorſi penetrans nervi η ramus primus truncatus? ξ autem ramus primus truncatus nervi θ? ο ſimiliter penetrans nervus ι? &c.

τ. τ Nervi iſchiadici.

υ. υ Iſchiadicorum rami, qui decurrunt inter Pyriformes & Gluteos medios ab una parte, & Gluteos minores ab altera; ramoſque dant Gluteis minoribus & mediis.

φ. φ Iſchiadicorum rami, qui inter duo ligamenta ab utraque parte oſſis ſacri ad iſchia pertinentia incedentes, ramos diſtribuunt per pingue, quod eſt à lateribus ani.

χ. χ Rami Iſchiadicorum, qui ſe ſub Gluteis magnis demittentes, dant ipſis ramos ψ. ψ; dein infra Gluteos fiunt ſubcutanei Ω. α: Ω. α Tab. XXIII. N°. 2; & quidem rami truncati ω. ω fiunt Ω. Ω Tab. XXIII. rami 1. 1 fiunt α. α.

Apparet varietas nervorum φ χ. φ χ, qui in ſiniſtro latere oriuntur radice communi. Et in ramis quoque eorum varietas.

2. 2 Iſchiadicorum rami ad Gluteos magnos.

3. 3 Iſchiadicorum rami, qui mox in duos diviſi, 4 altero pertinent ad interiorem partem capitis longi Bicipitis cruris: 5 altero ad interiorem Semitendinoſi.

6. 6 Iſchiadicorum rami, qui pertinent ſuis ramis ad interiorem partem Semitendinoſorum & Semimembranoſorum.

7. 7 Iſchiadicorum rami, pertinentes ad interiorem partem capitum longorum & brevium Bicipitum crurum.

8. 8 Iſchiadicorum rami ad capita breviora Bicipitum crurum.

9. 9 Iſchiadicorum rami, qui ad priora crurum procedunt, & fiunt nervi 15. 15 Tab. XIX. N°. 2.

10 Radix rami, qui per ſuram decurrit ſubcutaneus, eſtque ν Tab. XXIII. N°. 2.

11. 12. 13. 14: 11. 12. 13. 14 Iſchiadicorum rami, an 11. 11 ad capita exteriora Gemellorum, &c. 12. 12 ad interiora? 13. 13 radices illorum, qui ξ. ξ Tab. XXIII. N°. 2? 14. 14 ad Popliteos? &c. Tales certe iſchiadici circa poplites producunt.

15. 15 Iſchiadicorum rami ad Tibiales poſticos.

16. 16. 16 Ad Flexores longos digitorum pedum.

17. 17. 18. 18 Ad Flexores longos pollicum pedum.

19 Ad caput Flexoris longi digitorum pedis, quod in planta accipit.

20 Iſchiadici ramus, qui producit ramos 21. 22. 23. 24. 25.

21 decurrentem, ramiſque pertinentem ad Adductorem pollicis, Interoſſeos, &c.

23 ad Abductorem minimi.

24 procedentem ſecundum latus externum digiti minimi.

25 procedentem ad radices digiti quarti & quinti; ubi ſe in duos dividit, alteroque incedit ſecundum latus digiti quinti, quo quartum ſpectat; altero ſecundum quarti, quo quintum ſpectat.

26 Iſchia-

26 Iſchiadici ramus, qui incedit ſecundum latus pollicis internum; & producit ramum 27 ad Abductorem pollicis.

28 Ramus, qui procedit ad radicem pollicis, & digiti ſecundi, ubi ſe dividit in duos: eorumque altero decurrit ſecundum latus pollicis, quo is digitum ſecundum ſpectat; altero ſecundum latus digiti ſecundi, quo is ſpectat pollicem.

29 Ad Lumbricalem primum.

30 Ramus, qui procedit ad radicem digiti ſecundi, & tertii, ubi dividit ſe in duos; quorum altero incedit ſecundum latus digiti ſecundi tertium ſpectans; altero ſecundum latus tertii ſpectans ſecundum.

31 Ad Lumbricalem ſecundum.

32 Ramus, qui procedit ad radicem digiti tertii, & quarti, ibique in duos diviſus, altero pergit ſecundum latus digiti tertii, quo is quartum reſpicit; altero ſecundum latus quarti, quo tertium is reſpicit.

33 Ad Lumbricalem tertium.

34. 34 Rami quinti paris nervorum cervicalium, qui rami procedunt per lunulas ſcapularum, quae ſunt juxta proceſſus coracoïdeos: ac dein dant ramos 35. 35, qui procedunt ſub Supraſpinatis, eisque ramos dant. Poſtea 36. 36 ſe circum ſpinas ſcapularum flectunt, inceduntque ſub Infraſpinatis, ac ramos eis dant.

37. 37 Brachialium tertiorum rami, 31 Tab. XIX. N°. 2. Unde rami, 38 ad Teretem majorem, 39 Deltoïdem. 40 An radix nervi φ Tab. XXIII. N°. 2?

41 Nervi 25 Tab. XIX. N°. 2. pars inter Latiſſimum & Serratum magnum deſcendens.

42 Nervi 26 Tab. XIX. N°. 2. pars inter Latiſſimum dorſi & Serratum magnum incedens.

43. 43 Nervorum brachialium trunci tertii; qui pone oſſa humerorum procedunt. Sunt 29. 29. Tab. XIX. N°. 2.

44. 44. 44: 44 Eorum rami ad Brachiales externos. 45. 45 ad Longos. 46. 46 ad Breves.

47 Videtur eſſe radix rami χ Tab. XXIII. N°. 2. in ſiniſtro brachio.

48. 49. Videntur eſſe radices ramorum 1 Tab. XXIII. N°. 2. in brachio ſiniſtro. Tales certe hic ramos truncus ille dat.

50 Videtur eſſe radix rami χ Tab. XXIII. N°. 2. in brachio dextro.

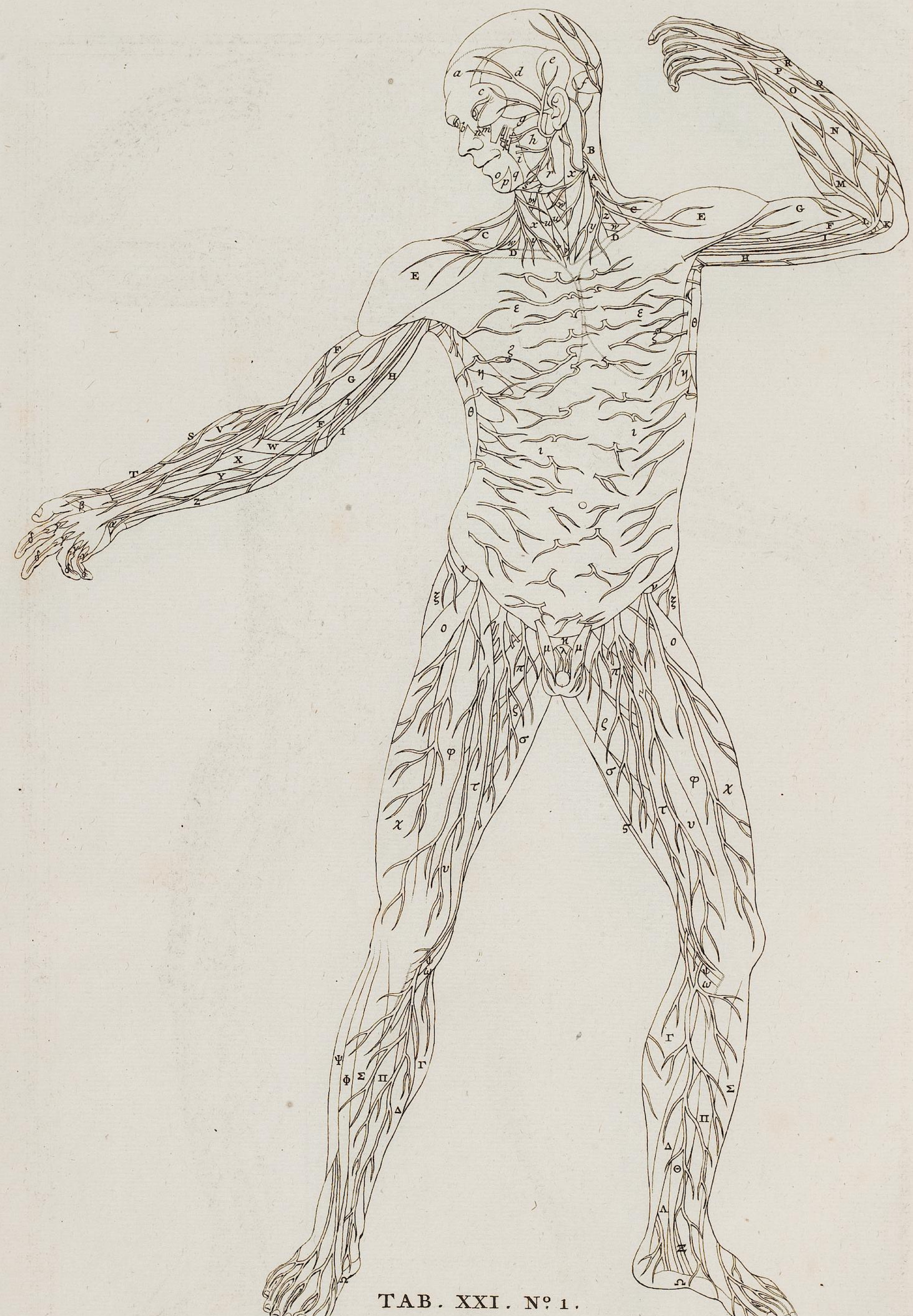
51 Progrediens hic tertius truncus brachialium, fit 45 Tab. XIX. N°. 2. Sic & in brachio ſiniſtro.

52. 52 Nervorum brachialium tertiorum trunci 46. 46 Tab. XIX. N°. 2, perforatis Supinatoribus brevibus penetrantes ad exteriora cubitorum: ubi, poſtquam vicinis muſculis ramos dederunt, incedunt 53. 53 ſub Extenſoribus majoribus pollicum, & Indicatoribus: infra quos emergunt 54. 54.

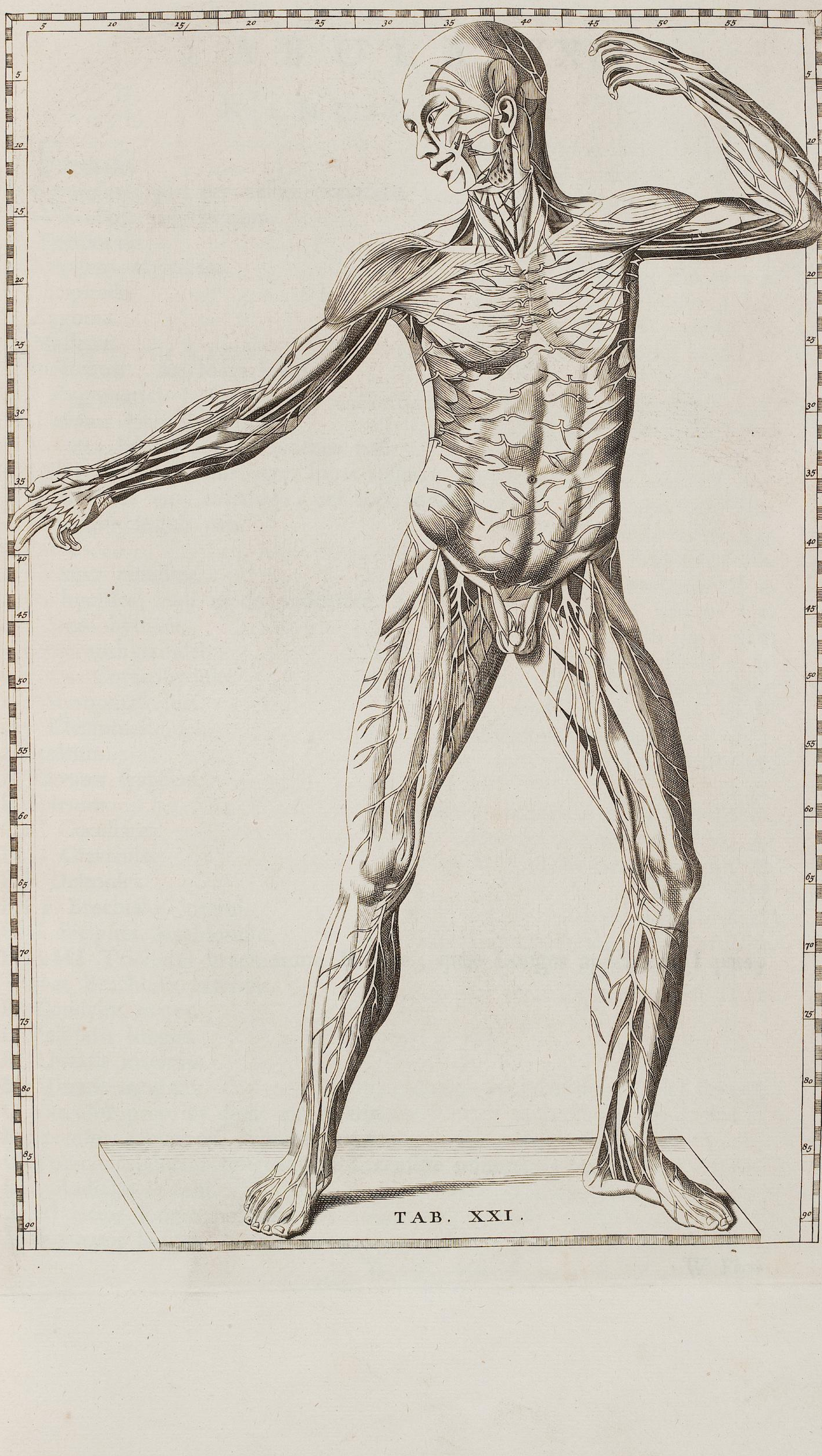
55 Nervorum brachialium quartus; 30 Tab. XIX. N°. 2. Dat Profundo ramos 56. 57. 58.

TAB. XXI. N° 2.

TAB. XXI. N° 1.

TAB. XXI.

TABULA XXI.

N°. 1. MUSCULI, &c.

a Frontalis.
b Frontalium pars per naſum excurrens.
c Orbicularis palpebrarum.
d Temporalis.
e Attollens auriculam.
f Occipitalis.
g Zygoma.
h Maſſeter.
i Buccinator, aut locus ipſius.
k. l Zygomatici.
m Levator labii ſuperioris.
n Levator labii ſuperioris alaeque naſi.
o Orbicularis oris, aut certe locus ipſius.
p Depreſſores labii inferioris, aut loci eorum.
q Depreſſor anguli oris.
r Parotis.
s Biventer maxillae.
t Os hyoïdes, rudi modo indicatum.
u. Sternohyoïdei.
v. v Sternothyreoïdei.
ww. ww Coracohyoïdei.
x. x Sternomaſtoïdei.
y. y Cleidomaſtoïdei.
z Scalenus.
A Levator ſcapulae.
B Splenius.
C. C Cucullares.
D. D Claviculae.
E. E Deltoïdei.
F. FF Brachiales interni.
G. G Bicipites brachiorum.
HII. HI Tricipites brachiorum. H pars, quae Longus appellatur. I pars, quae Brachialis externus.
K Condylus major.
L Palmaris longus.
M Ulnaris internus.
N Ulnaris externus.
O Extenſor proprius digiti auricularis.
P Extenſor communis digitorum manus.
Q Pollicis Abductor longus cum Extenſore minore.
R. S Radiales externi.
T Abductor longus pollicis.
V Supinator longus.

W Pronator teres.
X Radialis internus.
Y Palmaris longus.
Z Ulnaris internus.
α Palmaris brevis.
β Flexor brevis pollicis manus.
γ. γ. γ. γ Tendines Sublimis.
δ. δ. δ. δ Tendines Profundi.
ε. ε Pectorales.
ζ. ζ Papillarum loci indicati.
η. η Serrati magni.
θ. θ Latiſſimi dorſi.
ι. ι Obliqui externi abdominis.
κ Locus ſynchondroſis pubis oſſiumque pubis indicatus: à quo λ penis dependet.
μ. μ Funiculi ſpermatici cum Cremaſteribus.
ν. ν Criſtae oſſium ilium.
ξ. ξ Glutei medii.
ο. ο Tenſores vaginarum femorum.
π. π Pectinei.
ϱ. ϱ Adductores longi femorum.
σ. σ Graciles.
ϛ Semitendinoſus.
τ. τ Sartorii.
υ. υ Vaſti interni.
φ. φ Recti crurum.
χ. χ Vaſti externi.
ψ. ψ Tendines Gracilium.
ω. ω Tendines Semitendinoſorum.
Γ. Γ Gemelli crurum.
Δ. Δ Solei.
Θ Flexor longus digitorum pedis.
Λ Flexor longus pollicis pedis.
Ξ Tibialis poſtici tendo.
Π. Π Tibiae.
Σ. Σ Tibiales antici.
Φ Extenſor longus digitorum pedis.
Ψ Peroneus longus.
Ω. Ω Abductores pollicum pedum.

N°. 2. NERVI.

Nervos ſubcutaneos exhibet, quorum alii inter muſculos, alii per eos penetrant, alii è poſteriore parte veniunt.

In (adipem) *innumerabiles pene nervorum propagines diſtribuuntur, quae quidem ut videor in corporibus ſecandis obſervaſſe, in cutem non ita frequenter inſeruntur, ut quiſpiam forte arbitratur: ſed utplurimum in tenuiſſimas fibras diſſectae, adipis ſubſtantia terminantur.* De Multitud. Cap. XXXIII.

a Nervorum cervicalium ſecundi: continuatio rami f Tab. XXIII. N°. 2.
b Ramus, qui fit g Tab. XXIII. N°. 2.

c Ner-

c Nervorum cervicalium ſecundi.
d Nervorum auditoriorum portio dura. e ramus ejus ad Zygomaticos. f ad Buccinatorem.
g Nervus ſpinalis recurrens.
h. h Nervorum cervicalium tertiorum.
i. i i Nervorum cervicalium quartorum.
k. k Nervorum coſtalium primorum.
l. l Nervorum coſtalium ſecundorum.
m. m Nervorum coſtalium tertiorum.
n. n Nervorum coſtalium quartorum.
o. o Nervorum coſtalium quintorum.
p. p Nervorum coſtalium ſextorum.
q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ ν. ξ ο. π. ϱ. σ. ς. τ. υ. φ χ. ψ ω. Γ. Δ. Θ Λ. Ξ. Π. Σ. Φ Nervorum coſtalium, & lumbalium primorum. Ex his θ fit T Tab. xxiii. N°. 2. ν fit V. ο fit W. χ fit Y. ω fit Z. Λ fit Γ.
Ψ. Ψ Continuationes ramorum Δ. Δ Tab. xxiii. N°. 2.
Ω. Ω Continuatio nervi Ψ Tab. xix. N°. 2. A fit ε Tab. xxiii. N°. 2. B fit ζ. C fit η. D fit θ. E fit ι. F fit κ.
G Eſt nervus Ω Tab. xix. N°. 2. & eſt in ſculptura vitium, cum deberet hic conjunctus exhiberi cum nervo Ω, ut cum nervo Ψ nervus Ω conjunctus Tab. xix. N°. 2.
H. I In ſiniſtro femore; continuationes ramorum, in quos abit nervus Φ Tab. xix. N°. 2. Iidem nervi in femore dextro.
K Nervi penis, per dorſum ejus decurrentes.
L. L Nervi crurales. Confer 6. 6 Tab. xix. N°. 2.
M. M Nervorum cruralium rami ad Pectineos.
N. N Nervorum cruralium rami ſubcutanei. Quorum rami O. O, perforatis Sartoriis, fiunt ſubcutanei P. P.
Q Nervi cruralis ramus, qui conjungit ſe cum ramo ſubcutaneo P.
R Nervi cruralis ramus, continuatio rami 13 Tab. xix. N°. 2. Sartorium perforat, poſteaque conjungit ſe cum nervo S.
S. S Nervorum cruralium rami, continuationes ramorum 12 & 14 Tab. xix. N°. 2. exeunt inter Sartorios Gracileſque, poſtea ſubcutanei.
T Ramus reſpondens ramo, quem dat nervus R in ſiniſtro crure.
V Continuatio rami β Tab. xxiii. N°. 2.
W Continuatio rami γ Tab. xxiii. N°. 2.
X Continuatio rami δ Tab. xxiii. N°. 2.
Y Nervi iſchiadici extremum ad plantam procedens.
Z Continuatio rami π Tab. xxiii. N°. 2.
1 Continuatio rami σ Tab. xxiii. N°. 2.
2 Continuatio rami ς Tab. xxiii. N°. 2.
3. 4 Continuationes ramorum 20 & 21 Tab. xix. N°. 2.
5 Continuatio rami ο Tab. xxiii. N°. 2. Conjungit ſe cum nervo 3, ut ξ cum ϱ Tab. xxiii. N°. 2.
6 Reſpondet nervo 23 brachii dextri. An varietas ejus?
7. 7 Haud dubie 7 & 16 uno trunco orti, ſunt cujus radix truncata Tab. xix. N°. 2. in dextro brachio inter principia nervorum brachialium ſecundi 28, & quarti 30. Nervi autem 7. 7 fiunt ς. ς Tab. xxiii. N°. 2.
8 Nervorum coſtalium ſecundi ramus inter coſtam ſecundam & tertiam exeuns,

 unoque

unoque ramo 9 ad dorſum pertinens, qui ramus fit S Tab. xxiii. N°. 2: altero 10 per brachium decurrens; cujus rami ramus 11 fit υ Tab. xxiii. N°. 2.

12 Reſpondet ramo 10. & fit τ Tab. xxiii. N°. 2.

13 Reſpondet ramo 9. & fit X Tab. xxiii. N°. 2.

14 Videtur eſſe nervus 25 Tab. xix. N°. 2.

15. 15 Nervorum brachialium trunci quarti; qui procedunt pone condylos majores; 30. 30 Tab. xix. N°. 2.

16. 16 Haud dubie 16 & 7 uno trunco orti, ſunt cujus radix truncata Tab. xix. N°. 2. in dextro brachio inter principia nervorum brachialium ſecundi 28, & quarti 30. Horum autem nervorum 16. 16 ramus 17 fit 13 Tab. xxiii. N°. 2. ramus 18 fit 14. ramus 19 fit 8. ramus 20 fit 9.

21. 21 Nervorum brachialium trunci ſecundi; 28. 28 Tab. xix. N°. 2.

22 Ramus, quem brachialium primus ſecundo adjungit: idem qui 34 Tab. xix. N°. 2.

23 Talem vidi ex nervis axillaribus orientem.

24. 24 Continuationes ramorum ψ. ψ Tab. xxiii. N°. 2.

25 Primus truncus nervorum brachialium, inter Bicipitem brachii & Brachialem internum emergens: continuatio nervi 33 Tab. xix. N°. 2. Ejus ramus 26 fit 16 Tab. xxiii. N°. 2.

27 Nervorum brachialium trunci tertii ramus: continuatio rami 47 Tab. xix. N°. 2. Ejus ramus 28 fit 17 Tab. xxiii. N°. 2. ramus 29 fit 18 Tab. xxiii. N°. 2.

30 Continuatio rami ω Tab. xxiii. N°. 2.

31 Hic fit ramus 5 Tab. xxiii. N°. 2.

32 Continuatio rami 4 Tab. xxiii. N°. 2.

33 Continuatio rami 2 Tab. xxiii. N°. 2.

34 Continuatio rami 3 Tab. xxiii. N°. 2.

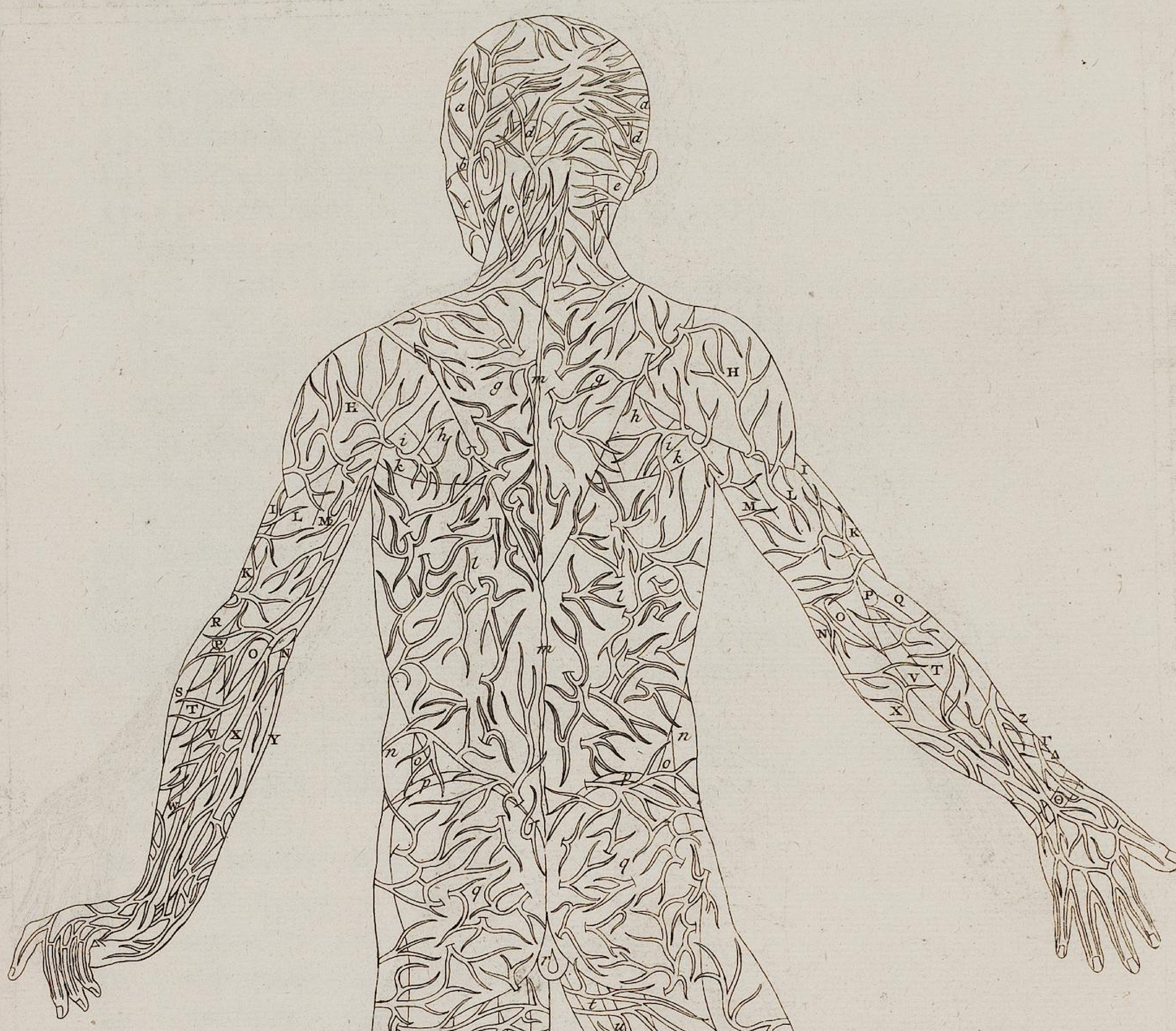
35 Continuatio rami 7 Tab. xxiii. N°. 2.

36 Continuatio rami 11 Tab. xxiii. N°. 2.

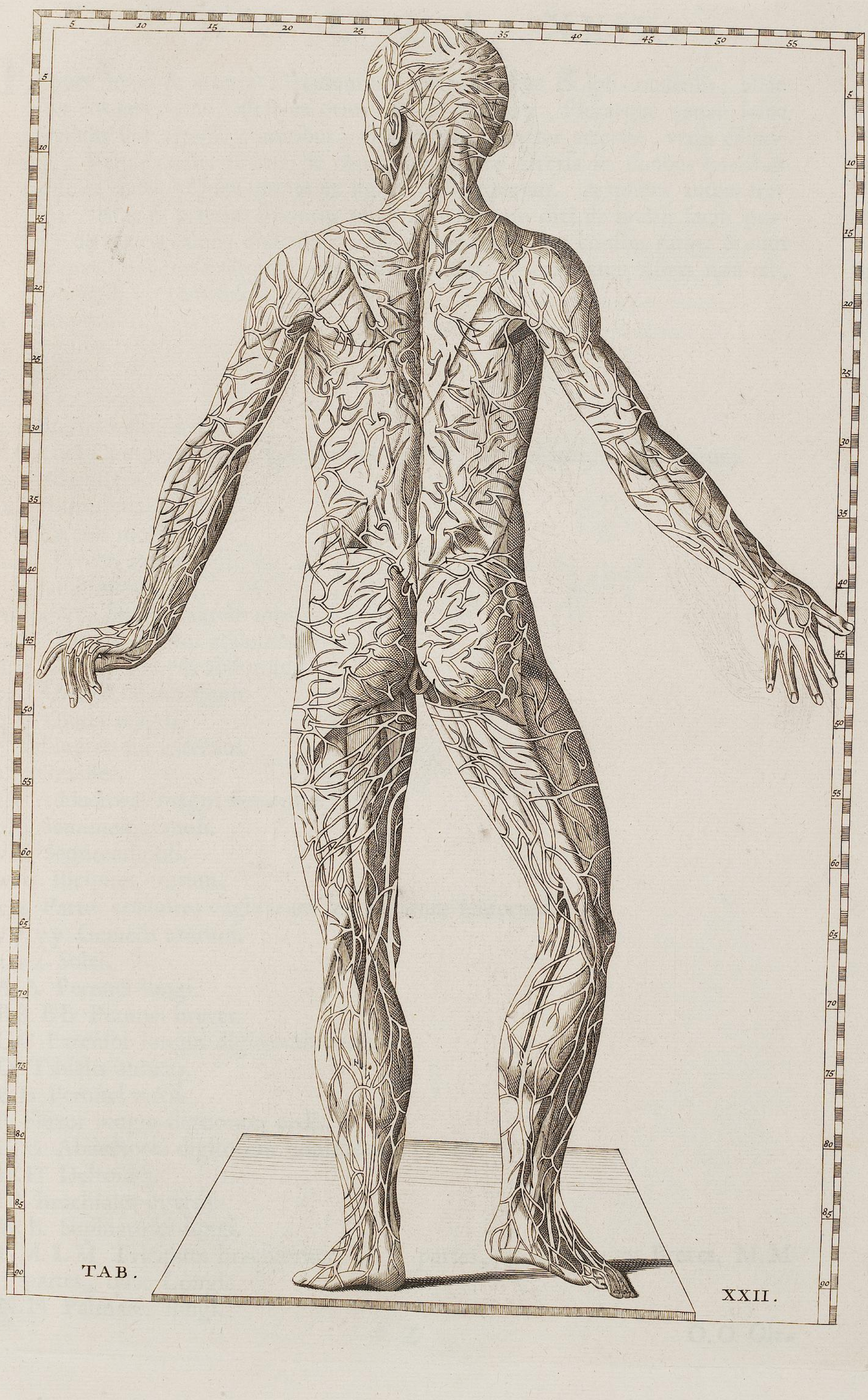
37 Fit ramus 12 Tab. xxiii. N°. 2.

38 Ramus trunci quarti nervorum brachialium: continuatio rami 51 Tab. xix. N°. 2.

T A-

TAB. XXII.

TAB.
XXII.

TABULA XXII.

Exhibet venas & arterias ſubcutaneas, quarum aliae ex ipſis muſculis, aliae inter eos emergunt, aliae ex priore parte veniunt. Pleraeque venae ſolae incedunt ſine arteriis comitibus: quasdam comitantur arteriae, venis exiliores. Venae crebre ſe inter ſe conjungunt. Et diverſa in duobus lateribus exhibita ratio. Quae omnia ex figura ſatis apparent. A quibus autem ſingulae venae & arteriae oriantur ramis, quanquam dici de multis facile poſſet, de multis tamen difficulter poſſet, quia certa non conſtat ratio: & cum parum id haberet utilitatis, expoſitum ſi eſſet; neceſſarium viſum non eſt, exponendi operam ſuſcipere.

a Temporalis.
b Zygoma.
c Maſſeter.
d. d Occipitales.
e. e Sternomaſtoïdei.
f. f Loci Complexorum, Spleniorum capitis, & Levatorum ſcapularum.
g. g Cucullares.
h. h Infraſpinati.
i. i Teretes minores.
k. k Teretes majores.
l. l Latiſſimi dorſi.
m. m. &c. Spinae vertebrarum.
n. n Obliqui externi abdominis.
o. o Obliqui interni abdominis.
p. p Criſtae oſſium ilium.
q. q Glutei magni.
r Sphincter ani externus.
s. s Graciles.
t. t Adductores magni femorum.
u. u Semimembranoſi.
v. v Semitendinoſi.
w. w Bicipites crurum.
x. x Partes craſſiores vaginarum tendinearum femorum.
y y. y y Gemelli crurum.
z. z z Solei.
A. A Peronei longi.
B B. B B Peronei breves.
C C Extenſor longus digitorum pedis.
D Tibialis anticus.
E. E Peronei tertii.
F Flexor longus digitorum pedis.
G. G Abductores digitorum minimorum pedum.
H. H Deltoïdei.
I. I Brachiales interni.
K. K Supinatores longi.
L M. L M Tricipites brachiorum. L. L partes, quae dicuntur Breves. M. M partes, quae Longi.
N. N Palmares longi.

O. O Olecrana.
P. P Condyli minores humerorum.
Q Radialis externus.
R Radialis externus longior.
S Radialis externus brevior.
T. T Extenſores communes digitorum manuum.
V. V Ulnares externi.
W Extenſor proprius auricularis, aut certe locus ipſius.
X. X Ulnares interni.
Y Radialis internus.
Z Γ Abductor longus pollicis manus. Z pars ſuperior, Γ inferior.
Δ Extenſor minor pollicis manus.
Θ Ligamentum armillare exterius.

TAB. XXIII. Nº. 2.

TAB. XXIII. N°. 1.

TAB. XXIII.

TABULA XXIII.

N°. 1. MUSCULI, &c.

a Occipitalis.
b Attollens auriculam.
c c Temporalis.
d Frontalis.
e Orbicularis palpebrarum.
f Zygoma.
g Zygomaticus major.
h Buccinator.
i Maſſeter.
k Sternomaſtoïdeus.
l Splenius capitis.
m Complexus.
n. n Cucullares.
o. o Infraſpinati.
p. p Teretes minores.
q. q Teretes majores.
r. r Rhomboïdei majores.
s. s Sacrolumbales.
t. t Latiſſimi dorſi.
u. u Obliqui externi abdominis.
v. v Obliqui interni abdominis.
w. w Criſtae oſſium ilium.
x. x Glutei magni.
y Sphincter ani externus.
z. z Vaginarum femorum partes craſſiores una cum Tenſoribus vaginarum.
A. A Bicipites crurum.
B. B Semitendinoſi.
C C. C C Semimembranoſi.
D. D Adductores magni femorum.
E. E Graciles.
F Sartorius.
G G. G G Gemelli crurum.
H H. H Solei.
I. I Peronei longi.
K K. K K Peronei breves.
L. L Peronei tertii.
M Extenſor longus digitorum pedis.
N Flexor longus digitorum pedis.
O Tibialis poſticus.
P. P Abductores digitorum minimorum pedum.
Q. Q Spinae ſcapularum cum proceſſibus ſuperioribus.
R. R Deltoïdei.
S. S Tricipitum brachiorum partes, ex Longis & Brevibus conſtantes.

T. T Brachiales interni.
V Biceps brachii.
W. W Condyli minores humerorum.
X Olecranon.
Y. Y Supinatores longi.
Z. Z Radiales externi.
α. α Extenſores communes digitorum manuum.
β. β Ulnares externi.
γ. γ Ulnares interni.
δ. δ Palmares longi.
ε Radialis internus.
ζη. ζη Abductores longi pollicum manuum. ζ pars ſuperior. η pars inferior.
θ. θ Extenſores minores pollicum manuum.
ι Extenſor major pollicis manus.

N°. 2. NERVI.

Nervos ſubcutaneos exhibet, quorum alii inter muſculos, alii per eos penetrant, alii è parte priori veniunt.

In (adipem) *innumerabiles pene nervorum propagines diſtribuuntur, quae quidem, ut videor in corporibus ſecandis obſervaſſe, in cutem non ita frequenter inſeruntur, ut quiſpiam forte arbitratur; ſed utplurimum in tenuiſſimas fibras diſſectae adipis ſubſtantia terminantur.* De Multitud. Cap. XXXIII.

a Portio dura nervorum auditoriorum. Vide d. &c. Tab. XXI. N°. 2.
b Nervorum cervicalium tertii; h Tab. XXI. N°. 2.
c Nervus ſpinalis recurrens; g Tab. XXI. N°. 2.
d Nervorum cervicalium ſecundi; c Tab. XXI. N°. 2. Hic autem conjungit ſe cum ramo nervi e.
e. e Nervorum cervicalium ſecundorum. Siniſter eſt continuatio nervi g Tab. XX. N°. 2.
f Hic ramus fit a Tab. XXI. N°. 2.
g Continuatio rami b Tab. XXI. N°. 2.
h. h Nervorum cervicalium quartorum, qui i Tab. XXI. N°. 2., rami. Siniſtri per Cucullarem penetrant; quibus dextri reſpondent.
i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q Nervorum cervicalium, dorſalium & lumbalium rami in poſteriora per muſculos ad loca ſub cute penetrantes.
R. R Nervi per Infraſpinatos penetrantes, an à nervis 36. 36 Tab. XX. N°. 2.?
S Continuatio nervi 9 Tab. XXI. N°. 2.
T Continuatio nervi θ Tab. XXI. N°. 2.
V Continuatio nervi ν Tab. XXI. N°. 2.
W Continuatio nervi ο Tab. XXI. N°. 2.
X Continuatio nervi 13 Tab. XXI. N°. 2.
Y Continuatio nervi χ Tab. XXI. N°. 2.
Z Continuatio nervi ω Tab. XXI. N°. 2.
Γ Continuatio nervi Λ Tab. XXI. N°. 2.
Δ. Δ Rami, qui fiunt Ψ. Ψ Tab. XXI. N°. 2.
Θ. Λ. Ξ. Π. Σ. Φ. Ψ: Θ. Λ. Ξ. Π. Σ. Φ. Ψ Videntur eſſe continuationes nervorum ν. ξ. ο. π. ϱ. σ. ς Tab. XX. N°. 2.
Ω. Ω Continuationes nervorum ω. ω Tab. XX. N°. 2.

α. α Con-

α.α Continuationes nervorum 1.1 Tab. xx. N°. 2. Apparet quomodo differant inter ſe dexter & ſiniſter. Siniſtri ramus β fit V Tab. xxi. N°. 2. Ramus γ fit W Tab. xxi. N°. 2. Ramus δ fit X Tab. xxi. N°. 2.

ε Continuatio nervi A Tab. xxi. N°. 2.

ζ Continuatio nervi B Tab. xxi. N°. 2.

η Continuatio nervi C Tab. xxi. N°. 2.

θ Continuatio nervi D Tab. xxi. N°. 2.

ι Continuatio nervi E Tab. xxi. N°. 2.

κ Continuatio nervi F Tab. xxi. N°. 2.

λ.λ Nervi iſchiadici.

μ.μ Rami nervorum iſchiadicorum, qui ad priora crurum procedunt. Sunt 9.9 Tab. xx. N°. 2. & fiunt 15.15 Tab. xix. N°. 2.

ν Hic nervus ſupplet defectum nervi α, hoc in pede per crus non decurrentis, ut in pede ſiniſtro.

ξ.ξ Nervorum iſchiadicorum rami; continuationes 13.13 Tab. xx. N°. 2. circa illum certe locum ab iſchiadicis oriuntur. Siniſter conjungit ſe cum nervo ϱ ut 5 cum 3 Tab. xxi. N°. 1. Dextri ramus ο fit 5 Tab. xxi. N°. 2.

π.ϱ Sunt 4 & 3 Tab. xxi. N°. 2. Ac π fit z Tab. xxi. N°. 2. Ramus σ fit 1 Tab. xxi. N°. 2. Ramus ς fit 2 Tab. xxi. N°. 2.

ς.ς Continuationes nervorum 7.7 Tab. xxi. N°. 2.

τ Continuatio nervi 12 Tab. xxi. N°. 2.

υ Continuatio nervi 11 Tab. xxi. N°. 2.

φ.φ Hi oriuntur à nervorum brachialium tertiorum ramis 37.37 Tab. xx. N°. 2.

χ.χ Rami truncorum tertiorum nervorum brachialium. Haud dubie 47 & 50 Tab. xx. N°. 2. Eorum rami ψ.ψ fiunt 24.24 Tab. xxi. N°. 2. Ramus ω fit 30 Tab. xxi. N°. 2.

1.1 Rami nervorum brachialium tertiorum. Unus in dextro brachio, duo in ſiniſtro; quae varietas eſt. Siniſtri haud dubie ſunt 48.49 Tab. xx. N°. 2. Eorum ramus 2 fit 33 Tab. xxi. N°. 2. Ramus 3 fit 34 Tab. xxi. N°. 2. Ramus 4 fit 32 Tab. xxi. N°. 2.

5 Continuatio rami 31 Tab. xxi. N°. 2.

6 Primi trunci nervorum brachialium ramus. Eſt 25 Tab. xxi. N°. 2. Continuatio nervi 33 Tab. xix. N°. 2. Ejus ramus 7 fit 35 Tab. xxi. N°. 2.

8 Continuatio nervi 19 Tab. xxi. N°. 2.

9 Continuatio nervi 20 Tab. xxi. N°. 2.

10 Ramus trunci tertii nervorum brachialium. Eſt 27 Tab. xxi. N°. 2. Continuatio nervi 47 Tab. xix. N°. 2. Ejus ramus 11 fit 36 Tab. xxi. N°. 2.

12 Continuatio nervi 37 Tab. xxi. N°. 2.

13 Continuatio nervi 17 Tab. xxi. N°. 2.

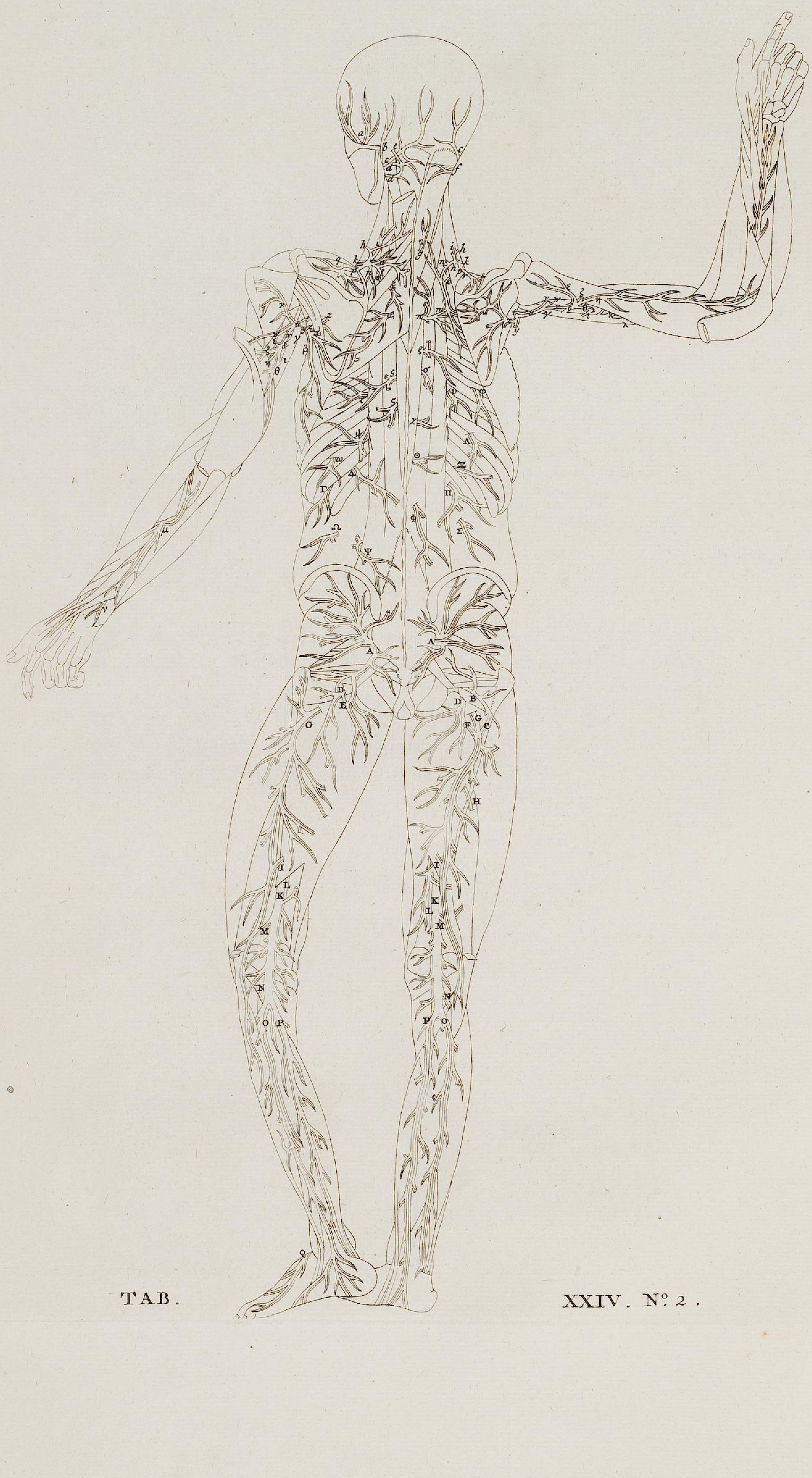
14 Continuatio nervi 18 Tab. xxi. N°. 2.

15 Ramus trunci quarti brachialium. Eſt 38 Tab. xxi. N°. 2. Continuatio rami 51 Tab. xix. N°. 2. Hic conjungit ſe cum ramo nervi 17.

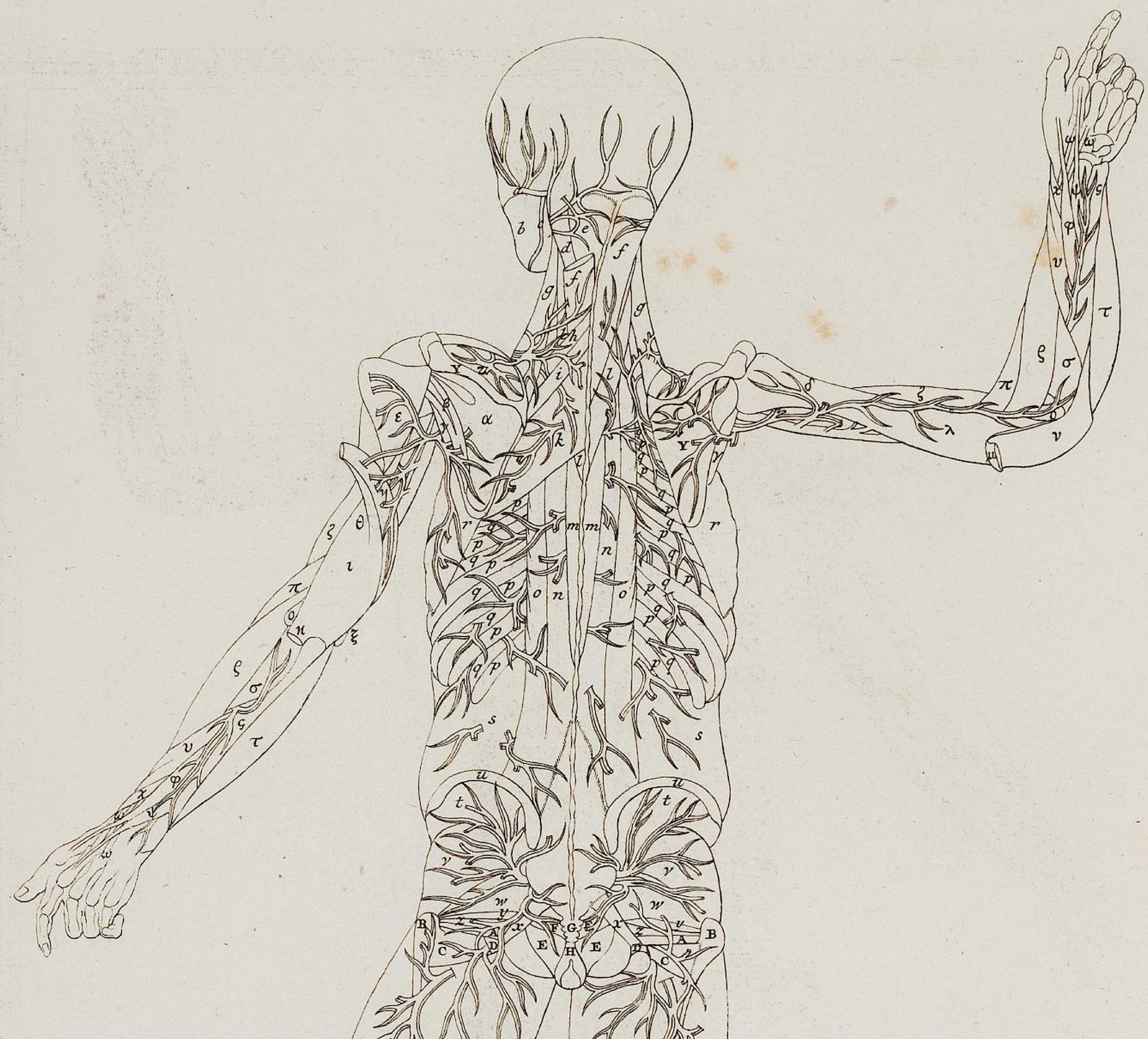
16 Continuatio nervi 26 Tab. xxi. N°. 2.

17 Continuatio nervi 28 Tab. xxi. N°. 2.

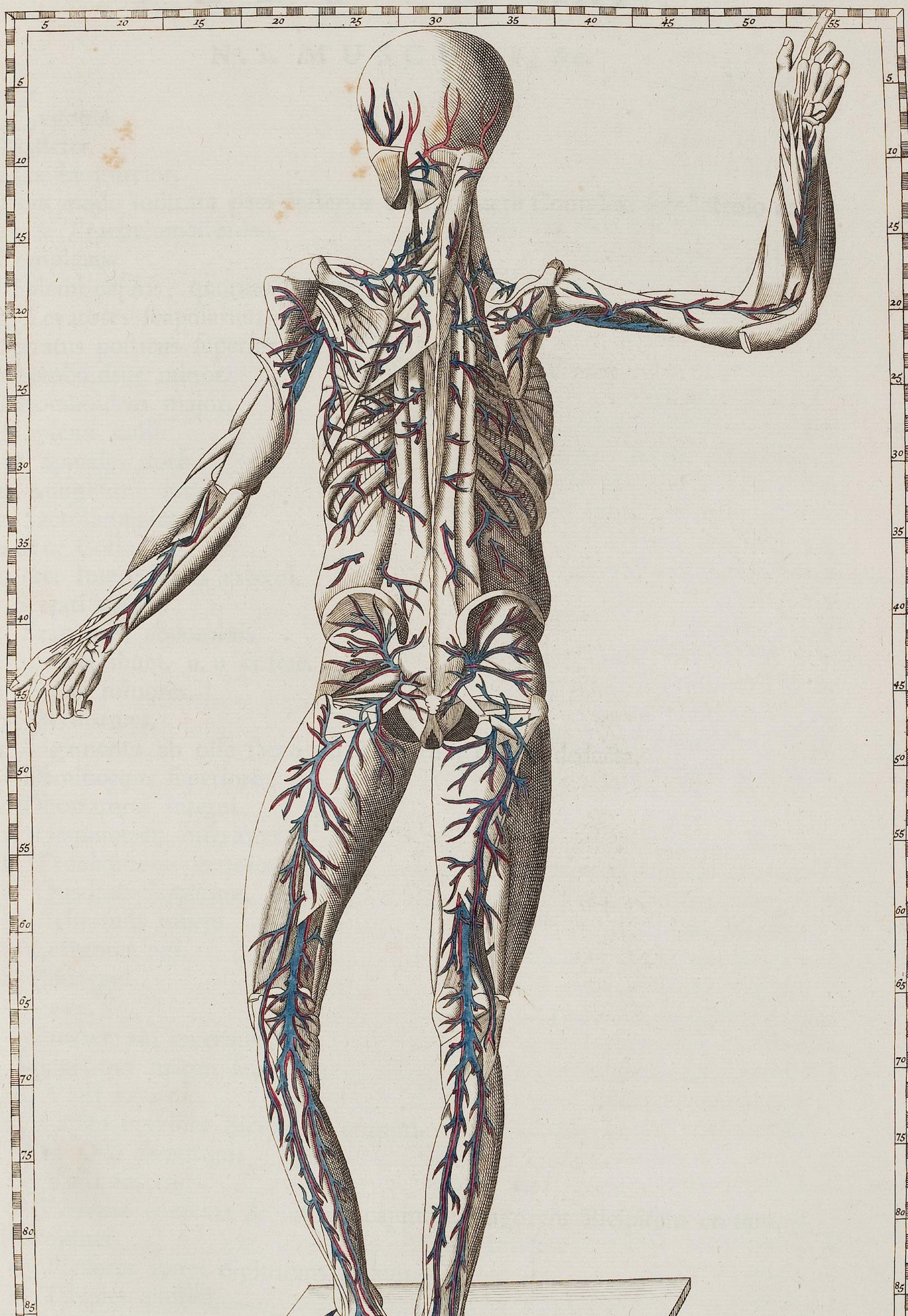
18 Continuatio nervi 29 Tab. xxi. N°. 2.

TAB. XXIV. N°. 2.

TAB. XXIV. N°. 1.

TAB. XXIV.

TABULA XXIV.

N°. 1. MUSCULI, &c.

a Zygoma.
b Maſſeter.
c Maxilla inferior.
d Rudi modo indicata pars poſterior colli à latere Complexi ſub Splenio capitis & Trachelomaſtoïdeo.
e Complexus.
f. f Splenii capitis; quorum ſiniſter truncatus.
g. g Levatores ſcapularum.
h Serratus poſticus ſuperior.
i Rhomboïdeus minor.
k Rhomboïdeus major.
l. l l Splenii colli.
m. m Spinales dorſi.
n. n Longiſſimi dorſi.
o. o Sacrolumbales.
p. p. &c. Coſtae.
q. q. &c. Intercoſtales externi.
r. r Serrati magni.
s. s Transverſi abdominis.
t u. t u Oſſa ilium. u. u criſtae.
v. v Glutei minores.
w. w Pyriformes.
x. x Ligamenta ab oſſe ſacro ad iſchiorum tubera deducta.
y. y Geminorum ſuperiores.
z. z Obturatores interni.
A. A Geminorum inferiores.
B. B Trochanteres majores.
C. C Quadrati femorum.
D. D Iſchiorum tubera.
E. E Levatores ani.
F. F Coccygei.
G Coccyx.
H Sphincter ani externus.
I. I Adductores magni femorum.
K. K Vaſti externi.
L. L Capita breviora Bicipitum crurum.
M. M M Oſſa femorum.
N. N Vaſti interni.
O. O Extrema truncata & inflexa capitum longorum Bicipitum crurum.
P. P Poplitei.
Q. Q Flexores longi digitorum pedum.
R. R Tibiales poſtici.
S. S Peronei longi.
T T. T Peronei breves.

V. V Malleoli externi.
W. W Malleoli interni.
X. X Tibialium poſticorum tendines.
Y. Y Scapulae.
Z Supraſpinatus.
α Infraſpinatus.
β Teres minor.
γ. γ Subſcapulares.
δ Os humeri.
ε Deltoïdis inflexi pars interior.
ζ. ζ Brachiales interni.
η θ ι κ Triceps brachii. η capitis, quod Longus vocatur, in exteriora verſi pars interior. θ caput, quod Brevis vocatur. κ extremum truncatum.
λ Tricipitis brachii pars, quae Brachialis externus appellatur.
μ Extremum commune Tricipitis brachii capitum illorum, quae Longus & Brevis appellantur, truncatum & inflexum.
ν Extremum Tricipitis brachii.
ξ Condylus major humeri.
ο. ο Condyli minores humerorum.
π. π Supinatores longi.
ϱ. ϱ Radiales externi.
σ. σ Supinatores breves.
ς. ς Ulnae.
τ. τ Profundi.
υ. υ Abductores longi pollicum manuum.
φ. φ Extenſores majores pollicum manuum.
χ. χ Entenſores minores pollicum manuum.
ψ. ψ Indicatores.
ω. ω: ω. ω Tendines Radialium externorum.

N°. 2. VENAE ET ARTERIAE.

Venas & arterias interiores haec figura exhibet.
a Venae & arteriae per perioſteum ſub Temporali diſtributae. Sunt w. w Tab. xxv. N°. 2.
b Arteria 14 Tab. xxv. N°. 2.
c Arteria 15 Tab. xxv. N°. 2.
d. d Venae s. s Tab. xxv. N°. 2.
e Vena t Tab. xxv. N°. 2.
f Hi rami reſpondent ramis alterius lateris venae d & arteriae c, & ramus c in hoc latere reſpondet arteriae c ſiniſtri lateris: attamen circum Splenium capitis incedunt, non, remoto Splenio, circum Complexum, ut in ſiniſtro latere.
g Vena cum arteria, quae ex interioribus per Splenium capitis penetrant.
h Continuatio venae α Tab. xxv. N°. 2. Ejus i. i rami adſcendentes, quibus nullae comites arteriae.
k Continuatio venae & arteriae z Tab. xxv. N°. 2. Vena ſe arcus ſpecie continuat venae h.
l. l Venae, quae ſub Rhomboïdeis deſcendunt. m conjunctio cum dorſali. n. n horum venae l ramorum uni nulla comes arteria: alteri comes.
o. o Rami arteriarum ſubclaviarum, qui ſe comites adjungunt venis l. l.

p. p Ra-

p. p Rami venae k ſuper Supraſpinatos diſtributi.
q Arteriae ſubclaviae ramus adjungens ſe venae p.
r Venae k ramus decurrens ſub Supraſpinato. Reſpondet ei ramus in dextro latere.
s Venae & arteriae per ſcapulae lunulam, quae eſt ad radicem proceſſus coracoïdei, in poſteriora penetrantium, rami ſub Supraſpinato diſtributi.
t. t Venarum & arteriarum axillarium rami, à quibus u. u rami, qui dant v. v interiori parti Deltoïdum: w. w interiori parti Tricipitum brachiorum partium illarum, quae Longi dicuntur: x. x accedentes ad ramos δ. δ.
y. y Earundem venarum & arteriarum t. t rami, qui dant ramos z z. z ſub Teretibus minoribus penetrantes, poſt per Infraſpinatos, inter quos deinde ſcapulasque ramos diſtribuunt, dantque interiori parti Infraſpinatorum: α ad Teretem minorem. β per exteriora praecipue Serrati magni; cui ramos dant.
γ. γ Venae *axillares* Euſt. quas baſilicas dicunt.
δ. δ Venarum *axillarium* rami, qui conjuncti cum venis x. x, deinde cum arteriis comitibus abeunt in ε. ε ramos, ſub Deltoïdeis adſcendentes: ζ. ζ ad Tricipitum brachiorum capita, quae Longi dicuntur: η. η inter Tricipitum brachiorum capita illa quae Breves dicuntur, & illa quae Brachiales externi, decurrentes ad cubitos: θ. θ ad Tricipitum brachiorum capita, quae Longi appellantur.
ι. ι Venarum *axillarium* rami, qui ſe conjungunt cum venis θ. θ.
κ *Vena axillaris profunda* Euſt. Eſt η Tab. XXVI. N°. 2.
λ *Externa axillaris vena* Euſt. Eſt β Tab. XXVI. N°. 2.
μ. μ Venae & arteriae τ. τ Tab. XXVI. N°. 2. inter Supinatores breves & Abductores longos pollicum penetrantes ad cubitorum exteriorem partem. Eorum in duobus cubitis exhibita varietas. In ſiniſtro dant adſcendentes ramos, non autem in dextro. In ſiniſtro ramus venae deſcendens mox *geminus* fit, & *arteriam mediam comprehendit*; Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. T. t, id interdum fieri monens: in dextro ſimplex vena arteriae comes. In dextro longius excurrunt ad manum.

Nimis ſane oſcitanter profundum Axillaris Venae ramum, κ Tab. XXV. N°. 2. & η Tab. XXVI. N°. 2., *deſcripſit, qui circa medium Humeri, atque etiam interdum parum infra, vel ſupra medium ejusdem fere ſemper in duas propagines ſcinditur, quae arteriam hinc inde complexae ſub Cubiti articulum non longe tamen ab eo invicem ſemel, & interdum etiam iterum, & cum tertio quodam Humerariae ramo, ab eo, qui ſub cute communem venam conſtituit, enato, uniuntur, paululumque progreſſae, rurſus in tres propagines dirimuntur, quarum una,* ο Tab. XXV. N°. 2. & σ Tab. XXVI. N°. 2., *Veſalio incognita bifariam ſciſſa, altera parte,* σ Tab. XXVI. N°. 2., *amplum ligamentum Radio Ulnaeque commune perreptat; altera,* τ Tab. XXVI. N°. 2., *eodem ligamento perforato, in exteriorem Ulnae ſedem diſtribuitur,* μ Tab. hujus. De vena comm. prof. brach. Antigr. 1.

ν Vena & arteria υ Tab. XXVI. N°. 2. ad dorſum cubiti penetrantes.
ξ. ο. π. ϱ. σ. ς. ϛ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω. Γ. Δ. Θ. Λ. Ξ. Π. Σ. Φ. Ψ. Ω Venarum & arteriarum intercoſtalium & lumbalium rami in poſteriora penetrantes.

Intercoſtales rami Venae ſine pari --- perforatis muſculis, qui in ea parte ſunt, inter eos digeruntur, atque etiam ſub cute adipem perreptant, quod ſilentio praetereundum vel ob eam cauſam non erat, quia muſculi poſteriori dorſi ſe-

ſedi incumbentes, ab iis ramis extra erumpentibus alimentum plerumque ſumunt. De vena ſine pari, Antigr. xviii.

A. A Venarum & arteriarum hypogaſtricarum X. X Tab. xxvi. N°. 2. rami inter os ſacrum & iſchia per principia Pyriformium exeuntes ad nates. Varietas in duobus lateribus indicata, tum in ramis, tum quod in dextro venae mox ab ortu bifidae unam arteriam comitentur, eamque mediam contineant.

B Vena ab hypogaſtricae ramis inter iſchion & ſacrum exeuntibus oriens, penetransque inter Geminorum inferiorem & Quadratum femoris, ſine comite arteria; & conjungit ſe C cum vena G, cruralis ramo.

D. D Venarum & arteriarum cruralium rami, ab illis mox ſub inguinibus orti, & deinde in poſteriora penetrantes. Varietas in duobus lateribus, quae apparet. In ſiniſtro venae ramus E ſe conjungit cum venae A ramo: in dextro ramus F cum vena G.

G. G Venarum & arteriarum cruralium rami, qui per Adductores magnos femorum penetrant in poſteriora. Earum varietas in duobus lateribus: inter alias, ſiniſtrae venae truncus mox ſe in duas venas dividit, quae mediam arteriam continent. Rami quos diſtribuunt, muſculiſque dant, ſatis apparent.

H A vena & arteria G, antequam per Adductorem magnum femoris penetrent, inſignis vena & arteria deſcendunt ſub fine Adductoris illius. Earum rami ſunt vena & arteria H per Adductorem eundem penetrantes ad Bicipitis cruris caput breve.

I. I Venae & arteriae, cruralium rami, adjungentes ſe ad ramos G. G.

K. K Venae crurales; quarum comites

L. L Arteriae crurales.

M. M Venarum & arteriarum cruralium rami adjungentes ſe ad ramos G. G.

N. N Venarum & arteriarum cruralium rami, qui in principio crurum inter tibias & fibulas penetrant ad priora; ubi venae ſunt ϛ & ȣ Tab. xxvi. N°. 2. arteriae 37. 38 ibidem.

O. O Venae & arteriae fibuleae. Apparent rami, & varietas in duobus cruribus. Inter alias differentias, in dextro vena mox in duas diviſa, iis mediam arteriam continet: ſiniſtra ſimplex, niſi quod à principio ramum det, arteriae comitem & ipſum, ſed circa cruris medium deſinentem.

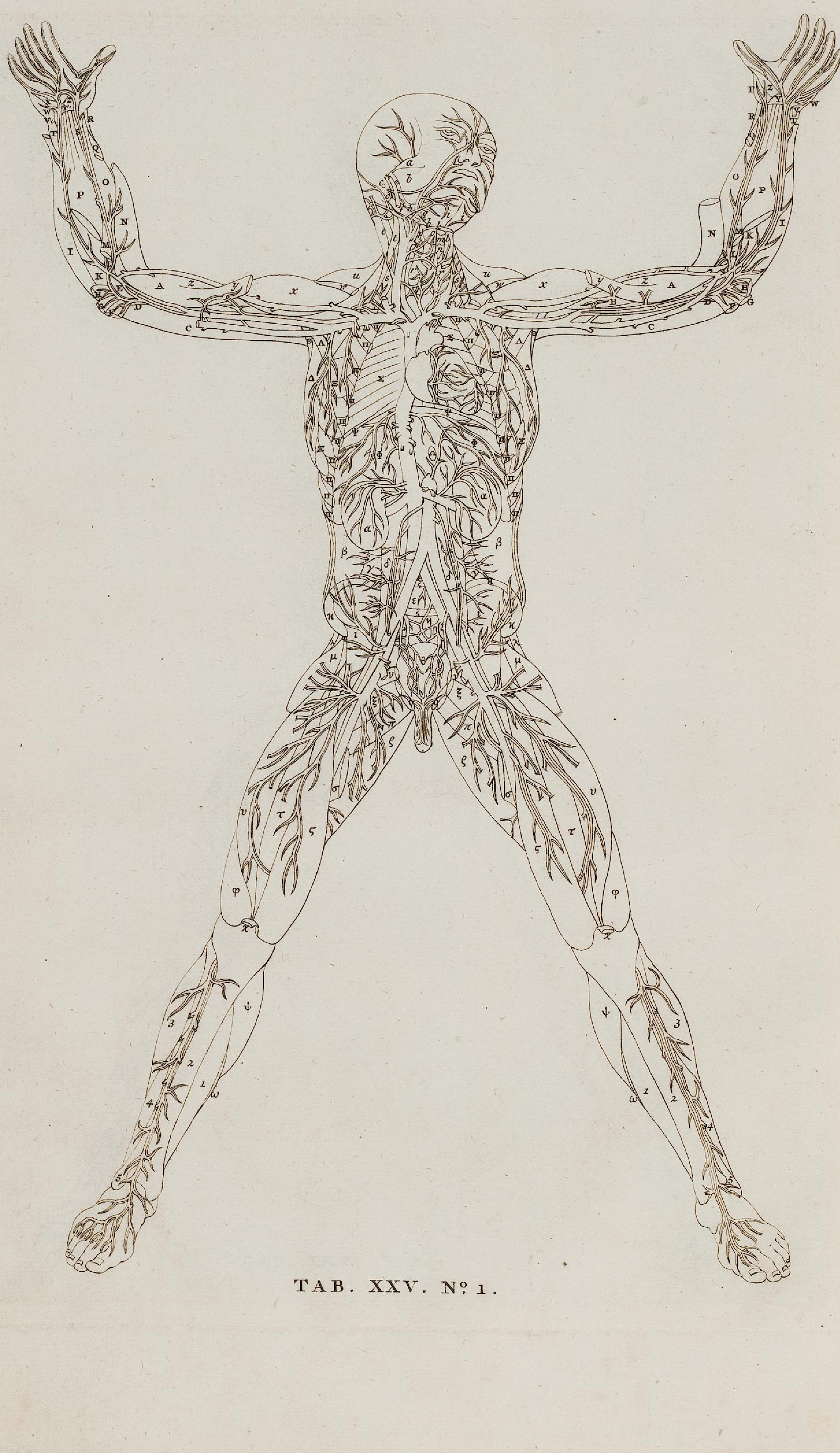
P. P Venae & arteriae tibiales. Satis apparent rami earum, varietaſque in duobus cruribus. Siniſtra vena ſimplex, dextra mox in duas diviſa, comitantes arteriam unam, quam mediam continent.

Q Rami venae & arteriae ȣ Tab. xxvi. N°. 2.

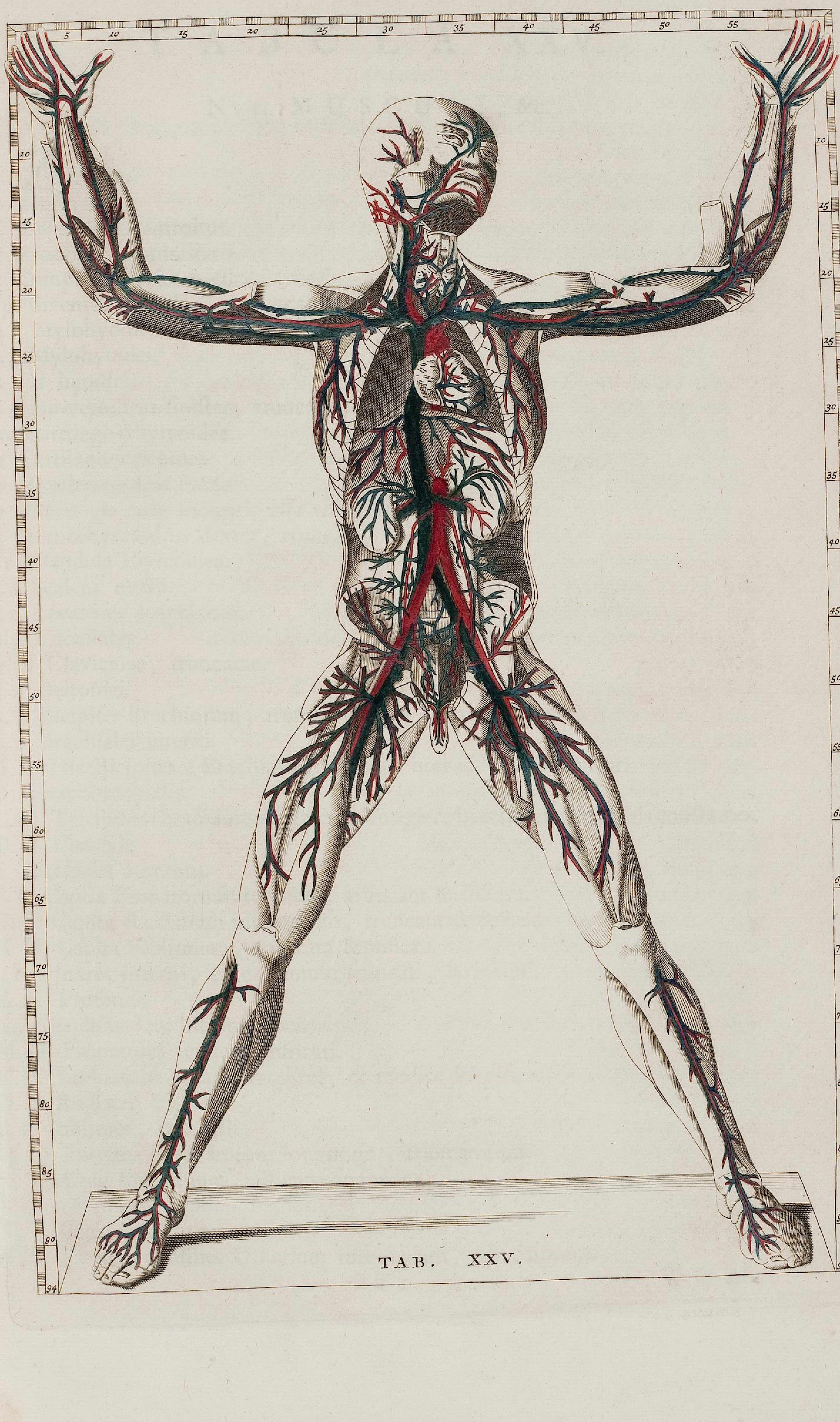
T A-

TAB. XXV. Nº 2.

TAB. XXV. Nº 1.

TAB. XXV.

TABULA XXV.

N°. I. MUSCULI, &c.

a Zygoma.
b Maſſeter.
c Oſſeus auris introitus.
d Proceſſus mammillaris.
e Complexus videtur eſſe.
fg Biventer maxillae. g truncatus tendo ipſius.
h h Stylohyoïdeus.
i. i Mylohyoïdei.
k Os hyoïdes.
l Sternohyoïdeus ſiniſter, truncatus.
m Cartilago thyreoïdea.
n Cartilago cricoïdea.
o Hyothyreoïdeus dexter.
p Pharyngis rudis indicatio eſſe videtur.
q Sternothyreoïdeus dexter, truncatus.
r r Glandula thyreoïdea.
s. s Scaleni medii.
t. t Levatores ſcapularum.
u. u Cucullares.
w. w Claviculae, truncatae.
x. x Deltoïdei.
y. y Bicipites brachiorum, truncati, & in ſuperiora flexi.
z. z Brachiales interni.
A. A Hic Bicipites à Brachialibus internis non diſtinxiſſe videtur.
B Coracobrachialis.
C. C Tricipitum brachiorum partes, è Longis & Brachialibus externis conſtantes.
D. D Condyli.
E Brachialis internus.
F. F Capita Pronatorum teretium, truncata & inflexa.
G. G Capita Radialium internorum, truncata & inflexa.
H. H Capita Sublimium, truncata & inflexa.
I. I Ulnares interni, ad extremum truncati, & inverſi.
K. K Profundi.
L. L Supinatorum brevium loci.
M. M Pronatores teretes, truncati.
N. N Supinatores longi, truncati, & modice inverſi.
O. O Radiales externi.
P. P Sublimes, truncati.
Q. Q Extrema Supinatorum longorum, truncatorum.
R. R Abductores longi pollicum manuum.
S Flexor longus pollicis manus.
T. T Ulnae, aut earum loci.
V. V Extremi tendines Ulnarium internorum, truncatorum.

W.W Abductores digitorum auricularium.
X Adductor oſſis metacarpi digiti auricularis.
Y.Y Ligamenta armillaria interiora.
Z.Z Flexores breves pollicum manuum.
Γ Videtur eſſe Opponens pollicis.
Δ.Δ Latiſſimorum dorſi in exteriora verſorum partes interiores. Θ.Θ eorum extrema tendinea.
Λ.Λ Teretes majores.
ΞΞ. ΞΞ Serrati magni.
Π.Π.&c. Coſtae, truncatae: inter quas muſculi Intercoſtales.
ΣΣ Thoracis interiora, coſtis & Intercoſtalibus muſculis obſcure indicatis.
ΦΦ Diaphragmatis pars inferior. ΨΨ ejuſdem truncatus margo.
Ω Foramen, quo ſtomachus exit.
α.α Renes.

Ambo juxta vertebrarum corpora, ea potiſſimum parte, qua magis extremae coſtae in poſteriora recurvantur, opportunam ſedem nacti ſunt; incumbuntque ſima ſui parte muſculis dorſi interioribus, quos ψόας Graeci dicunt, inanibus iis ſubjecti partibus, quae inter coſtarum extrema & os coxae interjectae ſunt: quanquam enim Renes à ſpina & vena maxima, quae ei innititur, diſtant; non tamen, ut alii ſcribunt, adeo ab ea recedunt, ut muſculos femoris & dorſi motores non tangant. De Ren. Cap. XI.

β.β Transverſi abdominis.
γ.γ Quadrati lumborum.
δ.δ Pſoae magni.
ε.ε Vertebrae lumborum, prima & ſecunda.
ζ.ζ Ligamenta inter corpora vertebrarum intercedentia.
η Os ſacrum.
θ Veſica, cum pene.
ι.ι Iliaci interni.
κκ.κ Criſtae oſſium ilium.
λ.λ Glutei minores.
μ.μ Tenſores vaginarum femorum, inverſi.
ν.ν Oſſa pubis, truncata.
ξ.ξ Pectinei, à principio truncati.
ο.ο Iſchia, truncata.
π.π Adductores breves femorum, à principio truncati.
ϱ.ϱ Adductores magni femorum.
σ.σ Adductores longi femorum, truncati.
ς.ς Vaſti interni.
τ.τ Crurales.
υφ.υφ Vaſti externi. υ hac parte in exteriora verſi pars interior. φ pars exterior.
χ.χ Rectorum crurum reſectorum extremi tendines, deorſum inflexi.
ψ.ψ Gemelli.
ω.ω Plantares.
1.1 Solei.
2.2 Tibiae.
3.3 Peronei longi.
4.4 Peronei breves.

5.5 Fi-

5. 5 Fibulae.

Caeterum compagis oſſium pedum extremorum fere nudae figura rudis exhibita.

N°. 2. COR, VENAE, ARTERIAE.

Venas & arterias interiores, & paucas etiam exteriores exhibet, ut per thoracem & abdomen, ac ſecundum muſculos, oſſa, &c. deductae ſunt.

Quibus venis arteriae comites adjunctae ſint, ex figura ſatis apparet: & peti quoque poterit ex arteriarum indice, quem venarum ſubjiciam.

1 Cor.

2 Auricula dextra cordis.

a Vena coronaria cordis minor, ſive dextra; quae ſe cum majore conjungit. Vide S Tab. XVI. Fig. 1.

b. b Rami venae cordis coronariae majoris.

c Vena cava ſuperior.

d Radix venae r Fig. 3. Tab. XXVII.

e. e Venae ſubclaviae; quae ubi ad axillas venerunt, axillares dicuntur.

f Vena thyreoïdea, quae ſe cum ramo venae jugularis internae dextrae conjungit.

g Radix venae l Fig. 3. Tab. XXVII.

h Radix venae n Fig. 3. Tab. XXVII. vel p Fig. 5. ibid.

i. i Venarum mammariarum radices. Vide l. l Fig. 12. Tab. XXVII.

k. k Venae jugulares internae, quae ramos per collum diſtribuunt, &c.

l Venae jugularis internae ramus, qui ſe mox bipartitur in venas m & r: quarum

m m. m m altera adſcendit ſub Biventre maxillae & Stylohyoïdeo, conſcenditque deinde malam, poſteaque oblique per genam perque naſi latus procedit ad frontem mediam, ibique cum pari ſui alterius lateris confluit in venam o frontalem; antea autem ramos emittit ad inferiorem partem oculi, exteriora naſi, canthum majorem, ſupercilium. Cum hac vena m m conjungitur ramus n venae v, quae eſt ramus jugularis externae. Eadem vena m m producit ramum, à quo duae venae p & q: quarum altera p conjungit ſe cum ramo venae r, decurrente ad loca ſubmaxillaria: altera q ſe rurſus in duas dividit, ad labia perque ea decurrentes. Illa autem, quae per labium inferius decurrit, continuat ſe pari ſui ex altero latere venienti.

r Alter ramus venae l pariter ſub Biventre maxillae adſcendit: antea tamen ramum dat, qui conjunctus cum vena p, decurrit ad loca ſubmaxillaria.

s. s Rami venae jugularis internae, confluentes in venam unam, quae producit venam t, per foramen, quod vel in ſuturae lambdiformis additamento, vel juxta illud eſt, penetrantem ad ſinum lateralem durae matris.

u Vena à jugulari interna accedens ad venam v, jugularis externae ramum ante auriculam adſcendentem.

v Ramus venae jugularis externae, qui per exteriora Sternomaſtoïdei adſcendens, poſt ſub parotide procedit ante auriculam, ultraque eam ſub cute: infra, ſupraque truncatus.

w. w Venae orientes à ramo venae r, qui pone maxillam adſcendit, porroque ſub Temporali per latus calvariae in perioſteo ramos w. w diſtribuit.

x. x Radices venarum jugularium externarum.

y. y Radices venarum primarum, quas jugulares externae h & h i Tab. XXVII. Fig. 5. producunt.

z Vena, quae fit vena k Tab. XXIV. N°. 2.

α Vena, quae fit vena h Tab. XXIV. N°. 2.

β Vena, quae, ut videtur, procedit ad ſcapulae lunulam, quae eſt ad radicem proceſſus coracoïdei.

γ. γ Venae, quae ſe inter Serratos anticos & magnos demittunt.

ſ. ſ Venae, quae ſe inter Latiſſimos dorſi & Serratos magnos demittunt, ramorumque altero ad Latiſſimorum internam partem pertinent, altero ad Serratorum externam.

δ. δ *Trunci humerariarum & axillarium.* Explic. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. D. d.

ε ε. ε ε *Venae humerariae*, aliis cephalicae.

ζ *Venae communis ſuperficiariae radix*, facta ex conjunctione rami *humerariae* ε, & *axillaris externae.*

η Ramus *humerariae*, *qui in flexu cubiti jungitur cum profunda axillari.* Confer Expl. Tab. VIII. Fig. 1. G.

Humerariae Venae ramum, qui cum penitiori Axillari coit, inter eum muſculum, qui ab interno Humeri tuberculo enatus Radium in pronum circumvertit, & inter alium, qui Cubitum flectentium ſecundus ab eo numeratur, accuratius, quam hactenus fecerit, inquirat; in hac enim Cubiti ſede, illum Humerariae Venae ramum ſine dubio inveniet, ſiquidem nunquam deeſt, etiamſi admodum varia ſit ſuperficiaria venarum circa Cubiti articulum diſtributio. De Vena comm. prof. brach. Antigr. III.

θ θ Venae *axillares*, baſilicas dicunt.

ϑ. ϑ *Venae axillares externae* Euſt. de Ven. com. prof. brach. Antigr. IV. hoc eſt, venarum *axillarium* rami ſuperficiarii. Intermediis ramis conjuncti cum κ. κ *axillaribus profundis:* idque non eodem modo.

ι *Vena axillaris externa* ad poſtremum uno ramo conjuncta cum altero ramo eorum, in quos *axillaris profunda* diviſa eſt: altero cum ramo *humerariae*, ex quo fit *vena communis ſuperficiaria* ζ.

κ. κ *Venae axillares profundae, quae plerumque oriuntur ſupra medium longitudinis humeri, & interdum altius vel humilius.* Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. L. l.

Axillaris profunda gemina eſſe ſolet, & arteriam hinc inde complecti. Interdum utraque ejus pars, in medio fere ductu in unam coit; deinceps illico bipartitur; & circa cubiti flexum iterum unitur: quod Veſalius ignorat. Expl. Tab. VIII. Fig. 1. M.

Axillaris profunda ſupra humeri medium, in duas partes arteriam utrinque complectentes dividitur; ex quibus circa cubiti flexum una efficitur; non ſolum ut in ſecunda figura (Tab. VIII.) *cernitur; ſed variis etiam modis, quorum nullus à Veſalio deſcribitur, aut pingitur.* Expl. Tab. VIII. Fig. 2. m.

Nimis ſane oſcitanter profundum Axillaris Venae ramum κ *deſcripſit, qui circa medium Humeri, atque etiam interdum parum infra, vel ſupra medium ejusdem, fere ſemper in duas propagines ſcinditur, quae arteriam hinc inde complexae ſub Cubiti articulum, non longe tamen ab eo invicem ſemel, & interdum etiam iterum, & cum tertio quodam Humerariae ramo, ab eo, qui ſub cute communem Venam conſtituit, enato, uniuntur, paululumque progreſſae rurſus in tres propagines dirimuntur, quarum una* o *Veſalio incognita bifariam ſciſſa, altera parte* (σ Tab. XXVI. N°. 2.) *amplum ligamentum*

Ra-

Radio Ulnaeque commune perreptat; altera (τ Tab. XXVI. N°. 2.) *eodem ligamento perforato, in exteriorem Ulnae ſedem diſtribuitur* (μ Tab. XXIV. N°. 2.): *aliae vero duae, non ſecus quam arteria diremtae, ad extremam uſque manum una cum ea progrediuntur*, ϐ. ϐ: τ. υ. De Ven. comm. prof. brach. Antigr. I.

λ. λ Rami ad Bicipitem brachii.

μ Venae *axillaris profundae* ramus, qui cubiti articulum praetergreſſus, cum *vena communi profunda* ſe conjungit. Ab hoc ramo *ſurculi principiis muſculorum, qui oriuntur ab interno humeri tuberculo*, Pronatoris teretis, Radialis interni, Sublimis, *tributi*. Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. N. n. Confer ι Tab. XXVI. N°. 2.

ν In ſiniſtro brachio, ubi ramus μ non adeſt, & *axillaris profunda* diutius diviſa manet, rami illi ad interiorem partem Pronatoris teretis, Radialis interni, Sublimis, ſeparatim oriuntur ab eodem ramo diviſionis *axillaris profundae*, à quo in dextro brachio vena μ.

Axillaris profunda in flexu cubiti, aliquos ſurculos principiis muſculorum, qui oriuntur ab interno humeri tuberculo, tribuit. Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. N. n.

ξ *Vena communis profunda, quae videtur dividi in tres ramos, contra Veſalii opinionem.* Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. P. p. Facta ex *congreſſu axillaris profundae & rami ab humeraria communem venam conſtituente orto.*

ο. ο Venae σ. ς Tab. XXVI. N°. 2. *Medius ramus venae communis profundae, qui à Veſalio nec deſcribitur, nec pingitur; inter muſculos ſecundum, & tertium digitorum internodium flectentes, totam membranei ligamenti ulnae, & radii longitudinem perreptans, muſculis ei incumbentibus ſurculos tribuit; & interdum geminus exiſtens arteriam hinc inde comprehendit.* Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. S. s.

ϐ. ϐ *Elatiores venarum communium profundarum rami*, Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. R. r; quos venas radiales appellamus. Dextra vena ſimplex, in vola continuat ſe ulnari, arcus ☉ forma. Producit ramos π. π ad Supinatorem longum, & Profundum. Poſteaque, antequam ad manum venerit, ramum ϱ, qui ſub Abductore longo pollicis & Extenſore minore procedit ad dorſum manus, ubi inter principia Abductoris indicis & Interoſſei ejuſdem prioris penetrat ad volam; per cujus deinde profunda ramos diſtribuit. Poſtquam autem inter principia Abductoris indicis & Interoſſei ejuſdem prioris ingreſſus eſt, dat ramum ς, qui uno ramo pertinet ad indicis latus illud, quo pollicem ſpectat; altero ad pollicem, eoque ſe conjungit cum vena ex arcu ☉ orta.

In ſiniſtro autem brachio exhibuit venam radialem mox in duas diviſam, unius arteriae comites, quam mediam continent. Earumque altera σ ad dorſum manus procedit, reſpondens venae ϱ. Illiusque venae σ ramus eſt vena ς, eadem quae ς manus dextrae, ſed ad indicem ſolum pertinens.

Elatior venae communis profundae ramus, juxta radium incedens, non raro, ſicut humilior, geminus eſt, & ſub muſculo brachiale ad magnum digitum flectente deorſum procedens, vicinisque muſculis propagines offerens, in internam ſedem pollicis, vel indicis diſtribuitur. Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. R. r.

τ *Humilior venae communis profundae ramus*, Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. Q. q; quem venam ulnarem dicimus. In vola ſe continuat radiali ϐ, arcus forma; ex quo ☉ arcu rami ad digitos pollicemque, ut ex figura ſatis apparet.

υ In ſiniſtro brachio venae ulnaris unius loco, duae ſunt, mediam arteriam continentes. Apparet ex figura ortus earum, & mox ab ortu conjunctio ramo intermedio. Apparet decurſus ad volam, perque eam ramorum ad digitos pollicemque; aliter quam in manu dextra, quo varietas indicata.

Humilior venae communis profundae ramus, juxta ulnam incedens, non ſemper unus eſt; ſed interdum geminus exiſtens (quod Veſalius non animadvertit) comprehendit in medio arteriam, & ſub muſculo in octavum brachialis os inſerto procedens, vicinisque ſoboles offerens, in internam manus ſedem diſpenſatur; & omnibus digitis, vel quatuor, vel etiam paucioribus, ſurculos offert. Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. Q. q.

φ Vena cava inferior.

χ. χ Venae diaphragmaticae.

ψ ψ ψ Radices venarum hepaticarum. Vide b. b. c. c. c. c Fig. 1. Tab. XXVII.

ω *Venula orta à dextra parte cavae venae ſupra emulgentem, & in pinguem dextri renis membranam diſtributa.* E Fig. 1. Tab. 1.

Vena Cava, ubi primum adhuc ex Hepate emergens ſublimis ad ſpinam flectitur, ramum quendam ex dextro quidem latere producit, non, veluti alii ſcribunt, ex ſiniſtro; qui numeroſa ſerie in pinguem dextri Renis tunicam, non autem ſiniſtri digeritur. De Ren. Cap. XV.

Γ *Venula, vel à cava, vel à ſuprema parte emulgentis dextrae ortum ducens; quae partim in ſeptum transverſum, partim in glandulam reni dextro incumbentem; partim in ſupernam regionem ſubſtantiae renis diſtribuitur.* F Fig. 1. Tab. 1.

Cava vena, juxta eminentiorem ſedem ſubjectae venae dextrum Renem adeuntis, non raro propaginem emittit, quae in proximam Septi transverſi regionem, nec non & in ſuperiorem partem ſubſtantiae Renis ejusdem lateris, ac denique in glandulam ſibi incumbentem ſurculos ſpargit: quam quidem propaginem, quod ſciam, nemo Anatomicus deſcripſit. De Ren. Cap. XV.

Δ. Δ Venae emulgentes.

Solet in hominibus & in ſimiis una vena unaque tantum arteria utrique Reni magna ex parte contingere. De Ren. Cap. XV.

Conſueverunt venae & arteriae Renum magna ex parte non prius in ramos diſcindi, quam eorundem cavum ingreſſae ſunt. De Ren. Cap. XVII.

Θ *Venula à ſuperiori latere ſiniſtrae emulgentis venae in medio ductu nata; quae diſtribuitur partim in ſeptum transverſum; partim in glandulam reni ſiniſtro incumbentem, partim in ſuperiorem regionem pinguis tunicae renis.* P Fig. 1. Tab. 1.

Λ *Venula originem ducens à ſuperiori latere emulgentis ſiniſtrae juxta renem; diſſeminata in inferiorem partem pinguis tunicae ejusdem.* T Fig. 1. Tab. 1.

Vena, quae ſiniſtrum Renem adit, ex ſuperiore & inferiore ſede ramos emittit; ex ſuperiore utplurimum conſuevit, alterum quidem Θ *in medio ſuae longitudinis ductu, alterum vero* Λ *juxta ipſius inſertionem producere; ex quibus prior* Θ *in ſuperiorem partem membranae pinguis, uſque ad Renis longitudinis medium, & in ipſam glandulam Reni incumbentem,* (R Fig. 1. Tab. 1.) *ac denique in ipſum Septum transverſum ſurculos ſpargit, qui interdum inſignes occurrunt, & cum ejusdem Septi venis, mira Naturae ſolertia, coëunt atque uniuntur; poſterior vero idemque ſuperior ramus* Λ, *in humiliorem pinguis tunicae regionem digeritur; inferiore vero loco Emulgens vena ex*

media

media ſede vas Seminarium (Ξ ſin.) *producit: quod etiam dextra, raro tamen, imitatur: multo vero rarius in utraque ſimul Emulgente hoc fieri conſpicimus: & haec quidem ea vaſorum diſtributio eſt, quae frequentius occurrit.* De Ren. Cap. XVI

Ξ.Ξ Venae ſpermaticae: quarum ſiniſtra ab emulgentis venae ſiniſtrae inferiore parte oritur: dextra à dextra parte venae cavae, aliquantum infra emulgentem dextram. Apparent rami, quos emittunt ad partes, juxta quas incedunt. Apparent quoque rami, quibus cum arteriis ſpermaticis junguntur: aliaque ſiniſtrae cum comite arteria conjunctio; de quibus vide W. X Fig. 1. & R. S Fig. 3. Tab. XII.

Π.Π.Π.Π.Π.Π Rami venarum lumbalium; tertiarum, quartarum, quintarum.

Σ.Σ Venae iliacae.

Φ Venula, quae ab iliaca ſiniſtra oriens, per poſteriorem partem pelvis diſtribuitur: quales ſaepe duae vel tres.

Ψ Vena ſimilis, quae hic ſe conjungit cum hypogaſtricarum ramis.

Ω.Ω Venae hypogaſtricae.

A.A Venarum hypogaſtricarum rami per poſteriorem partem pelvis decurrentes, ſeſeque & inter ſe conjungentes, & cum vena Ψ.

B.B Rami venarum hypogaſtricarum, qui per intervalla, quae ſunt inter os ſacrum & oſſa coxarum, exeunt ad nates.

C.C Venarum hypogaſtricarum rami per priora veſicae decurrentes; ubi diverſimode diviſi, rurſusque conjuncti: circa penis autem radicem confluunt in venam unam D. Vide g. g. k Fig. 1. Tab. XII.

E Vena, quae ab iliaca aliquantum infra hypogaſtricam orta, procedit ad priorem partem veſicae, conjungitque ſe cum vena C. Vide i Fig. 1. Tab. XII.

F.F Venarum hypogaſtricarum rami l. m Fig. 1. Tab. XII. qui circa radicem penis confluunt cum vena D; ex quo fit

G Vena per dorſum penis decurrens. Vide n Fig. 1. Tab. XII.

H.H Venarum iliacarum rami, qui per priora Pſoarum & Iliacorum internorum decurrunt.

I.I Radices venarum epigaſtricarum, z. z Fig. 12. Tab. XXVII.

K.K Radices venarum ſaphaenarum.

L.L Venae crurales, quae ramos per femora diſtribuunt; quorum varietas in duobus femoribus indicata.

M.M Rami ad Iliacos internos.

N.N Ad Tenſores vaginarum femorum.

O.O Ad Crurales.

P.P.P.P.P.P Ad Vaſtos externos.

Q.Q Ad Vaſtum internum.

R.R Ad Adductores breves femorum.

S.S.S.S.S Ad Adductores magnos femorum.

T.T.T.T Hi rami ſe in duos dividunt, unius arteriae comites, quam mediam continent.

V Venae popliteae ramus N Tab. XXIV. N°. 2. qui in ſuperiore parte cruris inter tibiam & fibulam in priora penetrans, decurrit deinde ſecundum membranam cruris oſſibus interjectam, poſteaque ſecundum tibiam, ultraque eam per dorſi pedis extremi profunda. W Ramus ejus ad plantam penetrans.

X Venae mododictae V varietas. Haec ſe mox dividit in duas, unius arteriae comites, quam mediam continent. Deinde quoque ramis ſuis diſcrepat à vena V, in crure pedeque extremo.

3 Arteria pulmonaris.

4 Arteria aorta.

5 Cordis arteria coronaria dextra. Vide R Fig. I. Tab. XVI. Ramos comites adjungit ramis venae a coronariae minoris.

Venis b. b comites ſunt rami arteriae coronariae ſiniſtrae.

6 Radix communis, quae dein abit in radicem communem arteriae ſubclaviae dextrae & carotidis dextrae, & in carotidem ſiniſtram.

7 Arteria ſubclavia ſiniſtra.

8 Radix communis arteriae ſubclaviae dextrae & carotidis dextrae.

9. 9 Arteriae carotides. Comites venis k. k jugularibus internis.

10. 10 Arteriae carotidis externae ramus, qui comes primum venae m, cum ea pone Biventrem maxillae & Stylohyoïdeum adſcendit, conſcenditque malam: poſtea autem comes venae q, cum ea dividit ſe in duas, ad labia perque ea decurrentes. Quae per labium inferius decurrit, continuat ſe pari ſui ex altero latere venienti.

11 Ramus arteriae carotidis externae: à quo 12 ramus ad loca ſubmaxillaria: cui ramus venae r comes. 13. 13 Alius, qui pone Biventrem & Stylohyoïdeum adſcendit, comes deinde venae v, cum qua ante auriculam adſcendit, ultraque eam ſub cute. 14 Alius, qui eſt b Tab. XXIV. N°. 2. Alius 15, qui retrorſum procedit ſub Trachelomaſtoïdeo, Splenio capitis, Cucullari: poſt per Cucullarem, ubi is à cranio oritur, penetrat, & per occiput adſcendit: c Tab. XXIV. N°. 2.

Ab arteria 13 oritur ramus, qui una cum illo ramo venae r, à quo venae w. w producuntur, adſcendit pone maxillam, porroque ſub Temporali in perioſteo per latus calvariae cum venis w. w diſtributus.

16 Eſt arteria 12 Tab. XXVI. N°. 2. ramos ſuos comites adjungit venae f ramis.

17. 17 Radices arteriarum mammariarum, m. m Fig. 12. Tab. XXVII. comites venarum mammariarum radicibus i. i.

Venae z comes arteria, quae fit k Tab. XXIV. N°. 2. An ejusdem arteriae rami in ſiniſtro latere comites ramis venae jugularis internae retrorſum per humerum incedentibus?

Venae β comes arteriae ſubclaviae ramus, qui, ut videtur, procedit ad ſcapulae lunulam, quae eſt ad radicem proceſſus coracoïdei.

18 Arteria ad Pectoralem & Deltoïdem procedens. Ramum comitem adjungit venae γ ramo.

Venae γ ſin. comes arteria, quae ſe cum ea inter Serratum anticum & magnum demittit.

Venis ϛ. ϛ comites arteriarum axillarium rami, qui ſe cum iis inter Latiſſimos dorſi & Serratos magnos demittunt, alteroque ramo ad Latiſſimorum internam partem, altero ad Serratorum externam pertinent.

19. 19 Arteriae axillares, quae deinde brachiales vocantur. Comites venis θκ. θκ.

Venis λ. λ comites arteriae ad Bicipitem brachii.

Venis μ. ν arteriae comites, ramisque ipſarum.

20. 20 Arteriae 19. 19 Tab. XXVI. N$_0$. 2. Comites venis o. o.

21. 21 Ar-

21. 21 Arteriae radiales. Comites venis radialibus ȣ. ȣ.

Venis π. π comites arteriae radialis rami ad Profundum, & Supinatorem longum.

Venis ϱ. σ comites arteriarum radialium rami; qui ſub Abductoribus longis pollicum manuum & Extenſoribus minoribus procedunt ad dorſum manuum, ubi inter principia Abductorum indicum & eorundem Interoſſeorum priorum penetrant ad volas, per quarum deinde profunda ramos diſtribuunt.

22. 22 Rami arteriarum illarum, quae comites ſunt venis ϱ. σ: quos ramos arteriae illae dant, poſtquam inter principia Abductorum indicum & eorundem Interoſſeorum priorum ingreſſae ſunt. Comites venis ϛ. ϛ. Sed in manu dextra etiam ramum pollici dat, ut comes vena ϛ.

23. 23 Arteriae ulnares, comites venis ulnaribus τ. υ. In dextro brachio exhibita arteria ulnaris radiali in manu continuata arcus ſpecie, ut venae, ϑ: ex quo arcu pariter rami cum venis ad digitos pollicemque.

24. 24. 25 Arteria aorta deſcendens. 25 exitus ipſius è Diaphragmate.

26. 26. 26 Arteriae diaphragmaticae, quae ramos ramis venarum diaphragmaticarum χ. χ comites adjungunt.

27 Radix arteriae coeliacae.

28 Radix arteriae meſentericae ſuperioris.

29. 29 Arteriae emulgentes. Comites venis emulgentibus Δ. Δ.

30. 30 Arteriae ſpermaticae. Apparent rami, quibus unitae cum venis Ƶ. Ƶ ſpermaticis, quibus ſe comites adjungunt. Exhibita quoque alia in ſiniſtro latere arteriae cum vena comite conjunctio: Vide W. X Fig. 1. & R. S Fig. 3. Tab. XII.

31 Radix arteriae meſentericae inferioris.

32. 32 Arteriae iliacae, comites venis iliacis Σ. Σ.

33. 33 Arteriae hypogaſtricae, quae cum venis hypogaſtricis Ω. Ω procedunt.

34 Radix arteriae umbilicalis ſiniſtrae. Eadem in dextro latere.

Dein arteriae hypogaſtricae dant ramos, qui comites venis B. B, cum iis per intervalla, quae ſunt inter os ſacrum & oſſa coxarum, exeunt ad nates.

35. 35 Arteriarum hypogaſtricarum rami, qui decurrunt per priorem partem veſicae, permiſti venis C. C.

36. 36 Arteriarum hypogaſtricarum rami, qui per penis dorſum incedunt. Vide u. u Fig. 1. Tab. XII. Comites venae G.

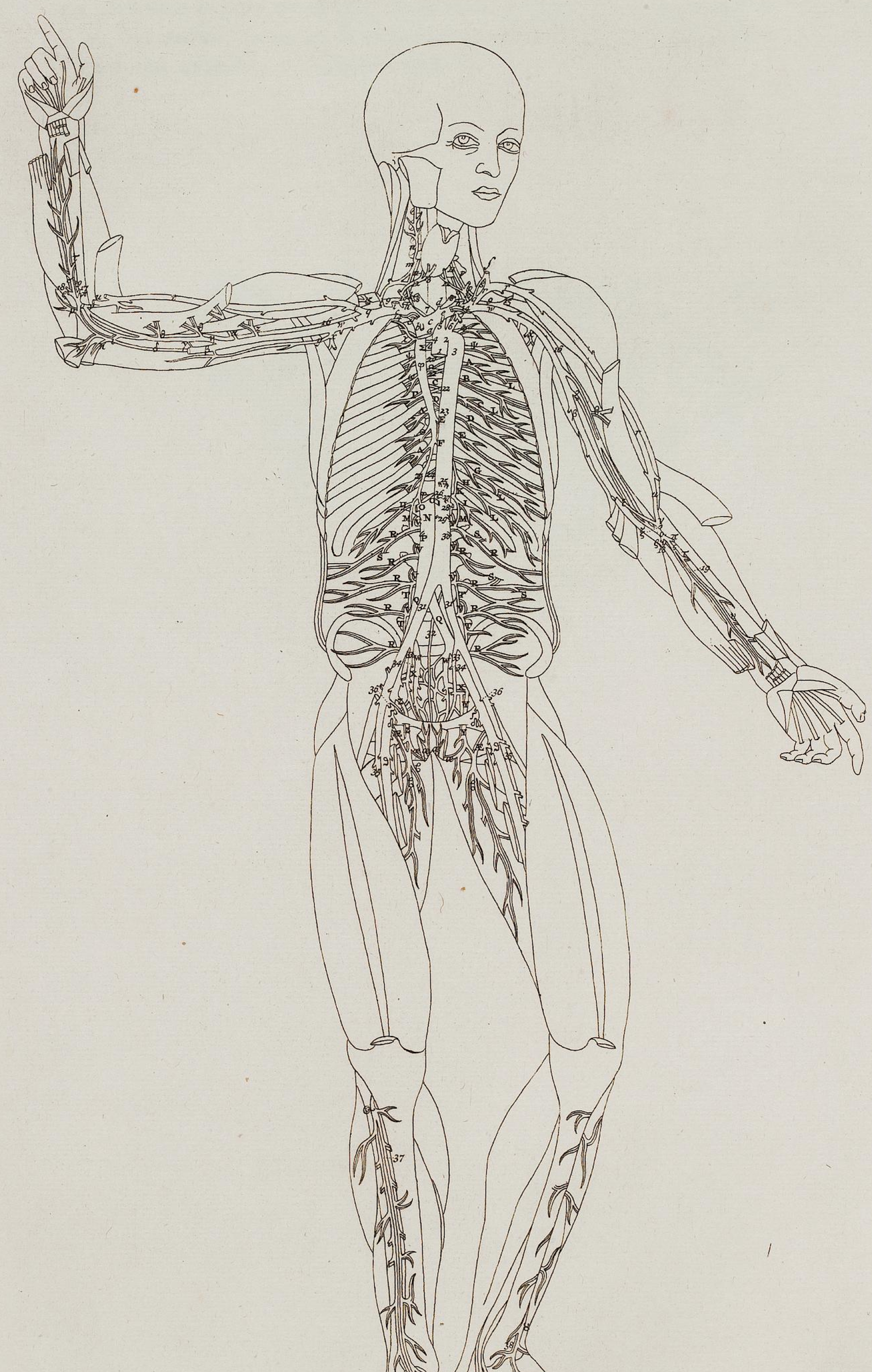
Venis H. H comites arteriarum iliacarum rami, qui per priora Pſoarum & Iliacorum internorum decurrunt.

37. 37 Radices arteriarum epigaſtricarum. Vide α. α Fig. 12. Tab. XXVII. Comites radicibus venarum epigaſtricarum I. I.

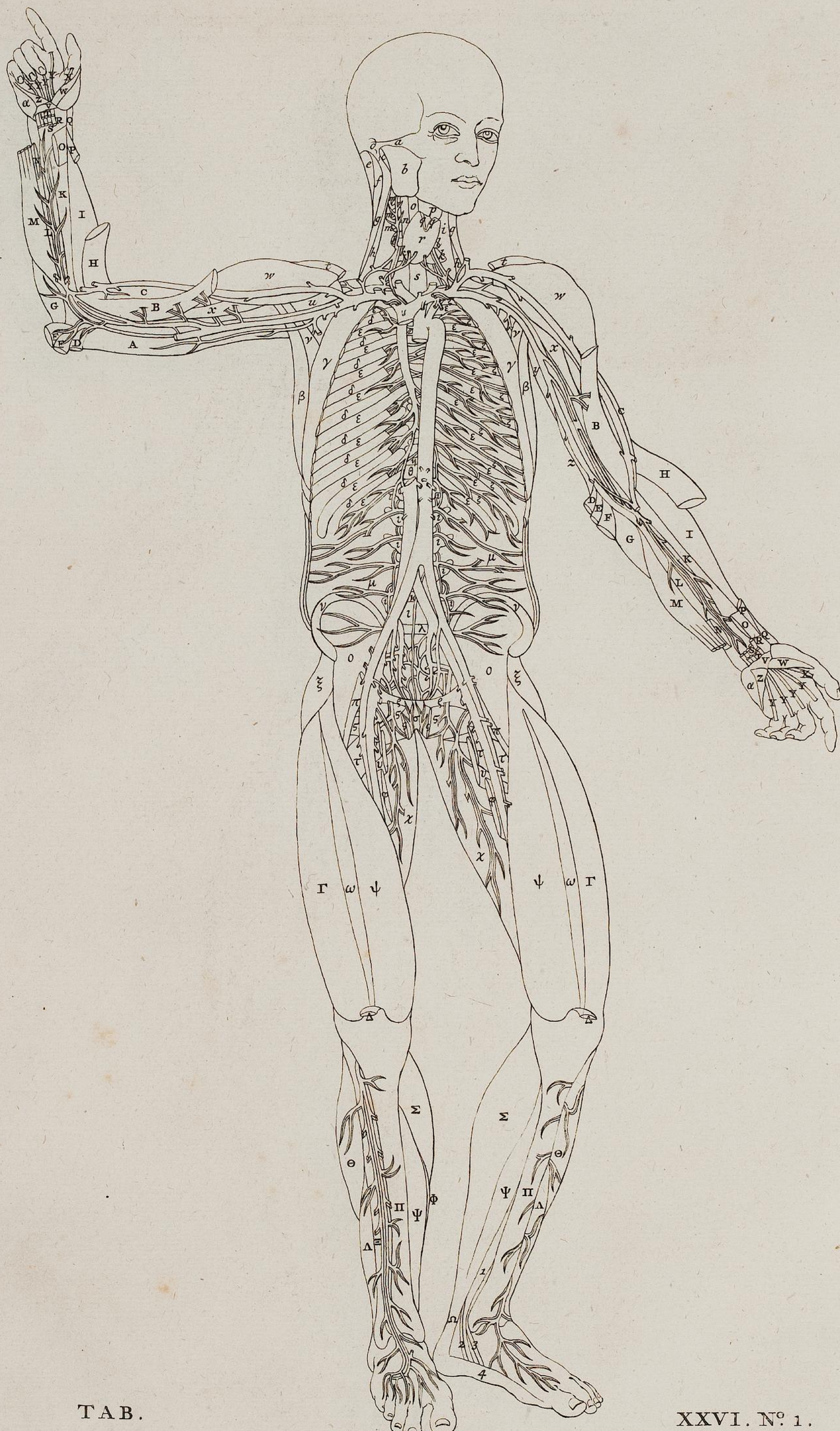
38. 38 Arteriae crurales, quae cum venis cruralibus L. L, quas comitantur, ramos per femora diſtribuunt, ipſarum ramis M. M. N. N. &c. ubique comites.

39 Arteriae popliteae ramus N Tab. XXIV. N°. 2. qui in ſuperiore parte cruris inter tibiam & fibulam in priora penetrans, decurrit deinde ſecundum membranam cruris oſſibus interjectam, poſteaque ſecundum tibiam, ultraque eam per dorſi pedis extremi profunda. Comes venae V. Producit ramum, qui venae W comes, ad plantam penetrat.

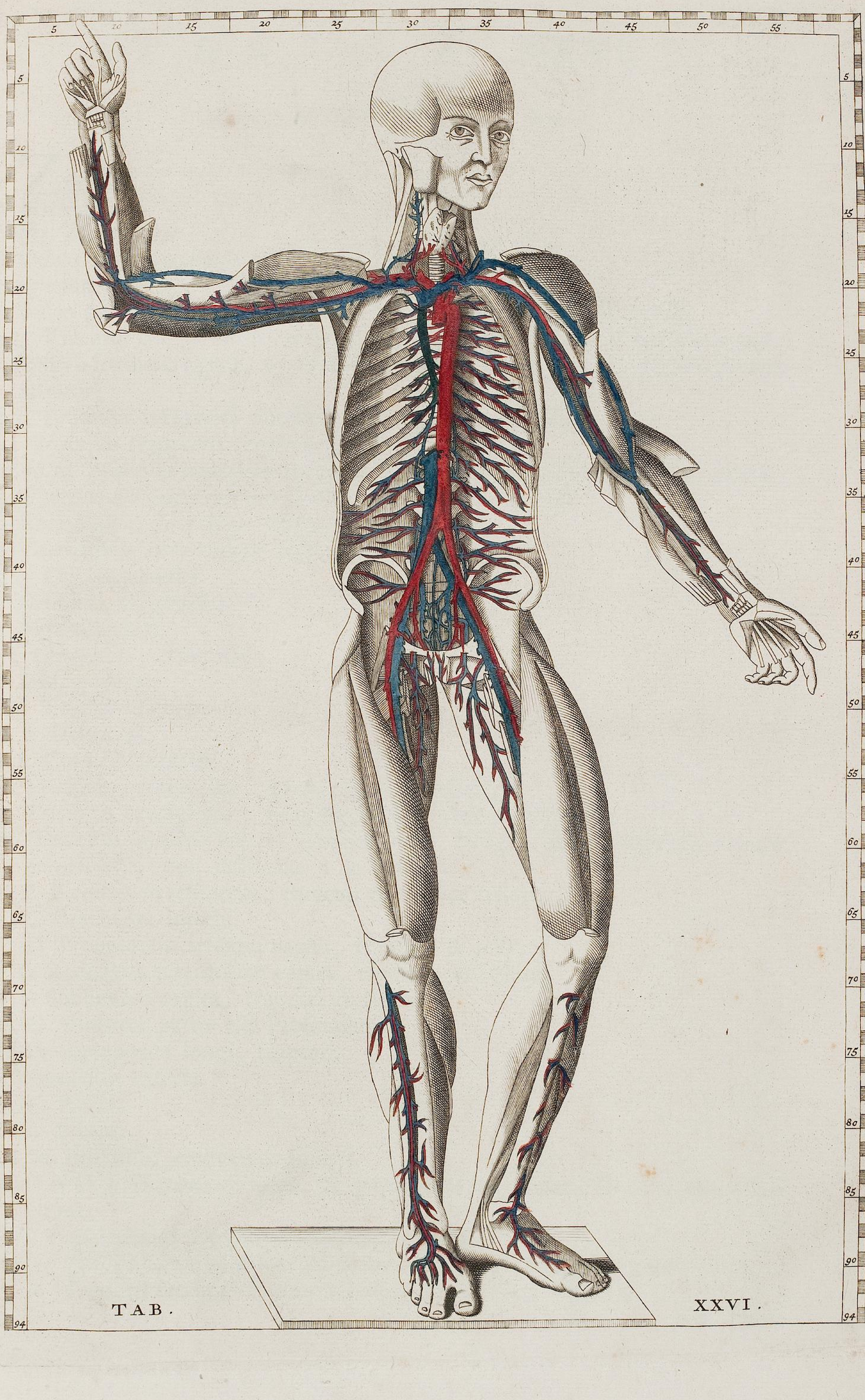
40 Arteriae popliteae ramus idem mododictus 39. cujus varietas hic indicata: ab illa enim, quae in dextro crure exhibita, diſcrepat ramis ſuis in crure, pedeque extremo. Comes venae X.

TAB. XXVI. N°. 2.

TAB. XXVI. N°. 1.

TAB. XXVI.

TABULA XXVI.

N°. I. MUSCULI, &c.

a Zygoma.
b Maſſeter.
c Maxilla inferior.
d Oſſeus auris introitus.
e Splenius capitis.
f Videri poſſit aut Splenii pars interior, aut Trachelomaſtoïdeus eſſe.
g.g Videntur eſſe Levatores ſcapularum. h.h an eorundem partes interiores?
i Rudis adeo haec figura, ut an aliquid quidem ſignificet, non facile videatur ſuſpicari.
k.k Proceſſus transverſi vertebrae colli ſeptimae à capite.
l.l Proceſſus transverſi vertebrae ſextae à capite.
m.m.m Proceſſus transverſi vertebrarum colli à capite quintae, quartae, tertiae.
n Videtur eſſe rudis indicatio Recti interni majoris capitis.
o Pharyngis rudis videtur indicatio eſſe.
p Cartilaginis thyreoïdeae rudis indicatio.
q.q Cricothyreoïdei.
r Glandula thyreoïdea.
s Aſpera arteria.
t.t Claviculae, truncatae.
u Subſcapularis.
v.v Teretes majores.
w.w Deltoïdei.
x.x Coracobrachiales.
y Tricipitis brachii pars, quae Longus appellatur.
z Tricipitis brachii pars, quae Brachialis externus appellatur.
A Tricipitis brachii partes, quarum alteri Longi, alteri Brachialis externi nomen eſt, non diſtinctae à ſe invicem.
B.B Bicipites brachiorum, truncati & modice reflexi.
C.C Brachiales interni.
D.D Pronatorum teretum capita, truncata & reflexa.
E.E Radialium internorum capita, truncata & reflexa.
F.F Sublimium capita, truncata & reflexa.
G.G Videntur partes eſſe Profundorum.
H.H Supinatores longi, truncati.
I.I Radiales externi.
K.K Radii.
L.L Ulnae.
M.M Profundi, truncati & inverſi.
NO.NO Pronatores quadrati. N principium truncatum, O extremum truncatum.
P.P Supinatorum longorum extrema, truncata.
Q.Q Niſi pollicum manuum Abductores longi ipſi ſunt, loci ſunt eorum.
R.R Truncati tendines Flexorum longorum pollicum manuum.

S. S Truncati tendines Profundorum.
T. T Truncati tendines Sublimium.
V. V Ligamenta armillaria interiora.
W. W Flexores breves pollicum manuum.
X. X Tendines Flexorum longorum pollicum manuum.
Y. Y. Y. Y. &c. Tendines Sublimium.
Z. Z Adductores oſſium metacarpi digitorum auricularium.
α. α Abductores digitorum auricularium. Eſt certe locus eorum.
β. β Latiſſimi dorſi.
γ. γ Thoracis exterioris partis rudis indicatio.
δ ε ζ. &c. Thoracis interiora.
δ. δ. &c. Intercoſtales interiores.
ε. ε. &c. Coſtae.
ζ. ζ. &c. Intercoſtales exteriores. Qui etiam in dextro latere inter margines poſticos Intercoſtalium interiorum & ſpinam. Vide Tab. XXXVIII.
η Ligamentum, intercedens inter corpora vertebrarum dorſi duodecimae & undecimae.
θ Corpus vertebrae dorſi duodecimae. Aliquot praeterea vertebrae dorſi cum ligamentis imperfecte indicatae.
ι. ι. &c. Vertebrae quinque lumborum.
κ Ligamentum, intercedens inter corpora duarum inferiorum vertebrarum lumborum.
λ Ligamentum intercedens inter corpus vertebrae imae lumborum & ſummae oſſis ſacri.
μ. μ Transverſi abdominis.
ν. ν Criſtae ilium.
ξ. ξ Glutei minores.
ο. ο Iliaci interni.
π. π Pſoae magni, truncati.
ϱ. ϱ Oſſa pubis.
σ Synchondroſis oſſium pubis.
ς ς Videntur eſſe truncata capita Gracilium ſimul & eorum, quos Adductores femorum longos & breves appellamus.
ς. ς ς Obturatores externi.
ττ. ττ Pectinei, truncati.
υ. υ Adductores femorum breves, truncati.
φ. φ Adductores femorum longi, truncati.
χ. χ Adductores magni femorum.
ψ. ψ Vaſti interni.
ω. ω Crurales.
Γ. Γ Vaſti externi.
Δ. Δ Rectorum crurum tendines extremi, truncati & deorſum flexi.
Θ. Θ Peronei longi.
Λ. Λ Peronei breves.
Ξ Fibula.
Π. Π Tibiae.
Σ. Σ Gemelli.
Φ Plantaris.
Ψ. Ψ Solei.

Ω Ten-

Ω Tendo achillis.
1 Flexor longus digitorum pedis.
2 Flexor longus pollicis pedis.
3 Tibialis poſticus.
4 Abductor pollicis pedis.

N°. 2. VENAE ET ARTERIAE.

Haec quoque Tabula venas & arterias interiores, paucasque exteriores, ut per thoracem & abdomen, ac ſecundum muſculos, oſſa, &c. deductae ſunt, exhibet: praecipue autem profundiores, quam proximae ſuperioris Tabulae: varietates quoque quarundam Tabulae illius.

Ex ipſa figura quoque apparet quibus venis comites adjunctae arteriae ſint: idemque peti pariter ex arteriarum indice poterit, quem venarum indici ſubjiciam.

a Vena cava ſuperior, ſtatim infra ortum azygae reciſa.
b Radix venae r Fig. 3. Tab. XXVII.
c. c Venae ſubclaviae.
d Radix venae f Tab. XXV. N°. 2.
e Radix venae l Fig. 3. Tab. XXVII.
f Radix venae n Fig. 3. Tab. XXVII. vel p Fig. 5. ibid.
g Radix venae mammariae dextrae, l Fig. 12. Tab. XXVII. Similis in latere ſiniſtro.
h. h Radices venarum jugularium internarum, k. k Tab. XXV. N°. 2.
i Radix venae jugularis externae dextrae.
k. l Gemina radix, qua vena vertebralis dextra oritur. Vide l. k Fig. 7. Tab. XXVII.

Arteriae & venae vertebralis *diſpenſatio in origine ut plurimum varia occurrit.* Oſſium exam.

m Truncus venae vertebralis dextrae, natus ex conjunctione radicum k & l; quas etiam, priusquam ſe conjungant, ramo intermedio conjunctas exhibet. Haec una cum comite arteria 11 intrat foramen proceſſus transverſi vertebrae ſextae à capite.

Quamvis (arteriae & venae vertebralis *diſpenſatio*) *in origine ut plurimum varia occurrat, nihilominus fere ſemper à ſexta Vertebra incipere ſolet, nullo vaſe per foramen ſeptimae trajecto.* Oſſium exam.

n Venae vertebralis dextrae ramus, extra canalem vertebralem adſcendens.
o Vena vertebralis ſiniſtra, quae, nulla comitante arteria, intrat foramen, quod eſt in proceſſu transverſo vertebrae colli ſeptimae à capite.
p p Vena vertebralis alia, quae una cum arteria comite intrat foramen, quod eſt in proceſſu transverſo vertebrae ſextae à capite.

Niſi fortaſſe (quod interdum evenit) vena, antequam ejusmodi foramina ingrediatur, in duos ſcindatur ramos, tunc enim ipſorum major ſextae Vertebrae foramen penetrat, minor vero ſeptimae, quam tamen aut nulla arteria comitatur, aut adeo obſcura, ut ipſius nulla prorſus ratio ſit habenda: hinc evenire reor, ſaepe foramina ſeptimae vertebrae eſſe minora iis, quae in ſexta cernuntur: fit etiam aliis modis ejusmodi vaſorum diſpenſatio. Oſſium exam.

q. q *Trunci humerariarum & axillarium.* Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. D. d.
r r r ſ s An huc pertinent Euſtachii haec? *A magna Venae Cavae, quae in Ju-*

gulo fit, diviſione primum Jugularis interna, (in Simia) *contra quam in Homine, externa longe minor producitur; deinde inſignis hujus diviſionis ramus biſariam, nimirum infra in Axillarem* w; *ſupra in Humerariam* r r r *ſcinditur, ab Humeraria ilico Jugularis externa* ſ, *plerumque initio bifida* s, *ſimulque Claviculae, foraminis inſtar, viam praebens, oritur, quod admonere libuit, non modo ut Anatomiae Sectatores intelligerent; externam hanc Jugularem nullum in Homine cum Humeraria, quae poſt illam propagatur, niſi ad Naturae minime conſueta quis confugiat, commercium habere; verum etiam* &c. De vena comm. prof. brach. Antigr. I. Vide etiam i k l Fig. 5. Tab. XXVII.

t. t *Vena humeraria*, cephalica vulgo.

u. u *Humerariarum, parum ſupra cubitorum flexum in duos ramos diviſarum, rami interiores, qui cum axillarium ramis conjuncti, communes venas efformant.* Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. F. f.

v *Venae communis ſuperficiariae radix.* Ibid. H. h.

w. w Venae *axillares*, quas baſilicas dicunt.

x. x Radices venarum ſ. ſ Tab. XXV. N°. 2.

y Venae x ramus ſuperficiarius, ſeſe conjungens cum *axillaris externae* principio.

z. α *Venae axillaris* rami, z ad Coracobrachialem, α ad Bicipitem brachii.

β. β *Venae axillares externae* Euſt. de ven. comm. prof. brach. Antigr. IV. hoc eſt, *venarum axillarium* rami ſuperficiarii.

γ Ramulus, quo vena *axillaris externa* conjuncta cum *axillari profunda.*

δ Alius ramus, quo vena *axillaris externa* ſe conjungit cum *axillaris profundae* ramo ι.

ε Venae *axillaris externae parum ſupra internum humeri tuberculum in duos ramos diviſae*, ramus exterior, qui *cum altero humerariae ramo* u *conjunctus communem ſuperficiariam* v *conſtituit.* Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. K k.

ζ Duae venae, quae ſunt loco *axillaris profundae.* Fere in medio humero conjungunt ſe, poſt rurſus diviſae, in cubiti demum principio confluentes in unam.

η Vena *axillaris profunda*, Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. L. l. Circa mediam hic humeri longitudinem oritur: poſt, antequam ad cubitum venerit, ſe in duos ramos dividit, rurſus deinde in cubiti principio confluentes in unum. Confer Expl. Tab. VIII. Fig. 2. m.

Nimis ſane oſcitanter profundum axillaris venae ramum deſcripſit, qui circa medium Humeri, atque etiam interdum parum infra, vel ſupra medium ejusdem, fere ſemper in duas propagines ſcinditur, quae arteriam hinc inde complexae ſub Cubiti articulum, non longe tamen ab eo invicem ſemel, & interdum etiam iterum, & cum tertio quodam Humerariae ramo v, ab eo u, *qui ſub cute communem Venam conſtituit, enato, uniuntur, paululumque progreſſae rurſus in tres propagines dirimuntur, quarum una* σ *Veſalio incognita biſariam ſciſſa, altera parte* σ *amplum ligamentum Radio Ulnaeque commune perreptat; altera* τ *eodem ligamento perforato, in exteriorem Ulnae ſedem diſtribuitur* (μ Tab. XXIV. N°. 2.): *aliae vero duae* π. ϱ *non ſecus quam arteria diremptae, ad extremam uſque manum una cum ea progrediuntur* (ε. τ Tab. XXV. N°. 2.). De vena comm. prof. brach. Antigr. I.

θ. θ: θ Rami ad Bicipites brachiorum.

ι *Ve-*

ι *Venae axillaris profundae* ramus, qui circa condylum poſteriorem humeri ab altera venarum, in quas vena illa profunda ſe dividit, ortus, acceptaque vena δ à vena *axillari externa*, ad cubitum procedit, ubi cum vena *profunda communi* confluit. Ab *hoc* ramo *ſurculi principiis muſculorum, qui oriuntur ab interno humeri tuberculo, tributi*; Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. N. n: nempe κ ramus ad Pronatorem teretem, λ ad Radialem internum & Sublimem, μ ad Ulnarem internum. Confer μ Tab. XXV. N°. 2.

ν *Interioris rami humerariae, parum ſupra cubiti flexum in duos ramos diviſae, propago, quae in flexu cubiti jungitur cum profunda axillari.* Expl. Tab. VIII. Fig. 1. G.

ξ Ramus *vel ab humeraria communem venam conſtituente, vel* ξ *ab ipſa communi* (niſi modo à ramo ε *axillaris externae*) *ortus, qui cum axillari profunda conjungitur.* Vide O. o Fig. 1. & 2. Tab. VIII.

Humerariae Venae ramum, qui cum penitiori Axillari coit, inter eum muſculum, qui ab interno Humeri tuberculo enatus Radium in pronum circumvertit, & inter alium, qui Cubitum flectentium ſecundus ab eo numeratur, accuratius, quam hactenus fecerit, inquirat; in hac enim Cubiti ſede, illum Humerariae Venae ramum ſine dubio inveniet; ſiquidem nunquam deeſt, etiamſi admodum varia ſit ſuperficiaria venarum circa Cubiti articulum diſtributio. De Vena comm. prof. brach. Antigr. III.

ο.ο *Venae communes profundae, quae videntur dividi in tres ramos, contra Veſalii opinionem.* Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. P. p. Factae ex *congreſſu axillarium profundarum* & *ramorum*, ν *vel ab humeraria communem venam conſtituente*, ξ *vel ab ipſa communi* (niſi modo à ramo ε *axillaris externae*) *ortorum.*

π.π Radices venarum radialium, ϐ.ϐ Tab. XXV. N°. 2.

ϱ.ϱ Radices venarum ulnarium, τ.υ Tab. XXV. N°. 2.

σ.ς *Medius ramus venae communis profundae, qui à Veſalio nec deſcribitur, nec pingitur; inter muſculos ſecundum, & tertium digitorum internodium flectentes, totam membranei ligamenti ulnae, & radii longitudinem perreptans, muſculis ei incumbentibus ſurculos tribuit; & interdum ς geminus exiſtens arteriam hinc inde comprehendit.* Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. S. s.

τ.τ *Propago à praedicto medio ramo venae communis profundae, circa quartam ulnae partem orta; quae ligamentum membraneum ulnae, & radii perforans, ad poſteriora tranſit, & in muſculos ab ulna procedentes, aliosque eidem incumbentes diſtribuitur* (μ. μ Tab. XXIV. N°. 2.): *haec propago, quae interdum gemina eſt, & arteriam mediam comprehendit, oſcitanter à Veſalio praetermittitur.* Expl. Tab. VIII. Fig. 1. & 2. T. t.

υ Venae ejusdem ς ramus ad dorſum cubiti penetrans; ubi fit ν Tab. XXIV. N°. 2.

φφ Vena azyga.

In Homine haec Vena recto tramite non incedit, ſed ſuper dextrum truncum Arteriae Aſperae, dextrorſum quidem parum, retrorſum vero multum, verſus ſpinam flectitur, & ubi Vertebrarum radices attingit, incipit extolli, & ad medium earum progredi, quod pervenit circa octavam vel nonam Thoracis Vertebram, eoque loco eſt plane in medio, & ſub Arteria condita deorſum ad finem uſque Thoracis, prius tamen biſariam diviſa, proficiſcitur. De vena ſine pari, Antigr. XII.

Vena Azygos, è regione octavae aut decimae thoracis vertebrae, in duos ramos, dextrum ſcilicet ac ſiniſtrum, ſcinditur; hi deorſum repunt, & Septum tranſverſum praetereunt, ſuarumque uterque propaginum vel una tantum, vel pluribus vario modo inſeritur, ſcilicet aut in poſteriorem ſedem Cavae, juxta ortum Emulgentis, aut in ipſam Emulgentem, & praeſertim in ſiniſtram, (neque enim memini hoc idem me unquam in dextra obſervaſſe) retro, ſupra, infra; ea nimirum in parte, qua venam Seminariam ipſa procreat. De Ren. Cap. XVI.

χ Azygae ramus, qui mox abit in duas venas intercoſtales dextras, tertiam & quartam.

ψ. ω. Γ. Δ. Θ. Λ. Ξ. Π Sequentes octo venae intercoſtales dextrae, quas azyga dat, ψ quinta, ω ſexta, Γ ſeptima, Δ octava, Θ nona, Λ decima, Ξ undecima, Π duodecima.

Σ Azygae ramus, qui mox abit in duas venas intercoſtales ſiniſtras, Φ tertiam, & Ψ quartam.

Ω Azygae ramus, qui mox abit in venas intercoſtales ſiniſtras duas, A quintam, & B ſextam.

C C Azygae ramus, qui eſt vena intercoſtalis ſiniſtra ſeptima.

D D Azygae ramus, qui vena intercoſtalis ſiniſtra octava.

E E Azygae ramus, qui vena intercoſtalis ſiniſtra nona.

F Azygae, è regione octavae thoracis vertebrae ſe in duos ramos dividentis, ramus ſiniſter, qui abit in venas intercoſtales ſiniſtras, G decimam, H undecimam, &, ut videtur, I duodecimam.

Intercoſtales rami Venae ſine Pari, quum primum ab hac originem traxerunt, una cum arteriis inter membranam ſuccingentem, & muſculos Intercoſtales exteriores primo feruntur; quandoquidem interiores ad radices Coſtarum non pertingunt; deinde paululum progreſſi ab utroque horum muſculorum genere medii comprehenduntur. De Vena ſine pari, Antigr. XVIII. Quod in latere dextro exhibet: nam in ſiniſtro remoti muſculi Intercoſtales interni.

K Vena, qua conjunctae intercoſtalium ſiniſtrarum undecima & duodecima.

Venae intercoſtales *in itinere multis in locis, praecipue autem circa poſteriorem Dorſi partem, ſimul commiſcentur.* De vena ſine pari, Antigr. XVIII.

L. L. L. L Venae intercoſtales *perforatis muſculis, qui in ea parte ſunt, inter eos digeruntur, atque etiam ſub cute adipem perreptant, quod ſilentio praetereundum vel ob eam cauſam non erat, quia muſculi poſteriori Dorſi ſedi incumbentes, ab iis ramis extra erumpentibus alimentum plerumque ſumunt.* De vena ſine pari, Antigr. XVIII.

M. M *Venae* ſine pari *poſtremi rami plerumque cum primis Lumborum venis, è regione ſecundae ipſorum Vertebrae pullulantibus, commiſcentur, atque junguntur.* De vena ſine pari, Antigr. XVII.

N Vena cava inferior, mox ſupra emulgentium ortum reciſa.

O. O Radices venarum emulgentium.

P Radix venae ſpermaticae dextrae.

Q. Q Venae iliacae.

R. R. R. R. R: R. R. R. R. R Quinque ab utroque latere venae lumbales. In ſiniſtro latere tertia & quarta conjunctae inter ſe.

Primae Lumborum venae, è regione ſecundae ipſorum Vertebrae pullulant. De vena ſine pari, Antigr. XVII.

S. S. S. S Ve-

S. S. S. S Venarum lumbalium rami per Transverſos abdominis penetrantes.
T. T. T. T Venae, quibus venae lumbales conjunctae inter ſe, tertiae cum quartis, quartae cum quintis.
V. V. V. V: V. V. V. V Venarum lumbalium rami ad poſteriora penetrantes.
W. W Venae hypogaſtricae, quarum ſatis apparet ramorum per pelvis poſteriorem partem diſtributio & conjunctio. Confer A. A Tab. xxv. N°. 2.
X. X Rami venarum hypogaſtricarum, per intervalla, quae ſunt inter os ſacrum & oſſa coxarum, exeuntes ad nates.
Y Y Venae hypogaſtricae ſiniſtrae ramus, qui per magnum foramen oſſis coxae, & per ſinum quidem, qui in ejus margine ſuperiore eſt, exit ad femoris interiora, ubi inprimis ramos diſtribuit inter Pectineum & Adductorem femoris brevem longumque & Gracilem, à parte priore; & Obturatorem externum & Adductorem magnum, à poſteriore.
Z Z Vena eadem, quae Y Y in parte ſiniſtra: hic autem non ab hypogaſtrica, ſed ab iliaca oriens.
Æ. Æ Venarum cruralium rami, qui ſe adjungunt ad venas Y & Z, & cum iis ſe conjungunt.
æ æ. æ æ Venarum Y & Z rami, qui ſe circum capita Adductorum brevium femorum longorumque & Gracilium flectunt, perque priora Gracilium adſcendunt pubem verſus.
Ϭ. Ϭ: Ϭ Hi rami ſimplices in dextro femore, in ſiniſtro autem ſinguli in duos diviſi, unius tamen arteriae comites, quam mediam continent. Ramos dant Adductoribus magnis femorum.
ʃ. ʃ Radices venarum epigaſtricarum, z. z Fig. 12. Tab. xxvii.
ɗ. ɗ Radices venarum ſaphenarum.
ϑ. ϑ Venae crurales.

Caeterum plerique rami, quos emittunt venae hypogaſtricae, iliacae, & crurales, hic truncati, Tabula xxv. exhibiti ſunt, & ex ea intelligentur.

Ꞡ Venae V Tab. xxv. N°. 2. varietas: mox enim haec in duos ramos ſe findit, unius comites arteriae, quam mediam continent.
ȣ Venae X Tab. xxv. N°. 2. varietas: hic enim ſimplex manet. Ramorum, qui in ſuperiore parte hujus ſiniſtri cruris exhibiti, craſſiores rami ſunt ejusdem hujus venae, quae hoc poſitu pedis conſpici ibi nequit.
1 Aorta, ſtatim ſupra cor reciſa. 2 angulus aortae. 3 aorta deſcendens.
4 Arteria, quae mox ſe dividit in duas intercoſtales dextras, tertiam & quartam; comites venis χ.
5 Radix communis, quae dein abit in radicem communem arteriae ſubclaviae dextrae & carotidis dextrae, & in carotidem ſiniſtram.
6 Radix arteriae ſubclaviae ſiniſtrae.
7 Radix communis arteriae carotidis dextrae & ſubclaviae dextrae.
8. 8 Radices arteriarum carotidum.
9. 9 Arteriae ſubclaviae.
10. 10 Arteriarum ſubclaviarum rami, qui dant
11. 11 vertebrales, quae comites venis m & p, intrant foramina proceſſuum transverſorum vertebrae ſextae à capite.
12. 12 quae reſpondent venae f Tab. xxv. N°. 2. Ramus 13 cum ramis venae f Tab. xxv. N°. 2. adſcendit per priora glandulae thyreoïdeae. Dant quoque ramos, qui adſcendunt pone glandulam thyreoïdeam.

 14. 14 Ar-

14. 14 Arteriarum mammariarum radices. Comites radicibus venarum mammariarum g.
15. 15 Rami qui β Tab. xxv. N°. 2. procedunt ad ſcapularum lunulas, quae ſunt ad radices proceſſuum coracoïdeorum.
16. 16 Arteriae brachiales, comites venis *axillaribus*.
Venae z comes arteria ad Coracobrachialem.
Venis α. θ. θ: θ comites arteriae ad Bicipites brachiorum.
Venae ι comes ramus brachialis arteriae: & ejusdem quoque venae ramis ramos adjungit ad Pronatorem teretem, Sublimem, Ulnarem internum.
17 Radix arteriae radialis. Comes venae π.
18. 18 Radices arteriarum ulnarium. Comites venis ϱ. ϱ.
19. 19 Arteriae profundae cubitorum. Comites venis σ. ς. Siniſtra media inter duos ramos, in quos ſe findit vena.
Venis τ. τ comites arteriarum profundarum cubitorum rami, qui cum iis per ligamenta, quae inter ulnas radiosque media, penetrant ad exteriorem partem cubitorum, ubi fiunt μ. μ Tab. xxiv. N°. 2.
Venae υ comes arteriae profundae cubiti ramus ad dorſum cubiti penetrans; ubi fit ν Tab. xxiv. N°. 2.
20 Arteria intercoſtalis dextra quinta, quae deinde comes venae ψ; 21 ſexta, quae deinde comes venae ω; 22 ſeptima, quae deinde comes venae Γ; 23 octava, quae deinde comes venae Δ. Venae Θ comes nona. Venae Λ comes decima. 24 undecima, quae deinde comes venae Ξ. Venae Π duodecima comes.
Venis intercoſtalibus ſiniſtris Φ. Ψ. A. B. C. D. E. G. H. I comites reſpondentes arteriae, tertia, quarta, quinta, ſexta, ſeptima, octava, nona, decima, undecima, duodecima.
Venis quoque L. L. L. &c. arteriarum intercoſtalium rami comites.
25 Radices arteriarum diaphragmaticarum. Vide 26. 26 Tab. xxv. N°. 2.
26 Radix arteriae coeliacae. Vide t Fig. 2. Tab. xxvii. & n Fig. 4. ibid.
27 Radix arteriae meſentericae ſuperioris. Vide A. Fig. 2. Tab. xxvii. & u Fig. 4. ibid.
28 Radix arteriae emulgentis ſiniſtrae.
29 Radices arteriarum ſpermaticarum. Vide 30. 30 Tab. xxv. N°. 2.
30 Radix arteriae meſentericae inferioris. Vide B Fig. 2. Tab. xxvii. & v Fig. 4. ibid.
Venis lumbalibus R. R. &c. comites arteriae lumbales.
Venis V. V. &c. comites arteriarum lumbalium rami ad poſteriora penetrantes.
Venis S. S. &c. comites arteriarum lumbalium rami per Transverſos abdominis penetrantes.
31. 31 Arteriae iliacae, comites venis iliacis Q. Q.
32 Arteria decurrens ſecundum priora vertebrarum lumborum & oſſis ſacri: quam inveni orientem à poſteriore parte aortae, mox ſupra diviſionem ejus in iliacas.
33. 33 Arteriae hypogaſtricae, comites venis hypogaſtricis W. W.
34. 34 Radices arteriarum umbilicalium.
Indicatae radices arteriarum 35. 35 Tab. xxv. N°. 2., quibus ob anguſtiam locorum notae non inſcriptae: cognoſcentur ex Tab. xxv.
Venis X. X comites rami arteriarum hypogaſtricarum, per intervalla, quae ſunt inter os ſacrum & oſſa coxarum, exeuntes ad nates.

Ve-

Venae Y Y comes arteriae hypogaſtricae ſiniſtrae ramus, qui cum ea per magnum foramen oſſis coxae, & per ſinum quidem, qui in ejus margine ſuperiore eſt, exit ad femoris interiora; ubi inprimis ramos diſtribuit inter Pectineum & Adductorem femoris brevem longumque & Gracilem, à parte priore; & Obturatorem externum & Adductorem magnum, à poſteriore.

Venae Z Z comes arteria reſpondens illi, quae in parte ſiniſtra comes venae Y Y: hic autem non ab hypogaſtrica, ſed ab epigaſtricae radice oriens.

Venis Æ. Æ comites arteriarum cruralium rami.

Venarum ææ.ææ comites arteriarum rami, qui ſe cum iis circum capita Adductorum brevium femorum longorumque & Gracilium flectunt, perque priora Gracilium adſcendunt pubem verſus.

Venarum ϐ. ϐ: ϐ comites arteriae. Singulae eas venae comitantur in dextro femore: in ſiniſtro autem geminae, medias continentes. Arteriarum quoque rami comitantur ramos venarum ad Adductores magnos femorum.

35. 35 Arteriae crurales, comites venis cruralibus ϑ. ϑ.

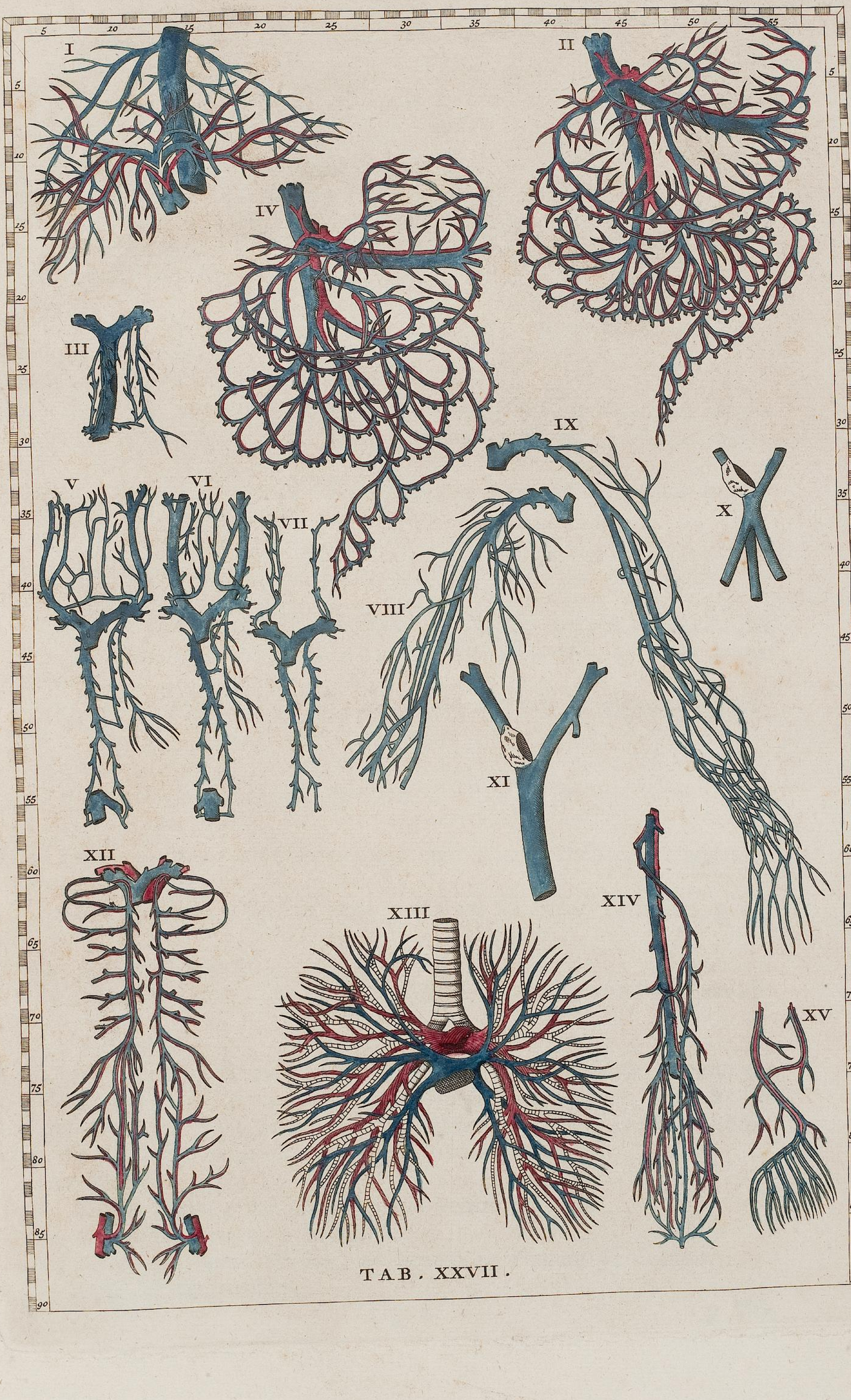
36. 36 Radices arteriarum epigaſtricarum.

37 Arteria, quae 39 Tab. xxv. N°. 2. hic duos ramos venae ϛ comites habens, à quibus media continetur.

38 Arteria, quae 40 Tab. xxv. N°. 2. hic unam venam ȣ comitem habens. Hujus ipſius arteriae rami ſunt rami illi exiliores, qui craſſiorum comites in ſuperiore parte hujus ſiniſtri cruris exhibiti ſunt.

TAB. XXVII.

TAB. XXVII.

TABULA XXVII.

FIGURA PRIMA.

Syſtema vaſorum hepatis, & ciſtae fellis.

a a Vena cava inferior, tum ſupra, tum infra hepar truncata.

b. b. c. c. c. c Venae hepaticae: b. b majores, c. c. c. c minores.

d Radix venae lienalis.

e Radix venae meſeraicae.

f Vena portarum.

g. h. i Tres rami, in quos vena portarum ſe dividit; qui per hepar incedunt, ramosque diſtribuunt.

k Venae portarum ramus ad ciſtam fellis.

l Arteria hepatica, truncata. In duos ramos ſe dividit, qui comites ſe adjungunt venae portarum ramis g. i, ramosque cum iis per hepar diſtribuunt.

m Arteriae hepaticae ramus ad ciſtam fellis, comes ramo k venae portarum.

n Ductus choledochus, truncatus.

o Ductus cyſticus, truncatus.

p Ductus hepaticus.

q. r. s Tres rami, in quos ſe dividit ductus hepaticus, qui per hepar comites venae portarum tribus ramis g. h. i, ramisque pleriſque, quos per hepar diſtribuunt.

t. v. v. v. w De his nihil dici poteſt, quod non incurrat in aliquam difficultatem.

FIGURA SECUNDA.

Syſtema venae portarum extra hepar, una cum arteriae coeliacae & meſentericae utriusque ſyſtemate.

a. a. a Radices ramorum, quibus vena portarum ad hepar pertinet: g. h. i Fig. 1.

b Venae portarum truncus.

c Venae portarum ramus, qui ſe conjungit cum vena l coronaria ventriculi.

d d Vena meſeraica.

e Vena gaſtroëpiploïca dextra, quae dat primum ramos duodeno & pancreati: dein, à ſuperiore parte ventriculo; alios parti ejus priori, ut f. &c. alios poſteriori, ut g. g, ut videtur: ab inferiore parte dat ramos omento, ut h. &c. Aliisque ramis i. i conjungit ſe cum meſeraicis.

k k Vena lienalis.

l Venae lienalis ramus, qui eſt coronaria ventriculi.

m Vena meſocolica, oriens à lienali.

n Venae lienalis in ramos diviſio, ad lienem potiſſimum pertinentes.

o. o. &c. Rami ad ventriculum.

p Vena gaſtroëpiploïca ſiniſtra; quae toto decurſu ſuo à ſuperiori parte ramos dat ventriculo, alios pertinentes ad partem ejus priorem, ut r. r; alios ad poſteriorem, ut q. q: ab inferiore, s. s. &c. omento, qui hic truncati. Caeterum conjungit ſe cum gaſtroëpiploïca dextra.

t Arteria coeliaca, ab aorta reſciſſa.

u Coeliacae dexter ramus; à quo

v arteria hepatica, l Fig. 1. &

w arteria gaſtroëpiploïca dextra, comes venae e gaſtroëpiploïcae dextrae, ramiſque ipſius.

x Arteria lienalis, coeliacae ramus ſiniſter; comes venae lienali k k.

y Arteria coronaria ventriculi, comes venae l coronariae, ramiſque ipſius.

Arteria lienalis ſe in ramos juxta lienem dividit, ad lienem potiſſimum pertinentes, ut vena lienalis n, ramis ejus comites, à quibus etiam rami ad ventriculum, venis o. o. &c. comites.

z Arteria gaſtroëpiploïca ſiniſtra, comes venae p gaſtroëpiploïcae ſiniſtrae, ramiſque ipſius. Et conjungit ſe quoque cum arteria gaſtroëpiploïca dextra.

A A Arteria meſenterica ſuperior, ab aorta reſciſſa. Comes venae d d meſeraicae, ramiſque ipſius, praeterquam gaſtroëpiploïcae dextrae, & ramo, qui eſt juxta d infer.

B Arteria meſenterica inferior, ab aorta reſciſſa. Comes venae meſocolicae m, ramiſque ipſius.

C Conjunctio ramorum venae meſocolicae & arteriae meſentericae inferioris cum ramis venae meſeraicae & arteriae meſentericae ſuperioris.

D. D. D. E. E. E. E. E Reliquae conjunctiones venarum arteriarumque, D. D. D in meſenterio, & E. E. E. E. E meſocolo; ex quo annulorum quaedam ſpecies oritur, à quibus ad poſtremum, qua inteſtina ſpectant, rami producuntur ad inteſtina, quorum hic F. F. &c. radices exhibitae.

Caeterum venae & arteriae ad ventriculum pertinentes, l c y o o o o o p z q r q r e w f g g, ita diſpoſitae ſunt, ut una cum ramis ſuis referant figuram ventriculi. Sic & venae meſeraicae & meſocolicae, cum arteriis meſentericis, ramiſque qui à vena gaſtroëpiploïca dextra, comiteque ipſi arteria accedunt ad meſentericas; ut referant meſenterium cum meſocolo, per quae diſtributae ſunt. Confer cum hac figura primam Tab. x. & ſecundam Tab. xi.

FIGURA TERTIA.

a A corde & aure dextra reſciſſa vena cava utraque.

b Vena cava inferior, mox infra venas hepaticas duas ſuperiores reciſa.

c Vena cava ſuperior.

d. e Venae ſubclaviae.

f Radix venae f Tab. xxv. N°. 2.

g. g Radices venarum mammariarum. Vide l. l Fig. 12.

h. h Radices venarum jugularium internarum.

i. i Radices venarum jugularium externarum.

k. k Radices venarum *axillarium.*

l m n o p *A ſiniſtro ramo magnae diviſionis Venae Cavae in jugulo, è regione propemodum Jugularis internae, duo ſurculi pullulant, in ejus lateris membranam, quae Thoracem dirimit, percurrentes, quorum alter* l *venis Septi tranſverſi* m, *ei ſurſum occurrentibus, conjungitur; alter vero* n *ſiniſtrum hujuſce muſculi nervum concomitatus, hac quidem ſua portione* o *in carneam ejus ſub-*

ſtan-

ſtantiam inſeritur; illa vero p *cum venis ejusdem coit, & cum priori ſurculo, ac etiam cum propaginibus venae Sterni, easdem membranas adeuntibus, variis modis commiſcetur.* De Vena ſine pari Antigr. VIII.

q Vena ad ſiniſtram partem mediaſtini & pericardii pertinens.

r Vena ad dextram partem mediaſtini & pericardii pertinens, ſeſeque ramis ſuis conjungens cum ramis s. t venae diaphragmaticae dextrae, ſibi *ſurſum occurrentibus.*

u Vena diaphragmatica dextra, truncata.

A venis Septi, & praecipue in dextro latere u, *ramuli venarum* s. t *non ſolum ad Cordis involucrum pertinent, ſed etiam ad membranas Thoracem dividentes ſurſum feruntur, qui pluribus in locis cum propaginibus venae Sterni, per easdem diſſeminatis, junguntur.* De Vena ſine pari, Antigr. VIII.

v Vena diaphragmatica ſiniſtra, truncata.

w. w Radices venarum hepaticarum ſuperiorum; b. b Fig. 1.

FIGURA QUARTA.

Reſpondet figurae ſecundae, eſtque illud idem ſyſtema venae portarum extra hepar, una etiam cum arteriae coeliacae, & meſentericae utriusque ſyſtemate. Eorum autem varietates exhibet.

a. a. a Radices ramorum, quibus vena portarum ad hepar pertinet, g. h. i Fig. 1.

b Venae portarum truncus.

c c Vena meſeraica.

d d Vena gaſtroëpiploïca dextra. Ramorum, quos omento dat, radices ſolummodo indicatae: ſic & plerorumque, quos dat ventriculo. Confer e Fig. 2. Conjungit ſe quoque e cum ramis meſeraicae.

f Vena meſocolica, à meſeraica oriens. Confer m Fig. 2.

g g Vena lienalis.

h Vena coronaria ventriculi. Confer l Fig. 2.

i Venae lienalis in ramos diviſio, ad lienem potiſſimum pertinentes.

k. &c. Rami ad ventriculum: quorum aliqui ſe conjungunt l. l cum ramis venae h coronariae. Confer o. o. o Fig. 2.

m Vena gaſtroëpiploïca ſiniſtra. Solae radices ramorum, quos omento dat, indicatae. Ramorum, quos ventriculo, alii expreſſi, aliorum tantum radices. Nec conjungit ſe cum vena gaſtroëpiploïca dextra. Confer p Fig. 2.

n Arteria coeliaca, ab aorta reſciſſa.

o Coeliacae ramus dexter, à quo

p arteria hepatica, l Fig. 1. &

q arteria gaſtroëpiploïca dextra, comes venae d d gaſtroëpiploïcae dextrae, ramisque ipſius.

r r Arteria lienalis, coeliacae ramus ſiniſter, comes venae lienali g g. Rami quoque, quos dat, comites venae lienalis ramis, i ad lienem, k. k ad ventriculum, &c. non autem qua venae illae l. l ſe conjungunt cum ramis coronariae ventriculi.

s Arteria coronaria ventriculi, comes venae h coronariae, ramisque ipſius. Confer y Fig. 2.

t Arteria gaſtroëpiploïca ſiniſtra, comes venae m gaſtroëpiploïcae ſiniſtrae, ra-

ramiſque ipſius. Pariterque ſe non conjungit cum arteria gaſtroëpiploïca dextra. Confer z Fig. 2.

u u Arteria meſenterica ſuperior, ab aorta reſciſſa. Comes venae c c meſeraicae, ramiſque ipſius, praeterquam gaſtroëpiploïcae dextrae.

v Arteria meſenterica inferior, ab aorta reſciſſa. Comes venae f meſocolicae, ramiſque ipſius.

w. w. w Conjunctiones ramorum venae meſocolicae cum ramis venae meſeraicae: itemque arteriae meſentericae inferioris cum ramis ſuperioris. Confer C Fig. 2.

Caeterae conjunctiones venarum arteriarumque in meſenterio & meſocolo, quomodo differant ab iiſdem Figurae ſecundae, ex comparatione earum inter ſe intelligi ſatis poteſt. Et in totum comparatio earum ſatis docet, quantum decurſu ramiſque venarum & arteriarum differant inter ſe; cum de caetero in hac figura, aeque atque in ſecunda, ſic diſpoſitae ſint, ut figuram referant ventriculi, & meſenterii cum meſocolo.

FIGURA QUINTA.

Hujus pars inferior reſpondet figurae 2. Tab. IV.

a *Vena cava* ſuperior, *juxta cor reciſa.* Expl. Tab. IV. tribus primis figuris comm. Γ. Γ. Γ.

b Radix venae r Fig. 3.

c. c Venae ſubclaviae.

d An radix venae q Fig. 3.

e Radix venae f Tab. XXV. N°. 2.

f. f Radices venarum mammariarum; l. l Fig. 12.

g. g Radices venarum jugularium internarum.

h. h Venae jugulares externae. Siniſtra duabus radicibus oritur, altera i exiliore à ſubclavia juxta jugularem internam: altera k inſigniore, ab *humeraria.* Confer r s ſ Tab. XXVI. N°. 2. Apparent rami earum per collum diſtributi, eorumque conjunctio.

l Radix venae *humerariae.*

m. m Radices venarum *axillarium.*

n. n: o. o Radices venarum intercoſtalium ab utraque parte duarum ſuperiorum; t. u: t. u Fig. 12.

p q r *Vena* p *à ſiniſtro cavae trunco in jugulo, ſub ortu venae ſterni* f *enata, in duos ramos ſtatim diviſa; quorum major* q *ſub arteria brachii ſiniſtri ad tertiam thoracis vertebram reflexus, juxta radices coſtarum, usque ad nonam ſingulis ſurculos offerens, perreptat; quo ubi pervenit, cum ramis venae ſine pari, octavum* α *&* *nonum* β *earum intervallum nutrientibus conjungitur. Minor ramus* r *cum ſiniſtro ſepti transverſi nervo incedens, in ejus lateris membranam thoracem dividentem, & in eam, quae pericardium appellatur, propagines diſtribuit: tribusque bifidis ſurculis in carnoſam, eandemque ſuperiorem partem ſepti inſeritur.* Expl. Fig. 2. Tab. IV.

Haec eadem Vena q (nempe *quae Azygae munere in ſiniſtro latere fungitur*) *ubi à trunco ſiniſtro Cavae, juxta aliam* r, *quae ſiniſtrum Septi transverſi nervum concomitata in ipſum inſeritur, & Pericardio, ac membranis Thoracem dividentibus ſurculos ſpargit, aut ſub ortu Jugularis internae, aut non longe ab eo principium ſumit* p, *deorſum procedens ſuper anteriorem arte-*

riae

riae ſedem, quae Axillam petit, ad poſteriora verſus tertiam aut quartam Thoracis vertebram contorquetur, indeque juxta radices Coſtarum ſui lateris emergens, ſi magna fuerit, Venae ſine Pari conjunctionem renuit, & usque ad undecimam ſola incedens octo intervalla Coſtarum, quae ſunt inter duo prima, & duo ultima, nutrit: ſi vero ita magna non eſt, ut hoc per ſe praeſtare queat, ſed alterius auxilio egeat, ad ſeptimum vel octavum, atque adeo nonum Spondylum deſcendit, ibique uni, aut duobus α. ϐ Venae ſine Pari ramis ei occurrentibus conjuncta deſinit, tuncque, ſicuti etiam paulo ante dixi, conſueto illa munere utrimque fungitur. De Vena ſine pari, Antigr. XIII.

s *Vena ſine pari.* Expl. Tab. IV. tribus primis fig. comm. Δ. Δ. Δ.

t *Venae ſine pari diviſio circa decimam thoracis vertebram.* Ibid. Θ. Θ.

u *Dexter*, & v *ſiniſter ramus venae ſine pari.* Dexter *cum prima vena ſui lateris, in lumbo ſub emulgente orta conjungitur: ſiniſter conjungitur cum alio, ab emulgente orto, priusquam producat venam ſeminariam.* Ibid. Σ. Φ.

Vena Azygos, è regione octavae (Fig. 6. p.) *aut decimae* t *thoracis vertebrae, in duos ramos, dextrum* u *ſcilicet ac ſiniſtrum* v, *ſcinditur; hi deorſum repunt & Septum transverſum praetereunt, ſuarumque uterque propaginum vel una tantum, vel pluribus vario modo inſeritur, ſcilicet aut in poſteriorem ſedem Cavae, juxta ortum Emulgentis, aut in ipſam Emulgentem, & praeſertim in ſiniſtram (neque enim memini hoc idem me unquam in dextra obſervaſſe) retro, ſupra, infra; ea nimirum parte, qua venam Seminariam ipſa procreat; aut etiam quandoque* w *in proximos venarum ramos, qui è regione ſummitatis ſecundae lumborum vertebrae ortum ducunt.* De Renib. Cap. XVI.

Ejus venae (azygae) *poſtremi rami plerumque cum primis Lumborum venis, è regione ſecundae ipſorum Vertebrae pullulantibus, commiſcentur, atque junguntur.* De vena ſine pari, Antigr. XVII.

Quando, ut in priori Syngrammate diximus, altera Venae Azygae officio in eodem latere ſiniſtro fungitur, tunc vero haec (azyga) *in dextro plerumque juxta radices Coſtarum procedens, medium Vertebrarum de more non conſcendit, nec propagines ad ſiniſtra intervalla antea mittit, quam illa, quae in oppoſito latere vice ipſius eſt, huic juncta deſinat, & terminetur: decipitur ſane, qui ſecus, ac diximus, fieri putat; quandoquidem ramuli à ſiniſtro pariete Venae ſine Pari pullulantes, ad ſpatia intercoſtalia non feruntur, ſed in vicina corpora diſtributi conſumuntur.* De Vena ſine pari, Antigr. XV.

w Radix *primae venae* dextri *lateris in lumbo ſub emulgente ortae.* Expl. Tab. IV. tribus primis fig. comm. Σ. Φ.

x Radix *rami ab emulgente* ſiniſtra *orti, priusquam producat venam ſeminariam.* Ibid.

y *Truncus venae cavae, qua vocatae emulgentes ab ea oriuntur.* Ibid. Ξ. Ξ. Ξ.

z. z Radices venarum emulgentium.

α. ϐ *Rami venae ſine pari, octavum* α, & *nonum* ϐ coſtarum ſiniſtrarum *intervallum nutrientes.* Expl. Tab. IV. fig. 2.

β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ Radices venarum intercoſtalium dextrarum. β tertiae, γ quartae, δ quintae, ε ſextae, ζ ſeptimae, η octavae, θ nonae, ι decimae, κ undecimae, λ duodecimae.

μ. ν. ξ. ο. π. ϱ. σ. τ. υ. φ Radices venarum intercoſtalium ſiniſtrarum. μ tertiae, ν quartae, &c.

 A qui-

A quibus autem venis ſingulae intercoſtales tum ſiniſtrae, tum dextrae, oriantur, ex figura ipſa apparet.

FIGURA SEXTA.

Hujus pars inferior reſpondet figurae 3. Tab. IV.

a *Vena cava* ſuperior *juxta cor reciſa*; Expl. Tab. IV. tribus primis figuris comm. Γ.Γ.Γ.

b. b Venae ſubclaviae.

c Radix venae f Tab. XXV. N°. 2.

d An radix venae q Fig. 3.

e Radix venae l Fig. 3.

ff. ff Venae jugulares internae.

g. g Venae jugulares externae. Apparent rami earum per collum diſtributi, eorumque conjunctiones, tum inter ſe, tum cum ramo jugularis internae ſiniſtrae.

h. h Radices venarum *axillarium*.

i. i: k. k Radices venarum intercoſtalium ab utraque parte duarum ſuperiorum, t. u: t. u Fig. 12.

l m n *Vena* l *à ſiniſtro cavae trunco in jugulo ortum ducens, in duos ramos ſciſſa. Quorum alter* m *cum ſiniſtro nervo ſepti transverſi procedens, in hoc, & in membranam dividentem thoracem diſtribuitur. Alter ramus* n *ſub arteriam brachii reflexus, è regione quintae thoracis vertebrae, cum eo ramo* s *venae azygae conjungitur, quem à ſexto intervallo ſurſum reflecti diximus.* Expl. Tab. IV. Fig. 3. b.

o *Vena ſine pari.* Expl. Tab. IV. tribus primis figuris comm. Δ. Δ. Δ.

p *Venae ſine pari diviſio è regione octavae* thoracis vertebrae, *ut interdum à nobis obſervatum eſt.* Ibid. Λ.

q *Dexter, &* r *ſiniſter ramus venae ſine pari, qui cum prima vena ſui lateris in lumbo ſub emulgente orta* π. ϱ, *conjungitur.* ibid. Σ. Φ.

Vena Azygos, è regione octavae p *aut decimae* (Fig. 5. t.) *thoracis vertebrae, in duos ramos, dextrum* q *ſcilicet ac ſiniſtrum* r, *ſcinditur; hi deorſum repunt & Septum transverſum praetereunt, ſuarumque uterque propaginum vel una tantum, vel pluribus vario modo inſeritur, ſcilicet aut in poſteriorem ſedem Cavae, juxta ortum Emulgentis, aut in ipſam Emulgentem, & praeſertim in ſiniſtram (neque enim memini hoc idem me unquam in dextra obſervaſſe) retro, ſupra, infra; ea nimirum parte, qua venam Seminariam ipſa procreat; aut etiam quandoque in proximos venarum ramos* π. ϱ, *qui è regione ſummitatis ſecundae lumborum vertebrae ortum ducunt.* De Renib. Cap. XVI.

Ejus venae (azygae) *poſtremi rami plerumque cum primis Lumborum venis* π. ϱ, *è regione ſecundae ipſorum vertebrae pullulantibus, commiſcentur, atque junguntur.* De Vena ſine pari, Antigr. XVII.

s *Ramus venae azygae, qui juxta radices coſtarum ſurſum reflexus,* t *tertium,* u *quartum,* v *quintum, &* w *ſextum earum intervalla ſiniſtri lateris nutrit.* Expl. Tab. IV. Fig. 3. a.

Quandoque etiam Vena ſine Pari è regione ſextae Thoracis Vertebrae ramum s *ad ſiniſtram partem mittit, qui ſurſum elatus, ad quintam ejusdem cum alio* n, *à trunco ſiniſtro Juguli orto, conjungitur, indeque uſque ad tertium*

tium intervallum alimentum praebens conſcendit. De Vena ſine pari, Antigr. XIII.

x. y. z. α. β. γ Reliquarum venarum intercoſtalium ſiniſtrarum radices; x ſeptimae, y octavae, z nonae, α decimae, β undecimae, γ duodecimae.

δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν Radices venarum intercoſtalium dextrarum, δ tertiae, ε quartae, &c.

ξ *Truncus venae cavae, qua vocatae emulgentes ab ea oriuntur.* Expl. Tab. IV. tribus primis figuris comm. Ξ. Ξ. Ξ.

ο. ο Radices venarum emulgentium.

π. ϱ Radices *primarum venarum ſui lateris in lumbo ſub emulgentibus ortarum:* Expl. Tab. IV. tribus primis figuris comm. Σ. Φ.

FIGURA SEPTIMA.

a *Vena cava* ſuperior *juxta cor reciſa.* Expl. Tab. IV. tribus primis figuris comm. Γ. Γ. Γ.

b Radix venae r Fig. 3.

c. c Venae ſubclaviae.

d Radix venae f Tab. XXV. N°. 2.

e. e Radices venarum mammariarum, l. l Fig. 12.

f. f Radices venarum jugularium internarum.

g. g Radices venarum jugularium externarum.

h. h Radices venarum *axillarium.*

i Vena vertebralis dextra, quae duabus radicibus oritur, k altera ab *axillari* ultra jugularem externam: l altera à ſubclavia pone jugularem internam. Vide k. l Tab. XXVI. N°. 2.

m Venae vertebralis dextrae ramus internus, qui per canalem proceſſuum transverſorum vertebrarum colli procedit.

n Venae vertebralis dextrae ramus externus, n Tab. XXVI. N°. 2.

o. p. q Conjunctiones rami interni externique venae vertebralis.

r. s Venae vertebralis ſiniſtrae.

t Ramus internus venae vertebralis ſiniſtrae, qui per canalem proceſſuum transverſorum colli procedit.

u. u Radices venarum intercoſtalium ab utraque parte primarum; t. t Fig. 12.

v Radix venae intercoſtalis ſiniſtrae ſecundae; u Fig. 12.

w Vena, *quae Azygae munere in ſiniſtro latere fungitur.*

Si ad ferendos Anatomiae labores quiſpiam piger non ſit, poſt nonnullas obitas ſectiones, facile intelliget, in Hominibus aliam Venam w *non ſemel reperiri, quae Azygae munere in ſiniſtro latere fungatur, quaeque aut à ramo primae diviſionis Venae Cavae in Jugulo ortum ducat,* &c. De Vena ſine pari, Antigr. XIII.

Haec eadem Vena, ubi à trunco ſiniſtro Cavae, juxta aliam, quae ſiniſtrum Septi transverſi nervum comitata in ipſum inſeritur, & Pericardio, ac membranis Thoracem dividentibus ſurculos ſpargit, aut ſub ortu Jugularis internae, aut non longe ab eo principium ſumit, deorſum procedens ſuper anteriorem arteriae ſedem, quae Axillam petit, ad poſteriora verſus tertiam aut quartam Thoracis Vertebram contorquetur, indeque juxta radices Coſtarum ſui lateris emergens, ſi magna fuerit w, *Venae ſine Pari conjunctionem renuit, & usque ad undecimam ſola incedens octo intervalla Coſtarum, quae*

ſunt inter duo prima, & duo ultima, x. y. z. α. β. γ. δ. ε, *nutrit.* Ibid.

x. y. z. α. β. γ. δ. ε Radices venarum intercoſtalium ſiniſtrarum, x tertiae, y quartae, z quintae, α ſextae, β ſeptimae, γ octavae, δ nonae, ε decimae.

ζ Vena ſine pari, quae ſe circa undecimam thoracis vertebram dividit η in ramum dextrum θ, & ſiniſtrum ι.

κ Azygae dextrae ramus, à quo venae intercoſtales dextrae, λ ſecunda, μ tertia.

ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ Radices reliquarum venarum intercoſtalium dextrarum, ν quartae, &c. quae ſunt rami venae ſine pari, ramique ejus dextri θ eorum, in quos ſe circa undecimam thoracis vertebram dividit.

χ. ψ Radices venarum intercoſtalium ſiniſtrarum, χ undecimae, ψ duodecimae: quae ſunt rami rami ι ſiniſtri eorum, in quos ſe vena ſine pari circa undecimam thoracis vertebram dividit.

FIGURA OCTAVA.

Quaedam dextri brachii venae.

a Vena cava ſuperior juxta cor reciſa.

b. b Venae ſubclaviae.

c Radix venae jugularis internae.

d Radix venae jugularis externae.

e *Vena axillaris.*

f. f. f Rami, qui pertinent ad pectus, latus thoracis, &c.

g Duae venae, quae ſunt loco *axillaris profundae:* ramo intermedio h conjunctae, poſt confluunt in unam i juxta cubiti flexum.

k *Externa axillaris* Euſtachio, de Vena comm. prof. brach. Antigr. IV.

l *Humerariae vices gerens.*

Hanc eandem Venam (*Humerariam* puta) *omnino deeſſe interdum obſervavi; ſed ab externa Axillari, ante medium longitudinis Humeri, tenuem ſurculum erumpere, qui flexo itinere ad conſuetum locum perductus, Humerariae vices gereret, & circa Cubiti articulum ramo uno* m *cum Axillari externa, altero autem* (hic duobus n) *cum interna de more conjungeretur.* De Vena comm. prof. brach. Antigr. IV.

o *Axillaris parum ſupra internum humeri tuberculum in duos ramos diviſio; quorum exterior* p *cum altero humerariae ramo* m *conjunctus communem ſuperficiariam* q *conſtituit.* Expl. Fig. 1. & 2. Tab. VIII. K. k.

r Venae *communis ſuperficiariae* conjunctio cum *axillari profunda.*

s Conjunctio rami venae *communis ſuperficiariae* cum ramo *externae axillaris.*

FIGURA NONA.

Quaedam ſiniſtri brachii venae.

a Vena cava ſuperior juxta cor reciſa.

b Radix venae ſubclaviae dextrae.

c Vena ſubclavia ſiniſtra.

d Radix venae f Tab. XXV. N°. 2.

e Radix venae jugularis internae.

f Ra-

f Radix venae jugularis externae.

g *Vena Humeraria ita mihi exilis quandoque occurrit, ut niſi animum una cum oculis diligenter advertiſſem, me prorſus effugiſſet.* De Vena comm. prof. brach. Antigr. IV.

h Humerariae illius conjunctio cum trunco venae *axillaris externae:* i cum ramo ejusdem.

k *Axillaris vena.*

l Vena *axillaris profunda.*

m Vena *axillaris externa* Euſtachio, de Vena comm. prof. brach. Antigr. IV.

n Venae *axillaris externae* conjunctio cum *axillari profunda.*

o *Axillaris in duos ramos diviſio, quorum exterior* p cum humerariae ramo i confluens, efficit venam q, ad quam ſe alius ramus r à ramo interiore diviſionis axillaris externae adjungit.

s Ramus à vena *communi ſuperficiaria* ortus, conjunctusque cum *axillari profunda.*

Praeterea apparent venae ſuperficiariae, rami axillaris externae, humerariae, communis ſuperficiariae; quae per cubitum manumque ramos diſtribuunt, crebre conjunctae: & illae quidem, quae ſuperiores in figura, per internam partem cubiti; quae inferiores, per externam, perque manum ad extremos usque digitos.

FIGURA DECIMA.

a Auricula dextra, b hac parte à corde reciſa.

c Vena cava inferior.

d. e Duae partes aequales, in quas vena cava ſuperato diaphragmate ſcinditur; d dextra, e ſiniſtra.

FIGURA UNDECIMA.

Animalium, quibus in ſiniſtra Thoracis parte Vena inferiora Coſtarum ſpatia alens tributa eſt, alia unam tantum habent, alia duas; unam Echinus & Mus, quorum Vena Cava, ſuperato Diaphragmate, in duas partes aequales ſcinditur, dextraque earum Cordi infigitur, indeque ad Jugulum ſui lateris adſcendit; ſiniſtra vero inter Cor & Jugulum Azygam Venam producit, quae Arteriam Magnam comitem ſibi adjungens, juxta ſiniſtrum Vertebrarum latus deorſum fertur, ramisque hinc inde diſtributis, Venae ſine Pari officio fungitur. De Vena ſine pari, Antigr. XII.

a Auricula dextra, b hac parte à corde reciſa.

c Vena cava inferior.

d. e Duae partes aequales, in quas vena cava ſuperato diaphragmate ſcinditur; d dextra, e ſiniſtra.

f Venae azygae radix.

FIGURA DUODECIMA.

a Vena cava ſuperior juxta cor reciſa.

b. b Venae ſubclaviae.

c Radix venae f Tab. XXV. N°. 2.

d. d Radices venarum jugularium internarum.

e. e Radices venarum jugularium externarum.
f. f Radices venarum *axillarium.*
g Arteria aorta juxta cor reciſa.
h Radix communis arteriae ſubclaviae dextrae & carotidis dextrae.
i. i Radices arteriarum carotidum.
k. k Radices arteriarum ſubclaviarum.
l. l Venae mammariae, quae ſe cum venis epigaſtricis conjungunt. Dextra ſe in duas dividit, unius arteriae comites, quam mediam continent.
m. m Arteriae mammariae, comites venarum, pariterque cum arteriis epigaſtricis ſeſe conjungentes.
n. o. p. q. r. s: n. o. p. q. r. s Venarum mammariarum rami, cum comitibus ramis arteriarum; qui ſe conjungunt cum intercoſtalibus; n. n cum primis, o. o ſecundis, &c. Ramos dant, per ſpatia intercoſtalia ad pectus penetrantes, quorum hic radices exhibitae.

Caeterum ubi alii Intercoſtales rami, qui Venae Azygae germina ſunt, & à quibus memorati pullulant, juxta Sternum perducti ſunt, tunc Venae utriusque propagines, hinc inde ſub eo recta deorſum procedentes, ſingulis illorum occurrunt, & cum eis ita coëunt, ut quisque eorum unius Venae, à duplici principio originem ducentis, intuentibus ſpeciem referat; & praeterea non longe à Pectoris oſſe, perforatis ejus loci muſculis, alios inſignes, aut certe non obſcuros ramos, à ſingulis ſpatiis Intercartilaginibus, ac etiam ſub Sterno à muſculis Rectis Abdominis emittunt, qui ſub cutem diſtributi, cum nonnullis aliis à magno Axillaris Venae exteriori germine pullulantibus, variis modis commiſcentur, atque uniuntur. De Vena ſine pari, Antigr. XVIII.

t. t: u. u Venae intercoſtales duae ab utroque latere ſuperiores, t. t primae, u. u ſecundae.

Illud Venarum jugum, quod ex poſteriori ſede utriusque trunci Venae Cavae in Jugulo, juxta initia Venarum Jugularium, oritur, & ſub arteria Brachii reflectitur, in geminos ramos plerumque dividitur, qui in duo ſuperiora Coſtarum intervalla diſtributi cum ramis intercartilaginibus Venae Sterni junguntur. De Vena ſine pari, Antigr. XV.

v. v: w. w Arteriae intercoſtales duae ab utroque latere ſuperiores, v. v primae, w. w ſecundae, comites venarum t. t: u. u.
x. x Venae iliacae tum ſupra tum infra epigaſtricas reciſae.
y. y Arteriae iliacae tum ſupra tum infra epigaſtricas reciſae.
z. z Venae epigaſtricae, quae ſe cum mammariis conjungunt, ramosque dant Rectis abdominis, &c. Dextrae majores rami bifidi ſunt, ut mammaria bifida, cum qua conjuncti.
α. α Arteriae epigaſtricae, comites venarum z. z, ſeſeque conjungentes cum arteriis mammariis.
β Ramorum majorum venae epigaſtricae ſiniſtrae conjunctio, ibi ubi cum mammariae ramis conjuncti.
γ. γ Radices venarum ſaphenarum.

FIGURA DECIMA TERTIA.

Syſtema aſperae arteriae, venarumque & arteriarum pulmonarium, â parte priore exhibitum.
a Aſpera arteria, juxta laryngem reciſa.

b. b Bron-

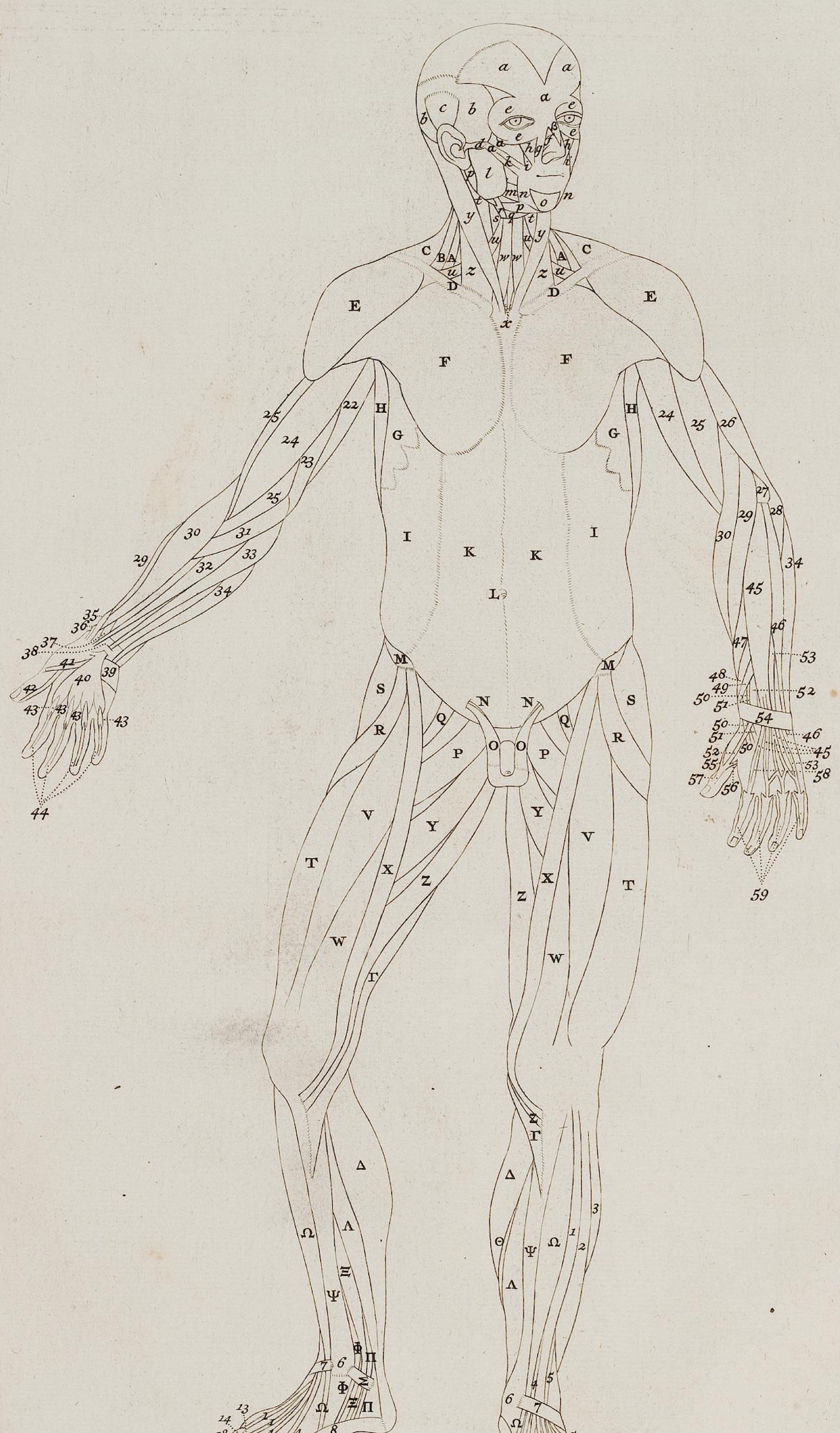
b. b Bronchia duo ad pulmones tendentia.
c. c. &c. Bronchiorum rami per pulmones diſtributi.
d Arteria pulmonaris juxta cor reciſa. Ut Fig. 5. Tab. xv.
e. e Duo rami, in quos ſe dividit arteria pulmonaris, ad pulmones tendentes. Ut Fig. 5. Tab. xv.
f. f. &c. Arteriae pulmonaris rami per pulmones diſtributi.
g Sinus venarum pulmonarium, juxta cor reciſus. Ut Fig. 5. Tab. xv.
h. i. k. l Quatuor venae pulmonares, è ſinu illo naſcentes, & ramis ſuis per pulmones diſtributae.

FIGURA DECIMA QUARTA.

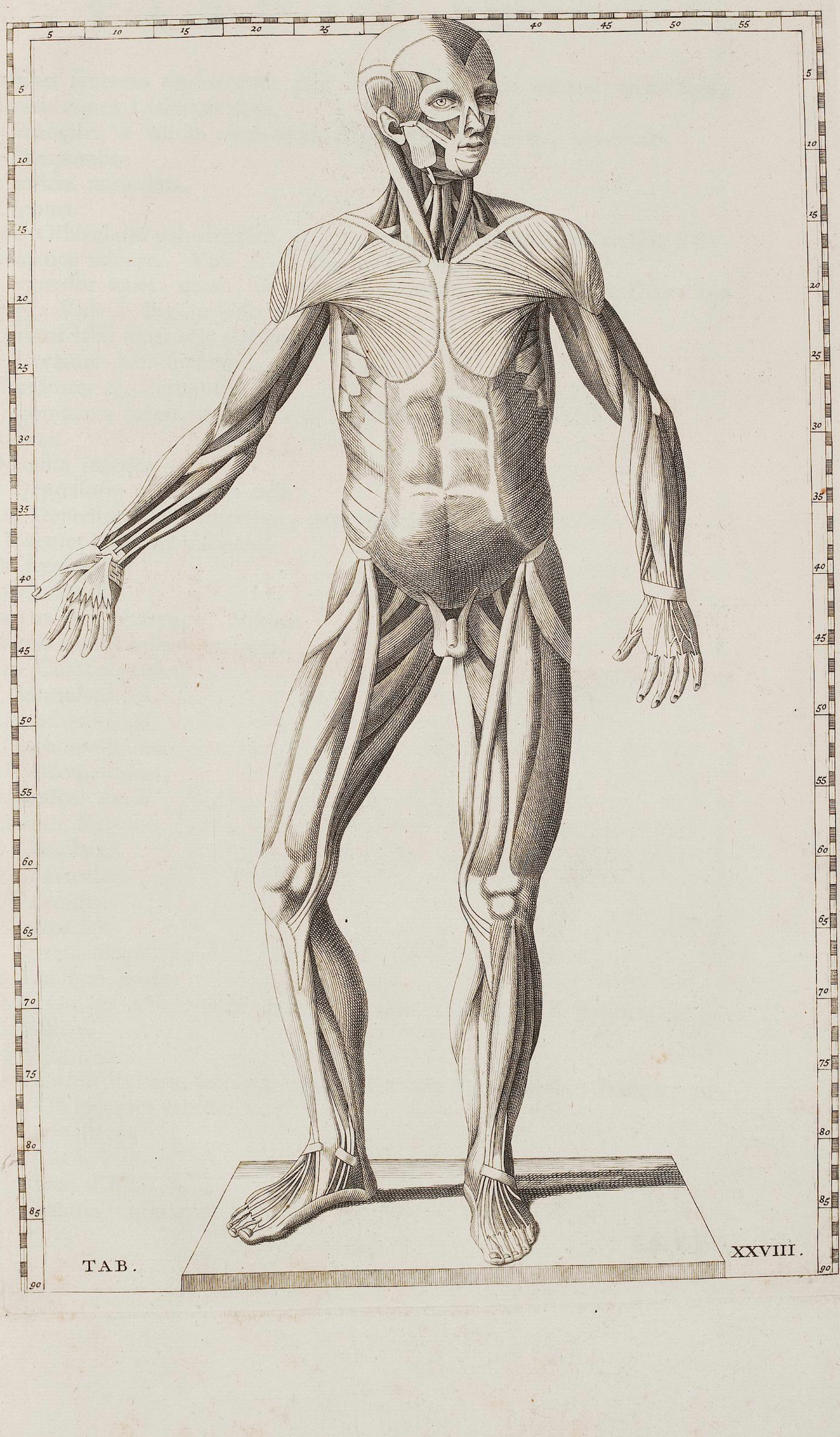
Difficile mentem Euſtachii aſſequi.

FIGURA DECIMA QUINTA.

Pedis venas & arterias exhibere videtur.

TAB. XXVIII.

TAB. XXVIII.

TABULA XXVIII.

Exhibet ſyntaxin muſculorum poſt integumenta toti corpori communia; demtis tamen Latiſſimis colli.

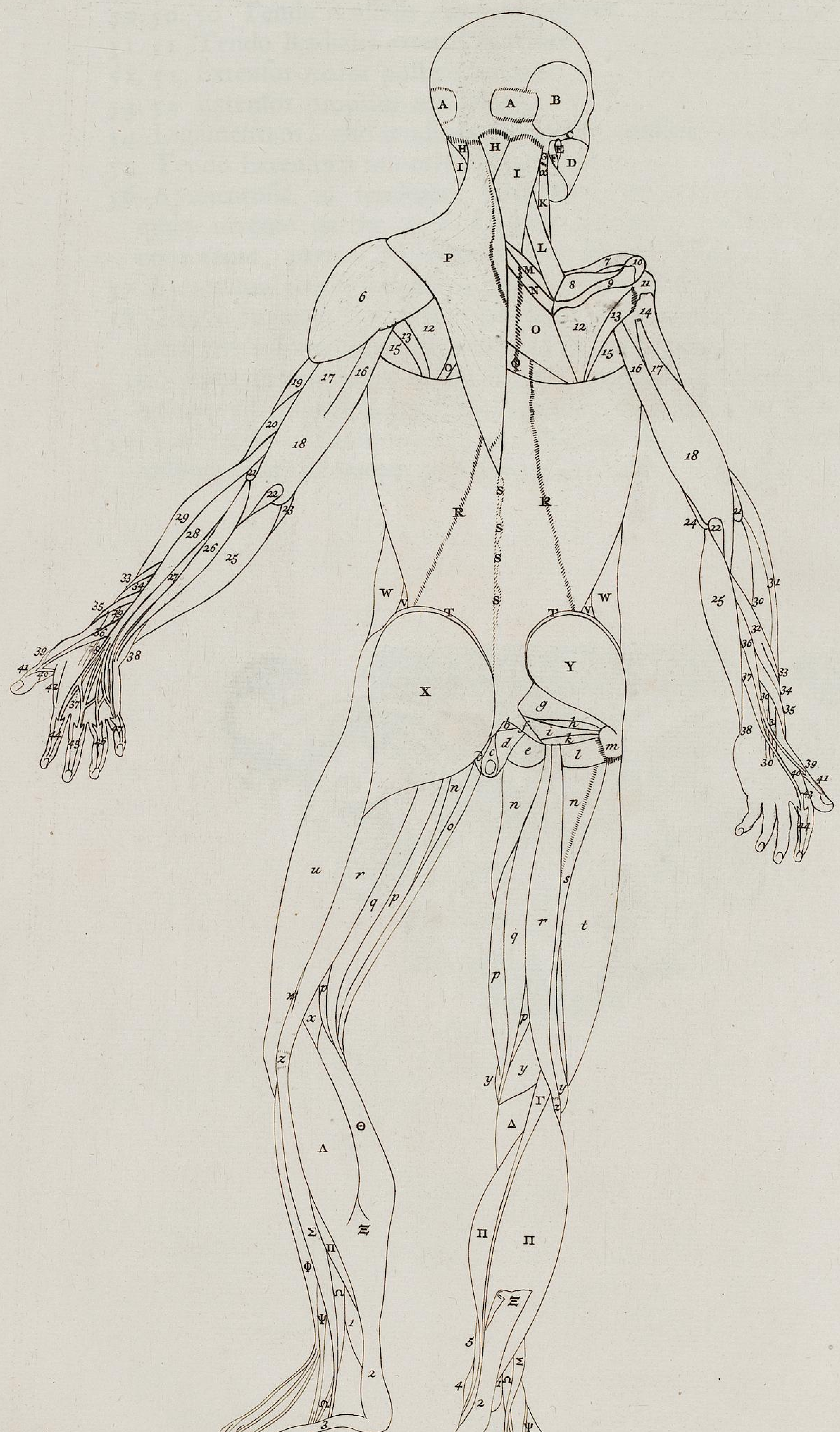
a. a Frontales. α eorum conjunctio. β pars per dorſum naſi excurrens.
bb Temporalis.
c Attollens auriculam.
d Zygoma.
ee. ee Orbiculares palpebrarum. α pars, quam Orbicularis hic accipit à Zygomatico minore. Vide L - β Fig. 1. Tab. XLI.
f Compreſſor naris: quem, ut videtur, in unum conjunxit cum Depreſſore alae. Vide F Fig. 3. Tab. XLI.
g Levator labii ſuperioris alaeque naſi.
h. h Levatores labii ſuperioris.
i. i Levatores angulorum oris.
k Zygomaticus major. α origo ejus ab oſſe jugali.
l Maſſeter.
m Maxilla inferior.
n. n Depreſſores angulorum oris.
o Aut Depreſſores labii inferioris, aut tantum locus eorum.
pp Biventer maxillae inferioris.
q Os hyoïdes.
r Stylohyoïdeus.
s Larynx cum pharynge, obſcure.
t. t Recti capitis interni majores.
uu. uu Coracohyoïdei.
w. w Sternohyoïdei.
x Sternothyreoïdei.
y. y Sternomaſtoïdei.
z. z Cleidomaſtoïdei.
A. A Scaleni medii.
B Levator ſcapulae.
C. C Cucullares.
D. D Claviculae.
E. E Deltoïdes.
F. F Pectorales.
G. G Serrati magni.
H. H Latiſſimi dorſi.
IK. IK Obliqui externi abdominis. I. I partes carneae. K. K aponeuroſes.
L Umbilicus.
M. M Oſſa ilium.
N. N Funiculi vaſorum ſpermaticorum, una cum Cremaſteribus exeuntes annulis Obliquorum externorum.
O. O Cremaſteres.
P. P Pectinei.
Q. Q Pſoae magni.
R. R Tenſores vaginarum femorum.

S. S Glutei medii.
T. T Vaſti externi.
V. V Recti crurum.
W. W Vaſti interni.
X. X Sartorii.
Y. Y Adductores longi femorum.
Z. Z Graciles.
Γ. Γ Semitendinoſi.
Δ. Δ Gemelli.
Θ Plantaris.
Λ. Λ Solei.
ΞΞ Flexor longus digitorum pedis.
ΠΠ Flexor longus pollicis pedis.
Σ Ligamentum, quo retinentur tendines, Flexoris longi digitorum pedis, Flexoris longi pollicis pedis, Tibialis poſtici.
ΦΦ Tibialis poſticus.
Ψ. Ψ Tibiarum oſſa.
ΩΩ. ΩΩ Tibiales antici.
1. 1. 1. 1. 1: 1. 1. 1 Extenſores longi digitorum pedum.
2 Peroneus longus.
3 Soleus.
4. 4: 4 Extenſores proprii pollicum pedum.
5. 5 Peroneus tertius.
6: 6 Malleoli interni.
7: 7 Ligamenta, quibus retinentur tendines in confinio crurum & pedum extremorum, à priori parte.
8: 8 Abductores pollicum pedum.
9: 9 An aponeuroſes, quas tendines Extenſorum propriorum pollicum pedum adnectunt oſſibus primis pollicum, capſisque articulorum? An potius indicare voluit aponeuroſes, quae ad illos tendines accederent aut à Flexoribus brevibus pollicum pedum, aut ab Adductoribus eorum, aut à Transverſis pedum?
10: 10 Aponeuroſes, quae ad internum latus tendinum Extenſorum longorum digitorum pedum, ad digitorum parvorum primos pertinentium, accedunt: quas invenio oriri partim à capſis articulos digitorum illorum cum ſuis metatarſi oſſibus continentibus, partim ab Interoſſeis primis digitorum eorundem, partim à Lumbricalibus eorundem, partim à latere oſſium primi ordinis eorundem illorum digitorum.
11: 11 Aponeuroſes ſimiles, quae accedunt ad latus externum tendinum extendentium digitorum parvorum primorum: quas oriri invenio partim à capſis articulos digitorum illorum cum ſuis metatarſi oſſibus continentibus, partim ab eorundem digitorum Interoſſeis ſecundis, partim ab eorundem digitorum oſſium primi ordinis latere. Proprie autem hae accedunt ad illam tendinum extendentium partem, quae fit ab Extenſore brevi digitorum pedis.
12: 12 Tendines communes, qui fiunt è conjunctis inter ſe Extenſorum longorum & brevium tendinibus.
13: 13 Aponeuroſes ſimiles illis, quibus 10: 10 adſcriptum, ſimiliter ortae à capſis articulorum, Interoſſeis primis, Lumbricalibuſque, & oſſibus primi ordinis, digitorum parvorum ſecundorum.

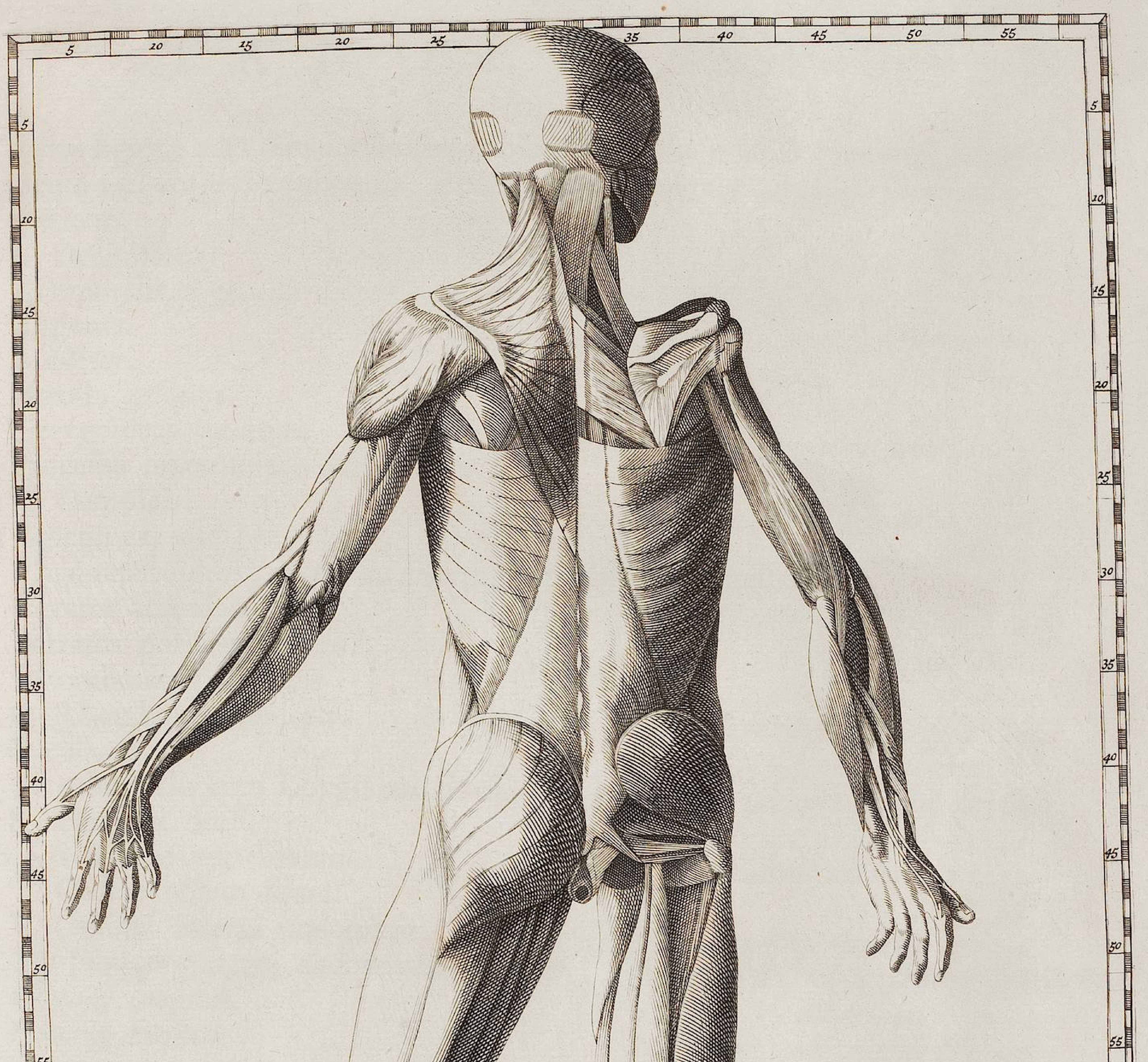
14: 14 Apo-

14: 14 Aponeuroſes ſimiles illis, quibus 11: 11 adſcriptum, ſimiliter ortae à capſis articulorum, Interoſſeis ſecundis, & oſſibus primi ordinis, digitorum parvorum ſecundorum.
15: 15 Tendines communes, quales quibus 12: 12 adſcriptum.
16 Aponeuroſis ſimilis illi, cui 10 adſcriptum, ſimiliter orta à capſa articuli, Interoſſeo primo, Lumbricalique, & oſſe primi ordinis, digiti tertii parvorum.
17 Aponeuroſis ſimilis illi, cui 11 adſcriptum, ſimiliter oriens à capſa articuli, Interoſſeo ſecundo, & oſſe primi ordinis, digiti tertii parvorum.
18 Tendo communis, qualis ille, cui 12 adſcriptum.
19 Aponeuroſis ſimilis illi, cui 10 adſcriptum, ſimiliter orta à capſa articuli, Interoſſeo primo, Lumbricalique, & oſſe primi ordinis, digiti quarti parvorum.
20 Aponeuroſis, quae accedit ad Extenſoris longi digitorum pedis tendinem, qui pertinet ad digitum minimum. Oriri eam invenio ab Abductore digiti minimi pedis.
21 Latus tendo per dorſum digiti minimi incedens, à ſolius Extenſoris longi digitorum pedis tendine effectus.
22 Tricipitis brachii caput, quod Longus appellatur.
23 Tricipitis brachii caput, quod vocatur Brachialis externus.
24: 24 Bicipites brachiorum.
25. 25: 25 Brachiales interni.
26 Tricipitis brachii caput, quod Brevis appellatur.
27 Condylus humeri prior, idemque minor.
28 Tendinis Tricipitis brachii mucro tenuior, olecrani parti priori, & ſpinae, quae infra eam ex ulna eminet, inſerta.
29: 29 Radiales externi longiores.
30: 30 Supinatores longi.
31 Pronator teres.
32 Radialis internus.
33 Palmaris longus.
34: 34 Ulnares interni.
35. 36 Abductoris longi pollicis manus tendines.
37 Flexor longus pollicis manus.
38 Ligamentum quoddam, diſtinctum ab armillari interno, ab una parte adhaerens tendini Ulnaris interni; ab altera radio, multangulo majori, &c. partimque etiam conjunctum cum armillari interiore. Per partem ejus penetrat tendo Palmaris longi.
39 Palmaris brevis.
40 Aponeuroſis Palmaris longi, per volam explicata.
41 Flexoris brevis pollicis manus pars, quae pro Abductore ejus brevi altero haberi poteſt. Vide Tab. an. nov. Muſc. Tab. II. u in manu dextra.
42 Tendo Flexoris longi pollicis manus.
43: 43: 43: 43 Tendines Sublimis.
44 Tendines Profundi.
45. 45 Extenſor communis digitorum manus.
46. 46 Ulnaris externus.
47 Abductoris longi pollicis manus pars ſuperior.
48 Abductoris longi pollicis manus pars inferior.

49 Extenſor minor pollicis manus.
50. 50. 50 Tendo Radialis externi longioris.
51. 51 Tendo Radialis externi brevioris.
52. 52 Extenſor major pollicis manus.
53. 53 Extenſor proprius auricularis.
54 Ligamentum, quo tendines obducti in confinio cubiti & dorſi manus.
55 Tendo Extenſoris minoris pollicis manus.
56 Aponeuroſis ad tendinem Extenſoris majoris pollicis manus accedens; quam invenio partim oriri à capſa articulum pollicis cum metacarpo ſuo continente, partim à Flexore pollicis brevi. Vide 40 Tab. XXIX.
57 Communis tendo Extenſoris pollicis majoris & minoris.
58 Tendo Indicatoris. Hic haud dubie error admiſſus in ſcalptura: nam videtur tendo Extenſoris communis ad indicem pertinens, in itinere fiſſus eſſe; cum tamen alter ſit tendo ille, nempe 45: alter autem Indicatoris, nempe 58.; quod Euſtachium voluiſſe, ſatis declarat Tab. XXIX. & XXXI.
59 Lati tendines Extenſorum, per dorſum digitorum porrecti. De aponeuroſibus, quae ad eorum principium accedunt, vide Tab. XXXIV.

TAB. XXIX.

TAB. XXIX.

TABULA XXIX.

Hujus figurae pars dimidia ſiniſtra exhibet ſyntaxin muſculorum poſt tegumenta toti corpori communia: dextra, demtis aliquot primis, ſyntaxin ſequentem.

A. A Occipitales.
B Temporalis.
C Zygoma.
D Maſſeter.
E Maxilla inferior.
F Pterygoïdeus internus.
G Proceſſus mammillaris oſſis temporis.
H. H Complexi.
I. I Splenii capitis.
K Cleidomaſtoïdeus, *α* affixus mucroni proceſſus mammillaris.
L Levator ſcapulae.
M Serratus poſticus ſuperior.
N Rhomboïdeus minor.
O. O Rhomboïdei majores.
P Cucullaris.
Q Sacrolumbalis cum Longiſſimo dorſi.
R. R Latiſſimi dorſi.
S. S. S. S Spinae vertebrarum.
T. T Criſtae oſſium ilium.
V. V Obliqui interni abdominis.
W. W Obliqui externi abdominis.
X Gluteus magnus.
Y Gluteus medius.
b Coccygeus.
c Sphincter ani externus.
d. d Levatores ani.
e Locus iſchii & foraminis magni oſſis coxae.
f Ligamentum, quod à proceſſu acuto iſchii pertinet ad os ſacrum.
g Pyriformis.
h Geminorum ſuperior.
i Obturator internus.
k Geminorum inferior.
l Quadratus femoris.
m Trochanter major.
n n. n Adductores magni femorum.
o Gracilis.
p p. p p Semimembranoſi.
q. q Semitendinoſi.
r. r Bicipitum crurum capita longiora.
s Spina oſſis femoris.
t Vaſtus externus.
u Vaginae femoris pars craſſior, una cum Tenſore vaginae.

w Bicipitis cruris caput brevius.
x. y y y Oſſa femorum.
z. z Fibularum capita ſuperiora.
Γ Plantaris.
Δ Popliteus.
ΘΛΞ Gemellus cruris. Θ pars interior, Λ pars exterior. Ξ tendo, qui in dextro crure truncatus, & ex parte reflexus.
Π. Π Π Solei.
Σ. Σ Peronei longi.
Φ Extenſor longus digitorum pedis.
Ψ. Ψ Peronei tertii.
ΩΩ. ΩΩ Peronei breves.
1: 1 Flexores longi pollicum pedum.
2: 2 Tendines Achillis.
3: 3 Abductores digitorum minimorum pedum.
4 Malleolus internus.
5 Flexor longus digitorum pedis.
6 Deltoïdes.
7 Clavicula.
8 Supraſpinatus.
9. 10 Spina ſcapulae cum proceſſu ſuperiore. 10 epiphyſis proceſſus ſuperioris.
11 Epiphyſis ſuperior oſſis humeri.
12: 12 Infraſpinati.
13: 13 Teretes minores.
14 Os humeri.
15: 15 Teretes majores.
16. 17. 18: 16. 17. 18 Tricipites brachiorum. 16 Longus. 17 Brevis. 18 venter communis.
19 Brachialis internus.
20 Supinator longus.
21: 21 Condyli minores oſſium humerorum.
22: 22 Olecrana.
23 Palmaris longus.
24 Condylus major oſſis humeri.
25: 25 Ulnares interni.
26 Ulnaris externus.
27 Extenſor proprius digiti auricularis.
28 Extenſor communis digitorum manus.
29. 29. 29 Radialis externus.
30. 30. 30 Radialis externus brevior.
31. 31 Radialis externus longior.
32. 33. 34: 33. 34 Abductores longi pollicum manuum. 33 pars ſuperior, 34 inferior.
35: 35 Extenſores minores pollicum manuum.
36: 36 Extenſores majores pollicum manuum.
37: 37 Indicatores.
38: 38 Ulnae.
39: 39 Tendines Extenſorum minorum pollicum manuum.

40: 40 Apo-

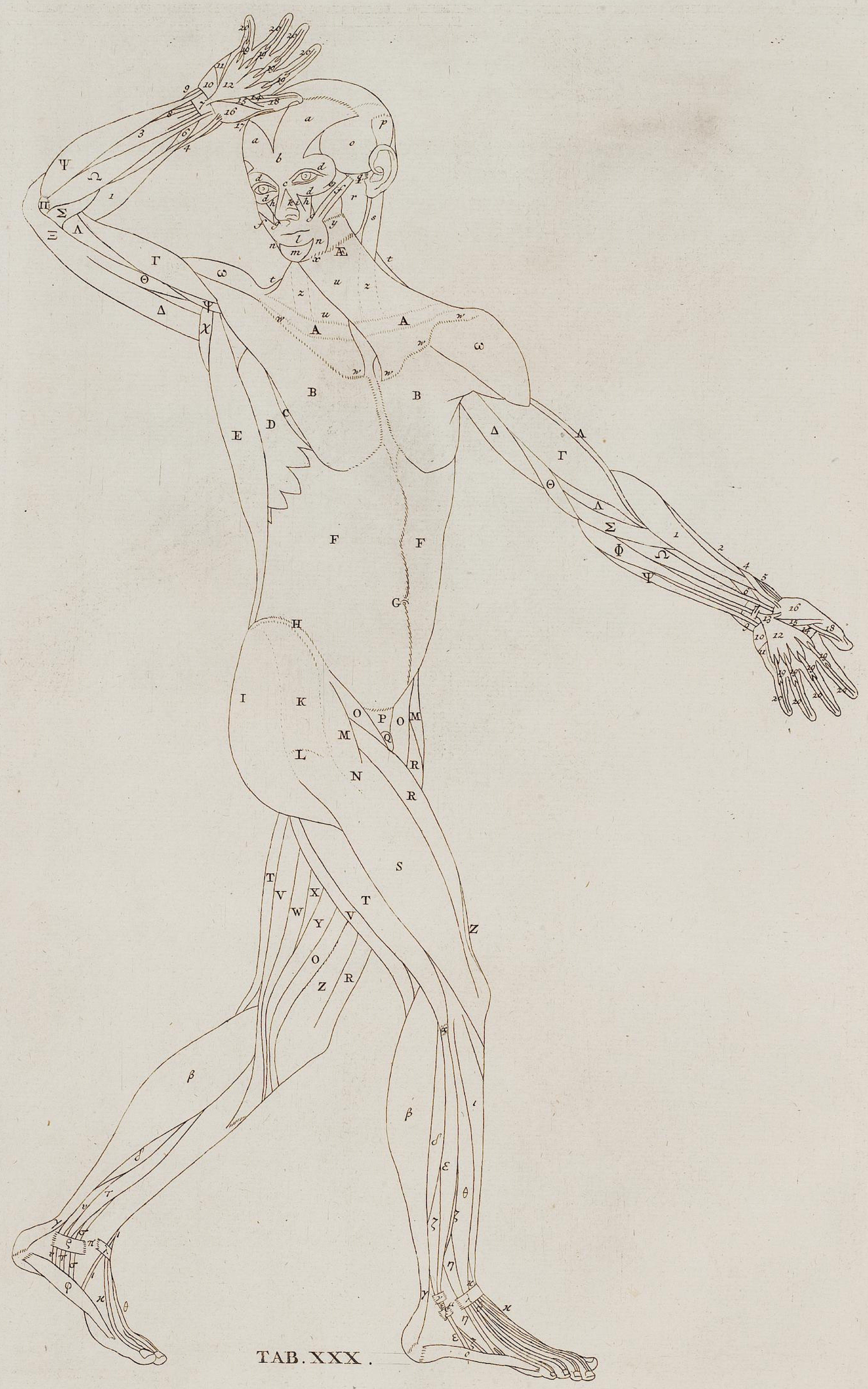
40: 40 Aponeuroſes ad tendines Extenſorum majorum pollicum manuum accedentes, orientes partim è capſis articulos pollicum cum ſuis metacarpi oſſibus continentibus, partim à Flexoribus brevibus pollicum.

41: 41 Communes tendines pollicum Extenſorum majorum & minorum.

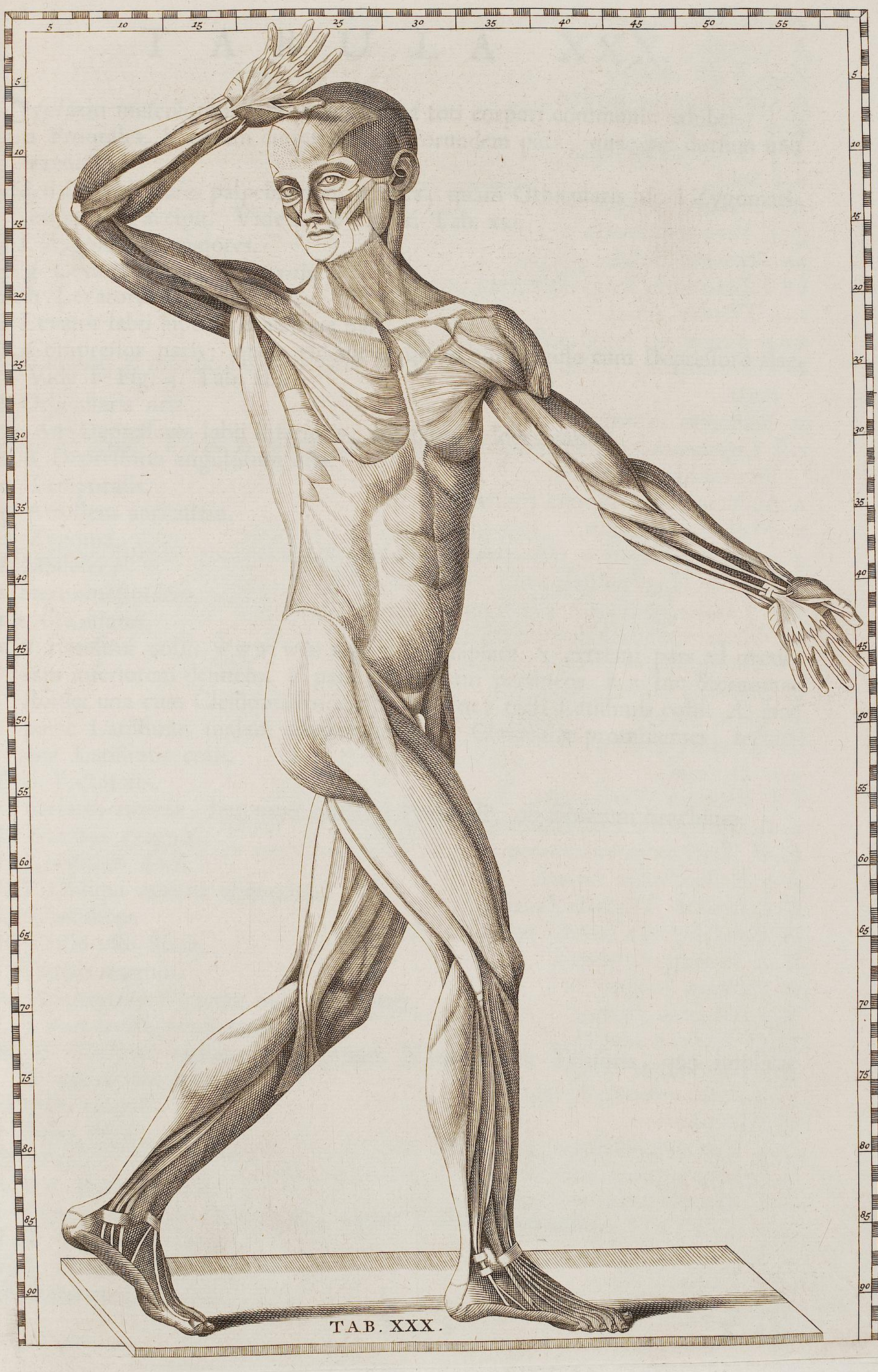
42 Abductor indicis.

43 Truncatus tendo, qui ab Extenſore communi digitorum manus accedit ad indicem, & cum tendine Indicatoris ſe conjungit.

44: 44: 45: 46: 47 Lati tendines Extenſorum, per dorſum digitorum porrecti. De aponeuroſibus & tendinibus ad eos accedentibus vide Tab. XXXIV.

TAB. XXX.

TAB. XXX.

TABULA XXX.

Syntaxin muſculorum poſt integumenta toti corpori communia exhibet.

a. a Frontales. b eorum conjunctio. c eorundem pars, quae per dorſum naſi excurrit.

d d. d d Orbiculares palpebrarum. e pars, quam Orbicularis hic à Zygomatico minore accipit. Vide L-β Fig. 1. Tab. XLI.

f. f Zygomatici majores.

g. g Levatores angulorum oris.

h. h Levatores labii ſuperioris.

i Levator labii ſuperioris alaeque naſi.

k Compreſſor naris: quem videtur in unum conjunxiſſe cum Depreſſore alae. Vide F Fig. 3. Tab. XLI.

l Orbicularis oris.

m Aut Depreſſores labii inferioris, aut tantum locus eorum.

n. n Depreſſores angulorum oris.

o Temporalis.

p Attollens auriculam.

q Zygoma.

r Maſſeter.

s Sternomaſtoïdeus.

t. t Cucullares.

u. u Latiſſimi colli. w w w. w w eorum principium. x extremi pars ad maxillam inferiorem deſinens. y pars ad buccam pertinens. z. z hic Sternomaſtoïdei una cum Cleidomaſtoïdeis prominent, tecti Latiſſimis colli. Æ hac parte Latiſſimus malam conſcendit. A. A Claviculae prominentes, tectaeque Latiſſimis colli.

B. B Pectorales.

C Serratus anticus, hac parte nudus à Pectorali, ob ſublatum brachium.

D Serratus magnus.

E Latiſſimus dorſi.

F. F Obliqui externi abdominis.

G Umbilicus.

H Criſta oſſis ilium.

I Gluteus magnus.

K Aponeuroſis Gluteum medium tegens.

L Locus trochanteris majoris.

M. M Tenſores vaginarum femorum. N extremum Tenſoris, quo implicat ſe vaginae femoris.

O. O O Sartorii.

P Pubis regio.

Q Penis.

R. R R Recti crurum.

S Vaginae femoris craſſior pars, tegens Vaſtum externum.

T. T Bicipites crurum.

V. V Semitendinoſi.

W Semimembranoſus.

X Adductor magnus femoris.
Y Gracilis.
Z.Z Vaſti interni.
α Caput ſuperius fibulae.
β.β Gemelli.
γ.γ Tendines Achillis.
δ.δ Solei.
εεε Peroneus longus.
ζζζ Peroneus brevis.
ηη Peroneus tertius.
θθ.θ Extenſores longi digitorum pedum.
ι.ιι Tibiales antici.
κκ.κ Extenſores longi pollicum pedum.
λ.λ Ligamenta, quibus tendines in priori parte confinii crurum & pedum obducti.
μ Malleolus externus.
ν.ξ Ligamenta, quibus tendines Peroneorum, longi & brevis, juxta malleolum externum obducti.
ο Abductor digiti minimi pedis.
π Malleolus internus.
ϱ Ligamentum, quo retinentur tendines, Flexoris longi digitorum pedis, Flexoris longi pollicis pedis, Tibialis poſtici.
σσ Tibialis poſticus.
ττ Flexor longus digitorum pedis.
υυ Flexor longus pollicis pedis.
φ Abductor pollicis pedis.
χ Teres major.
ψ Coracobrachialis.
ω.ω Deltoïdei.
Γ.Γ Bicipites brachiorum.
Δ.Δ Tricipitum brachiorum partes, quae Longi dicuntur.
Θ.Θ Tricipitum brachiorum partes, quae Brachiales externi dicuntur.
ΛΛ.Λ Brachiales interni.
Ξ Extremum Tricipitis brachii.
Π Condylus oſſis humeri poſterior, ſeu major.
Σ.Σ Pronatores teretes.
Φ Palmaris longus.
Ψ.Ψ Ulnares interni.
Ω.Ω Radiales interni.
1: 1 Supinatores longi.
2 Radialis externus longior.
3 Sublimis.
4: 4 Tendines portionum ſuperiorum Abductorum longorum pollicum manuum.
5 Tendo portionis inferioris Abductoris longi pollicis manus.
6: 6 Flexores longi pollicum manuum.
7: 7 Vide 38 Tab. XXVIII.
8 Profundus.
9: 9 Ulnae.
10: 10 Palmares breves.

11: 11 A-

11: 11 Abductores digitorum minimorum manuum.

12 Aponeuroſis volae, quae in ſiniſtra manu à Palmari longo producitur; in dextra, ubi deëſt Palmaris ille, à ligamento, cui 7 inſcriptum. 13 aponeuroſis illius portio, quam invenio ad principium Abductoris brevis pollicis accedere.

14: 14 Adductores pollicum manuum, una cum Flexoribus brevibus.

15: 15 Partes Flexorum brevium pollicum manuum.

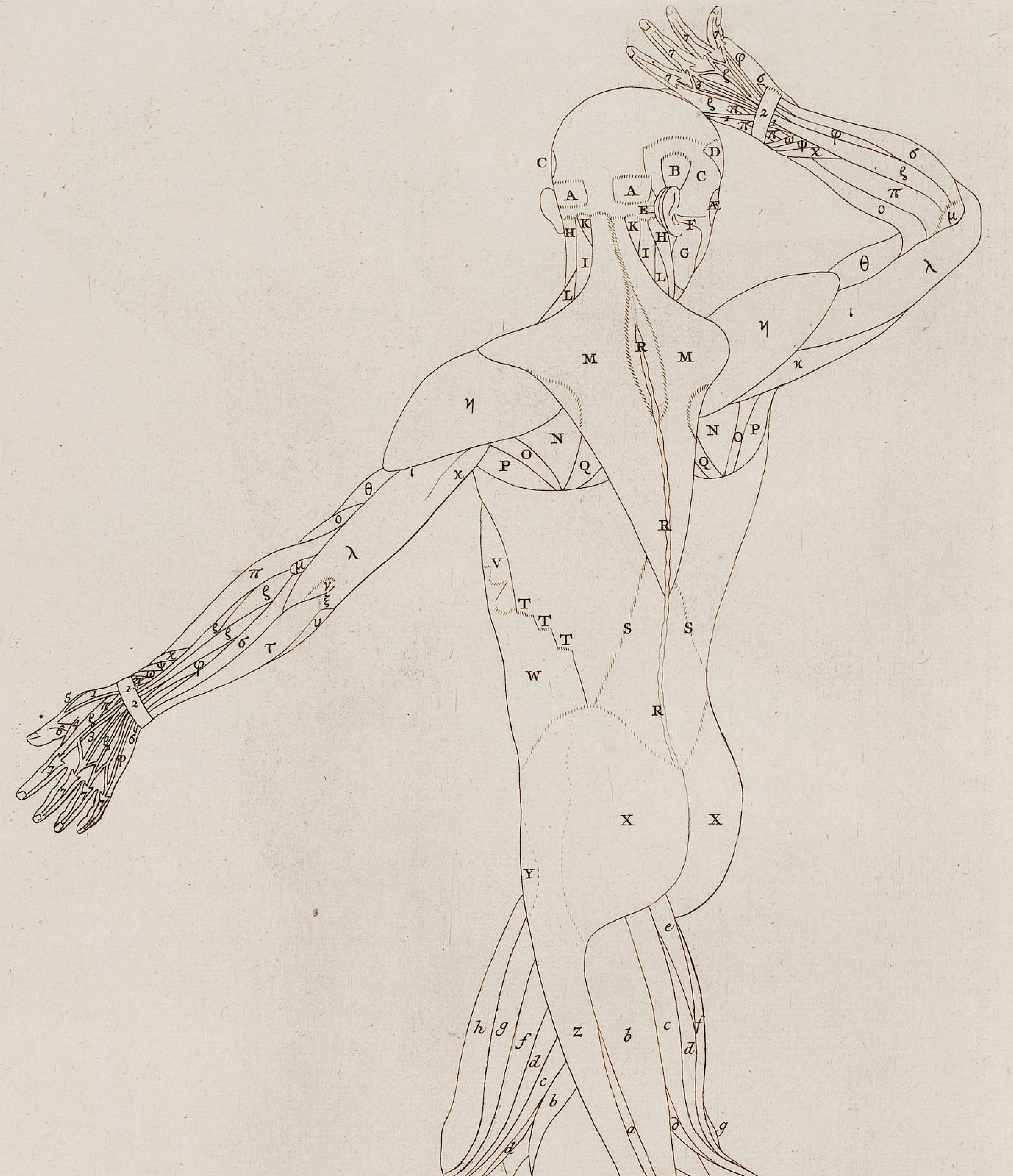
16: 16 Abductores breves pollicum manuum.

17 Tendo Extenſoris minoris pollicis manus.

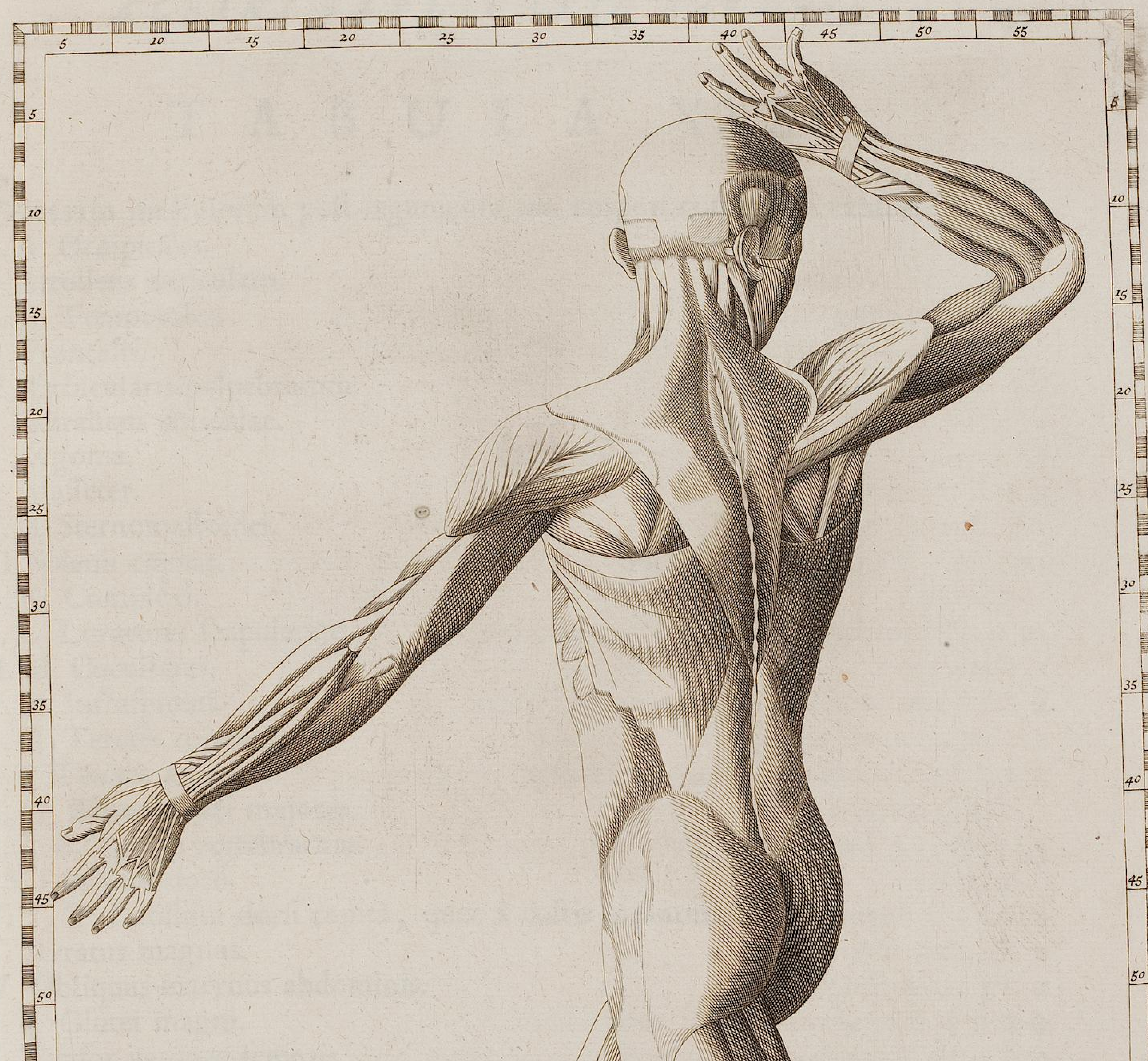
18: 18 Tendines Flexorum longorum pollicum manuum.

19. 19. 19. 19: 19. 19. 19. 19 Tendines Sublimium.

20. 20. 20. 20: 20. 20. 20. 20 Tendines Profundorum.

TAB. XXXI.

TAB. XXXI.

TABULA XXXI.

Syntaxin muſculorum poſt tegumenta toti corpori communia exhibet.
A. A Occipitales.
B Attollens auriculam.
C. C Temporales.
D Frontalis.
Æ Orbicularis palpebrarum.
E Retrahens auriculae.
F Zygoma.
G Maſſeter.
H. H Sternomaſtoïdei.
I. I Splenii capitis.
K. K Complexi.
L. L Levatores ſcapularum.
M. M Cucullares.
N. N Infraſpinati.
O. O Teretes minores.
P. P Teretes majores.
Q. Q Rhomboïdei majores.
R. R. R Spinae vertebrarum.
S. S Latiſſimi dorſi.
T. T. T Latiſſimi dorſi capita, quae à coſtis oriuntur.
V Serratus magnus.
W Obliquus externus abdominis.
X. X Glutei magni.
Y Tenſor vaginae femoris.
Z Pars inſignior vaginae tendineae femoris.
a Bicipitis cruris caput breve.
b in ſiniſtro femore, Bicipitis cruris caput longum: in dextro, Biceps cruris.
c. c Semitendinoſi.
dd. dd Semimembranoſi.
e Adductor magnus femoris.
f. f Graciles.
g. g Sartorii.
h Vaſtus internus.
ikl. ikl Gemelli.
mm. m Solei.
nnn Peroneus longus.
ooo Peroneus brevis.
p. pp Flexores longi pollicum pedum.
qq Peroneus tertius.
rrr. r Extenſores longi digitorum pedum.
s. s Ligamenta, quibus tendines à priori parte pedum, in confinio cruris & pedis extremi, obducti.
t Malleolus externus.

u. w Ligamenta, quibus tendines Peroneorum, longi & brevis, juxta malleolum externum obducti.

x Abductor digiti minimi pedis.

y Plantaris.

z. z Flexor longus digitorum pedis.

α α Tibialis antici tendo.

β Malleolus internus.

γ Ligamentum, quo tendo Flexoris longi digitorum pedis, itemque tendo Flexoris longi pollicis pedis, ac Tibialis poſtici, retinentur.

δ δ Tibialis poſtici tendo.

ε Abductor pollicis pedis.

ζ Tendo Extenſoris proprii pollicis pedis.

η. η Deltoïdei.

θ. θ Brachiales interni.

ικλ. ικλ Tricipites brachiorum. ι. ι capita, quae Breves dicuntur: κ. κ quae Longi.

μ. μ Oſſium humerorum condyli minores.

ν Olecranon.

ξ Condylus major oſſis humeri, ut videtur.

ο. ο Supinatores longi.

πππ ſiniſtri brachii, Radialis externus longior. ππππ brachii dextri, Radiales externi.

ϱϱϱϱϱ. ϱϱϱ Extenſores communes digitorum manuum. Vide W X Y Tab. xxxiv.

σσ. σσ Ulnares externi.

τ Ulnaris internus.

υ Palmaris longus.

φφ. φφ Extenſores proprii auricularium.

χψ. χψ Abductores longi pollicum manuum. χ. χ partes ſuperiores: ψ. ψ inferiores.

ω. ω Extenſores minores pollicum manuum.

1. 1: 1. 1 Extenſores majores pollicum manuum.

2. 2 Ligamenta, quibus obducti tendines in confinio cubitorum & dorſi manuum.

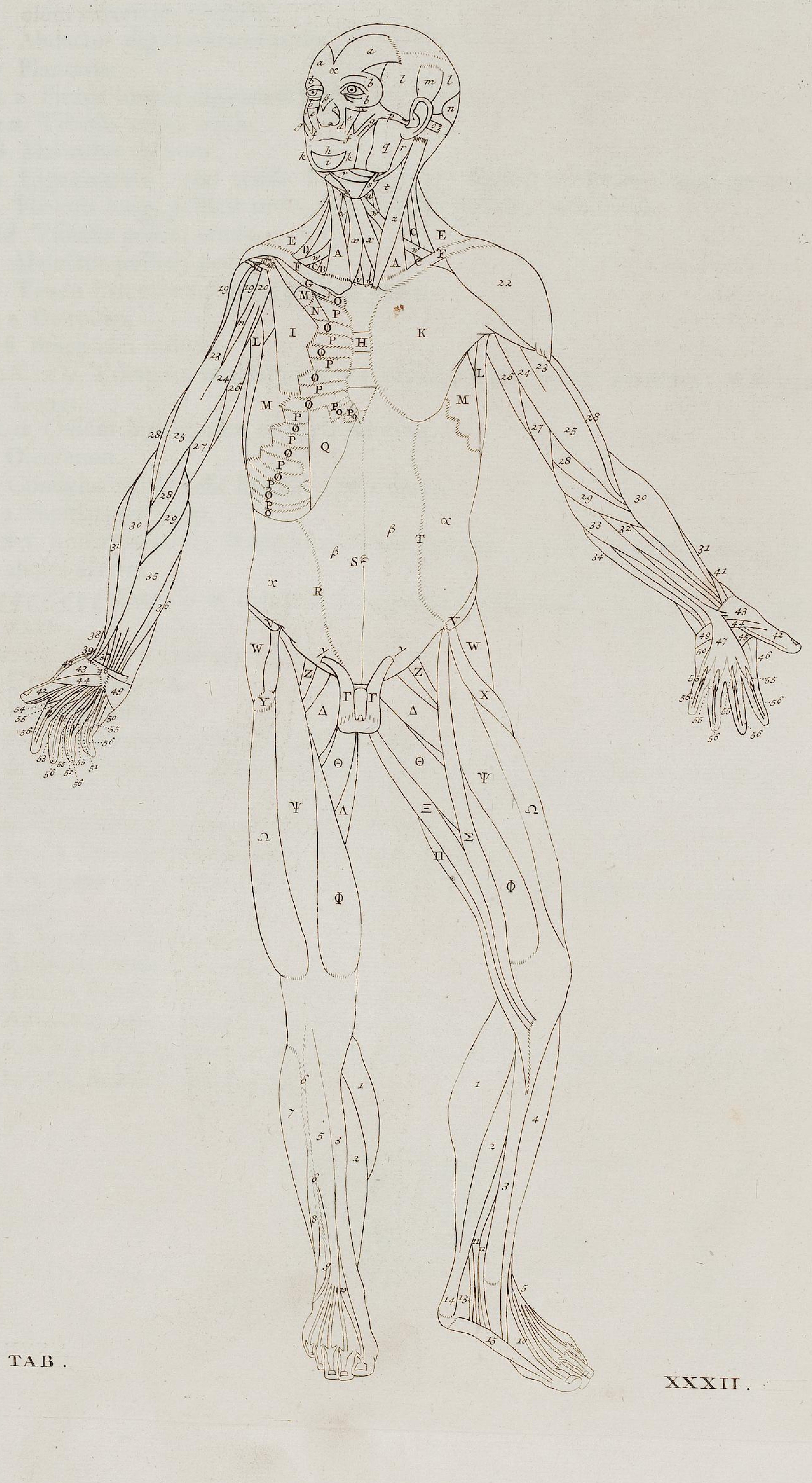
3. 3 Tendines Indicatorum.

4 Abductor indicis manus.

5 Tendo Extenſoris minoris pollicis manus.

6 Adductor pollicis manus, una cum Flexore brevi.

7. 7. 7. 7: 7. 7. 7. 7 Extenſorum digitorum manuum lati tendines in dorſo digitorum. Confer Tab. xxxiv.

TAB. XXXII.

TAB. XXXII.

TABULA XXXII.

In ſiniſtro latere exhibita ſyntaxis muſculorum poſt integumenta toti corpori communia, demto Latiſſimo colli, demtis etiam aliquot ligamentis, quibus tendines retinentur. In dextro praeterea muſculi aliquot primi remoti.

a. a Frontales. α eorum conjunctio. β pars per dorſum naſi excurrens.

b b. b b Orbiculares palpebrarum. α portio, quam accipit à Zygomatico minore. Vide L-β Fig. 1. Tab. XLI.

c Compreſſor naris, quem cum Depreſſore alae in unum conjunxit, ut videtur. Vide F Fig. 3. Tab. XLI.

d Levator labii ſuperioris alaeque naſi.

e. e Levatores labii ſuperioris.

f. f Levatores angulorum oris.

g. g Zygomatici majores.

h Quaedam Orbicularis oris nota.

i Aut Depreſſores labii inferioris, aut tantum locus eorum.

k. k Depreſſores angulorum oris.

l l Temporalis.

m Attollens auriculam.

n Occipitalis.

o Retrahens auriculam.

p Zygoma.

q Maſſeter.

r r. r Biventres maxillae.

s ſiniſtr. Stylohyoïdeus. Cui reſpondens in dextro latere, non alius quoque, quam Stylohyoïdeus eſſe videtur.

t Rectus internus major capitis.

u Aut Hyothyreoïdeus, aut larynx cum pharynge, obſcure.

w w. w w Coracohyoïdei.

x. x Sternohyoïdei.

y. y Sternothyreoïdei.

z Sternomaſtoïdeus.

A. A Cleidomaſtoïdei.

B Scalenus prior: ſi modo hoc aliquid ſignificat.

C C. C Scaleni medii.

D Levator ſcapulae: ſi ſignificare aliquid eo voluit.

E. E Cucullares.

F. F Claviculae.

G Subclavius.

H Sternum.

I Serratus anticus.

K Pectoralis.

L. L Latiſſimi dorſi.

M. M M Serrati magni.

N Intercoſtalis externus primus.

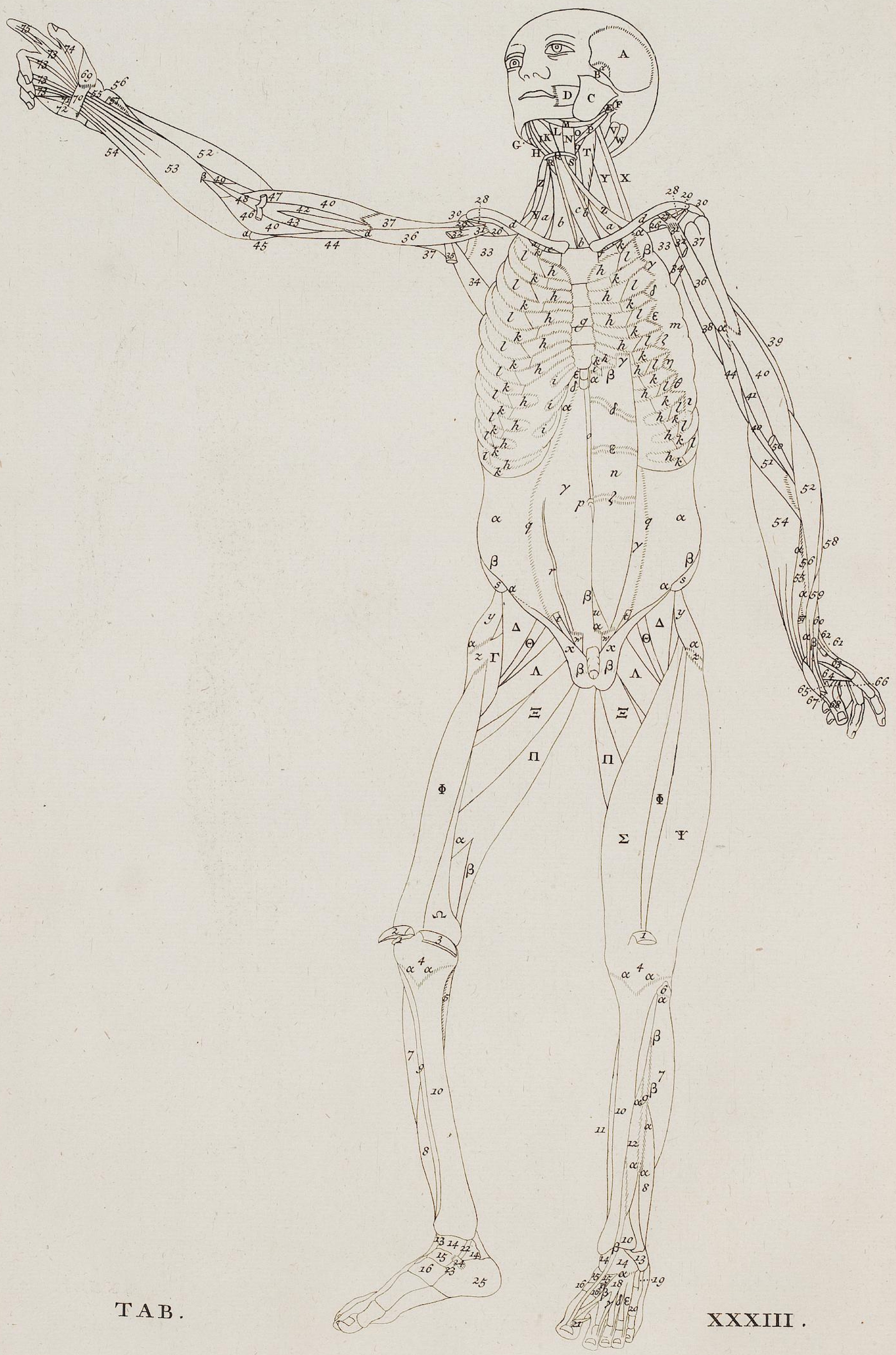
O. O. &c. Coſtae.

P. P. &c. Intercoſtales interni.

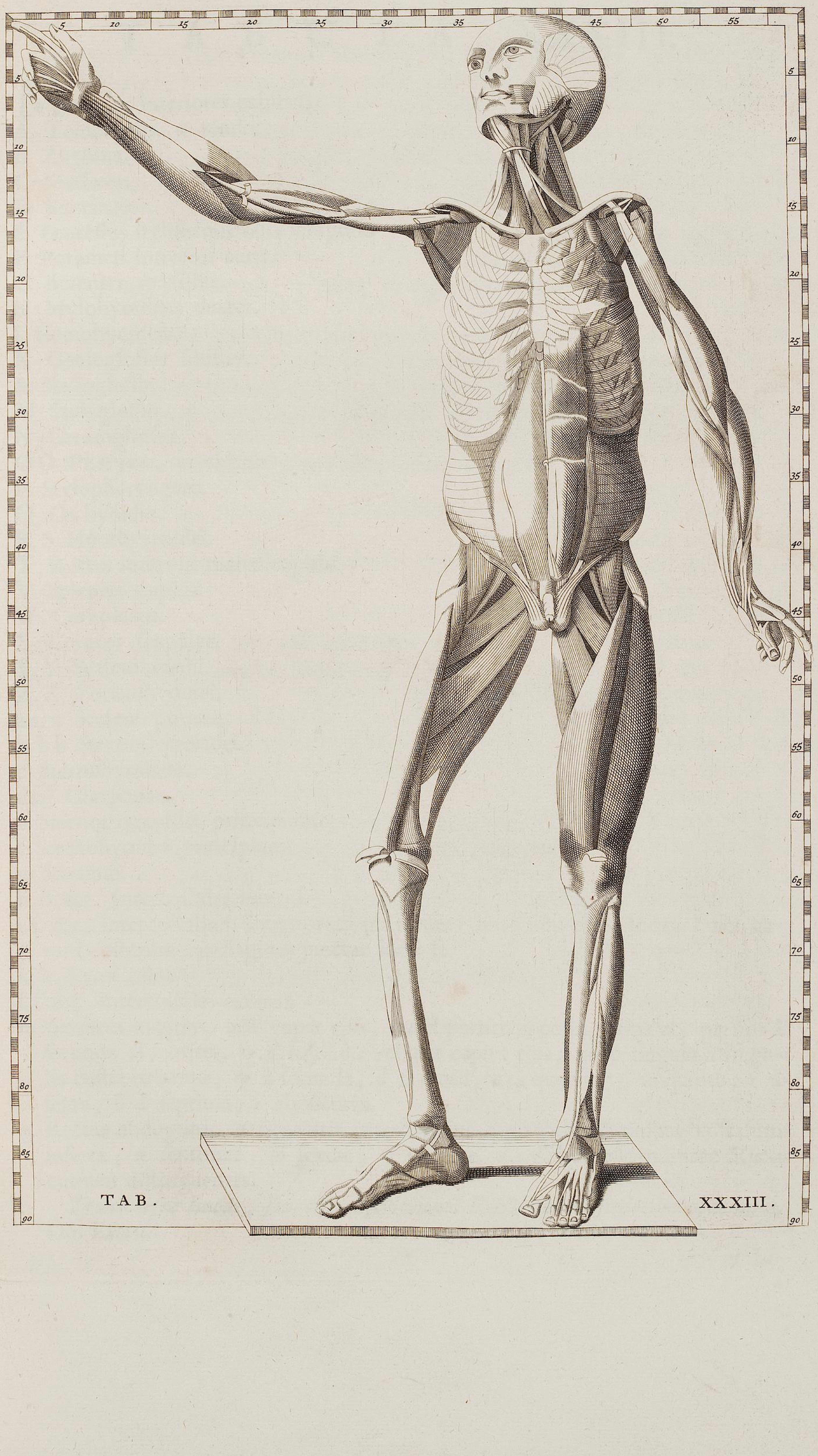
Q Rectus abdominis.
R Obliquus internus abdominis. α pars ejus carnea. β aponeuroſis. γ via, qua exit funiculus ſpermaticorum vaſorum cum Cremaſtere.
S Umbilicus.
T Obliquus externus abdominis. α pars ejus carnea. β aponeuroſis. γ via, qua exit funiculus vaſorum ſpermaticorum cum Cremaſtere.
V. V Criſtae oſſium ilium.
W. W Glutei medii.
X Tenſor vaginae femoris.
Y Trochanter major.
Z. Z Pſoae magni.
Γ. Γ Cremaſteres.
Δ. Δ Pectinei.
Θ. Θ Adductores longi femorum.
Λ Adductor magnus femoris.
Ξ Gracilis.
Π Semitendinoſus.
Σ Sartorius.
Φ. Φ Vaſti interni.
Ψ. Ψ Recti crurum.
Ω. Ω Vaſti externi.
1: 1 Gemelli.
2: 2 Solei.
3: 3 Tibiae.
4 Tibialis anticus.
5: 5 Extenſores longi digitorum pedum.
6. 6 Fibula, aut locus ipſius.
7 Soleus.
8 Peroneus brevis.
9 Peroneus tertius.
10: 10 Extenſores proprii pollicum pedum.
11 Flexor longus digitorum pedis.
12 Tibialis poſticus.
13 Flexor longus pollicis pedis.
14 Tendo Achillis.
15 Abductor pollicis pedis.
16: 17 Ligamenta duo, quae à proceſſu coracoïdeo ad ſcapulae proceſſum ſuperiorem deducta.
18 Proceſſus coracoïdeus.
19. 19 Os humeri.
20 Commune principium partis brevioris Bicipitis brachii & Coracobrachialis.
21 Coracobrachialis.
22 Deltoïdes.
23. 24. 25: 23. 24. 25 Bicipites brachiorum. 23 pars longior, 24 brevior.
26: 26 Tricipitum brachiorum partes, quae vocantur Longi.
27: 27 Tricipitum brachiorum partes, quae vocantur Brachiales externi.
28. 28: 28. 28 Brachiales interni.
29: 29 Pronatores teretes.

30: 30 Su-

30: 30 Supinatores longi.
31: 31 Radiales externi longiores.
32 Radialis internus.
33 Palmaris longus.
34 Ulnaris internus.
35 Sublimis.
36 Profundus.
37 Flexor longus pollicis manus.
38. 39 Tendines Abductoris longi pollicis manus.
40 Tendo Extenſoris minoris pollicis manus.
41 Abductor longus pollicis manus.
42: 42 Tendines Flexorum longorum pollicum manuum.
43: 43 Abductores breves pollicum manuum.
44: 44 Partes Flexorum brevium pollicum manuum. Vide 41 Tab. XXVIII.
45 Adductor pollicis manus, una cum Flexore brevi.
46 Abductor indicis, obſcure.
47 Aponeuroſis Palmaris longi in vola.
48 Ligamentum tranſverſum carpi interius, ſub quo tendines ad volam incedunt.
49: 49 Palmares breves.
50: 50 Abductores digitorum minimorum manuum.
51: 52: 53: 54 Lumbricales manus.
55: 55: 55: 55; 55: 55: 55: 55 Tendines Sublimium.
56: 56: 56: 56; 56: 56: 56: 56 Tendines Profundorum.

TAB. XXXIII.

TAB. XXXIII.

TABULA XXXIII.

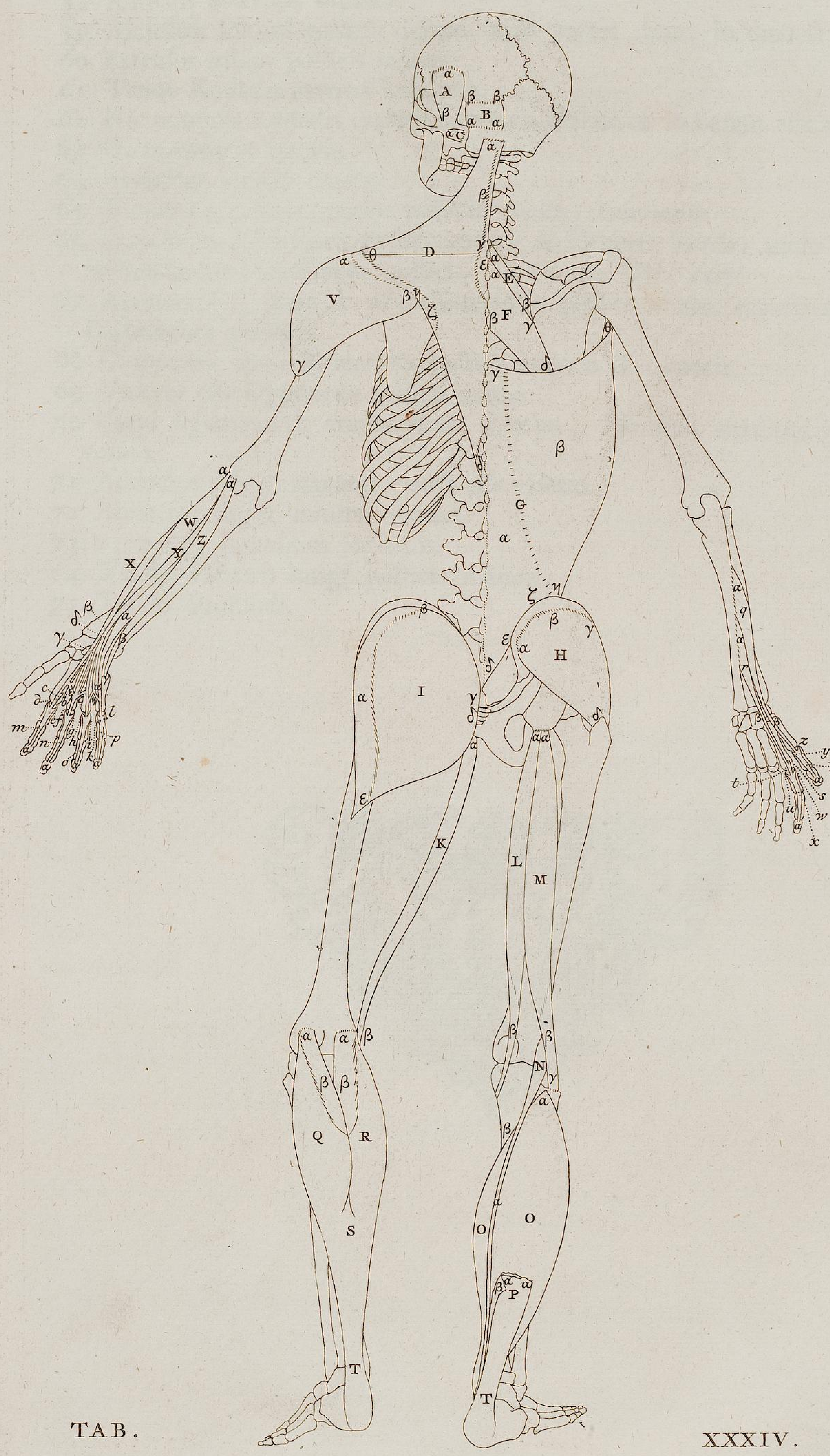
Muſculos interiores exhibet.
A Temporalis. α tendo.
B Zygoma.
C Maſſeter.
D Buccinator.
E Proceſſus ſtyliformis oſſis temporis.
F Foramen introitus auris.
G Biventer maxillae.
H Mylohyoïdeus dexter.
I Geniohyoïdeus.
K Genioglοſſus ſiniſter.
L Baſioglοſſus.
M Styloglοſſus.
N Ceratoglοſſus.
O O Pharynx, ut videtur.
P Stylopharyngeus.
Q Os hyoïdes.
R. S Hyothyreoïdei.
T Rectus internus major capitis.
V Splenius capitis.
W Complexus.
X Levator ſcapulae.
Y. Y Scaleni medii.
Z. Z Coracohyoïdei.
a a. a Scaleni priores.
b. b b Sternothyreoïdei.
c Sternohyoïdeus.
d. d Claviculae.
e Sternothyreoïdei principium.
f Sternohyoïdei principium.
g Sternum.
h. h. &c. Intercoſtales interni.
i. i. &c. Intercoſtalium internorum portiones, quae ſunt ultra locum, ubi harum coſtarum cartilagines junctae inter ſe.
k. k. &c. Coſtae.
l. l. &c. Intercoſtales externi.
m Serratus magnus. αβ caput ejus, quod partim à coſta prima α, partim à ſecunda β, oritur. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι reliqua capita ejus, quae ſingula à ſingulis coſtis oriuntur; γ à ſecunda, δ à tertia, ε à quarta, ζ à quinta, η à ſexta, θ à ſeptima, ι ab octava.
n Rectus abdominis. α. β. γ tria extrema ejus, quae cartilaginibus coſtarum inſerta; α ſeptimae, β ſextae, γ quintae. δ. ε. ζ lineae tendineae Recti carnem diſtinguentes.

Transverſae lineae, ſeu circumſcriptiones Rectorum muſculorum abdominis. Oſſ. Exam.

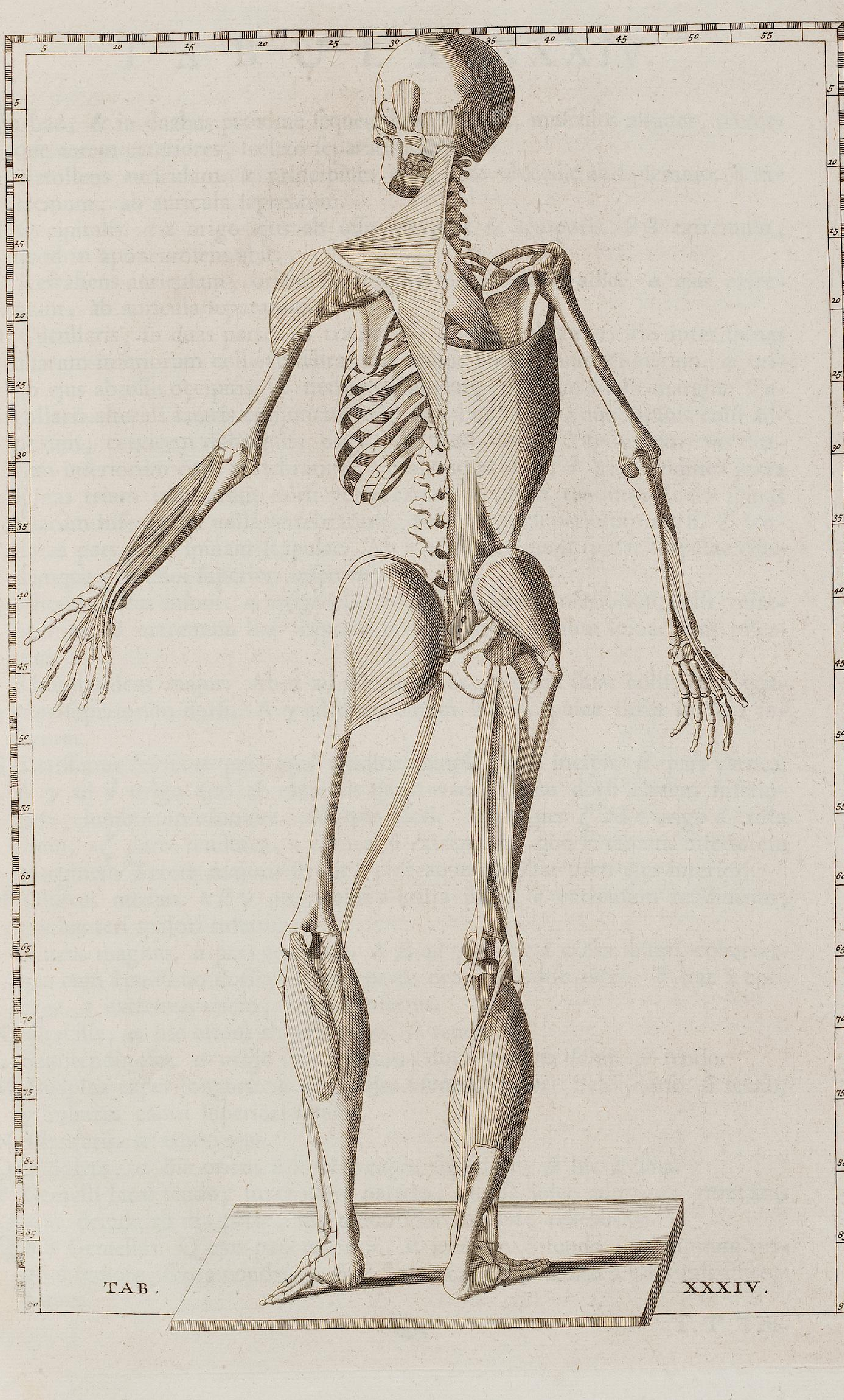
o Linea alba.
p Umbilicus.
q. q Tranſverſi abdominis. α α. α partes eorum carneae, β. β his partibus orientes à criſtis ilium. γ. γ aponeuroſes. δ aponeuroſis inſerta margini cartilaginis mucronatae. ε Haec pars, quae Tranſverſi eſſe videtur, proprie eſt Triangularis ſterni, qui hac parte tendine ſuo cum Tranſverſo conjunctus, inſerit ſe margini oſſis cartilaginis mucronatae, & ipſius cartilaginis.
r Reſecta lamella interna aponeuroſis Obliqui interni, quae hic cum aponeuroſi Tranſverſi ſe conjungit.
s. s Criſtae oſſium ilium.
t. t Funiculi vaſorum ſpermaticorum.
u Pyramidalis abdominis. α ortus ejus ex pube. β extremum, quo ſe lineae albae innectit.
w. w Portiones accedentes ad Cremaſteres, quas inveni procedere ab imo margine tendineo Obliquorum externorum abdominis.
x. x Cremaſteres. α principium longius & inſignius, quod invenio abſcedere ab inferiore parte Obliqui interni & Tranſverſi Abdominis. β extremum circa membranam vaginalem teſtis.
y. y Glutei minores. α extremum trochanteri majori affixum.
z. z Trochanteres majores.
Γ Os femoris.
Δ. Δ Iliaci interni.
Θ. Θ Pſoae magni.
Λ. Λ Pectinei.
Ξ. Ξ Adductores longi femorum.
Π. Π Adductores magni femorum. α extremum ſuperius, idemque latius, femori per longitudinem inſertum. β extremum inferius, quod invenio ad condylum internum femoris pertinere.
Σ Vaſtus internus.
Φ. Φ Crurales.
Ψ Vaſtus externus.
Ω Os femoris.
1: 1 Extremi Rectorum crurum tendines, truncati, & deorſum inflexi.
2 Vaſti externi tendo extremus, truncatus & deorſum inflexus.
3 Vaſti interni tendo extremus, truncatus & deorſum inflexus.
4: 4 Communes aponeuroſes extenſorum genu; α α. α α inſertae tibiis.
5 Poplitei extremum, ut videtur: confer Tab. XXXVI.
6 Caput ſuperius fibulae.
7: 7 Peronei longi. α origo à capite ſuperiore fibulae, β β à fibula, per longitudinem ejus.
8: 8 Peronei breves. α α ortus à fibula.
9: 9 Fibulae.
10. 10: 10 Tibiae.
11 Flexor longus digitorum pedis.
12 Extenſor proprius pollicis pedis. α α origo à fibula. β tendo.
13 Caput inferius fibulae.
14. 14: 14. 14 Tali.
15: 15. 15 Oſſa navicularia tarſorum.
16: 16. 16 Oſſa cuneiformia magna.

17 Os cuneiforme minus.
18 Extenſor brevis digitorum pedis. α ortus ejus. β. γ δ. ε quatuor caudae; β ad pollicem pertinens, γ ad digitum minorum primum, δ ad ſecundum, ε ad tertium.
19 Peronei brevis tendo, inſertus capiti primo oſſis metatarſi digiti minimi.
20 Os metatarſi quintum, hoc eſt, digiti minimi.
21 Aponeuroſis ad tendinem Extenſoris proprii pollicis pedis accedens: ubi invenio tendinem aponeuroſem dare, quae ambiat os primum pollicis, ejusque articulum tum cum metatarſo, tum cum oſſe ultimo, & immiſceat ſe capſis illorum articulorum. Vide 9 Tab. XXVIII.
22. 23 Tibialis poſtici tendo. 23 extremum ejus, inſertum oſſi cuneiformi magno.
24 Ligamentum, quo tendo Tibialis poſtici hic obductus; ab oſſe calcanei deductum ad naviculare.
25 Calcaneus.
26: 26 Proceſſus coracoïdei.
27 Ligamentum à proceſſu coracoïdeo ad claviculam pertinens.
28: 29: 28: 29 Ligamenta ab utroque latere duo, quae à proceſſu coracoïdeo ad ſuperiorem ſcapulae proceſſum deducta.
30: 30 Scapularum proceſſus ſuperiores.
31: 31 Communia principia capitum breviorum Bicipitum brachiorum & Coracobrachialium.
32: 32 Capita breviora Bicipitum brachiorum, truncata.
33: 33 Subſcapulares.
34: 34 Teretes majores. In dextro umbra illa diſtinguente expreſſit fortaſſe veſtigium à Latiſſimo dorſi impreſſum.
35 Latiſſimus dorſi, truncatus.
36: 36 Coracobrachiales. α. α extrema humeris inſerta.
37. 37: 37 Oſſa humerorum.
38 Tricipitis brachii pars, quae Longus appellatur.
39 Tricipitis brachii pars, quae Brevis vocatur.
40. 40: 40. 40 Brachiales interni.
41 Pars Bicipitis brachii, ab oſſe humeri oriunda: aut pars Brachialis interni ad Bicipitem accedens; quae eſt varietas. Vide Hiſt. Muſc. in Brachiali interno, Lib. III. Cap. 150.
42: 43 Partes duae ſimiles illi, cui 41 adſcriptum. Varietas altera.
44: 44 Tricipitum brachiorum partes, quae vocantur Brachiales externi.
45 Condylus humeri major.
46: 47 Duo ventres Bicipitis brachii, ad extremum truncati.
48 Extremum Bicipitis brachii.
49 Videtur Supinator brevis eſſe.
50 Extremum Bicipitis brachii, truncatum.
51 Pronator teres.
52: 52 Radiales externi longiores.
53 Sublimis; α hac parte oriens à condylo majore oſſis humeri; β hac à radio.
54: 54 Profundi.
55: 55 Flexores longi pollicum manuum. αα ortus à radio.
56: 56 Radii.

57: 57 Pronatores quadrati.
58 Radialis externus brevior.
59 Abductor longus pollicis manus. *α. β* partes duae, in quas ſe dividit.
60 Extenſor minor pollicis manus.
61 Tendo Radialis externi longioris.
62 Hic tendinis Radialis externi brevioris obſcurum indicium eſſe videtur.
63 Os metacarpi indicis.
64 Abductor indicis manus.
65 Tendo Extenſoris majoris pollicis manus, truncatus.
66 Extremum Adductoris pollicis manus & Flexoris brevis; unde aponeuroſis ad tendinem Extenſorum pollicis. Vide 40 Tab. XXIX.
67 Aponeuroſis, quae ab Abductore brevi pollicis manus accedit ad tendinem Extenſorum pollicis.
68 Communis tendo Extenſoris pollicis majoris & minoris.
69 Videtur eſſe Opponens pollicis manus.
70. Carpi ligamentum transverſum interius, ſub quo tendines incedunt ad volam.
71 Adductor oſſis metacarpi quarti eſſe videtur.
72 Abductor digiti minimi manus.
73: 73: 73: 73 Tendines Sublimis.
74 Tendo Flexoris longi pollicis manus.
75 Tendo Profundi.

TAB. XXXIV.

TAB. XXXIV.

TABULA XXXIV.

In hac, & in duabus proxime ſequentibus Tabulis, muſculos aliquot, pleroſque autem exteriores, ſceleto ſeparatim appoſuit.

A Attollens auriculam. α principium ejus, quo abſcedit ab Epicranio. β extremum, ab auricula ſeparatum.

B Occipitalis. α α origo ejus ab oſſe occipitis & temporis. β β extremum, quod in aponeuroſem abit.

C Retrahens auriculam, oriens à proceſſus mammillaris radice. α ejus extremum, ab auricula ſeparatum.

D Cucullaris; in duas partes ex transverſo diviſus, ab intervallo inter ſpinas duarum inferiorum colli vertebrarum, usque ad ſummum humerum. α origo ejus ab oſſe occipitis. β margo tendineus, quo cum ſimili margine Cucullaris alterius lateris conjunctus eſt; & à ligamento, quod ſpinis colli adnexum, cervicem diſtinguit, oritur. A γ ad δ origo à ſpinis extremis duarum inferiorum colli vertebrarum, omniumque dorſi. δ pars tendinea juxta ſpinas trium inferiorum dorſi vertebrarum. ε plaga tendinea juxta ſpinas duarum inferiorum colli vertebrarum, totidemque ſuperiorum dorſi. ζ tendinea pars juxta ſpinam ſcapulae. Ab η ad θ extremum ſpinae ſcapulae ejusdemque proceſſui ſuperiori inſertum.

E Rhomboïdeus minor. α origo ejus à ſpinis duarum inferiorum colli vertebrarum. β extremum baſi ſcapulae juxta primum initium ſpinae ejus inſertum.

F Rhomboïdeus major. Ab α ad β origo ejus, à ſpina imae colli, & à quatuor ſuperiorum dorſi. A γ ad δ extremum baſi ſcapulae infra ſpinam inſertum.

G Latiſſimus dorſi. α pars ejus tendinea ampla, qua incipit. β pars carnea. A γ ad δ origo ejus ab extremis ſpinis vertebrarum dorſi ſeptem inferiorum, lumborum omnium, oſſisque ſacri. Ab ε per ζ ad η origo à criſta ilium, ε ζ parte tendinea, η carnea. θ extremum, quo ſe circum inferiorem marginem Teretis majoris flectit, poſteaque applicat parti ejus interiori.

H Gluteus medius. α β γ origo ejus à criſta ilium. δ extremum tendineum, trochanteri majori inſertum.

I Gluteus magnus. α pars tendinea. A β ad γ oritur à criſta ilium, cohaeretque cum Latiſſimo dorſi; γ hac parte oritur ab oſſe ſacro; δ hac à coccyge. ε extremus tendo, femori inſertus.

K Gracilis; α hic oriens ab oſſe pubis. β tendo.

L Semitendinoſus. α origo ejus à ſummo dorſo tuberis iſchii. β tendo.

M Bicipitis caput longum. α origo ejus à ſummo tuberis iſchii dorſo. β tendo, γ inſertus capiti ſuperiori fibulae.

N Plantaris. α tendo ejus.

O O Soleus; α hic oriens à fibulae capite ſuperiore; β hic à tibia.

P Gemelli latus tendo, juxta illam partem, qua ſe Soleo adjungit, truncatus α α: deinde ab illa parte, ubi tendo Plantaris eſt, reflexus β.

QRS Gemellus. Q ejus pars exterior, R interior. S tendo. α.α capitum origo à femore, ſupra condylos. β.β fibrae carneae decurſu à proximis diſcrepantes.

T. T Tendines Achillis, calcaneorum parti poſticae inſerti.

V Deltoïdes. αβ origo ejus à ſpina ſcapulae, ejusque proceſſu ſuperiore. γ extremum, oſſi humeri inſertum.

W X Y Extenſor digitorum manus communis, hic è tribus portionibus conſtans. X portio, quae praecipue ad indicem pertinet. W quae ad medium. Y ad tertium, quartumque. α portionis mediae ortus à condylo minore oſſis humeri. β portionis primae tendo ad indicem procedens. γ portionis ſecundae, id eſt, mediae tendo ad medium; in dorſo manus bifidus. δ portionis tertiae tendo, mox bifidus, alteraque parte ad tertium, altera ad quartum procedens. ε tendinea portio, qua tendo indicis & medii in dorſo manus juxta initia digitorum conjuncti. ζ tendinea portio ſimilis, qua tendo medii & tertii conjuncti. η ſimilis portio, qua conjuncti tendines, in quos ſe ſindit tendo portionis tertiae.

Z Ulnaris externus. α origo ejus à condylo oſſis humeri minore. β tendo ejus, γ inſertus capiti ſuperiori oſſis metacarpi minimi.

a Extenſor proprius auricularis. α tendo ejus ad digitum minimum decurrens, accipiensque portionem ab Extenſoris digitorum communis tendine ad digitum tertium pertinente.

b Tendo Indicatoris, truncatus.

c Communis tendo, factus è tendine Indicatoris, illoque Extenſoris communis, qui ad indicem pertinet.

d Tendo Lumbricalis primi, ad Extenſorum indicis tendinem accedens.

e Interoſſei poſterioris indicis tendinea pars accedens ad tendinem Extenſorum indicis.

f Lumbricalis ſecundi & Interoſſei prioris digiti medii pars tendinea ad Extenſoris tendinem digiti illius medii accedens.

g Interoſſei poſterioris digiti medii pars tendinea ad Extenſoris tendinem digiti illius accedens.

h Lumbricalis tertii & Interoſſei prioris digiti annularis pars tendinea ad Extenſoris tendinem digiti illius accedens.

i Interoſſei poſterioris digiti annularis pars tendinea ad Extenſoris tendinem digiti illius accedens.

k Lumbricalis quarti & Interoſſei prioris digiti auricularis pars tendinea ad Extenſoris tendinem digiti auricularis accedens.

l Abductoris digiti auricularis pars tendinea accedens ad Extenſoris auricularis tendinem.

m. n. o. p Lati Extenſorum tendines, per digitorum dorſum decurrentes: quos toto decurſu ſimplices exhibet, pertinentesque ad oſſa tertii ordinis, α. α. α. α.

q Extenſor major pollicis manus. α origo ejus ab ulna. β tendo.

r Indicator. α origo ejus ab ulna. β tendo.

s Truncatus tendo, qui ab Extenſore digitorum manus communi ad indicem procedit.

t Communis tendo, factus è tendinibus r-β & s conjunctis inter ſe.

u Interoſſei poſterioris indicis pars tendinea accedens ad tendinem Extenſorum indicis.

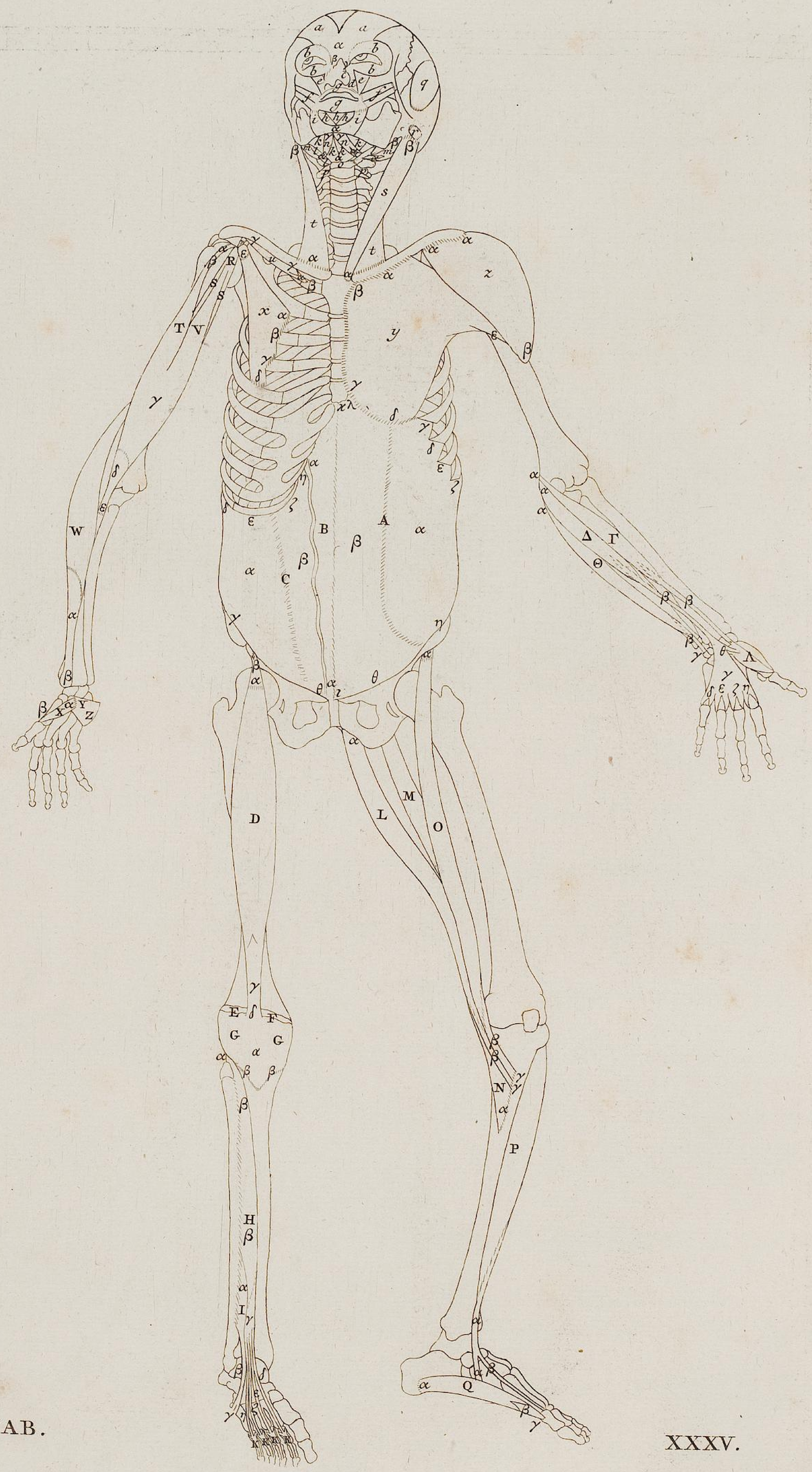
w Tendo Lumbricalis primi, accedens ad tendinem Extenſorum indicis.

x Latus tendo Extenſorum indicis, per dorſum indicis decurrens; quem tendinem ſimplicem exhibet, inſertumque oſſi tertii ordinis α.

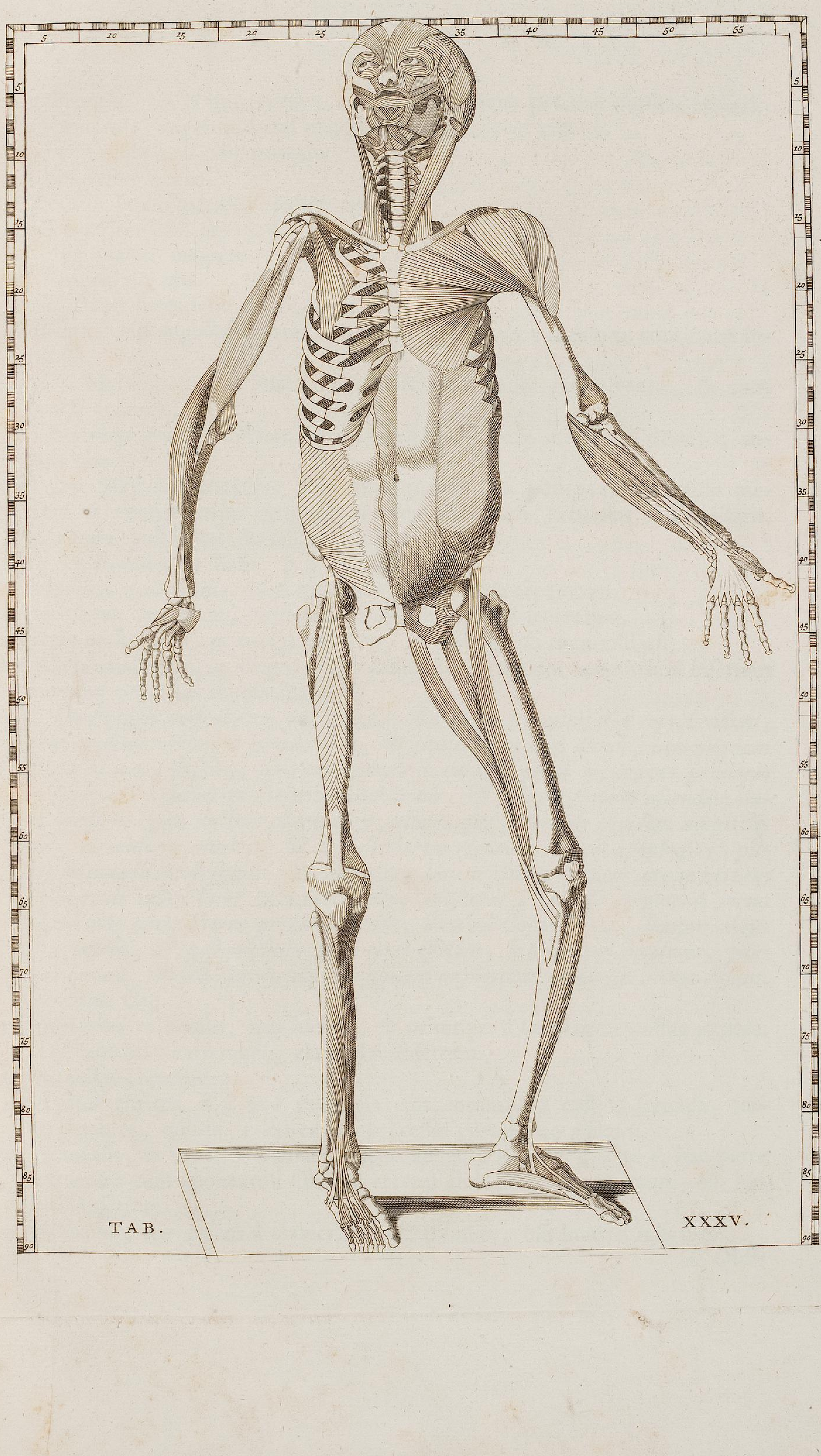
y Aponeuroſis, quae accedit ad tendinem Extenſoris majoris pollicis manus, orta à Flexore brevi pollicis.

z Aponeuroſis, quae ab Abductore brevi pollicis manus accedit ad tendinem Extenſoris majoris.

Γ Latus tendo Extenſoris majoris pollicis manus, per dorſum pollicis incedens, inſertusque oſſi ultimo α.

TAB. XXXV.

TAB. XXXV.

TABULA XXXV.

a. a Frontales. α eorum conjunctio. β pars, quae per naſi dorſum excurrit. γ mucro in angulum oculi majorem excurrens; ut videtur.
bb. bb Orbiculares palpebrarum.
c Compreſſor naris.
d Levator labii ſuperioris alaeque naſi.
e. e Levatores labii ſuperioris.
f. f Zygomatici majores.
g g Orbicularis oris.
h. h h Depreſſores labii inferioris.
i. i Depreſſores angulorum oris, α lunato ductu circa mentum continuati inter ſe.
kk. kk Mylohyoïdei, α inter mentum & os hyoïdes concurrentes, & conjuncti inter ſe.
l. l l Stylohyoïdei. Siniſtrum perforat tendo Biventris maxillae: dextrum autem non.
mn. mn Biventres maxillae. m venter primus, n poſtremus. α tendo medius. β ventris primi ortus ad radicem internam proceſſus mammillaris. γ venter poſtremus maxillae inſertus.
opp Os hyoïdes. o baſis, p. p cornua.
q Attollens auriculam; cujus extremum ab auricula ſeparatum.
r Retrahens auriculam, cujus extremum ab auricula ſeparatum.
s Sternomaſtoïdeus, α oriens à ſterno, β inſertus oſſi mammillari.
t. t Cleidomaſtoïdei. α origo à clavicula, β extremum tendineum inſertum mucroni proceſſus mammillaris.

De ſeptimo muſculorum pari tantum Authorem etiam injuria reprehendunt; nam muſculi utrimque gemini ſunt, & facillime in duos dividi, nonnunquam etiam in tres, poſſunt, quorum exterior s *carnoſo ſimul ac nerveo principio à ſuperiori anteriorive Sterni regione oritur, & oblique ſurſum aſcendens ante medium ipſius ductum alium tegit, ulteriusque procedens eumdem amplectitur, ac undique involvit, & in poſteriorem regionem radicis apophyſis Papillae Mammillarum ſimilis, & in partem huic vicinam carneus atque nerveus ſemicirculi inſtar latus inſeritur. Alter muſculus* t *carnoſa origine à tertia Claviculae parte Sterno proxima enatus, dum ad Caput fertur, ſemper anguſtior evadit, & poſt medium quaſi teres effectus, à priorique involutus, partim carneo, partim nerveo fine, in apicem memoratae apophyſis acutus deſinit.* De motu Cap.

u Subclavius. α tendo, quo incipit, β oriturque à cartilagine coſtae primae. γ. γ Subclavii extremum, claviculae inſertum.
w Proceſſus coracoïdeus.
x Serratus anticus. α. β. γ. δ principia ejus, orienda à coſtis, ſecunda, tertia, quarta, quinta. ε extremum proceſſui coracoïdeo affixum.
y Pectoralis, α oriens à clavicula; à β ad γ, à ſterno: à γ ad δ, hac parte cohaerens cum aponeuroſi Obliqui externi abdominis. ε extremum, oſſi humeri inſertum.
z Deltoïdes, αα oriens à clavicula. β extremum, oſſi humeri inſertum.

A Obliquus externus abdominis. α pars carnea, β aponeuroſis. γ. δ. ε. ζ capita, quibus à coſtis oritur, γ à ſexta, δ ſeptima, ε octava, ζ nona. η origo à criſta ilium. θ hac parte aponeuroſis marginem tendineum efficit, ſub quo incedit Iliacus internus cum Pſoa magno, arteria cruralis venaque & nervus. ι hac parte in pube deſinit. A ι ad κ, hac ad lineam albam pertinet. A κ ad λ, hac ad os pectoris deſinit.

B Aponeuroſis Obliqui externi, hac parte conjuncta cum interni aponeuroſi. αα truncata aponeuroſis Obliqui externi.

C Obliquus internus abdominis. α pars carnea, β aponeuroſis. γ pars carnea oriens à criſta ilium, δ inſerta coſtae decimae parti oſſeae, ε cartilagineae. ζ aponeuroſis inſerta coſtae decimae, η nonae, θ oſſi pubis.

D Rectus cruris. α tendo ejus, quo incipit, β oriturque à tuberculo, quod in ora priore oſſis ilium eſt. γ tendo, in quem Rectus ille deſinit. δ tendinis hujus conjunctio cum Vaſtorum tendinibus.

E Truncatus Vaſtus externus.

F Truncatus Vaſtus internus.

G G Aponeuroſis extenſorum genu, α hac parte patellam integens; ββ hac tibiae inſerta.

H Extenſor longus digitorum pedis. α ortus ejus à tibia; ββ à fibula. γ tendo ejus, qui ſe in quatuor minores findit δ. ε. ζ. η, ad digitos quatuor parvos procedentes.

I Peroneus tertius. α origo ejus à fibula. β tendo, γ bicorni extremo inſertus capiti primo oſſis metatarſi quinti.

K. K. K Lati tendines Extenſorum digitorum pedis, per dorſum eorum porrecti; quos toto decurſu ſimplices exhibet, inſertosque oſſibus tertii ordinis. De aponeuroſibus, quae ad hos tendines accedunt, vide Tab. XXVIII.

L Gracilis. α origo ejus ab oſſe pubis. β tendo, γ inſertus tibiae.

M Semitendinoſus. N ejus latus tendo, α tibiae inſertus.

O Sartorius. α tendinoſum principium, quo ab oſſe ilium oritur. β tendo, in quem abit, γ tibiae inſertus.

P Tibialis anticus. αα tendo ejus. β dimiſſus ab eo tendo gracilior, ad pollicem decurrens.

Q Abductor pollicis pedis. α ortus ejus à calcaneo. β tendo, γ inſertus oſſi primo pollicis pedis.

R Commune principium partis brevioris Bicipitis brachii, & Coracobrachialis, oriens à coracoïde.

S S Coracobrachialis.

T Pars longior Bicipitis brachii. V pars brevior. αβ tendo, quo incipit pars longior, α hac parte ſuper caput humeri oſſis incedens, β hac per ſinum humeri. γ capitum communis venter, qui abit in δ tendinem, ε radio inſertum.

W Supinator longus. α tendo ejus, β radio inſertus.

X Videtur eſſe pars Flexoris brevis pollicis manus. α principium ejus, oriens è ligamento interiore carpi. β extremum ad pollicem pertinens.

Y An ligamenti carpi interioris (quo coërcentur tendines, qui à cubito ad volam procedunt) pars, à qua Palmaris brevis oritur?

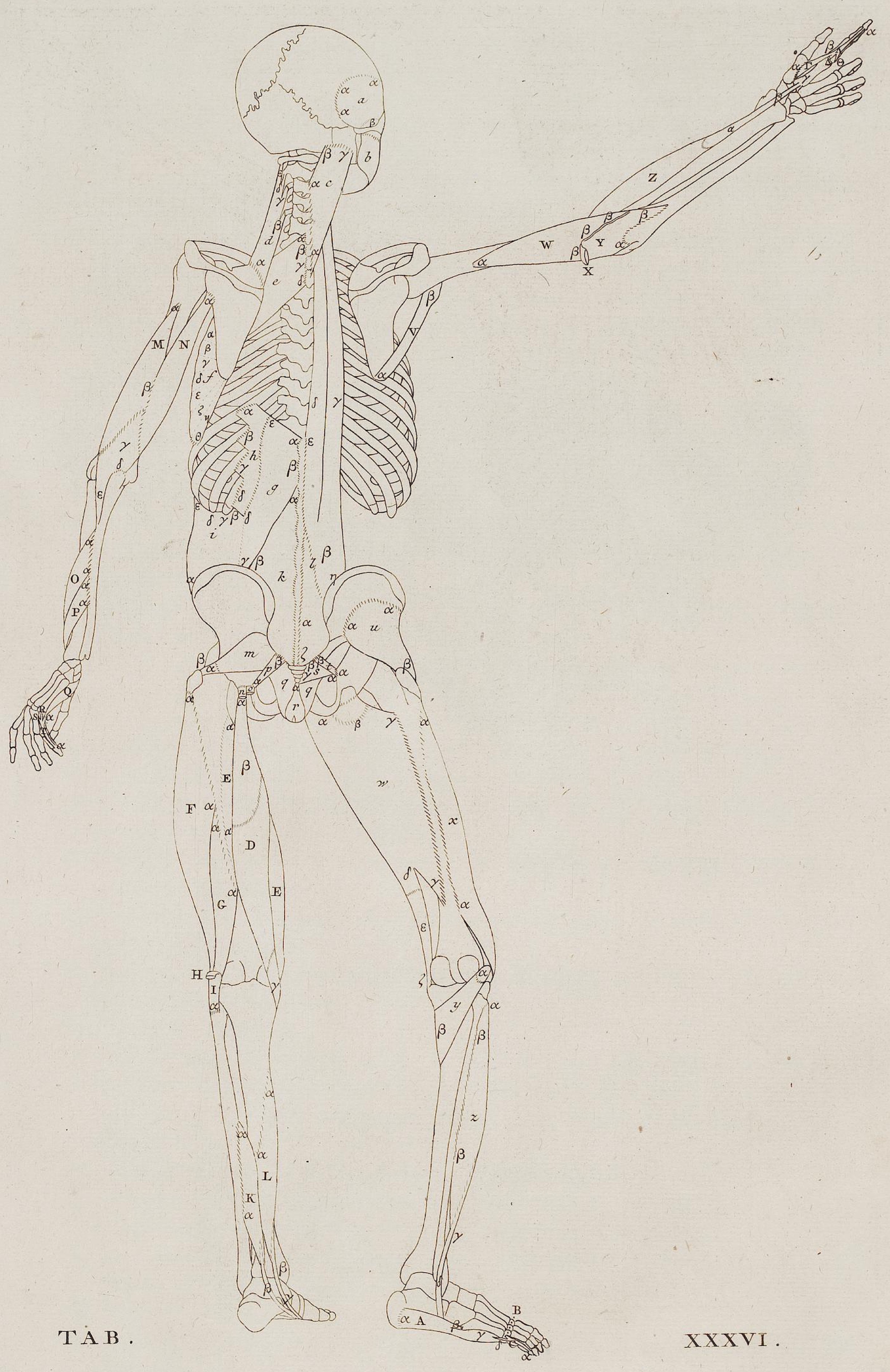
Z Palmaris brevis.

Γ Radialis internus. α principium, quo procedit à condylo majore humeri. β tendo.

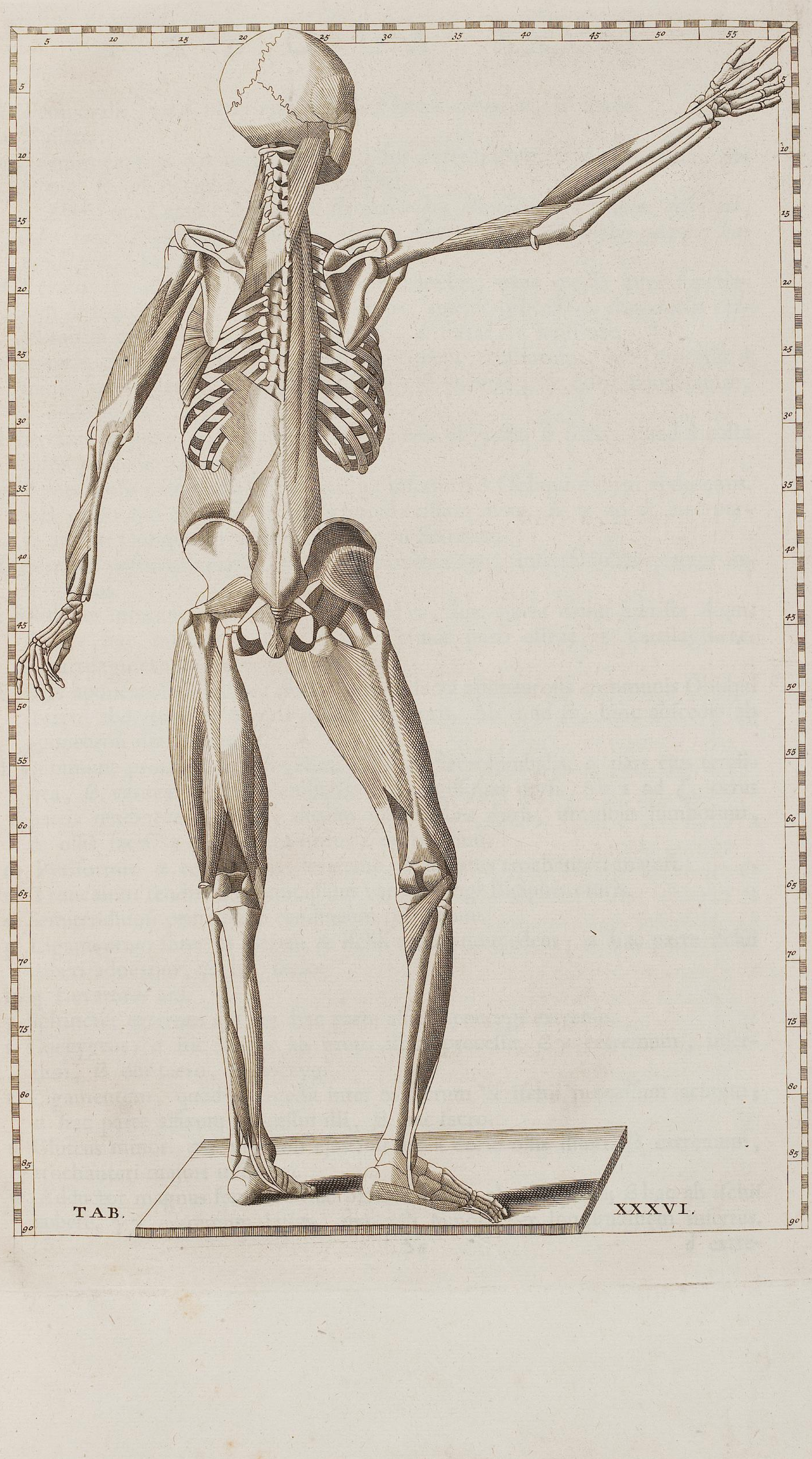
Δ Palmaris longus. α caput à condylo majore procedens. β tendo. γ aponeuroſis in vola. δ.ε.ζ.η portiones quatuor, in quas ſe aponeuroſis findit, quae ad poſtremum bicornes ſunt. θ aponeuroſis portio, quam invenio accedere ad principium Abductoris pollicis brevis.

Θ Ulnaris internus. α principium, quo procedit à condylo majore oſſis humeri. β tendo, γ inſertus oſſi ſubrotundo carpi.

Λ Fortaſſe pars Flexoris brevis pollicis manus.

TAB. XXXVI.

TAB. XXXVI.

TABULA XXXVI.

a Temporalis. α α α ortus ejus primus à latere calvariae. β tendo.
b Maſſeter.
c Splenius capitis. α α origo ejus à ſpinis vertebrarum. β γ extremum, inſertum β oſſi occipitis, γ mammillari.
Duo (qui Caput movent) *à Recentioribus Anatomicis ante alios deſcripti, adeo facile ſcalpello dividuntur, ut non duorum loco, ſed potius quatuor habendi ſint.* De Motu Cap.
d Levator ſcapulae. α origo ejus ab ora ſcapulae, quae media inter ſuperiorem & baſem. β. γ. δ. ε extrema quatuor, inſerta proceſſibus transverſis vertebrarum colli, β tertiae, γ quintae, δ ſextae, ε ſeptimae.
e Serratus poſticus ſuperior. α β γ δ principium tendineum, quo procedit à ſpinis vertebrarum, α colli ſecundae, β primae, γ dorſi duodecimae, δ undecimae.
f Serratus magnus. α. β. γ. δ. ε. ζ. η capita ejus diſtincta. θ illius, quod à coſta nona procedit, ortus.
g Aponeuroſis communis Serrati poſtici inferioris & Obliqui interni abdominis. α β origo ejus à ſpinis. γ adhaeſio ad criſtam ilium. A γ ad δ, hac parte abit in Obliquum: à δ ad ε, hac in Serratum.
h Serratus poſticus ſuperior. α. β. γ. δ extrema ejus, inſerta coſtis quatuor inferioribus.
i Obliquus internus abdominis. Ab α ad γ, hac parte oritur à criſta ilium. β γ δ ε hac inſertus coſtis, β duodecimae parti oſſeae, γ cartilagineae. δ cartilagineae undecimae. ε decimae.
k Pars aponeuroſis Latiſſimi dorſi, qua obducta aponeuroſis communis Obliqui interni abdominis & Serrati poſtici inferioris. Ab α ad β, hinc abſcedit ab aponeuroſi illa communi.
l Commune principium Longiſſimi dorſi & Sacrolumbalis. α pars ejus tendinea, β carnea. γ Sacrolumbalis. δ Longiſſimus dorſi. Ab ε ad ζ, ortus partis tendineae à ſpinis, duabus inferioribus dorſi, omnibus lumborum, & oſſis ſacri. η hic carnea oritur à criſta ilium.
m Pyriformis. α tendo ejus, extremo β inſertus trochanteri majori.
n Truncatum tendineum principium capitis longi Bicipitis cruris.
o Semitendinoſi principium tendineum truncatum.
p Ligamentum inter os ſacrum & iſchii tuber intercedens; α hac parte iſchii tuberi adnexum, β hac ſacro.
q. q Levatores ani.
r Sphincter externus ani; α hac parte affixus coccygi extremo.
s Coccygeus; α hic oriens ab acuto iſchii proceſſu. β γ extremum, inſertum, β oſſi ſacro, γ coccygi.
t Ligamentum, quod intercedit inter os ſacrum & iſchii proceſſum acutum; α hac parte affixum proceſſui illi, β hac ſacro.
u Gluteus minor. α α primum ejus initium à dorſo oſſis ilium. β extremum, trochanteri majori inſertum.
w Adductor magnus femoris; hac parte α oriens ab oſſe pubis; β hac ab iſchii tubere. γ γ extremum latius, quo oſſi femoris per longitudinem inſertus.

δ extremum gracilius, in tendinem ε abeuns, inſertum ζ tibiae capiti ſuperiori.

x Cruralis. αα ortus ejus à femore.

y Popliteus. α tendo ejus, ut videtur, oriens à condylo exteriore femoris. β extremum, tibiae inſertum.

Muſculus Poplitis. De Motu Cap.

z Peroneus longus. α ortus ejus à capite ſuperiore fibulae, ββ à fibula per longitudinem. γδ tendo, in quem abit, qui δ hac parte incedit per ſinum malleoli externi.

A Abductor digiti minimi pedis. α origo ejus à calcaneo. β portio, quam inſerit capiti primo oſſis metatarſi quinti. γ portio ad digitum decurrens. δ tendo, in quem abit.

B Truncatus tendo Extenſoris longi digitorum pedis, ad digitum minimum pertinens.

C Latus tendo; factus à tendine Extenſoris longi digitorum pedis, & accedentibus ad eum aponeuroſibus, ab uno latere, ab Interoſſeo & Lumbricali; ab altero, ab Abductore minimi. Hunc toto decurſu ſimplicem exhibet, & pertinentem α ad os tertium.

D Semimembranoſus. α caput ejus tendineum, quo oritur à dorſo tuberis iſchii. β pars tendinea lata. γ tendo, in quem deſinit.

EE Vaſtus internus. αα ortus ejus à femore.

F Vaſtus externus. αα ortus ejus à femore.

G Caput breve Bicipitis cruris. αα ortus ejus à femore. H caput longum Bicipitis illius, truncatum. I tendo extremus, α inſertus capiti ſuperiori fibulae.

K Flexor longus pollicis pedis. αα ortus ejus à fibula. β tendo.

L Flexor longus digitorum pedis. αα ortus ejus à tibia. βγ tendo, β hac parte incedens pone tibiam extremam.

M Tricipitis brachii caput, quod Brevis vocatur: α ſummus ortus ejus ab oſſe humeri. N Tricipitis brachii caput, quod Longus vocatur: α ortus ejus ab ora ſcapulae, juxta cervicem. β fibrarum carnearum Brevis & Longi conjunctio ad angulos acutos. γ tendo communis, δ inſertus vertici olecrani, & ε parte tenuiore pertinens ad olecrani partem priorem, & infra eam ad ulnam.

O Abductor longus pollicis manus, αα oriens ab ulna.

P Extenſor minor pollicis manus, αα oriens ab ulna.

Q Abductor digiti minimi manus. α tendo ejus.

R Truncatus tendo Extenſoris proprii digiti auricularis.

S Aponeuroſis, quae ad Extenſoris proprii digiti auricularis tendinem accedit, facta ab Interoſſeo digiti illius, & ab ejuſdem Lumbricali.

T Tendo latus, factus à tendine Extenſoris proprii digiti auricularis, & accedentibus ad eum aponeuroſibus, ab una parte Abductoris minimi, ab altera Interoſſei ejuſdem, & Lumbricalis. Toto decurſu ſuo ſimplex exhibitus, α inſertusque oſſi tertio.

V Teres major. α ortus ab angulo inferiore ſcapulae: β tendo extremus, quo ſe oſſi humeri inſerit.

W Tricipitis brachii pars, quae dicitur Brachialis externus. α origo ejus ab oſſe humeri. βββ hac parte adjungit ſe tendini, quem Longus & Brevis efficiunt. X truncatus tendo, quem efficiunt Longus & Brevis.

Y Tendo extremus communis trium capitum Tricipitis brachii; α hac parte inſertus ſummo olecrani; β hac, priori parti olecrani, & infra eam ipſi ulnae.

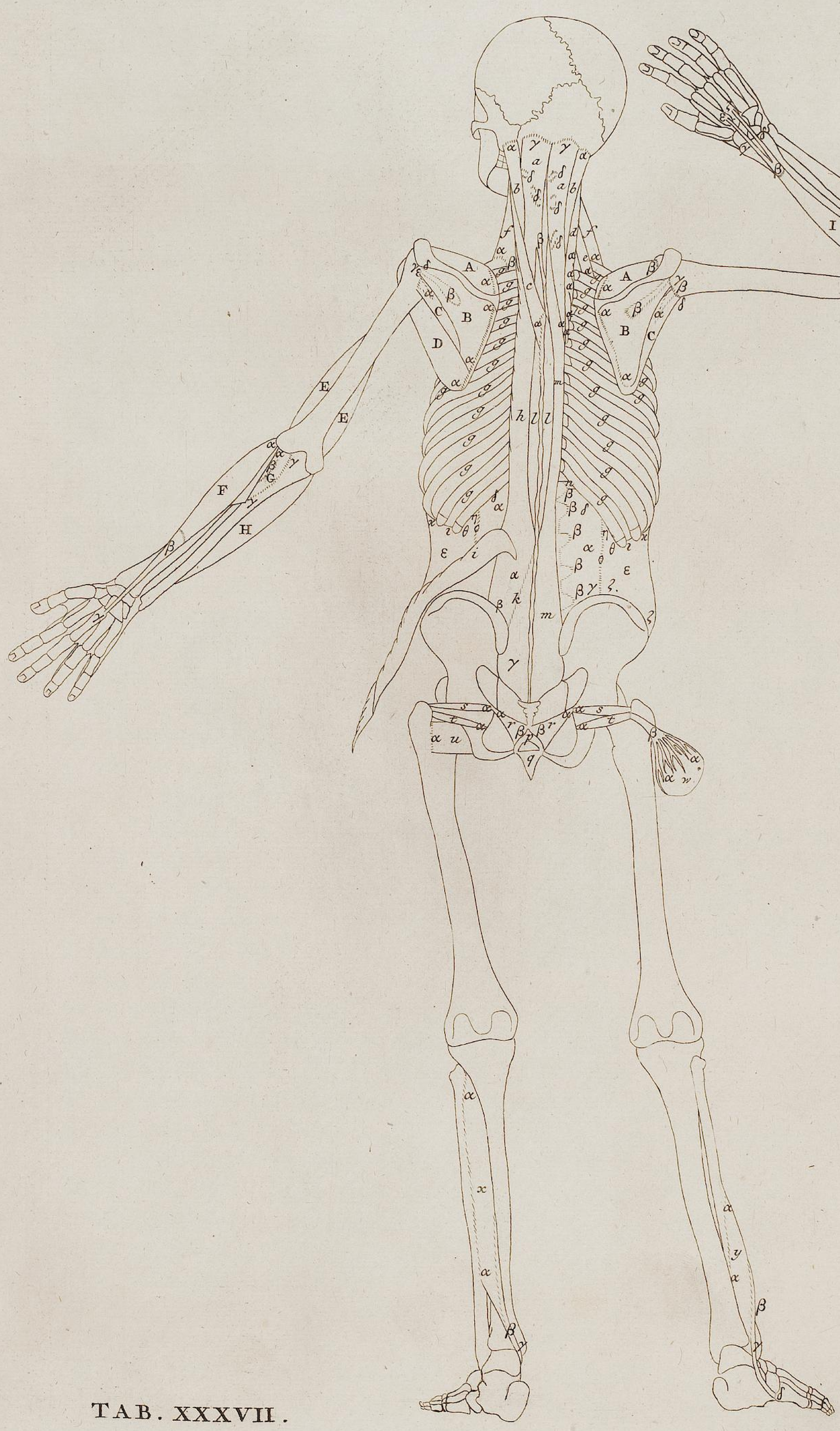
Z Radialis externus longior. α tendo ejus, β hac parte per ſinum radii incedens; γ hac inſertus capiti ſuperiori oſſis metacarpi indicis.

Γ Abductor indicis manus. α origo ejus ab oſſe metacarpi pollicis. β tendo, in quem abit.

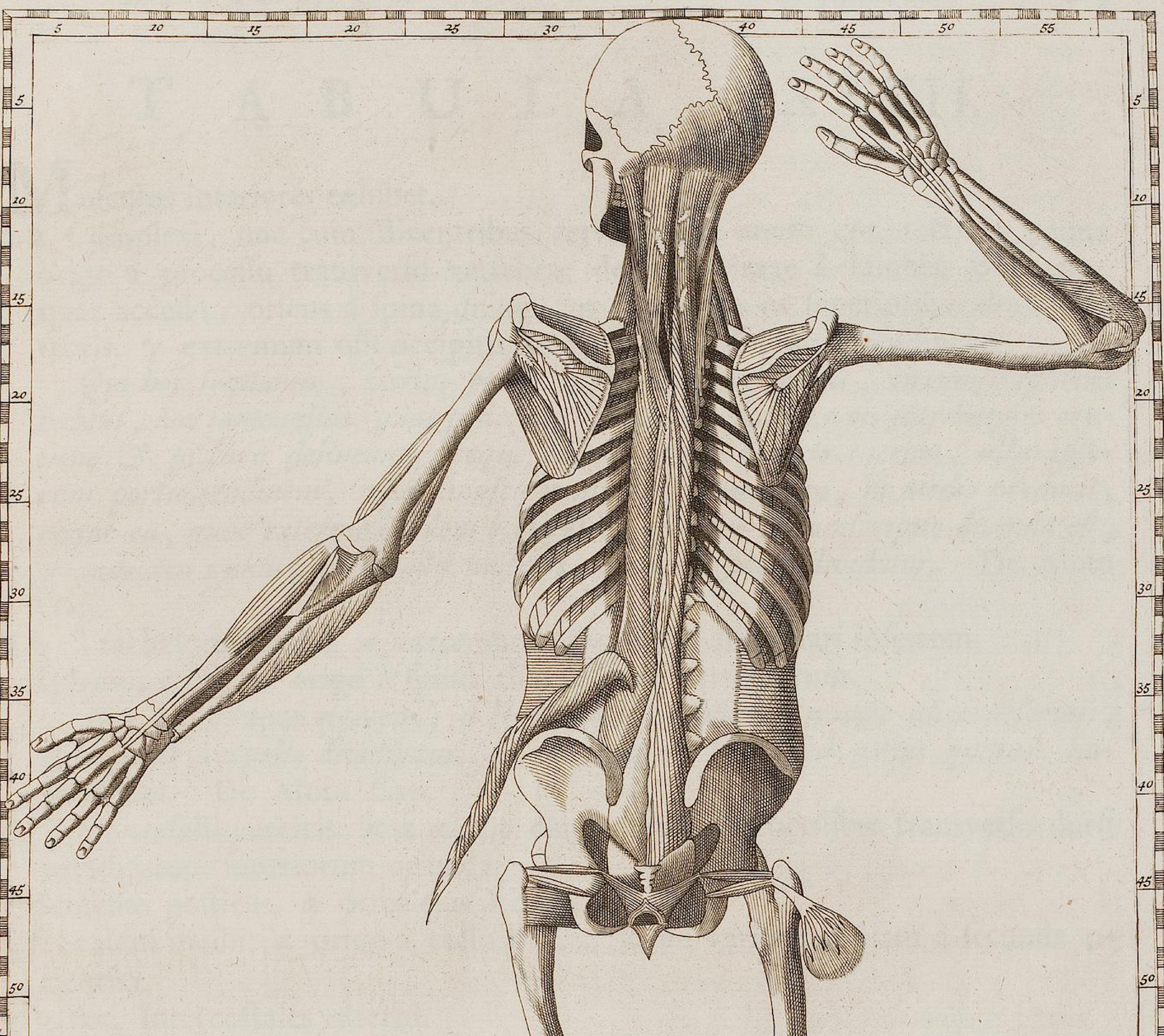
Δ Truncatus tendo communis Extenſorum indicis, id eſt, Indicatoris & portionis Extenſoris communis digitorum, ad indicem pertinentis.

Θ Aponeuroſis accedens ad tendinem Extenſorum indicis, orta ab Interoſſeo poſteriore indicis.

Λ Latus tendo per dorſum indicis porrectus, factus è tendine communi Extenſorum indicis, & accedentibus ad eum, ab una parte aponeuroſi Interoſſei poſterioris indicis; ab altera, communi Lumbricalis primi & Abductoris indicis. Simplicem exhibet hunc tendinem ad os tertium usque, eique inſertum α.

TAB. XXXVII.

TAB. XXXVII.

TABULA XXXVII.

Muſculos interiores exhibet.

a. a Complexi, una cum Biventribus cervicis, in unum conjuncti. α prima origo à proceſſu transverſo vertebrae dorſi ſeptimae à lumbis. β portio, quae accedit, oriens à ſpina unius, aut & alterius ex ſuperioribus dorſi vertebris. γ extremum oſſi occipitis inſertum. δ. δ. δ plagae tendineae.

Qui hos ſequuntur, varias profecto, ut Galenus ſcribit, circumſcriptiones habent, non tamen illas, quas poſteriores Anatomici licenter eis attribuentes oratione & pictura delineant; neque enim, ut alias modo taceam, ulla ipſorum portio tendinem, inſtar muſculorum Os aperientium, in medio producit; neque ea, quae externam ſedem occupat b, *proprie circumſcriptio dicenda eſt, quando non minus, quam alii muſculi, à vicina parte dividatur.* De Motu Cap.

b. b Trachelomaſtoïdei. α extremum proceſſui mammillari inſertum.

c Splenius colli. α origo à ſpinis aliquot dorſi vertebrarum.

Duo (qui caput movent) *à Recentioribus Anatomicis ante alios deſcripti, adeo facile ſcalpello dividuntur, ut non duorum loco, ſed potius quatuor habendi ſint.* De Motu Cap.

d Transverſalis cervicis. α. α. α. α. α capita ejus, à proceſſibus transverſis dorſi vertebrarum ſuperiorum oriunda.

e Scalenus poſticus. α ortus ejus à coſta ſecunda.

f. f Scaleni medii. α origo à coſta prima. β an varietas, etiam à ſecunda orientis?

g. g. &c. Intercoſtales externi.

h Longiſſimus dorſi.

i Sacrolumbalis, extra ſitum.

k Commune caput Sacrolumbalis & Longiſſimi dorſi. α pars ejus carnea, β hac parte oriens à criſta ilium. γ pars tendinea.

l. l Spinales dorſi.

m m Multifidus ſpinae.

n Ligamentum, quod à proceſſu transverſo extremo quintae lumborum vertebrae pertinet ad coſtam imam.

o. o Transverſi abdominis. α aponeuroſis, β. β. β. β. β oriens à proceſſibus transverſis vertebrarum lumborum; γ hac parte adhaerens ad criſtam ilium, δ hac ad coſtam infimam. ε pars carnea, ζ ζ hac parte oriens à criſta ilium, η hac adhaerens ad coſtae duodecimae partem oſſeam, θ cartilagineam; ι hac oriens ab eadem, hac κ ab undecima.

p Sphincter externus ani, diductus.

q Haud dubie mucro, in quem Sphincter ani externus à parte priore abit.

r. r Levatores ani. α ortus ab acuto proceſſu iſchii. β hac parte partim ſe inſerit coccygi, partim ſubit Sphincterem ani externum.

s. s Geminorum ſuperiores. α ortus ab acuto proceſſu iſchii.

t. t Geminorum inferiores. α origo à tubere iſchii.

u Quadratus femoris, α inſertus femori, ad poſteriorem partem radicis trochanteris majoris.

w Obturator internus extra ſitum, ibi ubi oritur, ſeparatus, & reflexus in latus,

tus, ut pars ejus interior appareat. αα prima ramoſa tendinis ex carne initia. β tendo.

x Tibialis poſticus. αα origo à fibula. β tendo, γ incedens hac parte per ſinum malleoli interni.

y Peroneus brevis. αα origo à fibula. β tendo, γ hac parte procedens per ſinum malleoli externi; δ hac inſertus capiti primo oſſis metatarſi minimi.

A. A Supraſpinati. α origo prima à dorſo ſcapulae, juxta oram, quae media inter baſem & oram ſuperiorem. β extremum vertici tuberis magni & inaequabilis, quod caput ſuperius oſſis humeri habet, inſertum.

B. B Infraſpinati. αα origo prima à dorſo ſcapulae, juxta baſem. β tendo, in quem convergunt fibrae carneae. γ tendo inſertus tuberi inaequabili magno capitis ſuperioris oſſis humeri. δ. ε carneae partes, quae una cum tendine ad os humeri pertinent.

C. C Teretes minores. α tendo, β inſertus tuberi inaequabili magno capitis ſuperioris oſſis humeri. γ. δ partes carneae, quae tendinem comitatae, cum eo ſe inſerunt.

D Teres major. α ortus ejus ab angulo inferiore ſcapulae.

EE Brachialis internus.

F Radialis externus brevior. α principium, oriens à condylo minore eodemque priore oſſis humeri. β tendo, γ inſertus capiti primo oſſis metacarpi medii.

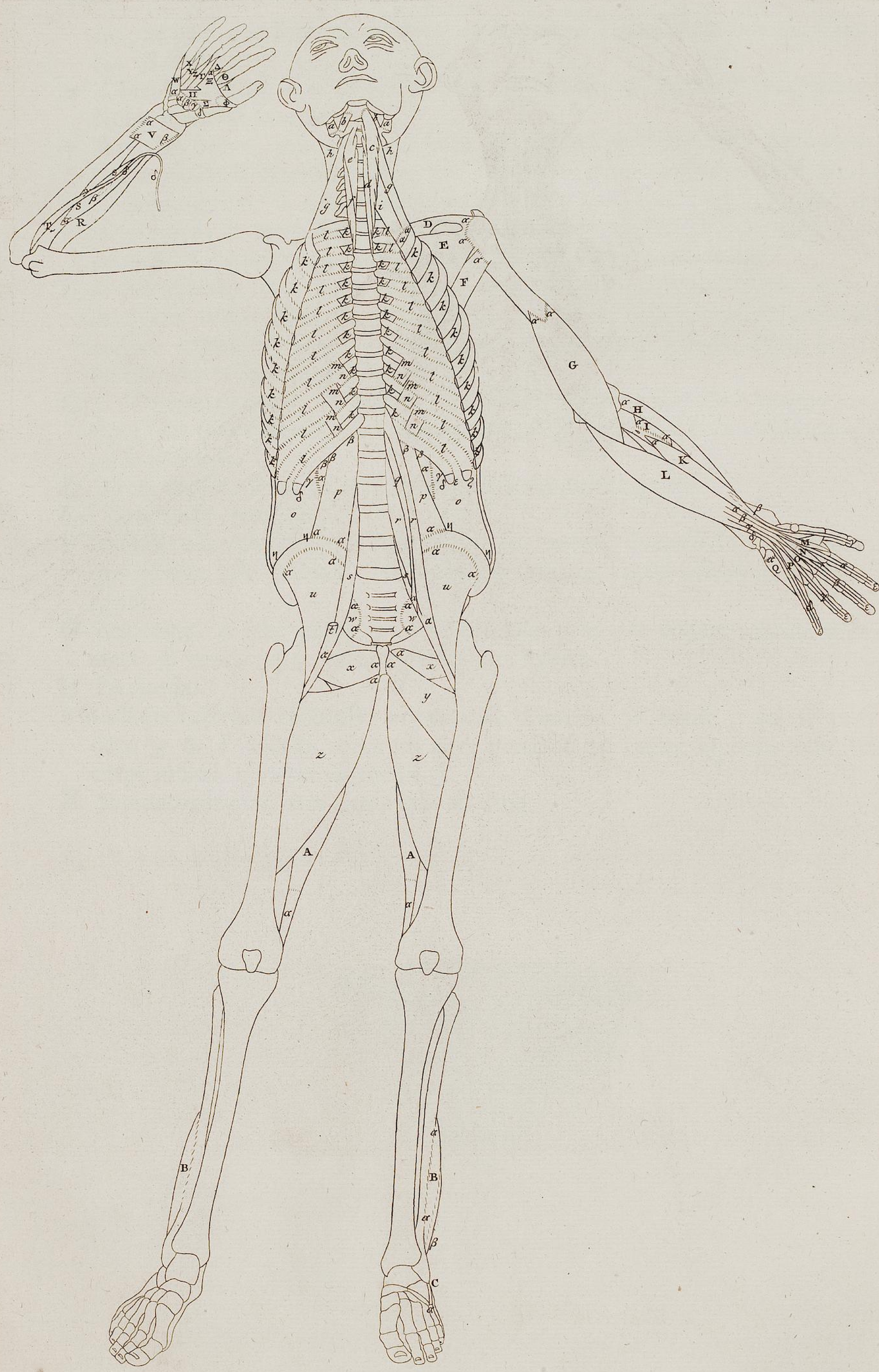
G Anconeus. α hac parte oriens à condylo priore & eodem minore oſſis humeri. β tendo. γγ carnea pars ulnae inſerta.

H Profundus.

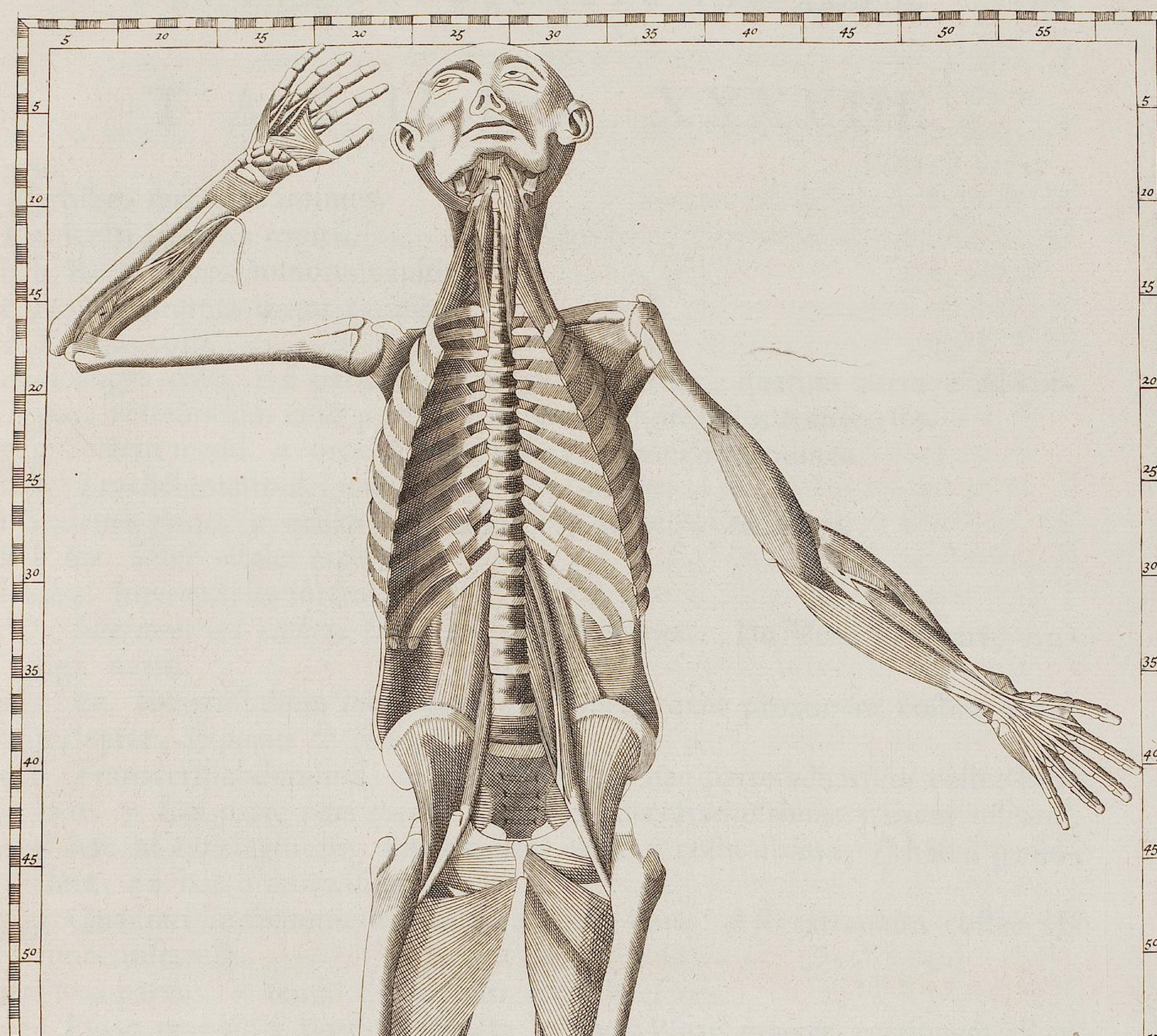
I Radialis externus bicornis. α ortus ab humero. β tendo, qui ſe mox in duos γ & δ dividit, quorum alter pertinet ad caput ſuperius oſſis metacarpi indicis ε, alter ad medii ζ.

K Supinator brevis. αα ortus ejus ab ulna.

T A-

TAB. XXXVIII.

TAB. XXXVIII.

TABULA XXXVIII.

Exhibet muſculos intimos.
a. a Recti laterales capitis.
b. b Recti interni minores capitis.
c Rectus internus major capitis.
d Longus colli.
e f Longus colli. e. f partes duae, è quibus conſtat; quarum altera e ad corpora vertebrarum colli pertinet: f altera ad proceſſus transverſos.
g. g Scaleni medii. α ortus à coſta prima, principio tendineo.
h. h Trachelomaſtoïdei cum Complexis, obiter.
i Scalenus prior, α oriens à coſta prima, principio tendineo.
k. k. &c. Intercoſtales externi.
l. l. &c. Intercoſtales interni.
Interiores ad radices Coſtarum non pertingunt. De Vena ſine pari, Antigr. XVIII.
m n. &c. Intercoſtalium internorum portiones, quae proximam coſtam praeterlapſae, ſequenti ſe inſerunt n.
o. o Transverſi abdominis. α aponeuroſis, β hac parte adhaerens coſtae ultimae. γ hac parte pars carnea adhaeret ad coſtae ultimae partem oſſeam, δ hac ad cartilagineam. hac ε eadem oritur à coſta ultima; ζ hac à penultima; η η hac à criſta ilium.
p. p Quadrati lumborum. α α origo à criſta ilium. β β extremum coſtae ultimae inſertum.
q Pſoas parvus. α tendo ejus ad extremum lateſcens.
r r s Pſoae magni. s portio diſtincta. t quod Pſoae praeter portionem illam reliquum eſt, truncatum. α tendo.
u. u Iliaci interni. α α prima origo ab amplitudine interna oſſis ilium, mox infra criſtam.
w. w Pyriformes. α α origo prima ab oſſe ſacro.
x. x Obturatores externi. α principium oriens ab oſſe pubis.
y Adductor brevis femoris, α oriens ab oſſe pubis.
z A. z A Adductores magni femorum. z pars, quae lato extremo femori per longitudinem inſerta, α oriens ab oſſe pubis. A extremum inferius, quod ſe tendine α, in quem abit, condylo interno femoris inſerere invenio.
B. B Peronei breves. α α ortus à fibula. β tendo.
C Peronei brevis tendo, α inſertus capiti primo oſſis metatarſi quinti.
D Supraſpinatus. α tendineum extremum, quod affigit ſuperiori parti tuberis magni inaequabilis, quod habet caput oſſis humeri ſuperius.
E Subſcapularis. α extremum, inſertum tuberi inaequabili minori capitis ſuperioris oſſis humeri, proximaeque parti ipſius oſſis humeri.
F Teres major. α extremum tendineum, quod oſſi humeri inſerit.
G Brachialis internus. α α bicorne principium, quo primum oritur ab oſſe humeri.
H Radialis externus brevior. α principium, quo oritur à condylo minore oſſis humeri.
I Supinator brevis, α α inſertus radio.

K Flexor longus pollicis manus; α hac parte oriens à radio. β tendo, γ inſertus oſſi ultimo pollicis.

L Profundus. α.β.γ.δ quatuor tendines, in quos abit, ε.ε.ε.ε inſerti oſſibus tertii ordinis.

M. N. O. P Lumbricales manus.

Q Adductor oſſis metacarpi digiti minimi eſſe videtur; oriens ab oſſe cuneiformi carpi.

R Radialis externus, idem, puto, qui I Tab. xxxvii.

SST Flexor longus pollicis manus. T portio ad eum accedens, quae interdum occurrit. α primus ortus à radio. β tendo primum conſpicuus. γ tendo portionis T, qui ſe adjungit tendini β mododicto. δδ tendo communis ex iis factus, à pollice reciſus, & reflexus.

V Pronator quadratus, αα hac parte ab ulna oriens, β hac inſertus radio.

W Abductor digiti minimi manus; α oriens ab oſſe ſubrotundo carpi.

X Interoſſeus digiti auricularis.

Y Interoſſeus poſterior digiti annularis.

Z Interoſſeus prior digiti annularis.

Γ Interoſſeus poſterior digiti medii.

Δ Interoſſeus prior digiti medii.

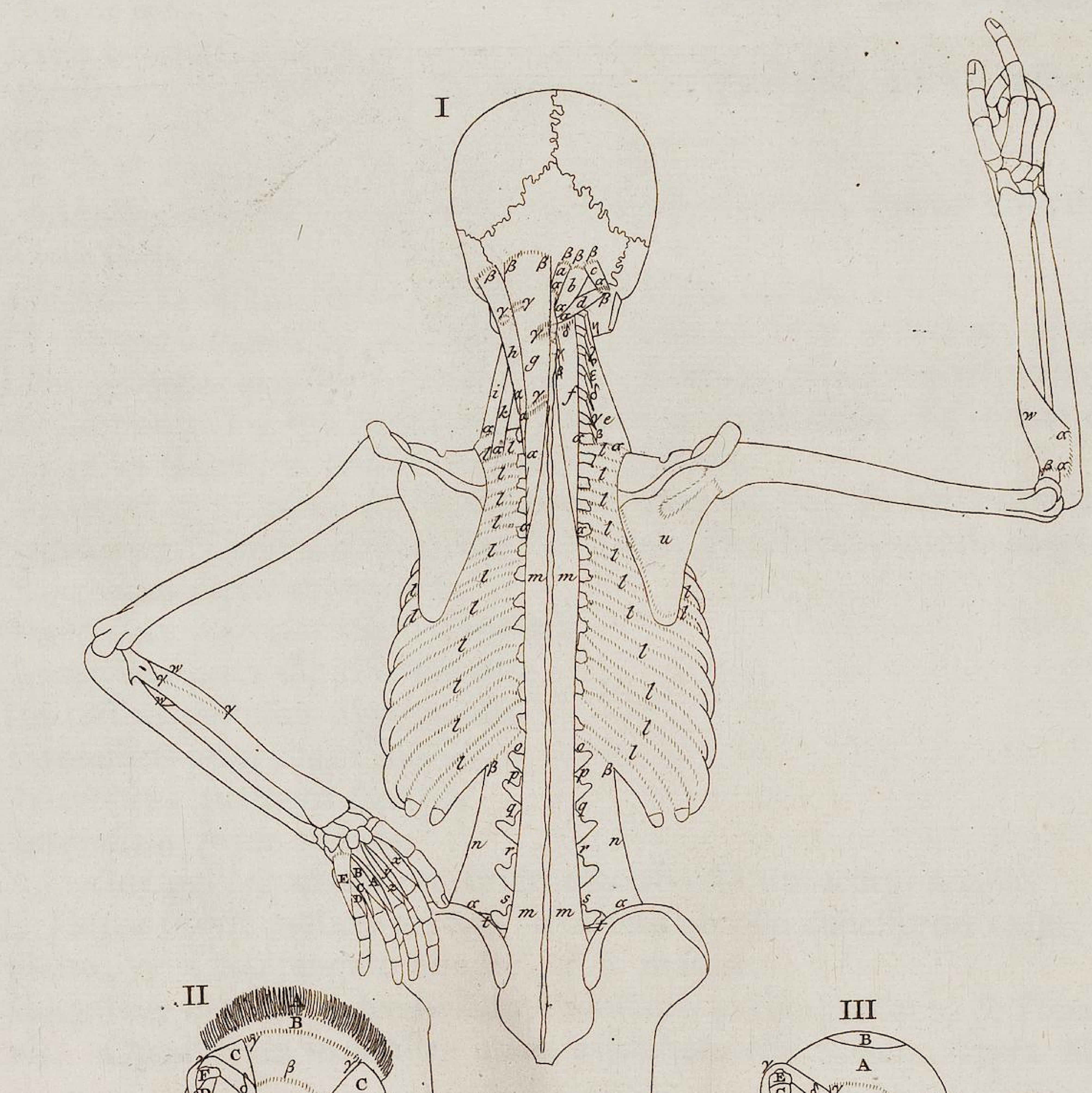
Θ Interoſſeus poſterior indicis.

Λ Interoſſeus prior indicis.

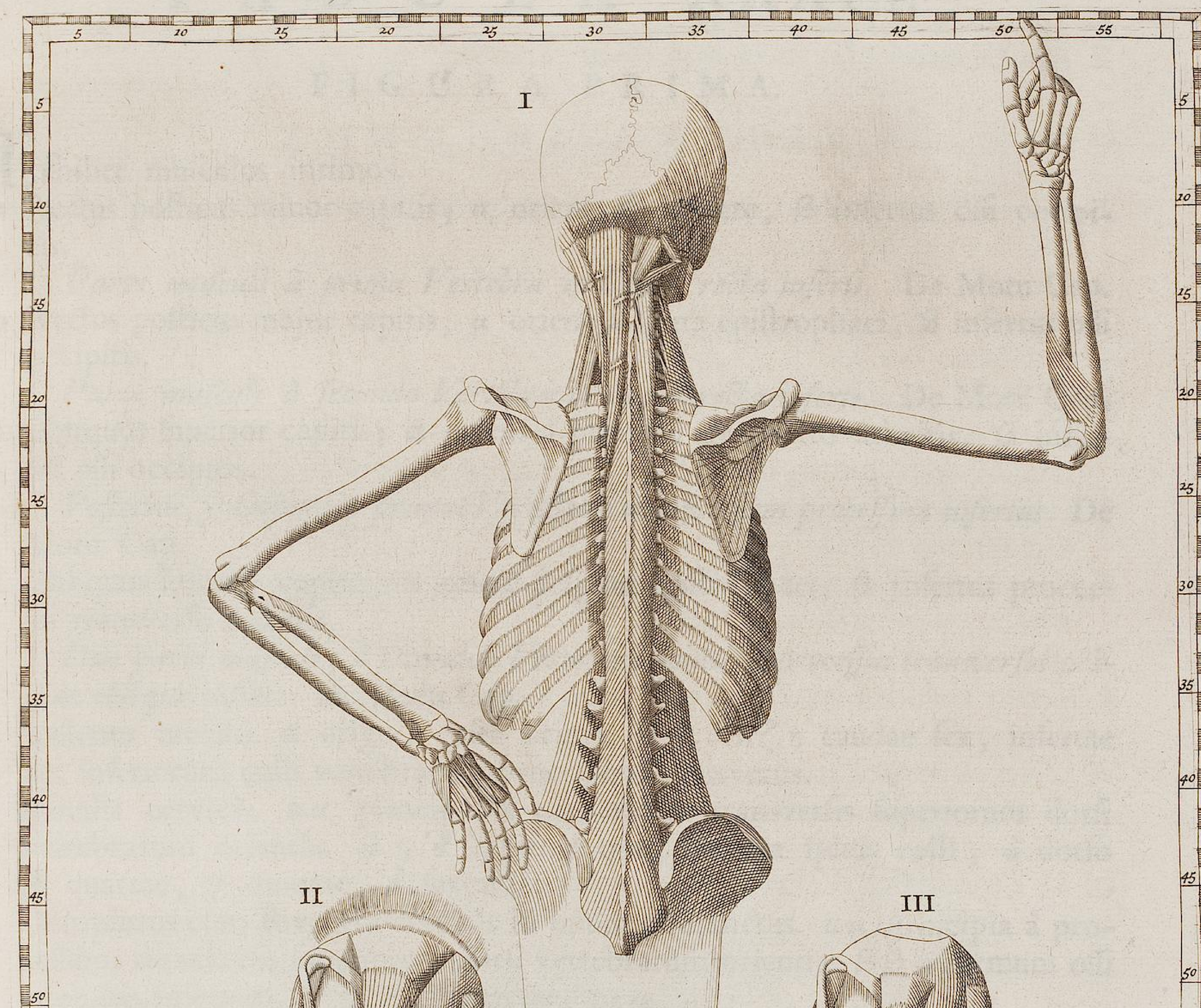
Ξ Adductor pollicis manus. α origo ejus ab oſſe metacarpi medii.

ΠΣ Flexor brevis pollicis manus; α oriens ab oſſe cuneiformi carpi, β à capitato, γ à multangulo minore, δ à majore.

Φ Commune extremum tendineum Adductoris pollicis manus, & Flexoris brevis. Quod etiam in ſiniſtra manu exhibitum eſſe videtur, ſupra M.

TAB. XXXIX.

TAB. XXXIX.

TABULA XXXIX.

FIGURA PRIMA.

Exhibet muſculos intimos.

a Rectus poſticus minor capitis; α oriens ab atlante, β inſertus oſſi occipitis.

Parvi muſculi à prima Vertebra in Caput recta inſerti. De Motu Cap.

b Rectus poſticus major capitis; α oriens à ſpina epiſtrophaei, β inſertus oſſi occipitis.

Parvi muſculi à ſecunda Vertebra in Caput recta inſerti. De Motu Cap.

c Obliquus ſuperior capitis; α oriens à proceſſu transverſo atlantis, β inſertus oſſi occipitis.

Poſterior, à Capite in primae Vertebrae transverſum proceſſum inſertus. De Motu Cap.

d Obliquus inferior capitis; α oriens à ſpina epiſtrophaei, β inſertus proceſſui transverſo atlantis.

Duo parvi muſculi, à ſecundae Vertebrae ſpina in proceſſus transverſos primae oblique infixi. De Motu Cap.

e Scalenus medius. α origo à coſta prima. β.γ.δ.ε.ζ.η caudae ſex, inſertae ſex inferiorum colli vertebrarum proceſſibus transverſis.

f Spinalis cervicis. αα principia à proceſſibus transverſis ſuperiorum dorſi vertebrarum orientia. β.γ.δ extrema tria, inſerta ſpinis colli, à dorſo β quartae, γ quintae, δ ſextae.

g Complexus cum Biventre cervicis in unum conjunctus. αα principia à proceſſibus transverſis ſuperiorum dorſi vertebrarum orientia. ββ extremum oſſi occipitis inſertum. γ.γ.γ plagae tendineae.

h Trachelomaſtoïdeus. αα principia ejus à proceſſibus transverſis ſuperiorum duarum dorſi vertebrarum orientia. β extremum proceſſui mammillari oſſis temporis inſertum. γ plaga tendinea.

i Scalenus medius; α oriens à coſta prima.

k Scalenus poſticus; α oriens à coſta ſecunda.

l. l. &c. Intercoſtales externi.

m m. m m Multifidi ſpinae.

n. n Quadrati lumborum. α principium oriens à criſta ilium. β extremum inſertum coſtae ultimae.

o. p. q. r. s: o. p. q. r. s Hic Intertransverſarii lumborum interſerti. An accenſuit eos Quadratis?

t. t Ligamenta à proceſſibus transverſis primae lumborum vertebrae pertinentia ad propinquas partes oſſium ilium.

u Infraſpinatus, B Tab. XXXVII.

w. w w Supinatores breves. αα origo ab ulna, β à capſa articuli radii cum ulna & humero. γγ extremum radio inſertum.

x Interoſſeus prior indicis.

y Interoſſeus poſterior indicis.

z Interoſſeus prior digiti medii.

A Interoſſeus poſterior digiti medii.

B Interoſſeus prior digiti annularis.
C Interoſſeus poſterior digiti annularis.
D Interoſſeus digiti auricularis.
E An Adductor oſſis metacarpi digiti minimi?

FIGURA SECUNDA.

Nervi optici cum dextri oculi globo & palpebra ſuperiore, eorumque muſculis, à parte ſuperiore.
A Cilium.
B Tarſus.
CC Globus oculi.
DD Rectus adductor oculi. α ejus principium.
E Obliquus ſuperior oculi. α ejus principium; β tendo, γ hac parte inflexus circum cartilaginem orbiculi ſui; δ hac procedens ad globum.
F Cartilago orbiculi cantho majori affixi, per quem orbiculum incedit tendo Obliqui ſuperioris.
G Levator palpebrae ſuperioris. α ejus principium; β aponeuroſis, in quam abit, γγ pertinens ad tarſum.
H Rectus attollens oculi. α ejus principium.
I Rectus abductor oculi. α ejus principium; β tendo extremus, γ ad globum pertinens.
K Nervus opticus dexter.
L Nervus opticus ſiniſter, truncatus.
M Continuitas opticorum.
N.O Optici ante continuitatem, truncati.

FIGURA TERTIA.

Dextri oculi globus cum muſculis ſuis, & nervo optico, à parte ſuperiore.
AB Globus oculi. B cornea.
CC Rectus adductor oculi. α ejus principium.
D Obliquus ſuperior oculi. α ejus principium; β tendo, γ hac parte inflexus circum cartilaginem orbiculi ſui, δ poſt ad globum procedens.
E Cartilago orbiculi, qui in cantho majore oſſi frontis affixus, ſuſtinet tendinem Obliqui ſuperioris.
F Rectus attollens oculi. α ejus principium; β extremum tendineum, γγ pertinens ad globum.
G Rectus abductor oculi. α ejus principium; β extremum tendineum, γ pertinens ad globum.
H Opticus nervus, truncatus.

FIGURA QUARTA.

Dextri oculi globus cum nervo optico, muſculisque ſuis, demto Recto attollente: à parte ſuperiore.
AB Globus oculi. B cornea.
CC Rectus adductor oculi. α ejus principium; β extremum tendineum.

D Obli-

D Obliquus ſuperior oculi. α ejus principium; β tendo, γ hac parte inflectens ſe ad cartilaginem orbiculi ſui, δ poſt ad globum incedens, ε inſertusque ejus ſuperiori parti.

E Cartilago orbiculi, qui oſſi frontis in cantho majore oculi affixus, ſuſtinet tendinem Obliqui ſuperioris.

F F Nervus opticus.

G Rectus abductor oculi. α ejus principium; β extremum tendineum, γ ad globum pertinens.

FIGURA QUINTA.

Dextri oculi globus cum nervo optico, ſuisque muſculis, à parte inferiore.

A B Globus oculi. B cornea.

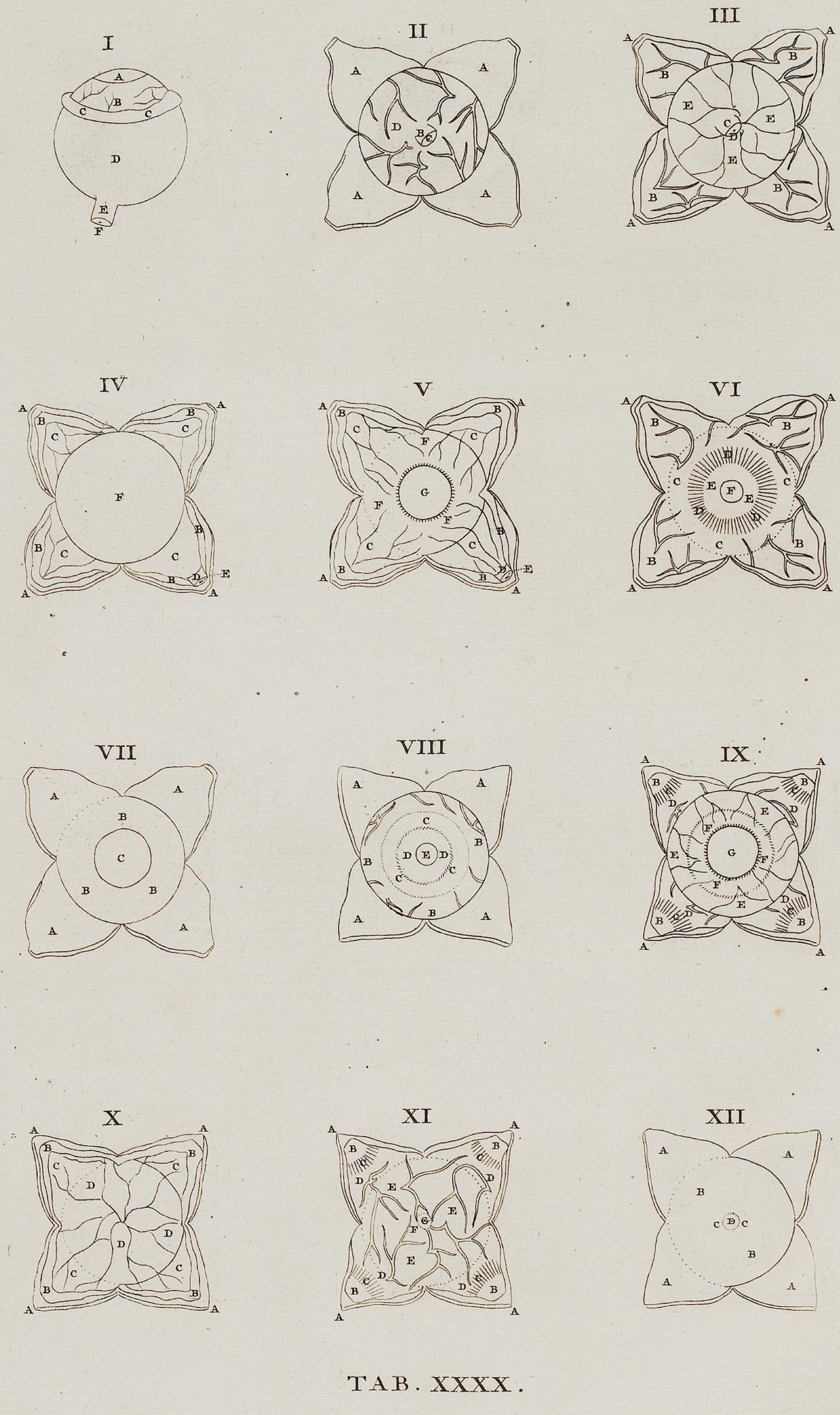
C Rectus abductor oculi. α ejus principium; β extremum tendineum, γ ad globum pertinens.

D Obliquus inferior oculi. α principium ejus tendineum, truncatum.

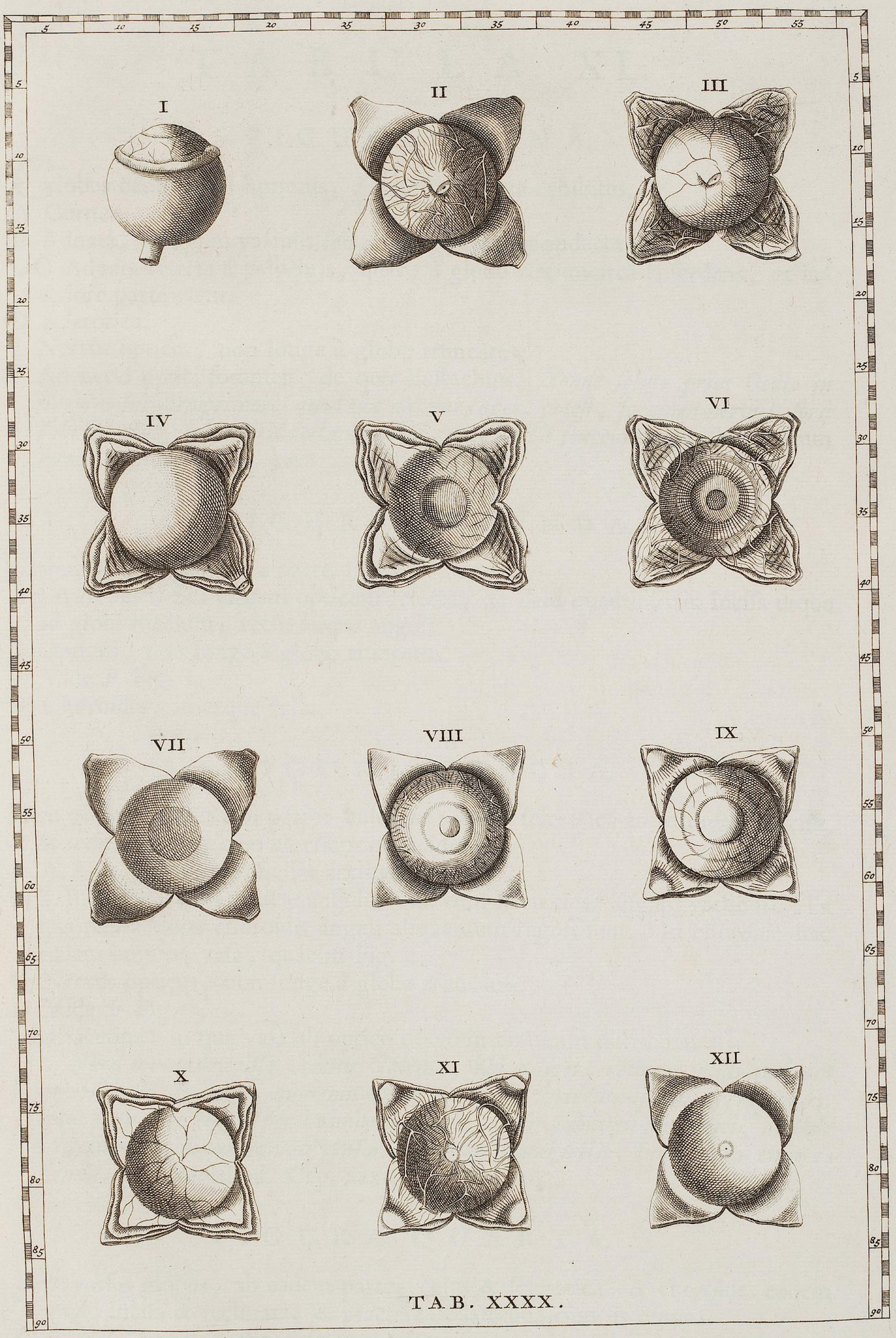
E Rectus depreſſor oculi. α ejus principium; β extremum tendineum, $\gamma\gamma$ ad globum pertinens.

F Rectus adductor oculi. α ejus principium; β extremum tendineum.

G Nervus opticus, truncatus.

TAB. XXXX.

TAB. XXXX.

TABULA XL.

FIGURA PRIMA.

Globus oculi dextri hominis, à ſuperiore parte exhibitus.

A Cornea.

B Adnata, una cum vaſculis ſuis; qua globo ſuperinducta eſt.

CC Adnata reſecta à palpebris, quas, à globo circumcirca abſcedens, ex interiore parte veſtit.

D Sclerotica.

E Nervus opticus, non longe à globo truncatus.

F An nervi optici foramen, de quo Euſtachius, *Nonne ſoluto prius Oculo in ſingulas ſui membranas, quod vix animus capere poteſt, foramen nervi Viſorii Tibi & aliis, vel multis reclamantibus, ante oculos ſexcenties expoſui?* Oſſium Exam. Confer G Fig. 11.

FIGURA SECUNDA.

Globus oculi à poſteriore parte.

AAAA Sclerotica circum opticum reſecta, ac dein quadrifariam inciſa usque ad globi medium; reclinatique anguli.

B Opticus, non longe à globo truncatus.

C Vide F Fig. 1.

D Choroides, in eaque vaſa.

FIGURA TERTIA.

Idem globus, ab eadem parte: cujus non modo ſclerotica eodem modo inciſa, & reclinata; ſed cum ea etiam choroides.

A. A. A. A Scleroticae inciſae reclinati anguli.

B. B. B. B Choroidis inciſae anguli, una cum ſcleroticae angulis reclinati. Ex qua reclinatione choroidis anguli aliquantum rugoſi ſunt. In choroide hac eadem omnino vaſa, quae in Fig. 2.

C Nervus opticus, non longe à globo truncatus.

D Vide F Fig. 1.

EEE Retina: in qua vaſa ab optico nervo in ambitum diſtributa.

Quod animadvertiſſe videtur Galenus, ubi aſſerit, retinam oculi tunicam cerebro eſſe ſimilem, quatenus habet venas & arterias ipſum perreptantes. quas ſane à cerebro, per intimiorem nervi viſorii ſubſtantiam trajici, ac inde in retinam oculi tunicam diſpenſari, tum accurata ſectio, tum firma ratio oſtendit. De Multitud. Cap. XXXII.

FIGURA QUARTA.

Idem rurſus globus, ab eadem parte; cujus & ſclerotica, & choroides eodem modo inciſa & reclinata; & praeterea etiam una cum iis retina.

A. A. A. A Anguli reclinati ſcleroticae inciſae.

B. B. B. BB Anguli reclinati inciſae choroidis.
C. C. C. C Anguli reclinati inciſae retinae: in quibus vaſa, ut Fig. 3. EEE.
D Optici extremum, uni angulorum retinae adhaerens.
E Vide F Fig. 1.
F Humor vitreus.

FIGURA QUINTA.

Globus idem, à parte eadem; ſclerotica, choroide, retina, eodem quoque modo inciſis & reclinatis. Praeterea autem humor vitreus remotus.
A. A. A. A Scleroticae inciſae anguli reclinati.
B. B. B. BB Choroidis inciſae anguli reclinati.
C. C. C. C Retinae inciſae anguli reclinati.
D Optici extremum, uni ex angulis retinae adhaerens.
E Vide F Fig. 1.
FFF Retinae pars anterior, integra, ad humorem cryſtallinum porrecta.
In retina indicata vaſa, quae ab optico incipientia, per inciſae retinae angulos, ac dein per integram partem ejus cryſtallinum verſus excurrunt & ramos diſtribuunt. Vide EEE Fig. 3.
G Humor cryſtallinus.

FIGURA SEXTA.

Globus idem, eodem pariter modo ab eadem parte inciſus & apertus: ſed remotis, praeter vitreum, etiam cryſtallino & retina.
A. A. A. A Anguli reflexi ſcleroticae inciſae.
B. B. B. B Anguli reflexi choroidis inciſae.
CCCDDD Choroidis pars anterior integra.
DDD Ligamenta ciliaria.
EE Uvea.
F Pupilla.
Per choroidis tum inciſae angulos, tum integram partem, vaſa eadem, quae Fig. 3.

FIGURA SEPTIMA.

Globus idem ab eadem parte inciſus modo eodem, apertusque: ſola autem conſtans ſclerotica cum cornea; remotis in totum humoribus, ac retina & choroide.
A. A. A. A Anguli reflexi ſcleroticae inciſae.
BBB Scleroticae pars anterior integra.
C Cornea.

FIGURA OCTAVA.

Idem globus, ſed à parte priore. Cornea cum ſclerotica à medio corneae quadrifariam ad medium globi inciſa, atque anguli reflexi. Sic apertus globus à priore parte.
A. A. A. A Reflexi anguli inciſae corneae cum ſclerotica.

BBB Cho-

BBB Choroides; cujus pars interior CCC Fig. 6.
CCC Orbiculus ciliaris; cujus pars interior DDD Fig. 6.
DD Uvea; cujus pars interior EE Fig. 6.
E Pupilla; quae F Fig. 6.

In choroide indicata vaſa omnino eadem, quae in parte integra choroidis CCC Fig. 6.

FIGURA NONA.

Idem à priori parte eodem modo inciſus apertusque globus. Cum ſclerotica autem etiam choroides inciſa & reflexa.
A. A. A. A Anguli reflexi inciſae corneae cum ſclerotica.
BCD. BCD. BCD. BCD Anguli reflexi inciſae choroidis. B pars uveae. C pars ligamentorum ciliarium. D choroides proprie dicta.
EEE Retina: in qua vaſa eadem, quae in Figura 5.
FFF Ligamentorum ciliarium veſtigia.
G Humor cryſtallinus, cujus pars poſterior G Fig. 5.

FIGURA DECIMA.

Idem globus à priori parte eadem eodem modo inciſus & apertus. Sed cum ſclerotica & choroide retina quoque inciſa & reflexa: ac cryſtallinus & vitreus remoti.
A. A. A. A Reflexi anguli inciſae corneae cum ſclerotica.
B. B. B. B Reflexi anguli inciſae choroidis.
C. C. C. C Reflexi anguli inciſae retinae.
DDD Retinae poſterior pars integra: cujus pars exterior EEE Fig. 3.

Per retinam vaſa indicata: per partem integram eadem, quae per eandem partem Fig. 3. EEE.

FIGURA UNDECIMA.

Idem globus eodem modo ab eadem parte inciſus & apertus. Sed, praeter cryſtallinum & vitreum, remota quoque retina.
A. A. A. A Corneae cum ſclerotica inciſae anguli reflexi.
BCD. BCD. BCD. BCD Choroidis inciſae anguli reflexi, ut Fig. 9. B pars uveae. C pars ligamentorum ciliarium. D choroides proprie dicta.
EEE Choroidis pars poſterior integra; cujus pars exterior D Fig. 2.

Per partem choroidis integram eadem vaſa, quae per eandem Fig. 2. Per inciſam, eadem, quae per eandem integram BBB Fig. 8.

F Choroidis prima à ſclerotica origo.
G Nuda ſclerotica; in cujus medio foramen, unde retina ſe explicat.

An huc pertinent Euſtachii haec: *Nonne ſoluto prius Oculo in ſingulas ſui membranas, quod vix animus capere poteſt, ſoramen nervi viſorii Tibi & aliis, vel multis reclamantibus, ante oculos ſexcenties expoſui?* Off. Exam.

FIGURA DUODECIMA.

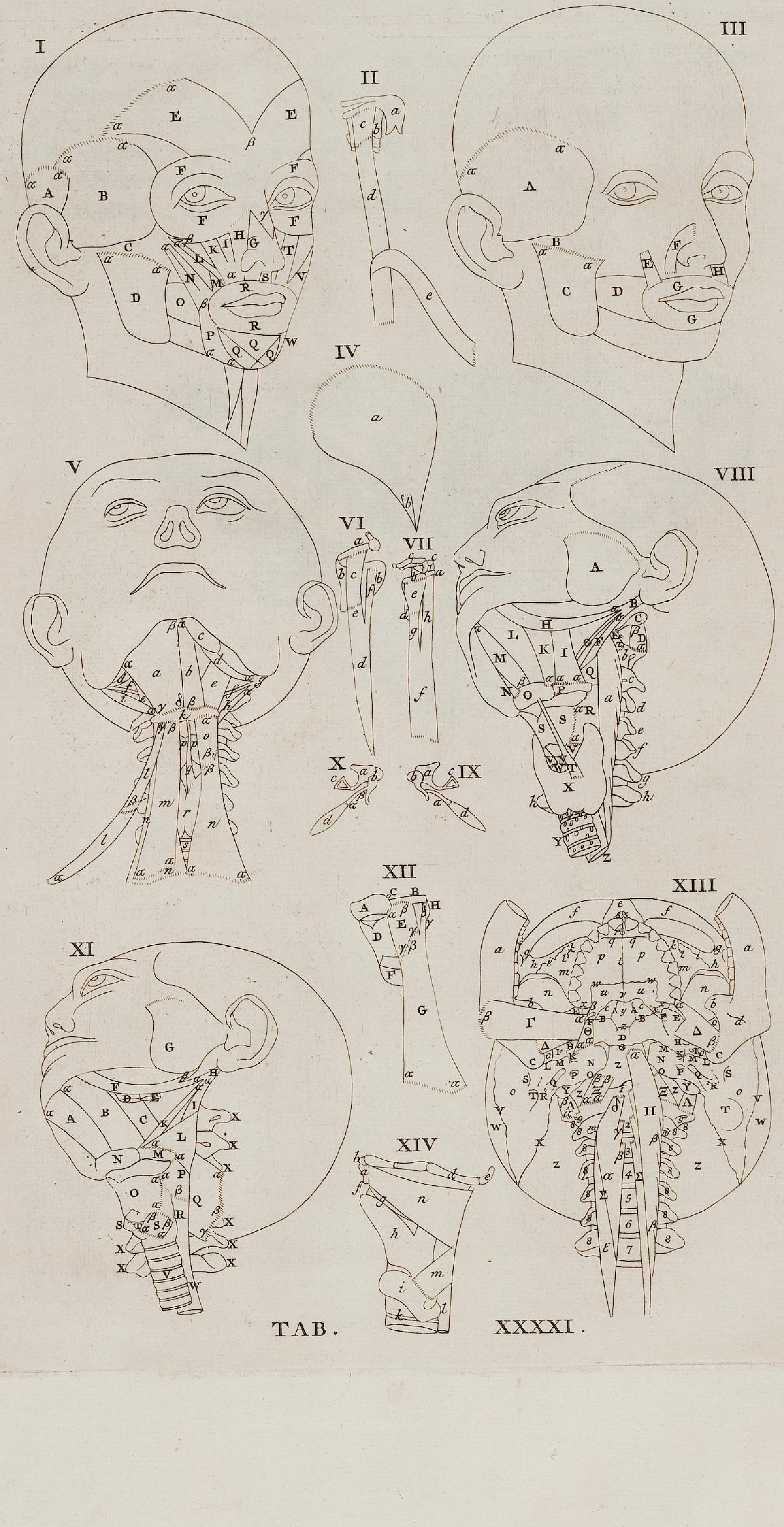
Idem globus eodem rurſus modo ab eadem parte inciſus & apertus. Conſtat ſclerotica ſola; remotis humoribus, retina, choroide.

A. A. A. A Inciſae corneae cum ſclerotica anguli reflexi.

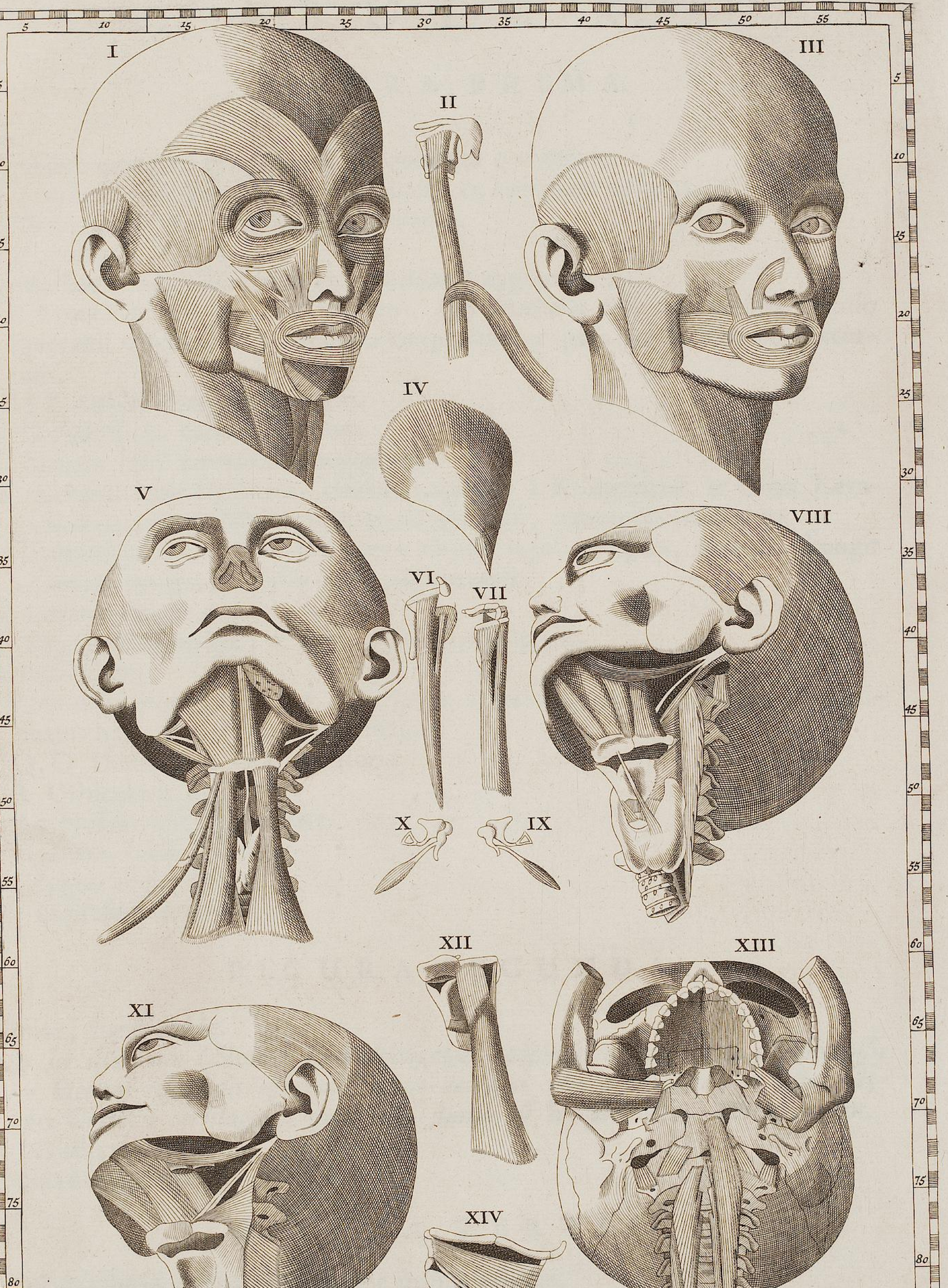
B B Scleroticae pars poſterior integra.

C C Orbiculatus ambitus, unde choroides exoritur.

D Foramen, unde ſe retina explicat. Vide G Fig. 11.

TAB. XXXXI.

TAB. XXXXI.

TABULA XLI.

FIGURA PRIMA.

Exhibet muſculos primos poſt integumenta communia.
A Attollens auriculam. αα principium, ex Epicranio naſcens.
B Temporalis. αα prima origo à cranio.
C Zygoma.
D Maſſeter. αα principium ejus, oriens à zygomate.
E. E Frontales. αα primum initium, quo Frontalis caro ex tendine medio Epicranii naſcitur. β Frontalium conjunctio. γ pars per dorſum naſi excurrens.
FF. FF Orbiculares palpebrarum.
G Compreſſoris naris extremum.
H Levator labii ſuperioris alaeque naſi.
IK Levator labii ſuperioris, duobus capitibus I. K incipiens. α hujus Levatoris & Levatoris labii ſuperioris alaeque naſi, extremum commune.
L Zygomaticus minor. α ortus ejus ab oſſe jugali. β pars, quae ſe adjungit ad imum marginem Orbicularis palpebrarum.
M Levator anguli oris.
N Zygomaticus major. α origo ejus ab oſſe jugali.
O Buccinator.
P Depreſſor anguli oris. αα principium à maxilla inferiore oriens. β continuatus hac parte Zygomatico majori.
QQ. Q Depreſſores labii inferioris.
RR Orbicularis oris.
S An Naſalis labii ſuperioris?
T Levator labii ſuperioris.
V Zygomaticus major.
W Depreſſor anguli oris.

FIGURA SECUNDA.

Simiae, haud dubie.
a. b *In illa enim* (Simia) *lata oblongaque apophyſis a inferiorem partem oſſis υ literam referentis efformat, quae deorſum adeo producitur, ut inſtar Clypei Gutturis cartilagini, quae ſcuto ſimilis eſt* b, *obducatur.* Oſſium Exam.
c Hyothyreoïdeus.
d Sternothyreoïdeus.

FIGURA TERTIA.

Muſculos intimos una cum aliquot primis exhibet.
A Temporalis. αα prima origo à cranio.
B Zygoma.
C Maſſeter. αα principium ejus, oriens à zygomate.
D Buccinator.
E Levator anguli oris.

F Compreſſor naris cum Depreſſore alae naſi, ut videtur, conjunctus in unum. Pars certe per naſum excurrens, ad Compreſſorem naris pertinet.

G G Orbicularis oris.

H Levator anguli oris ſiniſter eſſe videtur.

FIGURA QUARTA.

a Temporalis.

b An pars carnea tenuis, oriens à ſuperficie interiore membranae tendinoſae, qua Temporalis extrinſecus veſtitus?

FIGURA QUINTA.

a Mylohyoïdeus dexter. α β principium ejus, quo à maxilla oritur. γ δ extremum hyoïdi inſertum.

b Geniohyoïdeus ſiniſter. α principium, quo à maxilla oritur. β extremum inſertum hyoïdi.

c Glandula ſublingualis.

d. d Styloglosſi. α origo à proceſſu ſtyliformi.

e. e Hyoglosſi. Videtur Ceratoglosſum & Baſiogloſſum non diſtinxiſſe: quamobrem Hyogloſſi nomine hic utor.

f. f Ligamenta, à proceſſibus ſtyliformibus ad os hyoïdes pertinentia.

g Proceſſus ſtyliformis.

h Stylopharyngeum refert. α principium ejus à proceſſu ſtyliformi oriens.

i Stylohyoïdeus. α extremum ad os hyoïdes pertinens.

k Os hyoïdes.

l l Coracohyoïdeus. α principium, quo à ſcapula oritur. β tendo medius. γ extremum oſſi hyoïdi affixum.

m Sternohyoïdeus. α α ejus principium; β extremum affixum oſſi hyoïdi.

n n. n Sternothyreoïdei. α α principium. β extremum inſertum cartilagini thyreoïdeae.

o Hyothyreoïdeus. α origo ab oſſe hyoïde. β extremum inſertum cartilagini thyreoïdeae.

p p Cartilago thyreoïdea.

q Faſciculum quendam è fibris conſtantem refert, qui ab oſſe hyoïde ad glandulam thyreoïdeam pertineat.

r Glandula thyreoïdea.

s Aſpera arteria.

FIGURA SEXTA.

a Os hyoïdes.

b b Cartilago thyreoïdea.

c Hyothyreoïdeus.

d Sternothyreoïdeus, duabus partibus e. f ad cartilaginem thyreoïdeam pertinens.

FIGURA SEPTIMA.

Canis, ut videtur.

a b c c Os hyoïdes. a baſis, b cornu, c. c additamenta, quae cum proceſ-

ſibus

ſibus ſtyliformibus oſſium temporum conjunguntur, aliquot oſſicula habentia.

d Cartilago thyreoïdea.

e Hyothyreoïdeus.

f Muſculus à pectore procedens, & in duo extrema abeuns, quorum alterum g ad thyreoïdeam pertinet; alterum h ad hyoïdes.

FIGURA OCTAVA.

A Maſſeter.

B Proceſſus ſtyliformis.

C Foramen, quo ſinus lateralis durae matris exit, poſt abeuns in venam jugularem internam.

D Rectus lateralis capitis. α origo à proceſſu transverſo atlantis. β extremum, quo ad cranium pertinet.

E Rectus internus minor capitis. α origo ab atlante.

F Stylopharyngeus. α origo à proceſſu ſtyliformi.

G Ligamentum à proceſſu ſtyliformi deductum ad os hyoïdes.

H Styloglosſus. α origo à proceſſu ſtyliformi.

I Ceratogloſſus. αα origo à cornu oſſis hyoïdis.

K Baſiogloſſus. α origo à baſi oſſis hyoïdis, & à cornu.

L Geniogloſſus ſiniſter.

M Geniohyoïdeus ſiniſter. α principium, quo oritur à maxilla. β extremum, quo ſe oſſi hyoïdi inſerit.

N Mylohyoïdeus dexter, baſi oſſis hyoïdis inſertus.

O Oſſis hyoïdis baſis. P cornu.

Q Conſtrictor medius pharyngis.

R Conſtrictor inferior pharyngis; αα oriens à cartilagine thyreoïdea.

SS Cartilago thyreoïdea.

T Faſciculus ab oſſe hyoïde ad glandulam thyreoïdeam pertinens.

V. V V Cricothyreoïdei.

W Cartilago cricoïdea.

X Glandula thyreoïdea.

Y Aſpera arteria, truncata. In ea glandulae indicatae.

Z Oeſophagus, truncatus.

a Rectus internus major capitis.

b. c. d. e. f. g. h h Septem colli vertebrarum proceſſus transverſi.

FIGURA NONA.

Ad epiſtolam de Organis Auditus pertinens, tria oſſicula, in caverna oſſis petrae ſimilis recondita, & muſculum motioni eorum praefectum oſtendit. Expl. Tab. VII. Fig. parv.

a *Oſſiculum incudi ſimile.*

b *Oſſiculum malleum referens.*

c *Oſſiculum ſtapedi vocatae comparatum, à Veſalio praetermiſſum.*

d *Muſculus nemini Anatomicorum non incognitus, qui in majorem proceſſum oſſiculi malleum referentis inſeritur.*

Oritur à ſubſtantia ligamentis ſimili, qua parte os, quod Cuneum imitatur, cum Temporis oſſe committitur, indeque carneus evadens redditur ſenſim ad me-

medium usque aliquanto latior; deinde vero anguſtior effectus tendinem α gracillimum producit, qui in majorem apophyſin oſſiculi Malleo comparati, fere è regione minoris apophyſis ejusdem, inſeritur β. De Aud. org.

FIGURA DECIMA.

Eadem ab altera parte.

FIGURA UNDECIMA.

A Genioglossus dexter. α principium, quo oritur à maxilla.
B Genioglossus ſiniſter. α principium, quo oritur à maxilla.
C An Lingualis?
D Baſioglossus, truncatus.
E Ceratoglossus, truncatus.
F Styloglossus; α oriens à proceſſu ſtyliformi. β principium alterum, ab angulo maxillae oriens.
G Maſſeter.
H Proceſſus ſtyliformis.
I Stylopharyngeus; α oriens à proceſſu ſtyliformi.
K Stylohyoïdeus alter. α oriens à proceſſu ſtyliformi.
L Conſtrictor medius pharyngis. αα origo à cornu oſſis hyoïdis.
M Cornu oſſis hyoïdis. N baſis.
O Cartilago thyreoïdea. αα locus, unde oritur Conſtrictor inferior pharyngis.
P Commune extremum Stylopharyngei & Palatopharyngei. α pars thyreoïdeae inſerta. β pars in membranam pharyngis evaneſcens.
Q Conſtrictor medius pharyngis, à cartilagine thyreoïdea & à cricoïdea reſectus, & in latus reflexus. αβ pars principii, qua oritur à thyreoïdea. βγ pars, qua à cricoïdea.
R Pharyngis membrana nuda.
S. S Cricothyreoïdei. αα origo à cartilagine cricoïdea. ββ extremum inſertum thyreoïdeae.
T Cartilago cricoïdea.
V Aſpera arteria, truncata.
W Oeſophagus, truncatus.
X. X. &c. Proceſſus transverſi vertebrarum colli.

FIGURA DUODECIMA.

AB Os hyoïdes. A baſis. B cornu ſiniſtrum.
C Extremum ligamenti, quod à proceſſu ſtyliformi oſſis temporis pertinet ad os hyoïdes.
D Cartilago thyreoïdea.
E Hyothyreoïdeus ſiniſter. α principii pars oriens à baſi oſſis hyoïdis: β pars, à cornu. γγ extremum cartilagini thyreoïdeae inſertum.
F Cartilago cricoïdea.
G Sternothyreoïdeus ſiniſter. αα principium ejus. β extremum cartilagini thyreoïdeae inſertum. γ portio ad cornu oſſis hyoïdis excurrens, δ eique inſerta.

H Aut

H Aut proceſſus ſuperior cartilaginis thyreoïdeae, aut ligamentum ab eo ad extremum cornu hyoïdis pertinens, aut utriusque rudis figura.

FIGURA DECIMA TERTIA.

Γ Pterygoïdeus internus; α ſuo principio oriens ex cavo pterygoïdeo; β extremo inſertus maxillae.

Δ.Δ Pterygoïdei externi. α origo ab oſſe maxillari ſuperiore. β extremum inſertum collo maxillae.

Θ Circumflexus palati. αα principium, ab oſſe petroſo procedens. β tendo, inflectens ſe ad hamulum proceſſus pterygoïdei, poſt truncatus.

Λ.Λ Recti laterales capitis. α origo à proceſſu transverſo atlantis. β extremum, inſertum ad poſteriorem marginem foraminis, quo ſinus lateralis exit.

Alter muſculus praedictis brevior & anguſtior, magis tamen in principio, quam in fine, oritur parumper nerveus à poſteriori & externa ſede foraminis ſextum nervorum Cerebri jugum emittentis, qua ſcilicet os aſperum eſt & inaequale; deinde obſcure latior effectus ad interiora procedens, in anteriorem elatioremque partem transverſi proceſſus primae Vertebrae deſinit. De Motu Cap.

Ξ.Ξ Recti interni minores capitis. αα origo à corpore atlantis. ββ extremum inſertum oſſi occipitis.

Prope aſperam & inaequalem ſciſſuram Occipitis oſſi, & alteri Petram referenti communem, qua parte nimirum arteriae Soporalis gratia hoc perforatum eſt, eminens quaedam linea oblique ad interiora procedens occurrit, à qua muſculus digitalis latitudinis carneum principium ſumit, (oriri enim, an inſeri hunc muſculum dicas, parum nunc refert, dummodo ſcias, quomodo ad utrumque os pertineat) indeque oblique deorſum ad exteriora procedens, nonnihil anguſtior & tenuior redditur, ac deinde quibusdam in partibus producto tendine juxta radicem anteriorem transverſi proceſſus primae Vertebrae, non longe ab inſertione alterius, quem modo deſcribam, inſeritur. De Motu Cap.

Π Rectus internus major capitis. α extremum oſſi occipitis inſertum. ββ portiones, quibus incipit.

Σ.Σ Longi colli. α pars altera, quae extremis ſuis pertinet ad corpora vertebrarum colli, β quintae à dorſo, γ ſextae, δ ſeptimae. ε pars altera, pertinens ad proceſſus transverſos.

Vellem etiam mihi indicarent, quam ob cauſſam muſculi Stomacho ſubjecti duorum loco in utroque latere haberi non debeant, neque inter Capitis motores reponendi ſint? quum & ſine ulla difficultate ſeparari poſſint, & illorum nec brevis, nec anguſta portio Π in Occipitis os adeo alte inſeratur, ut pene ad lineam transverſam, quae id ab alio oſſe Cuneo ſimili dividit, pertingere videatur. De Motu Cap.

a. a Maxillae inferioris, in mento diſſectae, partes duae in latera reclinatae. Dentes infixi apparent.

b. b Proceſſus coronoïdei maxillae.

c. c Proceſſus condyloïdei maxillae.

d Introitus canalis, quo arteria venaque & nervus intrant.

e Naſi rudis figura.

ff Oſſis frontis rudis figura.

g. g Suturae communes oſſi frontis cum jugalibus.
h. h Oſſa jugalia.
i. i Suturae communes oſſibus jugalibus & maxillaribus ſuperioribus.
k. k Suturae oſſium maxillarium ſuperiorum propriae.
l. l Exitus canalium, qui per fundum foraminum oculorum deducti.
m. m Oſſa maxillaria ſuperiora: in quibus dentes infixi apparent.
n. n Proceſſus laterales maximi oſſis multiformis.
o o o. o o Oſſa ſquamoſa: quorum cum proceſſibus lateralibus maximis oſſis multiformis communes ſuturae indicatae.
p. p Oſſium maxillarium ſuperiorum partes ad palatum pertinentes.
q. q Suturae oſſium maxillarium propriae in palato.

Quae Palatum transverſa diſſecat linea, non modo in adultis non aboletur, quod tamen novi Anatomici, ut Galeno adverſentur, confingunt, verum etiam in illis aperte cernitur, & Palatum ſupra infraque dirimit. Oſſium Ex.

r Foramen, à palato ad naſum pertinens.
s. s Oſſium maxillarium ſuperiorum partes ad ſeptum narium pertinentes.
t Sutura communis partium palatinarum oſſium maxillarium ſuperiorum.

Ea praeterea linea, quae à Maxillae ſuperioris extremo per totum Palatum recta procedit, in Simiis profecto, ut Galenus ſcribit, inter duos inciſores dentes obſcura eſt, & in Hominibus evidentiſſime cernitur. Oſſium Ex.

u. u Oſſa palati.
v Sutura communis oſſium palati.
w. w Suturae communes oſſibus palati & maxillaribus ſuperioribus in palato.
x. x x Suturae partibus oſſium palati illis, quae inſertae extremis proceſſibus pterygoïdeis oſſis multiformis, communes cum proceſſibus illis extremis.
y Vomer.
z Sutura, facta è connexione vomeris cum multiformi.
A. A Suturae communes vomeri cum oſſibus palati in ſuperiore parte narium.
B. B Suturae, quae fiunt ex connexione oſſium palati cum baſi multiformis.
C. C Foramina poſteriora naſi oſſei.
D Os multiforme.
E F. E F Proceſſus pterygoïdei oſſis multiformis. E lamella exterior. F hamulus, in quem lamella interior deſinit.
G Conjunctio oſſis multiformis cum oſſe occipitis.
H. H Foramina oſſis multiformis, quibus exeunt tertii rami quinti paris nervorum cerebri.
I. I Foramina, quibus intrant arteriarum carotidum externarum rami ad duram matrem.
K. K Extrema partium oſſearum tubarum Euſtachianarum.

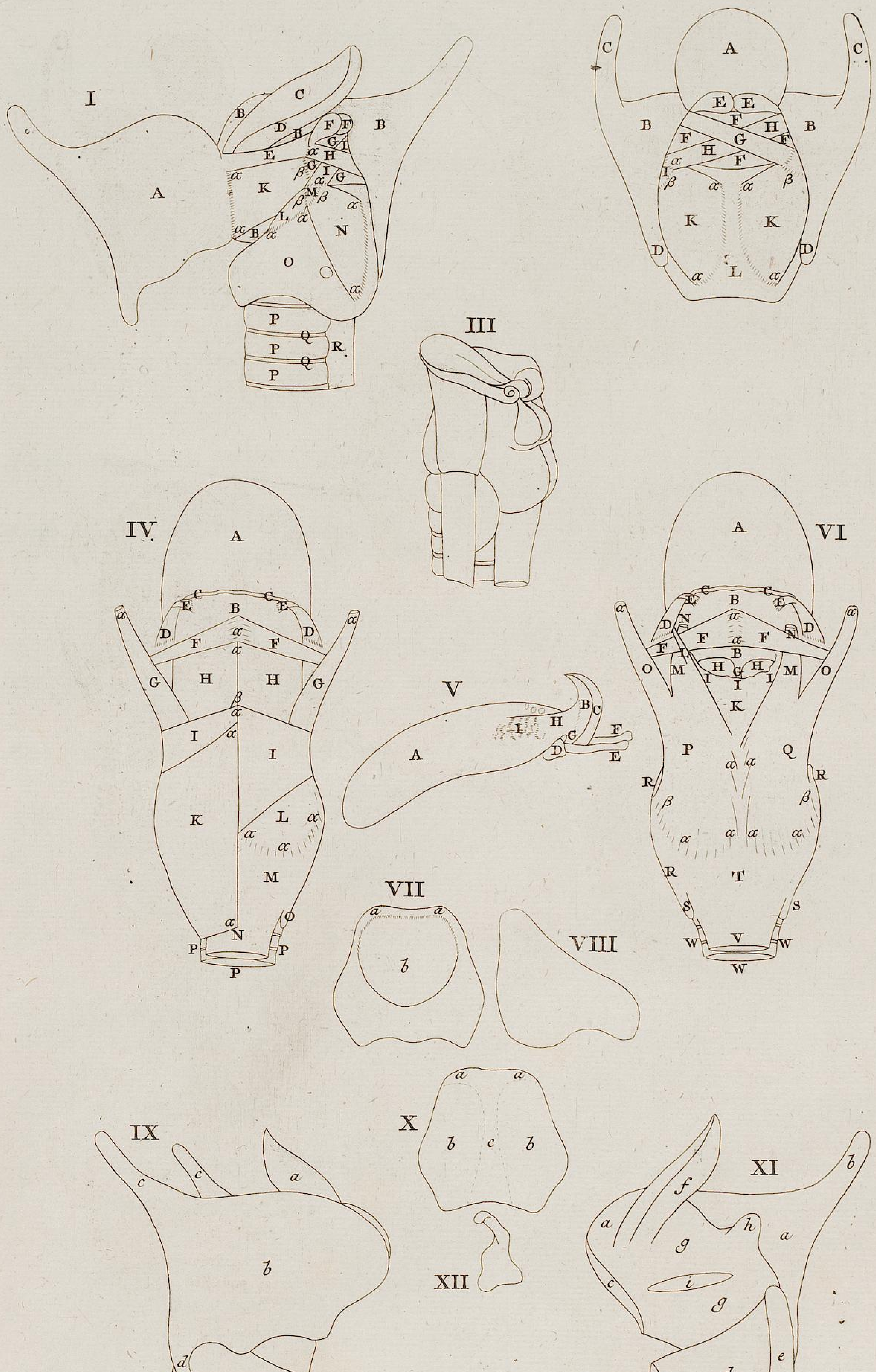
A caverna Oſſis lapidei, in quam Meatus Auditorius, Conchion appellatus, finitur, via in Narium cavitatem perforata eſt; ab illa enim Meatus alter oritur rotundo canaliculo ſimilis, & inſtar tenuioris calami amplus, qui oblique ad anterius interiusque baſis capitis latus procedens, in medio quatuor foraminum totum iſtud os penetrat atque perfodit K; *nam poſteriori ipſius ſede arteria ſoporaria Calvariam ingreditur* P; *anteriori quartum nervorum Cerebri jugum extra ipſam emergit* H; *externum latus arteriae in duram Cerebri membranam diſtributae aditum patefacit* I; *internum denique fiſſura quaedam circumſcribit, quae à cuneum referentis ac lapidei Oſſis extremis partibus, oblique infra & ante ductis, fit* M. De Aud. org.

L. L Ri-

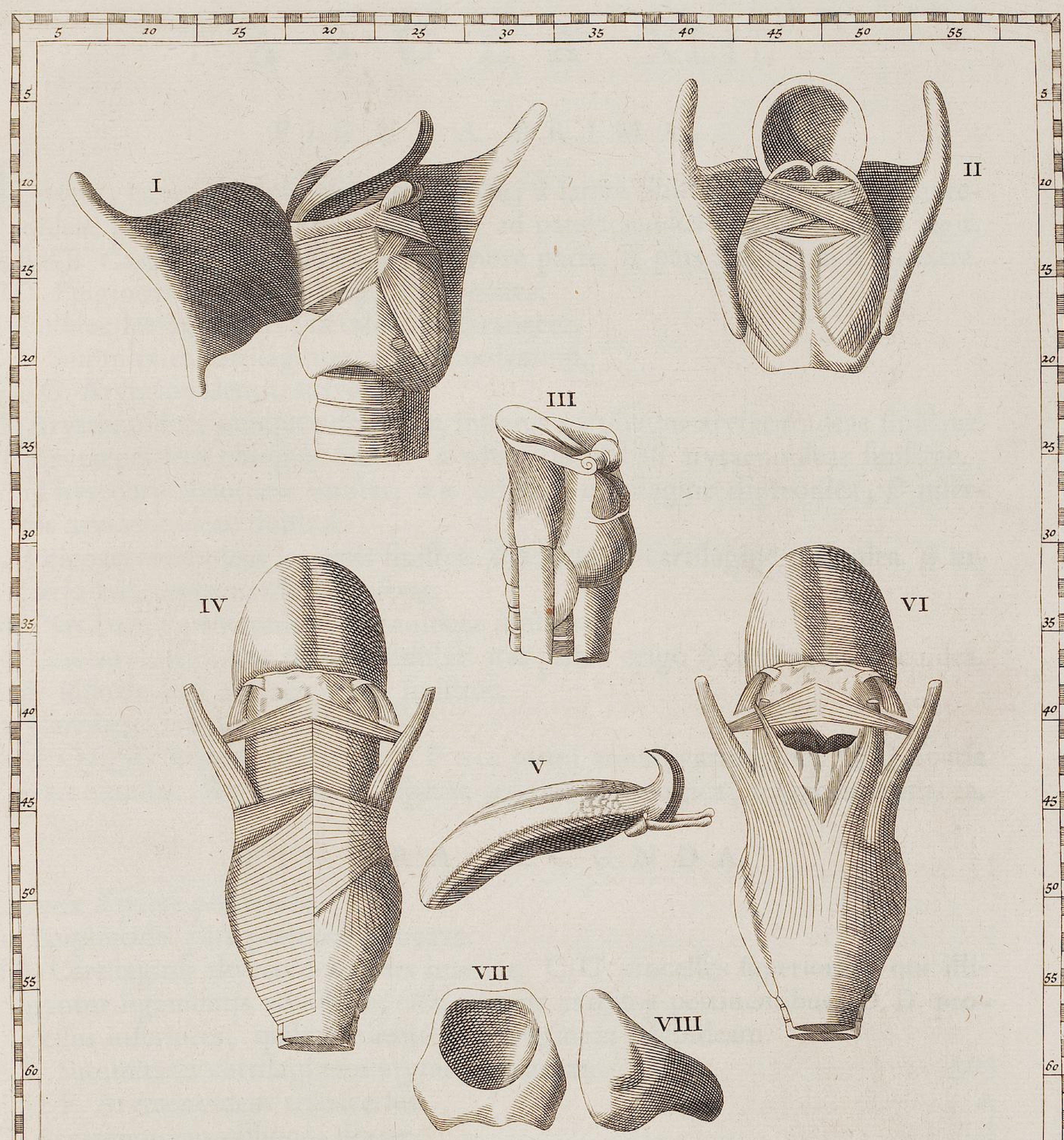
L. L Rimae inter oſſa ſquamoſa & petroſa.
M M. M Connexio oſſium petroſorum cum multiformi.
N. N Oſſa petroſa.
O. O Connexio oſſium petroſorum cum oſſe occipitis.
P. P Introitus canalium, per quos arteriae carotides internae nervique intercoſtales penetrant in cranium.
Q. Q Proceſſus ſtyliformes.
R. R Foramina caeca, exitus aquaeductuum Falloppii.
S. S Oſſei aurium introitus.
T. T Proceſſus mammillares.
V. V Suturae communes oſſibus ſquamoſis cum oſſibus verticis.
W. W Oſſa verticis.
X. X Additamenta ſuturae lambdiformis.
Y. Y Foramina, quibus exeunt ſinus laterales durae matris in venas jugulares internas abeuntes.
ZZZZZ Os occipitis.
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7 Septem colli vertebrae, cum ligamentis inter corpora earum intercedentibus. 8. 8. &c. proceſſus earum transverſi.
9. 9. 10. 10 Foramina proceſſuum transverſorum, 9. 9 atlantis. 10. 10 epiſtrophaei.

FIGURA DECIMA QUARTA.

Larynx cum oſſe hyoïde & pharynge, atque oeſophagi & aſperae arteriae principio; à latere ſiniſtro.
a b c d e Oſſis hyoïdis additamenta, quae cum apophyſi ſtyloïdea conjunguntur: qualia in quibuſdam animalibus inveniuntur.
f Os hyoïdes. g cornu eſſe videtur.
h Cartilago thyreoïdea.
i Cartilago cricoïdea.
k Aſperae arteriae principium.
l Pharynx cum principio oeſophagi.
m Muſculus à cartilagine cricoïdea oriens, & pharyngem ambiens.
n Muſculus ab oſſis hyoïdis additamento oriens, & pharyngem ambiens.

TAB. XXXXII.

TAB. XXXXII.

TABULA XLII.

FIGURA PRIMA.

Larynx, cum principio aſperae arteriae; à latere ſiniſtro. Cartilaginis thyreoïdeae pars ſiniſtra in priora flexa eſt, ad patefaciendos muſculos, quos tegit.

ABBB Cartilago thyreoïdea, ex interiore parte. A pars ſiniſtra; BBB dextra.

CD Epiglottis. C pars gibba, D concava.

E Fiſtulae laryngis pars lateralis membranacea.

F. F Summitates cartilaginum arytaenoïdearum.

GGG Arytaenoïdeus transverſus.

H Arytaenoïdeus obliquus dexter; α inſertus cartilagini arytaenoïdeae ſiniſtrae.

II Arytaenoïdeus obliquus ſiniſter. α ortus ejus à baſi arytaenoïdeae ſiniſtrae.

K Thyreoarytaenoïdeus ſiniſter; αα oriens à cartilagine thyreoïdea; β inſertus arytaenoïdeae ſiniſtrae.

L Cricoarytaenoïdeus lateralis ſiniſter. αα ortus à cartilagine cricoïdea. β inſertio baſi arytaenoïdeae ſiniſtrae.

M Pars baſis cartilaginis arytaenoïdeae ſiniſtrae.

N Cricoarytaenoïdeus poſticus ſiniſter. αα prima origo à cartilagine cricoïdea. β inſertio baſi arytaenoïdeae ſiniſtrae.

O Cartilago cricoïdea.

PPPQQR Aſpera arteria. P.P.P tres primi annuli cartilaginei. QQ Spatia inter annulos illos media. R aſperae arteriae pars poſtica, tota membranacea.

FIGURA SECUNDA.

Larynx à parte poſteriore.

A Epiglottidis pars poſterior concava.

BB Cartilaginis thyreoïdeae pars interior. C.C proceſſus ſuperiores, qui illigantur ligamentis ad oſſis hyoïdis cornua extrema pertinentibus. D.D proceſſus inferiores, quibus continet cartilaginem cricoïdeam.

E.E Summitates cartilaginum arytaenoïdearum.

FFFF Arytaenoïdeus transverſus.

G Arytaenoïdeus obliquus dexter.

HH Arytaenoïdeus obliquus ſiniſter. α origo ejus à baſi arytaenoïdeae ſiniſtrae.

I Pars baſis cartilaginis arytaenoïdeae ſiniſtrae.

K.K Cricoarytaenoïdei poſtici. αα ortus primus à cartilagine cricoïdea. β inſertio baſi arytaenoïdeae.

L Cartilago cricoïdea.

FIGURA TERTIA.

Haec ita reſpondet Veſalii Figurae ſecundae Capitis XXI. Libri II. de Humani Corporis Fabrica, ut inde huc tranſlata videatur.

FIGURA QUARTA.

Pharynx à poſteriore parte, una cum palato molli & lingua à ſuperiore.

A Lingua, à ſuperiore parte.

B Palati mollis pars ſuperior. CC ejusdem, à poſtica parte oſſium palati reſecti, margo.
DE. DE Circumflexi palati mollis. D pars carnea. E tendo, flectens ſe circum hamulum proceſſus pterygoïdei.
F. F Levatores palati mollis; α extremis ſuis in palato molli convenientes.
G. G Stylopharyngei. α. α principia, quibus oriuntur à proceſſibus ſtyliformibus oſſium temporum.
H. H Conſtrictores ſuperiores pharyngis. $\alpha\beta$ extrema, quae in media poſtica parte pharyngis conveniunt.
I. I Conſtrictores pharyngis medii. Dexter nudus: ſiniſter tectus inferiore. α extrema, quibus conveniunt.
K Conſtrictor pharyngis inferior. $\alpha\alpha$ extremum, quo cum pare ſui convenit.
L Commune extremum Stylopharyngei & Palatopharyngei; $\alpha\alpha\alpha$ in membranam pharyngis evaneſcens, & cartilagini thyreoïdeae inſertum.
M Pharyngis membrana.
N Oeſophagus, truncatus.
O Cartilaginis thyreoïdeae proceſſus inferior dexter.
PPP Aſpera arteria, truncata.

FIGURA QUINTA.

Lingua cum epiglottide & oſſe hyoïde, à latere ſiniſtro.
A Lingua.
BC Epiglottis. B dorſum, C pars concava.
DEFG Os hyoïdes. D baſis, E cornu ſiniſtrum, F dextrum, G additamentum graniforme.
H An fibrae, quae à radice linguae ad epiglottidis dorſum pertinent? An ligamentum epiglottidis?
I Glandulae in dorſo radicis linguae.

FIGURA SEXTA.

Pharynx, una cum palato molli & lingua, ut Fig. 4.
A Linguae dorſum.
BB Palati mollis pars ſuperior. CC margo ejusdem à poſtica parte oſſium palati reſecti.
DE. DE Circumflexi palati mollis. D pars carnea. E tendo, flectens ſe circum hamulum proceſſus pterygoïdei.
FF. F Levatores palati mollis. $\alpha\alpha$ extremis ſuis convenientes in palato molli.
G Uvula.
HH Faucium concavum.
III Margo inciſae membranae faucium: ſupra quem quicquid membranae faucium in nares pertinet, non exhibitum, quo in fauces inſpici ab hac parte poſſit.
K Membrana faucium, ſive pharyngis, nuda.
L Salpingopharyngeus.
MN. MN Palatopharyngei. N pars ex palato molli veniens, truncata.
O. O Stylopharyngei. α principium, à proceſſu ſtyliformi oriens.
P Commune extremum Stylopharyngei, Palatopharyngei, Salpingopharyngei: $\alpha\alpha\alpha$ quod

αα α quod partim cum pare ſui convenit, partim evaneſcit in inferiorem partem membranae pharyngis, β partim cartilagini thyreoïdeae ſe inſerit.
Q Commune extremum Stylopharyngei & Palatopharyngei; ααα ad poſtremum & cum pare ſui conveniens, & per inferiorem partem membranae pharyngis evaneſcens, β & cartilagini thyreoïdeae ſe inſerens.
RRR Cartilago thyreoïdea. S. S ejus proceſſus inferiores.
T Pharyngis membrana nuda.
V Oeſophagus, truncatus.
WWW Aſpera arteria, truncata.

FIGURA SEPTIMA.

Cartilago cricoïdea à parte priore.
a. a Capitula, quibus cartilagines arytaenoïdeae mobilibus inſident articulis.
b Pars interior.

FIGURA OCTAVA.

Cartilago cricoïdea à latere dextro.

FIGURA NONA.

Syntaxis cartilaginum laryngis, à latere dextro.
a Epiglottis.
bccd Cartilago thyreoïdea. c. c proceſſus ſuperiores. d proceſſus inferior, cricoïdeam comprehendens.
e Cartilago cricoïdea.

FIGURA DECIMA.

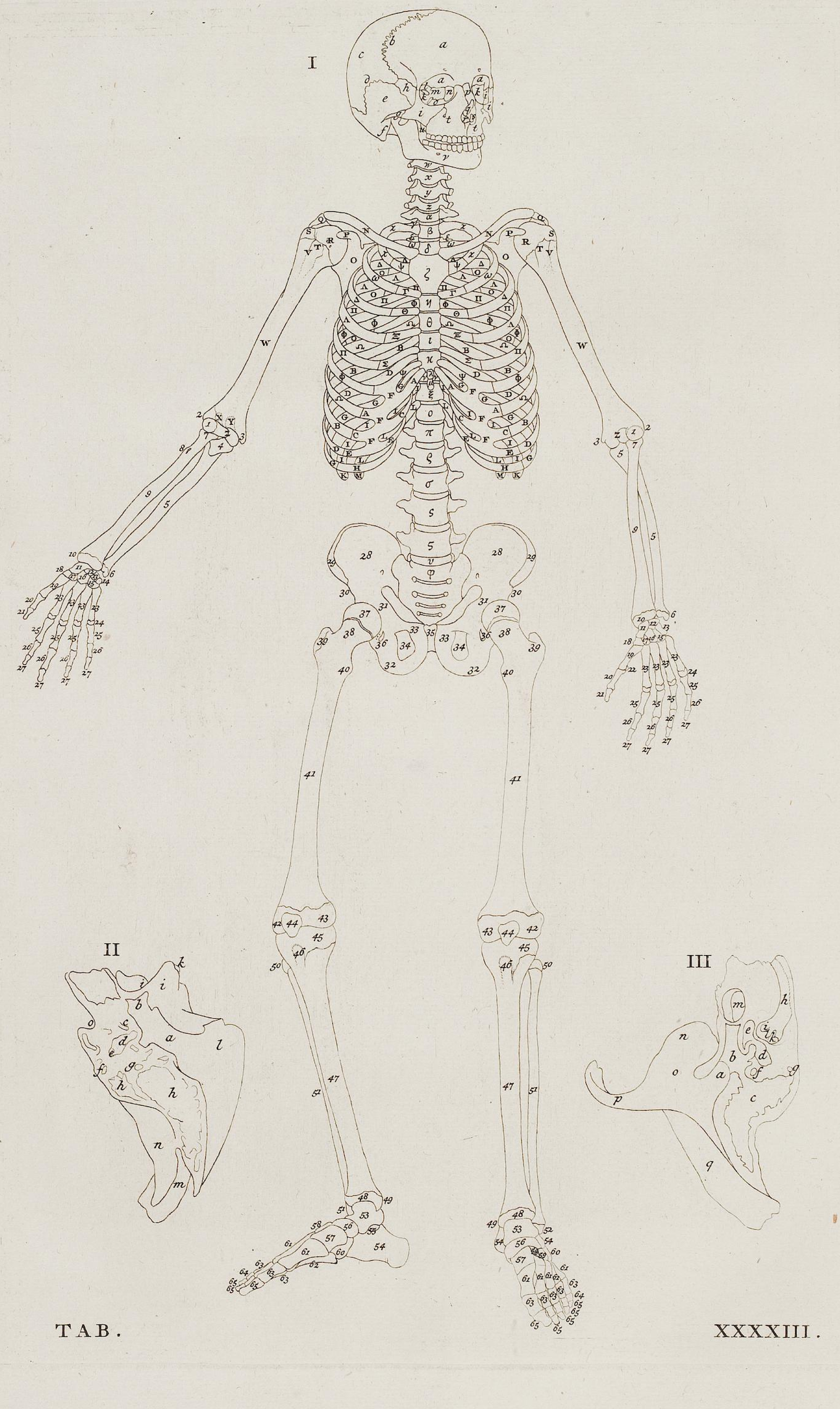
Cartilago cricoïdea, à parte poſteriore.
a. a Capitula, quibus cartilagines arytaenoïdeae mobilibus articulis inſident.
b. b Sinuatae partes, à quibus Cricoarytaenoïdei poſtici oriuntur; inter quas eminet c.

FIGURA UNDECIMA.

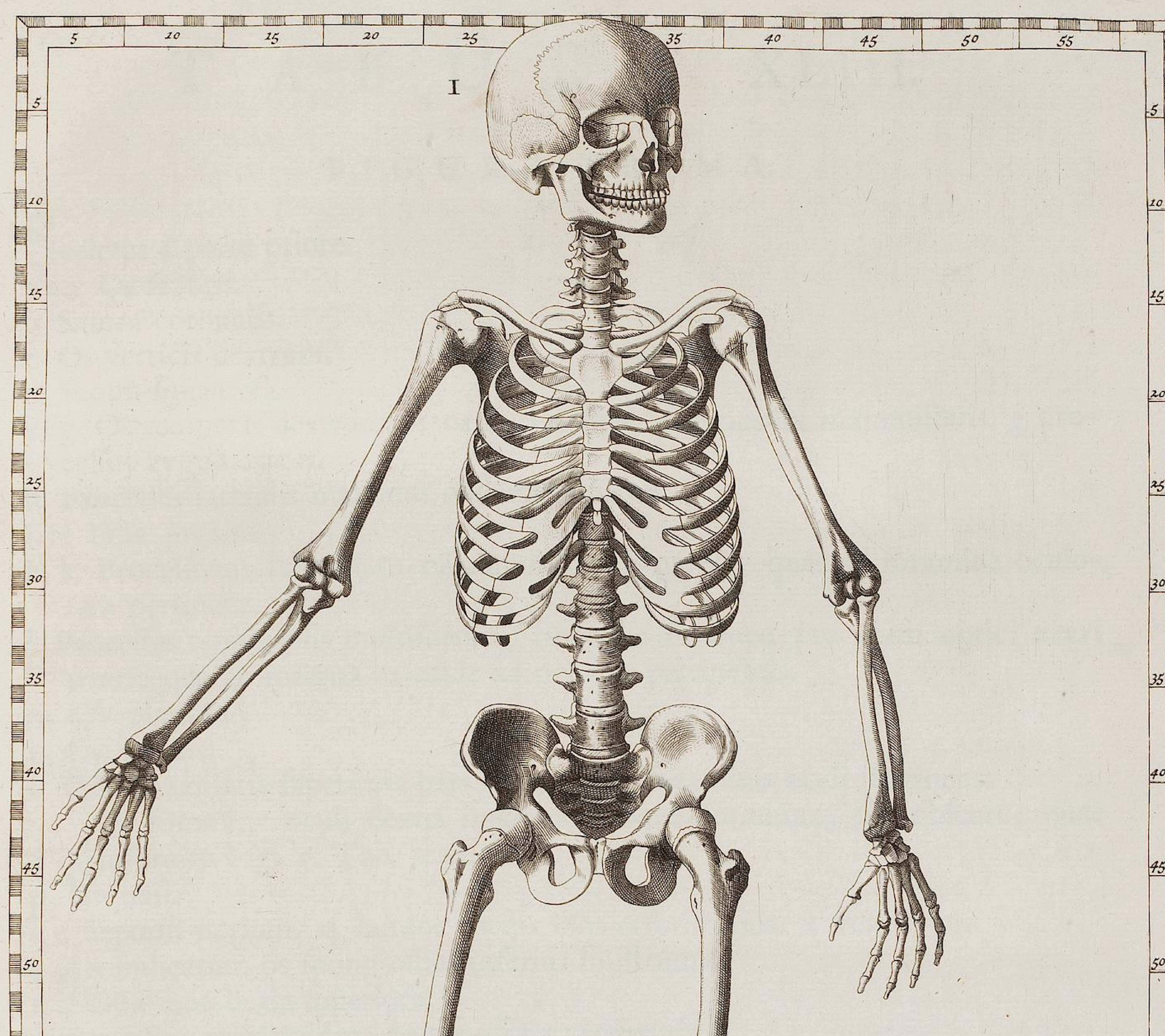
Laryngis mediae per longitudinem aequaliter diſſectae pars dimidia dextra, ex interiore parte exhibita.
aabc Cartilago thyreoïdea. b proceſſus ſuperior. c hac parte ſecta eſt.
dee Cartilago cricoïdea, e. e his partibus ſecta.
f Epiglottis.
gg Membrana, quae latera fiſtulae laryngis & glottidis efficit.
h Cartilago arytaenoïdea, membrana mododicta veſtita.
i Ventriculus laryngis dexter.

FIGURA DUODECIMA.

Cartilago arytaenoïdea.

TAB. XXXXIII.

TAB. XXXXIII.

TABULA XLIII.

FIGURA PRIMA.

Sceletus à parte priore.

aaa Os frontis.

b Sutura coronalis.

c Os verticis dextrum.

d Sutura ſquamoſa.

efg Os temporis dextrum. e os ſquamoſum. f proceſſus mammillaris. g proceſſus zygomaticus.

h Proceſſus lateralis maximus oſſis multiformis.

i. ii Oſſa jugalia.

k. k Proceſſuum lateralium oſſis multiformis partes, quae ad foramina oculorum pertinent.

l Proceſſus tenuis oſſis multiformis, in eoque foramen pro exitu optici nervi arteriaeque ab interna carotide ad oculum pertinentis.

m Os planum.

n Os unguis.

o Oſſis maxillaris ſuperioris pars ad fundum foraminis oculi pertinens.

In foramine oculi dextri indicata quoque foramina, ſed obſcure; quae planiora in Fig. 1. Tab. XLVI.

p Os naſi.

qr Septum narium. q lamina media oſſis cribriformis. r vomer.

s An indicatum os ſpongioſum inferius ſiniſtrum?

t. t Oſſa maxillaria ſuperiora.

u Proceſſus pterygoïdeus dexter oſſis multiformis.

Suturae exiliores melius & facilius cognoſcentur ex Fig. 1. Tab. XLVI.

v Maxilla inferior.

Dentes in utraque maxilla ſatis apparent.

w. x. y. z. α Colli vertebrae quinque inferiores.

βγ. δεε Dorſi vertebrae duae ſuperiores. γ. ε. ε proceſſus tranſverſi.

ζηθικλμ Sternum. ζ os ſuperius. η. θ. ι. κ quatuor oſſa, quae adultiori aetate confluunt in os unum, ſterni medium. λ os cartilaginis mucronatae, μ cartilago mucronata.

νν. ξ. ο Dorſi vertebrae inferiores tres.

π. ϱ. σ. ς. ς Quinque vertebrae lumborum.

υ Ligamentum, quod inter corpus primae lumborum & primae ſacri intercedit, eaque connectit inter ſe. Qualia etiam inter corpora reliquarum vertebrarum.

φ Os ſacrum.

Quinque particulas, & quatuor utrimque abſoluta foramina magna ex parte in Hominibus habere ſolet. Oſſium Ex.

χχψ. χχψ Coſtae primae. ψ extremum cartilagineum.

ωωΓ. ωωΓ Coſtae ſecundae. Γ extremum cartilagineum.

ΔΔΔΘ. ΔΔΔΘ Coſtae tertiae. Θ extremum cartilagineum.

ΛΛΛΞ. ΛΛΛΞ Coſtae quartae. Ξ extremum cartilagineum.

ΠΠΠΠΣ.ΠΠΠΠΣ Coſtae quintae. Σ extremum cartilagineum.
ΦΦΦΦΨ.ΦΦΦΦΨ Coſtae ſextae. Ψ extremum cartilagineum.
ΩΩΩΑΑ.ΩΩΩΑΑ Coſtae ſeptimae. A A extremum cartilagineum.
BBBCC.BBBCC Coſtae octavae. CC extremum cartilagineum.
DDDEE.DDDEE Coſtae nonae. EE extremum cartilagineum.
F. &c. Lateſcentia, in unumque confluentia extrema cartilaginea harum coſtarum.
GGGGH.GGGGH Coſtae decimae. H extremum cartilagineum.
IIIIIK.IIIIIK Coſtae undecimae. K extremum cartilagineum.
LLLM.LLLM Coſtae duodecimae. M extremum cartilagineum.
N.N Claviculae.
OOOOPQ.OOOOPQ Scapulae. P proceſſus coracoïdeus. Q proceſſus ſuperior.
RSTVWXYZ1.2.3:RSTVWZ1.2.3 Oſſa humerorum. RS epiphyſis ſuperior. R caput cum ſcapula commiſſum. S capitis ſuperioris tuber inaequabile majus. T ejuſdem minus. V ſinus, per quem delabitur tendo capitis longioris Bicipitis brachii. X ſinus, quem ingreditur caput ſuperius radii, quo tempore cubitus inſigniter flectitur. Y ſinus, quem ingreditur ulnae caput ſuperius, quo tempore cubitus admodum flectitur. Z rotula, cum qua ulna committitur. 1 caput, cum quo radius committitur. 2 condylus minor, 3 major.
4.5.6:5.5.6 Ulnae. 4 pars, cui Brachialis internus ſe inſerit. 6 epiphyſis, continens capitulum inferius, & proceſſum ſtyloïdem.
7.8.9.10:7.9.10 Radii. 7 capitulum, quo cum humero & ulna committitur. 8 tuberculum, ad cujus partem poſteriorem deſinit tendo Bicipitis brachii; ad priorem ſe idem ille inflectit, quo tempore manum convertimus in pronum. 10 epiphyſis inferior.
11.12.13.14.15.16.17.18:11.12.13.15.16.17.18 Carpi. 11 os naviculare. 12 lunatum. 13 triquetrum. 14 ſubrotundum. 15 cuneiforme. 16 capitatum. 17 multangulum minus. 18 multangulum majus.
19.19 Pollicum oſſa metacarpi.
20.20 Oſſa prima pollicum manuum.
21.21 Oſſa ultima pollicum manuum.
22 Os ſeſamoïdeum, appoſitum ad articulum pollicis cum metacarpo ſuo.
23.23.23.23:23.23.23.23 Metacarpi manuum. 24 epiphyſis inferior; quales etiam in reliquis.
25.25.25.25:25.25.25.25 Digitorum oſſa primi ordinis.
26.26.26.26:26.26.26.26 Digitorum oſſa ſecundi ordinis.
27.27.27.27:27.27.27.27 Digitorum oſſa tertii ordinis.
28.29.30.31.32.33.34:28.29.30.31.32.33.34 Oſſa coxarum. 28.29.30 os ilium; cujus 29 criſta, 30 tuberculum, à quo oritur Rectus cruris. 31.32 iſchion; cujus 32 tuber. 33 os pubis. 34 foramen magnum.
35 Synchondroſis oſſium pubis.
36.36 Ligamenta, quibus perficiuntur ambitus orarum acetabulorum.
37.38.39.40.41.42.43:37.38.39.40.41.42.43 Oſſa femorum. 37 epiphyſis ſuperior, quae eſt caput cum acetabulo commiſſum. 38 collum. 39 trochanter major. 40 trochanter minor. 42 condylus exterior. 43 condylus interior.
44.44 Patellae.

45.46.

45. 46. 47. 48. 49: 45. 46. 47. 48. 49 Tibiae. 45 epiphyſis ſuperior indicata ab hac parte. 46 tuberculum, cui ſe inſerit ligamentum à patella veniens; ſive potius ad mentem, ut videtur, Euſtachii, pars tendinis communis extenſorum genu. 48. 49 epiphyſis inferior. 49 malleolus internus.

50. 51. 51: 50. 51. 52 Fibulae. 50 epiphyſis ſuperior. 52 epiphyſis inferior.

53. 54. 55. 56. 57. 58. 60: 53. 54. 54. 56. 57. 58. 59. 60 Tarſi. 53 talus. 54. 55 calcaneus, cujus 55 eminentia, qua cervicem tali ſuſtinet. 56 naviculare. 57 cuneiforme majus. 58 cuneiforme minus. 59 cuneiforme medium. 60 cubiforme.

61. 61. 61. 61. 61: 61. 61. 62 Metatarſi. 62 digiti minimi.

63. 63. 63. 63. 63: 63. 63. 63 Oſſa primi ordinis pollicum pedum & digitorum parvorum.

64. 64. &c. Oſſa ſecundi ordinis digitorum parvorum pedum.

65. 65. 65. 65. 65: 65. 65. 65 Oſſa ultima pollicum pedum; eademque, hoc eſt, tertii ordinis, digitorum parvorum.

FIGURA SECUNDA.

Figura ſecunda & tertia exhibent partes duas oſſis temporis dextri, per longitudinem oſſis petroſi bifariam diſſecti. Secunda autem exhibet partium illarum inferiorem, à ſuperiore parte: tertia ſuperiorem, à parte inferiore.

a Porus acuſticus.

b Tympanum.

c Videtur eſſe cochlea diſſecta.

d Veſtibulum.

e Oſtium canalis ſemicircularis inferioris ejuſdemque majoris, in veſtibulum patens.

f Sectio canalis ſemicircularis ejuſdem.

g Sectio aquaeductus Falloppii.

h h Cavernulae proceſſus mammillaris.

i i Squama, quae proceſſui ſtyliformi oſſis temporis aſſidet.

k Proceſſus ſtyliformis oſſis temporis.

l Proceſſus mammillaris.

m n Oſſis mammillaris, m pars exterior, n interior.

o Locus canalis communis in oſſe petroſo, excipientis nervos acuſticos, portionem mollem & duram.

FIGURA TERTIA.

a Porus acuſticus.

b Tympanum.

c Pars interior, eaque cavernuloſa, proceſſus mammillaris.

d Veſtibulum cum e cochlea.

f Sectio aquaeductus Falloppii.

g Sectio canalis ſemicircularis inferioris ejuſdemque majoris; eadem, quae f Fig. 2.

h Canalis communis oſſis petroſi, per quem nervi acuſtici, portio mollis & dura, ad interiora auris penetrant.

i Extremi canalis mododicti pars ad cochleam & veſtibulum pertinens: ad quam partem portio mollis procedit.

k Extremi canalis ejuſdem pars, ad quam procedit portio dura; exeuns deinde foramine, quo pars haec extrema canalis perforata eſt.

l Eminentia intermedia.

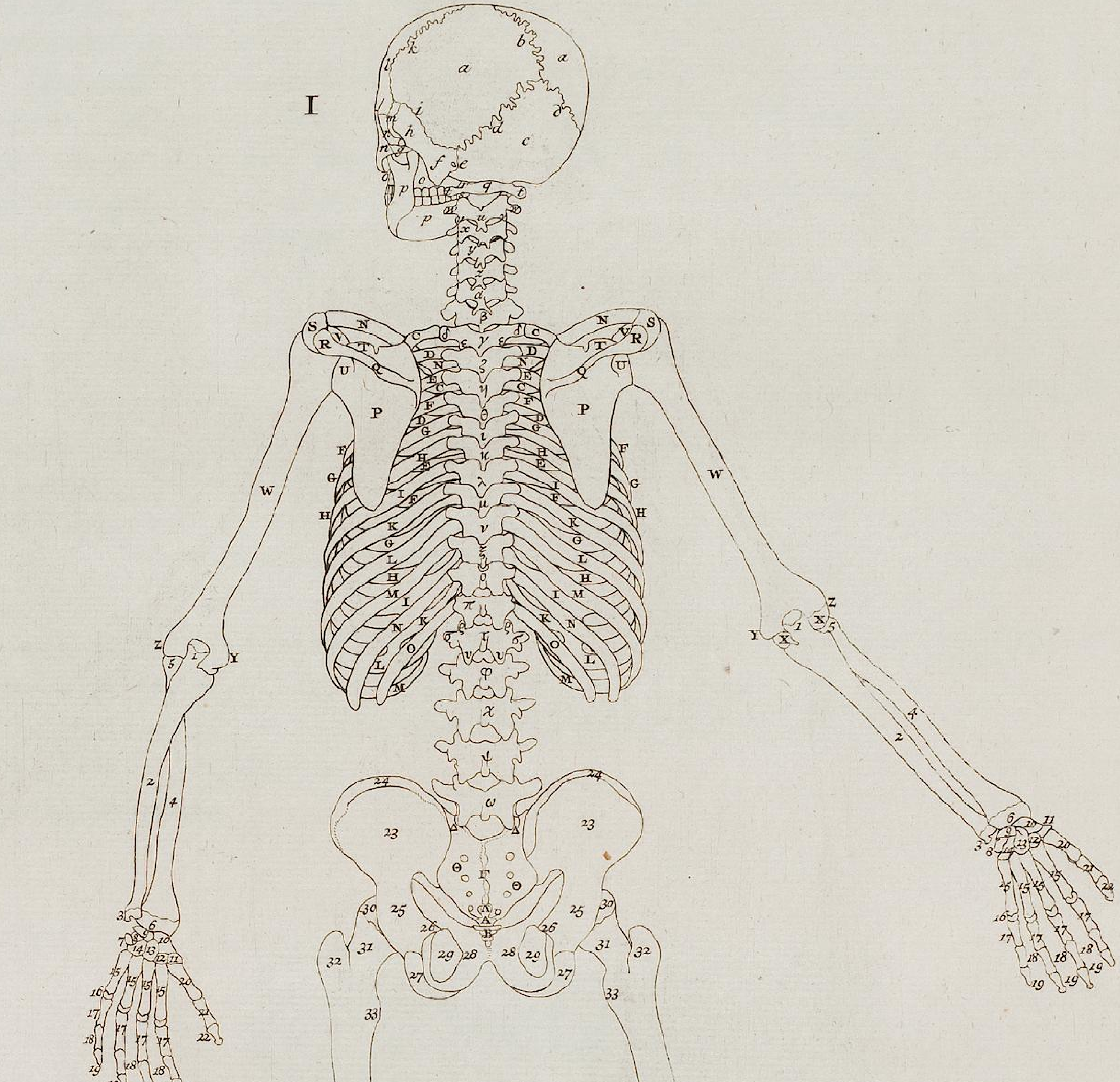
Quintum nervorum Cerebri jugum ex duobus tantum nervis, ut alii arbitrantur, minime conſtat, ſed duas utrimque propagines inaequales habet, quarum major ſecundum longitudinem, inſtar ſemicirculi, eleganter excavatur, minoremque, quod alios fugit, amice ſuſcipit & amplectitur, eoque modo ambae ſimul junctae oblique in anteriorem & exteriorem partem, uſque ad extremum ſinus h *in oſſe Petrae ſimili earum gratia exſculpti, procedunt; ubi minor propago à majore recedens, parvum foramen,* juxta k, *ſibi paratum invenit, & ingreditur, mireque admodum flexuoſo inceſſu, de quo nunc loqui non eſt opportunum, extra calvariam elabitur; major autem propago videtur in portiones parum invicem diſtantes terminari, ex quibus praecipua exiguo foramine, in Cochleatum os pervio, obducitur: ſed num inſtar operculi eidem tantum incumbat, an vero alte penetret, & in ſpiras ejus oſſis convolvatur, propter difficultatem adminiſtrationis, certo explorare adhuc non potui.* De Aud. org.

m Canalis, per quem penetrat arteria carotis interna, cum nervi intercoſtalis ramis duobus $o.\pi$ Fig. 2. Tab. XVIII.

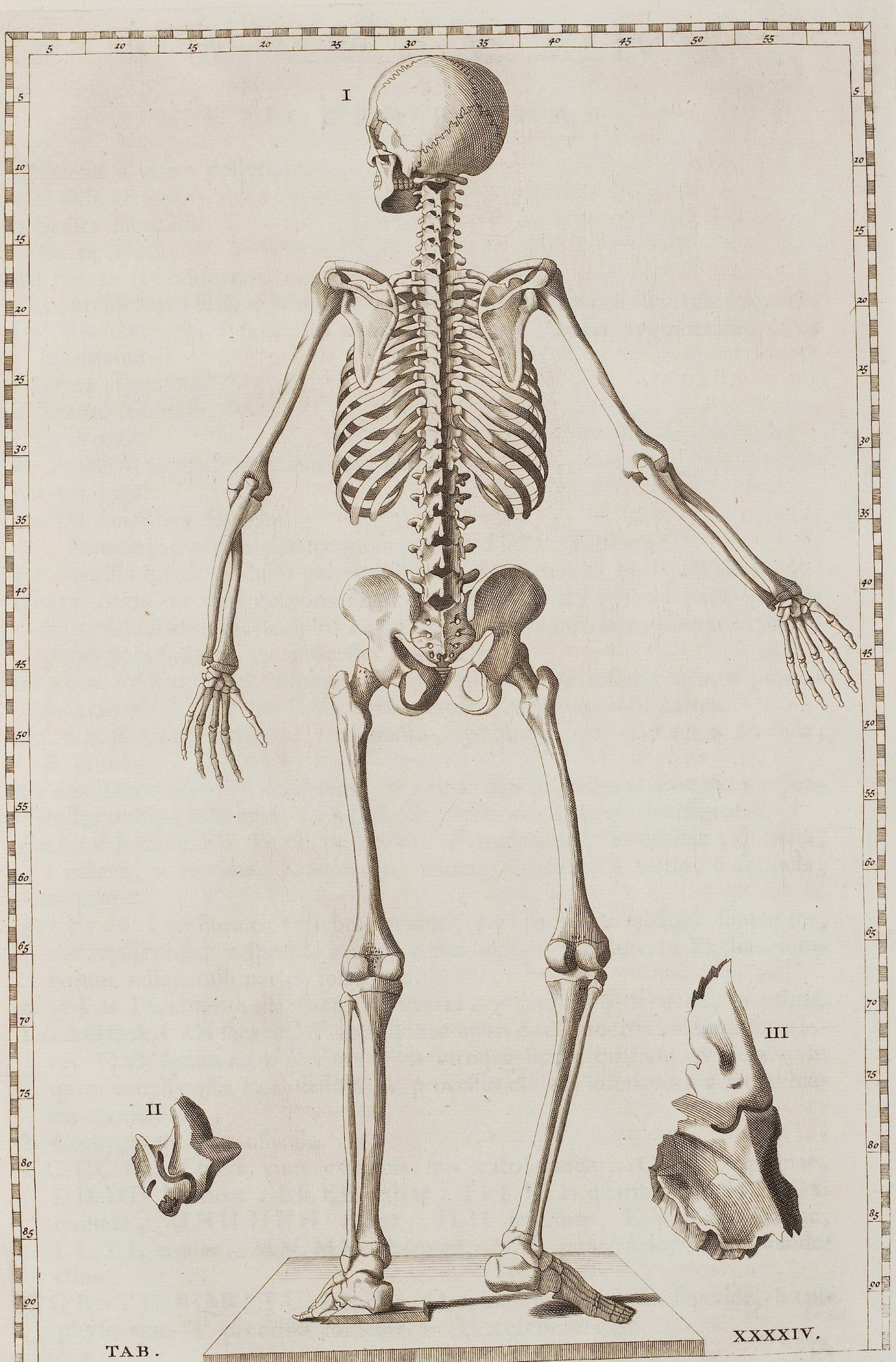
n Tuberculum, & o ſinus, pro articulo maxillae inferioris.

p Proceſſus zygomaticus.

q Os ſquamoſum.

TAB. XXXXIV.

TAB. XXXXIV.

TABULA XLIV.

FIGURA PRIMA.

Sceletus à parte poſteriore.
a. a Oſſa verticis.
b Sutura ſagittalis.
c Os occipitis.
d d Sutura lambdiformis.
e Additamentum ſuturae lambdiformis, juxta quod foramen eſt in oſſe temporis.
f g h Os temporis. f proceſſus mammillaris. g proceſſus zygomaticus. h os ſquamoſum.
i Sutura ſquamoſa.
k Sutura coronalis.
l Os frontis.
m Proceſſus lateralis maximus oſſis multiformis.
n n Os jugale.
o o Os maxillare ſuperius.
Suturae exiliores melius cognoſcentur ex Fig. 3. Tab. XLVI.
p p Maxilla inferior; cujus partes melius cognoſcentur ex Fig. 5. Tab. XLVII.
q r s t t Atlas. r s pars corporis ſiniſtra, cum qua r à ſuperiore parte proceſſus coronoïdeus oſſis occipitis committitur; s ab inferiore, corporis epiſtrophaei pars ſiniſtra. t. t proceſſus transverſi.
u v v w w Epiſtrophaeus. u ſpina, v. v proceſſus obliqui inferiores. w. w proceſſus transverſi. Ex hac facile intelliguntur ſequentium colli partes.
x. y. z. α. β Colli vertebrae, x quinta, y quarta, z tertia, α ſecunda, β prima.
γ δ δ ε ε Dorſi vertebra duodecima. γ ſpina. δ. δ proceſſus transverſi. ε. ε proceſſus obliqui inferiores. Ex hac reliquarum dorſi partes intelligentur.
ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π Dorſi vertebrae, ζ undecima, η decima, θ nona, ι octava, κ ſeptima, λ ſexta, μ quinta, ν quarta, ξ tertia, ο ſecunda, π prima.
ϱ ϱ σ σ τ υ υ Lumborum vertebra quinta. ϱ. ϱ proceſſus obliqui ſuperiores, σ. σ transverſi, τ ſpina, υ. υ proceſſus obliqui inferiores. Ex hac lumborum reliquarum partes intelligentur.
φ. χ. ψ. ω Lumborum vertebrae. φ quarta, χ tertia, ψ ſecunda, ω prima.
Γ Δ Δ Θ Θ Λ Α Os ſacrum. Γ tres ſpinae ejus. Δ. Δ proceſſus obliqui ſuperiores. Θ. Θ foramina poſteriora, ab utroque latere quatuor. Λ hiatus, in quem canalis oſſis ſacri deſinit. Α proceſſus obliqui inferiores, à latere hiatus mododicti.
B Coccygis quatuor oſſicula.
C C. C C. &c. Coſtae cum extremis ſuis cartilagineis, C C. C C primae, D D. D D ſecundae, E E. E E tertiae, F F F. F F F quartae, G G G. G G G quintae, H H H. H H H ſextae, I I. I I ſeptimae, K K. K K octavae, L L. L L nonae; M M. M M decimae, N. N undecimae, O. O duodecimae.
P Q R S T U. P Q R S T U Scapulae. Q ſpina. R S proceſſus ſuperior, S epiphyſis ejus. T proceſſus coracoïdeus. U cervix.

Os S, quod Eudemus, teſte Ruffo, Acromion appellat, perexiguum eſt, & claviculae ſcapulam connectit, ſpinaeque ejusdem ſcapulae à calumniatoribus creditur eſſe appendix, in Pueris exactiſſima profecto cartilago eſt, quae licet procedente aetate oſſea evadat, nihilominus, ut fere ſemper obſervo, usque ad decimum octavum annum, contra morem caeterorum Oſſium, multum ejus ſubſtantiae retinet, & nunquam cum ſcapulae ipſius ſpina adeo connaſcitur, ut in media aetate parva occaſione, quemadmodum Galeno in palaeſtra contigit, luxari non poſſit. Oſſium Ex.

V W X X Y Z. V W Y Z Oſſa humerorum. V caput ſuperius. X X epiphyſis inferior. Y condylus major, Z minor.

1. 2. 3: 1. 2. 3 Ulnae. 1 olecranon. 3 epiphyſis inferior, in qua capitulum & proceſſus ſtyloïdes.

4. 5. 6: 4. 5. 6 Radii. 5 capitulum ſuperius. 6 epiphyſis inferior.

7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14: 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14 Carpi. 7 os ſubrotundum, 8 triquetrum, 9 lunatum, 10 naviculare, 11 multangulum majus, 12 multangulum minus, 13 capitatum, 14 cuneiforme.

15. 15. 15. 15: 15. 15. 15. 15 Metacarpi manuum. 16 epiphyſis inferior, in ſingulis oſſibus indicata.

17. 17. 17. 17: 17. 17. 17. 17 Digitorum oſſa primi ordinis.

18. 18. 18: 18. 18. 18 Digitorum oſſa ſecundi ordinis.

19. 19. 19: 19. 19. 19 Digitorum oſſa tertii ordinis.

20. 20 Oſſa metacarpi pollicum.

21. 21 Oſſa prima pollicum. In ſiniſtra manu indicatum ſeſamoïdeum articulo oſſis primi cum metacarpo appoſitum.

22. 22 Oſſa ultima pollicum.

23. 24. 25. 26. 27. 28. 29: 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29 Oſſa coxarum. 23. 24 os ilium, cujus 24 criſta. 25. 26. 27 iſchion, cujus 26 acutus proceſſus, 27 tuber. 28 os pubis. 29 foramen magnum.

30. 31. 32. 33. 34. 35. 35. 36: 30. 31. 32. 33. 34. 35. 35. 36 Oſſa femorum. 30 epiphyſis ſuperior, quae eſt caput, quo cum acetabulo committitur. 31 collum. 32 trochanter major. 33 trochanter minor. 35. 35. 36 epiphyſis inferior, in eaque 35. 35 condyli, 36 ſinus inter condylos.

37. 38. 39: 37. 38. 39. 40 Tibiae. 37 epiphyſis ſuperior. 39. 40 epiphyſis inferior, in qua 40 malleolus internus.

41. 42. 43: 41. 42. 43 Fibulae. 42 epiphyſis ſuperior. 43 epiphyſis inferior, quae ad malleolum externum pertinet.

44. 45. 46. 47. 48. 49: 44. 45. 46. 48 Tarſi. 44 talus, 45 calcaneus, 46 cubiforme, 47 naviculare, 48 cuneiforme medium, 49 cuneiforme minus.

50. 50. 50. 50: 50. 50. 50 Metatarſi. 51 indicata epiphyſis anterior.

52. 52: 52. 52 Oſſa primi ordinis digitorum parvorum.

53. 53: 53 Oſſa ſecundi ordinis digitorum parvorum.

54: 54 Oſſa tertii ordinis digitorum parvorum.

FIGURA SECUNDA.

Fruſtum oſſis petroſi dextri, in quo ſunt tres canales ſemicirculares; ab ea parte exhibitum, qua cerebellum reſpicit.

a b c d Tres canales ſemicirculares, per longitudinem effracti.

a Canalis ſemicircularis inferior idemque major.

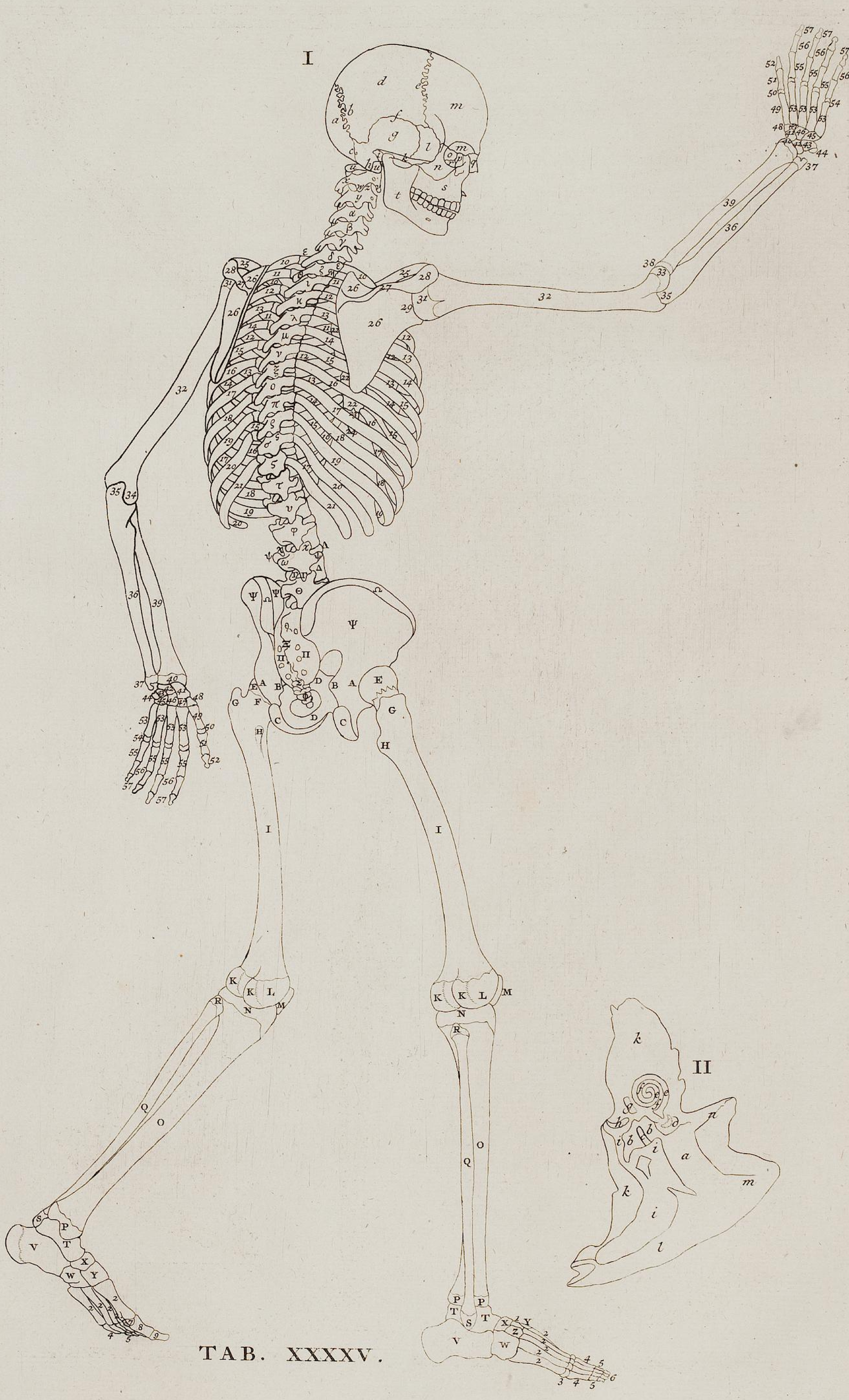
b Su-

b Superior idemque minor.
c Hic in extremum commune conveniunt inferior & ſuperior.
d Medius idemque minimus.

FIGURA TERTIA.

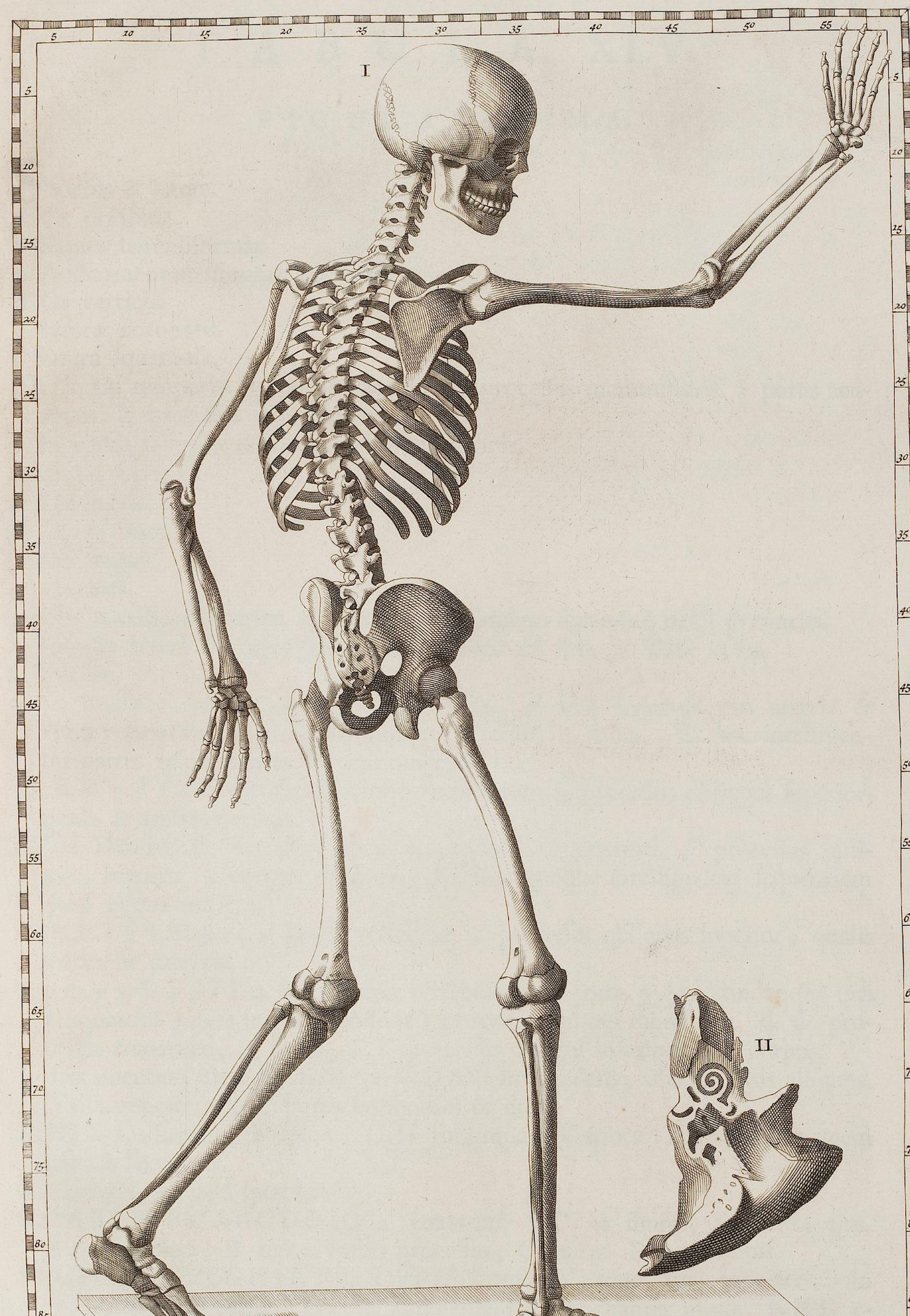
Os petroſum dextrum a, cum mammillari b, ex parte interiore.
c d e Canales ſemicirculares, per longitudinem effracti. c inferior idemque major. d ſuperior idemque minor. e hic in extremum commune conveniunt.
f Introitus canalis communis nervorum acuſticorum, portionis mollis & durae.
g Sinulus, qui in junioribus pertinet usque ad canalem ſemicircularem ſuperiorem eundemque minorem; & etiam ulterius ſub eo.
h Sinus, cui ſinus lateralis durae matris inſidet.
i i i Margo, quo os hoc connectitur cum oſſe occipitis & verticis.
k k Margo, qui pertinet ad foramen cranii, quo exit ſinus lateralis durae matris cum octavi paris nervo cerebri & ſpinali recurrente.
l l Margo, quo connectitur cum anteriore parte oſſis occipitis.

I

II

TAB. XXXXV.

TAB. XXXXV.

TABULA XLV.

FIGURA PRIMA.

Sceletus à latere.
a Os occipitis.
b Sutura lambdiformis.
c Additamentum ſuturae lambdiformis.
d Os verticis.
e Sutura coronalis.
f Sutura ſquamoſa.
g h i k Os temporis. g os ſquamoſum. h proceſſus mammillaris. i porus acuſticus. k proceſſus zygomaticus.
l Proceſſus lateralis maximus oſſis multiformis.
m m Os frontis.
n Os jugale.
o Os planum.
p Os unguis.
q Os naſi.
r s Os maxillare ſuperius. r pars ejus ad fundum foraminis oculi pertinens.
t Maxilla inferior; cujus partes intelligentur ex Fig. 5. Tab. XLVII.
u u Atlas.
v w x Epiſtropheus. v proceſſus transverſus, in quo foramen pro arteria & vena vertebrali. w proceſſus obliquus inferior. x ſpina. Ex hac intelligentur partes reſpondentes ſequentium colli.
y z. α. β. γ. δ Colli vertebrae quinque inferiores. z proceſſus obliquus ſuperior; qualis & in ſequentibus.
ε ε ζ η θ Duodecima vertebra dorſi. ε. ε proceſſus transverſi. ζ proceſſus obliquus inferior. η corpus. θ ſpina. Ex hac quoque intelligentur ſequentium dorſi partes eaedem.
ι. κ. λ. μ. ν. ξ ο. π. ϱ. σ ς. ς Dorſi vertebrae. ς proceſſus obliquus ſuperior; qualis etiam in caeteris.
τ. υ. φ. χ χ ψ ψ ω Γ Γ Δ. Θ Quinque vertebrae lumborum. χ. χ ſecundae (ex qua reliquarum partes intelligi poſſunt) proceſſus obliqui ſuperiores, ψ. ψ proceſſus transverſi, ω ſpina, Γ. Γ proceſſus obliqui inferiores. Δ corpus.
Λ Ligamentum inter corpora vertebrarum intercedens, aliaque aliis alligans. Talia quoque inter reliquas lumborum & dorſi.
Ξ Π Π Σ Os ſacrum. Ξ ſpinae. Π. Π foramina poſteriora. Σ hiatus, in quem canalis ſacri exit.
Φ Coccygis oſſicula quatuor.
Ψ Ω A B C. Ψ Ψ Ω A B C D D Oſſa coxarum. Ψ Ω os ilium, Ω criſta ejus. A B C iſchion, B acutus ipſius proceſſus, C tuber. D D os pubis.
E F G H I K K L. E G H I K K L Oſſa femorum. E caput, quo cum acetabulo committitur. F collum. G trochanter major. H trochanter minor. K K L epiphyſis inferior, quae continet K K L condylos; K. K condylorum partes ad articulum cum tibia pertinentes.
M. M Patellae.

NOPP. NOP Tibiae. N epiphyſis ſuperior. P epiphyſis inferior, malleolum internum continens.

QRS. QRS Fibulae. R epiphyſis ſuperior. S epiphyſis inferior, à qua malleoli externi pars maxima efficitur.

TTVWXYZ 1. TVWXY Tarſi. T talus, V calcaneus, W cubiforme, X naviculare, Y cuneiforme majus, Z cuneiforme medium, 1 cuneiforme minus.

2: 2: 2: 2: 2; 2: 2: 2: 2: 2 Metatarſi. 3 epiphyſis anterior.

4. 4; 4 Oſſa primi ordinis digitorum parvorum.

5. 5; 5 Oſſa ſecundi ordinis digitorum parvorum.

6 Oſſa tertii ordinis digitorum parvorum.

7: 7 Oſſa ſeſamoïdea, appoſita ad articulum pollicis cum ſuo metatarſi oſſe.

8 Os primum pollicis.

9 Os ultimum pollicis.

10. &c. Coſtae cum extremis ſuis cartilagineis, 10: 10. 10 primae, 11: 11. 11. 11 ſecundae, 12. 12. 12: 12. 12. 12 tertiae, 13. 13. 13: 13. 13. 13 quartae, 14. 14. 14: 14. 14. 14 quintae, 15. 15. 15: 15. 15. 15 ſextae, 16. 16: 16. 16. 16 ſeptimae, 17. 17: 17. 17. 17 octavae, 18. 18: 18. 18 nonae, 19. 19: 19. 19 decimae, 20: 20. 20 undecimae, 21: 21 duodecimae.

22. 22. 22. 23. 24 Sternum. 23 os cartilaginis mucronatae, 24 cartilago mucronata.

25: 25 Claviculae.

26. 26. 27. 28. 29: 26. 26. 27. 28 Scapulae. 27 ſpina, 28 proceſſus ſuperior, 29 cervix.

31. 32. 33: 31. 32. 34 Oſſa humerorum. 31 epiphyſis ſuperior, caput continens, quo cum ſcapula committitur. 33 capitulum, cum quo radius committitur. 34 condylus major.

35. 36. 37: 35. 36. 37 Ulnae. 35 olecranon. 37 epiphyſis inferior, continens capitulum & proceſſum ſtyloïdem.

38. 39. 40: 39. 40 Radii. 38 capitulum, quo cum oſſe humeri & ulna committitur. 40 epiphyſis inferior.

41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48: 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48 Carpi. 41 os naviculare, 42 lunatum, 43 triquetrum, 44 ſubrotundum, 45 cuneiforme, 46 capitatum, 47 multangulum minus, 48 multangulum majus.

49: 49 Oſſa metacarpi pollicum. 50 epiphyſis inferior.

51: 51 Oſſa prima pollicum.

52: 52 Oſſa ultima pollicum.

53: 53: 53: 53; 53: 53: 53: 53 Metacarpi. 54 epiphyſis inferior.

55: 55: 55: 55; 55: 55: 55 Oſſa primi ordinis digitorum manuum.

56: 56; 56: 56: 56 Oſſa ſecundi ordinis digitorum manuum.

57: 57; 57: 57: 57 Oſſa tertii ordinis digitorum manuum.

FIGURA SECUNDA.

Os temporis dextrum, à quo reſectum os ſquamoſum, reſecta pars anterior pori acuſtici: apertum tympanum, effracta per longitudinem cochlea, effractus canalis ſemicircularis ſuperior idemque minor.

a Porus acuſticus.

bb Tympanum.

c Feneſtra ovalis.

Foramen, cui triangulum oſſiculum praeeſt. De Aud. org.

d Feneſtra rotunda: ut videtur.

eeff Cochlea, ee hac parte effracta. Effracta pars in principio cochleae amplior exhibita, & tanquam in duos angulos abeuns: juxtaque eorum alterum, qui feneſtrae rotundae d propior, cochleae cavum ad feneſtram illam pertinet: juxta alterum autem, pertinet ad veſtibulum. De cochlea vide Epiſt. de Aud. organ.

g An introitus aquaeductus Falloppii? qui introitus in infantibus dura matre ſuperinducta clauditur; poſtea autem ſuperincreſcente ſquama oſſea.

h Canalis ſemicircularis ſuperior idemque minor.

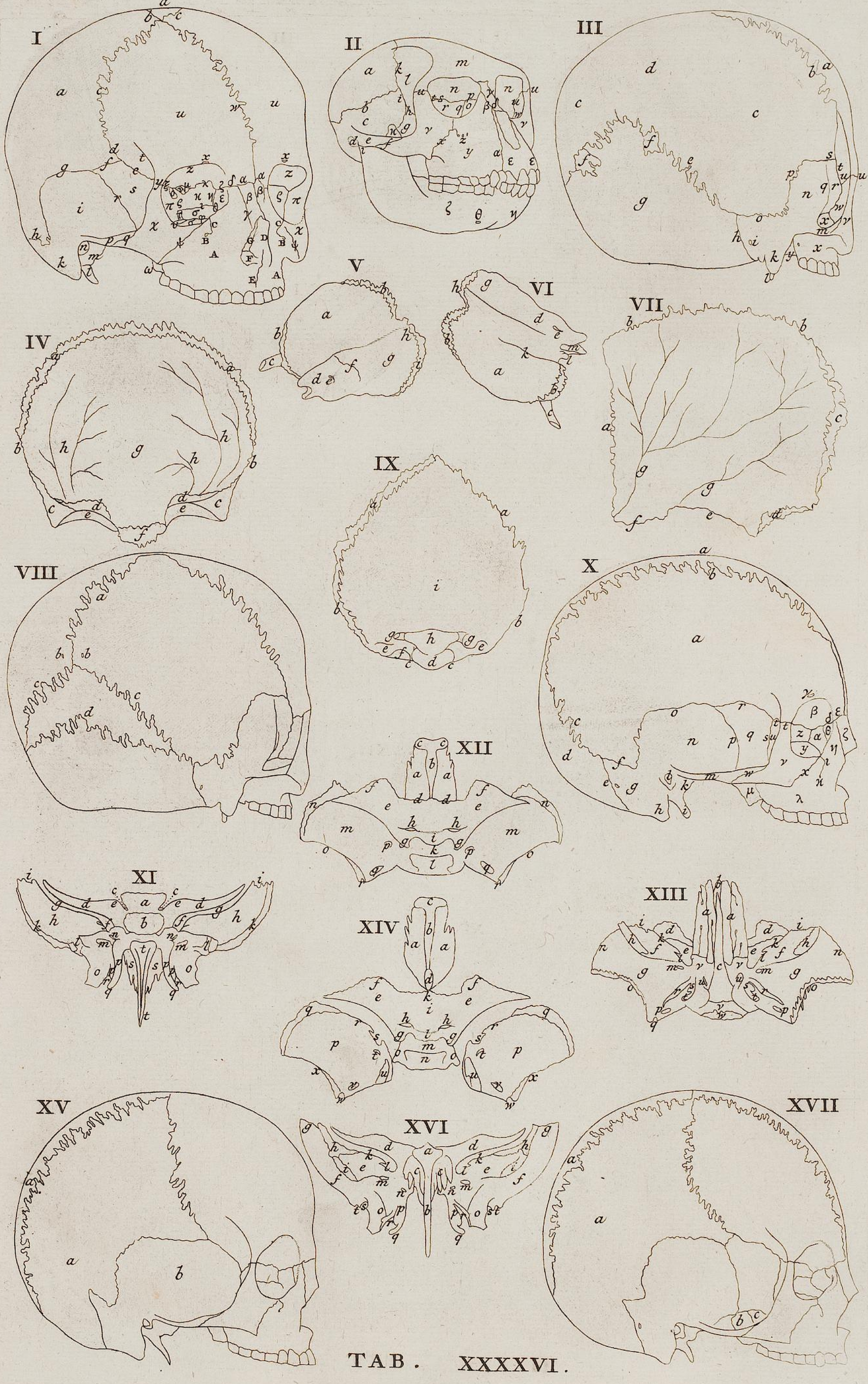
iii Hinc reſciſſum os ſquamoſum.

kk Os petroſum. In quo à dextro latere litterae k ſuperioris, expreſſa pars canalis, per quem arteria carotis interna & nervi intercoſtalis rami in cranium penetrant.

l Os mammillare.

m Proceſſus mammillaris.

n Squama, quae proceſſui ſtyliformi oſſis temporis aſſidet.

TAB. XXXXVI.

TAB. XXXXVI.

TABULA XLVI.

FIGURA PRIMA.

a. a Oſſa verticis.
b Sutura ſagittalis.
c c d e Sutura coronalis. c c pars, quae ſutura vera eſt. d e pars, quae ſquamoſa.
f Sutura communis oſſi verticis cum multiformi.
g Sutura ſquamoſa, facta ex oſſe ſquamoſo oſſi verticis aſſidente.
h Sutura vera, communis oſſi verticis cum oſſe temporis.
i k l m n p Os temporis. i os ſquamoſum. k proceſſus mammillaris. l proceſſus ſtyliformis. m ſquama, quae eſt ante ſtyliformem. n porus acuſticus. p proceſſus zygomaticus.
Os, quod petram referre dicitur, in Hominibus duas apophyſes habet, quarum altera papillae mammillarum adamuſſim ſimilis eſt, altera vero ſtylum ſeu columnam ſua proceritate eleganter imitatur. Oſſium Ex.
q Sutura communis proceſſui zygomatico cum oſſe jugali.
r Sutura communis oſſi ſquamoſo cum multiformi.
s Proceſſus lateralis maximus oſſis multiformis.
t u u w x x y z z Os frontis. t pars ad tempus pertinens. u. u partes ad frontem & ſynciput pertinentes. w ſutura ſagittalis per mediam frontem ad naſum uſque excurrens. x. x foramina ſuperciliorum, quorum ſiniſtrum integrum eſt, dextrum ex parte deficit. y ſutura communis oſſi frontis cum jugali. z. z oſſis frontis partes ad lacunaria foraminum oculorum pertinentes.
α. α Suturae communes oſſi frontis cum oſſibus naſi.
β. β Oſſa naſi; inter quae ſutura ipſis communis.
γ Sutura communis oſſi maxillari ſuperiori cum oſſe naſi.
δ Sutura communis oſſi frontis cum proceſſu naſali oſſis maxillaris ſuperioris.
ε Os unguis.
ζ Sutura communis oſſi unguis cum oſſe frontis.
η Sutura communis oſſi unguis cum plano.
θ Sutura communis oſſi unguis cum oſſe maxillari ſuperiore.
ι Sutura communis oſſi plano cum maxillari ſuperiore.
κ Os planum.
λ Sutura communis oſſi plano cum oſſe frontis.
μ Proceſſus tenuis oſſis multiformis, ſuturaque ipſi cum oſſe frontis communis.
ν Foramen, quo intrat nervus opticus cum arteriola à carotide interna, ad oculum pertinente.
ξ Sutura communis oſſi frontis cum jugali & multiformi. In ſiniſtro latere, inter π & z ſutura communis oſſi frontis cum jugali: inter ϱ & z, cum proceſſu laterali maximo multiformis.
ο Fiſſura, quae relinquitur inter oſſis multiformis proceſſum tenuem, lateralem maximum, os frontis.
π. π Oſſa jugalia, qua parte ad foramina oculorum pertinent.
ϱ. ϱ Proceſſus laterales maximi oſſis multiformis, quibus partibus ad foramina oculorum pertinent.
Inter ϱ & ſiniſtram π, Sutura communis oſſi jugali cum proceſſu laterali maximo multiformis.

σσ Os maxillare ſuperius, qua parte ad fundum foraminis oculi pertinet.
τ Fiſſura, quae eſt inter os maxillare ſuperius, multiforme, & jugale.
υ Patens pars canalis, qui per fundum foraminis oculi, à poſteriori parte in priorem deductus.
φ Suturae ſpecies, qua ſquama oſſea, qua canalis mododictus υ à ſuperiore parte perficitur, cum reliquo oſſis maxillaris conjungitur.
χ.χ Oſſa jugalia à parte exteriore.

Nec ſilentio praetereundum eſt, Os Jugo ſimile χ p, *qua parte à malis procedit, in Homine tenue conſpici, & ut Galenus diligenter admonuit, Sutura in medio dirimi* q. Oſſium Exam.

ψ.ψ Suturae communes oſſibus jugalibus cum maxillaribus ſuperioribus.
ω Proceſſus pterygoïdeus oſſis multiformis.
ABC.ABCD Oſſa maxillaria ſuperiora. B foramen, quod eſt exitus canalis υ ſupradicti. C ſutura, quae eſt continuatio ſuturae ſupradictae φ, marginem foraminis oculi circumeuntis. D pars ad interiora naſi pertinens. Dentes apparent.
E Sutura communis oſſibus maxillaribus ſuperioribus.
FG Septi narium pars oſſea, conſtans ex F vomere, & G lamina media oſſis cribriformis.

FIGURA SECUNDA.

Simiae.
a Os verticis dextrum.
b Sutura ſquamoſa, facta ex connexione oſſis ſquamoſi cum oſſe verticis.
cde Os temporis dextrum. c os ſquamoſum. d porus acuſticus. e proceſſus zygomaticus.

Apophyſis, quae papillae mammillarum adamuſſim ſimilis eſt, in ſimia nullum propemodum veſtigium cernitur. Oſſium Exam.

f *Os Jugo ſimile* in Simia *medium linea potius, quam Sutura diſtinguitur.* Oſſium Exam.
g Proceſſus lateralis maximus oſſis multiformis.
h Sutura communis proceſſui laterali maximo multiformis cum oſſe frontis.
i Sutura communis oſſi ſquamoſo cum oſſe frontis.
k Sutura coronalis.
lmnn Os frontis. l pars, quae ad temporis cavum pertinet. m pars, quae ad frontem & ſynciput. n.n partes, quae ad lacunaria foraminum oculorum.
o Os unguis.
p Sutura oſſi unguis communis cum oſſe frontis.
q Sutura oſſi unguis communis cum plano.
r Os planum.
s Sutura oſſi plano communis cum oſſe frontis.
t Proceſſus tenuis oſſis multiformis.
u.uu Suturae oſſibus jugalibus communes cum oſſe frontis.
v.vw Oſſa jugalia. v pars exterior, w pars ad foramen oculi pertinens.

Nec ſilentio praetereundum eſt, Os Jugo ſimile, qua parte à malis procedit, in Homine tenue conſpici, & ut Galenus diligenter admonuit, Sutura in medio dirimi, quorum neutrum Simiae competit, in qua ejusmodi Os v f *craſſum eſt & robuſtum, & medium linea potius* f, *quam Sutura diſtinguitur.* Oſſium Exam.

x Sutura oſſi jugali communis cum maxillari ſuperiore.
y Os maxillare ſuperius.
z Foramina aliquot, ubi in homine eſt infraorbitale quod nominari poteſt.
α *Sutura, quae inter caninum & proximum ſibi inciſorem ducta palatum interſecat.* Oſſium Exam.
β Sutura oſſi naſi communis cum maxillari ſuperiore.
γ Os naſi.
Oſſa naſi non quadrangula, ſed triangula plerumque exiſtunt, ſaepiſſime etiam unum os tantum pro duobus ſuperiorem Naſi partem efformat, quod etiam interdum transverſa linea medium diſſecat. Oſſium Exam.
δ Sutura oſſi naſi communis cum oſſe dentes inciſores continente.
εε Os, quod dentes inciſores continet.
ζηθικ Maxilla inferior. η *Simia Homini ſimillima hac parte nihil penitus ab eo diſcrepat, & in ipſius Maxillae extremo diviſio non ſemper eſt quaerenda.* Oſſium Exam. θ foramen, quo exeunt rami arteriae venae & nervi. ι capitulum, quo cum oſſe temporis committitur. κ proceſſus coronoïdeus.

FIGURA TERTIA.

a Os frontis.
b Sutura coronalis.
c. c Oſſa verticis.
d *Ego eam* ſuturam, quae ſagittam imitatur (*quamvis hactenus nemo animadverterit*) *frequenter deeſſe invenio, & paucis ante diebus in publico Theatro, quindecim ejus formae calvarias ante oculos omnium cernendas & examinandas expoſui, in quibus Obelaea ſutura penitus deeſt, nullumque veſtigium ſui oſtendit, quamvis aliae Suturae ſint concinne & eleganter exſculptae.* Oſſium Exam.
e Sutura lambdiformis.
f. f Oſſicula, quae Wormiana vocantur.
Os, quod Λ literam imitatur, non ſemel in bene conformato cranio multiformes Suturas obtinet. Oſſium Exam.
g Os occiptis.
h Suturae lambdiformis additamentum.
iklmn Os temporis. i foramen juxta additamentum ſuturae lambdiformis. k proceſſus mammillaris. l proceſſus ſtyliformis. m proceſſus zygomaticus. n pars ſquamoſa.
o Sutura oſſi temporis communis cum oſſe verticis.
p Sutura ſquamoſa.
q Sutura oſſi ſquamoſo communis cum proceſſu laterali maximo multiformis.
r Proceſſus lateralis maximus oſſis multiformis.
s Sutura proceſſui laterali maximo multiformis communis cum oſſe verticis.
t Sutura proceſſui laterali maximo multiformis communis cum oſſe frontis.
uu Sutura oſſi jugali communis cum oſſe frontis.
vw Os jugale. v pars exterior, w pars ad cavum temporis pertinens.
Inter v & m Sutura oſſi jugali communis cum proceſſu zygomatico oſſis temporis.
xx Os maxillare ſuperius.
y Proceſſus aliformis oſſis multiformis: obſcure.

FIGURA QUARTA.

Os frontis ex interiore parte.
a a Margo denticulatus, quo cum oſſibus verticis committitur, ſuturamque veram efficit.
b. b Margines in ſquamas tenuati, quibus oſſa verticis ſubit, ſquamae modo.
c. c Partes ſcabrae, quibus connectitur cum proceſſibus lateralibus maximis oſſis multiformis, & cum oſſibus jugalibus.
d. d Margines, quibus connectitur cum proceſſibus tenuibus oſſis multiformis.
e. e Partes ad lacunaria foraminum oculorum pertinentes. Inter quas fiſſura, quam os cribriforme implet.
Frontis Os in calvariae baſis ſede, qua ab Oſſe cuneum imitante, transverſa potius linea, quam Sutura diſtinguitur, ampla oblongaque ſciſſura Homines diviſum obtinent, in quam Os aliud inſtar cribri perforatum, & anterioribus Cerebri ventriculis, ut Galenus inquit, praelocatum conjicitur, arctiſſimeque ſtringitur. Oſſium Exam.
f Pars inaequabilis, cui adnectit ſe os cribriforme.
g Sinus, cui inhaeret ſinus longitudinalis durae matris.
h h h Veſtigia arteriarum & venarum, in duram matrem ductarum.

FIGURA QUINTA.

Os temporis dextri ex interiore parte.
a b b Os ſquamoſum. b b ora, qua cum oſſe verticis & proceſſu laterali maximo multiformis connectitur.
c Proceſſus zygomaticus.
d e f Os petroſum. e canalis, quem intrant nervi auditorii, mollis cum duro. f eminentium canalium ſemicircularium duorum indicia.
g h i Os mammillare. h ora, qua cum oſſe verticis connectitur. i ora, qua cum oſſe occipitis, efficitque cum eo ſuturae lambdiformis additamentum.

FIGURA SEXTA.

Idem os temporis ex interiore pariter parte, ſed inverſum.
a b b c d e g h Eadem ſignificant, quae in Fig. 5.
k *Linea minime alte penetrans*, qua *os*, *quod petram refert*, *exſculptum eſt.* De Aud. org.
l Sub hac ſquama eſt extremum oſſeae partis tubae Euſtachianae.
m Exitus canalis, per quem incedit arteria carotis interna una cum nervi intercoſtalis ramis duobus $o. \pi$ Fig. 2. Tab. XVIII.

FIGURA SEPTIMA.

Os verticis dextrum ex interiore parte.
a Margo denticulatus, quo connectitur cum oſſe frontis.
b b Margo denticulatus, quo connectitur cum oſſe verticis alterius lateris.
c Margo denticulatus, quo connectitur cum oſſe occipitis.
d Margo denticulatus, quo connectitur cum oſſe mammillari.
e f Margo exacutus, cujus parte e connectitur cum oſſe ſquamoſo, parte f cum multiformis proceſſu laterali maximo.
g g Veſtigia arteriarum & venarum, quae in exteriorem partem durae matris ducuntur.

F I-

FIGURA OCTAVA.

a Sutura ſagittalis.
b. b Foramina verticalia.
c c Sutura lambdiformis.
d *Neque enim advertunt, os, quod Λ literam imitatur, non ſemel in bene conformato cranio multiformes Suturas obtinere, interdumque vel transverſa Sutura dividi, vel gemina circumſcribi, perinde ac ſi triangulus major minorem undique comprehenderet.* Oſſium Exam.

Reliqua reſpondent Figurae 3. ex qua index huc transferri poteſt.

FIGURA NONA.

Os occipitis ex interiore parte.
a. a Margines denticulati, quibus cum oſſibus verticis connectitur.
b. b Margines denticulati, quibus cum oſſibus mammillaribus connectitur.
c. c Margines, quibus cum oſſibus petroſis leviter connectitur.
d Extremum, quo connectitur cum oſſe multiformi.
e. e Partes, quae pertinent ad foramina, quibus exeunt ſinus laterales, in venas jugulares internas abeuntes.
f Exitus foraminis, quo exit nervus linguae, qui noni paris cerebri eſt.
g. g Oſtia foraminum, quibus exeunt venae vertebrales.
h Foramen magnum.
i Eminentia à medio oſſis pertinens ad foramen magnum. Obſcurius quoque indicata veſtigia ſinuum lateralium, indicati & ſinus, quibus inſident globi cerebelli & lobi poſteriores cerebri.

FIGURA DECIMA.

Reſpondet Veſalii Figurae 2. Capitis quinti Libri primi de H. C. F. *primam non naturalem capitis figuram demonſtranti, in qua anterior eminentia periit.*

Ego miraculum me videre exiſtimarem, ſi quis calvariam mihi oſtenderet, in qua aut Coronaria Sutura, aut ea, quae Λ *literae ſimilis eſt, deficeret, aut illam inveniret, in qua utrisque his deletis, duae lineae, altera ſecundum capitis longitudinem, altera ſecundum Aures protracta, inſtar* x *calvariam interſecant; niſi forte à Suturis, quae frequenter abolentur, deceptus ejus generis Capita mihi objiceret; neque enim negarim, Suturas frequenter connaſci, & ea occaſione diverſa ſerie diſpenſatas apparere, ſed moneo, ſolere coalitum abolere Suturas, ſive Capitis eminentiae depravatae ſint, (haec enim, ut Hippocrates arbitratur, eſt praecipua hujus rei cauſa) ſive naturalem conſtitutionem retineant.* Oſſium Exam.

a. a Oſſa verticis, deleta ſutura coronaria, continuata ab utraque parte oſſi frontis in duas partes per procurrentem ad naſi oſſa usque ſagittalem diviſo.
b Sutura ſagittalis ad naſi oſſa usque pertinens.
c Sutura lambdiformis.
d Os occipitis.
e Suturae lambdiformis additamentum.
f Sutura, facta è conjunctione oſſis verticis cum oſſe mammillari.
g h i k l m n Os temporis. g pars mammillaris. h proceſſus mammillaris. i proceſſus ſtyliformis. k ſquama, quae ante ſtyliformem eſt. l oſſeus auris introitus. m proceſſus zygomaticus. n os ſquamoſum.

o Sutura ſquamoſa, communis oſſi verticis cum ſquamoſo.
p Sutura oſſi ſquamoſo cum multiformi communis.
q Oſſis multiformis proceſſus lateralis maximus.
r Sutura ſquamoſa, proceſſui laterali maximo oſſis multiformis communis cum oſſe frontis.
s Sutura proceſſui laterali maximo oſſis multiformis communis cum oſſe jugali.
t t Sutura communis oſſi frontis cum jugali, juxta caudam ſupercilii.
u v Os jugale. u pars ad temporis cavum pertinens.
w Sutura communis oſſi jugali cum proceſſu zygomatico oſſis temporis.
x Sutura communis oſſi jugali cum maxillari ſuperiore.
y Oſſis maxillaris ſuperioris pars ad fundum foraminis oculi pertinens.
z Os planum.
Inter y & z Sutura communis oſſi maxillari ſuperiori cum plano.
α Os unguis.
Inter y & *α* Sutura communis oſſi unguis cum maxillari ſuperiore.
Inter z & *α* Sutura communis oſſi plano cum oſſe unguis.
β Oſſis frontis pars ad foramen oculi pertinens.
Inter z & *β* Sutura oſſi frontis communis cum plano.
Inter *α* & *β* Sutura oſſi unguis communis cum oſſe frontis.
γ Foramen ſupercilii.
δ Sutura oſſi frontis communis cum proceſſu naſali oſſis maxillaris ſuperioris.
ε Sutura communis oſſi frontis cum oſſe naſi.
ζ Os naſi.
Inter *ζ* & *η* Sutura communis oſſi naſi cum maxillari ſuperiore.
ηθικλ Os maxillare ſuperius. *ηθ* proceſſus naſalis, *θ* pars ejus ad canalem naſalem pertinens. *ι* ſutura oſſi huic propria, marginem foraminis oculi circumeuns. *κ* exitus canalis, qui per fundum foraminis oculi deductus. Apparent dentes huic oſſi infixi.
μ Proceſſus pterygoïdeus oſſis multiformis.

FIGURA UNDECIMA.

Os multiforme una cum cribriformi & vomere, à parte poſteriore.
a b c c d d e e f f g g h h i i k k l l m m n n o o p p p p q q r r Os multiforme.
a Paries oſſeus pone ſellam equinam erectus.
b Baſis pars poſtica inaequabilis, qua cum oſſe occipitis conjungitur.
c. c Foramina, quibus exeunt nervi optici & arteriolae à carotidibus internis ad oculos pertinentes.
d e. d e Proceſſus tenues. e. e proceſſus clinoïdei anteriores.
f g. f g Fiſſurae, quae relinquuntur inter oſſis multiformis proceſſus tenues, proceſſus laterales maximos, & os frontis. f pars rotundior, per quam exeunt nervi cerebri, paris tertii, quarti, primi rami paris quinti, paris ſexti.
h i k. h i k Proceſſus laterales maximi. i ora qua ſe conjungit cum oſſe verticis. k ora, qua cum ſquamoſo.
l. l Partes foraminum, per quae arteriae penetrant ad duram matrem.
m. m Foramina, quibus exeunt rami tertii nervorum quinti paris cerebri.
n. n Oſtia poſteriora canalium, quibus os multiforme ſupra proceſſus pterygoïdeos perforatum eſt.
o p p q. o p p q Proceſſus pterygoïdei. o lamella exterior. p p q lamella interior, q hamulus, circum quem ſe flectit muſculus Circumflexus palati.

r. r Fiſ-

r. r Fiſſurae proceſſuum pterygoïdeorum, quibus ſe inſerunt portiones oſſium palati.
s s Os cribriforme.
t t Vomer.

FIGURA DUODECIMA.

Os multiforme una cum cribriformi, à parte ſuperiore.

a a b c c d d Os cribriforme. a. a partes cribriformes. b criſta galli. c c pars, qua cum oſſe frontis connectitur. d d ſutura, quae fit ex conjunctione oſſis cribriformis cum multiformi.

e e f f g g h h i k l m m n n o o p p q q r r Os multiforme.

e f g. e f g Proceſſus tenues. f. f orae, quibus connectuntur cum oſſe frontis. g. g proceſſus clinoïdei anteriores.

h. h Foramina, per quae optici nervi una cum arteriolis ab internis carotidibus penetrant in foramina oculorum.

i Sinus, cui inſidet continuitas nervorum opticorum.

k Sella equina.

l Paries à poſtica parte ſellae equinae ſubrectus.

m n o. m n o Proceſſus laterales maximi. n. n orae, quibus connectuntur cum oſſe frontis, oſſibusque verticis. o. o orae, quibus connectuntur cum oſſibus ſquamoſis.

p. p Foramina, quibus exeunt paris quinti nervorum cerebri rami ſecundi.

q. q Foramina, quibus exeunt quinti paris nervorum cerebri rami tertii.

r. r Partes foraminum, per quae arteriolae ad duram matrem penetrant.

FIGURA DECIMA TERTIA.

Os multiforme una cum cribriformi & vomere, à parte inferiore.

a a b Os cribriforme, cum ſpongioſis inferioribus. b lamella ad ſeptum narium pertinens.

c Vomer.

d d e e f f g g h h i i k k l l m m n n o o p p q r r s s t t u u v v v w. Os multiforme.

d e. d e Proceſſus tenues. d ſquama, qua ſe cum oſſe frontis connectit.

f g. f g Proceſſus laterales maximi. f pars ad oculi foramen pertinens. g pars, ad tempus & ad baſem cranii.

h. h Orae, quibus connectuntur cum oſſibus jugalibus.

i. i Orae, quibus connectuntur cum oſſe frontis.

k l. k l Orae, quae pertinent ad foramina, quae fiunt ex concurſu proceſſuum lateralium maximorum cum proceſſibus tenuibus, & cum oſſe frontis. k pars orae ad foraminis illius anguſtiorem partem fiſſurae ſimilem pertinens. l pars, ad rotundiorem, idcirco lunata; per quam rotundiorem nervi cerebri tertii paris, quarti, ſexti, & primi rami quinti paris in oculi foramen penetrant.

m. m Foramina, quibus exeunt rami ſecundi quinti paris nervorum cerebri.

n. n Orae, quae ſe connectunt cum oſſe frontis, & oſſibus verticis.

o. o Orae, quae ſe connectunt cum oſſibus ſquamoſis.

p. p Foramina, quibus exeunt tertii rami quinti paris nervorum cerebri.

q Pars foraminis, per quod arteriola penetrat ad duram matrem.

r s t. r s t Proceſſus pterygoïdei. r lamella exterior. s t lamella interior; t hamulus, circum quem ſe flectit muſculus Circumflexus palati. Inter extrema duarum lamellarum, fiſſura eſt, quam implet oſſis palati portio.

u. u Oſtia priora canalium, quibus os multiforme ſupra proceſſus pterygoïdeos perforatum eſt.

v v v w Baſis. w pars poſtica, qua cum oſſe occipitis connectitur.

FIGURA DECIMA QUARTA.

Os cribriforme & multiforme, à parte ſuperiore. Sed cribriforme à multiformi ſeparatum; ac multiforme in tres partes diviſum, à ſe invicem ſeparatas, nempe baſem cum proceſſibus tenuibus, & proceſſus laterales maximos.

a a b c d Os cribriforme.

a a Partes cribriformes.

b c Criſta galli. c pars, qua ſe cum oſſe frontis connectit.

d Laminae, quae ad ſeptum narium pertinet, pars ſuperior, quae connectit ſe cum multiformi.

e e f f g g h h i k l m n o o Oſſis multiformis pars, conſtans ex baſi & proceſſibus tenuibus.

e e f f g g Proceſſus tenues. f. f orae, quibus connectuntur cum oſſe frontis. g. g proceſſus clinoïdei anteriores.

h. h Foramina, per quae in foramina oculorum penetrant nervi optici una cum arteriolis à carotidibus internis ad oculos pertinentibus.

i k l m n o o Baſis. i pars anterior, cujus k ora, qua connectitur cum cribriformi.

l Sinus, cui inſidet continuitas nervorum opticorum.

m Sella equina.

n Pars poſtica, qua cum oſſe occipitis conjungitur.

o. o Partes laterales, cum quibus connectuntur proceſſus laterales maximi.

p q r s t u v w x. p q r s t u v w x Proceſſus laterales maximi.

q Ora, qua connectitur cum oſſe frontis & verticis.

r s Ora, pertinens ad foramen, quod fit ex concurſu proceſſus lateralis maximi cum proceſſu tenui, & oſſe frontis. r pars ad partem anguſtiorem pertinens, fiſſurae ſimilem. s pars quodammodo lunata, pertinens ad partem rotundiorem.

t Foramen, quo exit ſecundus ramus quinti paris nervorum cerebri.

u Pars, qua connectitur cum baſi.

v Foramen, quo exit tertius ramus quinti paris nervorum cerebri.

w Pars foraminis, per quod arteriola penetrat ad duram matrem.

x Ora, qua connectitur cum oſſe ſquamoſo.

FIGURA DECIMA QUINTA.

Reſpondet Veſalii Figurae 3. Capitis quinti Libri primi de H. C. F. *ſecundam capitis figuram non naturalem oſtendenti, in qua anterior eminentia deperditur.*

Ego miraculum me videre exiſtimarem, ſi quis calvariam mihi oſtenderet, in qua --- *ea* ſutura, *quae* Λ *literae ſimilis eſt, deficeret*, &c. Oſſium Exam. Vide ſupra Fig. 10.

a. a Oſſa verticis oſſi occipitis, deficiente ſutura lambdiformi, continuata.

b Os ſquamoſum proceſſui laterali maximo oſſis multiformis, deficiente vel deleta ſutura, continuatum.

Ne-

Neque enim negarim, Suturas frequenter connaſci, & ea occaſione diverſa ſerie diſpenſatas apparere. Oſſium Exam.

Reliqua ex Figura 10. intelliges, cui reſpondent.

FIGURA DECIMA SEXTA.

Os multiforme cum cribriformi, à parte priore.

a b c c Os cribriforme.

a b Lamina media, cujus a pars ſuperior eſt criſta galli, hac parte cum oſſe frontis ſe connectens: b pars inferior ad ſeptum narium pertinet.

c. c Partes laterales cavernoſae.

d d e e f f g g h h i i k k l l m m n n o o p p q q r r s s t t Os multiforme.

d. d Proceſſus tenues.

e f. e f Proceſſus laterales maximi. e. e partes, quae ad foramina oculorum pertinent. f. f partes, quae ad tempora, & ad baſem cranii.

g. g Orae, quibus connectuntur cum oſſibus verticis.

h. h Orae, quibus connectuntur cum oſſe frontis.

i. i Orae, quibus connectuntur cum oſſibus jugalibus.

k l. k l Orae, quae pertinent ad foramina, quae fiunt ex concurſu proceſſuum lateralium maximorum cum proceſſibus tenuibus, & oſſe frontis. k. k partes ad partes anguſtiores illorum foraminum pertinentes, fiſſurarum ſimiles. l. l partes quodammodo lunatae, quibus pertinent ad eorundem partes rotundiores.

m. m Foramina, quibus exeunt ſecundi rami quinti paris nervorum cerebri.

n. n Oſtia anteriora canalium, quibus os multiforme ſupra proceſſus pterygoïdeos perforatum.

o p q. o p q Proceſſus pterygoïdei.

o. o Lamellae exteriores.

p q. p q Lamellae interiores. q. q hamuli, circum quos ſe flectunt muſculi Circumflexi palati.

r. r Fiſſurae inter extremas lamellas proceſſuum pterygoïdeorum; quas fiſſuras implent portiones oſſium palati.

s. s Partes foraminum, quibus exeunt tertii rami quinti paris nervorum cerebri.

t. t Partes foraminum, per quae arteriolae ad duram matrem penetrant.

FIGURA DECIMA SEPTIMA.

Reſpondet Veſalii Figurae quartae Capitis quinti Libri primi de H. C. F. *tertiam non naturalem capitis figuram indicanti, in qua utrumque tuber, anterius nimirum & poſterius, intercidit.*

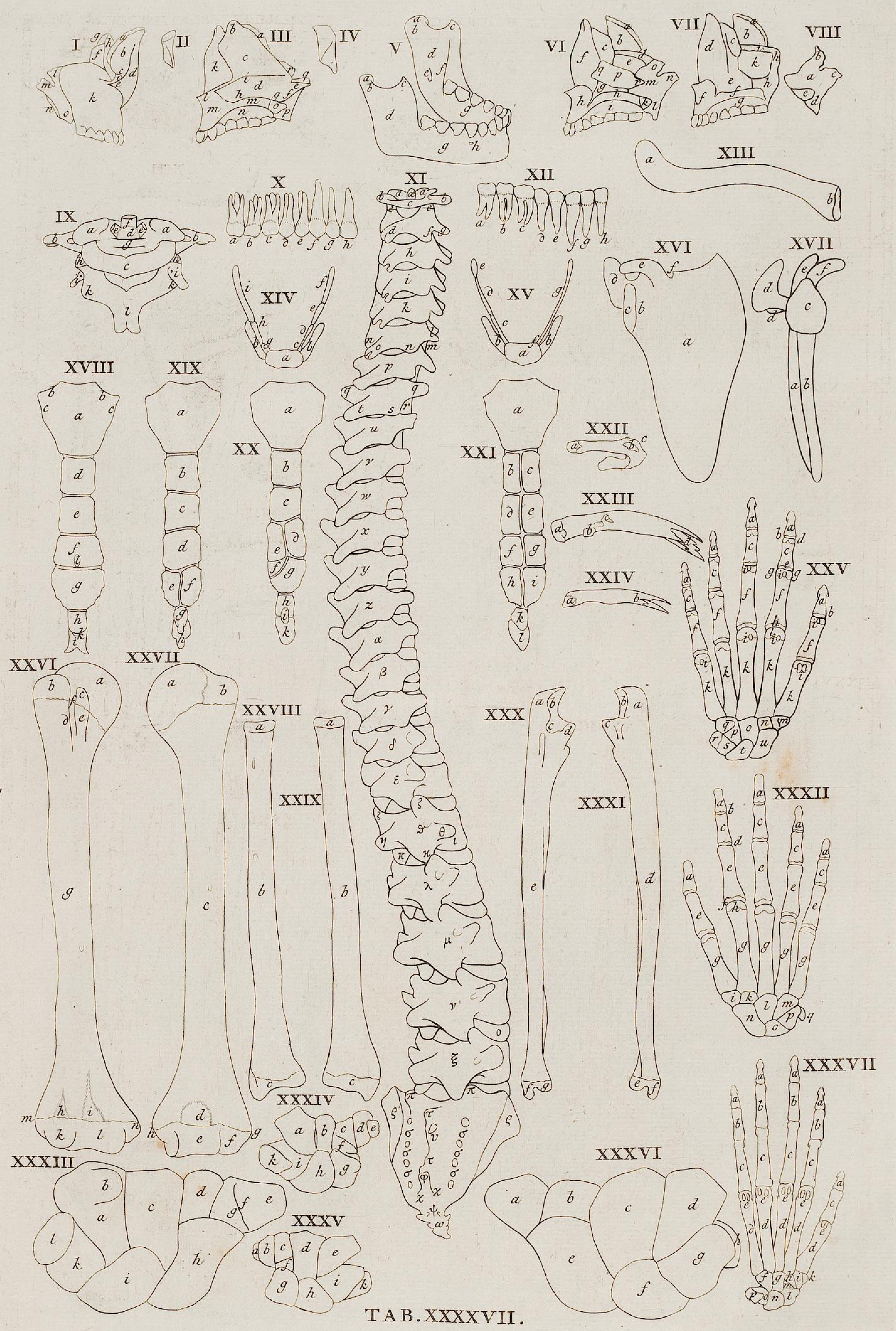
Ego miraculum me videre exiſtimarem, ſi quis calvariam --- inveniret, in qua, utriſque his, coronaria, & ea, quae Λ literae ſimilis eſt, *deletis, duae lineae, altera ſecundum Capitis longitudinem, altera ſecundum Aures protracta, inſtar* x *calvariam interſecant.* &c. Oſſium Exam. Sutura tamen coronalis in hac figura non diſcrepat à conſueta, ut diſcrepat apud Veſalium loco ſupradicto.

a a Oſſa verticis continuata oſſi occipitis, ob deletam aut deficientem ſuturam lambdiformem.

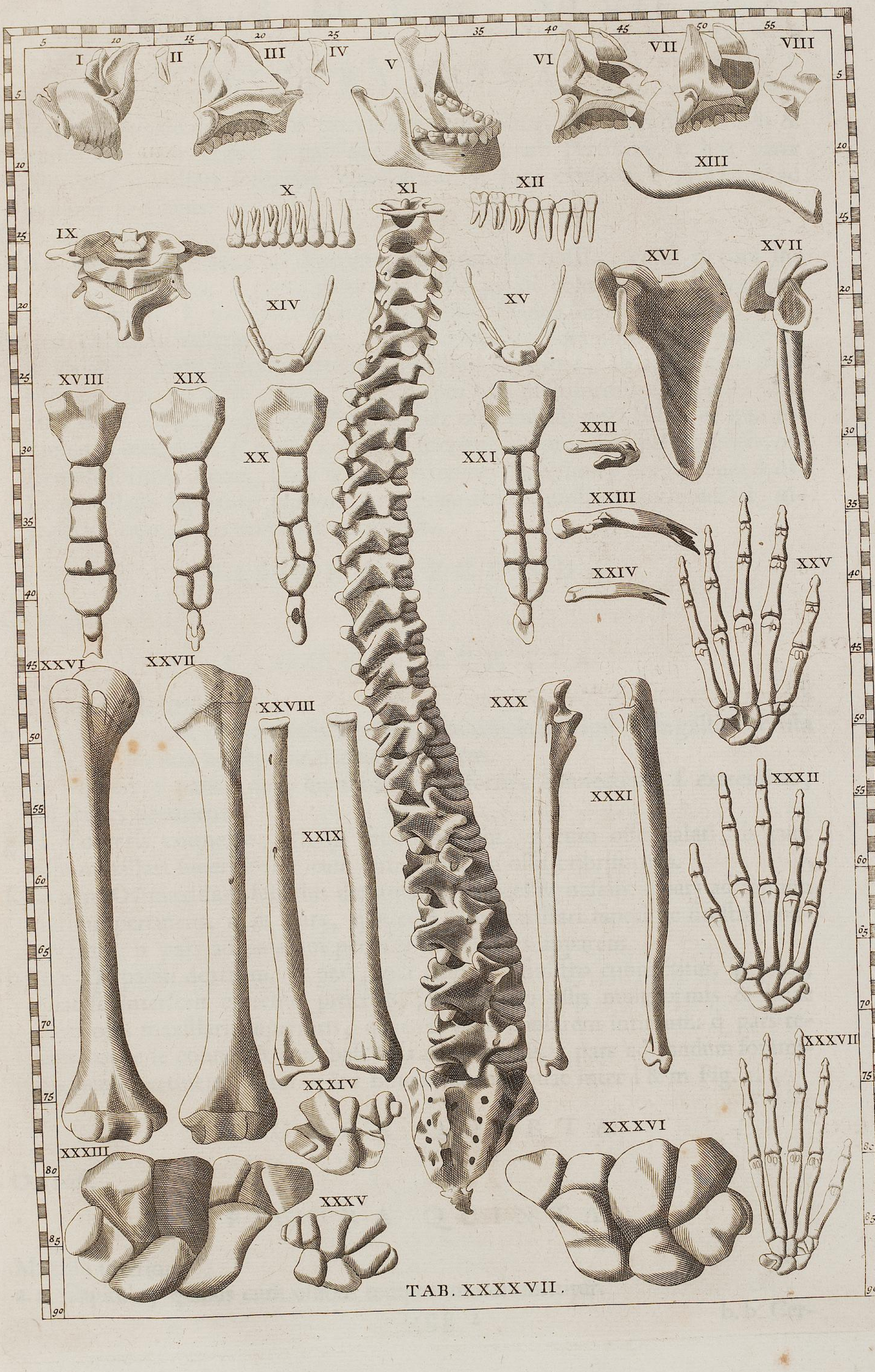
b Proceſſus pterygoïdeus.

c Os maxillare ſuperius.

Reliqua fere reſpondent Figurae 10. ex eaque, aut ex Fig. 1. intelligi poterunt.

I
II
III
IV
V
VI
VII
VIII
IX
X
XI
XII
XIII
XIV
XV
XVI
XVII
XVIII
XIX
XX
XXI
XXII
XXIII
XXIV
XXV
XXVI
XXVII
XXVIII
XXIX
XXX
XXXI
XXXII
XXXIII
XXXIV
XXXV
XXXVI
XXXVII

TAB. XXXXVII.

I
II
III
IV
V
VI
VII
VIII
IX
X
XI
XII
XIII
XIV
XV
XVI
XVII
XVIII
XIX
XX
XXI
XXII
XXIII
XXIV
XXV
XXVI
XXVII
XXVIII
XXIX
XXX
XXXI
XXXII
XXXIII
XXXIV
XXXV
XXXVI
XXXVII
TAB. XXXXVII.

TABULA XLVII.

FIGURA PRIMA.

abcde Os jugale dextrum. a extremitas denticulata, qua cum oſſe frontis & multiformi connectitur. b pars ad temporis cavum pertinens. c hac parte cum oſſe maxillari ſuperiore connectitur. d pars exterior. e proceſſus ad zygoma pertinens.

f Os unguis.

ghik Os maxillare ſuperius dextrum. gh proceſſus naſalis, cujus g pars interior, h exterior. i pars, quae cum oſſe jugali connectitur, ſuturamque cum eo efficit. k pars poſterior & lateralis. Dentes infixi apparent.

lmno Os palati dextrum. l pars, quae ad fundum foraminis oculi pertinet, & ab altera parte ſe connectit cum maxillari ſuperiore, ab altera cum multiformis baſi. m pars tenuis, quae ſe cum baſi multiformis connectit. Inter l & m fiſſura, cujus defectum perficit oſſis multiformis baſis, ex quo foramen fit integrum. n pars, cum qua ſe connectit proceſſus pterygoïdeus oſſis multiformis. o pars, quae ſe inter extremum proceſſum pterygoïdeum & oſſis maxillaris ſuperioris partem, quae pone dentem molarem intimum eſt, interſerit, eaque interventu ſuo connectit.

FIGURA SECUNDA.

Os unguis.

FIGURA TERTIA.

a Os jugale dextrum.

bc Lamina media oſſis cribriformis una cum continuata ipſi criſta galli. b criſta galli, c lamina ad ſeptum narium pertinens.

def Vomer. e pars, quae cum baſi multiformis connectitur. f extremitas, ad fauces pertinens.

ghi Vomeris connexio, gh in fundo narium, g cum oſſe palati, h cum oſſe maxillari ſuperiore: i cum lamina media oſſis cribriformis.

klmmn Os maxillare ſuperius dextrum. k proceſſus naſalis. l pars ad ſeptum narium pertinens. mm pars, qua cum oſſe maxillari ſuperiore ſiniſtro connectitur. n pars ad palatum pertinens. Dentes apparent.

opqr Os palati dextrum. o pars, qua cum oſſe ſiniſtro connectitur. p pars, quae ſe interſerit extremo proceſſui pterygoïdeo oſſis multiformis & imae parti oſſis maxillaris ſuperioris, quae eſt pone molarem intimum. q pars tenuis, quae ſe connectit cum baſi oſſis multiformis. r pars ad fundum foraminis oculi pertinens. Inter q & r fiſſura eadem, quae inter l & m Fig. 1.

FIGURA QUARTA.

Os naſi.

FIGURA QUINTA.

Maxilla inferior.

a.a Capitula, quibus cum oſſibus temporum committitur.

b. b Cervices.
c. c Proceſſus coronoïdei.
d. d Partes, quas ad caput erigit.
e Introitus canalis, quem nervus arteria & vena intrant.
f Eminentia, cui ſe inſerit mucro craſſior eorum, in quos tendineum Temporalis extremum à priori parte quodammodo abit.
g g Pars dentes continens, qui per ſe apparent.
h Foramen, quo exeunt rami nervi arteriae & venae, quae intrant foramen e.

FIGURA SEXTA.

ab Os jugale dextrum. a extremitas denticulata, qua connectitur cum oſſe frontis & multiformi. b pars ad foramen oculi pertinens.
c Os unguis dextrum ex interiore parte, qua ad naſum pertinet.
defghhi Os maxillare ſuperius dextrum. d pars ſuperior ad naſum pertinens, connectensque ſe cum oſſe cavernoſo. e ſinus maxillaris. f proceſſus naſalis ex interiore parte, qua ad naſum pertinet. g pars ad latus naſi pertinens. h h extremitas ſcabra & denticulata, qua connectitur cum ſimili oſſis maxillaris ſuperioris ſiniſtri. i pars ad palatum pertinens. Dentes huic oſſi infixi, apparent per ſe.
klmno Os palati dextrum. k extremitas denticulata, qua connectitur cum ſimili oſſis palati ſiniſtri. l proceſſus, qui ſe interſerit extremo proceſſui pterygoïdeo oſſis multiformis & maxillaris ſuperioris parti illi, quae eſt pone molarem intimum. m pars ad latus naſi pertinens, & ad ſinum maxillarem. n pars tenuis, connectens ſe cum baſi oſſis multiformis. o pars ad fundum foraminis oculi pertinens, priorique parte connexa cum oſſe maxillari ſuperiore, poſteriori cum baſi multiformis. Inter n & o fiſſura eadem, quae inter l & m Fig. 1.
pqr Os ſpongioſum inferius, q hac parte adnexum proceſſui naſali oſſis maxillaris ſuperioris, r hac oſſi palati.

FIGURA SEPTIMA.

ab Os jugale dextrum. a extremitas denticulata, qua connectitur cum oſſe frontis & multiformi. b pars ad foramen oculi pertinens.
c Os unguis dextrum ex interiore parte.
deffghhik Os maxillare ſuperius dextrum. d proceſſus naſalis. e pars ad latus naris pertinens. ff extremitas aſpera & denticulata, qua connectitur cum ſimili alterius lateris oſſis. g pars ad palatum pertinens. hh pars, cui aſſidet & adnectitur os palati. i pars, quae connectitur cum oſſe cavernoſo, & ad cavernas ejus pertinet. k ſinus maxillaris.

FIGURA OCTAVA.

Os palati dextrum, ex interiore parte.
a Pars, quae pertinet ad latus naris, & ad ſinum maxillarem.
b Pars, quae ad fundum foraminis oculi pertinet, de qua Fig. 1. l. & Fig. *6.* o.
c Pars tenuis, quae ſe adnectit oſſis multiformis baſi.
d Pars, quae ſe interſerit extremo proceſſui pterygoïdeo oſſis multiformis & oſſi maxillari ſuperiori pone molarem intimum.
e Extremitas, cujus pars ſe connectit cum ſimili oſſis palati alterius lateris: pars, cum oſſis maxillaris ſuperioris lamina ad palatum naſique fundum pertinente.

F I-

FIGURA NONA.

aabbc Atlas. a. a duae corporis partes, quibus committitur cum proceſſibus coronoïdeis oſſis occipitis. b. b proceſſus transverſi; in quibus foramina pro arteria & vena vertebrali. c pars arcuata poſterior, in qua ſpinae loco eminentia eſt aſperula, à qua oriuntur Recti poſtici minores capitis.

Primum ſpondylum Spina deſtitui Galenus aſſerit, cujus non modo nullum veſtigium in Simia apparet, ſed nec aſperitas aliqua ea in parte ſentitur; quum tamen in Hominibus ſedes illa aſpera uſque ſit, & obtuſum angulum habeat, ac etiam in multis ea parte proceſſus emineat illo major, qui in ejus vertebrae anteriori ſede extuberat, atque nonnunquam inchoatae Spinae mucro appareat. Oſſium Exam.

d Axis epiſtrophaei, ſive proceſſus, quem dentem nominant.

e. e Ligamenta *duo fere teretia, utrimque nimirum unum, ab externa ſede ſummitatis ejusdem apophyſis* (quam Dentem nominant) *oriuntur, & internae anteriorive parti utriusque Coronae Occipitii inſeruntur.* De Motu Cap.

f *Tertium, quod in medio horum* e. e *conſiſtit, quamvis robuſtiſſimum ſit, & inſtar nervi mediocriter rotundum, nihilominus magnitudine & rotunditate ab utroque horum ſuperatur: oritur autem ab anteriori regione apicis proceſſus Dentem referentis, priorique ac mediae ſedi foraminis Medullae Spinali parati valde adhaereſcit.* De Motu Cap.

g *Poſtremum ligamentum, inſtar nervi ſeu tendinis digitorum mediocriter rotundum, nonnihilque depreſſum, durum ac robuſtum eſt adeo, ut à cartilaginis natura parum recedat, hoc primae Vertebrae cavitatem, quae Dentem ſuſcipit, extrinſecus circumdat, oriturque à ſinu utrimque ipſius gratia excavato, & à dextra parte ad laevam procedens velut angulum rectum efficit, ſecundaeque Vertebrae extremum turbinatum adamuſſim conſtringens, ſimul ipſum firmat, ut in neutram partem inclinet, & Medullam Spinalem quaſi vallum ab eo ſeparans tegit ac protegit, ne oſſi nudo & errabundo aſſidue occurrens laedatur.* De Motu Cap.

hhiikkl Epiſtrophaeus. h. h corporis partes duae laterales, cum quibus atlas committitur. i. i proceſſus transverſi, in quibus foramina pro arteria & vena vertebrali. k. k proceſſus obliqui inferiores. l ſpina.

FIGURA DECIMA.

Dentes dextri ſuperiores, a molaris intimus, b quartus, c tertius, d ſecundus, e primus, f caninus, g inciſor ſecundus, h primus. Apparent coronae & radices. Vide Tractatum de Dentibus.

FIGURA UNDECIMA.

Spinae totius ſyntaxis.

aabbc Atlas. a. a duae partes corporis ſinuatae, quibus excipit proceſſus coronoïdeos oſſis occipitis. b. b proceſſus transverſi. c poſterior arcuata pars.

deeæfg Epiſtrophaeus. d ſpina. e. e duae partes laterales corporis, quibus cum atlante committitur. æ axis. f proceſſus obliquus inferior. g proceſſus transverſus.

h. i. k. l m n n o. p Colli vertebrae. Secundae, l proceſſus transverſus, m corpus, n. n proceſſus obliqui inferiores, o ſpina. Ex hac reliquarum partes cognoſci poſſunt.

q q r s t. u. v. w. x. y. z. α. β. γ. δ. ε Vertebrae dorſi. Duodecimae, q. q proceſſus transverſi, r corpus, s proceſſus obliquus inferior, t ſpina. Ex hac partes reliquarum intelligentur.

ζ ζ η θ ϑ ι κ κ. λ. μ. ν. ξ Vertebrae lumborum. Quintae, ζ. ζ proceſſus obliqui ſuperiores, η ſpina, θ proceſſus transverſus, ϑ tuberculum circa radicem proceſſus transverſi, ι corpus, κ. κ proceſſus obliqui inferiores. Ex hac intelligentur partes reliquarum.

Poſterior Vertebrarum apophyſis η duplici linea, ſuperiori nimirum ac inferiori, circumſcribitur; prior in Homine ad Lumborum uſque Vertebras ſemper deorſum inaequaliter tamen fertur; quanto enim ſuperiorem locum Vertebra ipſa obtinet, tanto etiam ejusmodi linea productior eſt, & minus obliqua; in Vertebris Lumborum quandoque recta eſt, aut quod rarius evenit, nonnihil ſurſum vergit: at linea, quae inferiorem Spinae Vertebrarum ſedem occupat, ad decimam uſque Thoracis ſuperiori lineae productionem ſimilem obtinet, nam cum eadem inaequalitate obliqua deorſum protrahitur. Decimae Spina, ut bene Galenus ſcribit, minor eſt, & in rotundum finem deſinit, ſaepeque recta linea in humiliore ipſius ſede deſignatur, & obſcure à ſubjecta excipitur: quamvis hoc ſaepius in undecima fieri conſpiciamus. Infra decimam haec linea à prima Spinae origine tanquam à latiori baſi ſurſum ferri incipit, & ab apophyſibus, quibus Vertebrarum articuli commiſſi ſunt, ne ipſorum ſyntaxis ac motus impediatur, longius recedit: verum quia ejusmodi articulorum proceſſus, quanto Vertebra inferior eſt, tanto altius in ſubjecti ſpondyli cavitates infiguntur, neceſſe quoque eſt, inferiorem Spinae lineam eo magis ſurſum vergere, quo humiliorem locum obtinet ipſa Vertebra. Oſſium Exam.

Ignorandum cum aliis Anatomicis non eſt, in Homine circa radices infernas transverſarum proceritatum ſpondylorum Lumbi, atque etiam duorum, qui ultimam Thoracis partem conſtituunt, quaedam tubercula ϑ, magnitudine figuraque meſpilorum nucleos referentia, ſaepe ac ſaepius reperiri. Oſſium Exam.

ο Ligamentum inter corpora vertebrarum intercedens, eaque colligans inter ſe. Qualia etiam inter reliqua corpora.

π π ϱ ϱ σ σ σ σ σ σ τ τ υ φ χ χ Os ſacrum. π. π proceſſus obliqui ſuperiores. ϱ. ϱ latera, quibus cum oſſibus ilium committitur. σ. σ. σ. σ. σ. σ quatuor ab utroque latere foramina poſteriora. τ. τ ſpinae. υ hac parte vertebra prima & ſecunda non continuatae inter ſe. φ hiatus, in quem oſſis ſacri canalis exit. χ. χ proceſſus obliqui inferiores imi.

Quatuor utrimque abſoluta foramina magna ex parte in Hominibus habere ſolet. Oſſium Exam.

ψ Duo foramina inter extremum ſacrum & coccygis principium.

ω Coccyx.

FIGURA DUODECIMA.

Dentes dextri inferiores, a molaris intimus, b quartus, c tertius, d ſecundus, e primus; f caninus, g inciſor ſecundus, h primus. Vide Tractatum de Dentibus.

FIGURA DECIMA TERTIA.

Clavicula. a extremum, quo committitur cum proceſſu ſuperiore ſcapulae. b caput, quo cum ſterno.

Ad

Ad Jugulum ipſum foris convexa eſt, intus cava, ad Acromium vero contra extrinſecus leviter cava, intus magis convexa. Oſſium Exam.

FIGURA DECIMA QUARTA.

Os hyoïdes, cum *additamentis, quae cum apophyſibus ſtyloïdeis conjunguntur,* talibus, qualia raro occurrunt.
a Baſis.
b. b Cornua.
c d e f. g h i *Additamenta, quae cum apophyſibus ſtyloïdeis conjunguntur.* c. g oſſicula graniformia.

Quod vero dicunt recentes hi Anatomicae Artis Inſtauratores, hujus oſſis additamenta, quae cum apophyſi Styloide conjunguntur, hinc inde nunc tria, nunc quatuor oſſicula, ceu internodia, fere ſemper habere, adeo falſum eſt, ut iis, qui Humana cadavera diſſecant, ipſorum fidem ac diligentiam ſuſpectam reddat, pariterque omnibus palam faciat, quam bene de ejusmodi oſſiculis, quae raro in Viris, & rarius etiam in Mulieribus occurrunt, Galenum, tanquam ea ignoraverit, reprehendant. Oſſium Exam.

FIGURA DECIMA QUINTA.

Os hyoïdes, cujus *additamenta, quae cum apophyſibus ſtyloïdeis conjunguntur,* rurſus aliter ſe habent, quam Fig. 14. Huc pertinet idem locus Euſtachii, qui adſcriptus Fig. 14.
a Baſis.
b. b Cornua.
c d e Additamentum, quod cum proceſſu ſtyloïde conjungitur.
f Oſſiculum graniforme, ut videtur.
g Ligamentum eſſe videtur, quale plerumque invenitur oſſiculorum loco.

FIGURA DECIMA SEXTA.

Scapula dextra ex interiore parte.
a Pars concava.
b Cervix.
c Sinus, cum quo os humeri committitur.
d Proceſſus ſuperior.
e Proceſſus coracoïdeus.
f Lunula ad radicem proceſſus coracoïdei, per quam incedunt arteria & vena s Tab. XXIV. N°. 2. & nervus 34 Tab. XX. N°. 2.

FIGURA DECIMA SEPTIMA.

Eadem ſcapula à priori parte.
a Dorſum.
b Margo anterior.
c Sinus, cum quo os humeri committitur.
d d Proceſſus ſuperior.
e Dorſi pars, quae eſt ſupra ſpinam.
f Proceſſus coracoïdeus.

FIGURA DECIMA OCTAVA.

Sternum.

Puerulorum Sternum in prima generatione totum cartilagineum eſt, & prorſus continuum, nullaque linea diſtinctum: ubi autem in os formari incipit, celerius oſſis ſpeciem ſuperiores, quam inferiores, & mediae ſecundum latitudinem citius, quam extremae partes aſſumunt; unde fit ut cartilagine undique comprehenſae ejusmodi oſſeae partes, quaſi plurium in tabula nodorum ſpeciem prae ſe ferant: quando autem Foetus in lucem editur, inferiores Sterni partes adhuc cartilagineae ſunt, & diviſionem nullam habent; deinde etiam ipſae eo modo, quo expoſui, oſſeae evadunt; ac tandem ad ſummum ſex tantum particulas, transverſa linea à coſtarum cartilaginibus protracta, Sternum inciſas obtinet, quibus adnumero etiam illam, quae Mucronatae cartilagini eſt praepoſita; nam cum inferiores coſtae ſemper minus diſtent in inſertione, quam ſuperiores, ſexta, qua oſſi Pectoris per articulum committitur, adeo ſeptimae eſt vicina, ut quia ipſam tangit, nulla prorſus aut diviſio, aut linea ejus gratia inciſa in Sterno, dum evadit oſſeum, remanere poſſit, ſed in medio quinti oſſis eam infigi neceſſe ſit; quod ita ſe habere in publico Gymnaſio oſtendi, multis Sternis ante oculos omnium poſitis, non ſolum puerulorum, ſed etiam illorum, qui ad quartum decimum, ac decimum octavum annum uſque vixerant. Oſſium Exam.

abbcc Os primum idemque ſuperius. b.b partes, quibus claviculas ſuſtinet. c.c partes, quibus continuantur cartilaginea extrema coſtarum primarum. Eadem in Fig. 19. 20. & 21.

d Os ſecundum, quod eſt inter extrema coſtarum ſecundarum & tertiarum.

e Os tertium, inter extrema coſtarum tertiarum & quartarum.

f Os quartum, inter extrema coſtarum quartarum & quintarum.

g Os quintum, inter extrema coſtarum quintarum & ſeptimarum.

h Os ſextum, cartilaginis mucronatae.

i Cartilago mucronata.

In Homine --- plurimum varia fere ſemper occurrit, ſiquidem interdum vel in acutum finem deſinit, vel inſtar Epiglottidis in rotundum; ſaepe aut caudam hirundinis, intus nonnihil in modum C flexam, refert, aut alteram cytini diviſionem repraeſentat. Oſſium Exam. Confer h Fig. 19. & k Fig. 20. & l Fig. 21.

k Foramen cartilaginis mucronatae.

Frequenter, ſive hac, ſive illa forma ſit praedita, media perforatur. Oſſium Exam. Quod & ad Fig. 20. pertinet.

l *Quandoque Sternum in medio lato foramine eſt pervium.* Oſſium Exam.

FIGURA DECIMA NONA.

Sternum aliud.

Evenit etiam frequenter, quod alii non animadvertunt, ut haec oſſa, primo & ultimo excepto, omnia ſcilicet quae in medio ſunt, aut certe eorum aliqua, evidentiſſima linea, ſecundum eorundem longitudinis medium, modo recta, modo oblique protracta, dividantur; quo fit, ut Sterni partes aut decem, aut novem, aut octo, aut ſeptem, frequenter numerentur. Oſſium Exam. Confer Fig. 20. & 21.

a Os primum.

b Os

b Os ſecundum, inter extrema coſtarum ſecundarum & tertiarum.
c Os tertium, inter extrema coſtarum tertiarum & quartarum.
d Os quartum, inter extrema coſtarum quartarum & quintarum.
e f Oſſis quinti, quod inter extrema coſtarum quintarum & ſeptimarum eſt, loco, oſſa duo, tanquam ſi quintum medium per longitudinem diviſum recta eſſet.
g Os ſextum, cartilaginis mucronatae.
h Cartilago mucronata.

In Homine --- plurimum varia fere ſemper occurrit, ſiquidem interdum vel in acutum finem deſinit, vel inſtar Epiglottidis in rotundum, ſaepe aut caudam hirundinis, intus nonnihil in modum C flexam, refert, aut alteram cytini diviſionem repraeſentat. Oſſium Exam. Confer i Fig. 18. & k Fig. 20. & l Fig. 21.

FIGURA VIGESIMA.

Sternum aliud.

Evenit etiam frequenter, quod alii non animadvertunt, ut haec oſſa, primo & ultimo excepto, omnia ſcilicet quae in medio ſunt, aut certe eorum aliqua, evidentiſſima linea, ſecundum eorundem longitudinis medium, modo recta, modo oblique protracta, dividantur; quo fit, ut Sterni partes aut decem, aut novem, aut octo, aut ſeptem, frequenter numerentur. Oſſium Exam. Confer Fig. 19. & 21.

a Os primum.
b Os ſecundum, inter extrema coſtarum ſecundarum & tertiarum.
c Os tertium, inter extrema coſtarum tertiarum & quartarum.
d e Oſſis quarti, quod eſt inter extrema coſtarum quartarum & quintarum, loco, oſſa duo, tanquam ſi quartum medium per longitudinem recta diviſum eſſet.
f g Oſſis quinti, quod inter extrema coſtarum quintarum & ſeptimarum, loco, oſſa duo, tanquam ſi quintum per longitudinem oblique diviſum eſſet. Si modo inter e & f linea dividens indicata eſt, ut videtur eſſe, & ut locus, ex Oſſium Examine ſupra adſcriptus, indicare poteſt.
h Os ſextum, cartilaginis mucronatae,
i *Frequenter media perforatur.* Oſſium Exam.
k Cartilago mucronata.

In Homine --- plurimum varia fere ſemper occurrit, ſiquidem interdum vel in acutum finem deſinit, vel inſtar Epiglottidis in rotundum, ſaepe aut caudam hirundinis, intus nonnihil in modum C flexam, refert, aut alteram cytini diviſionem repraeſentat. Oſſium Exam. Confer i Fig. 18. & h Fig. 19. & l Fig. 21.

FIGURA VIGESIMA PRIMA.

Sternum aliud.

Evenit etiam frequenter, quod alii non animadvertunt, ut haec oſſa, primo & ultimo excepto, omnia ſcilicet quae in medio ſunt, aut certe eorum aliqua, evidentiſſima linea, ſecundum eorum longitudinis medium, modo recta, modo oblique protracta, dividantur; quo fit, ut Sterni partes aut decem, aut novem, aut octo, aut ſeptem, frequenter numerentur. Oſſium Exam. Confer Fig. 19. & 20.

a Os primum.

b. c Duo oſſa, quae ſecundi loco ſunt: d. e duo, quae tertii: f. g duo, quae quarti: h. i duo, quae quinti: tanquam ſi omnia per longitudinem recta diviſa eſſent.

k Os ſextum, cartilaginis mucronatae.

l Cartilago mucronata.

In Homine --- plurimum varia fere ſemper occurrit, ſiquidem interdum vel in acutum finem deſinit, vel inſtar Epiglottidis in rotundum, ſaepe aut caudam hirundinis, intus nonnihil in modum C *flexam, refert, aut alteram cytini diviſionem repraeſentat.* Oſſium Exam. Confer i Fig. 18. & h Fig. 19. & k Fig. 20.

FIGURA VIGESIMA SECUNDA.

Coſta dextra prima, à poſteriore parte.

a Pars prima, qua inhaeret corpori vertebrae duodecimae dorſi.

b Capitulum, quo committitur cum proceſſu transverſo duodecimae dorſi vertebrae.

c Tuberculum juxta capitulum b: cui tuberculo inſeritur ligamentum, quod à proceſſu transverſo procedens, coſtam ipſi alligat.

FIGURA VIGESIMA TERTIA.

Una ex coſtis dextris mediis.

a Pars prima, qua inhaeret corporibus vertebrarum.

b Capitulum, quo committitur cum proceſſu transverſo.

c Tuberculum, cui affixum ligamentum, quod à proceſſus transverſi extremo procedit, coſtamque proceſſui illi alligat.

d Hic abrupta coſta.

FIGURA VIGESIMA QUARTA.

Coſta aut undecima, aut duodecima.

a Pars prima, qua inhaeret corpori vertebrae ſuae.

b Abrupta extremitas.

Poſtremae Coſtae tuberculum non habent, quod in proceſſus transverſi extremo leviter cavo conjicitur. Oſſium Exam.

FIGURA VIGESIMA QUINTA.

Manus dextra ex interiore parte.

a a a a a Oſſa tertii ordinis pollicis & digitorum. b epiphyſis ſuperior: quae & in reliquis.

c c c c Oſſa ſecundi ordinis digitorum. d orbita, qua cum oſſe tertii ordinis committitur. e epiphyſis ſuperior. Quae etiam in reliquis.

f f f f f Oſſa primi ordinis pollicis & digitorum. g orbita, qua cum oſſe proximo committitur. h epiphyſis ſuperior. Quae etiam in reliquis.

i. i. i. i. i. i. i Oſſa ſeſamoïdea.

In homine Seſamina oſſicula pauca ſunt, magnaque ex parte cartilaginea, & ſi ea, quae pollici applicantur, exceperis, inconſtanti ſede firmata. Oſſium Exam.

k. k.

k. k. k. k. k Oſſa metacarpi manus & pollicis. l in ſingulis, epiphyſis inferior.
m. n. o. p q. r. s. t. u Carpus. m os multangulum majus. n multangulum minus. o capitatum. p q cuneiforme, cujus q proceſſus unciformis. r ſubrotundum. s triquetrum. t lunatum. u naviculare.

FIGURA VIGESIMA SEXTA.

Os humeri dextrum ab interiore parte.
a b c Epiphyſis ſuperior, quae continet a caput, quo cum ſcapulae ſinu committitur; b. c tubera inaequabilia, b majus, c minus.
d. e Eminentiae, in quas ab inferiore parte tubera b & c abeunt, inter quas, itemque inter tubera illa, ſinus f eſt, partim in epiphyſi, partim in trunco; per quem ſinum delabitur tendo capitis longioris Bicipitis brachii.
g Truncus.
h. i Sinus, quorum alter h radium, alter i ulnam excipit, quo tempore cubitus admodum flexus eſt.
Cavitas Humeri, in quam poſterior Corona (ulnae) *recipitur, ſimulque tota immergitur atque abſconditur, triplo illa eſt major, quae anteriorem ſuſcipit.* Oſſium Exam.
k l Epiphyſis inferior, continens, k tuberculum, cum quo radius committitur; l rotulam, cum qua ulna.
m. n Condyli, m minor, n major.

FIGURA VIGESIMA SEPTIMA.

Idem os humeri ab exteriore parte.
a b Epiphyſis ſuperior: in eaque a caput, quo cum ſinu ſcapulae committitur; & b tuber inaequabile majus.
c Truncus.
d Sinus, qui olecranon recipit cum cubitus extenditur.
Cavitas Humeri, in quam poſterior Corona (ulnae) *recipitur, ſimulque tota immergitur atque abſconditur, triplo illa eſt major, quae anteriorem ſuſcipit.* Oſſium Exam.
e f Epiphyſis inferior: & in ea e rotula, cum qua ulna committitur; f tuberculum, cum quo radius.
g. h Condyli, g minor, h major.

FIGURA VIGESIMA OCTAVA.

Radius dexter ab interiore parte.
a Capitulum, quo cum oſſis humeri tuberculo & cum ulnae ſinu committitur.
c Epiphyſis inferior.

FIGURA VIGESIMA NONA.

Idem radius ab exteriore parte.
a Capitulum, quo cum oſſe humeri & cum ulna committitur.
c Epiphyſis inferior.
In inferiore parte ſinus, per quos tendines ad manum à cubito incedunt, majorem partem obſcure indicati.

FIGURA TRIGESIMA.

Ulna dextra ab illa parte, qua radium ſpectat.
a Olecranon.
Corona poſterior. Oſſium Exam.
b Sinus ſigmoïdeus, quo cum oſſis humeri rotula committitur.
c Sinus, cum quo radii capitulum committitur.
d *Corona anterior.* Oſſium Exam.
fg Epiphyſis inferior: in qua f proceſſus ſtyloïdes, g capitulum, cum quo radius committitur.

FIGURA TRIGESIMA PRIMA.

Eadem ulna à parte averſa.
a Olecranon.
b Sinus ſigmoïdeus, quo cum rotula oſſis humeri committitur.
c *Corona anterior.* Oſſium Exam.
ef Epiphyſis inferior; in qua e capitulum, cum quo radius committitur; f proceſſus ſtyloïdes.

FIGURA TRIGESIMA SECUNDA.

Manus dextra ab exteriore parte.
a. a. a. a. a Oſſa tertii ordinis digitorum, & pollicis ultimum. b in ſingulis, epiphyſis ſuperior.
c. c. c. c Oſſa ſecundi ordinis digitorum. d in ſingulis, epiphyſis ſuperior.
e. e. e. e. e Oſſa primi ordinis, pollicis & digitorum. f in omnibus, epiphyſis ſuperior.
g. g. g. g. g Oſſa metacarpi pollicis & manus. h in omnibus, epiphyſis inferior.
i. k. l. m. n. o. p. q Carpus. i os multangulum majus. k multangulum minus. l capitatum. m cuneiforme. n naviculare. o lunatum. p triquetrum. q ſubrotundum.

FIGURA TRIGESIMA TERTIA.

Carpus dexter ab interiore parte.
abcdefg Carpi oſſium ordo ſecundus.
hikl Ordo primus.
ab Os cuneiforme. b proceſſus unciformis.
c Capitatum.
d Multangulum minus.
efg Multangulum majus. f eminentia inſignis, ad cujus interiorem partem g ſinus eſt, in quo continetur tendo Radialis interni.
h Naviculare.
i Lunatum.
k Triquetrum.
l Subrotundum.

FIGURA TRIGESIMA QUARTA.

Simiae carpus dexter, ex interiore parte.
a Os cuneiforme.
b Capitatum.
c Multangulum minus.
d Multangulum majus.
e *Sed inſtabunt & urgebunt, ut eis in Homine oſſiculum circa radicem magni digiti manus locatum oſtendamus, quum Galenus de illo mentionem faciens renuerit, cum vetuſtioribus Anatomicis id inter Brachialis oſſa numerare: Ego, ut verum ingenue fatear, id oſſiculum, quod in Simia perpetuo reperitur* e, *quodque ſemel aut bis tantum in Homine videre potui, neſcio utrum à Galeno ex propria, an ex Antiquorum ſententia (quod, ut jam monui, aequius eſt ſuſpicari) introducatur.* Oſſium Exam.
f *Errare etiam ſe cognoſcent, qui tam licenter Galenum interpretantur, aut potius ejus ſenſum pervertunt, ſi animadvertent, illum aſſeruiſſe, Brachialis oſſa nec plura, nec pauciora, quam octo eſſe poſſe, & id os* f, *quo Simiae abundant, Homo vero deſtituitur, non in prima Brachialis acie eſſe locatum, ſed tertio ejuſdem aciei oſſi incumbere, atque inter ea, quae indicem ac medium ſuſtinent, ſe ipſum inſerere.* Oſſium Exam.
g Naviculare.
h Lunatum.
i Triquetrum.
k Subrotundum.

FIGURA TRIGESIMA QUINTA.

Simiae carpus dexter idem, ab exteriore parte.
a Eſt e Fig. 34.
b Multangulum majus.
c Multangulum minus.
d Capitatum.
e Cuneiforme.
f Eſt f Fig. 34.
g Naviculare.
h Lunatum.
i Triquetrum.
k Subrotundum.

FIGURA TRIGESIMA SEXTA.

Carpus dexter ab exteriore parte.
abcd Carpi oſſium ordo ſecundus.
efgh Ordo primus.
a Multangulum majus.
b Multangulum minus.
c Capitatum.
d Cuneiforme.
e Naviculare.
f Lunatum.

g Triquetrum.
h Subrotundum.

FIGURA TRIGESIMA SEPTIMA.

Manus dextra Simiae, ex interiore parte.

In Simia magnus digitus brevis, gracilis, & omnino ridiculus. Oſſium Exam.

a. a. a. a. a Oſſa tertii ordinis digitorum, pollicis ultimum.
b. b. b. b Oſſa ſecundi ordinis digitorum.
c. c. c. c. c Oſſa primi ordinis digitorum, pollicisque.
d. d. d. d. d Oſſa metacarpi manus, pollicisque.
e. e. e. e. e Oſſicula ſeſamoïdea.

In Simia & Canibus multa occurrunt, & oſſea perpetuo ſunt, ſinguloque primo quatuor digitorum internodio, & ſecundo pollicis gemina ex illis fere ſemper adnectuntur. Oſſium Exam.

f Carpi os cuneiforme.
g Capitatum.
h Multangulum minus.
i Multangulum majus.
k Eſt e Fig. 34.
l Naviculare.
m Eſt f Fig. 34.
n Lunatum.
o Triquetrum.
p Subrotundum.

FINIS.

A L B I N I
ANNOTATIONES.

SEquuntur illa, quae, ut in Praefatione dixi, annotanda potiſſimum habebam.

AD TABULAM IX.

a a a Hic videri poſſit margo inciſus alter eſſe integumentorum externorum, alter cranii: nempe inferior idemque exterior eſſe integumentorum, ſuperior idemque interior, cranii; quos margines fortaſſe ob craſſitudinem eorum diſtinxerit, non diſtinxerit autem duram matrem ob tenuitatem ejus. Poſſet fortaſſe etiam margo exterior cenſeri integumentorum eſſe ſimul cum cranio, interior autem durae matris. Utcunque ſit, non videtur magni referre, cum videatur Euſtachius in genere caput uſque ad cerebrum inciſum exhibere voluiſſe, non ſectionis illius, ſed cerebri monſtrandi cauſſa: quocirca calvariam una cum integumentis externis internoque inciſam eſſe dixi, etſi diſtincta non appareant in figura. Et cum dico integumenta externa, non modo de proprie ſic dictis intelligi volo, ſed de illis ſimul omnibus, quae cranio hic loci extrinſecus adjacent. De ejusmodi autem rebus, quae momentum habere profecto non videntur, ubicunque occurrent monere ſupervacuum putavi.

b c Utrum *ſuperficies cerebri pia matre* hic *obvelata* ſit, ut Ampliſſimus Lanciſius tradit, an potius rationem ejus Euſtachius non habuerit, ex ipſa figura non facile cognoſcas. Et licet venae illae, quas in ſuperficie cerebri exhibet, piae matri revera inhaereant, potuit tamen figuram cerebri ſimpliciter expreſſiſſe, eique inſcriptas venas illas.

d. d Venas eſſe apparet ex decurſu, quem memoravi in Explicatione; cum arteriae in hac parte cerebri contrario modo truncis ſuis ex inferioribus partibus veniant.

m n o p q r s t u w x x x x Haec illuſtrat Fig. 1. Tab. XV., in qua clarius exſtant.

s. t Lanciſius tradit, eſſe *duos nervos in* diaphragma *utrinque ad lineam deſcendentes.* Si autem illos eſſe vult, qui diaphragmatici dicuntur, obſtat ei hoc, quod illi ſe inter pulmones & pericardium demittant mox ante vaſa pulmonaria, ubi illa in pulmones ingrediuntur; neque in conſpectum veniant niſi pulmonibus de pericardio ſublatis, adeoque hic, ubi pulmones pericardium naturaliter ambiunt, apparere ita nequeant. Et non eſſe nervos illos, colligi etiam ſatis ſuperque poteſt ex Tab. XIX., ubi nervi illi (K.K N°. 2.) decurſu plane diverſi ſunt inter ſe, ut ſiniſter etiam ſe non recta demittat, ut hic, ſi illud, cui t adſcripſi, nervus ille eſſet, ſe demitteret ante cor; ſed ita à recta via deflectat, ut cogit mucro cordis. Adde quod de nervis aliquid hic ſuſpicari vetet hoc, quod eos Euſtachius aequabili ductu ubique exprimat, non autem ſic inaequabili, ut hic expreſſit quos dico inciſos eſſe mediaſtini margines. Rudis hic eorum adumbratio eſt: in Figura autem 1. Tab. XV. magis expreſſa ſpecies,

cies, ut ex illa, ſi attendere velimus ad id quod Anatome docet, intelligere, ni fallor, liceat, cum in ea, tum in hac, illos ipſos indicari.

w Recte, puto, Lanciſius conjecit, pericardium eſſe. Confirmare poteſt Fig. 1. Tab. XV. ubi clarius expreſſum. Num vero *propter incuriam*, ut addit, *inciſoris ineptiſſime delineatum?* Anne potius incurioſius ab Euſtachio indicatum? Certe permulta, ut in Praefatione expoſui, indicavit potius, quam exhibuit, & quidem rudi quodam modo indicavit.

E. G. H Ligamenta dico, qualia ſunt adultiore in aetate, cujus imago hac figura hominis expreſſa eſt.

I. Cum dico ligamentum eſſe, in quod urachus embryonis mutatus, in medio hic relinquo, urachuſne embryoni humano pervius ſit, & in allantoïdem abeat, nec ne. Hoc tantum volo, ligamentum hic eſſe, & ſi cui placeat canalem in embryone urachum eſſe, illum hac aetate in ligamentum mutatum. Sic & intelligi volo, cum alibi urachum humani embryonis memoravi in hoc opere. Et hoc praeſertim eam ob cauſſam moneo, quoniam ipſe Euſtachius ſcribit in Examine oſſium, *in Humano foetu nullum urinarii meatus in Umbilicum & Allantoidem perforati eſſe veſtigium.*

KK. MMMM Ventriculum hic KK nudum eſſe, & colon hic MMMM ſub omento eminere, ex anatome conſtat.

R Ex figura & loco veſicam eſſe puto. Accedit, quod urachus etiam deſinere ad eam videatur.

Caeterum caput, collum, artus, parteſque reliquae externae, vix egent interprete. Et credibile admodum mihi videtur, Euſtachium totam illam figuram hominis aliam ob cauſſam non adhibuiſſe, quam ut haberet, cui inſcriberet apertos ventres, cum viſceribus quae continent.

AD TABULAM X.

FIG. I.

F Lineae, quibus haec membrana expreſſa eſt, non aliam magis, quam carnoſam referunt. An vero pro *cruſta villoſa* habuit Eximius Boerhaave, in Inſtit. §. 77.? Jam olim autem indicaverat Eruditiſſimus Morgagnus in Epiſtola ad Lanciſium, in hac figura Euſtachium, *exteriore ſublata ventriculi tunica, ita ejus circulares fibras oſtendiſſe, ut Williſii induſtriam in Tabula* III. *ventriculi concinnanda praeverterit.*

GHIK Has membranas poſtquam diu & multum in cadaveribus, quid ſint, quaeſiviſſem, viſum eſt, eſſe illas, quas dixi in Explicatione.

Pylori locus plenius apparet in Fig. 3. D.

FIG. II.

BCC Cum dubitaretur, an Euſtachius per *trifidum illud vas* venam umbilicalem, ut Lanciſius interpretatus ſit, ſignificare voluerit, annotavit Clariſſimus Morgagnus primum haec, in Epiſt. An. I. 74. *Illud primum, quod Lanciſium, opinor, movit, ex anatome perſpicuum eſt, nullum eo loco vas ejuſmodi craſſitudinis ſubire jecur, praeter venam umbilicalem. Neque aliud voluiſſe Euſtachium, altera ejus Figura commonſtrat, quae in proxima ipſius Tabula ſequitur, ac numero* IV. *deſignatur. Si enim hanc eodem*

dem quo illa poſitu, locatam fingamus, ſique jecoris fiſſuram, ſi iſthmum, ſummae fiſſurae latera committentem, in utraque attendamus; ut in hac ibi nullum aliud vas, niſi umbilicalem venam, membraneo ligamento annexam, oſtendiſſe videbimus, ſic in illa quoque nullum aliud ibidem vas, niſi eandem venam, ab ligamento jam liberatam, voluiſſe Euſtachium oſtendere, non difficile conjiciemus. Cur autem in vena illa, ſic liberata, & fortaſſe etiam verſus jecinoris limbum aliquantum protracta, ſupremam partem pinxerit trifidam, ſive ſingulos ſe minores ramos ab ſingulis lateribus in hepar mittentem; certam quandam mihi poſſe videor ex anatome conjecturam afferre. Ac deinde egregie explicat. *Quod ut faciam,* inquit, *neceſſe eſt ad memoriam revocem, imo paulo ſuſius exponam quod ſupra ----- adnotavi: ſolitum me eſſe invenire, Sinum venae Portae, cum à dextero jecinoris lobo ad ſiniſtrum ſe extendens, contra interjectam utrique lobo fiſſuram pervenit, ſe ipſum, aut potius quendam quaſi ramum ex ima ſui parte deorſum mittere, qui obviam ſcandentem umbilicalem venam mox infimo ſuo extremo ſic excipiat, ut non facillimum ſaepe ſit utriusque fines ſtatuere, praeſertim cum venae ſumma pars (quod nonnunquam obſervavi) non prorſus adhuc in adultis occluſa eſt. Ex ejusmodi igitur ramo, in quem ipſa umbilicalis vena recta producitur, & quidem prope hujus venae finem, cum alii minores rami ab anteriore, ſeu ſuperiore facie oriuntur, tum duo praecipui ab lateribus recedunt, ſinguli ab ſingulis; ut haud raro, extrinſecus inſpiciendo, non abſimilem effici figuram viderim ac ſi vena umbilicalis in fine trifida eſſet, quemadmodum ab Euſtachio in eo Iconiſmo videtur repraeſentari. Etſi vero ramum illum ſinus, duobus ramis interjectum, prae his invenire ſolitus ſum craſſiorem, quam Euſtachius delineavit; ab ſingulis autem lateribus non ſingulos ſemper praecipuos ramos, ſed binos interdum comperi; ſaepe vero non ſurſum, ſed deorſum potius oblique ductos inveni; nunquam tamen haec quaeſivi (quaeſivi autem in adultorum jecinoribus ſaltem decem) quin ſi extrinſecus ſpectarem, illa ſe ſe mihi ſpecies offerret venae umbilicalis quae in ſummo hinc, & hinc ramos emitteret; ſi vero intrinſecus ſcrutarer, Sinus caveam deprehenderem ſe ſe manifeſto demittentem in occurſum illius venae, iiſque ramis initium praebentem.* Et mox ſubjicit, eos, *qui diducta jecoris fiſſura, hujusque iſthmo, ne ulla ex parte obſtet, diſſecto, umbilicalem venam ad ſuum uſque finem perſequentes, qui rami denique hinc, & hinc in ſummae fiſſurae latera, eamve viciniam immittantur, inquirant; mox autem trunco venae Portae, & continuato Sinu à ſiniſtris aperto, ſectionem ad venam uſque umbilicalem deducant, eorum quos dixerit, ramorum oſcula perquirentes:* eos, *ſi in iſtiusmodi perquiſitionibus fuerint diligenter verſati, cum facile ſecum conjecturos quid Euſtachius per trifidum illud vas ſignificare voluerit, tum percepturos, cur ejusdem vaſis truncum Lanciſius venam umbilicalem appellarit.*

MMM Hos truncos venarum & arteriarum gaſtroëpiploïcarum non ſic pure expreſſit, ut in Fig. 2. Tab. XXVII., ſed per intervalla quaſi commaculatos; quemadmodum etiam venas & arterias, quae per uteri ligamenta rotunda procedunt, expreſſit in Fig. 1. Tab. XIV. Fortaſſe in hac Fig. 2. Tabulae hujus X. exhibere illo modo voluit truncos gaſtroëpiploïcos tanquam inhaerentes omenti principio: ſimiliter in Fig. 1. Tab. XIV. vaſa, quae per ligamenta rotunda decurrunt, tanquam inhaerentia ligamentis illis. Niſi quid potius de flexuoſo vaſorum ductu, ut illorum, quae per ligamenta rotunda decurrunt in Fig. 1. Tab. XIV.

ex comparatione Tabulae XIII. ζθ & κξ, ſic quoque gaſtroëpiploïcorum in hac Figura malimus ſuſpicari.

SS *Omenti portionem* Lanciſius. Eſt, quam *inferiorem omenti membranam* Veſalius vocat, & ejus quidem pars illa, *quam meſenterii loco ipſi colo inteſtino eſſe* tradit, *qua id ventriculo exporrigitur*; de qua ſcribit in Cap. 4. Libri V. de Humani Corporis Fabrica. Haec membrana, quae meſenterii pars eſt, quam meſocolon nunc appellant, poſteriori ventriculi parti primum ſubjacens, qua parte deinde infra locum fundi ventriculi ad colon pertinens eſt, ea exhibita eſt in hac Figura. Quod vero Ampliſſimus Lanciſius dicit, *à ventriculi fundo propendere*, id fortaſſe membranae illius melius deſignandae cauſſa dicit; illam ſcilicet, quae in Figura à loco fundi illius veluti *propendere* appareat, *omenti portionem* eſſe. Vix credam voluiſſe, quod revera *propendeat*: ignorare enim non potuit, à fundo ventriculi *propendere* omenti membranam illam, quam *ſuperiorem* Veſalius vocat, eamque, contra quam in hac Figura membrana illa, de qua dicimus, *propendere* à ventriculo inde ubi vaſa gaſtroëpiploïca MMM ſecundum fundum ventriculi decurrunt. Quod meſocolon hodie appellant, ejus portionem eſſe, confirmare glandulae poſſunt, quae hic inſcriptae.

n Sphincterem internum indicare voluiſſe videtur, alium omnino quam Tab. XXXVII. ubi p inſcripſi; ut qui externus eſt. Neque tamen ignoro, diligentiſſimum Santorinum ſcripſiſſe, *à ſe ipſo* Euſtachium *diverſum eſſe, dum eundem Sphincterem*, quem ſcilicet Tab. XXXVII. exhibeat, *eodemque poſitu in* hac *Tab. X. Fig.* 2. *&* 4 *aliter delineet.* Obſ. Cap. X. 3.

FIG. III.

Quomodocunque hanc Figuram conſidero, nihil, fateor, invenio, ex quo de ductu pancreatico, aut de aliqua parte ipſius ſuſpicari aliquid poſſim: ſiquidem quaecunque in pancreatis imagine ſunt lineolae, & umbrae, & puncta, nil niſi glanduloſam illam inaequabilem pancreatis faciem ſignificare poſſunt. Quid autem eſt, quod *ſuſpicionem praebere* Lanciſio potuit, *Euſtachium non latuiſſe ante Wirſungum à pancreate proprium ductum una cum choledoco intra duodenum ferri?* Canalem certe, cui K inſcripſi, ipſe dicit *ductum choledocum* eſſe.

FIG. IV.

M Ad hanc Figuram, & ad quintam, Valſalva, qui optime de re Anatomica eſt meritus, annotavit, in Diſſert. anat. l. 1. 8. *Euſtachium, ſi verum fateri velimus, duas tantum Productiones* (nempe *fibrarum carnearum inteſtini Recti per totum Colon*) *cognoviſſe videri, non tres, ut revera obſerventur: &, ni fallatur, quae ſub meſocolo lateat, illam nempe quae ipſum latuerit, Productionem fuiſſe.* Tres autem cognoviſſe, ex eo ſuſpicari poſſumus, quod in hac 4. Fig. & in 5. & 2. *fibras carneas inteſtini recti* in tres *Productiones* colon verſus abeuntes exhibeat, quarum quidem una tantum per colon appareat continuari, cum duae reliquae hoc inteſtini poſitu apparere nequeant.

FIG. V.

Fortaſſe Lanciſius *delineare* hanc Figuram *inteſtina craſſa facie poſtica*, ob hanc

hanc cauſſam putavit, quia coli flexus inferiores duo poſitum habent plane contrarium, atque in Fig. 4. Sed ſatis, puto, ex ſitu capitis inteſtinorum craſſorum, extremique inteſtini ilium, apparet, non à parte poſteriore expreſſa hic eſſe, ſed à priore.

AD TABULAM XI.

FIG. I.

F Videri poteſt in inteſtino recto indicaſſe vaginam muſculoſam è ligamentis coli natam, quae apparet evidentius in Fig. 2. 4. & 5. Tab. X.

II Arteriam meſentericam ſuperiorem eſſe, haud obſcure ex ipſius Euſtachii Fig. 2. & 4. Tab. XXVII. comparatione facta apparere poſſe videtur.

L. L Quominus venas cum arteriis comitibus haec eſſe putemus, non multum obſtat hoc, quod ex duobus quibusque vaſis, quae ſe mutuo hic comitantur, alterum altero ita exilius non ſit, ut arteriam vena comite exiliorem exhibere ſoleat: nam ſic quoque hac ipſa in figura in aliquibus ex ramis minoribus venae & arteriae meſentericae, videmus arteriam vena comite exiliorem non effectam. Fortaſſe in exprimendis ramis illis, qui ob plicas meſenterii interrupti eſſe videntur, fuit incurioſior.

FIG. II.

A Pancreas eſſe dico, quoniam & habitus haud abſimilis eſt habitus pancreatis Fig. 3. Tab. X.: & ad ſuperiorem partem meſenterii, ut pancreas, locatum eſt.

FIG. IV.

C.E Haec ligamenta eſſe, quamvis mihi dubium primum fuerit, tamen cum ante oculos hepar habui, ſenſi me inclinari ad credendum, illa eſſe, quae dixi in Explicatione. Et cum deinde Euſtachii locum in Tractatione de Renibus, quem memoravi in Explicatione, inſpicerem, pertinere poſſe viſus eſt ad ligamentum, cui E inſcripſi.

II Per hunc ſinum in embryone, & nuper nato, porrectus canalis, quem venoſum dicunt: in provectiore, ligamentum, in quod canalis ille abit. Eidem ſinui, & margini ſinus K, adhaeret omenti portio, interjecta oris ventriculi.

LM & inter IIIG Lobulus, quem dicunt Spigelii.

SSS Ego, quanquam non niſi aegre à Clariſſimis Viris diſſentio, & tum diſſentio aegrius, cum obſcuritas aut ruditas figurae nos nonnullam in dubitationem videtur adducere poſſe; hic tamen non poſſum quin dicam, aliter mihi, atque ipſis potuit, videri. Fateor, cum illud, quod inter ciſtam fellis & lineas, quibus SSS adſcripſi, interjectum eſt, conſidero, & cum ciſta comparo, talem exiſtere ſpeciem, ut videri omnino poſſet, exteriorem ciſtae tunicam ſeparatam eſſe, & ſuper hepar explicatam; quamvis tamen angulus ille juxta S medium non ita reſpondeat. At contra, cum conſidero, idem illud quod tunica videri illa poſſit, hepati continuatum apparere ibi loci, ubi S medium adſcripſi, & evidentius etiam à ſu-

ſuperiore parte inter ciſtam & locum illum, cui S ſuperius adſcripſi; diffiteri nequeo, hepar potius ipſum videri, quam membranam quandam à ciſta ſeparatam, & ſuper hepar explicatam: qualem exprimere ſi voluiſſet, videretur eam ad loca illa duo, quae dixi, lineis terminaturus, atque adeo ab hepate diſtincturus fuiſſe. Cum deinde reputo, circa illum locum, cui SSS adſcripſi, hepati adhaerere peritonaeum, qua illud membranam craſſam efficit reni dextro ſuperinductam, quaque duodenum & colon ad hepar alligat; atque illo quidem ductu, quem Figura exhibet, & ſaepe alias adhaerens me animadvertiſſe, & nunc etiam hepati, quod, cum haec ſcribo, ante oculos habeo, adhaerens videre: ac ſimul perpendo quod Euſtachius in Tractatione de Renibus Cap. 13. ſcribit, *alligari dextrum Renem Jecori, in ſimam ejus partem membraneo vinculo injecto*; videor mihi non temere, neque levi conjectura ductus, exiſtimaſſe, illum ipſum locum, ubi *vinculum* illud injectum ſit, ſive, quod ex cadaveribus adſcripſi in Explicatione, ubi adhaereat peritonaeum, qua id membranam craſſam efficit reni dextro ſuperinductam, quaque duodenum & colon ad hepar alligat, hic ſignificari, quamvis alio atque alio modo in aliis atque aliis locus ille ſeſe habere poſſit.

FIG. IX.

BB Etſi plurimum Euſtachio tribuere libenter volo, diſſimulare tamen nequeo, me, quoties in liene hominis has lineas quaeſivi, toties nihil inveniſſe, ex quo ſuſpicari hoc poſſem, quod proponit Lanciſius, *an in viventium, quae interdum ſecuerit, animalium lienibus vaſa lymphatica ſubolſecerit:* neque perſuadere mihi potui, *vaſa nonnulla* eſſe. Sed potius ſignificare viſae ſunt aut membranae, qua lien ventriculo alligatus, ad lienem adhaeſionis notam, ubi arteriae venae & nervi in lienem penetrant; aut inciſuram, quam lien ibi loci habet.

FIG XI.

Veſicam, atque adeo una cum ea urethram, à priori parte inciſam eſſe, ex oſtiis ureterum in veſicam patentibus colligimus: ita enim poſita oſtia illa ſunt, ut in veſica à priori parte inciſa.

F. F. G. G Veſiculae ſeminales & vaſa deferentia ſitu naturali diſpoſita non ſunt. Confer Tab. XII. Fig. 7. W. Z. a.

KK An praeter urethram, ejusque corpus ſpongioſum, etiam proſtatam inciſam exhibere voluerit circa veſicae quam dicunt cervicem, quamvis non alienum videatur ſuſpicari, tamen ob figurae ruditatem non ſatis liquet.

AD TABULAM XII.

FIG. I.

d. d: e. e Ex comparatione videtur apparere, has eſſe radices ramorum A. A Tab. XXV. N°. 2.

γ. γ Lanciſius, eſſe *muſculos penis, erectores nuncupatos.* Capita penis, quibus ab oſſibus pubis oritur, ni fallor, video, rudi modo indicata. Praeterea in dextra parte nullam video notam, ex qua ſuſpicari poſſim,

ex-

exhibitum Erectorem. In ſiniſtra videri poſſit cum capite penis Erector exhibitus eſſe, diſtinguente quaſi lineola per longitudinem ducta.

z Puto rudem eſſe bulbi urethrae adumbrationem.

FIG. IV.

K.Q In hac figura harum arteriarum ortus ab aorta indicatus, quod praetermiſſum in Fig. 5. Tab. IV.: ex quo conjicere poſſemus, hanc poſterius confectam, & emendatam. Adde quod in hac additae ſint radices venae ſpermaticae dextrae, arteriarum ſpermaticarum, & meſentericae inferioris, quae pariter praetermiſſae in Fig. 5. Tab. IV. Idem conjicere poſſemus de Fig. 7. in qua pariter indicatus ortus arteriae I ab aorta, praetermiſſus in Fig. 3. Tab. I.

FIG. VI.

Simplices illae lineolae, quarum una à pulpa ad albugineam porrecta, tres reliquae ſimili modo per interiora albugineae; ſi quid ſignificant, portiunculas fortaſſe ſignificant filorum pulpae, detractae albugineae adhaerentes.

FIG. VII.

I Vide Annotat. ad K Q Fig. 4.

c.c Capita penis haec ſatis referunt. Muſculi autem Erectoris nullum in parte ſiniſtra apparet indicium: in dextra, obſcura quaedam nota in Figura archetypa, praeter caput penis exhibiti etiam Erectoris ſuſpicionem fortaſſe moveat.

d.d Acceleratores eſſe videri poſſunt; niſi tamen aliud quid eſt, quod ob figurae ruditatem non facile cognoſcas.

FIG. IX.

a.a Confer etiam venas I.I Tab. XXV. N°. 2.

b.c c Cum comparationem facio cum Tab. XXV., non videtur alius eſſe ramus cui b adſcripſi in hac, quam cui H in dextro latere in Tabula illa XXV. N°. 2., licet in ea ſupra ortum non ſaphaenae modo, ſed etiam venae epigaſtricae oriatur; in hac autem XII. è regione principii ſaphaenae. Quod ſi autem haec vena, cui b in hac Fig. 9. hujus Tabulae adſcripſi, eſt cui H adſcripſi in dextro latere Tab. XXV. N°. 2.; etiam arterias, quibus c.c in hac Fig. 9. adſcripſi, eſſe ramos iliacae externae illos, qui comites ſunt ramorum venae cui H adſcripſi in dextro latere Tab. XXV. N°. 2. haud aegre fortaſſe putabis.

d.e.f.g.h Ex comparatione figurarum judico eſſe venas & arterias Tab. XXV. quas dixi in Explicatione.

k.k Ampliſſimi Lanciſii conjecturae, quod *detracta veſica, demonſtrare* hac Figura *potiſſimum videatur ſanguinea vaſa, quae ad poſticam ejuſdem partem feruntur*; iſti, inquam, conjecturae obſtat ex ipſa figura, quod poſita vaſa illa maximam partem ſint infra locum illum, in quo veſica ſita eſt: infra quem poſita eſſe, id cognoſcere licebit ex comparatione hujus figurae cum prima. Quantum ex cadaverum collatione colligere potui, vaſa ſcroti eſſe viſa ſunt.

AD TABULAM XIII.

C Ex Figurarum comparatione putavi apparere, eſſe venam, quam dixi in Explicatione.

y. y Hic vitium haud dubie, ut facile potuit, irrepſit in indicem numerorum Lanciſii: nam numeri 70. 20. & 71. 37., quibus vaſa hypogaſtrica, ut videtur, deſignat, incidunt in venas y. y. In vaſa autem illa hypogaſtrica incidunt numeri 70. 22. & 71. 35., qui fortaſſe reponendi.

Φ. Φ An ſimul cum tubis etiam ovariorum ligamenta, quibus utero adnectuntur?

Ω. Ω Dubitari admodum poſſet, an Euſtachius hic voluerit exhibere, haec ligamenta praeter vaſa conſtare è *fibris longitudinalibus*, ut Lanciſius indicat: cum videri poſſit lineis illis uſus Euſtachius fuiſſe tanquam modo aliquo exprimendi ligamenta illa.

AD TABULAM XIV.

FIG. I.

L. O Vide quae de commaculatione horum vaſorum ſcripſi in annotatione ad Tab. X. Fig. 2. M. M. M.

O Q Hic ſcalpturae in Tabula archetypa, ni fallor, vitium: nempe ligamentum Q à vena O lineola diſtinctum eſſe deberet, ut eſt in dextro latere. Confirmat Tab. XIII.

FIG. II.

E Æ. E Æ. Superior craſſior pars habet ligamenti ſpeciem: duae inferiores habent venae & arteriae. Confer Tab. XIII.

FIG. III.

Cum Ampliſſimus Lanciſius tradat *vaginam per longum parte poſteriori diviſam*, nequeo quin hic rurſus moneam, vagina cum utero per laterum longitudinem bifariam diſſectis, hac figura partem anteriorem ex interiore parte exhibitam; ut docet Anatome.

Num, ut Praeſtantiſſimo Lanciſio viſum, *folliculorum oſcula*, *quae Clariſſimus poſtea Malpighius ſtygmata appellavit*, *tum ſupra orificium*, *tum infra per vaginam diſtributa in hac & in ſequenti IV. Figura delineantur?* Et num in iiſdem Figuris *uterus in cavitate ſua interna pertunditur plurimis hiatibus exiguis?* ut Clariſſimus Boerhaave in Inſtitut. §. 664. i.

FIG. X.

In ovilla allantoïde Fabricius ab Aquapendente appendices annotat, de Form. Foet. Tab. XII. E. E. & Tab. XIII. F. F. & Tab. XIV. Fig. 29. E. E.

AD TABULAM XV.

Videri poſſet ordo Figurarum in hac Tabula per appoſitos numeros perturbatus fuiſſe, cum ex re ipſa appareat, poſt duas ſuperiores ordine partium ſequi duas medias, poſt has imas. Quod an Pino etiam auctore factum ſit, ut eum numeris, qui ordinem Tabularum indicant, ſignaſſe Tabulas poſt octo primas, doctiſſimus Soldatus in monitis conjicit; hic non expendam. Monendum autem, apparere poſſe ex octo primis Tabulis, Euſtachium in Figurarum ordine non plane incurioſum fuiſſe. In ſeptimae etiam Tabulae explicatione alium ordinem tenuit, quam Figurarum in ea diſpoſitio videatur requirere: primum enim mediam explicat, dein ſuperiorem & inferiorem. Ex quo ſuſpicari poſſemus, etiam Figuras in his nuper repertis Tabulis, in illis ſcilicet earum, quibus plures una Figuras comprehendit, alio, ubi poſcat res, ordine explicaturum fuiſſe, quam aut diſpoſitae in iis ſint, aut appoſitis numeris ordinatae. Videtur hoc nobis non modo in hac Tabula, ſed etiam in aliis, quaedam Figurarum ſeries indicare.

FIG. I.

Inter B & C indicatum videri cuipiam poſſet ligamentum, quo cartilago thyreoïdea & cricoïdea hic colligatae inter ſe. Similiter in Fig. 2. & 4.

M. M Nervos non eſſe, ut hic etiam explicat Lanciſius, ſupra jam expoſitum, ad Tab. IX. s. t.

FIG. III.

Videtur cenſeri poſſe, foramen hoc eſſe, per quod ſtomachus penetret.

FIG. IV.

V. V Has explicat Fig. 5.

FIG. V.

Doleo Ampliſſimum Lanciſium ſcripſiſſe, *proponi obſervanda pulmonum poſteriora.* Nam poſteriora ſane Euſtachius exhibuit Fig. 3. & 6. à quibus haec quinta in totum diſcrepat, quartae, ſi quid video, ſatis reſpondens tribus fibris pulmonis dextri, duabus ſiniſtri, itemque parte inferiore pulmonis dextri ſinuata, & venarum pulmonarium in pulmones ingreſſu. Adde poſitum ſinus venarum pulmonarium, & principii ejus à corde reſciſſi: adde & poſitum arteriae pulmonaris: quae ſimili plane modo exhibita ſunt Fig. 13. Tab. XXVII. de qua dubitari nequit, quin partem priorem exprimat, quia in ſyſtemate vaſorum pulmonarium, bronchia certe, in quae ſe dividit aſpera arteria, poſteriora ſunt, ante ea autem arteria pulmonaris ponitur, infraque illam ſinus venarum pulmonarium, quemadmodum in Figura illa 13. expreſſum videmus.

H. Ex contextu intelligimus, velle Lanciſium, hanc *aortam* eſſe, *quae ſupra arteriam pulmonicam inflectatur, & cujus hic foramen per cultrum apertum ſe offerat:* itaque pro numeris his, 45. 42. quibus in ejus Explicatione deſignata eſt, reponendos hos, 45. 43. Apparet autem ex his

ipſis Tabulis, aortam non eſſe: ſi enim eſſet, eſſet quoque aorta cui d inſcripſi Fig. 13. Tab. XXVII.: nam comparatione facta apparet, vas eſſe idem. In illa autem Figura 13. vas, cui litteram d inſcripſi, aortam non eſſe vides, quia ſi eſſet, non ante bronchum ſiniſtrum ſe flecteret, ſed ſuper eum, ut recte Euſtachius exhibuit hujus Tabulae XV. Fig. 3. S. Reſtat igitur, ut arteria pulmonaris ſit; quod ipſa quoque Anatome declarat.

K L Eſſe arteriae pulmonaris ramos duos, ut taceam, Anatomen id docere, apparet, ſi modo comparentur cum Tab. XXVII. Fig. 13. e. e.

FIG. VI.

G. Hanc Figuram qui cum Fig. 2. Tab. XVI. comparabit, facile videbit, ut in illa ſit vena cava infra cor reciſa, cui D inſcripſi; ſic in hac eſſe, cui H: atque adeo ut in illa vena ſit coronaria major, cui c; ſic in hac eſſe, cui inſcripſi G. Obſtat hoc Lanciſii hiſce, *ſeriem oſtendi nonnullorum ramuſculorum venae, quae ſanguinem à pericardio ac mediaſtino in cavam regerat:* quae quamvis numeris non deſignet, de aliis tamen, quam de hujus ipſius venae G ramis intelligi non poſſe puto. Magis tamen excuſandus Lanciſius, quia tanquam ſi ipſe ſubdubitaret, addit hoc, *niſi* ſe *veri ſpecies fallat.*

AD TABULAM XVI.

FIG. I.

G. H Reſpondent venis, quibus r & q adſcripſi in Fig. 3. Tab. XXVII.: magis certe, quam mammariis, quibus g. g. Lanciſius autem dicit eſſe *ramuſculos ſanguinem ex mammis reducentes.*

FIG. III.

D D Venam cavam appello, quia ipſe Euſtachius in Figurae hujus explicatione ſic appellat continuationem duarum cavarum, quam ſinum venoſum dextrum vulgo dicunt.

K In interiore hac auriculae parte lacerti per ſe apparent.

AD TABULAM XVII.

FIG. I.

H Cerebellum eſſe videtur. Eſt certe locus ipſius.

FIG. II.

G. H Hic me rurſus à Praeſtantiſſimo Lanciſio diſſidere Anatome cogit, qui *nervoſos funiculos* eſſe tradit. Nam in textu ejus pro 3. 31. reponendum eſſe 3. 32. perſpicuum primum eſt ex re ipſa: deinde etiam ex eo, quod partem cui H adſcripſi, hic deſignari conſtet, eo quod in dextro latere deſignata ſit pars G per numeros 3. 28.; cui parti in ſiniſtro reſpondet pars

Text / Tafel fehlt im Original –
wir bemühen uns um einen Ersatz.

This page is missing in the original.

Text / Tafel fehlt im Original –
wir bemühen uns um einen Ersatz.

This page is missing in the original.

non est lacuna!

pars H, in quam numeri, per quos deſignata, 3. 31. non incidunt, ſed, quos repono, 3. 32. Qui autem crura medullae oblongatae hic loci ex transverſo ad illum ductum, ut in Figura, reſcindet, poſteaque hanc Figuram inſpiciet, & comparabit; is, ni totus fallor, ſectam crurum illorum ſuperficiem hic exhiberi inveniet. Adde quod partes illae G & H *nervoſorum funiculorum* ſpeciem non habeant.

FIG. IV.

A Infundibulum, cujus Lanciſius hic meminit, neque apparet ullibi in hac Figura, neque hic locus ejus eſt. Planum autem eſſe puto, hunc locum in textu Lanciſii per numeros 44. 15. deſignari, qui tamen accuratius deſignaretur his, 44. 15½.

FIG. V.

G. G. I Sunt M. M. L Fig. 4. Ex illius Figurae comparatione haec melius intelligetur.

AD TABULAM XVIII.

Cum quo pertineant nervorum rami, ex Figuris his non appareat, comparavi eos cum cadaveribus, putavique ita, ut in Explicatione ſcripſi, ſeſe habere. De decurſu eorum, & fine, addi multa ex Anatome potuiſſent, quae tamen, quia eorum nihil in Figuris apparet, praeterii; neque enim neurologiam tradere ſuſcepi, ſed indicare nervos ab Euſtachio exhibitos.

FIG. I.

e Retinam potius eſſe exiſtimo, quam, quod videri etiam poſſet, globi oculi portionem; quia nihil equidem cauſſae invenio, cur, ſi globum voluiſſet, ejus tantummodo portionem exhibuiſſet, cum non obſtet in Figura quicquam, quo minus integrum addere potuiſſet.

p Hic & in Fig. 4. loco, qui huic reſpondet, difficultatem figura creat, quam Clariſſimus quoque Morgagnus animadvertit, ut eſt ad omnia laudabiliter attentus: *ita* nempe hunc ramum *appictum conſpici, ut cum ſexto non communicare videatur.* Epiſt. an. XVI. 52. Quod cum ita ſit, & tamen hic ramus ſatis reſpondeat illi nervi intercoſtalis ramo, qui ad ſexti paris nervum pertinet, ut *nexum* intercoſtalis cum nervo illo *pictum* hic eſſe, *non pertinaciter negat* idem ille Anatomicus Praeclarus: idcirco expendendum propono, anne vitium hoc ſit in ſcalptura, & debuiſſetne nexus ille ſic expreſſus fuiſſe, ut expreſſi in lineari Fig. 4. p. Sic certe in hac eadem Fig. 1. chordam tympani T ita ad nervum R pertinere videmus, ut communicare cum eo non videatur, cum tamen aliter, & ut eſſe revera debet, videamus expreſſum in Fig. 3.: de qua re conferantur quae mox annotabo ad T. Et vitia talia aliis quoque in locis animadvertimus. Accedit autem difficultas altera, quae pariter non effugit Morgagni attentionem. Scilicet, quod *ſi truncum Quinti in his* Figuris 1. & 4. *& ſecunda ſpectes, continuo intelligas, non eodem loco fuiſſe ner-*

nervum delineatum. Quaerenti autem mihi, quo minui difficultas illa poſſet, occurrit hoc: ſic etiam quarti paris nervos T. T in Fig. 2. aliter poſitos inveniri, quam eoſdem n. n in Fig. 1. & 3.; quos tamen utrobique eoſdem quarti paris eſſe, manifeſtum ſit: & diſcrepare etiam poſitu portiones molles nervorum acuſticorum in Fig. 1. & 2.; ut mittam ejus generis alia. Ego ſaltem, cum conſideravi illa, quae propoſui, minus dubitavi affirmare, hunc ramum p eſſe nervi intercoſtalis ramum, qui ſe cum nervo ſexti paris cerebri conjungit, ut ξ. ξ Fig. 2.

F Hic ramus ille, quem dixi in Explicatione, eſſe videtur.

Q. R Horum alterum lingualem eſſe, maxillarem alterum, dubitari poſſe non videtur. Maxillarem autem eſſe eum, cui R inſcripſi, judicavi potiſſimum ex his. Primum, quia dat ramum S, qui reſpondet illi, quem maxillaris dat paullo antequam ingrediatur in canalem maxillae inferioris, incedentem primum inter Pterygoïdeum internum & glandulam ſubmaxillarem ab una parte, & maxillam ab altera, per quendam maxillae oblongum ſinum, qui in aliquibus aut integer canalis eſt, aut plus minus integer: deinde infra Mylohyoïdeum, in quem, partimque in Biventris maxillae ventrem ſecundum, ramos inſerere eum vidi. Deinde, quia mox, poſtquam ramum mododictum emiſit, hoc eſt, ubi intrat canalem maxillae, incurvat ſe, ut canalis illius initium; deinde autem rectius incedit, ut idem deinde incedit canalis. Praeterea, quia longior eſt altero Q, ut maxilla quoque longius porrecta quam lingua. Poſtremo, quia extremum ejus ramoſum reſpondet ramis per foramen exterius maxillae à latere menti exeuntibus, c Tab. XIX. N°. 2. Addi etiam poſſet, quod de caetero ſimplex ſine ramis exhibitus ſit, eoque ſatis reſpondere videri poſſet illis, quae in Lib. de Dentib. Cap. XX. Euſtachius ſcribit, *raras ſcilicet propagines emittere, ne dicat ullas.*

T Ad utrumque hujus chordae extremum vitium aliquod ſcalpturae eſt: deberet enim hic nervus ab altera parte cum ramo nervi quinti paris R, ab altera cum portione dura Z conjungi, non autem, ut in Figura archetypa apparet, diſtinctus ab eis eſſe. Vitium ſcalpturae indicat locorum commaculatio, quae, ſi probe attendas, ex eo orta eſſe videtur, quod lineolas à nervis R & Z hanc chordam T dividentes, quae certe apparent, eradere ſcalptor voluerit, eraſerit autem nec plene, nec pure. In Figura autem tertia, ubi nulla commaculatio, chorda illa cum ramo nervi quinti paris evidenter conjungitur; ex quo in hac prima conjungi quoque debere intelligimus. Cum dura autem portione conjungi debere, ex ipſo Euſtachio diſcimus, tradente in Epiſt. de Aud. Org. *ab altero ---- quarti jugi nervorum ramo exilem quandam propaginem* (T) *---- tandem cum tenuiori duriorique ramo* (XY) *quinti paris nervorum Cerebri jungi, & coire* (Z).

FIG. II.

E. E Nemini, puto, dubium poteſt eſſe, quin Lanciſius has duas partes deſignet, cum tradit, *Decimum par in ortu ſuo utrinque reciſum apparere ad latera flexurae paris octavi, ubi minima alba capitula, veluti duo puncta cernuntur.* At non modo ſatis ex eo, quod duae illae partes non exſtent in quatuor reliquis cerebri Figuris hujus Tabulae, apparet, non eſſe *decimum par in ortu ſuo utrinque reciſum*, ut recte annotatum à

Cla-

Clariſſimo Winſlow, Explic. Tab. B. B. q. q: ſed figura etiam non eſt qualis nervorum. Et qui paullo diligentius atlantem conſiderabit, facile, ut opinor, adducetur ad exiſtimandum, eſſe partes ejus illas, quas dixi in Explicatione.

T *Quartum par à recentioribus patheticorum nuncupatum, oriri ab inferiori parte medullae oblongatae, juxta oculorum motorios, & ejus fibras ad frontis cutem, ad muſculos labri ſuperioris, narium, & attollentes maxillam inferiorem, nec non ad linguam, & dentes exporrigi*, id in Lancifii Explicatione traditum. Quibus praeterquam quod Anatome refragetur, praeterea etiam refragatur Euſtachius, qui oriri nervos patheticos à ſuperiore parte medullae oblongatae, pone teſtes, exhibuit Tab. XVII. Fig. 2. M.M. Et neque ad partes illas, neque omnino ad tot partes pertinere, ſimplici eorum figura in Tabulae hujus XVIII. Fig. 1. & 3. & 5. ſatis declarat; ubi etiam ex loco & ſede eorum haud difficulter apparet, quod ad Obliquos ſuperiores oculorum pertinere eos voluerit, ut pertinere Anatome docet.

Z. Z Hi, quos Praeſtantiſſimus Lanciſius nervis intercoſtalibus hodie dictis accenſuit, ſunt profecto quod ſextum par nervorum cerebri Anatomici nunc dicunt, oriens juxta priorem partem corporum olivarium & pyramidalium, & ad Abductores oculorum pertinens. Cum quo pari ſe conjungunt ſumma initia nervorum intercoſtalium ξ. ξ.

a. a Lanciſius quidem *ſextum par* eſſe tradit: at omnino ſunt portiones durae ſeptimi paris, quod auditorium appellant. Conferri ipſius Euſtachii locus poteſt, quem ex Epiſtola de Auditus Organis adſcripſi in Explicatione, ad γ Fig. 1.; quo eandem ibi illam portionem duram, W X Y, ipſe interpretatur.

d Euſtachius in Examine Oſſium tradidit, octavi paris, olim ſexti, *tres propagines à medulla ſpinali principium ſumere*; quod, ut apparet, non ad hanc Figuram, ad quam Lanciſius rettulit, ſed ad tria principia ſpinalis recurrentis ζ. η. θ Fig. 1. & 3. pertinet.

g Hunc ſpinalem recurrentem Lanciſius *ramum octavi paris vagi dicti* appellat, pro cujus ramo habere ſolent.

Inter nervum i & 15. vitium eſt in Figura archetypa: apparet enim tanquam ſi ibi nerveus ramus eſſet à ſpinali recurrente g ad nervum i pertinens, eoſque conjungens inter ſe. Satis, puto, apparet, eſſe lineas, quibus cerebellum expreſſum, quae vitio ſcalpturae continuatae apparent nervis illis, cum deberent lineae, quae nervorum illorum latera terminant, ad extrema illarum linearum, quas ad cerebellum pertinere dixi, non deſinere, ſed continuari. Confirmat Tab. XIX., lineas illas, aut quae eis reſpondeant, nullas habens. Confer eam circa h N°. 2.

m. m De his nervis invenio in annotationibus meis, vidiſſe me eos cum octavo quidem pari exeuntes ex cranio, ſed per ſingularem ſibique proprium in dura matre canalem.

r Ad hujus initia quoniam commaculata figura eſt, non apparent illa quidem oriri ab octavo pari, cum videantur tamen.

z. α Quoniam ad initia horum nervorum commaculata Figura eſt, difficile judicatu, unde oriri eos Euſtachius voluerit. Alterum quidem z voluiſſe ab octavi paris nervo putares ex comparatione nervi x, cui reſpondet, quique ab octavi paris nervo oritur. Alter vero apparet tanquam ſi nervi intercoſtalis potius ramus eſſet, quam paris octavi. Non multum autem repugnabo, ſi cui aliter videbitur.

χ In ſiniſtro latere hic nervus cum primo trunco nervorum per os ſacrum à priori parte exeuntium, conjunctus eſſe non apparet, haud dubie propter offuſcantem umbram. Quoniam vero in dextro latere conjunctus eſt, in ſiniſtro etiam cenſendus eſſe videtur conjunctus eſſe: omnemque dubitationem tollere poteſt Tab. XIX. in qua clare exhibuit conjunctum, r N°. 2.

ΛΛΛΛ Cum non ita facile ſit nervos, qui per viſcera abdominis, proximoſque renes, diſtribuuntur, extricare, hoc etiam in pleriſque eorum hac in Figura intelligendis difficultatem non mediocriter auxit, quod potius, ut ſaepe alias fecit, quae animo de iis conceperat, quam ipſum aliquod eorum exemplar expreſſerit, ipſis praeterea non additis viſceribus. Quo factum eſt, ut quamvis mihi videar aſſecutus eum eſſe, tamen non adeo quo nervi illi pertineant, quam quo pertinere eos putem, dicendum mihi fuerit. Hos autem ΛΛΛΛ ad hepar pertinere puto, quia circa hunc locum hepar ſitum eſt. Fortaſſe etiam ad ciſtam fellis, quia ſcribit Euſtachius, *à varia complicatione nervorum, quae fit circa principia arteriarum Meſenterii, non paucos nervorum ſurculos vario modo invicem mixtos oriri, quorum pars in Hepar juxta ingreſſum Venae Portae, atque in ejus veſicam inſeratur.* De Renib. Cap. XXI.

Ξ Ab hoc ramos etiam ad duodenum pertinere vidi.

UUU: 2. 2. 2. 2. Ad renes, & ad ſuccenturiatos, puto, quia circa haec loca ſiti ſunt, & Euſtachius in loco modo dicto ſubjicit haec, *partem Renes & incumbentes eis glandulas adire.*

Φ.Φ Ad lienem pariter puto, quia lien circa hunc locum ſitus.

4. 4. 4. &c. Puto ad meſenterium & inteſtina, primum quia hi rami in figura ſubjacent nervis gaſtroëpiploïcis, eorumque ramis gaſtricis, & epiploïcis, ut ventriculo & omento inteſtina cum meſenterio ſubjacent: deinde quia jacent ante ramos, qui ſecundum ſpinam porrecti, ut pariter ante ſpinam inteſtina cum meſenterio poſita.

6 in ſiniſtro, & 7 in utroque latere. Hic rurſus umbrae in archetypa offuſcant conjunctionem, quam clare exhibet Tab. XIX. N°. 2. z. A. A.

12 In hujus tamen rami diſtributione varietates mihi occurrerunt.

49 Rurſus umbra offuſcat in archetypa conjunctionem hujus cum ſecundo oſſis ſacri, quae conjunctio clare exſtat in Tab. XIX. N°. 2. inter Ξ & Π dextr.

AD TABULAM XIX.

N°. 1.

d Ex loco Trachelomaſtoïdeum eſſe puto.

e Splenium capitis eſſe, ex comparatione Tab. XX. i N°. 1. apparere puto.

f. f Siniſtrum eſſe Levatorem ſcapulae docet comparatio Tab. XX. k N°. 1. Cumque ſiniſtro dexter ſimilis ſit, eum etiam Levatorem eſſe apparet.

g. g Confer Tab. XXXVIII. g. g.

Σ dext. Niſi Abductor ipſe, locus ejus.

2 Opponentem eſſe puto, quia & magis ſimilis eſt Opponenti, quem puto, 69 Tab. XXXIII., quam Abductori, quem puto, brevi, 43 Tab. XXXII: & Opponens ſequitur poſt Abductorem brevem, quem hic remotum eſſe, ex eo colligimus, quod ramus nervi 44 N°. 2., qui ad eum pertinet, hic truncatus eſt.

N°. 2.

N°. 2.

C. C. & E dextr. Conjunctiones horum nervorum, C. C cum cervicalium tertiis, E dextr. cum eorum quarto, obſcurantur commaculationibus, de quibus alias dixi, ad T Fig. 1. Tab. XVIII. Confer hujus Tab. E ſiniſtrum, & Tab. XVIII. Fig. 2. 21. 22.

10. 11 Ex comparatione Figurarum puto eſſe radices nervorum M. N Tab. XXI. N°. 2.

AD TABULAM XX.

N°. 1.

4. 4 Dexter ſimilis Profundo H Tab. XXXVII. Siniſter quoque Profundus eſt, quippe ſecundum quem nervus 55 N°. 2. decurrit ſub Ulnari interno, hic idcirco remoto; quemadmodum etiam in Tabulae XIX. brachio dextro ejuſdem illius nervi ſecundum Profundum Ξ N°. 1. exhibendi cauſſa, invertit Ulnarem internum Π. Adde quod in hac XX. Tab. muſculus ſiniſter 4 N°. 1. de quo ago, reſpondeat muſculo Ξ N°. 1. Tab. XIX., qui omnino Profundus eſt.

N°. 2.

b Conf. Tab. XVIII. Fig. 2. 23.

δ. ε. ζ Ex comparatione cum nervis σ. υ Tab. XIX. N°. 2. eoſdem eſſe, ut puto, apparet.

θ Suſpicor ſcalpturae hic eſſe vitium, & partem illam nervi, cui θ proxime adſtat, non exhibendam fuiſſe tanquam truncatam, ſed ex oſſis ſacri foramine emergentis ſpecie, ut exhibitus eſt nervus proximus ſuperior η.

45. 46 *Ad reciſos muſculos*, inquit Lanciſius, *extenſorem quidem longum feruntur nervi* 25. 11., *ad brevem vero* 26. 8.; *quorum certe nervorum progreſſus ſub axilla dextera* 19. 26.; *atque inſertio in praefatos muſculos* 18. 27. & 19. 34. *clarius cernuntur.* Hic invenio numeros hos 25. 11. incidere in Latiſſimum dorſi, ramoſque per eum decurrentes nervi cui 41. inſcripſi. Si autem pro 25. 11. reponas 25. 10., deſignabuntur rami illius nervi, cui 45 in brachio ſiniſtro inſcripſi; qui rami revera ad Longum quem dicunt extenſorem cubiti pertinent. Non cogitaſſe autem Lanciſium de Latiſſimo dorſi, nervoque 41 per eum diſtributo, colligimus ex iis, quae mox ſubjicit, eorum *nervorum progreſſum ſub axilla dextera, atque inſertionem in praefatos muſculos* 18. 27. *&* 19. 34. *clarius cerni.* Nam ſi in ſiniſtro brachio reſpexiſſet ad nervum cui 41. inſcripſi, & ad Latiſſimum dorſi; traditurus non fuiſſet, haec in dextro quoque brachio cerni, ut in quo nihil exſtat eorum. Quanquam tamen numeri quibus nervos illos, quos dicit, in dextro brachio deſignat, nempe 18. 27. & 19. 34. rei ipſi non plane reſpondent. Cum autem ibi numeri 19. 34. incidant in ramos nervi 45 dextri brachii, ad *extenſorem* quem dicunt *longum* pertinentes, cenſeri poteſt, hos 18. 27. deſignare debere nervos, quos dicit *ad brevem ferri:* non incidunt autem in eos, ſed in nervum 43 dextri brachii; cum nervi qui *ad brevem feruntur*, in hoc brachio ſint quibus 46 adſcripſi.

51 Neque hic adeſt *bicipitis principium*, neque hic nervus 51 alicui muſculo, ſi quid video, hic *inſeritur*, ut Lanciſius *demonſtrari* tradit.

AD TABULAM XXI.

N°. 1.

i Niſi Buccinator, certe locus ipſius. Ipſum autem Buccinatorem velle videtur, quoniam nervos ad eum pertinentes indicat. Caeterum rudis figura eſt, ut hoc, quicquid eſſe exiſtimare quis velit, ne quidem à maxilla diſtinxerit.

p Depreſſores labii inferioris non aliam ob cauſſam dico, quam quia ille eſt locus eorum: ex Figura tamen perſpicuum non eſt, utrum Depreſſores ipſos, an tantum locum eorum obiter indicare voluerit.

N°. 2.

Videtur in hac Tabula, & in XXIII. indicaſſe aliquot ex illis *pene innumerabilibus nervorum propaginibus*, quorum meminit in Libello de Multitudine.

a. c *Ramuſculi paris vagi* hic meminit Lanciſius, deſignatque eum numeris his, 7. 38., qui incidunt inter nervos c & a, ut incertum eſſe fortaſſe poſſit, ad quem eorum pertineant. Sive autem ad hunc, ſive ad illum pertineant, neuter certe eorum eſt paris illius quod vagum dicitur, ut Anatome docet.

c Hunc inveni effectum ex ramo cervicalium ſecundi & ramo tertii conjunctis inter ſe.

h Hunc pariter effectum inveni ex ramo cervicalium tertii conjuncto cum ſecundi ramo.

G Scalpturae vitium, quod in Explicatione dixi, indicat quoque loci illius commaculatio in archetypa.

AD TABULAM XXIII.

N°. 1.

h Huc quoque pertinet annotatio, quam ſupra adſcripſi ad i Tab. XXI. N°. 1.

N°. 2.

d *Duriuſculus auris nervus* neque *apparet ad poſteriora etiam occipitis deferri*, ut Clariſſimo Lanciſio viſum; neque omnino *defertur*: per *duriuſculum* enim *auris nervum* quin portionem duram nervi auditorii intelligat, non videtur dubitandum. Pro ramo autem portionis durae hic habuit ramum cervicalium ſecundi cui d adſcripſi, qui idem eſt qui ille, cui c adſcripſi Tab. XXI. N°. 2. Habuiſſe apparet ex ipſa deſcriptione hac, quam addit, *ad poſteriora etiam occipitis deferri: --- immo vero conjungi videri, ac pene inſeri cum ramuſculo nervi* (e) *qui trapetii fines perforans ſurſum vagatur per occiput, & ad quadratos etiam muſculos dirigitur. Hujusmodi autem nervorum conjunctionem perſpicue notari ſub* 6. 23.: quae ad nervum d pertinere, id in Tabula apparet.

AD

AD TABULAM XXIV.

N°. 1.

τ ſin. Similis Profundo H Tab. XXXVII.

AD TABULAM XXV.

N°. 1.

e Quia vaſa quae circum hunc procedunt, ſunt eadem quae illa, quae in Tab. XXIV. ſiniſtro latere procedunt circum Complexum, hunc quoque Complexum eſſe, apparere puto. Nec obſtat, quod in eadem Tab. XXIV. eadem vaſa in dextro latere videantur circum Splenium procedere: nam in hac XXV. locus capitis, ad quem muſculus e procedit, magis indicat Complexum eſſe, quam Splenium.

F. G. H. I Ulnaris externus eſſe nequit is, cui I inſcripſi. Externus enim oritur à condylo priore oſſis humeri, & hoc brachii poſitu totus in poſteriore cubiti parte jacet. Velis, quaeſo, examinare Ulnarem externum in Tab. XXIX. 26., & in Tab. XXXIV. Z, & perpendere, num hic, cui I in hac Tab. XXV. inſcripſi, idem eſſe cenſendus ſit. Quod ſi autem Ulnaris internus eſt, ut Anatome docet eſſe, nequit etiam ille, cui H inſcripſi, Ulnaris internus eſſe. Et cum vaſa illa (ν Tab. huj. N°. 2.) decurrant ſub principiis muſculorum ab interno condylo orientium, atque ut vaſa illa apparerent, principia illorum muſculorum inflexa ſint, conſequens eſſe videtur, ex muſculis illis interiores exhiberi, qui ſunt Sublimis, & Radialis internus, & Pronator teres; quorum inferior ortu ſituque interior cum ſit Sublimis, ſuperior autem ortu ſit Pronator, medius Radialis; cenſendum eſſe videtur, Sublimem eſſe, cui H inſcripſi: Pronatorem autem eſſe, cui F inſcripſi, non Radialem internum: Radialem denique internum, cui G inſcripſi, non Palmarem. Vides quoque tribus his truncatis muſculis F. H. I reſpondere totidem extrema truncata, M Pronatoris teretis, P Sublimis, V Ulnaris interni. Ne quid addam de eo quod diſſectionem anatomicam ipſam ſatis oſtendere puto. Haec autem ſilentio praeterire nequivi, ne ignorarentur cauſſae, quae me ab illis hic recedere coegerunt, quos merito eorum facio plurimi, faciuntque omnes.

Γ Similis eſt muſculo cui 2 inſcripſi Tab. XIX. N°. 1. quem Opponentem eſſe, ibi dixi. Similior quoque Opponenti, quem puto, *69* Tab. XXXIII., quam quem Abductorem pollicis parvum, 43 dext. Tab. XXXII.

N°. 2.

g Figurarum comparatio indicare videtur, eſſe radicem venae l Fig. 3. Tab. XXVII.

h Rurſus comparatio Figurarum indicare videtur, eſſe venarum, quas dixi, alterutram.

t Eſt hic, opinor, vitium in Tabula archetypa, quod vena haec t appareat tanquam ſi conjuncta eſſet ab utraque parte cum arteria 15. Confirmat hoc Tab. XXIV. in qua eadem illa vena, cui ibi loci e adſcripſi N°. 2., di-

diſtincta ab arteria eadem c, decuſſat eam. Ad cujus Tabulae normam etiam diſtinxi in lineari hujus Tabulae XXV.

w Potuerunt venae & arteriae temporales à Clariſſimis multaeque diligentiae ac peritiae laude digniſſimis Anatomicis dici, eo quod per illum locum calvariae decurrunt, qui ex parte illa, quae tempus vocatur, nominari conſuevit. Nequeunt autem eſſe (ne quis fortaſſe putet eſſe) quas vulgo venam & arteriam temporalem appellant, ut quae ante aurem ſuper zygoma ſub tegumentis corporis communibus, ut Tab. XXII. exhibitum, decurrunt; non autem poſt zygoma adſcendunt, ſicuti hae.

AD TABULAM XXVI.

No. 2.

b. e. f Comparatio docere videtur, eſſe radices venarum quas dixi.

r r r ſ s Quanquam Euſtachius in loco, quem adduxi, aperte de Simiis agit, tamen non potui quin monerem, quomodo locus ille cum his venis conveniat, ut expenderent earum rerum ſtudioſi, quid cauſſae eſſe potuerit, cur illud hic in Hominis figura exhibuerit.

AD TABULAM XXVII.

FIG. I.

Clariſſimus Morgagnus de Figura 1. 2. & 4. ſolerter animadvertit hoc: *cum Euſtachius vellet univerſam venam Portae ſociis ubique ſtipatam arteriis ſive coeliacis, ſive meſentericis ab anteriore facie demonſtrare; in I. venae illius ramos, & radicum fines, in II. & IV. ramorum initium, & radices; in omnibus interjectum ramis, ac radicibus truncum propoſuiſſe.* Atque illud *ex inſpectione Figurae illius I. ac proximarum II. & IV. apertiſſime colligi.* Epiſt. an. I. 68.

d e *Amanuenſium Lanciſii culpa ingens error in Figurae I. Explicationem irrepſit, cum* Majores venae portae rami ſubſtantiam hepatis penetrantes *ad* 13. 12. *indicati ſunt. Atqui illos non eſſe* ramos ſubſtantiam hepatis penetrantes, *ſed radices in truncum Portae confluentes, ſi ex anatome non conſtaret, ſatis ſuperque intelligi poſſet ex ambobus trunci illius extremis in triplici propoſito Iconiſmo* (Fig. 1. 2. 4.) *inſpectis, atque collatis.* Morgagn. Epiſt. anat. I. 68.

g h i l q r s Vide Morgagn. Ep. an. I. 69.

h. t. u. v. v. v. w De his cum aliter atque aliter ſentire Clariſſimos Viros videamus, & non ita perſpicuum ſit, quid Euſtachius voluerit, paullo plenius dicendum. Primum igitur, quae Figura videbatur oſtendere, ea in hepate ipſo quaeſivi: in quo inveni haec. Truncum venae portarum ubi ad hepar venit, ſe primum aliquantum dilatare, haud ſecus ac ſolent venae, ubi majores rami ab iis oriuntur, & inprimis, ubi ſe in magnos ramos totae dividunt; ut videre eſt in cava inferiore qua in iliacas abit, & in ſuperiore, qua in ſubclavias. Quo facto, mox ſe truncum illum in duos magnos ramos dividere, per ſinum hepatis porrectos: quorum alter ad dextram procedat hepatis partem, & non longe ab ortu ſuo immergat ſe hepati: alter ad ſiniſtram, multo apparens decur-

rere

rere longius per ſiniſtram ſinus hepatis partem, donec in venam umbilicalem continuetur ſub hepatis iſthmo illo, quem vena illa ſubit. Ac duos illos ramos unius ſinus venae portarum nomine appellarunt Anatomici recentiores, atque ita & deſcripſerunt, & iconibus aliqui eorum expreſſerunt, tanquam ſi truncus venae portarum juxta hepar in unum oblongum, eumque transverſum, ſinum abeat, & à dextra parte trunci dextrorſum, & à ſiniſtra ſiniſtrorſum, per hepatis ſinum porrectum. Cujus haec cauſſa potuit fuiſſe, quod venae portarum in hepar ingreſſum conſiderarunt in hepate ex abdomine exſecto: truncata enim vena portarum, laxataque, contrahit ſe ſimul & retrahit hepar verſus, ex quo talis, qualem tradiderunt, ſinus ſpecies exiſtit. At ſi venam illam in tali hepate, aliquo ab eo intervallo prehenſam, aliquantum retrahas ab eo, ſic ut ipſa modice tendatur, ad eum modum, quo ſe habet in ſitu naturali; maxime ſi ſimul aut ſanguine turgeat, aut flatu diſtendatur; potius in duos magnos ramos, quo dixi modo, quam in ſinum abire animadvertitur; qui deinde ramos illos hepati dant, quos vulgo dicunt dare ſinum. Itaque intelligi poteſt, quî factum ſit, ut Euſtachius neque in hac prima Figura, neque in ſecunda & quarta, ſinum, qualem recentiores deſcribere dixi, & delineare, propoſuerit; ſed truncum venae portarum, ut ex conjungentibus ſeſe ramis, ſplenico ſcilicet & meſeraico, naſcentem, ſic rurſus in ramos hepaticos ſe dividentem. Quorum is, cui i inſcripſi, eſt dexter illius, de qua dixi, dichotomiae venae portarum: is, cui g inſcripſi, reſpondet ſiniſtro: tertius autem, cui h inſcripſi, ramo reſpondet cuidam ex dichotomia illa naſcenti. Obſtat hoc inprimis & Lanciſio, tradenti, canalem, cui t inſcripſi, venam eſſe umbilicalem; & Clariſſimis Viris illis, qui putant, illum, cui w inſcripſi, eſſe canalem venoſum. Siquidem, quod attinet ad primum, vena umbilicalis non alii cuidam venae portarum ramo continuatur, quam ſiniſtro, hoc eſt, illi, qui ſiniſtram ſinus vulgo dicti partem efficit, cui reſpondet in Figura ramus g: ut tamen in Figura, ſi canalis, cui t inſcripſi, vena umbilicalis eſſet, continuaretur; ramo ſcilicet, ſicuti vides, cui h inſcripſi. Et quod ad alterum attinet, canalis venoſus *ex Sinu oritur venae Portae*, ut recte monet Clariſſimus Morgagnus, Epiſt. an. I. 73.; hoc eſt, ab eodem illo, de quo modo dixi, ſiniſtro ramo hepatico venae illius, qui eſt ſiniſtra ſinus pars, reſpondetque ramo g: non à ramo quodam alio, ut tamen in Figura oriretur, ſi canalis ille, cui w inſcripſi, eſſet venoſus. Attamen, praeter hanc unam difficultatem, reliqua ſatis fortaſſe videri poſſint reſpondere: ſcilicet ſi quis aut ad eam non attenderet, aut exiſtimandum duceret, ramum illum medium, cui h inſcripſi, eſſe ipſum hepaticum ſiniſtrum, hoc eſt, ſiniſtram ſinus venae portarum partem. Nam ut re ipſa ramus ſiniſter ſiniſtrorſum arcus ſe ſpecie curvat, donec obviam quaſi venienti ſibi venae umbilicali continuetur; ita quoque in Figura ramus, cui h inſcripſi, qui cenſeri poſſet circa illum ad poſtremum locum truncatus (ad t) eſſe, ubi aetate provectioribus ligamentum, in quod vena umbilicalis abiit, juxta hepar incipit. Et ſicuti in hepate à ſiniſteriore arcus modo dicti parte canalis venoſus à ſuperiore parte oritur, ſurſumque procedit; ita etiam in Figura canalis oriretur, procederetque, cui w inſcripſi. Pariterque, uti ab arcus illius parte illa, quae eſt à parte ſiniſtra canalis venoſi, rami ab utroque latere oriuntur ad hepar adſcendentes; ita quoque rami v. v. v oriren-

orirentur in Figura: quamvis tamen ramos illos non ita plane reſpondentes invenerim, &, ne dicam de iis, quae olim obſervavi, in hepate, quod nunc ante oculos poſitum habeo, tres quidem pariter ſint, iique exiliores, ſed, contra quam in Figura, à ſiniſtra parte unus, duo autem à dextra. Cumque porro eorum ramorum infimi ſint prope venae umbilicalis finem, hoc eſt, prope continuationem venae illius cum ſinu venae portarum; poſſet etiam cenſeri, illam canalis illius, cui t in Figura inſcripſi, partem, quae eſt infra infimum ramum eorum, quibus v adſcripſi, partem eſſe venae umbilicalis. Adde quod ſinus, quem dicunt, venae portarum, inter ortum canalis venoſi & ramum, quem ante ortum illum dat ſuperiori hepatis parti, aliquanto, quamvis parum, anguſtior ſit, ut videri poſſit huic etiam Figurae parti, cui u inſcripſi, non ita male reſpondere. Neque illa modo omnia ita reſponderent, ſed etiam ſi hepar à priori parte, nihil mutato ſitu ejus, ad quam normam ſyſtema vaſorum hepaticorum hac Figura expreſſit, in abdomine ipſo conſideramus, perpendimusque poſitum trunci venae portarum, ejusque rami hepatici ſiniſtri uſque ad ligamenti rotundi initium, & venae cavae qua parte è regione inferioris partis hepatis conſiſtit, & arteriae hepaticae, & ductus choledochi, & ciſtae denique fellis, cujus quandam imaginem vaſa ejus in Figura exhibent: horum quoque omnium poſitus inter ſe ratio reſponderet in Figura. Neque etiam ſitus canalis venoſi difficultatem adeo crearet. Nam ſi Anatomicorum in figuris, ſi in ipſo hepate, canalis venoſus plane à ſiniſtra parte trunci venae cavae poſitus apparet, id fit ex ſitu hepatis alio. A ſiniſtra enim cavae parte ſine dubio poſitus eſt cum hepar gibbo ſuo jacet in tabula; ita ut exhibet Fig. 4. Tab. XI. ubi canalis venoſus porrectus eſſet ſecundum ſinum, cui II inſcripſi, atque adeo à ſiniſtra parte cavae FH. At nihil mutato ſitu hepatis naturali, ſicut in abdomine poſitum eſt, à priori parte ſi quis conſideret, (à qua parte Euſtachium vaſa ejus hac Figura expreſſiſſe, in confeſſo eſt) fortaſſe haud ita difficulter cognoſcat, quomodo ad canalem venoſum ad anteriora cavae exprimendum adduci Euſtachius potuiſſet. At quamvis reſponderet ſitus, ſcrupulus tamen reſtaret. Scilicet canalis venoſus ad cavam deſinit, qua illa ex hepate jam emergit: immo in embryonibus, & nuper natis, cum venis hepaticis magnis, cumque cava, abit in ſinum venoſum dextrum cordis, atque adeo ad cavam non deſinit ibi ubi Euſtachius videretur exhibere. Et non levis haec eſſet difficultas, niſi putare quis velit, in ligamentum jam verſum exhibuiſſe, & ob id etiam tam exilem. Quamvis tamen etiam ligamentum illud ad eundem cavae locum pertineat, ad quem, canalis cum eſt, pertinet, & in provectioris aetatis hepate & ſaepe alias viderim, & cum maxime videam in eo, quod, haec dum ſcribo, ante oculos habeo poſitum, ſinulum quendam intus in vena cava juxta ortum venae hepaticae ſiniſtrae ſuperioris, ibi loci, quo canalis venoſus in ligamentum jam mutatus, extrinſecus pertinet. Sed cum idem illud ligamentum inhaereat membranis, quae adhaerent ſinui illi hepatis, per quem ligamentum illud eſt porrectum; & invenire ſolitus ſim, ligamentum, priusquam cavam attingat, in membranis illis veluti extenuati, & ad poſtremum aliquantum dilatati, & quaſi evaneſcentis, ſpeciem quandam referre, videri cuipiam, qui ad haec attenderet, fortaſſe poſſet, hanc ob cauſſam & brevius, & in fine nonnihil dilatatum, exhibuiſſe.

Et

Et quamvis illud cavae videri poſſit inſeruiſſe, tamen in ipſo ejus fine lineolae illae, quae continuationes ſunt illarum, quibus cavae umbra effiꝺta, delineationis aut ruditatem, aut imperfectionem quandam, arguere poſſint, cum appareat tanquam ſi ante lineolas illas poſitae ſint lineae ligamentum ab utraque parte terminantes, interque iſtas lineas cavae umbra continuata conſpiciatur. At fatendum tamen eſt, *ſi Anatomen conſulamus, finem ejusmodi*, qualem Figura exhiberet, *non ſolere eſſe tubuli venoſi*; ut animadvertit Clariſſimus Morgagnus, Epiſt. an. I. 73. Qui praeterea addit, quod illi interpretationi, qua canalis venoſus dicatur, *illud* etiam *ſatis* non *eſſet, quod in ullos alios ſurculos ramus ille* w *toto itinere non dividatur, quando Euſtachius à dextris cyſticae venae dexterae alterum vel longiorem pinxit ramum venae Portae qui nullos ſurculos de ſe emittit.* Jamque ſatis, ut opinor, dixi de iis, quae veri quadam ſpecie commovere aliquem fortaſſe poſſint, ut putet, venam umbilicalem, & canalem venoſum, exhibita hic eſſe. In eo autem, quod Lanciſius dicit, canalem, cui t inſcripſi, *venam eſſe umbilicalem ad oſtium jecoris diſſectam, quae cum ramis venae portae facto ſemicirculo* 8. 12. *inoſculatur*, quaedam ſupereſſet difficultas alia. Potuit quidem certe *Lanciſius*, quod Clariſſimus Morgagnus affert Ep. an. I. 72., *in vena umbilicali deſignanda attendiſſe locum* (cui t inſcripſi) *ejusque canalis craſſitudinem venae umbilicali convenientem.* At cum addat Lanciſius, *cum ramo venae portae facto ſemicirculo inoſculari*, & locum, ubi hoc fiat, deſignet numeris his, 8. 12., qui in illum incidunt, cui u inſcripſi; videtur ibi loci & rami venae portarum, & venae umbilicalis, terminos ponere, atque adeo venae umbilicali accenſere quicquid eſt inter duas, quas inſcripſi, litteras t. u. Contra illud autem valeret difficultas, quam Clariſſimus Bianchus contra Lanciſium profert, Hiſt. Hepat. Expl. Tab. VIII. Fig. 3. p. 1100.; *cui unquam vere anatomico contigerit perſpicere, umbilicalem venam ſuo per hepar itinere in ramos faceſſere:* ad quod Clariſſimus Morgagnus; *hoc*, inquit § 72., *Lanciſius vel quibusdam crediderit Scriptoribus, vel potius in tanta rerum copia ſatis fortaſſe non attenderit:* faſſus autem Morgagnus fuerat, *canalem* (cui t inſcripſi) *non videri eſſe venam umbilicalem, cum ejus attendimus ramos, quos certe in ea vena adhuc conſpicere non potuerit.* Quae cum conſiderarem, & cuperem aliquam praeterea invenire defenſionem interpretationis Lanciſii, ſubiit aliquando animum cogitatio, minus incongruam futuram interpretationem illam, ſi exiſtimaverit, hoc velle Euſtachium, venam umbilicalem, ubi ad *jecoris oſtium* (quo forte intelligit locum, ubi hepar ipſum intrat) venerit, non ſtatim deſinere, ſed accenſendam ei eſſe illam rami hepatici ſiniſtri (ſi nempe ramum h pro eo habeas) venae portarum, hoc eſt, ſinus vulgo dicti, partem, quae inde uſque ad locum, cui u inſcripſi, pertineat. Ad quod exiſtimandum adduci potuerit, eo quod in Figura canalis ille, cui t inſcripſi, quem venam umbilicalem eſſe putavit, ab eo loco, ubi truncatus eſt, uſque ad exortum rami, cui w inſcripſi, ita aequabili & continuata craſſitudine exhibitus ſit, ut voluiſſe videri Euſtachius poſſit, venam umbilicalem ipſam ad ramum illum uſque procedere, eoque emiſſo, ſenſim anguſtatam occurrere, ſeſeque continuare, obviam venienti ſibi ramo venae portarum, ſenſim pariter anguſtato. In quo & confirmari potuerit, eo quod rami, quibus v. v. v & w inſcripſi, ita à ſua illa umbilicali vena procedunt, ut rami à vena portarum procedunt per hepar, tanquam ſi voluiſſet Euſtachius,

ſtachius, ut à vena portarum, ſic ab umbilicali illa, qua parte ſecundum ſinum hepatis incedat, ramos procedere. Cujus quidem venae umbilicalis pars illa, quae ſit inter umbilicum & *jecoris oſtium* ſupradictum, ligato fune umbilicali, in ligamentum abeat, quia neque ipſa pervia amplius ſit ſanguini, neque ramos hac parte emittat: altera autem maneat aperta, quia ob ramos, quos emittat, pervia ſit ſanguini à vena portarum venienti. Haec tamen aliter accipi non velim, quam tanquam conatum quendam illuſtrandae interpretationis Lanciſii: quibus ſi quis meliora proferet, ei facile aſſentiar.

Quod ſi autem illa, quae hactenus dixi, alicui fortaſſe arriderent, quid igitur, rogarem, ſentiendum eſſet de ramo illo, cui g inſcripſi? cui ſimilis non inveniretur in hepate. Ipſe certe magis reſpondet ſiniſtro ramo hepatico venae portarum, qui eſt pars ſiniſtra ſinus, quem alii dicunt. Reſpondet magis & magnitudine, & poſitu, & ramis ad ſiniſtram hepatis partem pertinentibus, quibus ſe etiam comites adjungunt rami arteriae hepaticae, ut adjungunt in Figura. Itaque non alienum videri poteſt exiſtimare, duos illos magnos ramos, dextrum i, & ſiniſtrum g, eſſe duos illos, in quos vena ſe dividit, hoc eſt, illud ipſum, quod ſinum ejus vocant: tertium autem eundemque medium h, eſſe ramum illum minorem, qui circa dichotomiam trunci ortus, per ſuperiora hepatis procedit. Atque adeo, ſi ſiniſter ille ramus g ad ſinum venae pertinet, non autem medius h, etiam canalis venoſus, ſi is eſſet canalis w, à ſinu non oriretur, contra quam Anatome oſtendit; quod jam occupatum à Clariſſimo Morgagno, Epiſtola ſupradicta, §. 73.: & vena umbilicalis, ſi ea canalis t eſſet, ad ſinum, ad quem revera deſinit, non deſineret, ſed ad ſinus ramum h; & in *ſuo per hepar itinere* ramos emitteret, quales non emittere eam, Bianchus monuit, Morgagnus confirmavit, Anatome docet. Haec autem dum tracto, incidit in manus Gliſſonii Anat. Hepat. Tab. II. in eaque occurrit quintus ejus ramus venae portarum, F 5. quem *verſus gibbum* hepatis *recta pergere* dicit Cap. 25. Cui ut reſpondere poſſet Euſtachii ramus ille medius h, ſic poſſet fortaſſe Euſtachii ramus u t, cum ſuis ramis w. v. v. v, reſpondere deorſum pariter flexo illi, quem in Gliſſonii figura producit ramus ille quintus F 5. Certe cum de Euſtachii ramis duobus magnis, in quos ſe ramus g dividit, dubitari poſſe non videatur, quin per hepar ipſum procedant; & cum ramus ille incurvus u t in Figura incedat ante ramos modo dictos; ſignificare hoc ipſum videtur, quod per hepar procedat & ipſe, niſi quis velit, per hepar penetrare, & etiam ante ipſum procedere. Nec diffiteor tamen, hic valere difficultatem, quam affert Celeberrimus Morgagnus, Ep. An. I. 72. contra Clariſſimos Viros, qui propoſuerunt, eſſe poſſe *ſiniſtram ſinus* venae *Portae productionem:* hanc ſcilicet; *quaerere ex* iis, *ſi viveret, Lanciſium poſſe,* „cui unquam vere anatomico contigerit perſpicere" *Sinum venae Portae, poſteaquam in majorem ramum, deinde in ramuſculum contractus eſt, mox repente in ampliorem, & tam longum ramum expandi, cujus praeterea ſurculi contra atque oporteret, non ſecundum motum ſanguinis à Sinu venientis, ſed contra eundem converſi ſint*: &, canalem, cui t inſcripſi, *productionem eſſe* non *videri iſtius rami venae Portae*, cui nempe h inſcripſi, *cum & multis partibus craſſior ſit curvo illo ramuſculo* (u) *per quem à latere cum ramo illo continuatur; & ſuos ipſe ramos contra obverſos habeat, ac rami illius productio haberet.* Itaque, tametſi quodammodo

modo reſpondere videatur Gliſſonii figura, non alia tamen de cauſſa tale quid propono ſuſpicandum, quam ut moneam de re, quae opportunitatem dare fortaſſe poſſet, inveſtigandi veritatem. Quare juvabit etiam hic inſeruiſſe Sagaciſſimi Morgagni haec: *Num forte*, inquit, (dixerat autem de canali, cui t inſcripſi) *major aliquis ex iis ramis quos aliquando Falloppius* (in *Obſ. Anat.*) --- *hinc communicare vidit cum intima ſiniſtri hepatis lobi ſubſtantia, inde vero aut* ,,ſub pancreo cum quibusdam aliis venis ab eodem portarum trunco extra hepar obortis,, *aut* ,,in liene,, *cum hujus* ,,ipſius ſubſtantia,,. *Non hoc dico; neque enim delineatio haec cum Falloppii deſcriptione ſatis convenit, quamvis ad id rerum genus quadantenus videri poſſit accedere.* Ep. ead. §. 72. Juvabit & haec inſeruiſſe, quae §. 74. ſcribit, *ſi trium iſtorum ramorum* (t. h. w.) *interpretationem aggredi debuiſſet, --- utrinque rationes fuiſſe propoſiturum, cur vena umbilicalis, productio Sinus venae Portae, tubulus venoſus tum eſſe, tum non eſſe videri poſſent: iiſque propoſitis, rem in medio relicturum, ut ſi qui vel alia veſtigare, & credere mallent, vel haec quidem, ſed ita uti Euſtachius aut humani aliquid paſſus eſſet, aut ex quam rariſſimo exemplari, aut ex non humano rem deſcripſiſſet, aut ejus Pictores, Scalptoresque non ſatis fideliter expreſſiſſent; haec per* ſe omnibus *ſive meliora ſtatuendi, ſive divinandi facultas libera eſſet.* Caeterum pergratum mihi, perque jucundum accidet, ſi quis aut in inveniendo, aut conjiciendo aliquid de his, ſimilibusque, quae Delio quopiam natatore fere indigerent, felicior erit, quam ego adhuc fui.

l Lanciſii numeri hi 12. 11., quibus *duos arteriarum ramuſculos ex coeliaca in jecur diſtributos* deſignat, incidunt omnino (in meis ſaltem exemplaribus) in hunc truncum arteriae hepaticae, & quidem in illam ejus partem, ubi ſe in duos ramos diviſurus eſt, ut dubitare vix poſſim, quin eos deſignare voluerit. De quo Clariſſimus Morgagnus, *hoc*, inquit, *ſi voluiſſet; Euſtachii mentem praeclare mihi videretur aſſecutus.* Epiſt. anatom. I. 70.

l. m. n. o Vide Celeberrimi Morgagni Ep. an. I. 70. 71.

FIG. II.

f g g q q r r Quoniam rami f. r. r decuſſant ramos g. g. q. q, & qua decuſſant, à priori eorum parte poſiti ſunt, puto his, f. r. r, exhiberi eos qui à vaſis gaſtro-epiploïcis ad priorem ventriculi partem procedunt; illis autem, g. g. q. q, illos qui ad partem poſteriorem.

FIG. II. & IV.

Recte Lanciſius, *ſub aſpectu ponere complexum arteriae coeliacae & venae portae*: adde autem, etiam arteriae meſentericae utriusque. Similiter recte, duos *ramos majores venae portae infra jecur*, *ramis arteriae coeliacae aſſociatos*: pariter autem adde, etiam utriusque meſentericae.

Et recte quoque Lanciſius, has Figuras *diſcrepare*, *quod Fig. II. majori vaſorum numero ditetur*, *quam IV.* Apparet autem, quod hoc non *ſolum*, ſed aliis etiam rebus notabiliter diſcrepent.

FIG. III.

w. w Has illas, quas dico, radices eſſe, ex Figurarum comparatione judico.

FIG. VI.

e Ex comparatione Figurarum videtur apparere, hanc eſſe radicem venae l Fig. 3.

FIG. IX.

Ampliſſimo quidem Lanciſio viſum, hanc Figuram *delineare arteriam, quae ad brachium fertur.* At venas exhibere, tota explicatio quam dedi, ita declarat & probat, ut neceſſe non videatur argumenta hic afferre.

g Ad hanc venam pertinere viſus eſt locus ille Euſtachii, quem adſcripſi. Expendant porro intelligentes, pertineatne, nec ne.

AD TABULAM XXVIII.

s Videbatur primum Hyothyreoïdeus eſſe hoc poſſe: & certe quod ipſius eſt infra os hyoïdes, inſertionemque Coracohyoïdei, ſpeciem muſculi illius Hyothyreoïdei praebet; & confirmare etiam poſſet ipſius Euſtachii Tabula XXXIII. Sed quandoquidem inde etiam usque ad Biventrem maxillae pertinet, ubi cornu oſſis hyoïdis & Hyogloſſus deberent ſequi, potius quod laryngis & pharyngis cum partibus ad ea pertinentibus, inter quas etiam Hyothyreoïdeus eſt, ibi loci eſt ſitum, una rudi nec diſtincta figura expreſſiſſe viſus eſt.

t.t Niſi Recti illi ſunt, ſunt loci eorum. Confer t Tab. XXXII. & T Tab. XXXIII.

K Pro Recto abdominis indicat Celeberrimus Boerhaave, in Inſtit. §. 86. b. Proprie autem eſt aponeuroſis Obliqui externi, ſub qua, ſi velis, Rectus, ſed perobſcure, faciens ut ea Recti ſpeciem quandam referat.

Q.Q Eſſe Pſoas magnos, ex Tab. XXXIII. Θ. & XXXVIII. r s - α facile cognoſces. Ad quorum tendines Iliaci interni ſe adjungunt quidem, ut exhibui in Tab. an. nov. Muſc. Tab. III. 5 υ in femore, & in Tab. IV. y x: non ita autem, quin tendines illi ad Pſoas potius, quam Iliacos referendi ſint. Lanciſius autem *iliacorum internorum tendines* dicit.

S Hoc, quod Lanciſius *principium faſciae latae* eſſe dicit, eſt Gluteus medius; de quo confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. I. K in fem.: niſi velit Gluteum illum hic tectum aponeuroſi ſua, eamque faſciae latae accenſeat, ipſiuſque adeo dicat principium.

Ξ Incuria factum eſſe puto, ut *digitorum extenſor longus* apud Lanciſium hic dictus ſit, quamvis bis dictus ſit in hujus Tabulae Explicatione; hic, ubi deſignat numeris 77. 23.; & ubi ſcribit de ligamento, *quo ſub malleolo interno vinciantur tendines muſculorum extenſoris longi digitorum, tibiaei poſtici, & flexoris pollicis.* Non potuit autem ignoraſſe, *extenſorem longum* non eſſe, eoque minus, quia in hac ipſa Explicatione, paulo ante quam meminit *ligamenti* illius, *quo ſub malleolo interno vinciantur tendines muſculorum extenſoris longi digitorum, tibiaei poſtici, & flexoris pollicis;* paullo, inquam, ante recte indicat *extenſorem* illum *longum*, cum tradit, Euſtachium *oſtendiſſe ſolitum ligamentum in tarſo* (7), *colligans tendines muſculorum extendentium digitos pedis.*

2 Hic Peroneus longus à brevi non diſtinctus. Confer Tab. XXXIII. 7. 8. & Tab. anat. nov. Muſcul. Tab. I. ο ϱ. σ in crure.

9. 10.

9. 10. 11. 12. &c. De his aponeuroſibus & tendinibus, videri poſſunt quae ſcripſi in Hiſtoria Muſculorum: conferri etiam figurae poſſunt, quas dedi in Tabulis anatomicis novis Muſculorum.

28 Eſſe mucronem tenuiorem tendinis Tricipitis brachii, olecrani parti priori, & ſpinae, quae infra eam ex ulna eminet, inſertam, apparet, ſi conferatur Tab. XXIX. & XXXI. & XXXVI. MN-ε. *Anconeus* autem, quem Lanciſius hoc eſſe indicat, exhibitus Tab. XXXVII. G.

38 Ampliſſimus Lanciſius hoc *ligamentum* eſſe indicavit *annulare carpi:* quod quam recte fecerit, non diſquiram; hoc tamen non praetermittendum eſſe duxi, ut monerem, non eſſe notiſſimum illud ligamentum carpi interius, quod exhibitum Tab. XXXII. 48. & Tab. XXXIII. 70.; à quo quantum differat, facile, ſi comparare velis, cognoſces.

41 Eſſe eundem muſculum, cui 44 inſcripſi Tab. XXXII. ex comparatione ſatis, puto, cognoſcitur. Quare in Lanciſii Explicatione pro hoc, quod exſtat, *tendo pollicis adductor*, fortaſſe reponendum, *muſculus pollicis adductor*, aut ſimpliciter, *pollicis adductor*, ut appellat eum Tab. XXX. ubi 15 inſcripſi.

AD TABULAM XXIX.

q Numeri 55. 31. quibus apud Lanciſium *ſemimembranoſus* deſignatus, incidunt in muſculum q, qui Semitendinoſus eſt: confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. V. π in dextro femore, & Tab. VI. o. Fortaſſe in numeris vitium, voluitque proximum p, qui eſt Semimembranoſus: confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. V. ν in dextro femore, & Tab. VI. φ.

r ſiniſtr. Numeri 55. 21. quibus *vaſtus externus* apud Lanciſium deſignatus, incidunt in caput longum Bicipitis cruris ſiniſtri r: de quo capite confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. V. σ in femore ſiniſtro, & Tab. VI. θ. Et Vaſtus ille in hoc femore conſpicuus non eſt, utpote jacens ſub vagina u.

xyyy Si modo oſſa exhibere hic voluit. Utcunque ſit, loci certe ſunt oſſium femorum.

Inter 21. 22. 30. 32. Cum non videatur aliud aliquid hoc ſpatio ſignificare voluiſſe, niſi intervallum inter muſculos, ut ſaepe alias fecit, idcirco notam nullam appoſui. In hoc ſpatio autem locus & ſedes eſt Supinatoris brevis.

40 Niſi modo una cum illa aponeuroſi etiam extrema Adductoris & Flexoris brevis pollicis indicare voluit, in manu praeſertim ſiniſtra. Vide annot. ad 6 Tab. XXXI.: & confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. V. 27. 28. 29. 30.

AD TABULAM XXX.

F Hunc, ut Tab. XXVIII. fecerat, pro *Recto* abdominis indicat Eximius Boerhaave, in Inſtit. §. 86. b. Non aliter autem hic, quam ille, dici *Rectus* abdominis poteſt.

V. V Muſculi, in quos incidunt numeri 66. 28. & 64. 20., quibus *graciles* deſignati apud Lanciſium, ſunt Seminervoſi. Gracilis autem in ſiniſtro tantum femore conſpicuus, ubi Y inſcripſi: in dextro enim cerni ab hac parte nequit.

W Muſculus, in quem numeri 64. 21. incidunt, quibus apud Lanciſium *ſeminervoſus* deſignatus, Semimembranoſus eſt. Seminervoſus autem eſt proximus, cui V inſcripſi.

Y Qui Gracilis dicitur, is muſculus ille eſt, in quem incidunt numeri 66. 21., quibus *ſemimembranoſus* apud Lanciſium deſignatus. Semimembranoſus eſt proximus, cui W inſcripſi.

β Hi numeri 84. 30., quibus *peronaeus anticus* apud Lanciſium deſignatur, haud dubie (ut fortaſſe hic etiam alii) mendoſi ſunt: incidunt enim in Gemellum, quem pro *peronaeo antico* habuiſſe putari non poteſt, qui eſt, cui ε inſcripſi.

τ Numeri hi 80. 11. incidunt in Flexorem longum digitorum pedis. *Tibiaeus* autem *poſticus*, qui numeris illis apud Lanciſium deſignatur, eſt cui σ inſcripſi. Confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. IX.

τ. υ Numeri hi 84. 6. quibus *flexor magnus digitorum* deſignatus apud Lanciſium, ſi regulae *principium in primo Tabulae latere*, *ac ſupra illam altitudinis lineam*, *quae Figuram immediate reſpicit*, *adamuſſim apponas*, ut faciendum ſemper eſſe Soldatus monet; incidunt in ligamentum ϱ, circa Flexorem pollicis longum, ut conjicere quis poſſet, eum deſignari. Si vero regulae finem exteriori margini lateris ſecundi adamuſſim apponas, incidunt fere in *flexorem magnum digitorum* τ.

Δ Illud, in quod numeri hi 21. 13. incidunt, quibus *brevis* deſignatus apud Lanciſium, eſt omnino Longi pars.

Ω ſiniſtr. Hic, in quem incidunt numeri 38. 46., eſt omnino Radialis internus. *Flexor* autem *pollicis*, qui iis apud Lanciſium deſignatur, in hoc brachio eſt, cui 6 inſcripſi.

3 Hic certe Sublimis eſt, non *palmaris*, ut vult Lanciſius, deſignans numeris his, 10. 10. Scilicet Palmaris, longi puta, venter una cum tendine aliquando deeſt, quod exhibere hic videtur. Vide ſuper hac re Hiſtoriam meam Muſculorum, Lib. III. Cap. 164. Quamvis tamen ex Figura ſuſpicio trahi quaedam poſſit, portionem quandam à Sublimi abſcedentem, ſubire primum ligamentum 7, dein penetrare per illud, & in aponeuroſem volae 12 abire.

7 Lanciſius dicit *ligamentum carpi.* Vide annotationem ad 38 Tab. XXVIII.

9 Fortaſſe tantummodo locus eſt ulnae, aut adumbratio quaedam partis illius, quae mox ſupra manum eſt.

AD TABULAM XXXI.

6 Adde, una etiam cum aponeuroſi ad tendinem Extenſoris majoris pollicis accedente. Talia certe hic loci ſita ſunt, quae videri poteſt non diſtinxiſſe. Confer annot. ad 40 Tab. XXIX.

AD TABULAM XXXII.

u Confer annotat. ad s Tab. XXVIII.

C Scalenum medium eſſe, comparatio hujus cum Scaleno medio Y ſiniſtro Tab. XXXIII. ſatis indicare videtur. Lanciſio autem *ſcapulae elevator proprius.*

Q. R - β. T - β Cum *Rectum* hic indicet Celeberrimus Boerhaave, Inſtitut. §. 86. b. *Euſtach.* T. 32. 45. 28. nequeo quin moneam, dextri partem tantummodo ſuperiorem nudam eſſe, Q: de caetero dextrum illum ſub apo-

aponeuroſi Obliqui interni R-β, ſiniſtrum ſub Obliqui externi aponeuroſi T-β, latere, easque attollendo, ſi velis, eminere, atque iſta ratione dici Rectos poſſe.

Γ. Γ Apparet, Cremaſteres eſſe, quas *carneas peritonaei productiones* Lanciſius dicit.

5. 10 Latos tendines extenſores digitorum pedum, & aponeuroſes, quae ad eos accedunt, explicavi Tab. XXVIII.

43 dext. Confer Tab. anat. nov. Muſc. Tab. I. Y in manu dextra.

47 Portionem aponeuroſis Palmaris longi, quae ad pollicis Abductorem brevem accedit, indicavi in Explicatione Tab. XXXV. Δ-θ.

AD TABULAM XXXIII.

I Numeri 9. 35., quibus *genioglоſſus* apud Lanciſium deſignatus, incidunt in Geniohyoïdeum I. Proximus autem K Genioglоſſus eſt.

L Numeri 9. 36. quibus *ceratoglоſſus* deſignatus apud Lanciſium, incidunt in confinia Genioglоſſi K, & Baſioglоſſi L, ſic ut quem proprie Baſioglоſſum dicimus, deſignare videantur; cui proximus N proprio nomine Ceratoglоſſi dici à multis ſolet.

Q Vix dubitandum eſſe videtur, quin os hyoïdes ſit, in totum rudiore modo indicatum, ut alias alia conſuevit Euſtachius. Id cum ex Anatome ipſa, tum comparatione facta cum Fig. 5. 8. 11. Tab. XLI. cognoſcitur; in cujus quinta Figura etiam imperfecte exhibitum, cornubus à baſi non diſtinctis. De qua re etiam Celeberrimum Morgagnum invenio ſcripſiſſe haec: *Nondum illud animadverti ligamentum quod in ipſa ſede oſſis hyoidis apud Euſtachium Tab. XXXIII.* (10 ÷ 37.) *Scalptoris fortaſſe incuria, delineatum videri poteſt. Mihi certe & rem ipſam attendenti, & Figuras aliquot Tabulae XLI. cum ea Tabula comparanti magna potius ſuſpicio eſt, in ea quoque os hyoides, ſed cornu à baſi minus accurate diſtincto, repraeſentari potius, quam ligamentum, ut Viris alioqui Praeſtantiſſimis Lanciſio & Valſalvae videbatur.* Epiſt. anat. XI. 11.

V. W Cum is, cui V inſcripſi, ad exteriorem proceſſus mammillaris partem pertineat, Splenius capitis videri fortaſſe potuit: & cum proximus à poſteriore Splenii parte juxta caput ſit Complexus, videtur exiſtimari potuiſſe, Complexum eſſe, cui W inſcripſi. Adde quod cum corpora ipſa cum hac figura contuli, illi potiſſimum eſſe viſi fuerint. At potius fortaſſe alicui videbitur is, cui V inſcripſi, Trachelomaſtoïdeus eſſe. Sive autem hoc malis, ſive illud, non deerunt in figura difficultates. Certe qui ad hunc locum ex inferioribus partibus venientes pertinent, ſunt à priori parte Splenius capitis & Trachelomaſtoïdeus: à poſteriore Complexus.

b dextr. Eſt Sternothyreoïdeus, demto ab hoc latere Sternohyoïdeo. Et ex Figura apparet, non eſſe *ſternohyoideum*, ut Lanciſio viſum. Diſcrepat enim à Sternohyoïdeo c, & principii latitudine, & loco unde venit, & figura, & fine ad anteriorem oſſis hyoïdis partem non pertinente. Reſpondet autem Sternothyreoïdeo ſiniſtro b b, qui Sternohyoïdeo c ſubjacet. Confer etiam Fig. 5. Tab. XLI.

q-γ Satis, puto, ex re ipſa apparet, aponeuroſem eſſe, non autem *peritonaeum ab aliquot muſculis denudatum*, ut Praeſtantiſſimus Lanciſius tradit.

r Sic videtur eſſe, ut dixi in Explicatione. Confer Tab. anat. nov. Muſc. Tab. III. t t t in abdomine.

y Nequaquam *pars carnoſa membranoſi*, ut Ampliſſimo Lanciſio viſum. Confer modo muſculos R. R Tab. XXVIII. & X Tab. XXXII. qui ſunt *pars* illa *carnoſa membranoſi*; & perpende quantum hic ab illis & figura, & longitudine, & poſitu differat. Contra autem, vide quomodo cum Gluteo minore u Tab. XXXVI. conveniat externo ambitu, & locis ubi in ambitu illo incipit & deſinit.

Ƶ. Π Horum neque *origines*, neque *inſertiones patent. Origines* enim delitescunt pone Cremaſterem cum funiculo ſpermatico & teſte: *inſertiones*, pone os femoris. At fortaſſe per *origines* in genere Lanciſius hic intellexit principia; per *inſertiones*, extrema.

Π-β Vide Tab. an. nov. Muſc. Tab. VIII. B D in femoribus.

11 Confer L Tab. XXXVI.

23. 24 *Obſervanda* Lanciſius *proponit duo ligamenta, ad decuſſim poſita, quibus natura inter ſe vinciat oſſa tarſi*: & deſignat numeris 85. 29. & 85. 30. qui etſi in hunc Tibialis poſtici tendinem cum ligamento ſuo non incidunt, ea tamen deſignari, dubitari non videtur poſſe. Perſpicuum autem accuratius attendenti eſſe puto, eſſe tendinem illum, quem dixi in Explicatione, cum ligamento ſuo. Confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. IV. φχψ in pede, & Tab. I. x. y in pede.

49 Comparatio cum muſculo, cui I Tab. XXXVIII. inſcripſi, indicat, hunc eſſe Supinatorem brevem.

An inter 63 & 64 Intereoſſeus prior indicis? Illa certe ſedes ejus eſt.

69 Confer Tab. an. nov. Muſcul. Tab. II. q in manu dextra, & Hiſt. Muſc. Icon. 2. E.

AD TABULAM XXXIV.

E Lanciſii numeri 18. 31. & 19. 32. quibus *portionem ſerrati poſtici ſuperioris* deſignat, incidunt in Rhomboïdeum majorem, quem paullo ante dixerat *rhomboideum* eſſe. Deſcriptio autem quam addit, non alium deſignare videtur, quam illum cui E inſcripſi. Si deſignat, pro 18. 31. & 19. 32. reponendum erit 16. 31. & 18. 32. Hunc autem Rhomboïdeum quem dico minorem eſſe, hoc eſt, cui N inſcripſi Tab. XXIX. non autem *portionem ſerrati poſtici ſuperioris*, hoc eſt, cui M eadem Tab. XXIX. inſcripſi, comparatio aperte docet. Et in Tabula quoque XXXVI. in qua *pleniorem* Serrati illius *iconem* eſſe Lanciſius indicat, vides eum ſuperiore parte extremi ſui non pertinere ad ſcapulae baſem, qua parte ſpina ejus primum ſurgit; ut in hac Tabula pertinere vides Rhomboïdeum hunc minorem. Confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. VI. m in dorſo.

G-θ Hic ſi quis fortaſſe Lanciſium, cum ait, *latiſſimum dorſi tendine acuto alligatum eſſe inferiori parti ſuperioris ſectionis humeri juxta illius caput*; ſi quis, inquam, eum, eo quod locum deſignet numeris 20. 37., de inſertione tendinis, quae exhibita ſit, intelligat; monendus is eſt, non apparere tendinis inſertionem in figura, ut qui ſubeat os humeri, longius procurrens, ante quam ſe inſerat.

P *Chordam magnam abſciſſam* Lanciſius, qui eſt abſciſſus Gemelli tendo.

W *Radiaeum externum*, pro quo habuit Praeſtantiſſimus Lanciſius, non eſſe, docet Tab. XXXI., in qua ſimilis conſtructio Extenſoris communis digitorum,

torum, ex portionum trium ϱ. ϱ. ϱ conjunctione facta, quae reſpondent tribus in hac, W. X. Y. Praeter illas autem Radialis etiam externus, & diſtinctus omnino ab ipſis, in Tabula illa XXXI. exhibitus, cui ibi litteram π inſcripſi. Et incidi in corpora, in quibus talis erat Extenſoris illius conſtructio.

Quadratus, cujus Lanciſius meminit, non exſtat in hac figura. Deſignat eum numeris 44. 33: pars autem, in quam incidunt, iſchion eſt, ut docet figura ſceleti Tab. XLIV., cum Quadratus exhibitus ſit Tab. XXIX. 1, & Tab. XXXVII. u.

d. w Ex Tab. XXXVI. Γ-β colligere poſſemus, Euſtachium voluiſſe, hanc aponeuroſem ab Abductore indicis procedere. Hic autem loci tendini communi ſe adjungit tendo Lumbricalis, & aponeuroſis, quae partim à tendine illo Lumbricalis procedit, partim ab Abductore indicis. Vide Hiſt. Muſcul. Icon. IV. g r u, & Tab. an. nov. Muſc. Tab. V. 5. 6. 7 in manu dextra.

e. f. g. h. i. k. l. m. n. o p. u. x. y. z. Vide Hiſtor. Muſculorum, & Tab. an. nov. Muſc. Tab. V. VI. VII.

AD TABULAM XXXV.

c Si modo muſculum hoc ſignificat. Hic certe locus Compreſſoris.

r Suſpicionem figura archetypa movere poſſet, duos eſſe.

B-αα Sic videtur, ut tradidi in Explicatione.

H Cum Lanciſius hunc dicat *peronaeum anticum*, & ſimul hic indicet *tendinem extenſoris magni digitorum*, qui eſt γ, (etſi numeri 83. 23. quibus eum deſignat, proprie incidunt in tendinem Peronei tertii I-β: quos tamen ad eum, aut ſi Peroneum illum ab Extenſore digitorum non diſtinxit, ad eum tamen ſolum non pertinere, ſed etiam ipſum Extenſoris tendinem deſignare, cenſendum eſt, quatinus Extenſoris tendo proximus eſt in figura, nihilque eſſe poteſt evidentius, quam quod is tendo ille ſit.) videri poteſt putaſſe, haec duo ad unum eundemque muſculum non pertinere, fortaſſe ob majorem carnis in archetypa umbram in confinio tendinis; cum tamen pertinere appareat attendenti. Confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. IX. in pede ſiniſtro. *Peronaeus* autem *anticus* eſt plane alius, exteriori fibulae parti adjacens, ut Tab. XXXIII. 7: confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. III. G in crure. Niſi quis fortaſſe, ut Lanciſium excuſet, (quem libenter ego vellem ubique excuſare poſſe) dicere velit, intelligendum de illo eſſe, quem Peroneum tertium dico; in quem tamen numeri 75. 23., quibus deſignat, non incidunt; praeterquam quod ille etiam *peronaeus anticus* dicendus ſimpliciter non eſſet, cum hoc nomine notus ſit plane alius.

P-α infer. In hunc tendinem, qui certe eſt Tibialis antici, incidunt numeri 84. 37. quibus *tendinem extenſoris pollicis* deſignat Lanciſius. Cum vero proximus ſit tendo, qui à tendine Tibialis antici abſcedens, per dorſum pollicis decurrit P-β, eum deſignare fortaſſe voluit.

Γ Hunc Lanciſius dicit eſſe *flectentem pollicem*: de alio autem, quam de Flexore pollicis longo, intelligi poſſe non videtur. At plane diverſum à Flexore illo eſſe apparet, qui exhibitus Tab. XXXVIII. K. Et eſſe Radialem internum, vel ex Tab. XXXII. ſatis ſuperque diſcimus, ubi tres iidem illi muſculi exhibiti, nempe 34 Ulnaris internus, qui eſt Θ hujus Tabulae: dein

dein 33 Palmaris longus, qui eſt Δ hujus: & 32 Radialis internus, qui in hac eſt hic ipſe Γ, de quo dicimus. Invenies quoque, ſi conferre velis, magis hunc Γ ſimilem eſſe muſculo Ψ in dextro brachio Tab. I. Muſcul. nov., quam muſculo Π dextri brachii Tab. III.

AD TABULAM XXXVI.

c-α Si modo oriri à ſpinis ſuperiorum colli vertebrarum voluit. Confer Hiſt. Muſc. Lib. III. Cap. 106.

k-αβ Vide Tab. anat. nov. Muſc. Tab. VI. bbb in lumbis & dorſo.

l-α *Muſculum ſacrum* eſſe indicat Lanciſius, cum ſit pars tendinea communis principii Sacrolumbalis & Longiſſimi dorſi, cui parti ſubjacet quem Sacrum vulgo dicunt, exhibitus Tab. XXXVII. & Tab. XXXIX. Fig. 1. m. Rurſus *quadratum* Lanciſius eſſe indicat numeris 44. 23., quod iſchion eſt, ſicuti jam annotavi ad Tab. XXXIV.

W-εζ Condylo interiori femoris inſertum in corporibus invenio. Vide Hiſt. Muſc. Lib. III. Cap. 204. & Tab. anat. nov. Muſc. Tab. VIII. BD in femoribus.

L Anatome docet, hunc eſſe Flexorem longum digitorum pedis: confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. VII. f in crure. *Tibiaeus* autem *poſticus*, pro quo Lanciſius habuit, eſt cui x inſcripſi Tab. XXXVII., qui quantum diſſimilis ſit, apparet: confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. VIII. I in crure.

AD TABULAM XXXVII.

a Manifeſtum mendum in Lanciſii Explicatione, *transverſalem* hic deſignante numeris his, 15. 34., ut qui incidunt in Complexum, quem paullo ante recte indicavit. In *transverſalem* autem d, incidunt hi, 15. 35: quem deſignare voluiſſe videtur.

a-δ Has à Lanciſio deſignari plagas numeris 12. 32., etſi in eas non incidunt, res loquitur ipſa. Docet autem Anatome, eſſe plagas, aut partes tendineas integras horum muſculorum, non autem *portiones abſciſſas minimorum tendinum, qui à muſculis complexis ad commune membranae carnoſae velamentum ea ratione exporrigantur, ut majus robur in colli ad poſteriora retractionibus adipiſcantur.*

b.b Quanquam numeri 10. 31. & 10. 35., quibus *ſplenii* deſignati apud Lanciſium, in muſculos quibus b.b inſcripſi, non incidunt, ſed tantum in proxima eis loca; tamen ex re ipſa apparet, eos ipſos deſignari. At Splenii non ſunt. Nam Splenii pars inferior eſt, cui c inſcripſi: ſuperior autem exhibita Tab. XXXVI. c. Et Splenios non eſſe, vel ex eo ſatis apparet, quod Splenii à ſpinis vertebrarum procedunt, indeque Complexos extrinſecus ambiunt; non autem, ut hi muſculi, & plenius etiam qui idem eſt, h Tab. XXXIX. Fig. 1., à proceſſibus transverſis procedunt, & Complexis à latere externo adjecti ſunt. Explicat autem eos Euſtachius ipſe, de Motu Capitis: portionem (eorum puta, quos Complexos appellant) *quae externam ſedem occupat*, quae eſt hic ipſe muſculus b, Trachelomaſtoïdei nomine à me in Hiſt. Muſc. Lib. III. Cap. 110. deſcriptus, *proprie circumſcriptionem dicendam* non *eſſe*, *quando non mi-*

minus, quam alii muſculi, à vicina parte dividatur. Confer etiam Tab. anat. nov. Muſcul. Tab. VII. z. z in cervice.

c Hi numeri 20. 33. quibus *ſemiſpinatus* deſignatus apud Lanciſium, incidunt in Splenium colli c. Videtur autem deſignare voluiſſe Semiſpinalem ſiniſtrum l, qui infra ſequitur. Certe dextrum recte deſignat.

e. f *Scalenus primus* hic, & in Fig. 1. Tab. XXXIX. à Praeſtantiſſimo Boerhaavio indicatus in Inſtitut. §. 621. a. At qui vulgo primus vocatur, qui à Cowpero, cujus Myotomiam in textu ſecutus eſt, is ab illa coſtae primae parte oritur, quae non longe abeſt ab ejus extremo cartilagineo, ut i Tab. XXXVIII. & ut exhibui in Tab. an. nov. Muſc. Tab. III. ΠΣ in collo: quod ſane cum nullo neque hujus XXXVII. Tabulae, neque XXXIX. convenit.

Transverſalis in ſiniſtro cervicis latere indicatus apud Lanciſium numeris his 15. 31. Circa illum autem locum exſtat Scalenus, & Splenius colli, & Longiſſimi dorſi portio: at nullus in hoc latere, *transverſalis* nomen cui conveniat, aut qui reſpondeat Transverſali d.

k-γ *Sacrum* dicit Lanciſius, ut dixerat etiam l-α Tab. XXXVI., ubi vide annotat.

n Figura videtur ligamenti ſpeciem referre.

x Immo Tibialis poſticus, non autem *flexor pollicis*, ut in Lanciſii Explicatione. Flexor pollicis eſt K Tab. XXXVI., ubi recte explicat. Utrumque ex Anatome perſpicuum. Conferatur Flexor pollicis in Tab. an. nov. Muſc. Tab. VII. h in crure: & Tibialis poſticus in eadem Tab. Z in crure, & plenius exhibitus in Tab. VIII. E in crure. Conferri etiam poteſt ipſius Euſtachii Tab. XX. quamvis rudis ſit in his: in qua in eodem ſiniſtro crure eſt Flexor longus pollicis H N°. 1. & Tibialis poſticus F: qui reſpondent, ille muſculo K Tab. XXXVI., hic muſculo, de quo dico, x Tabulae hujus.

F Cum Lanciſius ita hic ſcripſerit in Explicatione, ut videri poſſit voluiſſe, eundem illum *radiaeum externum*, qui in dextro brachio *duplici tendine in metacarpum deſinit*, in ſiniſtro *unico tendine in metacarpum deſinere*; annotandum eſſe exiſtimavimus, duos in utroque brachio ſolere eſſe Radiales, longiorem alterum, alterum breviorem, eosque aut plane diſtinctos, aut facile diſtinguendos: monendumque, ſeparatim exhibitos eos eſſe, longiorem quidem in Tab. XXXVI. Z, breviorem autem in hac, in brachio ſiniſtro, F. Confer Tab. anat. nov. Muſc. Tab. VII. B & G in brachio dextro.

Album illud ſpatium inter F & G, Supinatorem brevem refert.

Hic in dextro brachio *anconaeum* numeris deſignat his 17. 54. Lanciſius, qui incidunt in principium Radialis externi. Fortaſſe videbitur voluiſſe proximum illud ſpatium. Utcunque ſit, non exſtat in hoc brachio Anconeus, qui ſi exſtaret, tegeret maximam partem Supinatoris brevis, quae hic nuda eſt.

H Reſpondet Profundo L brachii ſiniſtri Tab. XXXVIII., ſicut totum illud brachium huic brachio reſpondet. Et diſcrepat quoque ab Ulnari interno dextri brachii Tab. XXIX. 25. Quare Lanciſio, *cubitaeum internum* dicenti, aſſentiri nequeo: quamvis tamen non omnino pronum ſit, hos duos ab hac parte diſcernere.

In manibus quidem aliqui praeterea indicati, ſed ita obiter aut perobſcure, ut praeterire eos poſſe mihi videar, cum praeterea ex aliis Tabulis facile intelligantur.

AD TABULAM XXXVIII.

a. b Etſi numeri 9. 23. quibus *rectum majorem dextrum* deſignat Lanciſius, in Rectum hunc internum minorem b non plane incidunt, quod tamen illum ipſum voluerit, non eſt dubium. Ita quoque in Rectum lateralem dextrum a non incidunt numeri 9. 22. quibus *obliquum*, quem putat, *ſuperiorem* idem Lanciſius deſignat: quem tamen deſignari, hoc etiam, ſi opus eſt, confirmari poteſt, quod numeri, quibus ſiniſtrum deſignat, 9. 26., in eum omnino incidunt. Cum vero, poſtquam hos muſculos b & a. a, quos dicit *rectum majorem dextrum*, & *obliquos ſuperiores*, memoraſſet, ſubjiciat, eos, *ut praeſentem Tabulam abſciſſos*, (nullus tamen hic loci, qui abſciſſus dici poſſit, ut obiter hoc moneam) *ita ſequentem integros, & in ſitu demonſtraturam*; & in ſequenti illa Tabula, poſtquam dixerat, *obſervari in Fig.* 1. *eos praeſertim muſculos, quos praecedens Tabula abſciſſos ſolum exhibuerit*, recenſeat etiam *rectum majorem*, & *obliquum ſuperiorem*: videtur putaſſe, hos b & a in hac XXXVIII. Tabula, eosdem eſſe cum illis Tabulae XXXIX. Fig. 1., quibus ibi b & c inſcripſi, quorum ille eſt Rectus poſticus major capitis b, hic Obliquus ſuperior c. Niſi autem conſtaret, muſculos quibus de loquimur, b & a Tabulae hujus XXXVIII., eſſe Rectum internum minorem capitis, & Rectum lateralem, neque *abſciſſos exhiberi*; vel Tabulae XLI. Fig. 13. id aperte indicaret, in qua muſculi Ξ. Ξ, & Λ. Λ omnino ſunt b. b, & a. a Tabulae hujus XXXVIII.

h. h Hi cum exteriore ambitus ſui parte ſatis reſpondeant Trachelomaſtoïdeis b. b Tab. XXXVII., & h Tab. XXXIX. Fig. 1., & ipſi tamen aliquanto latiores ſint, quam illi, ſuſpicari poſſumus, hic Trachelomaſtoïdeos una cum portionibus Complexorum, qui proximi ipſis iiſdem in Tabulis ſunt, obiter exhibitos eſſe. Ad Trachelomaſtoïdeum autem Tabulae XXXIX. Fig. 1. h, videtur etiam Lanciſius hic attendiſſe, quem videri poteſt in hac Tabula XXXVIII. inter eos ponere, qui in ea *abſciſſi*, *in ſequenti integri*, *& in ſitu demonſtrentur*: in ſequenti autem haud dubie inter eos poſuit, *quos praecedens Tabula*, haec ſcilicet XXXVIII., *abſciſſos ſolum exhibuerit.* Et cum illum putaverit in Tab. XXXIX. *ſplenium* eſſe, hos etiam h. h in hac Tab. XXXVIII., utpote ei reſpondentes, *ſplenios* pariter dixit. At cum poſt Scalenorum mediorum ſuperiorem partem Trachelomaſtoïdei ſequantur, & poſt hos demum Splenii (capitis puta; nam de Spleniis colli, qui ad vertebrarum ſuperiorum colli proceſſus transverſos pertinent, intelligi nequit); atque ut in Tab. XXXVII. à poſteriore Scalenorum illorum parte Trachelomaſtoïdeos poſitos videmus, ita etiam in hac XXXVIII. muſculos h. h ſequi poſt eosdem Scalenos videamus; potius, puto, Trachelomaſtoïdeos eſſe cenſendum eſt, quam Splenios. Confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. III. Ê.

t Ex re ipſa perſpicuum eſt, hanc truncatam muſculi partem deſignari apud Lanciſium numeris 42. 22. Eam vero, ſi comparationem facere velis cum Pſoa magno ſiniſtro, cognoſces, puto, reciſam magni partem eſſe, non autem, ut Lanciſio viſum, eſſe *tendinem pſoae minoris reciſum:* & magis etiam illud cognoſces, ſi hoc attendas, Pſoam parvum in altero latere eſſe, cui q inſcripſi, de quo confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. IV. r s in lumbis.

x. x *Pecti-*

x. x *Pectinaeos* Lanciſius. At Pectinei ſunt, quibus Λ. Λ inſcripſi Tab. XXXIII., à quibus hi tantopere diſcrepant. Neque ſubjacent Pectinei illis quos *tricipites* appellat, ita ut, ſi Pectinei eſſent hi x. x, ſubjacerent in hac Tabula: ſubjacent autem Obturatores externi, & ſunt omnino illi. Confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. IV. α in trunco.

F Hic Teres major eſt, quem Lanciſius dicit *tendinem latiſſimi dorſi.* Reſpondet Tereti majori D Tab. XXXVII. Confer etiam Tab. an. nov. Muſc. Tab. III. z circa ſiniſtram ſcapulam. Ac non eſſe Latiſſimi dorſi partem, ex his ipſis Euſtachii Tabulis cognoſces, ſi comparare cum hac figura velis Latiſſimum illum Tab. XXXII. L.

L Profundum eſſe, id tam aperte indicat hoc, quod tendinibus ſuis ad digitorum oſſa tertii ordinis pertinet, ut fugere id Lanciſium nequiverit, in cujus Explicatione *ſublimem* dictum eſſe videmus.

T Quaedam hujus cum *palmari*, longo puta, formae ſimilitudo cauſſa Lanciſio fuiſſe potuit, cur pro illo ipſo habuerit. Talem autem Flexoris longi pollicis portionem, qualem Euſtachius hic exhibet, poſtea Cowperus quoque frequenter ſe animadvertiſſe tradidit in Myotom. ref. Cap. 29. & exhibuit Tab. LIII. 132. A. Talem & ego interdum vidi, & memoravi primum in Hiſtoria Muſculorum, Lib. III. Cap. 169. deinde etiam exhibui in Tab. anat. nov. Muſcul. Tab. III. Φ in brachio dextro. In ipſa quoque Euſtachii icone haud obſcure apparet conjuncta eſſe cum Flexore longo pollicis. Diſcrepat autem à Palmari Δ Tab. XXXV.

X Y Z Γ Hic in genere *interoſſeos internos* Lanciſius indicat. Eorum autem duo hi X. Z ſunt interni: hi autem Y. Γ, partes ſunt duorum qui externi dicuntur.

Ξ Π Σ Φ Confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. IV. s l p q in manu dextra.

An *ligamentum* eſt hoc, quod Lanciſius deſignat numeris 87. 27?

AD TABULAM XXXIX.

FIG. I.

Hoc non queo praeterire, ad poſteriores aliquos capitis muſculos non pertinere Euſtachii illa, quae ex Epiſtola de Motu Capitis hic affert Lanciſius: ne quis fortaſſe parum attentus pertinere putet. Pertinent enim ad Rectum internum minorem capitis, & ad Rectum lateralem: ad quos etiam adſcripſi in Explicatione Tabulae XLI. Fig. 13. Ξ & Λ. Atque cum illis tota illa Euſtachii deſcriptio ad verbum ita convenit, ut dubium non relinquat.

e. i. k Vide annotat. ad e. f Tab. XXXVII.

h Perſpicuum eſt, eſſe eundem cui b inſcripſi Tab. XXXVII. Adeoque huc etiam pertinent, quae ibi annotavi ad probandum, non eſſe *ſplenios*, pro quibus Lanciſius, ut illos, ſic hunc quoque habuit.

x. y. z. A. B. C. D Hic in genere Lanciſius indicat *interoſſeos internos, qui verſus pollicem digitos adducant.* Interni ſunt hi, y. B. D: externi autem quos dicimus, hi, x. z. A. C. Inter eos adducunt pollicem verſus hi, x. z. B. D: abducunt autem ab eodem hi, y. A. C.

E Cum Abductor digiti minimi oriatur ab oſſe ſubrotundo carpi, ut Tab. XXXVIII. w, & in Hiſt. Muſc. Icon. I. C, & in Tab. an. nov. Muſc. Tab. II. ψ in manu dextra; non à cuneiformi: hic autem E oriatur à cunei-

neiformi, à quo etiam Adductor metacarpi oritur, ſuſpicari fortaſſe licet, hunc Adductorem illum eſſe, non autem *abducentem*, ut Lanciſio placuit: quamvis tamen rudior oſſium carpi figura aliquid dubitationis afferre poſſit. Confer Hiſt. Muſc. Icon. II. D. & Tab. an. nov. Muſc. Tab. III. U in manu dextra.

FIG. II. III. IV.

E Fig. 2. & D Fig. 3. & 4. *Nemo--Euſtachio (Tab. 39. Fig. 2. 3. & 4.), qui tendinem* (Obliqui majoris) *ad Trochleam accedentem ſane teretem oſtenderat, eundem à Trochlea ad inſertionem ſe dilatantem aut magis, aut conſtantius delineavit; ut cum in caeteris de quibus dictum eſt, rebus ejus diligentiam agnoſcam; in hac quoque interdum ſuſpicer, non tendinem modo, ſed & vaginam, ipſum à Trochlea ad inſertionem complectentem, nobis indicare voluiſſe.* Morgagn. Ep. an. XVI. 36.

AD TABULAM XL.

FIG. I.

B Nuſquam, ni fallor, alibi in his Tabulis, quam hic in adnata, & in retina, Fig. 3. 4. 5. 9. 10. venae arteriaeve ſimplicibus lineis indicatae ſunt. Vaſcula tamen eſſe, non videtur dubitandum; quae fortaſſe lineis talibus indicavit, quia ipſi obſcuriora tantum eorum lineamenta apparuerint.

F Celeberrimum Morgagnum putare praeterea invenio, tum ad hoc foramen, tum etiam ad illud, quod Fig. 11. & Fig. 12. exhibitum, pertinere Euſtachii locum, quem attuli in Explicatione: quem cum pariter attuliſſet, *in Tab. XL.* (*Fig.* 1. 2. 3. 4. 5. 11. 12.) inquit, *nuſquam ejus nervi ſectionem, aut finem delineavit, quin illud etiam foramen oſtenderit.* Epiſt. anatom. XVII. 45.

FIG. II.

C Vide annotationem ad Fig. 1. F. Hoc fortaſſe voluit foramen Celeberrimus Boerhaave, cum in Inſtitut. §. 516., poſtquam dixiſſet nervos opticos *poroſos*, adſcribit hoc, *a --- Euſtach. T.* 40. *F.* 2. 3. 11. 12.

D Lineolae, quae in choroïde apparent, non videntur aliud ſignificare poſſe, quam faciem ejus tanquam è fibris conſtantem.

In Figuram tertiam, & in decimam, conveniunt Boerhaavii haec: *Ingreſſa haec medulla* (*medulloſam portionem interiorem nervi Optici ingredi fundum bulbi oculi* tradiderat) *mox expanſa in fundo bulbi ſub vitreo, undique aſſurgens, in ingreſſu* (*Euſt. T.* 40. *F.* 2. 11.) *arteriis majoribus, una cum ea expanſis, ſtipatur*, Inſtit. §. 525. Ubi tamen, ut vides, indicata Fig. 2. & 11. in quibus nihil eorum invenitur.

FIG. III.

D Vide annotat. ad Fig. 2. C.

FIG. IV.

E Vide annot. ad Fig. 1. F.

FIG. V.

E Vide annot. ad Fig. 1. F.

Nullus hic *vitreus*, quem Lanciſius dicit hanc Figuram *poſteriori facie*, *ſuo in ſinu cryſtallinum excipientem*, *pateſacere*. Vitreum Figura quarta, ipſo etiam Lanciſio recte interpretante, exhibet, à qua facies hujus quintae tota diſcrepat.

FIG. VI.

Nullus in hac Figura *cryſtallinus humor*, quem exhiberi Lanciſius indicat. Cryſtallinum exhibet Fig. 5. Haec ſexta autem cryſtallino remoto, ea exhibet, quae ante eum ſequuntur, uveam cum pupilla.

FIG. VII.

Vitreum non in quarta modo, ſed etiam in hac, & in decima, indicat, cujus meritis ſumma laus debetur, Boerhaavius, in Inſtitut. §. 528. Satis autem, ut opinor, apparet, nudam in hac eſſe ſcleroticam: apparet certe, eſſe in angulis reclinatis. Declarat id illa Figurarum à ſecunda ad hanc uſque ſeries, partium aliarum poſt alias, ut ſequuntur, remotarum, donec in hac nuda ſuperſit ſclerotica cum cornea. Oſtendit praeterea Figura ipſa, integram illam rotundam partem, quae pro vitreo fortaſſe habeatur, non eſſe vitreum, ut quae non eminet globi inſtar, ut vitreus in Fig. 4., in qua recte indicavit; ſed concava eſt, ut ex luminis & umbrae ratione perſpicuum eſt: cum enim à primo tabulae latere lumen in Figuras has incidat, globoſum corpus à primo illo latere lumen habere debet, ab altero umbram, ut vitreus quoque habet in Fig. 4.: contraria ratione, hoc eſt, ut in hac 7. Figura, pars concava. In Figura autem decima nudam retinam eſſe, eodem modo declarat ſeries Figurarum, ab octava ad hanc decimam, & ab hac ad duodecimam. Declarant vaſorum lineamenta eadem, quae in Fig. 3., ubi de retina non videtur dubitari poſſe. Rurſusque, globoſum non eſſe corpus mediam illam rotundam partem, ſed concavum, atque adeo vitreum eſſe non poſſe, cognoſcimus ex eadem, de qua modo dixi, luminis & umbrae ratione.

FIG. X.

Hic *vitrei propriam membranulam* indicat Celeberrimus Boerhaave, in Inſtitut. §. 523. c: & *vitreum* ipſum, §. 528. Vide autem annot. ad Fig. 7.

FIG. XI.

E An *Ruyſchiana* ſit, quaerit Eximius Boerhaave, in Inſtitut. §. 519. i *An Euſtach. T.* 40. *F.* 11. 82½. 74. 24. 31. Eſt hic certe choroïdes ex interiore parte exhibita: placuitque Ruyſchio partem interiorem choroïdis Ruyſchianam dicere. Ex Figura autem non apparet, Euſtachium aliud voluiſſe exhibere quam internam choroïdis faciem: non certe apparet, quod cogitaverit de parte choroïdis interna à choroïde reliqua ſeparanda, ac proponenda pro diſtincta quadam membrana.

G Vide annotat. ad CCD Fig. 12.

Ad hanc Figuram pertinent quoque, quae poſtremo loco annotavi ad Fig. 2.

FIG. XII.

CCD Per hunc CC ambitum ſclerotica eminet, orbiculi inſtar, intra quem invenio partem membranaceam tenuiorem, ſed tamen firmam, quae continua ſcleroticae, cui eam idcirco accenſui, D in hac, & G in 11. Figura. Ab orbiculo intus procedit choroïdis initium, quod exhibitum Fig. 12. F. Pars membranacea, quae intra ambitum illius orbiculi eſt, foraminulorum plena eſt, cribri anguſtiſſimi inſtar: in ipſo autem medio foramen majus habet, exhibitum hac Figura D. & Fig. 11. G. Ad eam totam extrinſecus medulla nervi optici pertinet. Eamque partem membranaceam Boerhaavius indicat *medulloſam* eſſe *portionem interiorem nervi Optici, in medio perforatam*; in Inſtitut. §. 525. b: dubium enim eſſe nequit, quin velit partem, cui D in hac, G in undecima inſcripſi.

AD TABULAM XLI.

FIG. I.

B *Habes in hac Figura*, inquit Lanciſius, *quod animadvertas muſculum temporalem, ab Auctore forte propius ad cranium diſſectum, ex unico duntaxat fibrarum carnearum plano ſine ullo tendine, & ſine illis tendineis diviſionibus, quas in Tab. XXXIII. evidentiſſime patefecit.* Fortaſſe tamen cauſſa quaerenda potius eſt in rudiore methodo res indicandi, qua frequenter uſus Euſtachius eſt: quamvis mirum tamen ſit, tendinem indicatum non eſſe.

H.I Cum Lanciſius dicat, *duos pyramidales alarum naſi dilatatores* in hac Figura exhiberi, non tantum illum, in quem numeri ipſius 17. 19. incidunt, hoc eſt, I cui inſcripſi, indicare videtur, ſed etiam qui ei à parte naſi proximus eſt, H: nam qui eidem ab altera parte proximus eſt K, eum *primum & proprium ſuperius labium attollentem* eſſe dicit. Eorum autem quibus I & H inſcripſi, alterum, nempe cui I, potius Levatori labii ſuperioris accenſemus.

P Perſpicuum eſt, hic in Lanciſii Explicatione pro *mandibulae* reponendum *labri*, ut velit depreſſorem labri inferioris: ad quod etiam attentos nos facit Celeberrimus Winſlow, Expl. q. Eſt autem hic muſculus proprie Depreſſor anguli oris, ſive, ut vulgo dicunt, communis labii utriuſque.

S Dubito valde an ſit *Cowperianus Depreſſor labri ſuperioris & alarum naſi conſtrictor*, ut diligentiſſimo Santorino placuit, qui ſcribit, *Tab. XLI. Fig. 1. fibras ab ſuperioris labri medio, ſub iis, quae orbis in modum, utrumque labium circumeunt, verſus naſi ſeptum, ſeu interiora narium ſic produci, ut non alium velle oſtendere videantur, quam labri ſuperioris depreſſorem, & alarum naſi conſtrictorem. Id tamen in hujuſce muſculi delineatione deſiderari, quod, ſicut à nimia Cowperianae figurae, ſeu fibrarum amplitudine ſcite declinavit Euſtachius: ita in contractiorem lacertum, atque unum dumtaxat, contra, atque* ipſe *obſervare conſueverit, nimio coëgerit.* Obſ. anat. Cap. I. §. 18. Clariſſimus Winſlow appellat *le petit Muſcle de la ſous-Cloiſon des Narines*, Explic. Tab. CC. Fig. 1. y. Boerhaavius ſic: *ex ante-*

anteriore parte maxillae ſuperioris ad medium baſios naſi ortus, in medium labium ſuperius diſperſus, Inſtit. §. 62.

T *Caninum* quem vulgo dicunt, cum quo pro Canino indicatum video, non eſſe, ſed Levatorem labii ſuperioris, ſatis, opinor, apparet ex eo, quod ad Orbicularem palpebrarum uſque pertinet, eumque ſubit; cum Caninum illum ipſe Euſtachius in Fig. 3., in qua eſt cui E inſcripſi, multo breviorem exhibeat. Et ſi hunc muſculum, cui T in hac prima Figura inſcripſi, quaeras in dextra parte hujus faciei, non alium, puto, in ea invenias, cui magis reſpondeat, quam Levatori labii ſuperioris.

FIG. III.

F Confer Tab. anat. nov. Muſcul. Tab. I. t in capite, cum Tab. II. F in capite, & cum Tab. III. l m in capite.

FIG. IV.

b Num *tendineus temporalis proceſſus*, ut Ampliſſimo Lanciſio viſum?

FIG. V.

c *Maxillarem internam* dicit Boerhaavius in Inſtitut. §. 65. Eſſe autem quam ſublingualem appellant, praeterquam quod mecum conſentiat Praeſtantiſſimus Anatomicus Winſlowus, Explic. k, ipſa docet ſedes. Poſita enim eſt contra linguam, ut ſublingualis, cum ſubmaxillaris ponatur infra Mylohyoïdeum, hoc in latere remotum, ad oſtendenda quae ſupra eum ſunt, inter quae ſublingualis eſt.

f. f Haec, & G Fig. 8., potius ligamenta referunt, quam Stylohyoïdeos alteros: in undecima autem cui K inſcripſi, id magis muſculo ſimile.

n ſiniſtr. Ex ipſa hac Figura manifeſtum eſt, *ſternohyoïdaeum* non eſſe, ut Praeſtantiſſimus Lanciſius exiſtimavit. Nam & è latiori principio ſe inſigniter anguſtat, contra quam Sternohyoïdeus m, quem recte, ut tot alia, interpretatus eſt: & cum extremo Hyothyreoïdei ad cartilaginem thyreoïdeam concurrit, contra quam idem Sternohyoïdeus m, qui ad os hyoïdes pertinet: & plane ſimilis eſt muſculo cui in dextro latere n n inſcripſi, qui ſubjacet Sternohyoïdeo m, & qui omnino eſt Sternothyreoïdeus. Confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. III. π in collo.

q Non ab re fuerit huc tranſcribere, quae Morgagnus, Anatomicus eximius & conſideratus, ad hanc appendicis hujus figuram, ſimulque ad illam, quam Figura 8. exhibet, annotavit, etiamſi legi apud eum poſſint in Epiſtolis, quas cum Valſalvae ſcriptis evulgavit, opere praeclaro, quo me, qua fuit humanitate, donavit. In Epiſtola igitur IX. 34. cum de appendice glandulae thyreoïdeae dixiſſet, pergit ſic: *Deinde cum illam iterum, tertiumque vidiſſem; ſuſpicari coepi, num peculiaris eſſet muſculus quo glandula nonnihil verſus os hyoides cieretur, aut ad ejus motus agitaretur, ut eo potiſſimum tempore ſuum in aeris, cibive fiſtulam humorem immitteret. Quid Euſtachio id viſum eſſet, qui tanto ante animadverterat; cum ejus Tabulae adhuc laterent, tunc ne cogitare quidem poteram. Ex quo autem illae è tenebris tandem erutae ſunt; ut ipſi notum fuiſſe, vidi, ita ſi certus quidam lineolarum ductus quali in delineandis muſculis uti ſolemus, non chalcographi arbitrio, ſed potius ut*

in geminis ejuſdem rei Iconiſmis (Tab. cit. (XLI) Fig. 5. n. 52. 15. & Fig. 8. n. 52. 41.) pariter ſervatus, conſtanti Auctoris judicio eſſet tribuendus; haud multum à veri ſimilitudine abſuturum credidi qui aliquid ejusmodi Euſtachium, cenſeret, quale tum nobis in mentem venerat, exiſtimaſſe & colore, & forma inductum tenuis & plani quaſi muſculi, magis magisque quo magis adſcendit, in caudam, ut vocabant, gracileſcentis. Sed me ipſa glandulae ſubſtantia in illud corpuſculum producta eo manifeſtius, quo interius, ſecando, utriusque continuatio, & ſtructura patebat, ut glandulae Appendicem & crederem, & appellarem, permovit. Tamen cui bono iſta Appendix facta, & alte adeo producta eſſet, cogitanti cum quae de muſculi uſu conjeceram, huc tranſlata, minus ſatisfacerent; magis placebat ſuſpicari, intra ipſam forte quem fruſtra alibi quaeſiveram, hujus glandulae ductum latere. &c.

FIG. VI. & VII.

Perſimiles eſſe Figurae II. niſi quod in illis iidem muſculi alio in ſitu obſervandi proponantur, Lanciſius. Non ſitu autem diſcrepant, ſed rebus ipſis, quia aliorum ſunt animalium, ut Figurae ipſae oſtendunt.

FIG. VIII.

C Vide annot. ad Y. Y Fig. 13.

G Hoc certe, in quod numeri 44. 41. quibus apud Lanciſium *ſtylopharyngaeus ſiniſter* deſignatus, incidunt, potius ligamentum refert, à proceſſu ſtyliformi ad hyoïdes pertinens. Muſculus autem, cui F inſcripſi, Stylopharyngeo magis ſimilis. Confirmare poteſt Stylopharyngeus I Fig. 11. ad cujus ſimilitudinem à proceſſu ſtyliformi incipit procedere: quamvis, ut duae hae figurae ſimiles ſint inter ſe poſitu, illi tamen muſculi in progreſſu aliquantum diverſi in iis ſint. Fortaſſe Lanciſius hunc ipſum, cui F in hac 8. inſcripſi, voluit, ut Clariſſimo etiam Winſlowo viſum, Explic. i.

K. L. M. N Hic apud Lanciſium in numeris his, 45. 35. & 46. 36. & 45. 37. & 45. 38. videri poteſt erratum eſſe. Nam 45. 35. qui *geniohyoidaeum rectum*, quem ſimpliciter Geniohyoïdeum dicimus, deſignent, incidunt non in muſculum aliquem, ſed ante muſculos quoſcunque in maxillam. Sequentes quidem in tres ab hac parte primos muſculos incidunt, nempe 46. 36. qui *baſiogloſſum* deſignent, in primum N, qui eſt Mylohyoïdeus. Poſt, 45. 37. qui *geniohyoidaeum obliquum*, quem Mylohyoïdeum dicimus, deſignent, incidunt in ſecundum ab hac parte muſculum M, qui eſt Geniohyoïdeus. Rurſus, 45. 38. qui *baſiogloſſum* deſignent, incidunt in tertium ab hac parte muſculum L, qui eſt Geniogloſſus. At qui ſequitur hoc ordine quartus ab hac parte muſculus K, numeris nullis in Explicatione deſignatus eſt. Jam vero ſi uno gradu in numeris illis erratum eſt, & ſingulis quidem latitudinem deſignantibus addatur unus, neque primi 45. 35, ut nunc, incident ante muſculos, neque poſtremus muſculus K erit in Explicatione omiſſus, ſed erunt omnes hi muſculi N. M. L. K indicati. Cum enim 45. 35. qui *geniohyoidaeum rectum*, hoc eſt, à nobis ſimpliciter Geniohyoïdeum dictum, deſignent, incidant in locum ante muſculos; ſi reponantur 45. 36. (aut potius 46. 36.) deſignabitur, in quem incidunt, muſcu-

muſculus N, qui eſt Mylohyoïdeus. Porro cum 46. 36., qui *baſioglossum* deſignent, incidant in muſculum N, qui eſt Mylohyoïdeus; ſi reponantur 46. 37., deſignabitur, in quem incidunt, muſculus M, qui eſt Geniohyoïdeus. Et cum 45. 37., qui *geniohyoidaeum obliquum*, quem Mylohyoïdeum appellamus, deſignent, incidant in muſculum M, qui eſt Geniohyoïdeus; ſi reponantur 45. 38., deſignabitur, in quem incidunt, muſculus L, qui eſt Genioglosſus. Cum denique 45. 38., qui *baſioglosſum* deſignent, incidant in muſculum L, qui eſt Genioglosſus; ſi reponantur 45. 39., deſignabitur, in quem incidunt, Baſioglosſus K. Quod ſi igitur ita ut dictum eſt emendes, unus ex his quatuor Baſioglosſus recte explicatus erit: ſi non emendes, omnino nullus. Etenim N *baſioglosſum* eſſe 46. 36. ut in textu; aut, ex emendatione, *geniohyoidaeum rectum*, quem ſimpliciter Geniohyoïdeum dicimus, 45. 36. aut potius 46. 36., quemadmodum Clariſſimus quoque Winſlow exiſtimavit Lanciſium velle, Explic. Tab. CC. Fig. 8. o: eorum plane neutrum Anatome concedere poteſt. Nequit pariter, M *geniohyoidaeum obliquum* eſſe, hoc eſt, Mylohyoïdeum 45. 37., ut in textu: aut Baſioglosſum 46. 37., ex emendatione, ſicuti etiam Lanciſium velle, à Cl. Winſlow exiſtimatum eſt, Explic. l. Et qui hos duos, N & M, comparabit cum a & b Fig. 5. fortaſſe non ita plane obſcurum eſſe animadvertet, quod ſint iidem, hoc eſt, quod M hujus ſit b illius, & N hujus ſit illius a, ſive, quod idem eſt, M hujus ſit Geniohyoïdeus, N autem Mylohyoïdeus. Neque porro concedere Anatome poteſt, L *baſioglosſum* eſſe 45. 38., ut in textu: aut Mylohyoïdeum, quem dicit *geniohyoidaeum obliquum*, 45. 38. ex emendatione, ſicuti Winſlowus quoque Lanciſium intellexit, Explic. n, addens, melius dici Genioglosſum. Nam Baſioglosſus omnino eſt K: confer Tab. an. nov. Muſc. Tab. X. Fig. 2. Mylohyoïdeus autem ab hoc ſiniſtro latere non exhibitus; qui exhibitus ſi eſſet, neque Baſioglosſi, neque Styloglosſi extrema apparere, ut nunc, poſſent, ut quae integeret. Supereſt muſculus K, in textu intactus, ex emendatione autem, pro 45. 38. reponendo 45. 39., recte *baſioglosſus* dictus. Poſt haec, ſi mea Figura 2. Tab. ~~X~~. Tab. an. nov. Muſc. fidelis eſt, poterit illa haec Euſtachii illuſtrari, etiamſi poſitu diſcrepet. Eſt enim perſpicuum, Euſtachianae muſculum K, eſſe illius Baſioglosſum: L eſſe ejuſdem Genioglosſum: M Geniohyoïdeum: ne dicam de proximis illis, Styloglosſo, Ceratoglosſo, oſſe hyoïde, maxilla.

M Hic, niſi fallor, Geniohyoïdeum potius refert, quam, quem Clariſſimis Viris referre viſus, Genioglosſum; quia fibrae ejus à maxilla recta ad os hyoïdes procedunt, ut fibrae procedunt Geniohyoïdei; non autem tanquam radiata forma, & ad illum quidem locum, ubi linguae ſedes eſt, ut procedunt Genioglosſi fibrae. Et Geniohyoïdeum eſſe, colligi etiam poteſt ex comparatione Fig. 11., in qua muſculus, cui B inſcripſi, eſt Genioglosſus ſiniſter idem, cui L inſcripſi in hac Fig. 8.: apparet autem etiam, cui A in illa inſcripſi, Genioglosſus, ni fallor, dexter, eo quod remotus eſt Geniohyoïdeus ille, cui M in hac inſcripſi octava.

N Aſſentiri pariter nequeo ſuſpicantibus hanc eſſe portionem Baſioglosſi, quia is oritur à baſi hyoïdis juxta cornu, adeoque hoc poſitu hyoïdis, dexter (dexter enim eſſet) cerni ab hac parte nequit. Quibus vero ille, cui M inſcripſi, Genioglosſus viſus eſt, iis hic, de quo dicimus, Baſio-

ſiogloſſus videri potuit, ut qui Genioglöſſo illi extrinſecus adjaceat, ut in ſiniſtro latere Baſiogloſſus K, Geniogloſſo L. At ſi is, cui M inſcripſi, Geniohyoïdeus eſt, ut apparere puto ex iis quae in duabus proxime ſuperioribus annotationibus dixi; obſcurum eſſe nequit, hunc de quo quaeritur, cui N inſcripſi, potius quam Baſiogloſſum, Mylohyoïdeum eſſe, ut qui Geniohyoïdeo extrinſecus adjectus ſit, quod convenire in Mylohyoïdeum poteſt, in Baſiogloſſum non poteſt.

T Vide annot. ad q Fig. 5.

Vide praeterea quae Clariſſimus Morgagnus de hac Figura, & de 11. & de 4. & 6. Tab. XLII. ſolerter tradit in Ep. an. XI. 15.

FIG. XI.

A B Nullam invenio muſculi cui A inſcripſi, cum Geniohyoïdeo aliquo, de qua meminerunt Viri peritiſſimi, ſimilitudinem, quia Geniohyoïdei fibrae à maxilla recta ad os hyoïdes procedunt; hujus autem muſculi A fibrae à maxilla tanquam radiorum inſtar in eum procedunt locum, ubi lingua poſita, quemadmodum Genioglosſi fibrae procedunt. Et cum eadem ratio ſit fibrarum muſculi proximi cui B inſcripſi, ex hoc ſolo ſatis apparere poteſt, eum quoque Geniogloſſum eſſe. Ex quo ſimul ſatis perſpicuum eſt, *baſiogloſſos* non eſſe, contra quam in Lancisii Explicatione indicatum videmus. Et Baſiogloſſus ſiniſter eſt truncatus ille cui D inſcripſi, idem cui K Fig. 8.: dexter autem non apparet in hac Figura. Mirum tamen, quod cum alii quam Geniogloſſi eſſe nequeant, à principio tanto intervallo inter ſe disjuncti ſint. Et ſiniſter quidem convenit cum ſiniſtro, qui Fig. 8. exhibitus, L: dextri autem principium à ſiniſtri principio longius quam par eſſe videtur diſtat.

C Si eſſet *ceratogloſſus ſiniſter*, ut eſſe tradit Lanciſius, ipſius principium non jaceret poſt principium Conſtrictoris pharyngis medii L, ſed ante illud, ut recte exhibitum eſt Fig. 8. ubi Ceratogloſſus ille I jacet ante principium Conſtrictoris illius Q. Confer etiam Tab. an. nov. Muſc. Tab. X. Fig. 2. Ceratogloſſus autem in hac 11. Euſtachii eſt truncatus ille cui E inſcripſi, illi reſpondens, cui I Fig. 8.

F - β *Ligamentum muſculi Stylo-Gloſſi* appellat Clariſſimus Winſlow, Explic. k: quod in Figura ſic apparet, tanquam ſi Euſtachius voluerit, eſſe principium alterum Stylogloſſi.

K Recte quidem Lanciſius *ſtylohyoidaeum*, at non verus tamen eſt, hoc eſt, proprie ſic dictus, & is qui ſemper adeſt: is enim extremo ſuo decurrit ante Ceratogloſſum & Baſiogloſſum, ut in Fig. 5. i ante e. Sed potius eſt Stylohyoïdeus alter, qui frequenter adeſt, extremoque ſuo decurrit poſt Ceratogloſſum, hic remotum, ut cujus extremum truncatum E ſupra apparet.

L Num hujus pars inferior eſt *Syndeſmopharyngeus* aliquis? ut placere video. Apparet in Figura à cornu, ni fallor, hyoïdis oriri, ideoque Ceratopharyngei nomen ipſi quoque conveniret, ſi quis à parte ſuperiore ſeparare eum fortaſſe velit, & nomen à parte à qua oritur, imponere.

P Eſſe commune extremum Stylopharyngei & Palatopharyngei, colligere poſſumus ex Fig. 6. Tab. XLII. ubi Stylopharyngeum O, & Palatopharyngeum M in commune illud extremum Q, & P, conjunctos exhibet. Atque

que extremum illud in hac 11. Fig. Tabulae hujus XLI. videtur inferiori parti cornu oſſis hyoïdis una lineola adnexum quaſi eſſe, tanquam ſi in tranſitu ab eo oriretur: quod an voluerit Euſtachius, & anne potius ſcalpturae vitium ſit, dubitari fortaſſe poſſet; cum plures ejus lineolas videamus deſinere antequam Conſtrictorem pharyngis medium attingant, tanquam ſi ultra ſub eo non pergerent procedere.

FIG. XII.

Anne illud quod mox ſupra F apparet, potius eſt ſpatium inter cartilaginem cricoïdeam & thyreoïdeam, quam *parvus* quidam *muſculus ſingularis*, ut Anatomico eximio potuit videri? Certe figura ſimilis eſt ſpatio illi in Fig. 11. mox ſupra T exiſtenti, niſi quod ibi juxta Cricothyreoïdeum ſiniſtrum S, ob eum ipſum appoſitum, aliquantum diſcrepet.

G-γ *Parvum muſculum peculiarem* appellat Celeberrimus Winſlow, in Explicatione hujus Figurae.

FIG. XIII.

Θ Vide annot. ad F.F Tab. XLII. Fig. 4. in fine.

Π.Σ.Σ Poſtquam Euſtachii locum, quo hos muſculos ipſe tam clare explicat, recte hic attulit Lanciſius, ſubjicit haec: *cum iidem* (muſculi) *non ſemper eandem habeant utrinque inſertionem; idcirco Auctor hoc loco demonſtrat in dextero occipitis latere inferiorem* (Σ-δ), *in ſiniſtro vero ſuperiorem* (Π-α). Quae quomodo intelligenda ſint, diſputare, nihil attinet. Utcunque autem velis, hoc certum, in ſiniſtro latere oſtendi quod duo ſint, alter Π, quae illa *portio* eſt, quam *in os occipitis inſeri* Euſtachius ſcribit, quamque Rectum internum capitis majorem nunc dicimus: alter Σ, qui mododicto majorem partem ſubjectus, dicitur hodie Longus colli. In dextro autem latere, remoto Recto, nudum exhiberi Longum Σ.

Υ.Υ Exeunt quoque nervi octavi paris cerebri, ipſo etiam indicante Euſtachio, in loco, quem adſcripſi ad Λ.Λ. Et praeterea cum iis ſpinales recurrentes dicti, quos octavo pari accenſuit.

AD TABULAM XLII.

FIG. I.

O In cartilagine cricoïdea, juxta muſculum Cricoarytaenoïdeum poſticum N, Clariſſimus Winſlow annotat *parvam ſuperficiem articularem lateralem ſiniſtram, cum qua articuletur apophyſis inferior cartilaginis thyreoïdeae.* Explic. Fig. huj. n. Eamque in Figura 8. deeſſe, monet in ejus Explicatione, c.

R De hoc, quod *portionem oeſophagi* dicit Lanciſius, jam Winſlowus annotavit, *potius videri portionem membranaceam aſperae arteriae.* Explic. Tab. DD. Fig. 1. m.

FIG. IV.

A Cum Clarus Anatomicus, cujus prudentiam ut laudavimus alias, ita hic quoque laudandam ducimus, tametſi linguam hoc eſſe dicat, moveat tamen ſuſpicionem exhibitae fortaſſe *palati oſſei ſupernae faciei*, & rudior praeterea haec figura ſuſpenſos tenere pleroſque poſſit, non committendum mihi fuit, ut cur linguam potius dixerim, reticerem. Dixi, primum ex luminis & umbrarum ratione: eſt enim haec pars ad utrumque latus ſuum convexa, cum ſuperna palati oſſei facies concava ſit; ſi modo non fallor, cum per eam intelligo illam, quae ad narium fundum pertinet. Convexam hic in Figura eſſe faciem apparet, quoniam lumen in eam incidit à primo latere Tabulae, eoque pars quae iſti lateri proxima eſt, ut in convexa facie, multum luminis habet, altera umbrae; contra quam eſſe deberet, ſi concava eſſet facies. Deinde, ſinus qui per mediam longitudinem hujus partis decurrit, reſpondet ſinui linguae Fig. 5.: ſi autem eſſet ſuperna facies palati oſſei, ibi aut eminentis illius ſuturae, quae in fundo narium eſt, aut ſepti quod ab ea ſurgit, aliquam ſaltem, quamvis rudem, notam videretur omiſſurus non fuiſſe, praeſertim cum ſi palatum oſſeum eſſet, nudum eſſet, quia palati mollis margo tanquam abſciſſus exhibetur CC, certe non tanquam continuatus per illam, de qua quaeſtio eſt, faciem. Et ſi vel maxime tectum eſſet membranis ſuis, tamen, cum ſepti narium exhibitum nihil eſſet, ad locum & ſedem ejus videretur tanquam reſciſſarum membranarum veſtientium margines fuiſſe aliquo modo indicaturus, cum in Figura facies haec tota, licet ſinum per mediam longitudinem exhibeat, ſibi tamen ipſi continuata appareat. Et umbra illa major, quae mox ante marginem palati mollis eſt, indicare videtur, magis diſtare ab eo hoc, quod linguam dico, atque adeo linguam potius eſſe, quam palatum.

D.D Lanciſium, qui *ſtylogloſſos abſciſſos* eſſe hos tradit, jam emendavit Praeſtantiſſimus Winſlow, in Explic. Fig. huj. t.t, dicens *Peryſtaphylinos externos*: de quo vide etiam annotationem quae ſequitur ad F.F in fine. Emendavit quoque Eruditiſſimus Morgagnus, Epiſt. anat. V. 21., qui appellat eos dato à Valſalva nomine *Muſculorum Tubarum Novorum*, qui ſunt illi ipſi, quos in Hiſtoria Muſculorum Circumflexos palati mollis appellavi. Scrupulum omnem eximere poteſt Tab. XLI. Fig. 13. in qua ſiniſtrum ex iis invenimus, Θ, omnino eundem, & hac ex nota certius ibi cognoſcendum, quod tendine ſe ſuo circum hamulum proceſſus pterygoïdei flectit.

F.F Hic ſi in Lanciſii Explicatione pro 36. 16. reponas 39. 16., quibus Morgagnum quoque uti video in Epiſt. anat. X. 4., hos F.F *cephalopharyngaeum* eſſe voluit, quemadmodum etiam Clariſſimus Winſlow eum intellexit, Expl. g.g. Voluiſſe; id ſatis etiam apparet ex eo, quod iidem ſunt cum illis, quos ſimul in Figura 6. deſignat numeris his, 38. 44. Ad quem Euſtachii locum magis illuſtrandum, nequeo quin primum afferam, quae Vir eximius Morgagnus prolixe, & pro ſua conſuetudine eleganter tradidit in mododicta Epiſt. anat. X. 4. *Expanſionem*, (*Salpingoſtaphylinorum* puta) *ante me*, inquit, *exhibere potuiſſet Euſtachius Tab. XLII. Fig. VI.* (*n.* 39. 44.), *niſi hos muſculos cum in hac Figura, tum in reſpondente huic IV.* (*n.* 39. 16.), *qua de cauſa neſcio, ſic inverſos pinxiſſet, ut ab origine ad finem, non deſcen-*

deſcendere, ut oportebat, ſed aſcendere videantur. Quae me res; ut verum tibi confitear; vereri interdum cogit, ne in hac forte interpretatione decipiar, praeſertim cum Viri confirment Celeberrimi, non Salpingoſtaphylinos, ſed Cephalopharyngaeos muſculos ibi eſſe delineatos. Attamen ut in his, aliiſque ad pharyngem attinentibus Euſtachianis Iconibus interpretandis, non ſine jucunditate animadverto, me plerumque eadem quae illi, ſenſiſſe; ita eſt nonnunquam ubi invitus fatear, mihi aut ſententiam aliam, aut aliquam ſaltem dubitationem & fuiſſe, & eſſe, velut hic. Quaero enim primum, num veriſimile eſſe poſſit, Salpingoſtaphylinum muſculum Euſtachium ignoraviſſe, aut cum haberet cognitum, nuſquam in tot delineationibus quae ad pharyngem, faucesve ſpectant, exhibuiſſe? Certe qui auditoriam Tubam, tot jam ſaecula deliteſcentem, ſuis accuratiſſimis perveſtigationibus retexerit, ejusque non oſſeam partem inter duos faucium ſeu gulae muſculos, à paucis ad ſuum uſque tempus bene cognitos, --- procedere ſcripſerit (de Audit. Organ.), illi non poſſis incognitum muſculum exiſtimare neque minimum, & Tubae eidem ſecundum longitudinem appoſitum: aut cum ſatis noſſet, cumque huic proximum Novum Tubae muſculum vel quinquies pinxiſſet (Tab. 41. Fig. 13. & Tab. 42. Fig. 4. & 6.), nunquam hunc alterum delineaſſe. Atqui, niſi ubi nos ſuſpicamur, ibi pictum agnoſcas; nuſquam pictum eſſe, fatendum eſt. Viris quidem Celeberrimis videtur Tab. XLI. Fig. 13. ubi ipſi litterulam e inſcripſerunt (n. 69. 41.), ibi muſculum oſtendi Salpingoſtaphylinum. Sed praeterquam quod num eodem nomine eundem quem nos, intelligant muſculum, incertum eſt, & continuo ſe revocant, ſubjicientes, oſtendi potius Pteryſalpingoidaeum; certe ſi eum locum in archetypa Euſtachii Tabula attentius inſpiciamus, & cum ſiniſtro, qui nudus omnino pingitur, internae Pterygoidis alae extremo proceſſu comparemus; planum fiet, circum proceſſum dexterum pingi tendinem ſe ſe introrſum reflectentem muſculi videlicet Tubae Novi, quemadmodum, de hoc alias (Epiſt. VII. n. 21.) ad te ſcribentes, confirmavimus; ut non alium quam hunc, eſſe illum qui proximus ad poſteriora appingitur, muſculum, & rei ipſius natura doceat, & Figurae commonſtrent de quibus paulo ante dicebamus, IV. & VI. Tab. XLII. eundem muſculum cum eadem tendinis inflexione, quater exhibentes, ut qui in his vocant, adſcripta littera t Pteryſtaphylinum externum, in illa quoque haud alio nomine vocare, & quod conſequitur, haud alium quam nos, muſculum deſignare ibi debuiſſe videantur. Igitur ne Salpingoſtaphylinum ab Euſtachio nuſquam pictum eſſe, dicamus; reliquum erit, ut in Figuris illis IV. & VI. ſub littera g (n. 39. 16. & 39. 44.) delineari, exiſtimemus, praeſertim cum in utraque ſejunctus oſtendatur à pharyngis facie poſteriore, quod ut Cephalopharyngaeo, quemadmodum nunc accipiunt, minime; ſic maxime convenit Salpingoſtaphylino. Vide enim in IV. ſub ipſo inferiore limbo (n. 40. 16.) ejus de quo hic quaeritur, muſculi, quid lineolae illae obliquae, breveſque ſignificent. Non craſſitudinem certe iſtius muſculi (etſi id Scalptor fortaſſe credidit, qui eas in ſiniſtra praeſertim Iconis parte vel extra pharyngis latus produxit) nam eadem craſſitudo in eodem muſculo cur ad eundem modum in Fig. VI. non appareret? Credam potius, id Euſtachium juſſiſſe, ut à poſteriore pharyngis facie eum ſejunctum eſſe muſculum, ſive id Par muſculorum, intelligeremus, neque ad illam faciem, ſed ad exos palatum, in quo & pinxit, attinere. Nam ſi minime in hoc pingere, ſed huic dumtaxat à ſe impoſitum indicare voluiſſet; non umbrae deerant, quibus in

Fig. VI. ſecundum artis leges adjunctis, evidenter poſſet ſignificare. Quod ſicui tamen placeat, Cephalopharyngaeos ibi eſſe delineatos; iis minus placere id poſſe, crederem, quibus Pharyngis Fornix, rugaeque hujus Fornicis *in eodem Iconiſmo ad num.* 43. 45. *videntur proponi; id eſt infra gurgulionem, quem praeclare delineatum animadverto ad num.* 42. 45. *Nam ſupra hunc Salpingoſtaphylinos quidem conſtat à natura ipſa poſitos eſſe; Cephalopharyngaeos autem non modo ſupra pharyngis Fornicem, ſed tanto ſuperius monſtrari, non eſt veriſimile. Ut enim illum Fornicem Euſtachius ſimul cum annexa poſteriore pharyngis facie tam depreſſiſſet, quam ſatis eſſet, ut à tergo inſpicientibus gurgulio appareret; una tamen hos quoque depreſſiſſet muſculos qui Fornice ipſo ſunt altiores. Sed mihi; ſi id forte quaeris; non ibi Fornix repraeſentari, verum detractis altioribus ac poſterioribus ex iis muſculis qui pharyngem complectuntur, pars hujus internae tunicae concidentis, eoque rugoſae videtur oſtendi. Caeterum etſi propoſitam oſtenſi Salpingoſtaphylini Paris interpretationem in medio relinquo; non eſt tamen reticendum, me in ea conſentientem inveniſſe Valſalvam, ut qui in altera adnotavit ſcheda, eosdem quos dixi muſculos pro* Salpingoſtaphylinis, *non pro* Cephalopharyngeis *ab Euſtachio eſſe delineatos. Quod cum annotavit, illud animadvertere ſimul potuit, non teretes illos, ſed in trianguli modum per molle palatum ſe ſe explicantes haud multo aliter quam ipſe indicaveram, à tanto Anatomico fuiſſe exhibitos, ſi modo trianguli vertex non ſurſum, ſed deorſum verſus ſpectaret.* Hactenus Morgagnus. Quem vides dubitanter quidem ſcribere, ſed ita tamen, ut gravia argumenta afferat, cur *Salpingoſtaphylini* videri debeant, & haud difficulter cernas, inclinare ad credendum, quod non ſint alii. Pro iis etiam habuit Santorinus, in Obſerv. an. Cap. VII. 15. Et ego & antea habui in Hiſtoria Muſculorum, Lib. III. Cap. 60. in qua appellavi Levatores palati mollis: & nunc etiam eos ipſos eſſe indicavi in Explicatione. Quo magis mearum partium hic eſſe video, ut ſupradictum ſcrupulum, ſi poſſim, eximam. Nempe quo minus *Salpingoſtaphylinos* illos eſſe muſculos haud cunctanter dicamus, obſtare hoc videtur, quod *ab origine ad finem non deſcendere, ſed aſcendere videantur*, ut recte eſt à Viro Celeberrimo animadverſum. Et fortaſſe hoc ipſum, quod communis eorum mucro in Figura ſurſum, & tanquam ad caput erectus ſit, adduxit Clariſſimos Viros ad exiſtimandum, eſſe *Cephalopharyngaeum.* Atque idem illud ſuſpenſum me olim tenuit, cum non alios quidem quam *Salpingoſtaphylinos* illos eſſe, & tamen, quoniam ſi eſſent, deſcendere deberent, erraſſe Euſtachium, aut quod potius erat ſuſpicandum, male me eum intelligere, cenſendum eſſe videretur. Poſtea autem, cum iterum ac ſaepius examinarem Figuras, & cum cadaveribus conferrem, animadverti, pharyngem quidem rectam hic exhiberi, palatum autem molle una cum muſculis ad ipſum pertinentibus, hoc eſt, *Salpingoſtaphylinis* illis, & *Muſculis Tubarum Novis*, quos Circumflexos palati mollis in Hiſtoria Muſculorum appellavi, exhiberi erecta à parte priore, depreſſa à poſteriore. Ut ſi quis caput ante oculos habeat cum pharyngis parte poſteriore & palato molli muſculiſque huc pertinentibus, & pharyngem quidem poſitu recto conſideret, caput autem, unaque cum eo palatum molle ac muſculos illos, occipitio in poſteriora depreſſo, facie ſurſum verſus directa: & in totum illo poſitu capitis, collique, qualis eſt in Fig. 13. Tab. XLI. Tali enim poſitu capitis qui à poſteriore parte adſpiciet,

ſpiciet, *Salpingoſtaphylinos* illos non deſcendere, ſed, ut Euſtachius exhibet, adſcendere videbit. Eoque eos ſitu una cum palato molli exhibuiſſe Euſtachium, hinc etiam intelligimus, quod, cum manifeſtum ſit *Muſculos Tubarum Novos*, pariter atque *Salpingoſtaphylinos*, poſitu capitis recto, à baſi cranii non adſcendere, ſed deſcendere, quoad tendinem circum hamulum proceſſus pterygoïdei inflectant; in hac tamen 4. Figura, & in 6. muſculi, quibus D. D inſcripſi, (quos *Muſculos Tubarum Novos* eſſe, extra omne dubium eſt) adſcendant, & ad illum quidem modum, ad quem dexter eorum in Tab. XLI. Fig. 13. Θ, hoc eſt, capite ut in illa Figura poſito, facie ſurſum verſus directa, occipitio deorſum; hac differentia, ut in Fig. 13. Tab. XLI. exhibeatur à parte quae illo poſitu capitis prior eſt, in his autem Tabulae XLII. 4. & 6. exhibeantur à poſteriori. Hoc etiam confirmat lingua quam puto, ſive, ſi velis, de quo aliquando ſuſpicatum aliquid ſe eſſe Clariſſimus Morgagnus tradit in Epiſt. anat. XI. 15., *palati oſſei ſuperna facies.* Ejus enim ſive linguae, ſive palati oſſei, poſitus eſt ita pariter erectus, ut palati mollis poſitum eſſe dixi. Quae ſi quidem vera ſunt, una tamen alterave difficultas in Figuris ſupereſt, quarta nempe & ſexta Tabulae hujus XLII. Prima haec: Stylopharyngeorum principium (*G*-α Fig. 4. & O-α Fig. 6.) altiore in loco in Figuris poſitum eſt, quam principium tum *Salpingoſtaphylinorum* (F. F), tum *Muſculorum Tubarum Novorum* (D. D): cum tamen deberet inferiore. Oriuntur enim Stylopharyngei à radicibus proceſſuum ſtyliformium, quibus Q. Q inſcripſi in Fig. 13. Tab. XLI: *Salpingoſtaphylini* autem ab oſſibus petroſis, ibi ubi deſinit pars oſſea tubae Euſtachianae, hoc eſt, juxta loca quibus K eadem in Figura inſcripſi: & mox juxta eos oriuntur *Muſculi Tubarum Novi* (Θ-αα in Fig. ead.). Quae ſi aut in Figura illa, aut in capite etiam ipſo, eodem modo poſito, conſiderabis, manifeſtum erit, infimam inter eas eſſe Stylopharyngeorum originem, contra quam in Fig. 4. & 6. Tab. XLII. exhibitum eſſe videmus. Altera difficultas eſt, quod in Figuris illis 4. & 6. Tab. XLII. *Salpingoſtaphylinorum* principium etiam pone Stylopharyngeos collocatum eſſe videatur, cum tamen revera Stylopharyngei magis diſtent inter ſe à principio, quam diſtant prima principia *Salpingoſtaphylinorum*, quippe qui, ut dixi, oriuntur è locis K. K Fig. 13. Tab. XLI. cum Stylopharyngei à radicibus proceſſuum ſtyliformium Q. Q Fig. eadem. Sive autem Euſtachius ad illa non ita attenderit, &, ut aliquando in mentem venit ſuſpicari, ſuperiorem figurae partem, ex lingua, palato molli, Circumflexis, & Levatoribus conſtantem, ad ſequentia minus recte accommodaverit: ſive aliud aliquid ſubſit, dubium eſſe non poteſt, quin in Tab. XLII. Fig. 4. G. G, & in 6. O. O ſint Stylopharyngei, in 4. & 6. B ſit palatum molle, in iiſdem DE. DE ſint *Muſculi Tubarum Novi*, & ita quidem poſiti, ut in Fig. 13. Tab. XLI. Θ: & cum eo poſitu capitis, etiam *Salpingoſtaphylini* adſcendant, apparet, ni fallor, quo minus illos, de quibus hic quaeritur, hoc eſt, quibus F. F in Fig. 4. & 6. Tab. XLII. inſcripſi, *Salpingoſtaphylinos* illos eſſe credamus, non obſtare hoc, quod adſcendant in Figuris illis.

At vero, quod pro certo dixi, muſculos, quibus DE. DE in Fig. 4. & 6. Tab. XLII. inſcripſi, eoſdem eſſe cum illo cui Θ in Fig. 13. Tab. XLI., & utrobique eſſe quos *Muſculos Tubarum Novos* Valſalva appellat; ei videri poteſt gravis obſtare Anatomicus Winſlowus, ut qui in Tab. XLII. appellet

Peryſtaphylinos externos, Expl. t. t; in XLI. autem *Salpingo-Staphylinum*, *aut potius Ptery-Salpingoïdeum*, Expl. e. Hoc autem, quidquid eſt, explicuit ipſe in egregio illo opere, Expoſitione anatomica conſtructionis corporis humani. In qua, ut rem paullo altius repetam, in Tractatu de Capite, primum §. 498. pura, eaque laudabili, qua ſolet, ſimplicitate, deſcribit muſculum *Spheno-Salpingo-Staphylinum*, qui *altero extremo ex parte adnexus ſit lateri Sphenoïdali portionis oſſeae Tubae Euſtachii, ex parte portioni molli finitimae Tubae ejusdem. Inde procedat Alam internam verſus* (apparet enim pro *externe* reponendum eſſe *interne*) *Apophyſis Pterygoïdeae, ubi una portio iſtius Muſculi ſe adnectat Alae illi; altera portio deſcendat uſque ad extremum Alae, inflectat ſe circum roſtellum ſive hamulum ejusdem Alae, tanquam circum rotulam, & poſtea ſe adnectat Valvulae Palati circa Uvulam.* Deinde paragrapho ſequenti dicit, *ſe duas illas portiones habere pro duobus Muſculis diſtinctis, quorum unus videatur non niſi dilatandae Tubae inſervire, ſcilicet portio illa quae ſit adnexa Apophyſi Pterygoïdeae, & quae poſſet appellari Pterygo-Salpingoïdeus. Alteram portionem eſſe verum Spheno-Staphylinum, & poſſe etiam habita ratione adhaeſionis cujusdam ad Tubam, appellari Spheno-Salpingo-Staphylinum, aut Salpingo-Staphylinum externum. Eum illum eſſe, quem communiter appellent Periſtaphylinum externum.* Ex qua deſcriptione primum manifeſte apparet, quod in §. 498. *Spheno-Salpingo-Staphylini* nomen tribuat in genere illi, quem vulgo Pterygoſtaphylinum externum vocant, atque adeo quem Valſalva *Muſculum Tubae Novum:* cum vero animadverterit, eum in duas illas portiones abire, habeat illas pro duobus diſtinctis muſculis, quorum alter poſſet appellari *Pterygo-Salpingoïdeus*, alter proprio ſibi magis nomine *Spheno-Salpingo-Staphylini*, qui ſit is qui *communiter appelletur Periſtaphylinus externus.* Apparet deinde ex eadem deſcriptione, muſculum, quem dicit *communiter appellari Periſtaphylinum externum*, non alium eſſe, quam quem vulgo Pterygoſtaphylinum externum Scriptores vocant, atque adeo quem Valſalva *Muſculum Tubae Novum.* Ex quo intelligitur, quod in Explicatione Tab. XLII. Fig. 4. & 6. t, per *Peryſtaphylinum* illum *externum* deſignet quem Valſalva *Muſculum Tubae Novum* appellavit. Deinde cum tradat in §. 499. illum, *quem communiter appellent Periſtaphylinum externum*, hoc eſt, ut modo dixi, *Muſculum Tubae Novum*, *poſſe etiam appellari Salpingo-Staphylinum externum*; ex eo rurſus intelligitur, quod cum in Explicatione Tab. XLI. Fig. 13. eum, cui e inſcripſit, *Salpingo-Staphylinum* eſſe dicit, eundem illum, quem in Tab. XLII. *Periſtaphylinum externum* vocat, atque adeo eundem utrobique *Muſculum Tubae Novum* deſignet. Neque obſtat, puto, quod in Explicatione Tab. XLI. ſimpliciter appellet *Salpingo-Staphylinum*, in Expoſitione autem, §. illo 499. *Salpingo-Staphylinum externum.* Nam *externum* appellat in Expoſitione, ut diſtinguat ibi ab *interno*, quando ſcilicet mox, §. 501., *Salpingo-Staphylini interni* nomen dat illi, quem caeterum appellat *Petro-Salpingo-Staphylinum.* In Explicatione autem Tab. XLI. vocat ſimpliciter *Salpingo-Staphylinum*, fortaſſe non ita attentus; quod tamen difficultatem parere non poteſt: quoniam enim eundem in Explicatione Tab. XLII. vocat *Peryſtaphylinum externum*, in Expoſitione autem *Periſtaphylinum* illum *externum* tradit appellari etiam poſſe *Salpingo-Staphylinum externum*, manifeſtum eſt, quod in Explicatione Tab. XLI. etiam *externum* illum velit, quamvis ſimpliciter vocet *Salpingo-Staphylinum.* Cum igitur *Peryſtaphylinus externus*

ternus Explic. Tab. XLII. Fig. 4. & 6. t, & *Salpingo-Staphylinus* Explic. Tab. XLI. Fig. 13. e, ſint unus idemque Pterygoſtaphylinus externus, quem *Muſculum Tubae Novum* Valſalva appellat; perſpicuum eſt, in nomine tantum differentiam eſſe in Explicatione illa, non in re; &, quod conſequitur, non obſtare mihi differentiam illam, dicenti, eundem in utraque Tabula, locis deſignatis, *Muſculum Tubae Novum* exhiberi. Quid autem cauſſae ſit, cur in Explicatione Tab. XLI., poſtquam *Salpingo-Staphylinum* eſſe dixit, mox addiderit, *aut potius* eſſe *Ptery-Salpingoïdeum*, reſtat expendendum. *Pterygo-Salpingoïdeus* quis ſit, ſupra intelleximus ex Expoſitione: nempe eſſe *Spheno-Salpingo-Staphylini*, quem §. 498. deſcripſit, & quem illum in genere eſſe, quem Valſalva *Muſculum Tubae Novum* vocat, ſupra apparuit; eſſe, inquam, illius *Spheno-Salpingo-Staphylini portionem* illam, quae *adnexa ſit Apophyſi Pterygoïdeae*, quam in Expoſitione *Pterygo-Salpingoïdeum*, in Explicatione autem, exigua illa quidem nominis differentia, *Ptery-Salpingoïdeum* appellat. Illum igitur *potius* eſſe dicit: quod ſic potius videtur intelligendum, ut velit, illum in Figura eſſe locum illius *Ptery-Salpingoïdei*, quam ſic, ut velit, illum ipſum revera exſtare in ea, quoniam in ea nulla muſculi pars adnexa apparet proceſſui pterygoïdeo, quin potius ultra eum totus ad hamulum procedere conſpicitur. Haec tamen omnia, quantumvis vera eſſe putem, judicio viventis adhuc Clariſſimi amiciſſimique Winſlowi, ſuorum ſcriptorum interpretis optimi, lubens ſubjicio.

I Hic ille eſt, quem à latere exhibuit Tab. XLI. Fig. 11. L, ubi exhibuit à cornu oſſis hyoïdis orientem.

K Hic mendum aliquod in Explicationem Clariſſimi Winſlowi irrepſiſſe, ut facile fit, non dubito, & pro *Hyo-Crico-Pharyngeo* voluiſſe *Thyro-Crico-Pharyngeum*: quod tametſi per ſe ſatis appareat, monendum tamen duxi, ne quem fortaſſe moretur.

L Eſſe portionem communis extremi Stylopharyngei & Palatopharyngei, declarat idem illud extremum Q Figurae 6., commune Stylopharyngeo O cum Palatopharyngeo M.

FIG. V.

H Confer Morgagn. Ep. ad Lanc. & Santorin. Obſ. an. VI. 16. & Winſlowi Expl. Tab. DD. Fig. 5. c.

Numeri 46. 34. *ſub* quibus *ſiniſtrum ex lateribus oſſis hyoïdis ligamentum apparere* indicat Lanciſius, incidunt in baſem oſſis hyoïdis, D. Fortaſſe deſignare voluit lineolas, quae ſunt mox ſupra principium ſiniſtri cornu hyoïdis, quas Clar. Winſlowus vocat *ligamentum Hyo-Epiglotticum ſiniſtrum*, Explic. d. Ego in medio relinquere hanc rem malui, quia non ſatis perſpicua apparuit.

FIG. VI.

A Huc quoque pertinet quod annotavi ad A Fig. 4.
DE. DE Huc, quod ad D. D Fig. 4.
F. F Huc, quod ad F. F Fig. 4.
K De hac parte aliquid memoratum in annotatione ad F. F Fig. 4.
L Hunc eſſe Salpingopharyngeum, quem in Hiſtoria Muſculorum Lib. III.

Cap. 57. deſcripſi, ut olim, ſcribens Hiſtoriam illam, exiſtimavi, & in ea indicavi, cum in Lib. III. Cap. 57. & 58. tum in Lib. II. Cap. 3. & 11.: ita mihi nunc quoque videtur. Indicavi eadem in Hiſtoria, quod ſit ipſe etiam *Salpingo-pharyngaeus* Santorini, Obſ. an. Cap. VII. 4. Atque adeo ut ante eum à Drakio, in Anthropol. Lib. I. Cap. 9., muſculum illum *carneis* illis *fibris*, quae oriantur à *radice cartilaginis excavatae pro meatu à palato ad aurem*, deſcriptum eſſe, adducto ibi Drakii illo loco, ſignificavi; ita ab Euſtachio hoc in loco exhibitum eſſe indicavi. Neque, ut aliter ſentirem, haec ſatis me movebant, quae egregius Santorinus tradit, *Pharyngis muſculorum paris, quod, habita utriuſque extremi ratione, Salpingo-pharyngaeum dicat, --- Euſtachium, --- qui Tubae primum notitiam in Anatomen invexerit, --- non modo deſcriptionem, verum ne indicium quidem dediſſe.* Ex figura autem Salpingopharyngei, quam nunc dedi in Tabulis meis Anatomicis Muſculorum Hominis, Tab. X. Fig. 13. judicari poterit, anne ei & Santorini deſcriptio ſatis conveniat, & Euſtachii figura, quanquam huic non in totum ſimilis eſt, & partim differt obliquitate, & eo praeſertim, quod ad illum Palatopharyngei marginem, qui per poſteriorem eandemque exteriorem interioris membranae pharyngis partem decurrens, parem ſui reſpicit, ſe, ut in Euſtachii Figura, non adjungit; ſed ad illam partem ejus, quae intra pharyngis lateralem partem eminens, ibi membranam ejus mododictam quodammodo attollit. Ignoramus autem an Euſtachius eum pro ſeparato muſculo habuerit, an potius pro parte Palatopharyngei. Ego ſane, quia perexilis eſt, & cum Palatopharyngeo conjunctus, dubitavi cum Hiſtoriam Muſculorum ſcripſi, deberemne ut ſeparatum à Palatopharyngeo proponere, qui & alios pharyngis muſculos in tam multos dividendos non eſſe, paullo ante, Cap. 54. docuerim, & ab aliis diviſos conjunxerim: cumque potius tamen ſeparandus eſſe videretur, idcirco ejus Hiſtoriae, Cap. 57. ſubjunxi haec: *Erunt fortaſſe, quibus videbitur Palatopharyngeo fuiſſe adjungendus: nos autem ſeparavimus ab eo, quod ipſe diu ſeparatus eſt; & ne ejus acceſſione Palatopharyngeus intelligeretur difficilius:* nihil caeterum quoque moraturus, ſi quis potius adjungere ei velit. A quibus video Clariſſimum Morgagnum non abhorrere; quippe qui in Epiſt. an. X. 18. ſcribit, *Salpingopharyngaeum* (hoc ſcilicet Euſtachii, de quo quaeritur, *faſce*) *deſignari, --- ſi attendas ea quae de Salpingopharyngaeo ſcribens* (Epiſt. XI. n. 44.), *ex Drakio producturus ſit, fortaſſe* (Euſtachio) *non omnino indignum videri poſſe.* In Epiſtola autem illa XI. ex Drakii Anthropologiae Lib. I. Cap. 9. affert haec: „ *Eſt in ſuperficie interna faucium* „ *alter ordo carnearum fibrarum, qui priorem ad acutum angulum decuſ-* „ *ſat. Is naſcitur non ſolum ex lateribus Uvulae, ſed pariter ex radice* „ *cartilaginis pro Meatu à palato ad aurem* (*h. e. Euſtachiana Tuba*) *ex-* „ *cavatae, & oblique ad ſuam in glanduloſa Pharyngis membrana inſer-* „ *tionem deſcendit.* „ Et addit deinde Morgagnus: *quando tamen, quod mihi nondum, id ſaepius, ut video, aliis accidit, ut fibras & tot, & tam conſertas, & ita diſpoſitas invenirent, ut ex ipſis mallent peculiarem muſculum facere; ego quoque in quibus cadaveribus ſic apparebunt, in iis pro muſculo libenter agnoſcam, nemini tamen propterea obſtans, ne arbitrio uſus à Valſalva oblato* (*vid. Ep. X. n. 6.*), *Drakium, aut alium potius ſequatur, cui forte placeat tenuiores pharyngis muſculos ad paucos majoreſque contrahere.* Caeterum fieri poſſet, ut cuipiam Euſtachius videre-

tur

tur tale quid, quale Santorinus de muſculi Stylopharyngei diviſione tradit, exhibere voluiſſe. *Lato eum carneo tendineo exortu, ab Styloidis radice proficiſci*, Santorinus in Obſ. an. Cap. VII. 7. ſcribit, & *poſt tres circiter latos digitos, demiſſum ad Pharyngis lateralem angulum bifariam dirimi*; quarum partium altera *tenuior & ſuperior* ſit, altera *major*. Earumque *major* videri poſſet apud Euſtachium eſſe muſculus O, *tenuior* autem L. Qua in ſententia fuiſſe Viros illos exercitatiſſimos, qui Euſtachii muſculum, cui L inſcripſi, *parvum* eſſe indicant *Stylo-Pharyngeum Santorini*, quiſpiam fortaſſe ſuſpicetur, & eo quidem magis, quod Lanciſio, muſculum, cui O inſcripſi, *Stylopharyngaeum* eſſe dicenti, tacite videantur aſſentiri. Ejusmodi autem interpretationem aſſenſu noſtro comprobare facilius poſſemus, niſi haud mediocre illud intervallum inter muſculum L atque O interjectum apud Euſtachium videremus, tanta interpoſita Palatopharyngei M latitudine: cum tamen inveniamus *tenuiorem* illam Stylopharyngei partem, de qua meminit Santorinus, partem *majorem* toto decurſu proxime comitari. Vide Tab. an. nov. Muſc. Tab. X. Fig. 11.

M Sane quum ab omnibus, à quibus receſſi, invitus receſſi, tum ab illis praecipue, qui vivi, ac ſpirantes, rem Anatomicam mirifice ornant, ſuoque merito in oculis omnium ſunt, & in ſummo apud me honore. Maximae tamen hoc mihi voluptati eſt, quod, quandoquidem omnibus in rebus facere cum his nequivi, non niſi de paucis, aliter atque illi exiſtimarunt, ſentire coactus fuerim. A quibus, atque etiam ab aliis quibuscunque, ſi de iis, quae excidere mihi pariter potuerunt, monebor, & publicae & meae etiam utilitatis cauſſa vehementer gaudebo, gratiasque iis & habebo & agam. Inter ea autem, de quibus facere non poſſum, ut idem ſentiam, illud denique eſſe video, quod hunc, cui M inſcripſi, *Petro-Pharyngeum* eſſe Viri Optimi exiſtimaverint, qui aliquid cauſſae procul dubio habuerunt, cur exiſtimaverint. Mihi autem Anatome oſtendere viſa eſt, quod ſit ille, quem Palatopharyngeum nominavi in Hiſtoria Muſculorum: eoque, ut olim in Hiſtoria illa indicavi Palatopharyngeum eſſe, ita nunc etiam non poſſum quin idem affirmem. Confer Cl. Morgagni Ep. an. X. 18.

FIG. IX.

A priori parte inter cartilaginem thyreoïdeam & cricoïdeam videri alicui poſſet indicatum eſſe ligamentum, quo colligatae inter ſe.

AD TABULAM XLIII.

FIG. I.

F *In ſuis Picturis oſcitanter praetermittunt contextum illum elegantiſſimum, quem in Hominibus, non autem in Simiis* ſpuriarum coſtarum *cartilagines invicem efficiunt, quemque Galenus nobis innuit, quando ſpuriarum coſtarum cartilagines invicem, & cum Septo transverſo connaſci docuit.* Verba ſunt Euſtachii in Examine Oſſium. Quem contextum, qualem invenire ſolitus fuerim, expreſſi in Tab. anat. nov. Tab. Scelet. I.

N.N *Cerni connexiones claviculae cum ſuperiore, ac laterali ſinu ſterni, & cum ſuperiore ſcapulae proceſſu, utrobique media cartilagine*, Lanciſius tradit.

dit. Utrum autem cerni ipſas etiam cartilagines voluerit, nec ne voluerit, non ita perſpicuum eſt: in Figura autem non apparent.

57. dextr. Numeri 85.23., quibus os *naviculare* deſignatum Lanciſii in Explicatione, incidunt in cuneiforme magnum, 57. pedis dextri, at juxta naviculare tamen, ut aberrare numeros cenſeri poſſit.

Iisdem illis numeris, 85.23., quos modo dixi in cuneiforme magnum incidere, *cuboides* in eadem Explicatione deſignatum: cum cuboïdes in hoc dextro pede ſit, cui 60. inſcripſi.

FIG. II.

a. l Hic videtur permutatio facta fuiſſe numerorum in Lanciſii Explicatione: nam numeri hi, 72.13., quibus *proceſſus maſtoidaeus* deſignatus, incidunt in *meatum auditorium* a: hi vero, 72.16., quibus deſignatus *meatus auditorius*, incidunt in *proceſſum maſtoidaeum* l.

k Quia extremus hic mucro à ſquama, quae proceſſui ſtyliformi aſſidet, totus diſtinctus apparet, is potius ad proceſſum ſtyliformem pertinere viſus, quam eminentia, quam Lanciſius numeris 69.13. *principium proceſſus ſtyloidis* eſſe deſignat, utpote quae ex parte quidem diſtincta eſt, non autem ad radicem ſuam, non ut eſt ſtyliformis: niſi minus curioſus hic Euſtachius fuerit. Utrumvis autem verum ſit, non magnopere contendo, praeſertim cum inter ſecundarias Figurae partes haec habenda eſſe videatur.

FIG. III.

De hac Figura egregie Clariſſimus Morgagnus Epiſt. anat. XII. 29.

b e d Circa hunc locum invenio tympani & labyrinthi partes, ubi *poroſitates oſſis petroſi* in Lanciſii Explicatione deſignatae numeris 72.50.

AD TABULAM XLIV.

FIG. I.

Γ &c. Huc quoque locus pertinet Euſtachii, qui adſcriptus ad φ Fig. 1. Tab. XLIII.

FIG. II.

Lanciſius primum tradiderat, hac in Figura *ſerpentinum, ac ſpiralem labyrinthi ductum apparere*; deinde autem in Emendationibus Explicationi ſuae Tabularum Euſtachii adjectis, *aquaeductum demonſtrari* aſſeruit. Atque hoc viſum quoque fuerat Celeberrimo Morgagno, traditumque ab eo in Epiſt. anat. I. 93. Qui etiam refert in Epiſt. anat. XII. §. 28. id *deinde ſe ex Valſalvae ſchedis, & Lanciſii emendationibus animadvertiſſe, jam utrique horum placuiſſe.* Poſtea autem, cum Caſſebohmius in Tract. de Aure humana Tr. V. §. 213. monuiſſet, non aquaeductum exhiberi, ſed tres canales ſemicirculares; ſinguloſque indicaſſet in Explicatione Figurae 7. Tabulae ſuae IV.; Morgagnus illud non agnovit modo candide, ut decet ſummos Viros, veritatiſque amatores; ſed pleniore etiam explicatione confirmavit, in mododicta Epiſt. anat. XII.: quod quamvis ad

ad inſtitutum harum annotationum pertineat, eo tamen libentius commemoro, quod in magna laude ponendum eſt.

FIG. III.

f Hi numeri, 74. 49., incidunt in introitum canalis communis nervorum acuſticorum. *Canalis* autem *ſemicircularis major*, qui in Lanciſii Explicatione iis deſignatus, is eſt, cui c inſcripſi.

g Hi numeri, 75. 49., quibus *canalis ſemicircularis minor* in Lanciſii Explicatione deſignatus, incidunt in ſinulum, qui in junioribus pertinet uſque ad canalem ſemicircularem ſuperiorem eundemque minorem, ulteriusque ſub eo; ut exhibui in Iconibus oſſium foetus humani, Tab. III. Fig. 19. t. Canalis autem ſemicircularis minor, eſt omnino d cui inſcripſi.

Praeterea inter k & k, Clariſſimus Morgagnus, Epiſt. an. XII. 28., *os* indicat, *quo Diverticulum venae Jugularis Internae operitur.*

AD TABULAM XLV.

FIG. I.

Ξ &c. Locus ex Oſſium Examine adſcriptus ad φ Fig. 1. Tab. XLIII. huc quoque pertinet.

10. 11. &c. Quod Ampliſſimus Lanciſius dicit *luculenter apparere* (ſi modo in Figura apparere vult) *per cartilaginem fieri coſtarum, praeſertim vero ſiniſtri lateris, cum ſpina articulationem*, hoc non invenio apparere in Figura.

25 Apparet in Figura, *alteram claviculae extremitatem cum ſuperiore ſcapulae proceſſu adnecti*, quod tradit Lanciſius: non apparet autem, *per cartilaginem adnecti.*

FIG. II.

g Vide Icones meas oſſium Foetus, Tab. III. Fig. 19. f. g.

n Lanciſius *principium proceſſus ſtyliformis.* Eſt autem ſquama, quae aſſidet ipſi. An fortaſſe accenſuit eam ſtyliformi?

AD TABULAM XLVI.

FIG. III.

i Per hoc foramen penetrantem una cum vena, quam occipitalem vocant, arteriam vidi, à carotidis externae ramo.

FIG. V.

f Alter, cui ipſi littera f. inſcripta, eſt inferior idemque major: alter, ſuperior idemque minor.

FIG. IX.

g. g Horum foraminum alterum multo majus eſt altero. Habeo calvarias, quibus haec figura convenit, quam iis juvantibus & docentibus interpretatus ſum.

FIG. X.

Circa g apparet idem illud foramen, quod in Fig. 3. indicavi, i.

FIG. XIII.

Dubium quaenam *foraminula* Lanciſius hic velit, *per quae nonnulli aërem illabi uſque ad cerebrum aſſeverent.*
b Videtur haec lamella illa eſſe, quae ad ſeptum narium pertinet.

FIG. XIV.

n In hac parte paries ſubrectus, quem jam indicavi in Fig. 12. l.
o. u: o. u Confer Iconum oſſium Foetus humani Tab. IV. Fig. 20. c. A: c. A.
v. w An Lanciſius, cum *foramina, per quae admittantur ſanguinea vaſa*, deſignat numeris his, 71. 23., voluit dextrum ex iis, quibus w adſcripſi? Et an, cum deſignat pariter numeris 71 24., voluit illud, cui v in ſiniſtro latere inſcripſi? Iſtud certe in Figura foramen, illud eſt, per quod tertius ramus nervi quinti paris nervorum cerebri exit. Latet fortaſſe in numeris vitium.

FIG. XV.

In utraque Veſalii editione Oporiniana, loco hic memorato, exſtat *anterior*, pro quo reponendum *poſterior*, ut emendavimus in editione Leidenſi.

FIG. XVI.

b Fortaſſe una cum lamina media oſſis cribriformis etiam vomer exhibitus.
Hic Lanciſius de *ſepto medio naſi, ſtyliformem figuram, ab aliis oſſibus, & cartilaginibus liberatum, aemulari.* Hanc autem figuram habet hic ex perſpectivae, ut vocant, ratione.

AD TABULAM XLVII.

FIG. I.

k Pars quoque illius partis, quae ad fundum foraminis oculi pertinet.

FIG. II.

Os unguis eſſe dico, non quia forma illud plane ſuadeat, ſed quia in hac Figurarum ſerie vix aliud eſſe poſſe videatur; & fortaſſe rudius adumbratum ſit.

FIG IX.

f In hoc ligamentum incidunt numeri 15. 8., quibus *dentem* deſignat Lanciſius, & paullo quidem ſupra quam in eum incidunt, ut illum tamen ipſum deſignare voluiſſe, credibile ſit.

FIG. XVII.

Velis dextram ſcapulam hominis, praeſertim junioris, in manum ſumere, eamque à priori parte ſpectare, ſic ut in ſinum, quem articulo capitis oſſis

oſſis humeri natura paravit, fere recta inſpicias, eo poſitu, qui Figurae huic maxime reſpondet; tumque conferre cum ea hanc Figuram 17.: invenies omnino, ſcapulam talem illo poſitu expreſſam Figura hacce eſſe. Quod vero Egregium Lanciſium movit ut de *alicujus bruti ſcapula* cogitaret, eſt forte rudior expreſſio dorſi ſcapulae a, & maxime fortaſſe dorſi partis illius, quae ſupra ſpinam eſt, e.

FIG. XIX.

Lanciſius tradit *uno oſſium ordine integratum* ſternum *cerni.* Ad hoc autem attendiſſe videtur, quod maximam partem ex uno ordine conſtat.

FIG. XX.

i Huc pertinere poſſe putavi locum Euſtachii, quem adſcripſi in Explicatione, cartilaginem mucronatam *frequenter mediam perforari;* quanquam non ignoro, in Figura foramen partim eſſe in cartilagine ipſa, partim etiam in oſſe, cui continuata eſt.

FIG. XXII.

De hac coſta Lanciſius, *confractam forte oſtendi.* Integra autem eſt, quantum ex figura intelligo.

FIG. XXIII.

e Ni fallor, tuberculum illud eſt, quod dixi.

FIG. XXV.

m Confer efg Fig. 33.

FIG. XXIX.

c Sinus, per quos à cubito tendines ad manum procedunt, vide plenius in Tab. anat. Sceleti novis, Tab. II.

FIG. XXX. & XXXI.

In his ulnae Figuris indicari etiam potuiſſet ſpina acuta, in quam ea parte deſinunt, qua radium, quaque hic ſe mutuo, reſpiciunt.

FINIS.

E M E N D A N D A.

Pag. 29. *lin. ult. pro* A dextra, B ſiniſtra, *reponendum*, A ſiniſtra, B dextra.
55. -- 10. -- o *rep.* r.
66. -- 2. -- Sinus *rep.* Spatiolum.
7. -- quarti *rep.* tertii.
93. -- 18. -- z *rep.* Z.
98. -- 17. -- ſiniſtrae *rep.* dextrae.
103. -- 30. }
107. -- 2. } - Profundum *rep.* Sublimem.
113. -- 7. }
116. -- 9. } - Ulnarem internum *rep.* Profundum.
135. -- 32. -- proceſſu acuto *rep.* tubere.
180. -- 24. -- medius *rep.* inferior.
181. -- 8. -- petroſo *rep.* multiformi.
194. -- 23. -- ſiniſtra *rep.* dextra.
257. -- 42. -- externi *rep.* externos.

A D D E N D U M.

80. -- 31. *poſt* truncatus *addendum*, & in exteriora inverſus.

EMENDANDA IN TABULIS LINEARIBUS.

Tab. XXXII. *in Stylohyoïdeo dextro*, *pro* g *reponenda* s.
XLI. Fig. 13. *pro* C.C *repone* c.c. *Et pro* c.c. *repone* C.C.

B I B L I O P E G O.

Tab. I. II. colloca è regione paginae 1. Explicationis.
III. IV. - - - - - - - - - - 7.
V. VI. - - - - - - - - - - 13.
VII. VIII. - - - - - - - - - 17.
Sequentes è regione ſuae quamque linearis pone, ac ſic unamquamque cum ſua lineari colloca ante Explicationem, quae ad eam pertinet.
Linearium geminarum N°. 1. colloca ante N°. 2. poſitu eodem.

A A N D E N B O E K B I N D E R.

Tab. I. II. moet geſteld werden tegen over pag. 1. van de Explicatie.
III. IV. - - - - - - - - - - - - - - 7.
V. VI. - - - - - - - - - - - - - - 13.
VII. VIII. - - - - - - - - - - - - - 17.
De volgende moeten ieder met haare geletterde omtrekplaat geplaatſt werden voor de Explicatie, die tot haar behoord; in diervoegen, dat de omtrekplaat tegen over derzelver opgemaakte kome.
Van de dubbelde omtrekplaaten moet N°. 1. voor N°. 2. geplaatſt, en op dezelve wyze als N°. 2. geſteld werden.

Apud *Joannem* & *Hermannum Verbeek* proſtant

Bernardi Siegfried Albini Hiſtoria Muſculorum Hominis. Leidae Bat. 1734. 4°.
- - - - - - - - - - - - Icones Oſſium Foetus Humani. Accedit Oſteogeniae brevis Hiſtoria. Leid. Bat. 1737. 4°.
- - - - - - - - - - - - Tabulae anatomicae novae Sceleti & Muſculorum Hominis. Leid. Bat. 1739. & ſeqq. forma Atlant. maj.

è T Y P O G R A P H I A

D A M M E A N A.

P R I V I L E G I E.

De STAATEN van HOLLAND ende WESTVRIESLAND doen te weeten, Alſo Ons te kennen is gegeeven by Johan Arnold Langerak en Jan en Hermanus Verbeek, Burgers en Boekverkoopers te Leiden, hoe ſy Suppln met groote koſten beeſig waren te Drukken ſeeker Boek geintituleerd: *Bernardi Siegfried Albini Anatom. & Chirurg. in Academ. Batava Profeſſoris Explicatio Tabularum Anatomicarum Bartholomæi Euſtachii*, *in Folio*, en dewyl de Suppln bedugt waren, dat eenige baatſoekende menſchen het ſy binnen of buiten 's Lands, haar dit Werk in 't geheel of ten deele mogten komen na te drukken, waar door ſy Suppln van alle hunne koſten ſouden verſteeken ſyn, ſo keerden ſy Suppln ſig tot Ons, ootmoedelyk verſoekende Ons Octroy en Privilegie om het voornoemde Werk voor den tyd van vyftien agter een volgende jaaren, met ſecluſie van alle anderen, alleen hier te Lande te mogen drukken, uitgeeven en verkoopen, in ſodanige Taalen en Formaaten als de Suppln voor haar intereſt beſt oirbaar ſouden vinden, met expres verbod waar by aan allen ende een iegelyken buiten haar Suppln, of die haar regt of actie namaals mogten verkrygen, door Ons verboden word het voorſz. Werk in eenigerhande Taal te drukken, na te drukken, te doen na drukken, uit te geeven, te verhandelen of te verkoopen, in 't groot nog klein, in 't geheel nog ten deele, nog onder pretext van vermeerdering, verbetering, verandering van naam, valſche teekens, of hoedanig ook genaamd ſouden worden, of in eenigerhande Taal of Formaat buiten deeſen Lande gedrukt wordende, deſelve niet te mogen inbrengen, te verhandelen of te verkoopen, telkens op de verbeurte van alle de nagedrukte, ingebragte, uitgegeevene, verhandelde of verkogte Exemplaaren, mitsgaders daar en boven een boete ſo als Wy gewoon waren tegen de Contraventeurs te ſtellen, ſo dikwils en meenigmaal ſy daar aan ſchuldig ſouden bevonden worden: SOO IS 'T dat Wy de ſaake en het verſoek voorſz. overgemerkt hebbende, en geneegen weeſende ter bede van de Suppln, uit Onſe regte weetenſchap, ſouvereine Magt ende Auctoriteit, deſelve Suppln geconſenteerd, geaccordeerd en geöctroyeerd hebben, conſenteeren, accordeeren en octroyeeren hen by deeſe, dat ſy geduurende den tyd van vyftien eerſt agter een volgende Jaaren, het voorſz. Boek genaamd *Bernardi Siegfried Albini Anatom. & Chirurg. in Academ. Batava Profeſſoris Explicatio Tabularum Anatomicarum Bartholomæi Euſtachii*, *in Folio*, indiervoegen als ſulks by de Suppln is verſogt en hier vooren uitgedrukt ſtaat, binnen den voorſz. Onſen Lande alleen ſullen mogen drukken, doen drukken, uitgeeven ende verkopen, verbiedende daar om alle ende eenen iegelyken het ſelve Boek in 't geheel of ten deele te drukken, naar te drukken, te doen naar drukken, te verhandelen of te verkoopen, ofte elders naargedrukt, binnen denſelven Onſen Lande te brengen, uit te geeven of te verhandelen en verkoopen, op verbeurte van alle de naargedrukte, ingebragte, verhandelde ofte verkogte Exemplaaren, ende een boete van Drie Duiſend Guldens daar en boven te verbeuren, te Appliceeren een derde part voor den Officier die de calange doen ſal, een derde part voor den Armen der Plaatſe daar het caſus voorvallen ſal, ende het reſteerende derde part voor de Suppln, en dit t'elkens ſo meenigmaal als deſelve ſullen worden agterhaald; Alles in dien verſtande dat Wy de Suppln met deſen Onſen Octroye alleen willende gratificeeren tot verhoeding van hunne ſchaade, door het nadrukken van het voorſz. Boek, daar door in geenigen deele verſtaan den inhoude van dien te auctoriſeeren ofte te advoueeren, en veel min het ſelve onder Onſe protectie en beſcherminge eenig meerder credit, aanſien ofte reputatie te geeven, nemaar de Suppln in cas daar inne iets onbehoorlyks ſoude influeeren, alle het ſelve tot hunnen laſte ſullen gehouden weeſen te verantwoorden, tot dien einde wel expreſſelyk begeerende, dat by aldien ſy deſen Onſen Octroye voor het ſelve Boek ſullen ſtellen, daar van geene geabrevieerde ofte gecontraheerde mentie ſullen mogen maaken, nemaar gehouden weeſen, het ſelve Octroy in 't geheel en ſonder eenige omiſſie daar voor te drukken, ofte te doen drukken, en dat ſy gehouden ſullen ſyn een Exemplaar van het voorſz. Boek, op groot papier, gebonden en wel geconditioneerd te brengen in de Bibliotheecq van Onze Univerſiteit te Leyden, binnen den tyd van ſes weeken, na dat ſy Suppln het ſelve Boek ſullen hebben beginnen uit te geeven, op een boete van ſes honderd guldens na expiratie der voorſz. ſes weeken, by de Suppln te verbeuren, ten behoeve van de Nederduitſche Armen van de Plaats alwaar de Suppln woonen, en voorts op pœne van metter daad verſteeken te ſyn van het effect van deſen Octroye; dat ook de Suppln ſchoon by het ingaan van dit Octroy een Exemplaar geleveerd hebbende aen de voorſz. Onſe Bibliotheecq, by ſo verre ſy Suppln geduurende den tyd van dit Octroy het ſelve Boek ſoude willen herdrukken, met eenige veranderingen, correctien of anders hoe genaamd, of ook in een ander formaat, gehouden ſullen ſyn

wederom een ander Exemplaar van het ſelve Boek, geconditioneerd als vooren, te brengen in de voorſz. Bibliotheecq, binnen den ſelven tyd en op de boeten en pœnaliteit als voorſz.; en ten einde de Suppl^n^ deſen Onſen Conſente en Octroye mogen genieten als naar behooren, Laſten Wy alle ende eenen iegelyken dien het aangaan mag, dat ſy de Suppl^n^ van den inhoude van deeſen, doen, laaten en gedoogen, ruſtelyk, vreedelyk en volkomentlyk genieten en gebruiken, ceſſeerende alle belet ter contrarie. Gegeeven in den Haage, onder Onſen Grooten Zegele hier aan doen hangen: op den agt en twintigſte Auguſti in 't Jaar Onſes Heeren en Saligmaakers een duiſend ſeven honderd drie en veertig.

J. H. V. WASSENAER. vt.

Ter Ordonnantie van de Staaten.

WILLEM BUYS.

Aan de Suppl^ten^ ſyn nevens dit Octroy ter hand geſteld by Extract Authenticq Haar Ed. Gr. Mog. Reſolutien van den 28. Juny 1715. en 30. April 1728. ten einde om ſig daar na te reguleeren,

WILLEM BUYS.

vooren, te
n en poen
mogen ge
ngaan mag
ruſtelyk, w
contrarie.
hangen: op d
iſend ſeven

ER. VI.

n de Staten

ILLEM B

[illegible]

+ 13[illegible]

[illegible]

4 ff. nn.
28 – 277 pp. (pp. 233/34 saltate)
1 f. nn.
89 tav.

T
2257
RES

DIGI
UB Heidelberg
TA
3700450,8

wederom een ander Exemplaar van het ſelve Boek, geconditioneerd als vooren, te brengen in de voorſz. Bibliotheecq, binnen den ſelven tyd en op de boeten en pœnaliteit als voorſz.; en ten einde de Suppln deſen Onſen Conſente en Octroye mogen genieten als naar behooren, Laſten Wy alle ende eenen iegelyken dien het aangaan mag, dat ſy de Suppln van den inhoude van deeſen, doen, laaten en gedoogen, ruſtelyk, vreedelyk en volkomentlyk genieten en gebruiken, ceſſeerende alle belet ter contrarie. Gegeeven in den Haage, onder Onſen Grooten Zegele hier aan doen hangen: op den agt en twintigſte Auguſti in 't Jaar Onſes Heeren en Saligmaakers een duiſend ſeven honderd drie en veertig.

J. H. V. WASSENAER. vt.

Ter Ordonnantie van de Staaten.

WILLEM BUYS.

Aan de Suppl^ten ſyn nevens dit Octroy ter hand geſteld by Extract Authenticq Haar Ed. Gr. Mog. Reſolutien van den 28. Juny 1715. en 30. April 1728. ten einde om ſig daar na te reguleeren,

WILLEM BUYS.